

مہریم مہعجونی (رویا)

دوایین پنا

وہرگیپرائی: غہریب پشادہوی

رومان

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ النِّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ النِّقَافِي)

پدراي دانلود كتايهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا النقاى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

دوایین په‌نا

نوسینی

مه‌ریه‌م مه‌عجونی (رویا)

وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه

غهریب پشده‌ری

دهزگای توژیمنهوه و بلاوکردنهوهی موکیریانی

وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان بهرپۆههرایهتی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرایهتی بلاوکردنهوهی ههولتیر

● دوایین پهنا

- نووسینی: مه‌ریه‌م مه‌عجونی (رویا)
- وه‌رگێترانی له فارسییه‌وه: غه‌ریب پشه‌هری
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ته‌ها حسین
- به‌رگ: جینگر عه‌بدو‌لجه‌بار
- نرخ: ٢٥٠٠ دینار
- چاپی یه‌که‌م ٢٠١١
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان
- له به‌رپۆههرایه‌تی گشتی کتییخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (٦٧٨) ی سالی (٢٠١١) پێدراوه.

زنجیره‌ی کتیب (٦٤٥)

مالپەر: www.mukiryani.com
نیمیل: info@mukiryani.com

نمو کتیبه و کتیبه‌کانی وه‌زاره‌تی
رۆشنیبری له‌سەر نمو مالپه‌ره به‌رتنه‌وه
www.Kurdchap.com

پیشگه‌شه

بهو مروفانه‌ی سته‌می رۆژگار پتیمان ناویری، که (شهره) خانی جوانیش یه‌کیکه له‌وان.

(غهریب)

(1)

کیتیهوه؟

ببورن خاتم، مالتی خانمی نه حهده بیهه؟

- بملتی، بهریتان؟

- من له گوڤاری... هاتووم و بریاره چاوم به رهها خاتوون بکهوی.

- به رهها خاتوون! له لایهن گوڤارهوه؟ به لام خاتوون هیچ شتیکیان لهه باره بیهوه به

من نه گوتوه.

- به یارمهتی خوتان! پیمان بلتی که من هاتووم.

پیریژن سه رنجه کونجکاو به که می ده منمهوه بریوو و بی جووله له سه رتاپامیهوه ده پوانی.

منیش دهوییهوه رامابوو صهوه و بیرم لهوهی کردهوه داخوا تاکه می ههروام راده گری. دوا بهش

ته کانیکی دایه بهر خوی و بهره لای حهسه خیری ناوردایهوه و چوه نیو مالتی. له که لیتی

دهرگای نیوه کراوه که مهوه رویشته که می سه کرد، شهو چارشیتوه رهنگا ورهنگه جوانه می که

به سه ریهوه بوو ده گهل جوولانهوی به دههه باوه جوان دههات و دهچوو و ده شه کایهوه. له

به دهه می دهرگای چونه ژوو ری خانووه که می به دهنگیکی مهیلوه بهرزهوه بانگی کرد:

- خاتوون له بهر دهرکییان کار به تویه.

دهنگی جوانه ژنیك له ژوو ریوه بهرزهوه دههه

- ره بابه خاتم بهر موون پیشیان کهون به نینه ژوو ری.

پیریژنه می که نیستا زانیم ناوی ره بابه به بهره و لامهوه هات و دهرگا نیوه کراوه که می خسته

سه رپشتی و به دهنگیکی میهره بانانهوه گوتی:

- بهر موونه ژوو ری، رهها خاتوون چاوه ریتانه.

چوو صه ههساریکی ههراوو جوانهوه، تهختی زهوییه که می وا دهه ره وشایهوه پیتم ههیف بوو به

وه نیوه که رتنتی پیسی کهم. سه ریریکی ناسمانی ههرواوم کرد، وه ک بلتی خوی بوو بارینن

ناماده کا. ههوا می ساردی زستانن ناچاری کردم بی نیختیار زیاتر خو ده پالتویه که مهه

خرکه مه وه. ههروهک مندالتيکی به شهدهب که بهبئ هيچ شهيتانيهکی وه دووی لهخۆ گهورهترهکهی کهوئ، به دواي رهبايه خانيمدا ههنگاو ههئديتانهوه و به ورديم دهولاولا دهرواني. له چهند پليکانيکي بهردهمی خانوهکهی وهسر کهوتين. دهنگی جوانه ژنيکي که خۆی دهشالتيکی خوری زهيتوونی جوانهه پيچابوو وهخۆی هيتنامهوه.

- بفرموونه ژوورئ، زۆر بهخیر بين.

چوومه نيو مالتئ و ههرد دهگهئ يهکهم ههنگاوئيشمدا زانيم پيم دهماله نهشرافيتکيهوه ناوه. چوومه سالتونيکي پيشوازييه يهکجار زۆر شيك و جوانهوه که ههمووی به داری نهبهنووسی ديکۆرکراوو و رازيندرابووه و منی سهرسام کرد. سهرخيکي پرتاسم له ژنهکهدا، حهزم دهکرد نهوهی که زهنگی بۆ نووسينگهی گۆفاره ليدابوو ههرجی زووتره بناسم. جوانه ژنيکي بهژن و بالا بهرزی سهرو پرچ وهک تاريکايی شهوئ رهش و دووچاروی گهش و ميئشی، لووت يۆنانی و دوو ليتوی تا بلتي لهبار و پيستیکی زهيتوونی که نهوی تا بلتي زۆر جوان دهنواند.

جوانه ژنهکه فرمووی دانيشتيني لهسهر موييلتيکی شاهانهی رهنگ زيوی لي کردم.

سهرخيکي ديکهشم له دهرووبهري دا ههموو کهئ و پهلهکانی هينده شيك و جوان بوون که سهرخيکي ههريکي بيديبايه به لای خويدا رادهکيشا و نهوق دهبوو. جا چرونکه کهسی ديکهم لهوئ نهدی مهزهندهم کرد که ههرد دهبن نهو ژنه جوانه بووي زهنگی ليدابئ و نهوه خودی خۆی بين. ههرد بۆ نهوهی سهري قسان دامهزرينم گوتم:

- مالتيکی تا بلتي شيك و جوانتان ههيه!

زهردهخهنهيهکی له دلان نيشتووی بهروومدا پژاند و گوئی:

- شادم که نيترهتان پيخ خۆشه، راستيت دهوئ من زياتر باوهريم به تهقديري جوانيهيه نهک

به شوين و دهرووبهرهکهی.

له ناوازی دهنگه غهماويهکهی نارهحهت بووم. سهرخه پرسياراويهکام دهويهوه برين.

- ببورن، دويني ئيوه تلهفۆنتان بۆ نووسينگهی گۆفاري کردبوو؟

رها سهرخه ميهههبنايهکهی له روخسارمهوه بری و بهدهم بيرکردنهوهوه له وهلامی مندا

سهريکي راوهشاند و گوئی:

- بهئي.

هينديکم خۆ لهسهر جييهکهم هينا و برد و گوتم:

- باشه دهی نئوه ئیستا من لیترهه و نامادهی گوی راکرتنی قسه کانتانم، به لام پیش هه مورو شتیك دهمههوی بزائم که ئیوه مه به ستانه دهه ربهاری چ باسیتک بدوین؟
رهها به زه رده خیه کی دل نشینه وه وه لامی دایه وه:

زۆر سوپاسی نهو زه هتهی هاتن و چارویتکه وتنه متان ده کهم، من خۆم داوام له ئیوه کردوه بینه ئیتره و هیتندیک ده گه ل ژنیکی دهرد و نازار و رهنج و ناخۆشی دیتوو دانیشن، چونکه بهو ته مه نه که مه وه بای یه ک دنیا م قسه پییه. جیسا له روخساری جوان، خواوه نند چاره نووسیکی تاریک و کریت و دزیو و ناشرینی بۆ من قه له مکیش کردوه وه ده تافی لاوه تیه دا، گیانیکی پیرو سیس و ژاکاوم هه یه. ههزم لیته قسه ی دلی خۆم و نهو ئیش و نازارانه ی ناخی خۆم بۆ که سیکه هه لپژم. نهو جا هه لویسته یه کی کردو درێژه ی دایه وه:

- به لام ریم بده یه با له پیشدا پیشوازی و به خیرهاتنی تۆم له بیر نه چیته وه، چونکه کاتی که نهو کۆنه برینه دهم بکاته وه وام داده گیرسینی که ئیدی هه رچی ده ور به ره هه موویم له بیر ده باته وه، بزیه هه زناکه م واتییگه ی که من ره سعی میوانداریه نازانم. به زه رده خه نه یه که وه سوپاسم کرد و نهویش له جیتی خۆیه وه هه ستا تا له هۆله که بچته ده ری. هیتنده به جوانی ده دوا که هه ر بهو چه نده ساته وه خته کورته وه منی ناشوفته و نۆگری خۆی کرد بوو. ههزم ده کرد تا زوه ده رگای قسانی کرد بایه وه و منی له جیهانه پرنهینئ و هیما نادیاره کانی دنیا ی خۆی شاره زا کرد بایه و چاره نووسی تال و سویر و تاریکی خۆی بۆ باس کرد بامایه، به خه یالی خۆم پیمابوو نه گه ر نهوم له جیهه کی دیکه ی وه ک سه ر شه قامیک یا له کۆرو دانیشتنیکدا دیبایه، هه رگیز به پیرو میتشک و خه یالمدا نه ده هات که لهو دیو نهو ده موچاو و روخساره جوانه وه دلینی ره نجور و پر ئیش و نازارو گیانیکی شه که ت و ماندوو هه بی.

چهند ده قیقیکانم ده ربهاری ژیا نی ره هایه بیر کرده وه و تا ده شهات بۆ زانی نی به سه ر هاتی وی کونجکاوتر ده بووم.

زۆری نه برد که رهها دووباره هاته وه هۆله که و له بهرام به رمه وه دانیشت، نهو زه رده خه نه دل نشینه ی سه ر لیوی نهوی زۆر جوانتر و نه رمونیان و میهره بانتر ده رده خست. به ده نگیکه ی زۆر به نه ده بانه وه گوئی:

- داوام له ره بابه خانم کردوه تا جیهه کی دیار و ناماده کا و شتومه کی پتیوستی پیشوازیه میوانه نازیزه که مان فه راهه م کات و هه ر بۆخۆشی به سه ر پیشوازیه ئیوه رابگات. دوا یه ش هه روا که له سه ر مویتله که داده نیشت درێژه ی دایه:

- دەرئسم ھېندە بېچمەو ھەر رابوردوو و ئەوئەندە تېدا رۆچمەو خزمەت و پېشوازییە تۆم لہ بیربېجیتتەو و کەموکوورپەکم لیوہ رووبدات. زۆرم سوپاسی رەھا خانمئ کرد و تکاشم لیکرد ھېندە زەحمەت نەکیتش، لەبەر ئەوئەش کە من لە سەعاتیک زیاتر نەمدەتوانی لە مائی ئەوان بێتئەو داوام کرد ھەرچی زووترە دەرگای گفتوگۆ بکەئینەو و دەست بە قسان بکەئین. رەھا ھەناسەییەکی ھەلکیتشا و گوتی:

- راستیەکی من ئەگەر بھوئ لە سەرئەتوہ ھەرچی ھەییە باسی بکەم ئەوہ لە چیرۆکەکانی ھەزار و یەک شەوئ زیاتر و بەولادەترە، بەلام من ھەول دەدەم بۆ ئەوئ ماندووتان نەکم تا بکریئ بە کورتی و پوختی ئەوئ ھەییە بۆتانی بگیتئەو و باسی بکەم.

بەم جۆرە رەھا دەستی بە قسان کرد و پەردەئ لەسەر ئەو ئیش و نازارە گیان پرووکیتئە لادا کە تەواوی گیان و قولایی ناخی ھەلپروکاندبوو.

کچینکی شازدە سالانە بووم و گورج و گۆل و چالاک، رووخۆش و سەربزئو، کچینکی تەپرو شادو پر ژاوەژاو و بە ھەرا و ھوریا، تا بلتی ھەستیار و بزۆز، پراوپر و لیوانلیئو لە تاسەو ھەزو نارەزوی ژیان و دنیای دەوروپەرم، ژیانم زۆر جوان و رازاوە دەدیت و ھەرۆک بالئەندەکام بێرەوئەوئیدا بال لیک دەدان و بئ دەردەسەری دەژیانم.

چونکە نۆبەرئ بایشم بووم منی یەکجار زۆر خۆشەوئست و نازدار نازیزی ئەو بووم، باجم زۆر زووی ژن ھینابوو و کەس پیتی وانەبوو کە ئەو مندالی ئاوا بەو سال و تەمەنانەئ وەک من و خوشکەکانی ھەبئ. ئەو لە دەولەمەندە مولکدارە دیارەکانی شاری تارانە کە خەلکی ریزیکی زۆر لە خۆئ و بنەمالەکی دەگرن.

باجم ناوی فەرھاد و دایکم ناوی نەسرینە، بەری ژیانئ پر ئەوئنداری و خۆشەوئستیان چوار کچ و کووریکە کە ئەو دایک و بابەم لە ھیچ شتیکیان بۆ ئیمە چاوەنەبوو و لەپیتناو خۆشگوزەرانی نیتەدا درتغیان لە ھیچ نەدەکرد.

دایکم ژینکی میھرەبان و شیرین زمانە کە مێرد و مندالەکانی لە گیانی خۆئ خۆشتر دەوئین.

بایشم بەراستی شەیدای دایکمە و ئەگەر زیدەپۆئیم نەکردبئ ھەر دەپەرستئ. من لە دەوروپەریکی پر لە خۆشەوئستی و میھرەبانیدا گەورە بووم و سەردەمی مندالی و بئ ئاگاییەم بەسەر بردوو، رۆژانە دەگەل خوشکەکام کە نیتوانی تەمەنی ھەریەکیکمان دەگەل یەکترا دوو سالە بە گەمەو گالتە و شەیتانیە بەسەر دەبرد.

برایه کهم بچوو کترین مندالتی خیزانه کهمانه و من دهوان رۆژانه دا وهخت و ناوهخت گویم له سه رزه نشته کانی نهنکم دهبوو که به دایکمی ده کرد به لآم هیچی له ماناکهی نه ده گه ییشتم. دایکم گیانیسی له باجم چاو نه بوو و تنیا مهسه له یه کیش که له وانه بوو جاروباره دایکم ناره حهت و باجم تهریق کاتهوه نهو زمان لیدانهی خانمی گه وره (نهنکم) بوو که به زۆر رینگا و شیوهی جیاواز و بیانوانه وه ده دایکمی ده گه یاند که نهو ههر کچ زا به و تنیا کورپک بۆ وه چاغ روونیه بنه مالهی مولکی بهس نیه.

نیستا که بیر ده که موه تیده گهم که ههر له بهر تیغی نهو زمانهی خانمی گه وره بسوه که دایکم، نهو بهندهی خواجه ههر به دوو سالآن جاریک زاوه و مندالتیکی بسوه به لآم هه موو جاریکیش ده گه ل له دایکبونی ههر یه کیتک له نیتمه سر له نوئی که وتۆتوه بهر تانه و تهشر و تیغی زمانه کهی خانمی گه وره و هیندهی دیشی هاتۆته سه ری.

له بهر بهری کۆتایی هاتنی سالتیدا بووین و چند رۆژیکانی زیاتر نه ما بوو بۆ به هاری. ههوا تا دههات تهزووی به هاری به خۆوه ده گرت و نیدی سۆزهی سه رمای زستانئ شوینه واریکیی وای نه ما بوو. خاو و خیزان خۆیان بۆ پیشوازی به سالتی نوئی و جه ژنی نه ورۆژی ناماده ده کرد.

نهو ساله جه ژن ده گه ل ساله کانی دیکه دا زۆر جیاواز بوو، بریار بوو ههر ده گه ل سپی هه لگه رانی بهرگی دره ختان پوره فرانکیش جلی سپی بوو کیتینه له بهرکا. رۆژه کان ههر هه مرویان ههر شایی و هه لپه رکئی و شادی بوون. هه موو رۆژی دهنگی ریکۆردهی مالتی چه ندین مال به ولاره تره وه ده چوو و ده بیسترا.

چند رۆژیکان پیش جه ژنی کۆرۆکۆیونه وهی خۆشی و شادی و هه لپه رکئی و سه ما و سووردان ده مالتی مه دا به ریا بوو و من و خوشکه کانیشم که لیوانلیوی شوړو شادی و گورج و گۆلی و جوولهی لاره تیه بووین له خوامان ده ویست هه لیکمان بۆ هه لکه وئ و چووباینا به وه شایی و هه لپه رکئی و سه ما و سووردانی.

به یانیی نهو رۆژه که کۆتایی بئ ناگایی به من بوو له خه وئ هه ستابووم که زهنگی ده رکئی لییدا. به په له و به ورده را کردنی که وه به ره و لای ده رکی هه ساریوه چووم که ده رکهم کرده وه خانمی گه وره و باب به گه وره له به رده می خۆمدا دیتن. به هه راو هوریا و هات و هاواره وه هه ردو رکیام به گه رمی به وه ماچ کرد و به خیره اتنم کردن و فه رموی ژوره وه م لیکردن.

دوای چند ده قیقیکان ته واری خاوخیزانی مالتی بۆ به خیره تانی باب به گه وره و دایه گه وری رۆژانه هه ساریوه و هه ریه که به نۆرهی خۆی ده ستیان ماچکردن و ده ست و مستیان بوون. دایه گه وره به دهنگیکیی به رزه وه قاقا پیکه نی و گوئی:

- ماشاللا ناده میزاد که دیته مالتی فرهادی وا ده زانی چۆته قوتابخانه‌ی کچانه‌وه، وهرن کچینه با بزاتم هه‌مووم ماچ کردوون، و کهسم هه‌لنه‌بواردووه؟
 نهو ته‌شهری دایه گه‌وره ده‌گه‌ل هاتنه ژوره‌ویندا روری دایه‌ی سوور هه‌لنگی‌را به‌لام شهو بهو هه‌موو نه‌جابه‌ته‌ی که هه‌بیوو به‌سه‌ر خۆی نه‌هیتنا و زه‌رده‌یه‌کی هیتنایه سه‌ر لیتوه جوانه‌کانی و هیچی نه‌گوت.

بابه گه‌وره و دایه گه‌وره ده‌گه‌ل فرموو فرمووی دایک و بامدا چورونه هۆلی میوانان و دانیشتن، سفره‌ی قاوه‌لتیه به‌یانی داخراو به‌سه‌ر و دلتیکی خۆش و گه‌رموگورپه‌که‌وه به‌لام به‌دهم درکه و تانه و ته‌شهری جاروباره‌ی دایه گه‌وره‌وه که دلی نهو دایکه بیده‌ره‌تانه‌مه‌ی نازار ده‌دا قاوه‌لتی خورا.

دهو ساته‌یدا ره‌بابه به‌خۆ و سینیه‌ی چاو شرنیه‌وه هاته ژوروی و ره‌های ناچارکرد قسه‌کانی به‌نیوه‌چلی به‌جی بیتلی و خه‌ریکی فرموو و پیشوازییه بی. نهو هه‌لمه‌ی که له پیاله‌ی چایه‌کانه‌وه هه‌لده‌ستا خۆی ده‌دل و هه‌ناوی هه‌وایدا ده‌شارده‌وه سه‌رنجی راکیشام. پیاله نه‌خشاوه‌کان ده‌نیو سینیه زێرینه پینچه‌که داره‌که‌دا جیلوه‌یه‌کی جوانیه جوانیان ده‌دایه میزه‌که.
 ره‌ها پیاله چایه‌کی له به‌رده‌مم له‌سه‌ر میزه‌که دانا و شیرینه‌که‌ی بۆ راگرتم و فرمووی کرد. دوا‌ی پیشوازییه تکام کرد که پاشماوه‌ی داستانه‌که‌ی ژیانیم بۆ بگیت‌په‌سه‌وه. هه‌روا که چاوی هه‌ر به‌سه‌ر پیاله چایه‌که‌یه‌وه بوو لیتوی به‌دهم قسانه‌وه کرده‌وه:

- به‌لئی دوا‌ی قاوه‌لتیه من و دایکم چورینه ژوروی نووستنی دایک و بام، تا دایکم شهو جلانه له‌به‌رکات که شهوی پینتر کریبووی و منیش باری سه‌رنجی خۆمی بده‌من.
 له‌به‌ر نه‌وه‌ی من مندالتی گه‌وره‌ی مالتی بووم باری سه‌رنجی من بۆ زۆر شتان له‌لای دایک و بام بایه‌ختیکی ته‌واوی هه‌بوو و به‌هه‌ند وه‌رده‌گیرا.

من هه‌روا که سه‌یری جله‌کانی دایکیشم ده‌کرد، له‌ده‌به‌رکردنیشیدا یارمه‌تیم ده‌دا و به‌جوانیه‌که‌میدا هه‌لده‌گوت. دایکم به‌بۆچورونه‌کانی من زۆر ناسووده و خورسه‌ندبوو و چوو له‌به‌رده‌می ناوینه‌ی راه‌ستاو له‌هه‌موو گۆشه و لایه‌کیه‌وه که‌وته سه‌رنج‌دانیتی.

هه‌موو لایه‌کانی سه‌یرکرد و جار‌جاره‌ی ئیرادی له‌لایه‌کیه‌وه ده‌گرت به‌لام من هه‌موو جارێ دلنیام ده‌کرده‌وه که جلیکی یه‌که‌جار زۆر شیک و جوانه و پر به‌به‌ریه‌تی. دایکم هه‌میشه له‌بابه‌تی جلانه‌وه دوو دل بوو و نه‌گه‌ر جوانترین جلیشی له‌به‌ر کردبایه شتیکی هه‌ر لی ده‌دیته‌وه. سه‌رگه‌رمی باسی جلی تازه و نوێ بووین که ده‌نگی ده‌رگای ژوروی به‌رزبووه.

من و دایکم همدوو کمان سهیریکی یه کترمان کردو من به دهنگیگی بهرزوه گوتم:
- فهرموون دهرگا کراوهیه.

دهو ده مهیدا دایه گهوره هاته ژوروی. سهیریکی دایکمی کرد به دهنگیکی مانادارهوه گوتمی:
- پیروزه نهسرین، تو ده بی قهدری فهرهادی همر بزانی.

دایکم زور به خاکه رای و پیژانینهوه وهلامی دایهوه:
خانمی گهوره فهرهاد تاجی سهری منه، هه موو ده زانن که من فهرهادم هیندهی همدوو
چارم خۆشدهوی.

خانمی گهوره چاوئیکی قیچ کردهوه و گوتمی:

- نییدی همر نهوهیه، ژنانی نهم دهوور و زه مانه زور شاره زان لهوهی چوناو چون یاری به وشه
بکهن و ههر بهو قسانه شیانه که پیاوان...

قسه که ی به نیوه چلی بریهوه و روی وهرگیترا تا له ژوروی بهچیتته دهوی بهلام وهک دلی
بهرای نیه دات قسه که ی ههروا به نیوه چلی واز لی بیستی، دووباره بهرهو لای دایکمهوه
وهرسوراپیهوه، چاوئیکی به سهرتاپایدا خشاندهوه و نهوجا روی له من کرد و گوتمی:

- وا... نهگه نیتمه چوار زگمان له سهریه کچ بووبایه چاره نووس و رۆژگارمان له
خهلووزی رهشتر دهبوو جا چ جای نهو هه موو...

چاوئیکی به جله نوییه که ی دایکمد خشاندهوه و هه مدیس قسه که ی به نیوه چلیهوه بهجی
هیشتهوه و له ژوروی چوه دهوی. فرمیسی ته که وته سهری چاوه میهره بانه کانی دایکم،
دهمزانی که دایکم زوری دل له دایه گهوهی پره، بهلام هینده خاکه را و ناسکه که هه رگیز
به سهری خزی نه دههینا. تا بلتی زور به دهست خانمی گهوره و تیغی زمانیهوه تووره و وه زاله
هاتبووم، نازانم رهنگه له بهر بیدهنگی و بی زمانیه دایکیشم بووی و ناره حهت بووم، بهلام
دایکم بو نهوهی من ناره حهت نهم به تویزی زه ردهیه کی کرد و گوتمی:

- رهها نهو سهرو روه چیه به خۆتهوه گرتوه؟ نازیزه کم ده بی ورده ورده فیتری که نابن
به ههر قسهیه کی که ده بیسی ناره حهت بی، حهیف نییه نهو ده موچاوه جوانه به مرچ و
مۆنیهوه گلی و ناشیرین بی؟ پیبکه نه نیدی، نهو رۆژانه، رۆژانی شادین و هه رکه سیک دهو
رۆژانه دا سیس و ژاکاو و غه مباری تا کۆتایی سال ههروا ده بی، خیرا که زوتر بهچۆره
ژوروه کهت و ناماده به تا تیهه خانم نه رۆیهو بهچۆ جله کانت وهر گرهوه.

قسه کانی دایکم نارهده تیه کانی له بیر بردمه وه وه له خویشیه بیره وه ریسه هاتنه وه ی جه ژنی نه ورژئی و هات و ساتی بوو کینیسه پوره فرانکی وه فنه ری له جیتی خو مه وه ده په ریم وچو مه وه ژوره کهم و خوّم ناماده ی چورنه ده ری کرد تا هه رچی زوتره بگه مه مائی تیه خانمی بهرگدروری خانه وا ده مان و جله کانی لی وه ریگرمه وه. له بهر ناوینسی راوه ستام و بهر له وه ی له مائی ده رچم هه ر له ژورری چاو تیکی دیکه م به سه ر خوّمدا خشانده وه، قوّم دا هینا و جله کانی ریگ خست و له ژورری هاتمه ده ری. ده سه ساریدا هه روا که به ره ولای ده رکیتوه ده چووم، به ده نگینکی به رزه وه گوتم:

- دایه نیشته نییه؟ من وا ده رۆم، هیچت ناوی له سه ر رییه بیکرم؟

دایکم له دیوی مه ته ختیه به میهره بانیه که وه وه لامی دایه وه:

نا نازیزه کهم سوپاس، خوات له گه ل. ته نیا نه ونده، زوتر وه ره وه زورمان نیش هیه. به نیشانه ی نه ریته سه رتکم بادا و گوتم:

- به چاوان هه ر نیشه کهم ته واو بیی دیمه وه.

هه ر نه وه می که ده رگام کرده وه نه وم دیت. نه وه ی که دلی دزیم و هین تیکی سووری به سه ر ده وران و سه رده می بی ناگاییه مدا هینا.

لاو تیکی ته مه ن ده وره به ری بیست و دوو، بیست و سی سالانه له پشت ده رکیتوه راوه ستاو و خه ریکی زه نگ لیدانی بوو. به دیتنی من هه نگاو تیک کشایه داوه و به ده سه ته پاچه ییه که وه گوتم:

- سلاو، ببورن کچه خاتون، نه وه مائی ناغای مولکییه؟

منیش هه ر به ده سه ته پاچه ییه وه و بی وه لامدانه وه ی سلاوه که ی وه لامم دایه وه:

- به لی، به ریژتان؟

سه ری بهر دایه وه و گوتم:

- من نومیّد، خالم نارده ومی تا له خانمی گه وره و بابه گه وره ی پیرسم نه گه ر کارو نیشیک مایی بیکه م.

به سه ر سامیه وه پرسیم:

- خالت؟

به لی خاله ره زای ده لیم، هه روه که عه رزم کرد، من نومیّد، خوارزای نه وانم. تازه تیگه یستم که نه، نومیّد خوشکه زای زاوی تازه بوو، بویه ش هینده جیتی سه رنج و په سه ندی خانمی گه وره

بوو و هر بۆيش ده گمَل هاتنه ژورتييدا واي باسي نه ده ب و نه جابه تي وي كر دبوو. كو نجاوانه
ده سر تا پايه وه ه لرواني و گوتم:

- به يارمه تي هه روا چند ساتيك مۆلت بفرمورن.
هاتمه و نيو حساري و بانگي دا يكم كرد و پيم گوت كه نوميد له بهر ده ركئ راوه ستاره و
چاوه رتي وه لامه .

دا يكم هه روا به دم سه ريؤش به سر دادانيوه هاته حساري، به ره و لاي ده ركئيه چوو، ده گمَل
نوميديان ده ست به چاك و چوني و نه حوالپرسیيه كرد و فرموي چونه ژوروه وي ليكرد .
نوميد جار جاره سه ريركي دا يكمي ده كرد و ورده سه رغبيكيشي له من ده دا و به
ده سه پاچه بييه وه وه لامي دا يكمي ده دايه وه . به زوريه دا يكم چوه ژوروي . منيش نه وه هه روا
راوه ستاوم و سه رير نوميد و دا يكم ده كه م و گوتم بؤ فرموي فرموي نه وان راگرتوه كه
به ده نكي دا يكم به خۆهاتمه وه :

- ره ها نه وه بؤ هه روا راوه ستاوي ده خيرا كه ده ي نيد ي پرؤ!
به شه رمي كه وه گوتم:

- به چاوان دا يكه من وا رويشتم .

به ره و لاي ده ركئ حساري وه كه وقه ري . نازانم بؤ كاتي كه ده مويست له ده ركئ وه ده ركوم
پيم خؤش بوو جاريكي ديشي بيينه وه و بي نيختيار ناوړم دايه وه سه ريركي دواوم كرده وه .
نه ريش راست ده وه ده مهيدا كه له پليكانه كان وه سه ر ده كهوت ناوړيكي به ره و لاي من دايه وه .
بؤ ساته وه ختلك سه رنجه كاغان تيك نالقان و ليكيان دا . خيرا روي خؤم وه رگتيرايه وه له
ده ركئ چوومه ده ري، دلّم به توندي ليده ده دا، وه ك بلتي ده قه فه زي سينگميدا جي نايته وه،
راست وه ك بالنده يه كي هه راسان هه ر خؤي به ديواي سينه مدا ده دا و خؤي هه لداويشت،
ده رگا كه م داخسته وه و به شانازيه كه وه له بهر خؤمه وه گوتم:

- چند چاو حيزه، چؤناوچؤن ده رواني و سه ير ده كا:

به لام ده دلي خؤمدا پي كه نينم به قسه كه ي خؤم هاتي و ده وه لامدا گوتم:

- باشه نه ي تو بؤ سه يرت كي د

وه ك بلتي به وي خؤمي لي به رمه ده ري دوباره به تو ره بييه كه وه گرماندم:

- راستيه كه ي كاريكي بي جي كي كرد له و ته ماشا كردن و سه رنج دانانه ي بؤيه ده بي به

بابه گيانم بلتم ... به لام به يني خؤشان بي چند به تاموخوي ده دا .

ههستیکی نامۆی سهیر دهناخدا هاواری لی ههستا:

- بیرهوه کچی ئهه قسانه چین؟ نهوه دهزانی چ دهلیی و چ مهرگیکته؟

به کورتیه کهی تا بهره رکی مائی تیهه خانئی ههروا یهک و دووم بوو دهگه ل خۆمدا. ههندی جار ستایشم ده کرد و ههندی ساتیش به ههستیکی که دهناخدا سهری هه لدهدا ده که وتمه بگروه بهره و کیشمه کیشهوه.

کاتی که چومه ههساری مائی تیههوه و چاوم به جله تازه کانم کهوت هه موو شتیکم له بیر چۆه. که تیهه خانیش ده جله کانیهوه هه لوانی دیار بوو زۆر له کاره کهی رازییه.

جله کانم له تیهه خانئی وه رگرتنه وه بهره مال بوومه وه، جیا له جارانی پیتشو که به بهره می دوکان و موغازه ی زێر فرۆشه کاندا ده هاتم و راده وه ستام و ده که وتمه ته ماشا کردنی، نه مجاره یان به په له بهره ماله وه هه لینگ ده دا و ده رۆیشتم. دهو ساتانه دا نه مده زانی له بهر راسپاره کانی دایکه می یا به تاسه ی دووباره دیتنه وه ی ئومیده وا هینده به په له ی رۆینیم.

وا ده بیره وه چوو بووم و هینده به خیرایی ههنگاو داویشتن که هیچ ناگام لهو چاله ی به رینیم نه بوو و به تیکه و تیشیم هینده ی نه مابوو تخیل بم. چهند لاویک که به رهو رووم ده هاتن چهند مه ته له کینکیان تیگرتم و به پیکه نینه وه به لامدا ره تیبوون.

به گرزی و تووره ییه وه گه یه وه بهره رکی مائی. مجیزی دووباره دیتنه وه ی ئه وه هه موو گیانی داگرتم و تووره ییه که ی له بیر برده مه وه.

کاتی که زهنگی ده رگام لیدا، له دلوه نزام ده کرد درهنگ نه هاتبمه وه و ئه وه هیشتا هه ره له ماله وه بی. سالاری برا بچکۆله م ده رگاکه ی کرده وه و من ده سته بجی چومه وه ژورری. که له پلیکانه کان وه سه ره که وتم چاوم له جووته پیتلاه کانی بهره می ده رگای ژورری ده گیترا به لام به داخوه هیچ جووته پیتلاویکی بیگانه ده نیتو پیتلاه کاندا وه به رچاو نه ده کهوت و نه بوو. دیار بوو ئومید رۆیه له بهر خۆمه وه گوتم:

- باشه نهیده توانی که میکی دیکه راوه ستی ده لئی بۆ ناور رووی هاتوه بیبا.

پیکه نینم به شیه ی بیر کردنه وه کهم هاتی و سه ریشم لهو باره ده روونیه ی خۆم سوپما. دهنگی دایکم له ژورره وه منی بهره وه ئه وه لایه راکیشا.

ده رگاکه م کرده وه، دایکم خه ریکی ریکه خستنی ژورری میوانان بوو، له رهنگی رووه په ریه که ی و مرچ و مۆنیه ده موچاویه وه دیار بوو که دایه گه وه برینیکی تازه ی ده دلنی کردۆته وه. دایکم ههروه که هه موو جارن بیده نگ و نارام بوو و ده بیده نگیه دا ده بیر و خه یالانه وه

چوو سوور. هرکه منی دیت ههولی دا وهك هه موو جارن نهیتن کاریه کی بکاته وه. زه ده خه نهیه کی ده ستردانه ی هینایه سه لیتوان و پرسى:

- جله کانت ته و او بپوون؟

به زه ده خه نهیه که وه وه لأمم دایه وه:

- به لئی.

به پینداگرتن و سوور بوونى چند جاره ی دایکم جله تازه کاتم ده بهر کردن و دایکم هه مدیس به هه مان دوو دلّیه هه می شه بییه که ی خۆیه وه له هه موو لایه کیه وه پیرا سه برکرد و کاتى که دلنیا بوو چ عه یب و عار و نیرادى کی نییه رتّى پى دام جله کاتم داکه فه وه و خۆم بگۆرمه وه.

خافى گه وه و بابه گه وه له هۆلى پيشوازیه له سه ر موپیلان پالّ دابۆوه و ده گه لّ با میان ده رباره ی چۆنیه تى به رپۆه چوونى رپۆه سمى ناههنگى بوو کیتیه که ده و ان. دایکم داوا ی لیکردم تا بجمه لایانه وه و خه رى کی پيشوازیه بم و بیرسم داخوا هیچیان ناوى بۆیان به رم.

له کاتیکدا که له بن لیوانه وه گۆرانیه کم ده گوته وه به ره و لای هۆله که وه چووم و له سه رخۆ سلّوم کرد. هه رسیکیان به میه ره بانیه وه وه لأمیان دامه وه. پرسیم:

- دایکم گوتى نه گه ر شتیکتان پیتوست بى تاهه ر ئیستا بیه یتمه خزمه تتان. بابه گه وه

پتیکه نى و گوتى:

- سوپاس کچه که م، نینشاللا هه ر به و زووانه داوا ی فرانك تۆش له به رگى سپى

بوو کیتیه دا بیینم.

له قسه کانى بابه گه وه ی ته رى ق بوومه وه و سه رم به ر دایه وه و وه لأمم دایه وه:

- نه ی، بابه گه وه، واز بیته.

بابه گه وه به ده م پتیکه نینه وه درپۆه ی دایه:

- بۆ خۆم ده بى ره های به میترده م، بۆ خۆم میتردى کی چاکم بۆ دیوه ته وه.

بایم به میه ره بانیه وه گوتى:

- نه گه ر کچه جوانه که م چند پيالّه چایه کی تازه ده م کردوومان بداتى مه منون ده بین. له

کاتیکدا که روومه ته کاتم به قسه ی بابه گه وه سوور هه لگه رابوون له سه رخۆ گوتم:

- به چاوان هه ر ئیستا ده بیتم.

به ره و لای مه تبه ختوه چووم که له پشته وه مرا گوتى له دهنگى دایه گه وه ی سوو به

بایم ده گوت:

- پیشینان گوتوویانه که کچ وهک ههویرییه تا چاو ههلیتی بالای کردوه و کاتی شوویهتی، کوربه سه‌زمانه بیده‌تانه‌کم هیشتا راست و چهپی خۆی به ته‌واری نه‌ناسی دوو کۆمه‌له کچ ده‌وردیان گرت، جا نه‌وجار وه‌ره به‌سهریان رابگه و به‌میردیانده و غه‌می به‌رو جیازیانت له‌بهر بئ و چووژانم که هه‌موو نه‌و شتانه له‌پهل و پۆت ده‌خهن و پیر و که‌نه‌فتت ده‌که‌ن، چهند جارم گوت نه‌و ژنه ههر کچ زایه، و وه‌ره تا دره‌نگ نه‌بووه با نه‌و کچه‌ی بۆم دیاری کردووی بۆت بیتنم. به‌لام کن گوت ده‌داتن...

بایم به‌گرژیوه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- دایه‌ تووبی خوا هه‌مدیس ده‌ست پئ مه‌که‌وه، ئیستا وه‌ختی نه‌و قسانه نییه. من نه‌گه‌ر بمویستبایه ژنی به‌سه‌ر نه‌سرینی بیتنم ده‌میک سال بوو نه‌وهم ده‌کرد. ئیستاش چ پتویست ناکا وه‌ دوای قسه‌ی پیشینان که‌وین...

به‌تورپه‌بیه‌وه چوومه مه‌ته‌خنی و توندم گوتی خۆم گرت تا گویم له‌پاشاوه‌ی قسه‌کانی بایم و خاننی گه‌وره نه‌بئ. که‌ دایکم نا‌وای دیتم به‌ نیگه‌رانییه‌وه پرسی:

- نه‌وه بۆ وات سه‌ری خۆت گرتووه؟ ناکا سه‌رت بیتنی؟

به‌هه‌نیسکی ناشکراوه گوتم:

- نا هه‌چم نییه، ده‌مه‌ویست قسه‌کانی دایه‌ گه‌وره‌ی نه‌بیسیم، من نازانم نه‌و نانمان ده‌داتن

وا هینده به‌بوونی ئیمه‌ ناره‌حه‌ته؟

دایکم ده‌ستیکی میه‌ره‌بانانه‌ی به‌سه‌رمدا هینا و سه‌ری ماچ کردم و گوتی: تۆ ده‌بئ نه‌وه‌ی بزانی که‌ هه‌موو که‌سێک به‌گوتیه‌ی ویستی مرۆڤ و مجیزی وی قسان ناکه‌ن و نادوین، هه‌روه‌ک چۆنیش به‌ستایش و پێدا هه‌لدانیشیان دلشاد و شه‌نگول و که‌یف ساز ده‌بی ده‌بی نا‌واش به‌ره‌خنه و گازانده‌کانیشیان رازی بیت، هه‌رکه‌سه و بۆخۆی سه‌ر پشکه له‌ده‌رپینی بیروباوه‌ر و بۆچوونه‌کانی و چۆنیشی هه‌ز لیه‌ نا‌واشی ده‌رپئ. کاری به‌ره‌تی بایه‌شتانه که‌ شانازی به‌تاک تاکی ئیوه‌وه ده‌کا و پتشموايه نه‌وه‌نده‌ش بۆ ئیمه به‌سه.

ئیستاش دایه‌ گه‌وره‌ت چهن‌دی دلنی دینی و چهن‌دی ده‌توانی با به‌پنج و په‌نا بیروبه‌ویندا هه‌ر پلاران باوئ. به‌و قسانه هه‌ر خۆی ناره‌حه‌ت و تووره‌و ماندوو ده‌کات، دیاریشه هه‌چ که‌سێک تا سه‌ره‌تا خۆی ناره‌حه‌ت نه‌کا ناتوانی که‌سانی دیکه ناره‌حه‌ت کات و بره‌نجینی.

قسه‌کانی دایکم هیندیکیان هتور کردم‌وه. به‌هاریکاریه‌ی سی پیا‌لم چا تیکردن و بۆ

بایم و میوانانم بردن.

ریه‌کەمی جەژنی نەورۆژی هات و دەگەڵ دەستیکی سالی نویدا ژاوه ژاوه و هات و بات نەوتە ناو خاوخیزان و نیو نەندامانی کەس و کساری مەوه. هەفتەمی دواتریش زەماوەندی بووکیتی پورە فرانکی بوو کە بچووکترین نەندامی بنەمالەمی بابە گەرەم بوو، خانمی گەرە بەردەوام بەسەر پیتو بوو و هەر دەهات و دەچوو و فەرمان و دەستوری دەدان و هەلسورپانی کارەکانی زۆر بەدلی نەبوو.

هەر رۆژیک کە تیندەپەری و لە زەماوەندی رۆژی بووکیتی پورە فرانکی نزیکتەر دەبووینەوه تایی تەرازووی بۆلە بۆل و گرموهوری دایە گەرەمی زیاتر هەلەکشاو قورستر دەبوو.

رۆژی زەماوەندو شایبە پورە فرانکی هات. ئەو رۆژە لە ئیەللایەکەمی شەمیراناتی بابە گەرە هات و باتیکی تایبەتی بەرپا بوو، بە دەستورێ خانمی گەرەش چەندین بەردەست بۆ پیشوازییە راگیرابوون. دە هۆلە رازاوەکەمی ئیەللای بابە گەرەمی و بەتەک مەلیحەمی نامۆزماوە کە بەسالتیکی لەمن گەرەتر بوو و تازە بە تازە بە دەزگیان بوو دانیشتیبووم.

چەندانیکی دیش کیژوکالی هاو سال و تەمەنی مەش هەر لە دەوری میژەکەمی من و مەلیحەمی خریبۆرنەوه و ئالقهیان بەستبوو و قسەو باسی خۆش و بەتاموچیتیمان دەکردن و دەنگی قاقای پینکەنین و قسەکانمان هۆلەکەمی پرکردبوو.

لە دەنگی تلی لیلی و هەلەلەمی ژانرا زانیمان کە بووک و زاوا هاتنە نیو هۆلەکەرە. هەموو لە هەموو بە خۆشیە دیتنی بووکیتو بەجلە سپیەکانیەوه لە جیتی خۆمانەوه راپەڕین و بەرەو لای حەسارپۆهەمان راگرد. هەریەکەو لەسەر سەری ئەویدیکەوه یا هەرکلاو رۆژنەیهکی وەرگیر کەوتبا گەردەنی کیل دەکرد و سەریکی خواردەکردهوه تا زووتر بووک و زاوای ببینی.

هەر لە پیش هەیوانپۆهەشرا زۆر بە ناسانیت دەرکی حەساری کە بەخویتی مەری قوربانیبە سوور ببوو، دەدیت. زۆرم زگ بەدیتنی سەرە مەرە برپاوەکان سووتا و بۆ ماوەیەکم چاو لەسەریەکان دانان و سوپاسی خوام کرد کە لە جیتی وان نیم.

دەنپۆهات و هاواری ژانرا بووک و زاواواتنە هۆلپۆهە و شایمی و زەماوەند و هەلپەپرکی و سەماو سووردان چۆشیکی دیکەمی ستاند.

چاکم سەر گەرم ببوو کە دایکم بانگی کردم و گوئی:

- رەها بە یارمەتی خۆت ئەو دەوریانە بدە خەدیجە خانمی تا پەرۆیه‌کیان پێدا بیتی. بەبێ مەلیحەکەرە دەوریەکانم هەلگرتن و بە بۆلەبۆلەوه بەرەولای حەسارپۆهە چووم. هەرکە گەمیە حەساری بەسەر پلیکانەکاندا دەپۆیشتم لە پر تەواوی هەموو لەشم لەرزی. ئەم دیت سۆندەمی

ناوئ به دهستهوه تا مامه فهرزاد دهستی که به خوئنی سه برینئ مه په کانی بهریتی خوشکه کهی سوور ببوو بشوا.

ههروا که سه رتاپای گیانم به کپارچه ناگربوو و له ژیرهوه به دزیهوه سهیری نومیدم ده کرد بهره لای نهبارئ نهو سهری ههساریوه چووم. کاتئ که به بهرده میاندا تیده په یریم به نهقهست به بهرزیه کهوه گوتم:

- مامه گیان ماندوو نه بی.

مامه و نومیدیش ههردووک پیکهوه سهیری لای منیان کرد. له رزینیکی وام دهدهسته کانددا ههستکرد که هیندهی نه مابوو ده وریه کاتم هه موو له دهستی به رینهوه. مامه بهه چاوپیکه وتنیمی زه ردیک هاتئ و به میهره بانیه کهوه وه لامی دایهوه:

- سهلامهت بی کچه کهم، نه دی که نگئ قوربانئ بوو کئینهش بو تو له عهردی دهه. به شه رمیکهوه سهرم بهردایهوه و ویستم لییان دوور کهومهوه که دهنگئکی له دلان خوئم ده گوئیدا زرنگایهوه:

- سلاو رهها خاتوون...

به دهسته پاچه بییهوه وه لامی سلاوه کهیم دایهوه و کهوتمهوه ریئ. به لام تیری سه رنجه کانیم له پشتمهوه ههسته کرد و هه رچی له شم بوو به کپارچه له رزی. چوومه نهبارئیه و ده وریه کاتم دانه دهست خه دیجه خانئ. له په نجه ره ی نهبارئیه مهرا له سه رخو ته ماشای نیو ههساری کرد. دلم بوئ لیده دا به لام هه ر خه ریکی خو دزینهوئ و په نهان کاریهش بووم.

- هه تیوه پیسه، سهیری چو ناوچوئن راهه ستاوه و چاوی ده ده رکی نهبارئیه بریوه، شهیتان ده ئئ بجم و به باجم بلیم، به لام باشه چ بلیم، سهیری قه لافه تی چند دزیهوه... به لام پی له هه قیش نه نیئ، خوا هه قه رو خه ساریکی جوان و دلکئشی هه یه، با بروا خوا ی ده کرد ملی دهشکا و رانی ورد ده بوو...

دهو ده مهیدا هه بیب ناغای برا گه وره ی میردی پوورئ لهو سهری ههساریوه ی هاوار کرد:

- نومید، کوری خالئ وه ره...

نومید گه راپهوه به لام له پر پی له سونده که هه له نگوت و به ره و پی شهوه لار بووه.

بی ناگایانه به دهنگئکی بهرزوه گوتم:

- نای وای برم خویه:

- خه دیجه خانئ بهسته زمان به ره لای منی ناوردایهوه گوئی:

- ره‌ها خاترون نه‌وه چپوو؟

تازه زانیم چیم کردوه، به ده‌سته پاچه‌یییه‌وه گوتم:

- هیچ نییه پالم وه دیواره‌وه‌دا هه‌مورو جله‌کام خۆلاری بوون

خه‌دیچه خانم به گومانه‌وه سه‌یریکی جله‌کانی کردم که هیچی به جله‌کانه‌وه نه‌دیت ده‌نگی

نه‌کرد. به گوتنی نه‌و رسته‌ی نه‌وه‌ی که نه‌مده‌ویست باوه‌ری پی بکه‌م، باوه‌رم هات.

* * * *

ده‌و ساته‌یدا ره‌ها سه‌یریکی پیاله سارد بووه‌وه‌کانی کرد و گوتی:

به‌راستی ده‌بی بیوری، وام ده‌قسان گرتی که چایه‌که‌تان سارد بۆوه. بانگی ره‌بابه‌ خانمیی

کرد تا چایه‌کان بگۆژی. ده‌و ساته‌یدا ره‌ها له پر بابه‌تیکی وه‌بیر هاته‌وه و پرسى:

- راستیه‌که‌ی من هه‌ر له‌بیرم چۆره‌ ناوه‌که‌شتان بیرسم؟

هه‌ردوولا به وه‌بیره‌اتنه‌وی نه‌و مه‌سه‌له‌ی پتیکه‌نینمان هاتى، هیندی‌کم له جییه‌که‌ی

خۆمه‌وه خۆ هیتنا و برد و وه‌لامم دایه‌وه:

- من سپیده‌م، سپیده ره‌زایی، په‌یامنیتری گۆفاری...

ره‌ها هه‌ر به هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه جوانه‌که‌وه گوتی:

- ده‌بی بمبوری، چونکه من له لایه‌نی ده‌روونییه‌وه زۆر ته‌واونیم، ئیوه‌ش تا زیاتر له

رابردوی من شاره‌زاترین باشترم ده‌ناسن و چاکترم هه‌ست پی ده‌که‌ن.

ره‌بابه‌ خانم سه‌رله‌نوئ به‌خۆ به پیاله چایه‌کانه‌وه هاته‌وه هۆلئ و نه‌مجاره‌یان ره‌ها ده‌نگی

لیوه نه‌هات تا چایه‌کامان خواردنه‌وه.

سه‌یریکی کاتریمیرم کرد نزیکه‌ی سئ سه‌عات بوو له مالتی ره‌های دانسشتبووم و گویم له

به‌سه‌ر هاته‌که‌ی گرتبوو. هه‌وا تا ده‌هات به‌ره‌و تاریکیه‌وه ده‌چوو و چونکه هه‌ستیشم ده‌کرد

که ره‌هاش هه‌ر ماندوه داوام لیکرد تا پاشماره‌ی قسه‌کانی بۆ کاتیکی دیکه‌ی گونجاوتر

هه‌لگرت بۆ نمونه به‌یانی هه‌ر ده‌وکات و ساته‌یدا نه‌ورۆ که هاتمه مالتیان و به‌سه‌ره‌اته

سامناکه‌ی بنوسمه‌وه.

کاتئ که هه‌ستام تا برۆم نه‌و پرسیاره‌ی که ته‌واوی بیر و هۆشی داگرتبووم کردم:

- ره‌ها به سه‌رغیکی میه‌ره‌بانانه‌وه سه‌یریکی کردم و به زه‌رده‌خه‌یه‌کی نه‌ریانه‌وه

وه‌لامی دایه‌وه:

- بیرون لهو پرسیاره‌ی که ده‌یکم به‌لام خو تا نیره‌ش به‌سره‌اته‌که‌تان پیره له ریکه‌وتی خو‌ش و به‌تام و چیژ نه‌ی باشه نارحه‌تی چین؟

- نیوه تازه له سه‌ره‌تای به‌سره‌اته‌که‌ی منن، به پشتیوانیه خودای له‌مه‌ودوا و رژژه‌کانی دادین تا زیاتر به‌روپیش بچین به دلنیا‌یی‌یه‌وه لهو زووه داره‌ریه‌تان په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ته‌نیا شه‌نده‌ش بزائن که:

ساقی باده‌یک مه‌یم بده‌یه، وینه‌کیشی غه‌یب

هیچ که‌س نازانی له پرده‌ی رازا چ دهنه‌خشینن

فرمی‌سک به چاوه جوانه‌کانیدا هاته‌خواری، من له پرسیاره‌که‌م په‌شیمان بوومه‌وه و له‌وه‌ش که به قسه‌کام نارحه‌تم کردبوو داوای لی‌بوردم کرد. ره‌ها هه‌روا که دل‌تپه فرمی‌سکه سرورای ناسایه‌کانی به‌سهر کولمه‌کانیدا داده‌بارین له رووی سۆزه‌وه زرده‌یه‌کی کرد و گوتی:

- نا‌گوناهی نیوه نیبه که من ده‌گرم، من نیدی بهو فرمی‌سک رشتنانه راه‌اتروم، من ته‌نیا هاوده‌می‌کم هه‌ر نه‌و ناه و حه‌سره‌ت و دل‌تپه مرواری‌بانه‌یه که هه‌لیان ده‌وره‌ینم.

مال‌ئاواییم له ره‌های کرد و له مال‌ وده‌ره‌که‌وتم، هه‌وای ساردی مانگی (ده‌ی) وای لی‌کردم زیاتر پالتۆکه‌م ده‌خۆوه پی‌چم. هه‌روا که به‌ره‌و مال‌ به‌پرتوه بووم بیرم له قسه‌کانی ره‌های ده‌کرده‌وه، که چۆن بی‌ به‌زه‌ییبه چه‌رخ‌ی گه‌ردون ناوا فرمی‌سکان بهو ژنه جوانه‌ی هه‌لده‌پرتیژن. زۆرم حه‌ز ده‌کرد به سه‌عات به ته‌ک ره‌ها خاتوونیتوه دانیش‌تبا‌م و گو‌یتم له سکا‌لا‌کانی بگرت‌بایه. سه‌ره‌نجیکم دایه‌وه نه‌و په‌رانه‌ی که قسه‌کانی ره‌هام تیندا نووسیبوونه‌وه و که‌وتمه بیرو لی‌تکدانه‌وان.

بۆ سه‌عات دووی دوا‌ی نیوه‌رۆ‌ی سه‌به‌ینیم هه‌روا ده‌قیقه ژماری ده‌کرد. بریارم دا سه‌به‌ی سه‌ر له به‌یانیه‌که‌ی بچمه‌وه نووسینگه‌ی گۆفاره‌که و به‌سره‌اته‌کانی ده‌گه‌ل بی‌نمه گۆرئ و به ریکه‌وتن ده‌گه‌ل سه‌رنووسه‌ری هه‌فته‌ی رۆژتیک‌ی داستانه‌که‌ی ره‌های ده‌گۆفاری‌دا چاپ و بلا‌وکه‌ینه‌وه.

(۲)

شوم به خه یالی ره هاره رۆژ کردهه. دواى چوونه وهم بۆ باره گاو نووسینه گى گۆفاره که، راست چومه ژووری سه نوسه ر و رووداوو سه برده ی رۆژی رابوردوو و دیتنی ره ها خاتونیم، هه موو بۆ گیترايه وه. سه نوسه ر که پیاویکی به سالدا چووی زۆر به نه ده به زۆر به وردی و به پشوویه کی درێژه وه گوتی بۆ قسه کاتم شل کرد و که لیشبوومه وه گوتی:

- نه گهر ده زانی نم بابه ته به لای تۆره باشه و بۆ چاپکردن په سه نده وه ده شی، نه وه من هه یچ قسه یه کم نیه، به لام تکا ده کهم پیتش چاپ کردنی هه ره شه یکی، نووسینه کاتم بده یه تا دواى سه ر کردن و پیتدا چوونه وه نه گهر به لای منیشه وه په سه ند بوو نه وه ده ست به چاپه که ی بکه یین، جا هه ر له مرۆ به یانیش به دوا وه که نووسینه کانی به سه ر هاتی نه وه خاتوونه، نه ری ناوی چی بوو؟
- ره ها.

- به لئی ره ها خاتون، ده نووسنه وه بیانخه نه به رده ستی من تا پیتاندا بچمه وه و بیانخوینمه وه تا نه گهر هات و باس و بابه ته که جینی سه رنج راکیتشانئ بوو نه وه ریکیان خه یین بۆ چاپکردنی. زۆرم سوپاس کردن و نووسینه کانی رۆژی پيشووم خسته به رده ستیان و گه رامه وه سه رمیتری کاره کهم.

تا سه عات دووی دواى نیوه رۆیه خه ریکی نه بجامدان و ته واو کردنی نه مر کارانه بووم که ما بوونه وه به سه رمدا که وتبوونه وه به ته واوی سه عاتی سه ردان و چاپیکه وتنه کهم له بیر چوو بۆ وه که زهنگی ته له فۆنیک به خۆی هینامه وه، گوشیه کهم هه لگرت و دهنگی ناغای سه نوسه رم به رگوتی کهوت:

- خانم ره زایی نه وه هیتتا هه ر لیته ی؟

به سه ر سامیه که وه وه لام دایه وه:

- به لئی بۆ بریاربوو بچمه چ جییان؟

- نه وه هۆشت له کوئیه خام! نه دی نیوه بریاری چاپیکه وتنیتان ده گه ل ره ها

خاتونیدا نیه؟

بئى ئىختىيار نوقورچىتىم لە روومەتم دا و سەيرىكى سەعاتەكەم كەرد، ھىشتا چارەكى دەويست بۆ دوو. بەنيمچە زىركاننىكەوہ گوتم:

- ھەر لەبىرىشم نەبوو و بە تەواویشم لەبىر چوو بۆوہ، خوابكا درەنگ پىن رانەگەم، پىتم ناخۆشە ھەروا لەيەكەم رۆژوہ بىن بەلئىن دەرچم.

دەنگى پىتكەنىنى ناغاي مىرزايى بەرز بۆوہ و ھەروا بەدەم پىتكەنىنىشەوہ گوتم:

- كەواتە كەمىك خىراكە تا لەوہى زياتر دوا نەكەوتويى، لەمەودوا ھەموو رۆژى سەعات يەك و نىبو من خۆم بىرتان دەخەمەوہ.

خو حافىزىم لەو كەرد و بەپەلە لەدەركى گۆفارەكەى ھاتمە دەرى، بەخۆشەوہ شەقامەكان دەوكات و ساتەى رۆژىدا زۆر قەلەبالغ نەبوون و من سەعات دوو و دە دەقىقە لە زەنگى دەرگاي مالىن رەھام دا.

دواى چەند ساتىكان رەبابە خانم دەرگاي كەدوہ و فەرمووى چوونە ژوروى ھەسارى لى كەردم. رەھا لەبەر دەركى نىومالىتوہ بەرەو پىرم ھات و بە دەم سلاو و چاك و چۆنەكى گەرموو گۆرەوہ فەرمووى ژوروى لى كەردم، ھەر كە چوومە ژوروى نىو مالىتوہ گەرمىيەكى خۆشى لە نەندازە بە دەر خۆش لە دەمچاوى دام و ھەستم بە خاوبوونەوہيەكى يەكجار بە تاموچىژ كەرد. رەھا منى بردە ھۆلى مىوانان، نەمجارەيان رەبابە خانم ھەر دواى چەند دەقىقەتىكان دواى چوونە ژوروىم بە خۆ سىنىيەكى زىرلى پىتچكەدارى گەورەوہ، دوو پىالەى زىرلى و قەندانىك و دەورىيە مېرەيەك و شىرىنى لەسەر ھاتەوہ ھۆلەكە لاي نىتمە.

دواى پىتسوازىيەكى گەرموگور و چاك و چۆنى و تۆخۆش و من خۆشى رەبابە خانمى تكام لە رەھا خاتوونى كەرد دەست بە قسەكانى بكاتەوہ.

رەھا پىالەى چايەكەى خستەوہ سەرسىنىيەكە و ھەناسەيەكى ھەلكىشا، سەرنجىكى دوورودرىژى تى بريم و ئەوجا لەسەرخۆ و بە نارامىيەكەوہ دەستى بە گىترانەوہ كەدوہ:

* * *

بەلئى، ئەوہى كە نەمدەويست بېروا بكەم، بېروام كەرد، خودايە من بۆ بەلاى ئەوہوہ وا ھىندە ھەستىار بېروم، باشە بۆ مەگەر ئەو كى بوو؟ راستىيەكەى ئەوم بۆ ھىندە بە لاوہ گرىنگ بوو؟ نىدى ناگام لە خۆم نەمابوو، دە تەواوى ئەو دانىشتن و مىواندارىيەدا بە بيانوى جۆراوجۆرەوہ دەچوومەوہ ھەسارى تا بەلكە ئى ئەوہ خوايە دووبارە چاوم پىتى بكەوئىت و بىبىنمەوہ، تا

تیرشم نومید ده دیت له جارانی پیشووتری زیاتر دلته ننگ و شیتواوتر ده کردم. من ناگام محو نه مابوو نه وه شم ده زانی که نه ویش حالی له حالی من باشرنیه. هر جار تکیش که به نیکموت تووشی یه که ده بووین وه که کاره با گرتوویه که هر دوو کمان له و ناوه هلهنده هاتین، به لام هیندهی واشی پینه ده چوو که په شیمان ده بوو مه وه. بویه زیاتر رانه وه ستام و سه یرم نه کرد.

کاری هر دوو کمان بووه سه یرکردنی یه کتر به دزیه وه. چند جار تیکانم هر ووا به ریکهوت چار تین هله ننگوت زانیم نومیدیش سه یری من ده کا. هر که چاوشمان تیک هله ننده گوت خیرا سرخه که می ده دزیه وه و بهره ولایه کی دیکه یه وه ده روانی. به لام دیاریش بوو که توفان تیکی ده نیدا هله ستاره. هیچمان غیره تی نه وه مان نه بوو یه کتر بدوینین و نه وه شان بو چاره کاغان جی هینتوو و به زمانی دل و چاو پیکترمان ده گوت که خوشده وویی.

ناهنگی بوو کینه که ته ووا بوو و بووک وزاوا ده گهل نزا و سه لا و اتاندا وه که دوو کوتری سهی بهره و هیلانهی به خته وه ریسانه وه ههنگاویان هه لنینان.

ورده ورده میوانه کان مالتا و ایسیان کردو بهره و مال بوونه وه، نومید و پیاوه کانی دیش دهر و حساریان کوزه کرده وه و هه لپانده ویتوارد. دایک و بابیشم ورده ورده خوین بوو چونه وهی مالتی ناماده ده کرد، ده دلی خومدا نزام ده کرد بابه گوره داوا له بام بکات نه و شه وه له وئی بین، به لام له به دبه ختیه من بابه گوره هیندهی سه رقالم بوو نه پرژایه وه سه رمه و ناگای له نیمه برابوو بویه هیچ پرکیشیه کی مانه وهی مهی نه کرد.

به نابه دلپه وه هاتینه وه مالتی، به لام نه مجاریان هر لاشه که م بوو هاتبووه مالتی دنا گیانم له مالتی بابه گوره ی مایه وه. ده می مالتا و ایسیه ته ووا ی نه وانهی له مالتی بابه گوره ی بوون هه موو له بهره رکی مالتی خریبوونه وه تا نیمه به ری که نه وه.

ده ویتوه نیدا من ته نیا به دوا ی ویدا ده گه رام و له پر دیتم نه وه له لایه کیه وه راوه ستاوه و به بیده نگی سه یر ده کات و ده روانی. راست ده وساته یدا که سه یری ویم ده کرد نه ویش به لای منیدا روانی و هر دوو کمان وه که جاره کانی دی چاومان لیک هه لپواردن.

بام ته وقه ی ده گهل یه که یه که ی نه وانه دا ده کرد که بو به ری کردنیمان راوه ستا بوون و مالتا و ایی لی ده کردن تا گه یه سه نومیدی. نه و زور خاکه رایانه هاته پیشی و دهستی بهره ولای بامجه وه دریت کرد و مالتا و ایی کرد. بابهش به زهرده خه نه یه که وه رووی تیکردو پیتی گوت:

- خوا حافیز کورپه که م، به راستی سوپاست ده که م نه ورز زورت زه حمهت کیتشا و زورماندرو بووی.

نومید به نه‌ده‌بانوه زه‌ردیکی هاتئ و گوتئ:

- هرچی کردومه نهرکی خۆم بووه، هرچهنده هیچی واشم نه‌کردووه.

هفته‌یه‌ک بی باس و خواس و هه‌والئ نومیدی تیپه‌ری. هه‌موو روژیکی هه‌ر به هیوای نه‌وی که به‌یانی نومیدی ده‌بینم، به‌سه‌ر ده‌برد تا نه‌و ساته‌ چاره‌روانکراوه‌هات. نه‌و روژه‌عه‌سری تازه له‌ خه‌وی دوای نیوه‌رویه‌ رابوووم که زه‌نگی ده‌رگای مالتئ بلن‌دبوو، سالار به‌ره‌و هه‌ساریوه‌ی راکرد تا ده‌رکئ بکاته‌وه. بی نیختیار دلم ده‌ستی به‌ لیدانئ کرد. هه‌ستیک بی گوتم خۆیه‌تی، نه‌وی هه‌فتیکه‌ چاره‌ری ده‌که‌ی، له‌ پشت ده‌رکئ راوه‌ستاوه. به‌هه‌نگای له‌رزۆکه‌وه به‌ره‌و هه‌ساریوه‌ چوووم. سالار ده‌رکه‌ی کرده‌وه و ده‌گه‌ل نه‌وی پشت ده‌رکیوه‌ی ده‌ست به‌ قسان کرد، خودایه‌ ده‌نگه‌که‌ی خۆی بوو، هه‌مان نه‌و ده‌نگه‌ پر ناوازه له‌ دلان، خۆشه‌که.

بۆ ساته‌هه‌ختیک دوو دل مام که ده‌بی چ بکه‌م، به‌ره‌و لای ده‌رکیوه‌ بچم یا راکه‌مه‌وه ژووری و بچم خۆم بشارمه‌وه؟ له‌وه‌ی ده‌ترسام که نه‌کا نه‌ویش په‌ی به‌ نه‌ینی ناخه‌م به‌ریت و چیم ده‌دلیدایه‌ بیخوینیته‌وه. رووم وه‌رگتیرایه‌وه تا به‌ره‌و نیو مالتیوه‌ بچمه‌وه که ده‌نگی سالاری له‌ جیی خۆمی چه‌قاندمه‌وه:

- ره‌ها نه‌و ناغایه‌ هاتووه‌ نیشی هه‌یه‌ ده‌لئ با یه‌کیکی گه‌وره‌ترت بیته به‌رده‌رکئ. ناچار به‌ره‌و لای ده‌رکی هه‌ساریوه‌ چوووم ده‌رگا که به‌ ته‌واوی خسته‌ سه‌ر پشتئ، له‌ جارائم جوان و دلکیشتر هاته به‌رچاوان. هه‌ر جاریکیش که ده‌مدیته‌وه به‌لای منه‌وه له‌ جاری پیشترئ جوان و دلکیشتر بوو و زیاتریشی شیئ و شه‌یدا و شیواوی خۆی ده‌کردم. به‌ ده‌نگیکئ له‌رزۆکه‌وه سلوم کرد و نه‌ویش ده‌ستویرد و خیرا سه‌لاوی کرده‌وه و به‌بی راوه‌ستان درژیه‌ی دایه‌:

- ببووون که موزاحیم بووم، خاله‌ ره‌زا رایسپاردووه که روژی سئ شه‌مه‌ نه‌گه‌ر پیتان ده‌کرئ و چ به‌رنامه‌یه‌کتان نییه‌ هه‌موو له‌ هه‌موو ته‌شریف بیننه‌ باغی شه‌میرانات و خال و خالۆژم له‌وی ده‌خزمه‌تتان دان.

به‌ سه‌رسامیه‌که‌وه گوتم:

- سئ شه‌مه‌ نابئ نیمه‌ ده‌بی بچینه‌ قوتابخانه.

- نومید زه‌رده‌یه‌کی هاتئ و وه‌لامی دایه‌وه:

- ده‌لئی سه‌یری روژ ژمیریت نه‌کردووه روژی سئ شه‌مه‌ پشروه. بی نیختیار زه‌رده‌یه‌که‌م

هاته سه‌ر لیوان. سه‌رم به‌ردایه‌وه و گوتم:

- به لئی، راستده کهن من ناگام لئی نه بووه، به دلتیاییهوه من راسپارده که تان به دایکم و
سه ده تینم به لام بهر له وه تکا ده کم فهرموونه ژوورئ، ئیره چ نیسه. نومئید سوپاسی کرد و
منیش درای خواحافیزی و بهرئ کردنتی هاتمه وه حسارئ، له خوشیان ده که ولئی خۆمدا جئ
هه بووه، من قسم ده که له ویدا کرد بوو و نهویش چهند جوان ده دوا.

دهنگی دایکم به خۆی هیتنامه وه:

- نه وه کئ بوو ره ها؟ چ نیشتیکی هه بوو؟

ههر به را کردنه وه به سهر پلیکانه کانداسه ره که وتم و گوتم:

- نومئید بوو خوشکه زایه که ی کاک ره زا.

دایکم سه بریتیکی رووه خۆش و ده مه به پیکه نینه که ی کردم و گوتمی:

- دیاره هه وائیکی خۆشی پئ بوو که وا هیتنده شاد و دلخۆشی.

پیکه نینم و گوتم:

- به لئی، له لایهن کاک ره زا وه هاتبوو تا بۆ سی شه مه مان داوه تی باغی شه میرانات کهن.

دایکم گوتمی:

- ده ی تو چ وه لامیکت دایه وه؟

- من هیچم نه گوتم، ته نیا دلتیام کرده وه که راسپارده که ی کاک ره زای به نیشه و به

بانم راده گه یه نم.

دایکم له رووی رازیبوو نیشه زهرده یه کی هاتئ و گوتمی:

- چاکت کرد با بزائم بایبشت ده لئی چی، له وانیه سه رقائی منیش و کاران نه یه لئی

داوه ته که ی کاک ره زای قبول کاک.

به نیگه رانیسه وه چاوم ده ده می داکیته برین و گوتم شه له قسه کانی راگرتبوو به

دلهر اوکیته که وه پرسیم:

- یانی له وانیه بابیه وا بکا؟ به لام به لای منه وه نه وه شتیکی ناشیرینه داوه ته که بیان

ره ته که یه نه وه.

دایکم که پیده که نی به توندی کیشای به پشتما و گوتمی:

ره ته کردنه وه ی پیشنیار و داوه ته که ی کاک ره زای ناشیرینه بیان تو ناره حهت ده کاک؟

سهرم بهردایه وه و گوتم:

- ناخر من هه ده کم باغی شه میراناتی کاک ره زای ببینم.

دایکم بهره لای مه تبه ختیه چۆوه و ههروا بهو حالهوه پرسى:

- نومیڤ نهیگوت بیجگه له نئمه کیتی دیش داوهت کراوه؟

سهرم به نیشانهی نه رتیه بادا و گوتم:

- نه ختیر نه نهو هیچی گوت و نه منیش پرسیم.

له دایکم جودا بوومهوه و چوومهوه ژوره کهى خۆم، خویندنهوه م کرده بیسانو تا چهند سهعاته وه ختیک به تهنی به سه ربهرم. له خۆشیان ده پیستی خۆمدا نه ده چه جیم، نه مرۆ من و نهو پیکه وه مان قسه کرد بوون و دهنگه دل نهوازه کهى گیانیکى تازهی به بهر داگردبوومهوه.

له سهه جییه کهم راکشام و ده بن ساپیته یه وه رامام. ساته کانی روو به روویسه مانم ده گه له ویدا دووباره وسى باره هینانهوه بهر چاری خۆم و نهو ساته شیرینانه م هه موو بهر چه سهه کرد نهوه. دهو ساتانه دا چهزم ده کرد زه مان له جیاتی نهوهی به ره و پیتش بهچی بۆ داوه به گه ریته وه تا دووباره نهو چهند ده قیقانه دووباره بینه وه، به لام ده شزانی که هه رگیز شتی وانابیت، نه و جا ده ستم به نزاوه پان کرده وه تاهه م باجم داوه ته کهى کاک ره زای قبول کات و هه م سى شه ممش کاک رهزا نومیڤ و ماله وه شیان هه موو داوهت کات.

نازاتم بۆ کاک رهزا هه ر بۆ خۆی نئمه ی داوهت نه کرد بوو، یا هه ر ته له فۆنیکى نه کرد بوو، به لام هه رچی بوو له بهر هه ر هۆیه ک بوو هه رگیز به لاصه وه گرینگ نه بوو، گرینگ دیتنى نومیڤ و بیستنى دهنگى بوو که نه وانه ش بوون.

له سهه جییه کهم هه ستامه وه و به ره و لای روژ ژمیتره سه رمیتریه که مه وه چووم و که و تمه په ره هه لدا نه وئى، سى شه مه به بۆ نه یه که وه پشوو بوو، چۆن له پشوی روژی سى شه مه بى ناگابووم بۆ خۆشم نازاتم، منیک که هه میشه به سهه به رواری پشوه کاندای ده هاتم و پشوی مانگه کانی دواتریشم هه موو ده ردینان چونکه بۆ هاتنى روژه پشوه کاتم ده قیقه ژمیترى ده کردن، دهو تاکه هه فته یه ویدا هینده به تاسه ی دیتنى نومیڤ یه وه ده سووتام که لهو باس و بابته ی بهو گرینگ یه وه بى ناگا ببووم.

هیشتا دوو روژی مابوون بۆ سى شه مه ی. نه مده زانی نهو روژانه چۆن به سهه بهرم. له وانه ش گرینگتر هه ر ده پارامه وه باجم داوه ته کهى کاک ره زای قبول کات و هیچ بیسانو ییکى بۆ داواى لیبووردن نه دۆزیته وه.

له سهه میترى نووسینه کهم دانیشتم و کتیبه کهم لیک کرده وه، ماوه یه ک چاوم ده په ره و هیله کانیه وه برین به لام وه ک بلتی هه ر نایانینم و وشه کانی هه موو بى مانا بوون.

دهنگی دهرکی حساری لهو دنیای خهیا لانهی هینامهوه ده ری. له په نجه ره ی ژووره که مرا سهیریکی حساری کرد، بابه بوو که به باوه شیک میوه هاته حساری. له بهروه ی ههردوو دهسته کانی گیرابورن بانگی سالاری کرد تا هیندیک لهو شتانه بهو بسپیترئ. دهسته جئ له ژووره که موهه ده بهریم و به راکردنوه بهرهو حساریوه چووم به دهنگیکی بهرزه وم به خیرهاتنهوه کرد:

- بابه به خیرهتیهوه و ماندوو نه بی، کومه کت ناوی؟

بابه زهرده خه نهیه کی کرد و به میهره بانیه که وه وه لآمی به خیرهتانهوه که ی دامه وه:

- سوپاس کچه کهم نه گهر خۆبه خشیک هه بیته ده فریام که وی دیاره پر به دل حه زده کهم، به تاییه تیش نه گهر نهو خۆبه خشه کچیکی جوانی وه ک تو بیته.

به په له ههردوو پلیکانه م به یه کیکی ده بری و هاته خواری و زهرفه نایلونه کانه له ده ست بابیه وه رگرتن. بابه بهرهو لای دهرکی حساریوه گه رایه وه و ههردوو لاده ره که کانی خسته سه ر گازه رای پشتی تا بتوانی نوتومبیله که بینیته نیو حساریوه. زهرفه نایلونه پر میوه کانه بردنه مه تبه خئ و له سهر میتریم دانان. دایکم به دیتنی میوه کان هاراریکی ناره حه تیه ی کیشاو گوتی:

- دیسانه وه بابت میوه ی کپروه ته وه من نازام نهو پیاره بو هینه ده ست بلاو و په رته؟ هیشتا میوه ی پیشوومان هه رماره و من نازام چ لهو هه موو میوه ی بکه م و له کوئی دانیم؟

دهو ساته یدا بابه هاته ژووری مه تبه خئ و به زهرده خه نهوه گوتی:

- چ جیه که له سندوو قچه ی زگمان چاتر، نه گهر نیوه میوه کان له بهرده می من و منداله کان داده نین دلنیا بن هه رگیز نیگه رانی جی میوه لی دانانی نابن.

دایکم بهرهو لای بابه یه وه ناوردایه وه به ده م زهرده خه نهوه گوتی:

- سلاو، دلنیا م که زور ماندووی دانیشه با به چایه کت به خیرهاتنهوه بکه م.

بابه هه روا که کورسیه کی بهرهو لای خۆبه وه راده کیشا گوتی:

- راستیه که ی نه ورؤ کاک ره زام دیت.

من و دایه ههردوو کمان پیکه وه به لای بابه یدا ناورمان دایه وه یه که ده نگ گوتمان:

- کاک ره زات دیت؟

بابه به سهر سامیه که وه سهیریکی کردین و گوتی:

- هیچ بووه؟ من قسه یه کی نابه جیم کردوه؟

دایه پیکه نی و وه لآمی دایه وه:

- نا بۆ واتزانی؟

بابه گوتی:

- ناخر هەردووکتان پیتکهوه یەك جی ناورپتان لیدامهوه و من وامزانی قسه كەم نابه جی بووه؟
من و دایه هەردووكتان پیتکههین و مهسهلهی هاتنی ئومیدمان بۆ بابهی گێپرایهوه و دواي
تهواویونی قسه كانی دایهی بابه زهردهیهکی هاتی و گوتی:

- بهلێ كاك رهزا رۆژی سێ شه مه ماله كانی فهرزادو برائو خوشكه كانی هه موو داوه ت
کردوون، نه له به ته دایه و بابه شی هه ر داوه ت کردوون، به لām دایه داوه ته که ی ره ت کردۆته وه و
نه ساغی کردۆته بیانوو و نه م باسه ش بۆ ته ره بجانێ فرانك و ره زای.
دایه به ناوازیکی ناره زاییانه وه گوتی:

- دایه گه وه هه ر وایه نه گه ر داوه تی که ن بیانووان دینیتسه وه و نه گه ر پێشی نه لێن
گله بیان ده كا...

من هاته نیتو قسه كانی دایکه وه و گوتم:

- نه دی نیتوه چتان به كاك رهزا گوتۆته وه؟

بابه كه پپاله چایه که ی هه لده گرت گوتی:

راسته که ی منیش نیازم بوو داوه ته که یان ره تکه مه وه به لām که زانیم دایه گه وه ره ش داوه ته که ی
ره تکردوونه وه و بۆ ته هۆی ره بجانێ دلێ ره زای وام به باش زانی منیش نه به سه ره براری
ناره حه تییه یان و داوه ته که یانم قبول کرد و گفتم دا که رۆژی سێ شه مه هه ر بچینه باغه که یان.
راحیله و ره بجانه ش به وه هه واله ی زۆر دلخۆش بوون به لām هیه چ که سیک هینده ی منی پێ
خۆش نه بوو چونکه نیدی دلنیا بووم که ئومیدیش هه ر دێ و منیش ده بیینم.

تا رۆژی سێ شه مه نیدی نه وه به رده وام نه خشه م ده کیشا و ساته کام ده ژماردن. مامه
فهرزاد ده گه ل یه کتریاندا بریار دا بوو تا هه موو پیتکه وه سه عات حه وتی رۆژی سێ شه مه له
جییه کی دیاریکراوه وه برۆین و هه موو پیتکه وه بچینه باغیه وه.

سالار تۆبه فوتبۆله که ی خۆی هینابوو و راحیله و ره بجانه ش هه ر راکیتی تینسه که ی خۆیان
پیبوو، من هیه چم بۆ گه مه و یاری و رابواردنی ره به رچاو نه گرتبوو چونکه ده مزانی که مه لیحه
هینده ی قسه پێن نیدی هیه چ بۆ گه مه و گالته و رابواردنی نامینیتسه وه. جکه له وه ش حه زم
نه ده کرد نه و سه عاته ی که ده متوانی به دزیسه وه ئومیدی تیدا سه یرکه م به گه مه و گالته و
رابواردنی وه ی به سه ره به رم و کاته که به فیرۆده م.

نهو دوو روژانهم ریک به دوو سالان لی رویشتن تا ناخیره که می روژی سی شه مه که هات،
سه عات شه شی به یانی به ده نگی بامه وه هم مو له خو رابوون.

بهبی راهه ستان یه کسره قاوه لتی ناماده کرد و هم مو له سه ر میتری ناغوار دنی به یانی
ناماده بووین به لام کس نیشتیایه کی وای ناغوار دنی نه بوو. به لام به پرکیشیه باب ودایان
هه ریه که و چند پارووه نان و په نیریکمان به ناچار یه وه گلاندو میزه که مان به جهیشت.
هه ریه که و به نیشی خو یه وه خه ریک بوو و خو یان بو روینی ناماده ده کرد.

سالار به شه ییتانیه وه هه روا نهو روژه ی له پیتشان بسو دده وا و جارو باره ش به
شه ییتانیه کانیه وه راحیله و ره یحانه ی وه هاوار و زاله دینان. دوا ی ناماده بوونی هم مو له هم مو
سواری نوتومبیلی بووین و وه ری که وتین.

گه یشتینه نهو جیهی که بابه و مامه فه رزاد دایانایو به لام نه وان هیچیان دیار نه بوون.
دایه رووی ده بابه ی کرد و پرسی:

- دلنای که مه بهستی نا. ما فه رزادی نیره بووه؟

بابه به دلنای بییه وه سه رنیه له قاندو ته ماشایه کی ده ورو به ریی کرد.

- هیشتا هه ر زوه، بو خوشت عاده تی براژنیم شاره زای نهو کاته ی په له یه تی نیو سه عات

د رهنگتر دوا ی هه مووان نه، حا له مالتی وه ده ر ده که وئ.

له نوتومبیلی دابه زیم و له و ناوه که و تمه راو یچکان، هه روا به دوا ی منیشدا راحیله و ره یحانه
و رازییه و سالاریش دابه زین و که چاره که سه عاتیکیش رابردو هه ر دهر نه که و تن سالار چوو
توپه که ی له ناو نوتومبیله که وه هینا و ورده ورده که و تینه گه مان. یارییه که گه بیووه نهو په ری
گه رمبوونی که نوتومبیله که ی مامه فه رزادی له دووره وه دهر که و ت و به هات و هاواره وه هات
له لای نیه وه راهه ستا.

بابه و دایه ده گه ل مالتی مامه ی که و تنه چاک و چونی و نه حواله پرسیه. مه لیحه و مه نسوره
حه زیان لیبو دابه زن به لام مامو نه بهیشت و داوا ی لیکردن یارییه که به رنه نیو باغی. بابه ش
بانگی کردینه وه و هه موومان سوار بووینه وه و رویشتن.

سه عاتیک ی نه برد که ده باغی کاک ره زایدا ده ست و مستی یه کتر بسوین و ده گه ل پوره
فرانک و خاو خیزانه کانی دیشدا که و تنه ماچ و مورچ و نه حواله پرسیه. خیزانی برا و خوشکه کانی
کاک ره زا له پیتشه مه دا گه بیوونه وئ، من دهنیو ناماده بووه کاندایا به چاوی مشتته ریه وه له
نومیندی ده گه رام به لام نه مدیته وه. پوره فرانک هه مووی بانگ کردنه سه ر سفره ی قاوه لتییه،

هەریەكە و جێیەكی هەڵدەبژارد و لەبەر سفرەكەوه دادەنێشت، هێشتا یەك دوو دەقیقەى نەبردبوو بوونە دووبەش پیاوێكان لەلایەك و ژنەكانیش لە خوار سفرەكەوه دانێشتن و هەریەكەیان سەرقالی كاریك بوون. كاتێك پوورە فرانك فەرمووی سەر سفرەى لە هەمووان كرد بە خۆشحالیەوه بەو هیوایەى كە ئومیدیش دیتەوه بەدەم فەرمووه كە یەوه چوومه سەر سفرە و لە تەك مەلیحەوه دانێشتم بەلام ئومید سووسەیهكی هەرنەبوو. سەیرتێكى دەرووبەرەكەم كرد بەلام ئومید هەر نەبوو و جێیە چۆلەكەى نازارى دەدام.

لە پرسى بابەوه لە ناغای موحسینی دەربارەى ئومیدی بە یەكجارەكی تەواوی خۆشى و شادیەكەم بە ناكامی گەرا، ئەو دەمی زانیم كە ئومید دوو رۆژ پێش نێستا بۆ نیشیتكى چۆتە مەشەهدێ. بۆیە ئەو ئەورۆ نایەتە باغی، دەگەڵ ئەوهشدا كە زگم خۆی دەخواردەوه لە برسان بەلام نیشیتام نەما و ناردەزوم لەسەر قاوەلتیهكەى لاچوو.

هێندە نارەحەت ببووم گریانم لە ئەوكێدا ما بۆوه، ئەو دوو رۆژەشم بە خۆپایى چاوه‌روانى كێشابوو. ئیدی هۆی رۆژیتنى ئومیدیم لە قسەكانى بابیهوه كە بۆچى چووه نەدەبیست. چەند پارووێكمان و كەره خوارد و لە جێوه هەستام، پركێشیه‌كانى پوررێش نەیانتوانى دامنیشتنەوه، بێ نامانج كەوتە گەرانێ دەباغیدا. مەلیحەش هاتە لای منەوه و پێكەوه دەباغیدا كەوتینە گەرانێ. ئەو بە شۆرۆ شەوق و تاسەوه دەربارەى دەزگێرانەكەى دەدوا و یەكپێزى بێ پسانەوه باسى دەكرد و ئەو ساتە خۆشانەى پێكەوه‌یانى دەگێرانەوه كە بەسەریان بردووه و رایانبواردووه بەلام من هەرگیز حەزم لە قسەكانى ئەو نەبوو و سەر نیشتم كرده بیانوو و هاتەوه لای گەوره‌كان.

دایكەم دەگەڵ پوورێ و خانەكانى دیدا سەرقالی نامادەكەرن و لێنانى چێشت و نانێ نیوهرۆیه بوون. بابە و ناغای موحسینی سەر گەرمى یاریی شەترەنج بوون و مامە و كاك رەزاش خەریكى قلیان (نێرگەله) كێشانێ. براهەكەى كاك رەزای سەیری یارییه‌كەى بابە و ناغای موحسینی دەكرد و پێی دەگوتنەوه. ماوه‌یه‌ك تەماشای ئەوان كرد بەلام حەوسەلەى وانیشم نەبوو. چوونەوه ناو ژن و خانەكانیشم لە گۆی گرتنێ قسەكانى مەلیحەى پێ چاكتەر نەبوو. چوونەوه‌شم بەره‌و ئەولایەى كە مەلیحەو كچەكانى لیبوون، دیسانەوه وەك مریشكى سەریراو ئوقرەو نارامم نەبوو و حەزم لەوێش نەدەكرد. تا وەختى هاتنى ناخواردنى نیوهرۆیه گۆیم بۆ زۆر بلتیه‌كانى مەلیحەى شل كرد. بە دەنگى كاك رەزای كە هەمووی بۆ ناخواردنێ نیوهرۆیه بانگ دەكردنەوه بەره‌ولای گەوره‌كان و خانووه‌ جوانەكەى باغیه‌وه كەوتینە رێ. بەبێ

تاقه تیهوه ههنگام داویشتن و شهقم له بهرده کانی بهریم ههئده دا و بهولاولایانمدا بلاو ده کردنهوه که له پرنهوم دیت. بهلئی، ئومید بوو که دههاته نیو باغیهوه و بهدهم پتکه نینهوهی بهرهولای مه ههنگاوداویشتن، بی نیختیار زهرده خه نهم کهوتنهوه سر لیوان ربه ههنگاوی خیرا و ههراو ترهوه بهرهو خانوهه کی باغیهوه ههلینگ دان و رویشتم. لهیه کاتدا و پتکهوه دهگهئ ئومیدی گهیشینه بهر ده می خانوهه کهوه، نهوانیدیش به دیتنی ئومیدیوه هه شادو خوئحال بوون. ئومید به نهده بهوه دهگهئ تهواوی ناماده بووانی چاک و چۆنی و نهحوالپرسی ده کرد دوایهش زۆر له سهرخۆ به هیوری وهلامی پرسیاره کانی دایک و باب و خال و خالۆزنی ده دایهوه. ئومید له وهلامی ناغای موحسینیدا که ده ربارهی زوو هاتنهوتی پرسیار ده کرد وهلامی دایهوه:

- چونکه ده مزانی به بی من خوئشان لی ناگوزه ری هه دواي تهواو بوونی کاره کانیشم به کسه دهگهئ به کم ههستانی فرۆکهی تارانئ گه رامهوه تا له خوئشه نیوه بی بهش نه بم. ناغای موحسینی بهدهم پتکه نینهوه ئومیدی بانگ کرده ناخواردنی نیوه رۆیه. نهوجا هه موو دهگهئ ئومیدیوه دهوره مان له سفره ی دا و نه مجاره یان به پیچه وانهی قاره لئی به یانیوه زۆرم ئیشتیای خواردنی کرایهوه

چهن دین جارمان چارتیک هه له نگوئن به لام هه موو جاریش به کسه رتچکهی سه رنجه کانیان بهرهو لایه کی دیهوه ده گۆری. له دلوه جنیوم به خۆم ده دان ((نه دی چاره رتی نه بوری، نه دی بو له سه رنجه کانی هه لئی؟)) به پیچه وانهی کاتی هاتنیمان بو باغی که وهخت زۆر به سستی ده رۆیی دواي ناخواردنی دهقیقه کان پینشیر کییان بوو دهگهئ به کتریداو کات بهو بهری خیراییهوه تیده په ری. ههوا کم که مه بهرهو تاریکیهوه دهچوو که بابه داواي له دایه کرد تا ناماده ی رۆینی بین. دواي سه عاتیك مالتاوا ایمان له تهواوی میوانه کان کرد و من به هیواي دووباره دیتنهوه ی وی باغی شه میرانتم به جی هیشتم و بهرهو مالهوه بوومهوه و بیره وه ری نهو چهن ساتانه شم له که لیتیکی دلئ خۆمدا هه لگرت و شارد موه.

دوو مانگ تیه پری ده و دوو مانگانه مدا دوو جاری دیش ئومید دیبۆوه. به بیانووی زۆر جیا جیاوه دههاته بهرده رکئی مالتیمان، جار تکیان سه لآوی پوورئی دینا و جار تکی دیکه ده یگوت:

- به ته مام بچمه مالتی خاله رهزای ناغا فرهاد کار تیک په یام و راسپارده یه کتان ههیه ... و بابه پیته کهنی و ده یگوت:

- ههروا دوو رۆژ پینش نیستا فرانک و رهزام دیون، نه سوپاس هیچ ئیشتیکمان نیه کوره کم.

كۆتايى مانگى ئوردىبە ھەشت سوو و تاقىكردنەۋەكانى كۆتايى سالّ تا دەھات نزيك دەبوونەۋە من كە دەو دوا درايبانەدا حالّ و بالئىكى لە بارم نەبوو و ھۆشم لە ھەموو جىيەكى سوو تەنيا لەوانە و خويندن و قوتابجانە نەبى، لە وانەى ئىنگلىزى لە جاران لاوازتر بسووم ھەر بۆيە داوام لە بايم كرد مامۆستاي تايبەتسىم بۆ بگىرى تا بەلكە ئەو دواكەوتنەم قەرەبوو و پىر كە مەۋە .
بايم قبولى كرد و بىر يار بوو لە مامۆستا تايبەتسىيە كەى سالارى داواكا تا ئەگەر كەسىكى بى شك دى بۆ وانە گوتنەۋەى بە من دەگەلە خۆى بىئىتتەۋە مالى.

زۆر خۆش حالّ بووم بەمچۆرە دەستوانى دواكەوتنە كام قەرەبوو كە مەۋە . داوام لە دەستە خوشكە زۆر خۆشەويستە كەشم شىرىن كرد كە ئەگەر ھەزى لىيە بى دەگەلە مندا گىوئ لە مامۆستاي وانەى تايبەتى بگىرى . شىرىن ئەو پىشنىيارەى منى زۆر پىخۆش سوو و پىكەۋە بىر يارمان دا ئەۋىش بىتتە مالى ئىتمە و پىكەۋە سوود مەند بىن .

مامۆستايەكى كە ناغاي رەزايى مامۆستاي تايبەتى سالار دۆزىبوۋىيەۋە ناۋى ھەمىد سادىقى بوو، ھەمىد لاۋىكى زانكۆيى بوو كە لە ھونەرە جوانە كاندا دەمخوتىند و بۆ دابىن كوردنى خەرجى خويندنى خۆى وانەى تايبەتسى بلتتەۋە . ناغاي سادىقى قبولى كرد بۈكە ھەفتەى سى وانە بە من و شىرىن بلتتەۋە . ناغاي رەزايى و ناغاي سادىقى ھەموو جارى پىكەۋە دەھاتنە مالى مە . سەرەتا ھەردووكيان پىكەۋە لە ژوروى كارەكەى بايم و ناغاي رەزايى مەشىقى بە سالار دەكرد و دەگەلدا بەوانە كاندا دەھاتەۋە و دراى سەعاتىكىش ناغاي رەزايى و سالار لە ژوروى دەھاتنە دەرى و دەچوونە ھۆلى مىوانان و نەوجار من و شىرىن دەچوونە ژورۋەكەى بايم و بەخىر ھاتنى ناغاي سادىقى دەبوونەۋە . ھەمىشە كاتى وانە خوتىندى رووبەرووى سەر و چاۋە وشك و زىرەكەى ناغاي سادىقى دەبوونەۋە . ناغاي سادىقى جگە لە مەسەلەى وانە و خويندن رتەى ھىچ چۆرە قەسەو گفتوگۆيەكى نەدەدا و دەبوو تا كۆتايى وانەكە تەنيا دەرسارەى وانەو رەھىننەكان قەسە كراپايە ، دەنا لەۋە ترازابايە رىنگا بە ھىچ قەسەيەكى دى نەدەدرا .

ھاتو چۆى ناغاي سادىقى و ناغاي رەزايى بۆ مالى مە ھەروا بەردەۋام بوو . ھەم من و ھەم شىرىنىش پىشكەوتنىكى بەرچاۋمان دەوانەى ئىنگلىزىدا دەخۆماندا ھەستدەكرد . بە شىۋەيەكى وا كە دەقوتابجانەدا زۆر بەسانايىيەۋە گىروگرتسى قوتايىيەكانمان چارەسەر دەكردن و ھەردووكىشمان لەم بارەيەۋە زۆر ئاسووددە بوۋىن .

دو سى رۆژى زىاتر نەمابوو بۆ تاقىكردنەۋەى ئىنگلىزى و ئەو رۆژەش ناغاي سادىقى ھاتنەۋە مالى مە تا وانە بەمن و شىرىن بلتتەۋە . ناغاي سادىقى دەيگوت لە شىۋە و جۆرى

تنه‌کەمی تۆ و شیرین رازی نیم و بە دلم نیه، من چاوەڕێتی ئەوه سووم نێوه زۆر ئەوه
ـ بەرهو پیشتر چوویان.

نەو رۆژه ناغای سادیقی دارای لە شیرینی کرد تا لاپەرە که بە دەنگیکی بەرزەوه بخوینیتەوه
و نە کاتی خویندنه‌وه شدا هەوڵ بەدا هیچ هەلە‌یه‌کی نە‌بێ، شیرین سەر‌قالتی خویندنه‌وئ سوو و
منیش هەموو هەست و هۆشیکم خستبووه سەر نەو لاپەرە‌یه‌ی که شیرین دە‌بخویندە‌وه. هەموو
سە‌هەر گۆئ بوو. شیرین وشە‌یه‌کی بە‌هە‌له بە زمانیدا هات بە‌لام ناغای سادیقی گۆئ
سە‌دایە و بۆی راست نە‌دە‌کرده‌وه سە‌رم هە‌لینایه‌وه تا هە‌له‌کە‌ی شیرینی بە ناغای سادیقی
بێنمه‌وه، که‌چی که دیتم ناغای سادیقی ئەو سە‌یری من دە‌کا. بە پە‌له سە‌رم بە‌ردایه‌وه، بە‌لام
نە‌و رۆژه تا کۆتایی وانە‌که نە‌و‌یرام سە‌رم هە‌لینمه‌وه.

نەو سێ رۆژه‌ی که بۆ تاقیکردنه‌وی زمانیش ما‌بوو و ا‌بریاربوو که ناغای سادیقی هە‌موو
رۆژی بێتە‌وه مالتی مە و لە وانە‌ی ئینگلیزیماندا دە‌گە‌ڵ خە‌ریک بێ.

بە‌یانی نەو رۆژه ئیدی سە‌رنجە‌کە‌ی رۆژی پێشوی ناغای سادقیم لە‌بەر‌چوو بۆ‌وه و زۆر سادە
و سا‌کارانە و هە‌روه‌ک جارێان که‌وتینه مە‌شق و راهێنان حە‌ل کردن. لە کۆتایی ولتیبونە‌وه‌ی
سە‌عاتی وانە‌که‌ماندا بووین و ئیدی زۆریش ماندوو بووم. سە‌رم بە‌رز‌کرده‌وه سە‌یری سە‌عاتە‌کە‌ی
سە‌ردیواری کە‌م تا بزائم وانە‌که‌ چە‌ندی ما‌وه‌که سە‌رنجە‌کانی ناغای سادیقی لە‌جیتی خۆیان وش‌ک
کردم، یە‌کسەر سە‌رنجە‌کاتم دزینە‌وه بە‌لام تا کۆتایی وانە‌که ئیدی هیچ تێ نە‌گە‌یشتمه‌وه...

دوایی رۆژی تە‌واو بوونێ وانە‌کان با‌م بۆ سوپاس‌کردن و پا‌ک‌کردنه‌وئ حیسابان هاتە ژوورئ
و ناغای سادیقیش هەر لە‌لای با‌م دا‌وای لێ‌کردم تا دا‌وای تاقیکردنه‌وه‌کان لە شە‌نجامی
تاقیکردنه‌وه‌کانی نا‌گادار‌که‌مه‌وه و پێ‌سی بێتە‌وه. من و شیرینیش هەر سوپاسی ناغای
سادیقیمان کرد و هە‌ردوو‌ک پێ‌که‌وه هاتینه دە‌رئ. ناغای سادیقیش دا‌وای می‌وانداریه‌کی باش
لە مالتی مە چووه دە‌رئ.

رۆژی تاقیکردنه‌وئیم پرسیاره‌کان بە سانایی وه‌لام دانە‌وه و بە‌سەر و دلێکی خۆشه‌وه
تاقیکردنه‌وه‌م بە‌جێ هێشت. و هە‌روا بە دل‌خۆشیه تاقیکردنه‌وه‌که وه دە‌گە‌ڵ شیرینی چوینه
ئەو نووسینگە و شوێنه‌ی که ناغای سادیقی وانە‌ی لێ بە مندا‌لان دە‌گوتە‌وه. لە دە‌رگام دا،
دە‌نگیم ناسییه‌وه.

هە‌دوو‌کمان چوینه ژوورئ، لە پشت می‌زێ‌وه دانیش‌توو و کتیبیکی که دیار سوو کتیبی
وانە‌کانی خۆیه‌تی، پە‌رپەر هە‌ل‌ده‌دایه‌وه. هەر هێنده چاری بە‌مه‌ که‌وت لە‌جێ‌وه بلند سوو،
سلۆمان کرد و بە‌فەر‌مووه‌کانی وی دانیش‌تین. پرسیاره‌کا‌مان هە‌موو بۆ شرو‌فه کرد و

ههريه كه مان دهرياره ي وهلامى پرسياره كان دواين و دوايهش ره زامه ندييه خزمان له وهلامى پرسياره كان پيشان دا.

ئاغاي ساديقى به ورديه وه گوئي دابوره قسه كانان و له دوايشدا به خوشحالي نه وهى كه ده تاقى كردنه وه كه دا سهركه وتور بووين نافه رينى كردين.

ئه وجا هيئديك بيدهنگ بو و له پر داواي له شيرينى كرد تا ئه و خانووه ي به رامبه رمانه وه بچى ولاي ئاغا ره زايى چند به شيك له وانه ي كه په يوه ندى به خويندن و وانه كه ي سالار يه وه يه بيتى. دلم وه خورپه كه وت سالار برى من بو باشه بو داواي له شيرينى كرد بچى نه و كاره ي بكا؟ منيش هه ستام تا له گه ل شيرينى بچمه خانووه كه ي نه و به رى ئاغاي ساديقى گوئى:

- ره ها خاتون تو به يارمه تى خو ت دانيشه وه، هم زده كه م هيئديك قسه ده گه لدا بكم.

شيرين به ناچارى هه ستا. كاتى هه ستانى كه له ده ركى ده چوره ده رى راوه ستاو زه رده يه كى مانادارى به روودا كردم و چوره ده رى. كه تاك بووينه وه، ئاغاي ساديقى كه ميكي منه من كرد و گوئى:

- ره ها خاتون وهك بو خو ت ده زانى و ئاگادارى من قوتابى زانكو م ويو دابىن كردنى پتويستيه كام وانه ش ده ئيمه وه. من داك و بابيكي پيره كم هه ن كه له شارى ده ژين وله بىن ده رامه تى و نه بوونيه يان ناتوانن هيچ يارمه تيه كم بده ن و جارى واشه ناچارىش ده ب من هيئديكيان پاره بو بئيرمه وه. ئه وه ش بزانه كه من خوشكيكي له خزم بچو و كترىشم هه يه كه نه ويش له قوتابخانه يه ...

ئاغاي ساديقى ته واويكي باسى ژيانى خو ي و كه سوكاره كه ي بو كردم و دوايهش پاش پيشه كيه كى دور و دريژيش مو له تى خواست نه گه ر من رازى بم كه سوكاره كه ي بنيرتته خوازيئيه م بو مالى تا ده گه ل دايك و بامدا قسه بكم. زور چاكم ده زانى كه ده وه مييدا ره نگم به رووانه وه نه ماوه به ناشكرا ده سته كام ده لرزين كه شيرين چند جار يكي له ده ركى دا و هاته زوروى.

* * *

ره ها له پر بيدهنگ بو وه يئديكي ئاو خوارده وه. منيش هه ر هه ستى ماندووه تيه م ده كرد، له په نجه ره مپرا سه ير يكي هه سارى كرد هه وا به ته واوى تاريك ببوو. نه و سه عاته ي كه له مالى ره ها ي بووم كات هيئنده خيرا ده روى كه هه ستم به به سه رچوونى ته مه نى نه ده كرد. سه ير يكي ره هام كردو گوتم:

- نه گهر بهرمووی پاشاوهی قسه کافان سبهینځ دريژه پښ بدهین، چونکه به مجوره نښه منسو و پښ تاقهت دهین.

رہا هه مان زرده خه نه جوان و دلگره کهی بهروو دادامه وه و قبولی کرد. به شاوازیکی میهره بانانه وه گوتی:

- نه گهر نهو هاتوچوږیه بهرده وامه نښه ماندوو نه کا من قهیدئ ناکه.

- نا، دلنیابن که من هه رگیز ماندوو نابم من هه ر کاره کهم نه وهی ده خوازی که بږ کزکردنوهی باس و بابه ته جوړاو جوړه کان هه میسه له هاتوچو دایم.

بږ ساتیک بښدهنگ بووم بهلام دووباره که پرسیاریکم له لا سهری هه لداپه وه به زارمدا هات: - بیورن که نهو پرسیاره ی ده کهم بهلام زور هه زده کهم بزائم مه بهستان له گپرانه وه و باسکردنی نهو به سه رهاته تان چیه؟ نه گهر ده کړئ هیندیکم بږ روون که نه وه.

رہا سه رنجیکي پرسیاراویانه ی دامئ و پرسى:

- له مه بهسته که تان ناگه م، تکایه روونتر قسه بکه ن.

که میکم بیرکرده وه و گوتم:

- پښم خوشه بزائم مه بهستان له وهی که به سه رهاته که تان ده گوڅارتیدا بلاوده که نه وه چیه؟

زوربه ی خه اگی هه زناکه ن که س به نهیني ژيانيان بزائئ که چی نښه ...

رہا سه ریکي له قاندر تښیگه یاندم که له پرسیاره کهم گه شتوه نه ورجا هه ناسیکي

هه لکښاو گوتی:

- له بهر نه وهی هه زناکه م دایک و باوکه کان له جیئ کچه کانیا ن پرپار بده ن و بیروپاوه پرو

بږچوونی خوښانیا ن به سه ردا به سه پښن، رهنگه نه گهر دایک و بابی من و هه روه ها گه وره تره کانی بنه ماله رڼگای برپاردانی ژیان و چاره نووسی خوښیا ن به من دابایه نښتا زور خوښحال و شاد و شهنگولتر ژیا بام و له نښتا زور چاکتر بامایه، ده مهوئ به م شتویه به هه موو دایک و بابیکان بلیم نه گهر برپاری شووکردنئ کچه کانیا ن بده نه ده ست خوښیا ن نه وده می ده یاننوانی رووپه روو به رهنگاری سه خترین و دژوارترین گپروگرفته کانی ژیان بنه وه نه ک دایک و باب بیئ و مه رجه کانی خوښانیا ن به سه ردا به سه پښن بږیه ش وا به راشکاوی نه وانه ده لیم چونکه من بږخووم نه م ژیا نه م تاقی کردوتموه.

سه ریکه بزائم داخوا نښه که نښتا له به رامبه ر منه وه دانښشتوون میرد (شو) تان کردووه؟

چونکه نه گهر میردتان کردبیت ناسانتر له قسه کانی من ده گه ن.

قسه‌کانی ره‌ها منی ده‌پیرو خه‌یالانه‌وه برد، وه‌هر به‌راستیش جیتی بیرو لی‌کدانه‌وانه. نه‌وه‌ی نه‌و باسی ده‌کرد هه‌رچه‌نده به‌رووالته ساده و ساکار بوویه‌لام له ده‌رووندا ناریشه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو. زۆرینه‌ی نه‌و دایک و بابانه‌ی که‌ده‌ستیان خستۆته ژیان و ناینده‌و چاره‌نووسی جگه‌رگۆشه‌کانیان و له‌جیاتی نه‌وانیان بیریار داوه سه‌ره‌نجام و زۆربه‌ی جاران منداله‌کانیان تی شکان و له‌ژیانی هاره‌شیدا سه‌رنه‌که‌وتون و گیانیکه‌ی شه‌که‌ت و ماندوو و به‌په‌یکه‌رو پشتیکه‌ی چه‌ماوه‌ه هاتوونه‌وه ماله‌ باوانیان. و هه‌ر نه‌و دایک و بابانه‌ش زۆرتتر نه‌فسوس و غه‌م و چه‌سه‌رتان ده‌خۆن که‌نده‌بایه نه‌و هه‌له‌یه‌یان بک‌ردبایه و نه‌ورۆژ ره‌شیه‌یان به‌سه‌ر منداله‌کانیاندا هینابایه و ناوا منداله‌کانیان تووشی نه‌و کویره‌وه‌ریانه بک‌ردبایه که‌کردیان.

له‌جیتی خۆم هه‌ستام تا‌برۆم و به‌جیتی بیتلم، ره‌ها، بانگی ره‌بابه‌ خانیی کرد تا دووباره سه‌روچایه‌کی تازه ده‌مان بۆ بینیتته‌وه. به‌ پرکیشیه و به‌ زۆریه ره‌هایه سه‌عاتیکه‌ی دیکه‌ش له‌وئ مامه‌وه و نه‌وجا چوممه‌وه نه‌وئیم به‌جیته‌شت.

باران به‌سپایی و له‌سه‌ر خۆو نه‌رم ده‌باری وه‌ک بلیتی ناسمانیش ناگای له‌ چاره‌نووسی ره‌های بیت و بۆ به‌خت ره‌شیه نه‌و ژنه‌ جوانه‌ی واداباریتی. سه‌رم بلند کرد و رووی ده‌مم کرده ناسمانی و گوتم:

- له‌وانه‌یه گریانه‌که‌ت هه‌ر ته‌نیا بۆ ره‌ها و به‌خت و چاره‌نووس ره‌شیه‌که‌ی وی نه‌بیت و زۆری دیکه‌ی وه‌ک ره‌هاش هه‌بن که‌که‌س ناگای له‌ سووتان و کلۆلی و کویره‌وه‌ریه‌کانیان نیه . باش ده‌زانم که‌تۆ ته‌نیا شاهیدوبینه‌ری رۆژو به‌خت ره‌شیه زۆر ژنان بسوو وی و هه‌ر ده‌بی. که‌واته هه‌ر بباره تا غه‌مه‌کانه‌ی ده‌روونت سووک بن.

نه‌و شه‌وه تا دره‌نگانیتک به‌ریتک خستنه‌وه‌ی نووسینه‌کامه‌وه خه‌ریک بووم تا ده‌شه‌هات کونجکاویه‌که‌م زیاتر ده‌بوو بۆ زانینی پاشماوه‌ی قسه‌کانی.

(۳)

سبەى رۆژى دوابى تازه لهخەوى هەستا بووم كەزەنگى تەلهفۆنى لىيدا.

گوشىهەكم هەلگرت:

- نەلۆ فەرموون.

سلاو بىووره كە بەم نارهخه نارهخەتم كردن بۆيەم زەنگ لى دا تا وهبىرتان بىنەموه بەسەر هاتەكەى رەها خاتوونى دەگەلە خۆتاندا بىننە نووسىنگەى گۆفارى.

دەنگى سەرنوسەرى گۆفارهكەم ناسىهوه، دياربوو كە ئەويش كوئىكاوانە بە دواى بەسەر هاتەكەى رەها خاتوونىهيه و حەز دەكا هەرچى زووتره پاشماوهو سەرەنجامى بەسەرھاتەكەى وى بزانى.

دلتىام كردهوه كە نووسىنەكانى هەر بۆ دەبەم. دواى خودا حافىزىه تەلهفۆنەكەم دانايەوه و لە خۆشيانىشم زەردە خەنەيك هاتە سەر لىوان. بەدلتىابىيەوه باسى ژيانەكەى رەهاى جىتى سەرنجى بووه و بەلانى هەرە زۆرىشەوه رى چاپ و بلاوكردنەوى دەدا.

بە خۆشى و بە روويهكى گەشەوه بەرەو لای گۆفارىهوه كەوتە رى هەر كە چوومه ژوروى ساختمانى گۆفارهكەوه چەندىن كەس دەربارەى بابەتە تازهكەمىيان پرسىارکردو هەوليان دا بزانی داخوا ئەوه ئەو بابەتەيه كە سەرنوسەر باسى لىوهدەكا.

هەروا بەكورتى وهلامم دانەوه و چوومه نووسىنگەى سەرنوسەرى و نووسىنەكانم لە پىتش دانان. سەرنوسەرىش بەلنى دا ئەگەر هەروا كە خۆى مەزەندە دەكا بەسەر هاتەكەى رەها خاتوونى جىتى سەرنج بىت ئەوا بە زووبى كارى لە چاپدانى دەست پىدەكار بەزنجیره داستانەكە چاپ دەكا.

ئەو رۆژه هەر زوو كارەكانم تەواو كردن و دواى تەواو بوونىش چوومهوه نووسىنگەى سەرنوسەرى و مۆلەتم خواست تا بچمەوه سەردان و دىدەنىيە رەهاى و بچم پاشماوهى قسەكانى بنوسمەوه.

دواى مۆلەت وەرگرتنى لە ساختمانى گۆفارى چوومه دەرى. پىتش هەموو شتىكى چوومه رىستۆرانتىه و نانى نيوەرۆيەم خوارد و بۆ چار پىكەوتنى سەعات دوو خۆم نامادەكرد.

سه‌عات دووی دواي نیوه‌رۆیه چوومه‌وه مالتی ره‌های و دواي چاکو چۆنیه باسی گرینگیدانن
سه‌ر نووسه‌ریم به به‌سه‌ره‌اته‌که بۆ ره‌ها کرد و داواشم لیکرد تا زووه پاشاوه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی
بگیتپتته‌وه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ره‌زامه‌ندییه‌ی هاته سه‌ر لیوان و دریتۆه‌ی دایه‌وه:

* * *

شیرین چهند جارینکانی له ده‌رکه‌ی دا و هاته ژوورئ. به‌و سه‌رنجه‌ی که لییدام زانیم که‌تا
ئه‌و سه‌ری رووداوه‌که‌ی زانیوه‌و تیتیکه‌یشتوه‌وه. ده‌و ده‌مه‌یدا ناغای سادیقی هه‌ستا، له ته‌ک
میتزه‌که‌وه راوه‌ستار له‌شیرینی پرسى:

- ناغای ره‌زایی هه‌موو ئه‌و به‌شانه‌ی دایه‌ی که داوام کردبوون و پیتویستم پیتیان بوو؟
شیرین زه‌رده‌یه‌کی شه‌یتانانه‌ی کرد و وه‌لامی دایه‌وه:

- راستیه‌که‌ی نازانم، ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌قسه‌کانی ئیوه‌و ره‌ها خاتوونه‌وه‌یه، نه‌گه‌ر هیتندیکى
دیتان قسه‌ مارن و هاتنه‌وه‌ی من به‌نیوه‌ چلی هیتشتوونیه‌وه ئه‌وه دپاره که هه‌موو به‌شه‌کانی به
ته‌واوته‌ی نه‌داومه‌تئ، نه‌گه‌ر بوونی منیش لیره رتی قسانتان لی ده‌گرئ ئه‌وه من ده‌توانم...

ناغای سادیقی قسه‌کانی شیرینی بری و گوتی:

- نه‌خیر، بۆ وای بۆچووی؟

من سه‌رم به‌ردا‌بۆوه و نه‌مه‌ده‌زانی چبکه‌م. ده‌نگی ناغای سادیقی به‌خۆی هیتنامه‌وه:

- خاتوو مولکی ئیوه ئه‌م کتیبه‌تان خویندۆته‌وه؟

هه‌ستم کرد به‌و پرسیاره‌ی ده‌یه‌ه‌وئ سه‌رنجی من به‌لای خۆیدا راکیشئ.

هه‌رکه من سه‌رم بلنڊ کرده‌وه و سه‌یری نه‌وم کرد هه‌ستا و به‌ره‌ولای کۆمه‌دیه‌که‌ی لای
ده‌رکی ژووریتۆه چوو. ئه‌و له‌ره‌زه‌ی که هه‌موو له‌شی داگرتبووم به‌ناشکرا ده‌پیتیه‌کانمدا هه‌ست
پیتده‌کرد. خودایه! ناغای سادیقی ده‌شلی. شیرین به‌ ده‌نگیکى له سه‌رخۆه پیتده‌که‌نی به‌لام
سه‌رنجه‌ گرژه‌که‌ی ناغای سادیقی ناچارى پیتده‌نگیه‌ی کرد. هه‌یچ کاتئ ناگام له هاموشزی ناغای
سادیقی نه‌بووه بۆ مالتی و نه‌شعیدیه یا باشته‌ر بلنم هه‌یچ کاتئ به‌لای ئه‌وه‌وه‌م کونجکاری نه‌بووه
و نه‌کردوه. هه‌میشه ئه‌رم هه‌ر له‌و دیو میتزه‌وه به‌رواله‌تیکى فه‌رمیه‌وه دیوه. تا ئه‌و ساته‌ش
هه‌رگیز به‌ خه‌یال‌مدا نه‌هاتبوو که له‌وانه‌بئ ناغای سادیقی که‌م نه‌ندام بئ، ئه‌ویش به‌و کاره‌ی
هه‌رده‌ویوست ئه‌و شته‌م تئ بگه‌یه‌نئ. به‌ سه‌ختی ددانم به‌خۆمدا گرت و به‌ زه‌حمه‌ت له‌ جیتۆه
هه‌ستام و به‌ده‌نگیکى به‌ نه‌ده‌بانوه گوتی:

- به یارمەتی خۆتان بیریك له قسه كاتم بکه نهوه.

سەرم كه وهك كیوتی كی قورسی لی هاتبوو بەردایهوه و بەدەنگی كزەله وه كه وهك ده بیرتکیرا بیته ده ری گوتم:

- بینگومان.

خوا حافیزمان كرد و هاتینه ده ری. كاتی كه ده رگامان به دواي خۆماندا داخستهوه شیرین به دەم پێكه نینهوه دهستی به گوتنی كرد:

- بئ، بئ، پیرۆزی، نیشاللا... پیرۆزی.

بەسەرخیکی توندهوه ناره زاییه خۆم پێ راگه یانسد و نهویش ساتیک بێدهنگ بوو و له ماله کی وه ده ر کهوتین.

له ریه شیرین به ردهوام له باره ی ناغای سادیقیهوه ده دواو به گالتهوه شتگه لیکی ده تگوتن و پێشده کەنی:

به راستی کچه که، خەلکی کاره با ده یگرێ تۆ به رمیله نهوت، ده نپۆ نهو هه موو کچانه دا ناغای سادیقی به خۆو به لا قتیکیهوه هاتوه به تۆوه نووساوه؟ ده تۆ وه ره بیری لی بکه وه که باب و دایکت به وهی بزانی کۆ داوای تۆی کردوه خۆ هه ر راست به لا دادین و هه ر خواش ده زانی چیان به سه ر دئ، حه مەن تاو ده داته ته وه رزینیکی و ده چیتته سه ر ناغای ره زایی که نه وه ی هیتا وه ته مالی ئیوه.

شیرین هه روا پریشکی داویشتی و منیش به دەم ریوه بئ هه ست و چرپه و بێدهنگ بووم و هه ر بیرم ده کردنه وه. شیرین که خۆشه و یسترین دهسته خوشک و هاوده مه ناوا خه ریکی بهیت و بالۆزانه نه دی نه گه ر نهوانیدی بزانی ده لێن چی، نه وه مامۆژن، پوره سه لته نهت، پوره فره نک نه دی خالۆژنی ده لێن چی، ئیدی نه وه پاشه مله هه ر باس باسی من و دایکمه، له لایه کی دیشه وه به نو میدی نه بی ناتوانم بیر له هیه ک سه نیکی دیکه بکه مه وه، ده لێم نا، و ته واو.

به ریوه به شیرینی گوت باسی نه م خوازیینی و داوايه به هیه ک سه نیك نه لئ و شیرینی ش گفتی دا باسه که لیره وه به ریته وه و هه ر له بهینی خۆماندا بیته و بیته ته وه.

دواي جودا بوونه وه م له شیرینی که گه یه وه مالی بریارم دا بوو که نهو باسه ده گه ل هیه ک سه نیكدا باس ناکه م و که هاتیشمه وه مالی دایکم به نیگه رانیه وه هاته پێشی و پرسی:

- ره ها: هیه ک بووه؟

سەرم به نیشانه ی نه ریوه له قانده.

- نه خېتر، نو پرسياره بۆ ده کهن؟

دایکه به سرغښکهوه که هر ننگه رانی تیدا شه پۆل نه دا گوتی:

- له تاقیکردنه و دا خراب بوی؟

نا، له راستیدا تاقیکردنه وه کهم یه کجار ناسووده بو.

دایکه به شله ژاویسه وه پرسى:

- به لآم سه روچاوت شتیکی دیکه ده لئی؟

به بڼ حوسه له بییه وه بۆ هه لاتنن له ده ست پرسياره یه که به دواى یه که کانی دایکه دا به ره و

ژوره کهم بوومه وه و هر بهو حاله شه وه گوتم:

هیندیکم ده گه ل شیرینیدا ده موه ری بوو هیتاش هر لئی تووره م.

دایکم سه رغښکی ناباوه رانه ی دامی و پیتش نه وه ی هه لی پرسياریکی تازه شی ده سته کوئ

چومه ژوره وه ده رگا کهم له دواوه داخست. چونکه درۆشم ده گه ل دایکه دا کردبوو زۆر

ناره حه ت بووم به لآم هه یچ چاره یه کی دیکه م نه بوو. سه عاتیکیم له ژورئ بیر له ناغای سادیقی و

پیتش نیاره که ی کرده وه به لآم هر جار یکم که پتیه شه له که ی وه بیرده اته وه بڼ ئیختیار ((نا)) م

به سه ر زمانى داده هات.

ئه و دواى نیوه رۆیه هه وا هه ور بوو وه ک بلئی ناسمانیش دلگیر بووی بۆ به لآم رتیی گریانی

به خۆی هر نه ده دا. ته له فۆن وه ده نگ هات گوشیه کهم هه لگرت:

- نه لۆ فه رموون.

- نه لۆ، ره ها، سلآو.

- سلآو بابه گه وره حالتان چۆنه؟ دایه گه وره چۆنه؟ هیوادارم هه رباش بن. ده نگى

پتیکه نینى بابه گه وره ی له و سه رى ته له فۆنه که وه ده گوشیه که پرا به رز بۆوه.

- نه وه چیه که چه کهم، ده لئی منى پیره میردتان له بیر چۆته وه که ناتوانم یه ک پشوو وه لآمى

پرسياره کانت هه موو بده موه، بهو سال و ته مه نه وه هه ناسه م لى پراوه له وه لآمه که ی

بابه گه وره یدا منیش به ده نگى کی به رزه وه پتیکه نیم. دووباره ده نگى بابه گه وره ی که هر

پتیه که نى به رز بووه وه:

- ئیتستا یه که یه که پرسياره کان پیره تا وه لآمت بده موه. سه ره تا له حالى خۆمت

پرسیبوو، ده بڼ بلیم حالتم باش بوو به لآم که گویشم له ده نگى نه وه جوانه کهم بوو هینده ی دیش

باشتر بووم، دایه گه وره ش هر چاکه ده سزانی چۆن ده زانم که حالى باشه یان نا؟

بەسەر سامیەوہ پرسیم:

- نەء ، چۆن دەزانن؟

بابە گەورە بە پێکەنینەوہ گوئی:

- ها، بەوہیرا دەزانم کہ هەرکاتێ حالی باش بیت ئیدی ئەوہ بەسەر سەری مندا دەبۆلینن

و پرتە پرتیەتی. ئەوڕۆش هەر لە بەیانیهوہ تا ئیستا بەردەوام هەر بۆلاندوویەتی و پەلپی

گرتوون. پێکەنینم و لە وەلامی بابە گەورەیدا گوتم:

- کەواتە ئەوڕۆ دایە گەورە دیارە زۆر باشە و سوپاس بۆ خوا کہ نەساغ نیە. بابەگەورەم

بەقافا پێکەنی:

- دادەئێ کچەکم، بابت لە مائەوہیە؟

لەوہلامی بابەگەورەمدا گوتم:

- نەخێر، هێشتا نەها تۆتوہ.

بابە گەورە پرسییەوہ:

- ئەدەئێ دایکت؟ ئەوان لەوێن؟

گوتم:

- بەلێ هەر ئیستا بانگی دەکەم

دوای خوا حافیزی لە بابە گەورەئێ بانگی دایکم کرد. دایکم دوای قسان دەگەل بابە گەورە

یدا بانگی منی کرد و گوئی:

- رەها، ئەگەر دەزانن ئیشت نیە وەرە یارمەتیم دە تا مائەکەئێ رێک خەین، بابە گەورە

دەپههوی دەگەل میوانتیکێ بیگانەدا بیتنە مائێ مە.

لەدایکم پرسی:

میوانەکیان کێیە؟ بۆ دینە مائێ مە؟

دایکە کہ هەرۆا بە پەلە بەرەو لای هۆلێ میوانانەوہ دەچوو گوئی:

- دەگەل ئەو لادەئێ کہ موغازەئێ بەرگدرۆنەکەئێ لەبابت بەکری گرتووہ ئەوشۆ دەگەل بابە

گەورەیدا دینە نێرە تا دەگەل بابت قسان بکەن.

بەسەر سامیەکەوہ پرسیم:

- دەیانھەوئێ لە بارەئێ چیەوہ بدوین؟

دایکە بەبێ حەوسەلەییەکەوہ گوئی:

- نه توش نیتا مهیلت بزووتووه و له شتوازی دینی ده پرسی؟ ده تو جاری بچوولتیه، نیتا ده گهنه سرمان.

من نیدی هیچیدیکم نه پرسی و دهستم به مال پاکر نه وی کرد.
هر نهو شهوه که بابه گه وره و نهو لاره هاتنه مالتی، من له پشت په رده توریه کی ژورره که مه وه نهوم دیت به لام نازام بز هر له یه کهم چاوپینکه و تنم پیتی هستی نه فره تیکم لی کرد و ده دلی خومدا گوتم:

- وای، وای، خودا نه وهی به نسیبی گورگی بیایانیش نه کا، ژنه بیده رته تان و که سوکاره کانی چزن ده گهل نهو سر و سه کورته پیدا هه لده که ن.

نهو شهوه لاره و ناویراو که ناوی محمد بوو ده گهل بابه گه وره پیدا سه عاتیک میوانی بابه ی بوون و من ناگام له قسه کانی نهوان نه بوو. سه عاته و دوا مالتیان به جیهیشت و نهو هه موو په له و پیندا گرتن و پرکتیشی دایک و بام بابه گه وره بیان هر نه گتیرایه وه بز نانی شتواری.

دوای رویشتنی وان بوو که دایکم من و منداله کانی بانگ کرد بز شامی. کاتی ناخواردن بابه هیچی دهریاری قسه کانی ده گهل بابه گه وره و محمد پیدا نه گوت. زورم حه ز ده کرد بز نام داخوا چ مه سه له یه که نهوانی کیشاوه ته مالتی مه.

به یانی نهو روژه له قسه کانی دایکه مه و تینگه ی شتم که محمد ده گهل بابه گه وره ی هاتبوو تا داوا له بابهی بکات که مینکی بز له کرتی موغازه که داشکینتی. نهو گوتبووی که نهو کرتی موغازه که ی پتی نادرئ و بابش هر گیز نهیده ویست حه زی نه ده کرد کرتی موغازه که داشکینتی و که می بکاته وه. به لام له بهر قسه ی بابه گه وره و هه روه هاش بز ریزلینانی که ده گهل محمدی هاتبوو قبولی کرد و کرتی موغازه که ی کرده نیوه و بهو شیویه لوتفیکتی گه وره ی دهره قی محمدی کرد. نه لیه ته من نه مه له زمانی محمد دیوه ده لیم که کاتی خوا حافیزیه به بابهی گوتبوو.

دوو سئ روژ بوو له شیرینی بئ ناگا بووم و چونکه تاقیکردنه وهش به کوتا هاتبوو، چ کارنه بوون بیانکم و حه وه لیم نه ما بوو. بریارم دا سرتک له شیرین بدهم. که باسه کهم به دایکم گوت دایکم به سه رسامیه وه پرسی:

- نه دی له شیرینی تووره نیت؟

یه کسه ر نهو درویم وه بیرهاته وه که ده گهل دایکمدا کردبوو، به لام چاره یه کم نه بوو هه رده بوو به شیویه یه که دیزه به دهرخونه ی کهم تا باسه که نه ته نیتسه وه. به زرده خه نه یه که وه به دایم گوت:

- جا خو تاهه تايه هر ليك تووره نابين به كورتبييه كه مي هر ده بي يه كينگمان پيش ههنگاو و ده دست پيشخهر بيته و ههنگاو بيني.

- به لي، راسته كه ن، هه قى ئيوه يه، باشه تا زوه و قوتاجانه دانه خراوه برزو بزانه نه بجاميكي تاقيكردنموره كانيشته ده دست ده كه وي يانه نا؟

روخساره ميهره بهانه كه مي دايكهم ماچ كرد و خودا حافيزيم لي كرد. له مالن هاتم هه رى و به ره و مالن شيرينيته كه وتمه ري. كاتن كه گه مي سه ري كو لانتن نوم ديت پالن به ديواريه وه داوه و وه بلتي چاوه رتي يه كيك بين. ته واى له شم يه كپارچه سر بوو ويستم ري و ري له كوتوه هاتوم ناواش بگه ريمه وه به لام نهو پييزانيم و به دهنگيكي به رزه وه گوتم:

- سه لاو خاتونن مولكي!

به ناچارى به ره و لايه وه چووم و به دهنگيكي له رزوكه وه سلوم كرد:

- سه لاو ناغاي ساديقى، چونن چاكن؟

ناغاي ساديقى ههنگاو يكي به ره و پيشه وه نا و به گه رمى ليتي پرسيم. دوايه ش داواى لي كردم تا مه به ستى پيشنياره كه مي بين بلتمه وه.

ده گهل نه وه شدا كه چاره هاي جار له بهر خزمه وه بپيارم دابوو كه به روونى و به ناشكرا وه لامى ره تكردنموره وي بده مه وه به لام دهو ساتانه دا شهرمم كرد هيچ بلتم، له دلته وه نه فره تم له خرم ده كرد كه بو زياد له هه مور روژيكي نه ورزو و نم سه عاتشم بو له مال هاتنه ده ري هه لبراردوه. له پر بيريكم به ميشكى داهات نينجا به دهنگيكي له رزوكه وه گوتم:

- راستيه كه مي من و كوپه خاله كم هه ره له منداليه وه ناوى يه كريان لي هيتناوين و نيستاش نه وه ماويه كه كه خالم داوا له ماله وه مان ده كا تا روژيكي بو شه كراو خواردنموي دياري بكن. به داخوه من ده زگرانم هه يه.

به هه وتيه كه وه راوه ستابوو و ته نيا هه سه رى ده كردم ته نانهت يه كه وشه شى به سه ر زمانيدا نه هات، به ته واوه تي دياريو كه چاوه رتي هه موو وه لام يكي بسو ته نيا نه وه نه بين كه من ده زگرانم هه بين. كه بيدنه نكيه كه يم ديت ويستم خودا حافيزيه بكم كه به دهنگيكي وه كه له بنى بيريكويه وه بيته ده ري پرسى:

- ره ها خاتون راستيه كه مي بلن كه له بهر گرتي بيته كه مه هه ول ده ده وي به هه ر جوژريك بووه خوت له شه ري من لاده وي؟

به دهنگيكي له رزوكه وه وه لام دايه وه:

- باوه ږکه همرگیز وانیه که تز بژی دهچی، بریاره من میترد به کوره خاله کم بکم و شم
مهسه له یه ش همرگیز په یوه نندیسه کی به بارو دڅخی له شی ئیوه وه نیه، تکاده کم بمیوری.

وهک بلتی له سر پیاده ږیبه که رابکم و نه شمه ویرا ئاوردده مه وه دوايه چونکه ده ترسام
به دوا مه و بیته. کاتی که گه یه بهر ده رکی مالتی شیرینی هه ناسه برکی بوو بووم. به په له پهل و
هه راسانیه که وه له ده رکیم دا وهک بلتی یه کی کم به دوا وه بی و رومنی. بی و جان لیتم ددها و
په نجه شم به دوگمه ی زهنگه که وه نابوو و پالم پیوه دهنه. ده وساتانه دا خوم بی زهوت نه کرا. خو
بهخت دهو سعاعیتدا له شیرینی به ولاره هیچ که سیکی خیزانه که یان له ماله وه نه بوون. شیرین
به هله دا وانه وه ده رگا که ی کرده وه به سه رسامییه که وه ده رو خساریه وه روانیم و گوتی:

- نه وه چیه کچی؟ خه ریکه ده رکه که ی له گریزه نه بهری؟ نه گهر به زه بیت به دهستی خو تدا
نایه ته وه زگت به حالی بام بسوتی که ده بی هه رچی هیه تی له بری ده رکه که ی بدا.

به هله دا وانه وه خوم هاویشته حسارتوه، شیرین کونجکاوانه چاویکی به سر تاسه ری کولانیدا
خشانده و که که سی نه دی پرسى:

- چپوه که ست وه دوا که وتوه؟
به بی حه رسه له بییه وه گوم:
- نه ورږ نه وم دیت.

شیرین به دهم بیر کردنیوه گوتی:

- نه وه باسی کن ده که بیت و له باره ی کیوه ده دوتی؟ روونتر قسه بکه بابزانم چپوه؟
به بی حه رسه له بییه وه گوم:
- وای، چند گیلی، مه به ستم ناغای سادیقییه.

شیرین هه روا که بزنی له په دهستی خو ی ده کرد به حیلله بازیه که وه گوتی:

- ببوره خاتوو نارخمیدس، خو دهستی خوم بون نه کردوه تا له مه به سته که تان بگم.

- نیستا وه ره بابچینه ژوروی، په رداغه شه ربه تیکت ده می که میک بیسه وه سه رخت، نه وه ی
جندو که شی دیوه ناوای رهنگ وروو نه په ریوه وهک تز که ناغای سادیقیت دیوه و وا رهنگت
پینه ماوه. تا نیستاش که روو خسار و سه رو سه کوتی نه کابرایم له بهر چاوی و له برم نه چوویته وه
چ جی به جندوکان ناچی. لهو گالته وگه مه ی شیرینی پیکه نین گرمی و ده وه لاما گوم:

- ده کری بزائم جهنا بهالی به فرموون تا نیستا چند جارانتان سه رو سه کوتی جندوکان دیوه؟
شیرین به خوین ساردیه وه گوتی:

- زۆریش، نهو هتا هر ئیستا یه کیتکیاتم بهرامبهر راوهستاوه.

هر دووکمان بهدەنگی بهرزوه پینکه نین و شیرین دەستی گۆتم و بهره ژوره کهی خۆیهوه بردم.

هگمهو گاته و گه په کانی وی کهم کهمه هاتهوه سهرخۆ. سهعاتیکمان دهگه شیرینیدا

ه تان بهری کرد. له پر کهوتمهوه بیری دایکم و گۆتم:

- نهیهو، درهنگه.

شیرین به سه سامیهوه پرسی:

- دیسانهوه چپوه؟

گۆتم:

- دایکم ویستی سه ریکیش له قوتابخانه دهه.

شیرین هه ناسه یه کی ناسوده ییبهی هه لکیشا و گۆتی:

- نهو زه هه تهی مه کیشه و له خۆرا مه چۆ، چونکه وه لامت ناده نهوه، من پینش هاتنی تۆ

هری بووم، به جۆریکی وا ناده میزادی ده دوتین ههروهک هه رگیز نه تناسن و به جۆریکی واش

دهفتهری تاقیکردنهوه کان دهه رنهوه ههروهک بلتی پهروهندهی تاوانکاریانیان به دهسته وه بی.

لهو پینک گرتانهی شیرین ترا فاقا پینکه نیم و گۆتم:

- نه دی ئیستا چ بکهین؟

شیرین شانە کانی هه لته کاندن و گۆتی:

- هیچ تا رۆژی ده رچوونی نه غبامه کان هه ر ده بی راوه ستین نه و جا دوای تاوتوی کردنی

پهروهنده کان ده زانین داخوا هه بسی تاهه تایهین یا فرمان به له سیداره دانین.

داوام له شیرینی کرد تا رۆژی ده رچوونی نه غبامه کان پینکه وه به چینه قوتابخانه. شیرین

به بیر کردنهوه پرسی:

- به لای تۆوه تاقیکردنهوه کاغان چۆن داوه، بیتوایه بۆ خوردادی وه ریگیرتین یا ده بی

دیسانهوه تا شه ریوه ری پیدا بیینهوه و سهی بکهین؟

ده حالیکیدا که هه لده ستام تا وه ده رکهوم و نهوی به چی بیلم وه لامم دایهوه:

- وای خوانه کا نیکمالیمان هه بی، من هه رگیز هه وه لئی وانه و دهفته روکتیبایم نه ماوه،

هه ر له ئیستاره چهند مۆمیکان نه زری نیسامزادهی ده کهم ده رچووم.

شیرین قیت بۆوه و گۆتی:

کهواته به قوریانت بم ئیستا که زه هه ته کهی هه ر ده کیشی، بۆ هه ر دووکمان نه زر که به لکه

ئی ده رویتکمان لی بکریتهوه و منیس ده رچم.

دوا خوا حافیزیه له شیرینی هاتمهوه مالتی، له ریسه وهک مرۆشه تاوانبارو گونا هباره کان سهرم بهرهو خوار بهردا بۆوه و به ههنگاوی ههراو بهرهو مالهوه دهچوم. ترسی دووباره توشبوونهوی ناغای سادیقی رای لیده کردم ههروهک ههلاتوووان وهپهله پڕووزه و ههله داوانی خستبووم. کاتی که گهیمهوه بهردهرکی مالتی و زهنگم لیدا به شله ژاوییهوه م چاویک به دهورو بهراندا گێراو ههناسهیهکی ئۆخهه ههلهکیتشا و به خۆشی و شادییهوه چومسهوه مالتی.

* * *

ئهو رۆژه و رۆژهکانی دیش یهک به دوا یه کدا دهپۆشتن بئ ئهوهی هیچ شتیکی تازه روو بدا. چهند رۆژتیک بهسهه روو داوه کهی ناغای سادیقیدا تیپهپی بوو و به تهواوه تیم باسه که له بیر خۆم بردهبۆوه. سهههتای وهزی هارینی بوو. ئهو رۆژه بهیانیه کهی دهگهه شیرینی بریارمان دا پینکهوه بچینه کتیبخانهی، ههه له ههسارتم خودا خافیزی له دایکم کرد و بهرهو ده رکیتوه چوم تا له مالتی وهدهرکهوم که دهنگی زهنگی ده رکهی بهرز بۆوه، دههراگهه کردهوه خافیکی پیره له پشت ده رکیتوه راهه ستابوو، به دهنگیکی میهره بانانهوه سلاری کرد و بهشیهو زمانیکی شارستانیانهوه پرسی:

- ئههه کچه خاتونه که، ئیره مالتی ناغای مولکیه؟

به سههه سامیه کهوه تيمروانی و وهلام دایهوه:

- بهلتی، نه دی ئیه؟

بئ ئهوهی وهلام داتهوه گوتی:

- دایکتان ته شریفیان له مالهوهن؟

ههه له بهه ده رکیتوه مپرا بانگی دایکم کرد:

- دایه، خافیک له بهه ده رکی ئیشیان به ئیههیه.

دهنگی ههنگاوهکانی دایکم که بهرهو ده رکیتوه دههات بهرز بۆوه. خودا حافیزیم له خانه

پیره له کهی کرد و به دوا ی شیرینی دا چوم.

شیرین ههروهک پیشهیی خۆی شاد و شهنگۆل و رووگهش بوو و گهسهه گالتهو جهههنگهکانی منیشیان گههه داهیتابوو. دوا ی سههاتیک کهله کتیبخانه هاتمهوه مالتی رووبهرووی مرچومۆنی و گرژیه رووخاری دایکم بوومهوه. دایکم ههه چاوی به من کهوت وهک نهسههندی سهه ناوری له جیهو دههههپی و به توورههیههوه گوتی:

- تۆ ئەر رۆ ئابرووی مەت برد، حەزم دەکرد زەوی قلیشابایەوه و قووتی دابام من که سەرم
لەر رەفتارە گۆراوەی دایکم سورما بوو بەسەر سامیە کەوه پرسیم:

- بۆ؟ مەگەر چمکردووه؟

دایکم بە توورەیییەوه قیژاندى:

- جا چ ماوه نەیکەى؟ تۆ لە خۆت گەورەترت نیه که بۆ خۆت وەلام دەدەیتە خوازیارت؟
نەوش لە کوئى؟ لەسەر جادهى! بەراستی که! نازانم چ بلتیم؟ تا دەهات ورده ورده لە
مەبەستەکەى دایکم دەگەیشتم بەلام لەوهى سەرسام بووم که دایکم ئەوهى لە کوئى زانیوه. ناکا
ناغای سادىقى ھاتبیتە ئیتره و یا ھەر بە تەلەفۆن ئەو باسەى بە دایکم گوئین. دە دلى خۆمدا
ھەرا جنىتوم دەدان که دایکم دووبارە بە توورەیییەوه گوئى:

- دەزانی ئەو خانەى ئەورۆ ھاتبوو کى بوو؟ یە کسەر ئەو ژنەم و ھېرھاتەو و دلم خەبەرى دا
و زانیم کەسەرى ئەو گلۆلەى لە کوئەیه. بەلام خۆم بى ناکا نیشان دا و پرسیم:

- نەخىتر، بۆ مەگەر ئەو ژنە کى بوو؟

دایکم بە گرچییە کەوه وەلامى دایەوه:

- ئەوه داکى ناغای سادىقى بوو که تەشرىفیان ھىتابوو و ھات منى سەنگەو بەرد کرد و
لێیدا رۆبى، وەرە بزائم تۆ لە کەیهوه دەگەل کورەخالت بوونەتە دەزگیران و ئیتمە ناگامان لى
نەبووه! ئەوه ئەتۆ شەرمى ناکەى ھەرا بەسانایى درۆیان دەکەى؟ لەوهى تەرىق نابیەوه که بۆ
خۆت بە دەستى خۆت، خۆت دىنیه سەر زار و زمانان؟

زەردەیهکم کرد و گوتم:

- ئۆى، جا ئەوه نىستا چ قەوماوه کەوا بەمۆرەتان مەسەلە کە گەورەکردووه؟ بۆ خۆستان
چاک دەزانن که ھەر بۆ ئەوهى لە یەخەى خۆمى کە مەوه ناچاربووم ئەو درۆیانە تىک کە مەوه و
ھەر ئەوئەندە و ھىچیدى.

دایکم ئەمجارەیان بە ھىۆریەوه گوئى:

- ناخر نازیزە کەم ھەر کارەو رىسى خۆى ھەیه، ھەر نیشەو رەسىمىکى ھەیه، تۆ کە
دەتھەویست خواستەکەى رەت کە یەوه دەبوو لى گەرابای بىنە مالى ئەوجا زۆر بەریزەوه وەلامى
رەتکردنەوت دابانەوه نەک بچى درۆیان بکەى. ئەوه بۆ پىتخۆشە ھەموو نیشە کانت ھەر بۆ
خۆت بەتەنى ئەنجام بەدى؟ بۆ بۆ ئەنجامدانى نیشە کانت داواى یارمەتى لە وانەى لە خۆت
گەورەتر ناکەى و دەگەل من و بابتدا راویزان ناکەى؟

دهستی دایکم گرت و لهسر قنهفه که له تهنیشت خۆمهوه م دانا و داوام لی کرد تا زۆر لهسر خۆو زۆر به نهرمیم مهسه له که بۆ بگێریتتهوه.

دایکم سهیریکی به رکهوهی کردم و گوتی:

- کاتێ که تۆ رۆیشتی، داکێ ناغای سادیقی هاته مالتی و خۆی ناساند، دواى شیرو رتوی هینانهوهیهکی زۆر و پیتشهکییهکی دوور و درێژ مهبهستی هاتنه کهی هینایه گۆرێ. منیش ده وهلامی ویدا گۆتم، نهگهر مۆلته بفرموی هه که رهها هاتهوه مالتی نهوه نهو باسهی دهگه لدا ده که مهوه و بۆچوونی ویش وهرده گرم.

دوايهش داکێ ناغای سادیقی پرسى:

- رهها خاتوون به دهزگیرانه؟

منیش که هه رگیز چارهروانی قسهیهکی وا نهبووم بئێ وردبوونهوه و بئێ رامان وهلامم

دایهوه، نا چۆن؟

داکێ ناغای سادیقی سهیریکی باداو و گوتی:

- همید ههقی بوو تیگهیشتیبوو که خاتوونێ کچتان درۆی کردوه که دهزگیرانی کورێ خالیهتی منیش هه ر بۆ نهوهی تۆ به درۆزن دهرنهیهی دهستهجی وهلامم دایهوه، نا رهها خاتوون درۆی نه کردوه، خاله کهی داوای کردوه بهلام رهها هیشتا وهلامی تهوای نه داونهوه، بهلام بهگۆرێه فرمایشتهکانی ئیوه، دیاره رهها کورپه خاله کهی به دلّه و پهسهندی کردوه و به ته ماشه وهلامی راسته کێیان به نه رێ بداتهوه.

نهوجا داکێ ناغای سادیقی ههستا و پیتش رۆیشتنی داوای لیکردم تا بهتۆ بلیم و تۆش

دهربارهی کورپه کهی زیاتر بیربکهیتتهوه.

* * *

رهها وه کۆکه هات. رهبابه خانمیش که دهگه ل مندا گوی گری قسهکانی رههابوو دهستهجی به راگردنهوه به رهو مهتهبهخوه چوو و پهرداغه ناویکی بۆ رههای هینا. رهها قومه ناویکی خواردوه و پهرداغه کهی لهسر میزه زهردباوه کهوه لای دهستیوه دانا و ههناسینی قولی هه لکیشا.

به ناشکرا فرمیسکی به چاوانهوه دیار سوو و چاوهکانی هیندهی دی گهش کردبوونهوه. ههروه که مرۆثیکی په ریشان و تیماو و نالۆز دهچوو که داخیکی زۆر بۆ رابوردوی خۆی بخوا. پری گهرووی گریان بوو و دهنگی لی بریبوو. رهبابه خانم سه رنجیکی

بی دامی وهك نهوهی پیم بلجی كهله قسه كان گهرین و بۆ رۆژی دراییان هه لگین.
ره هاشم بهو حاله وه دیت گوتم:

- نه گهر بیر هیتانه وهی یاده وه ریه كانی رابردوو نازارت ده دن و ناره حه تت ده كهن و
- توانی بیانگی پیه وه قهیناكا. نهو لایه نه یان لی لابه و نه وهی ده مینیتته وه نه وان وه گپه.
ره ها سه رتیکی له قاند و گوتی:

- نا هه ر چۆن تیکی بئ هه ر ده بی بیانگی پیه وه و باسیانكه م هه ر بۆ نه وهی سه ربه ندی
حزبه ختی و ناخۆشییه كانی من بزانت، نه وهش بزانت كه بۆ و چۆناو چۆن نهو ژبانه سه رانسهر شادی و
حۆشییه ی من بووه دۆزه خی گیان پروو کین و له توانا به ده ر. ره ها بیده نگ بوو و چند هه ناسه یه کی
قویتی هه لکیشان و خۆی ناماده کرده وه تا به كاوه خۆ ده سته کاته وه به گپه رانه وهی پاشا وهی
مسه له و به سه رهات و روودا وه كان، دوا ی بیده نگیه کی مه یله و درێژ خایه ن ده ستی پئ کرده وه:
- سه رنجیکی مه به ربه بانانه و پرسۆزم دایه دایکم و گوتم:

- نه وه هه ر پئوستی به بیر کرده وئ نه بوو ئیوه ش ده تانتوانی بلین نا، ئیمه هه رگیز كچی
خۆمان ناده یه ن پیاو تیکی وهك كورپی ئیوه، و ته واو. بۆ پیاو براون تا كچی بده یه ن پیاو تیکی وهك
كوره نه خۆشه كه ی ئیوه؟

دایکم به ده ست روومه تی خۆی ریه وه و گوتی:

- نه وه یان نه ده بوو من ناوا نهو به نده یه ی خودای سه نگه و به ردنیم، بیده ره تانه به هه زار
هه زو ناره زوو و هیواو نومیده وه هاتۆته ده رکی مه، ئیتشاش من بپم و به بئ گویدانه نهو
هه موو هه ست و نه ستانه ی ناخی دایکی تکی ره نج کیش وه لایم تکی ناوا ی بده مه وه؟

به هاتنه وهی باجم بۆ مالتی بۆ ناخوار دنی نیوه رۆژه ی قسه كانی من و دایکم پرا نه وه. دوا ی
نانی ناگام له فسكه فکی دایك و باجم بوو و زانیم كه به سه رهاتی هاتنئ داکئ ناغای سادیقی بۆ
باجم ده گپه رته وه. بۆ نه وهی قسه كانیشیان لی تیک نه ده م چوو مه ژوو ره كه ی خۆم و به كتی بیکیه وه
سه رقآل بووم و خۆم پیه خافلاند.

دوا ی چند رۆژێكان قوتابخانه بلاوی کرده وه كه نه نجامی تاقی کرده وه كان رۆژی دواترئ
را ده گه یه نرئ. من و شیرین به ته له فۆن بریارمان دا و ریکه که وتین تا پیکه وه بچینه قوتابخانه.
نه مجاره یان شیرین زووتر هاتبوه به رده رکی مالتی مه و را وه ستا تا منیش ناماده بووم.

ده گه ل شیرینی پیکه وه که وتینه رئ. هه ریه که مان ده رده دلی خۆمان باس ده کرد و بیرو بۆ
چوونی خۆمان ده رباره ی نه نجامی تاقی کرده وه كان ده رده پری كه له نا وه راستی کۆلانیم چاو به

لاوتیکی کهوت که پالی وه دیواریه وه دابوو. کوره لاوه که دواى دیتنى نیتسه به ره و لای مه وه هات و سلای کرد و پرسى:

- بیورن نیتوه ره ها مولکین؟

به ترسیکه وه سه ریئکی نه و دوايهش سه ریئکی شیرینم کرد. شیرینیش به سه رسامیه که وه ده لاوه که وه رامابوو. لاوه که دووباره پرسیا ره کهى کرده وه و من به ده نگیتکی له رززه وه وه لأمم دایه وه:

- به لئی، نهى نیتوه؟

لاوه سه ریئکی وردى ده موچاوى کردم و گوتى:

- من براده رى چه میدم، هاتووم داواتان لى بکم نه گهر مه سه لهى ده زگیرانیه کهى کوره خاله که تان درزیه زیاتر بیر له پیشنیاره کهى چه مید بکه نه وه، راستیه کهى بارى ده روونى چه مید زور باش نیه و بارى میتشکی هم مو که سوکارو ناشناو دۆست و براده ره کانی نیگه ران کرد وه. به بیستنى ناوى چه میدى خوین ده ده ماره کانی هم مو له شمدآ وه جوش هات و زور به ره قیه وه رووى ده مم کرده لاوه که وه گوتم:

- نه خیر، من راستیه کهیم گوتوه، له منیشه وه به ناغای سادىقى بلین ده گهل هم مو نه و ریزهش که بوینام هیه به لأم له وه هم مو موزاچه مه ته بیان ماندوو بووم و چه زیشم لى نیه نیدی نه نه وان و نه ته ته ره کانیشیان موزاچهیم بن.

- دلنیابن نه چه مید و نه ته ته ره کانیشیان مه به ستیان نازارو ناره چه تیه نیتوه نیه به لأم نه گهر ده رباره ی ده زگیرانه تیه که تان درۆت ده گهل چه میدى کرد بیت نه وا گفتت ده ده مسى هیچ کاتى خویشی له ژیانى خو تان نابینن و هه رگیز به خته وه ر نابن ده زانى بو؟ له بهر نه وه ی که به راستى دلنى چه میدت شکاندوه و چه میدیش هه میشه و تاهه تابه چاوى له دواته.

به بیزاریه که وه گوتم:

- وه ی بابه گیان چه ند دلگیره، تو خوا به سه وه ی گریانم هاتى.

کوره لاوه که سه رنجیکى تو وره بیسه ی تیریم و سه ریئکی بادا و روئى به لأم قسه کانی هه ره هم مو تا نه مرۆش هه ره به دوامه وه ن و ده گهل مده ژین و چۆنى گوت وا ده رچوو و له و روژده به دواوه نیدی من به خته وه ره یم لى ونبووه و دواى نه وهش ریره ی راسته قینه ی من گورا و هیلئیکى ره شی به سه ردا کیشرا.

(۴)

چەند مانگىك رابردن چەند جار تىكەنم ئومىد دىتەو، ئومىد تاكە نەوينى من بسو، ھەموو جوانىە دىنايە دەبوونى ويدا كۆيۈۈ بەلام ھىچ جار تىكىشىيەنم نەوئىرا نەينى شاراۋەى ناو دلى خۆم نە ئومىد بلىم كە شو و رۆژىشم ھەر بەيادى نەوۋە بەسەر دەبردن. رەنگە ئومىدش ھەرۋەك من نەيوئىرايى قسەى دلى خۆى بە زماندا بىنى و بلى؛ بەلام ھەر جار تىكى كە يەكترمان دەدىت گپى ناگرى سەرەنجە كانغان ھىندەى دى پر تاو وتىنترو گەرموگورتر دەسو. تەواى خوازىارە كانم بەھىواى ئومىدئىەرە رەت كرنەرە. ھاوین دووسارە گەرمایىيە كەى خۆى لە دەست دایەرە و سرەبای ساردىش وردە وردە كەوتەرە شەنشنى. قوتابخانە كان كرابوونەرە و سرۋشت جل و بەرگە سەرۋە كەى خۆى ھىتابوۋە دەرئ و كراسە رەنگىنە كەى دەبەر كرىبوۋە. چىژم لە خشەخشى گەلاكانى ژىرپىنى ھەنگاۋە كانم وەرە گرت. بەتەواۋەتى شەيداو سەوداسەرى جوانىە تايەتايە كەى خۆدى پايزى ببوم. دىناو ناوازى مەلە كانم شەيدايانەرە لە سالە كانى دىكە دەدەتەرە، دەدلى خۆمدا، لە بەرامبەر ئاۋىنەرە دەگەل ئومىدئىدا دەدوام، ھەرۋەك مەلە كانىش ناوازى عاشقانەم بۆ دەرچرى. چەند رۆژنىك بوو ناغاۋ خانى گەرە لە مالى مەبوون. سىنىيە چام ھەلگرت ولە مەتبەخىۋە بەرە لای ھۆلى مىوانانەرە چوم. داك و بايىشم ھەرۋا دەگەل ناغاۋ خانى گەرە نەوئ دانىشتبوون و داىكم داۋاى لىكردبووم چاى تازە دەمىان بۆ بىم. ھەر كە گەيمە پشە دەر كى سالىۋنى مىوانان دەرنگى بابە گەرەى لە جى خۆمى وشك كرىم.

- فەرھاد نەوۋە تاكەى ھەرۋا دەرەوئ دەستى دەستىەبەكەى؟ نەى دوايە چى ھەر دەبىن بەمىردى بەدى تا ھەر نەبى رىبە شوو كرىنئ بۆ كچە كانى دى بىتەرە، خۆتۆ ھەر تەنبا نەو كچەت نىە، بىر تىكىش لەوانىدى بەكەرە، خۆ مەمەدى چاك دەناسى كورپىكى گەلىك چاكە ئىدى نەو خۆھىنان و بردن و دەستى دەستىەت لەچى؟

سىنىيە چام بە دەستانەرە دەلەرزى دەرنگى وىك كەوتنەرەى پىالە كان و ايان لىكردم بەرەو مەتبەخە كە بادە مەرە وشل و پل لەسەر ەردى مەتبەخە كە دانىشم. داىكم چەند جار تىكانى بابگ كرىد:

- ره‌ها، ره‌ها، نه‌وه بۆ چای بۆ خانم و ناغای گه‌وره ناهیتنی؟
و که وه‌لامی منی نه‌بیستموه بۆ خۆی هاته مه‌تبه‌خنی تا چایان بۆ به‌ری. هه‌رکه هاته
مه‌تبه‌خینه و منی ئاوا به‌ره‌نگی په‌ریوه‌وه و دانیشتووی سه‌ره‌ردی مه‌تبه‌خنی دیست
به‌نیگه‌رانیه‌وه پرسی:

- ره‌ها چپوه؟

به‌ده‌نگیتکی کیناویه‌وه پرسیم:

- نه‌وه ناغای گه‌وره چی به‌بابه‌ی ده‌گوت؟ باشه بۆ بابه هه‌روه‌ک مندا‌لان گوتی له‌مشتی
بابه گه‌وره‌یه و هه‌موو شتیکی به‌قسه ده‌کا و ناوێری قسه‌یه‌ک له‌قسه‌ی بابه گه‌وره‌دا بکاته‌وه.
دایکم که‌میتکی منه من کرد وگوتی:

- نیدی ئیستا تۆ له‌ ته‌مه‌نیک دای که‌ خوازیارانی زۆرت هه‌ن ئیستاش یه‌کیتک په‌یدا‌بووه
که‌ زۆر به‌دلی بابه گه‌وره‌یه و بابه‌گه‌وره‌ش زۆری پینخۆشه نه‌و کاره سه‌ریگرێ، دلنیشام له‌وه‌ی
که‌ تا ئیستا زانیوته بابه گه‌وره ده‌نیو بنه‌ماله‌یدا خاوه‌ن قسه‌ی یه‌که‌مه‌وه که‌س بۆی نیه‌ قسه
ده‌قسه‌یدا بکا.

ده‌باریکدا که‌ فرمیسکم ده‌چاواندا قه‌تیس مابوو گوتم:

- دلێ گرتویه‌تی یان ده‌یه‌هوی به‌قسه‌ی خۆی ڕێ بۆ نه‌وانیدیش خۆش کا؟

دایکم به‌ ته‌نیشتموه دانیشت و گوتی:

- راستیه‌که‌ی هه‌ر نه‌و مه‌مه‌ده‌ی که‌ موغازه‌ی به‌رگه‌روونه‌که‌ی به‌کرێ گرتوه‌ تۆی
له‌بابه‌گه‌وره‌ی خواستوه‌ و بابه گه‌وره‌شت بۆ نه‌و کاره‌ی زۆر پینخۆشه. نه‌وه ئیستاش ده‌ره‌باره‌ی
نه‌و بابه‌ته ده‌گه‌ل بابتدا ده‌دوی و هه‌ولیش ده‌دا سه‌رنجی بابیشته به‌ره‌و نه‌م باسه‌وه راکیشی.

ده‌باریکیدا که‌ کولێ گریانم هه‌ستابوو گوتم:

- نه‌و چۆنی من خواستوه‌ که‌منی هه‌ر نه‌دیوه و خۆ نه‌گه‌ر ئیستا روو به‌رووی یه‌که‌تری
ببینه‌وه نازانی من نه‌وه‌م که‌ داوای کردوه باشه نه‌دی چۆن که‌که‌سیتکی نه‌دیوه‌ و نه‌ناسیوه و
ته‌نانه‌ت کورته دیتینکیشیان ده‌گه‌له‌ویدا نه‌بووه چۆن ده‌توانی داوای بکات و بپه‌خوازی.

دایکم به‌ده‌م بیرکردنه‌ویته‌وه شانیککی هه‌له‌ته‌کاند و گوتی:

- منیش نازانم، کێ ده‌لێ تۆی نه‌دیوه، له‌ وانیه‌ له‌ قوتابخانه تۆی دیسی و به‌دلی بسویی و
دوای لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ته‌واویش نه‌وجا که‌ زانیویشیه‌تی تۆ نه‌وه‌ی بابه‌گه‌وره‌ی جا خوازیینی
کردوه ... ده‌بی راشوده‌ستی و بزانی چۆن ده‌بی.

دایکم چایه ساردبووه ده کانی رشت و سر له نوئی پیاله کانی پر له چاگردنه وه و سینیه که می به دهسته و گرت تا له مه تبه ختی و ده ره که وئی رووی له من کرده و ده گوئی:

- هه موو کچتیک ده ها خوازیتنی دیت تا یه کتکی هه لده بیژئی و به دلی ده بی، محمه دیش ههروه کو هه موو خوازیرانت، لیگه ری بایین به لکه دلت گۆرا، نه گهر به دلشیت نه بوو نه وه رته ده که پته وه، نه وه غه می بۆ چیه و ده ست ده نه ژنو و هرتنا نیشی ناوئی، ههسته ده ی ههسته ناویتی به ده موچاوت دا که ده لئی کاره با لئی داوی. دایکم له مه تبه ختی چوه ده ری و من که و تمه بیرو خه یال و لیکنده انه وان، ده مزانی کاتی بابه گه و ره حه زی له شتیکی بی نیدی ته واره. ره ها تاوئیک بیته نگ بوو. دلویه فرمیکی وه که ده نکه مروریان به روومه تیدا هاتنه خوارئی، دهسته کانی به ناشکرا ده له رزین ددانی ده چیره وه ده بردن و به گه رووی پر له گریانه وه دریژه ی دایه:

- نه گهر ده مزانی خوازیتیه کی نا ناوام دیت خوا ده زانی که حه میدم رت نه ده کرده و ته نیا عه بیکی که هه بیرو که نه نده امه تیه نه و لاقه ی بوو خو هه نه بی هه رگیز نه فره تم لئی نه بوو به لام له محمه دیم هه ره له یه که م سر نجه وه نه فره تیکی تاییه تیم له دلوه لیکنه دوه.

ره ها به نه فره ته وه ی قسه ده کردن و به تووره بییه وه ی ده ست راده وه شاندن. ده وساتانه دا ده مزانی که نه و تووشی باریکی ده روونی بووه. ناشکرا کردن و گپرانه وه ی رووداره کانی رابوردو تا ده هات زیاتری گژو ناره حه ت و نالۆزتر ده کرد. ده ستم خسته سر شانی و به نارامیه که وه رامته کاندو له دونیای رابوردووم ده رتیا یه وه. ره ها به چاری فرمیسکاویسه وه تیپروانیم و گوئی:

- سپیده نازانی نه و روژه نه فره تیا نه چهند نا هه مواره سه خت و گیانپروو کیت بوون، نازانی چهندم رهنج کی شاره. تنیا هه ره خودا بۆ خوئی ده زانی نه و روژانه م چۆن لی به سه ره چوه وه. چنده ها جارام مەرگ له خودای خوّم به ناوات خواستوه و هه مو جار یکی شم خو سه رزه نشت کردوه که نه وه هه موو نا هو هه ناسه و تووک و نه فرینی حه میده لیت گیرابوه و گرتوتی و به قورپی دابردویه خوارئی، نه گهر له ترسی نابوو چون و شه رمه زاریه نه بوایه خوّم داویشته سر پیه کانی تا بمه خشی و له گونا هو له و سوکایه تیا نه م گهر دن نازادکا که پیم کردبوو و چاریان لی بیژئی، به لام شانازی و شه رمو شکۆم نه یانده هیتشت و له و کاره یان ده گپرامه وه.

ره ها زۆر به تووره بییه وه و خیرا خیراش ده دواو ده نگه ده له رزی. داوام لی کرد تا هیندیک وه حه سی و پشوویه ک بداو هه ره گیز بیرله رابوردو نه کاته وه. ره هاش ههروه ک مندالان

به قسه‌ی کردم، پالی به قه‌نه‌فه که وه‌دا و چاوه‌کانی نووقانندن. له جیتی خۆم هه‌ستام و نووسینه‌کانم رێک و پێک کردنه‌وه و به‌ره‌ولایه‌وه چووم. چاوه‌کانی هه‌لتانسه‌وه و سه‌یرتیکی کردم و به‌نارامییه‌که‌وه گوتی:

- به‌ته‌مای برۆی؟

زه‌رده‌یه‌کم به‌پرووه جوانه‌که‌یدا کردو گوتم:

- به‌لێ، پێمایه‌ ئه‌وه‌نده بۆ ئه‌و برۆ به‌سه، ئه‌و برۆ به‌بیره‌وه‌ریه‌ روژه‌کانی رابوردوو تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر گه‌زوو ناره‌حەت بووی و منیش نامه‌هه‌وئێ و پێم خۆش نیه‌ له‌وه‌ی زیاتر ناره‌حەت بێی.

ره‌هاش هه‌ر له‌ جیتی خۆیه‌وه قیت بۆوه و به‌رامبه‌رم راوه‌ستاو گوتی:

- مه‌ترسن من به‌و ره‌نج و نازار کێشانانه‌وه راهاتووم نێستاش روژتیک نیه‌ که به‌ وه‌بیر هێتانه‌وه‌ی بیره‌وه‌یه‌ تاله‌کانی رابوردوو فرمیتسکان نه‌رێژم. دنیای من هه‌مووی پره‌ له‌ له‌و ناهه‌ناسه‌و هه‌سه‌رت خواردنانه‌ی روژانی رابوردوو، هه‌مووی هه‌ر نیش و نازارو فرمیتسک رشتنی به‌رده‌وامه‌. من ژنیکی نه‌فهرت لی‌کراوم و هه‌رگیزیش له‌ خۆم نابورم.

چونکه‌ من هێنده به‌رزه‌فپووم و هێنده‌شم به‌ خۆم ده‌نازی که گالتهم به‌هه‌موو که‌سیک و به‌هه‌موو شتیکی ده‌هات. ئه‌وه من بووم که له‌ نومییدی به‌ولاره نه‌که‌س و نه‌هیچ شتیکم ده‌دی و نه‌هیچیشم به‌لاوه‌ شت بوو. جاره‌های جار ده‌گه‌ل شیرییدا لاساییه‌ سادیقیمان کردۆته‌وه و گالتهمان پێ کردووه.

ره‌ها هه‌ر قسه‌ی ده‌کردو فرمیتسکی داده‌باراند، فرمیتسکی په‌شیمانی به‌لام هه‌یج ریه‌کی قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی نه‌و په‌شیمانی و هه‌لانه‌شی نه‌بوو. نیوچه‌وانیم ماچ کردو گوتم:

- هه‌رچی بوو رووی وتیپه‌ری نێستاش پتویست به‌ خۆسه‌رزه‌نشست کردنی نیه، هه‌ولده‌ دنیایه‌ به‌ چاریکی دیکه‌وه سه‌یرکه‌ی و خۆت له‌ تراویله‌که‌ی مال کاولیه‌ نارزه‌وو و هه‌زه‌کان بێنیه‌ ده‌ری، ناهو هه‌ناسه‌و هه‌سه‌رته‌کانیش به‌ زه‌رده‌خه‌نه و قاقای پێکه‌نین و شادییه‌کان بگۆزپه‌وه.

ره‌ها سه‌رنجه‌ غه‌ماوییه‌که‌ی تێوه‌بیریم و گوتی:

- تازه‌ نیدی من ناتوانم و هه‌موو شتیکیش ته‌واوبوو و نیدی ناتوانم... ده‌ستم خسته‌ سه‌ر

لیوه‌کانی و گوتم:

- هه‌رگیز نامه‌هه‌وئێ جاریکی دیم گوئێ له‌ جوژه‌ قسانه‌ی توین، من نیدی ده‌بێ برۆم به‌لام هه‌زه‌که‌م به‌یانی که دیمه‌وه سه‌ردان و دیده‌نیه‌ت ناتومییدییه‌کانت هه‌موو به‌لاوه‌نابن، به‌لێن ده‌ده‌ی وابکه‌ی؟

رہا سہ رنجہ کھی لہ سہر من و ہ لاناو دہ و ہ لآمی مندا گوتی:

- ہر چہ ندہ دہ شزائم کہ بیسوودہ بہ لآم بہ لئینیش ہر دہ دہم.

نہ رہای جیابو مہوہ و بہ نارامیہوہ بہ سہر شوستہ کہیدا کہو تمہرئ. دہ باریکیدا کہ بیرم
دہ کردہوہ نہو رۆژہم و ہ بیرہاتہوہ کہ بۆیہ کہ ہجار دیبوم. لہو بۆچونہی نہو رۆژہی خۆم
تہ بوم تہریق ہوو مہوہ و ہ لآمہ کھی ویم و ہ بیرہاتہوہ کہ گوتی:

ساقی پیالہ یہک مہیم بدہیہ، نہ خشہ کیشی غہیب

ہیچ کہس نازانی، لہ پەردہی رازا، چی دہنہ خشینئ

نہوہ ئیستا وردہ وردہ تیدہ گہم کہ رہا نہو رۆژانہ چی پی گوتوم، ئیستا دہ زانم کہ بۆ
ہر دہ بیگوت خوا بکا مرۆف ہر ناخری خیرئ دہنا جوانیہ دہ موچاوان نابتہ مایہی
ہختہ و ہریہ. نہورۆش و ہ لآمی زۆریہی ہر سیارہ کاتم و ہر گرتبونہ و ہو دہ مزانی رۆژانی داہاتوش
و ہ لآمی ہر سیارہ کانی دیکہم کہ ماون ہر دہ داتہوہ.

کاتی کہ گہ مہوہ مالتی دہ ناوینہ مدا سہیریکی خۆم کرد. دہ موچاوم لہ سہرمان سوور
ہہنگہ رابوو، بہ بی نہوہی بہ خۆم بزائم تہواری رتہ کہم بہ پییان ہریسوور. بی حہوہ لآنہ
نوسینہ کاتم ہہ لڈانہ سہر میژہ کہم و خۆم بہ سہر قہنہ فہ کہیدادا. کہو تمہ بیرو خہیالانہوہ. تا
دہات زیاترم حہز دہ کرد درتیزہی قسہ کانی رہایہ زیاتر بیبیسم. دہ مزانی ہر چی ہہیہ
پہیوہندی بہ خوازینئ محہ مہدیوہیہ لہ رہایہ بہ لآم نہ مدہ زانی چۆن بووہ رہا دہ گہل نہو
ہہ مو نہ فرتہی کہ لہ محہ مہدی بووہ چۆنی پی رازی بووہ میردی پی بکا؟ تا دہات لافاوی
ہر سیارہ یہک بہ دوای یہ کہ کاندہ کہ و ہ لآمی کیانم نہ بوو زیاتریان چنگ و نینۆک لہ دلہ گیر دہ کرد
و منیان زیاتر تینوی زانینئ دہ کرد.

لہ جیتی خۆم ہہ ستام و خوار دینکی ہاکہ زایسم نامادہ کردو نہو جا دوای ناخوار دنی چومہ
ناو جیتی، بہو جوڑہ دہ مہوہیست خۆ لہ و ہر سیارہ یہک بہ دوای یہ کانہی بہ میٹشکما دہاتن
بدز مہوہ. بہ لآم بیرم ہیندہ جہ نجال بوو کہ تا درہنگانکی شویم خہو لی نہ کہوت.

بہ بیانی رۆژی دواتر لہ ہہ موو جارن درہنگتر لہ خہوئ رابوو. سہیریکی سہعاتیم کرد.
دہ گہل تہ ماشای سہعات کردیندا و ہک کارہبا گرتوان لہ جیتی خۆم دہرہ پریم و دوای
نامادہ کردنی دہ ستنوو سہ کاتم بہرہو نوسینگی گۆشارتوہ چوم. ہہر کہ چومہ نار

ساختمانە کەوێ سەرنووسەری گۆڤارێم دیت چاوە پێتە. بەرێوە بەر چەند هەنگارێکان بەرەوپێشترەوێ هات بە روویەکی گۆرژەوێ گوتی:

- خانە رەزایی نامەوێ ئەو گرینگیدانە ی من بەو کارەتان بپێتە هۆی خراب سوود لێ وەرگرتن و خوانە خواستە و تیبگەن کە هەر کاتیکی حەزتان لیبوو دەتوانن بپێتە نووسینگە و هەرکاتیکی نارەزوتان کرد نووسینگە بەجێ بپێن.

داوای لیبووردنم لە ناغای میرزایی کردو بەلێنم دا کە ئیدی ئەوێ دووبارە نەبێتەوێ. ناغای میرزایی کە ئەو پۆزەشی منی دیت کە منی هیتورتر بووێ و هەر بەو دەنگە هەمیشەییە کە پەربوولە سۆزو میهرەبانی و رێزبەری:

- هەتای بەسەر هاتە کە خانە نەحمەدی گەبوێتە کوێ؟ کارەکان باش بەرەوپێش دەچن؟ نایا بابەتێکی سەرنج راکێشە یا هەرکات بەسەر بردنە، ناخۆ ئەوێ دەهینێ کە نەوقسانەیان بنووسن؟

نووسینەکانی رۆژی پێشترێم داوە دەستی و گۆتم:

- و اباشترە بریاری داستانە پر لە رووداو و بەسەر هاتەکانی رەهای هەربخەمەوێ بەر دەستی خۆتان بریاری لەسەربەدەن.

ناغای میرزایی دەستتوسە کە وەرگرت و هەروا کە بەرەولای نووسینگە ی کارە کە یەوێ دەچوو گوتی:

- بەزووترین کات بۆ چوونی خۆمتان پێ دەلێمەوێ بەلام ئەگەر ئەوێم پێشاندا کە بەدواداچوونی ئەم بابەتە کارێکی بپسووێ ئێوێش بەلێن بەدەن کە ئیدی بۆ نووسینی بیرەوێرێبەکانی ئەو خاتوونە ی کات بەفیرۆ نەدەن.

من کە بەتەواوێ دلنیا بووم بەسەر هاتی رەهای چۆن هەتا بەرەو پێشتر بچێ من زیاتر رادە کێشێ، ئاواش سەرنجی ئەو بۆلای خۆی رادە کێشێ، وەلامم دا یەوێ:

- هەرچی ئێوێ بفرەمرون ئەوێ دەکەم، ئیدی من چاوەرێبی بیستنی وەلامم تا. ناغای میرزایی سەرنجی رەزامەندیە ی بادا و چۆوێ نووسینگە ی کارە کە ی. منیش سەرقالی کاری رۆژانە بوومەوێ.

چەندین سەعاتی پێ چوو کەچی ناغای میرزایی تەلەفۆنی هەر بۆ نەکردمەوێ. وردە وردە تا دەهات نینگەران دەبووم و بیرو خەیاڵم دەکردنەوێ، دیارە ناغای میرزایی بابەت و داستانە تازە کە ی بەلاوێ خۆش نەبووێ بۆیە تا ئیستا هیچ دەنگێکی لێوێنە هاتوێ بەلام نا ئەو هەرگیز

- مەتئىكى بەلاۋە باش و پەسند نەبى ئىي بىدەنگ نابى. سەعاتىكى دىكەش چوو ئىدى ھەر -
 - سۆر بۆ خۆم بچمە نووسىنگەمى سەر نووسەرى وىزانم چىبە و چ نىبە كە تەلەفۆنى سەر مېتەزە كەم
 نىبە و ناغاي مىرزايى داۋاي كەردمە نووسىنگە كەمى. ئىدى لەۋەي دىنسىابوم كە بەرەو روى
 . رى بوونى ناغاي مىرزايى روو بەرۋودەبەۋە، ماۋەسەكەش دوۋدال بوومەۋە. ھەرۋا
 - تەۋەختىكىش بىرى جىاۋازىبە بۆ چوونى ناغاي مىرزايى و راگرتنى كارە كە نىگەرانى كەردم.
 ھەرۋاش كە بەرەۋلاي نووسىنگەمى سەرنووسەرىشەۋە دەچووم دەدلى خۆمدا بىرم دە كەردەۋە
 ھەر ناغاي مىرزايى بلاۋ كەردنەۋە بەسەرھاتە كەمى رەھاي قىبول نە كەرد دەتوانم داۋاي دەۋام و
 ھەر بۆ راگرتنى ھەستى كوئىكاۋىبە خۆم سەرىكى لە رەھاي ھەلئىم و بگەۋمەۋە سەر
 بوونى پاشاۋەي بەسەرھاتە كەمى. دەشترسام بە رەھاي بلىم كە بىرەۋەرىبە كەمى جىنى پەسند
 نەبۋەۋە بلاۋ ناكەرتتەۋە بىمە مایەي دل رەنجانى. يەك دوو جارنم لە دەركەي دا و داۋاي مۆلەتنى
 چوومە نووسىنگەۋە.

ناغاي مىرزايى چاۋىلكە زەرەبىنىبە كەمى لە چاۋى كەردەۋە و لەسەر مېتەزى كارە كەمى دانا.

نووسىنە كانم كە لەلايە كىبەۋە بوون تاۋدايە و بۆي راداشتەۋە و گوتى:

- خانىمى رەزايى دەبى پىتتان بلىم نووسىنە كانتام خوتىدەنەۋە بە بۆچوونى مەن

ھەرگىز... ناغاي مىرزايى بىدەنگ بوو و سەرغىكى وردەرى دامت و درىتەۋە دايە:

- بەلاي مەۋە ھىچ گىرقتىك بۆ چاپى داستانى ئەۋ خاتونەي نىبە و ئىۋەش دەتوانن ھەموو

رۆزى بچنە لاي ئەۋ خاتونە و گوتى بۆ رادىرن و ھەۋلەدەن تا دەكەرى زووتر و خىراتر

نووسىنە كانتان تەۋاۋكەن و تا كارى پىۋىستى چاپكەردنى بۆ بىكى.

لە خۇشيان لە پىستى خۆمدا جى نەدەبۆۋە و نەدەجەمىم، سوپاسى ناغاي مىرزايىم كەردو

لە نووسىنگە كەمى ۋەدەركەۋم، ھەر زو ھەموو كارە كانم تەۋاۋكەن و رىك سەعات دوۋى تەۋاۋ

زەنگى دەرگاي مالى رەھام لىدا. رەبابە خانم دەرگاي لى كەردمەۋە بە مېھەرەبانىۋە فەرموۋى

چوونە ژوروتى لىكەردم. ئىدى ئەۋ مالى بۆ مەن نا ئاشنانە بوو زۆر بەچاكى شارەزاي ھەموو

جىبەكى بووم. رەھا بەھەلە داۋانەۋە بەرەۋ پىلم ھات و ھەردوۋكەمان ۋەك دوو دۆستى دىرىن

يە كەترمان دە نامىزگرت و يە كەترمان ماچ كەرد.

داۋاي چەند دەقىقىكان كە رەھا ئەۋ ھەموو شۆرۋەشەۋق و تاسەيەي لە مەن دىت پىكەنى و گوتى:

- كاتى كە ئەۋ ھەموو شۆرۋەشەۋق و تاسەۋ شادىيەي دەنۋەدا دەبىنم فەرامۆشىم دى و

دلم فىنك دەبىتتەۋە و گىرەنەۋەي بابەتە كەشم خۇشترە سانتر بۆ دى.

که میتک بیده‌نگ بوو قژه‌کانی که به‌سر شانه‌کانیدا هاتبوونه خواری ریکی خستنه‌وه و نه‌وجا به نارامیه‌که‌وه دستی به گپرانه‌وی کرده‌وه.

* * *

ناغای گه‌وره له‌نیو بازاری ژوورنکی خۆی هه‌بوو. بایشم هر به‌ته‌نیشته‌وییه‌وه موغازه‌یه‌کی هه‌بوو به‌ناوی دوکانی به‌رگدرووی پیاوانه، که‌به‌کری دابویه کۆنه دۆستیکی خۆی و محمه‌دیش شاگردی نه‌و موغازه‌ی به‌رگدروونه بوو. له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک براده‌ره‌که‌ی با‌م نه‌ده‌یتوانی ده‌و موغازه‌یدا کاربکات و محمه‌دیش داوای له‌ با‌م کردبوو موغازه‌که‌ به‌کری نه‌داتوه به‌که‌سی دیکه و نه‌و بۆ خۆی کریسی مانگانه‌که‌ی چه‌نده ده‌یدا. بایشم به‌هۆی سه‌رقالی و پرکاریه‌وه نه‌و موغازه‌یه‌ی دابۆه محمه‌دی.

محمه‌د به‌روالته گه‌نجیکی ناراسته وریک و پیک و به‌ نه‌ده‌ب بوو و هر له‌به‌ر به‌ده‌نگه‌وه چوون و خۆش خزمه‌تیه‌ بابه‌ گه‌وره‌ش به‌ ته‌واوته‌ی نه‌وی (بابه‌ گه‌وره) به‌لای خۆیدا راکیشابوو و به‌وه‌ش که‌ ده‌یزانی له‌لای بابه‌ گه‌وره‌ی خۆشه‌ویسته‌و قسه‌ی ده‌روا بابه‌ گه‌وره‌ی ده‌کاته‌ پیناوی مه‌به‌سته‌ عیشقیه‌کانی خۆی و تا ئیستا بابه‌گه‌وره‌ چه‌ند جارتیکانی داوا له‌ بابه‌ی کردوه تا وه‌لامیکی نه‌ریی محمه‌دی بده‌ینه‌وه.

ده‌گه‌ل نه‌و هه‌موو ناره‌زایه‌تیه‌ی منیشدا به‌و ده‌سه‌لآت و نفوزه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ ده‌نیو بانه‌ماله‌یدا هه‌یبوو مالتی محمه‌دی مۆله‌ت داوه‌ شه‌وی هه‌ینی بۆ خوازیتیه‌ بینه‌ مالتی مه‌. له‌و رۆژه‌ به‌ داوه‌ من ده‌گه‌ل دایک و با‌م تیکدا تا به‌لکه‌ ئی نه‌وه‌ خواجه‌ نه‌یه‌لن نه‌و هات و باتی خوازیتیه‌ شوومه‌ سه‌ربگری به‌لام هیزو تواناو نفوزی بابه‌ گه‌وره‌ی به‌سر دایک و با‌مدا نه‌وه‌نده‌ زۆر و به‌جۆرتیکی نه‌وتۆ بوو که‌ نه‌وان که‌مترین لایه‌کیان به‌لای مندا نه‌کرده‌وه‌و هر گوتیشیان نه‌دامی. دوو رۆژی ته‌واو له‌ ژووره‌که‌ی خۆم نه‌هاته‌ ده‌ری و خۆم ده‌ژووریدا زیندانی کرد و هر گریام. به‌لام دیسانه‌وه‌ش که‌س گوتی نه‌دایه‌ گریان و فرمیتسکه‌کاتم. شه‌وی هه‌ینی هات و میوانه‌کانیش هه‌ره‌هاتن، دایکم هه‌رچی کردی و کراندی نه‌یتوانی له‌ ژووریم بینه‌تته‌ ده‌ری و رازیم کا بچمه‌ هۆلی میوانان و چۆن داب و ده‌ستووره‌ ناوا بچم چای بۆ میوانان بگیتیم. دوا‌ی سه‌عاتیکی به‌بی نه‌وه‌ی میوانه‌کان من ببینم مالتی مه‌یان به‌جی هیشته‌ و رۆیشتنه‌وه‌ له‌پشت شووشه‌ی به‌نجه‌ره‌وه‌ چه‌مبۆله‌و نه‌فره‌تیکي خه‌ستم له‌ حه‌شیمه‌تی خوازیتیه‌که‌ران کردو به‌ ده‌نگیکی به‌رزه‌وه‌ گوتم:

- نه گهر بۆ خوازینیه شهونده بیتن دهیی بۆ شهړی چهند کهس وه ری کهون، سهیریان که هر ده لیتی لهشکری شکار و به زیون. نهوانه که شهوه کهس و کارو خاو خیزانیان بی شه دی ده بی تیره وهژو عیل و تهباریان چهندين؟

دوای رژیشتنتیان دووباره چوموه سه رجیبه کهی خۆم و درژیبوومه و دوای چهند ده قیقینکانش دایکم هاته ژوره کهم و له پشت سه رموه دانیش و گوتی:
- رهها ههسته دانیشه باهیندیک قسان بکهین.

بهناچاریه ههستم و له سه رجیبه کهی خۆم دانیشتم. دایکم له سه ر لیتی جیبه که می جیتی خزی خۆش کرد. زه ردهیه کی سۆزارانهی به روخساره غه ماویه کهمدا کرد و گوتی:
- ده توانین وهك دوو ناوالی یه کتری پینکهوه ده رده دلنکی بکهین.

سه رم به ردایه وه و ههچم نه گوت یانی نه مویرا که راستی به سه رهات و رووداوه که بلتیم. ده ترسام نه گهر دایکم شهوه بیسی بیکاته هات و هاوار به لام شه به منی گوت وهك دوو ناوال پینکهوه بدوین و قسان بکهین. بۆیه گوتم:

به لتی، ته نیا به ناوی دوو ناواله وه.

دایکم پینکه نی و گوتی:

- ههز ده کهم راستیه کان به من بلتی، گهرو گرفت چین؟
گوتم:

- ده مهوی خویندنه کهم ته واو کهم.

دایکم دهستیکی به قویدا هینام و گوتی:

- نهوان گوتیان هاوینی دهیگوازینه وه تا تۆ خویندنه کت ته واو کهی شهوه غه می نارئ نازیم. به نیختیار قیژاندم:

- من شهوم خۆش ناوی و شهویش هه ر ناوی، دایه من رقم لیتی ده بیته وه ده شیرانی رقم لیتیه تی.

دایکم له سه رخۆ پرسی:

- بۆ؟ خۆتۆ هه ر گیز شهوت هه ر نه دیوه و ناشیناسی که واته چۆنت رق له یه کیکی ده بیته وه

قهتت نه دیبی و نه ناسیبی؟

سه رم به ردایه وه وه لامم دایه وه:

- من زۆرم باوه ر به یه کهمین سه رنجه، من هه ر له یه کهم سه رنجه وه شهوم ده دزی و رقم

لیتیه تی، ده زانی کهی ده لیتیم، مه به ستم هه مان شه شهوه یه که هاتبوو ده گه ل باهدا بدوی.

دایکه زهردهیه کی هاتئ و گوتئ:

- نهوانه هموو نیشانهی شتیکن.

سهرم بلندکرد و بهسرسامیهوه پرسیم:

- نیشانهی چین؟

دایکه تاوتیکی بیئدهنگ سوو و بهوردی ده روخسارمهوه رامما، چاری دهچایهوه

بریم و پرسئ:

- نیشانهی نهوهن کهیه کینکی دیکهت خوئ دهوئ؟ مهزندهکهه راسته؟

بئ دهرهستانه گوتم:

- بهائئ، چاکئ بؤ چوو وی من یه کینکی دیکهه خوئ دهوئ.

دایکه به نارامیهکهوه پرسئ:

- کیت خوئ دهوئ؟

- نومیدم...

* دایکه بههوتیهکهوه دهستی بهدهمیهوه نا تا هوارهکهه کی کهههموو سهرسامئ سوو

بهرزنه بیتهوه. بهنیگه رانیهوه پرسئ:

- نومید کتیه؟

قسهیهک سوو کردبووم و تازه نهدهکرا بیگترمهوه بؤیه بهناچاری باسئ هموو شتیکم کرد.

دایکه بهنارامیهوه گوتئ بؤ قسه کانم گرت و نهوجا بهنیگه رانیهوه پرسئ:

- نایا قسه تان پیکهوه هه ن یانه نا؟

ههروا بهدهم گرانیهوه گوتم:

- نا هه رگیز، سوئندی دهخوم.

دایکه هه ناسئکی ناسووده بییهی هه لکیشا و گوتئ:

- باشه تو چورزانئ که نهویش توئ خوئ دهوئ. خوئ ئیوه قسه یه کتان دهگه ل یه کتردا

نه کردووه نه دی چوئن ناوا بهراشکاوانه وه لام دهده بیتهوه؟

به تئماوی و شه که تی و ماندووه تیهوه وه لامم دایهوه:

ههروا له چارو شیوهی سه رنجه کانیهوه زانییم که شهویش منئ خوئ دهوئیت،

وبه وهاتو چویانه شی که به بیانوی جوړاو جوړه دتته مائئ و به زورشتئ دیکه شرا.

دایکه سه ریرئکی تیکه ل به به زه بیبانهی کردم و گوتئ:

- نه گهر تۆ راست ده که ی و یا نه گهر وایه خو ده بوو تا نیستا هر نه بایه قسیتی که ده گهل
- هر کرد بایه که ناگاداری نهو خو شه ویستی هی خو ی بۆ تۆ کرد بایه، تۆ چور زانی که نهو
- خینی، له وانه یه ...

نیسی گویم له قسه کانی دایکم نه گرتوه، وه که نه وه ی جامه به فراویکم به سه ریدا کهن، هم موو
حنه ده نه زوی، قسه کانی دایکم هم مووی راست بوون، نومید هیچ کاتی قسیتی که به سه ر زمانیدا
حسبوو یا شتیکی وای نه کرد بوو که سه رنجی من به لای نهو عیشقه ی خویدا به رام بهر من
کیشی وه که ده میان به ستم، ده خویم نه ده گیشتم، هر چه ندم خو راده نا زیاترم په ی
حسه کانی دایکم ده برد. دایکیشم که زانی حالتم تیکچوو وازی لی هینام. کاتی که
- میه ویست له ژووری بچته ده ری گوتی:

- باشه، بیر له قسه کانی من بکوه، حه ز ناکه م له قه له به ختی خو تده ی و به هیوای
عیشقینی که لاینه و لاواز، ده ست به سینگی هم موو نهو خوازیاران ته وه بنی به لکه نه وه
خوایه نومید روژیکی بیته خوازی بیته.

نهو شهو دوی نه وه ی دایکم ژوره که ی به جی هیشتم تا به یانی وه که گیانیکی وه یلان و
سه ر گهران ده مالیدا هر ده هاتم و ده چوم و بیرم ده کرده وه، جاری و ابوو بریارم ده دا که ریک و
راست بچم و هر چی ده دلمدایه بۆ نومیدی هه لریژم به لام هیشتا چند ده قیقه یه کی بیته چوو
بوو که به خو نازینه که م لهو جو ره کاره ی ده گتیرامه وه و نهیده هیشتم.

به یانی زوو به مو له تی دایکم چومه مالی خالم. حه زم لیبوو خالوژم قاوه یه که م لهو قاوانه
بۆ بگریته وه که جی متمانه و باوه ری هم موو بنه ماله که بوو. هر که گه یه مالی خالم خالوژم
به دیتنیم ده وکات و ساته ی روژییدا سه ری سوپما به لام به سه ر خو ی نه هینا و به سه رنجه
پرسیاراویسه کانیه وه فه رمووی ژوور تی لی کردم. دوی چند ده قیقه یه که خو هینان و بردن
مه به ستی هانتی مالییانم بیگوت. خالوژم به میهره بانیه وه گوتی بۆ قسه کاتم گرتبوو و
هیچی نه ده گوت. دوی ته و او بوونی قسه کاتم بی نه وه ی یه که وشه بلتی چوه مه تبه ختی و
قاوه ی لینا.

دوی نه وه ی قاوه ی ناو فنجانه که م خواره وه خالوژن داوای لی کردم تا نیسه تی بگره وه وه
فنجانی قاوه که م به سه ر ژیر پیاله که یدا نخوون که مه وه. منیش به بی هیچ پرسیاریک و امکردو
دوی چند ده قیقه یکان خالوژن فنجانه قاوه که ی هه لگرت و سه ریکی ناو فنجانه که ی کرد و له
رووی داخوه سه ریکی با داو گوتی:

- رەھا گیان، نازیزەكەم تۆ بەو قسانەى من باوەرپەكە و قبولت نەبى كە من دەیانكەم چونكە ھەروەك بۆ خۆشت دەزانى ئەو قاوہ گرتنەوہى من ھەر تەنیا بۆ خۆشى سەرقالیہ خۆمەو بەس بۆیە نابى كارىك بكاتە سەرناخ و دل و دەروونت. بۆیە من واى بەچاكتەر دەزانم كە نىستا دەربارەى بارودۆخى گیانى و ناخ و دەروونى تۆ ھىچ نەلئىم يا ھەر حەزىش ناكەم جى پەنجەم بەسەر ھىچ يەك لە بریارەكانى تۆوہ دیارىتت.

من دەستبەجى قسەكانى خالۆژنىم برى و گوتم:

- تەكا دەكەم خالۆژن، بۆ خۆت چاك دەزانى كەتا نىستا قاوہت بۆ ھەر يەكىك لە خزم و خوتش و ناسیاوان گرتۆتەوہ ھەمووى وەرەست گەراوہ و ابووہ بۆیە منىش ھەر لەو پى و دانگەوہ زۆر لە قاوہ گرتنەوہكەى نىتوہ دلنىام دەزانم ھەرچى كە دەیلئى راستە و ھنەر بۆیەش ھاتووہ نىرە تا رىنمايىبەكەم بكن.

خالۆژن ھەروا كە بەوردیەكەوہ سەبرى قاوہكەى دەكرد ھەناسىكى ھەلكىشاو گوتى:

- بەلام رەھا گیان من تا نىستا قاوہم بۆ ھىچ كچىكى كەلەسەر مىردكردنىيە نەگرتۆتەوہ و نەوہشم بەلاوہ چاكتەر كە ھىچ نەلئىم. ئەو نامۆژگارى و راسپاردەيەشم بۆ تۆ ھەيە كە بەچاوىكى كراوہ ھزرو مېشىكىكى رۆشن و گەشن و گەشەوہ بریار بەدەى و نومیدەوارىشم خۆشەخت و بەختەوہر و كامەران بىت.

لەسەيركردنەكانى خالۆژنىتوہ لە فنجانى قاوہكە بەتەواوى دیاربوو لەشتىكى دەترسى كە دەيبىنى. بەلام ھەزى نەدەكرد منىش بەقسەكانى خۆى نارەحەت كا، ھەرچىبەك دەكرد و دەكراند مۆرى بىدەنگىيەكەى توندو تۆلتردەبوو. بە نائومیديسەوہ لەقسەنەكردنى خالۆژنىتوہ مالتاوايىم كرد و ھاتمە دەرى. زۆرم ھەز دەكرد بزانم خالۆژن بۆ قاوہكەى بۆ گرتەوہ بەلام ھىچىشى پى نەگوتم و چىشى دىت كە بەو جورە سەر و رووى تىكنا و گرژىەوہ، ھەرچەندەكە ئەو دەشىگوت كە ئەو كارەى ھەر بۆ خۆشى و سەرقالیہ خۆى دەكات بەلام دەشزانى كەقسەكانى زۆربەيان راست و ناگادارى نایندەى خۆمى دەكردم و پىتى دەگوتم... دەبىرو خەيالەكانى خۆمدا خولم دەخوارد كە ھۆرنى نەپساوہى مۆتۆرىك كە بەو پەرى خىرايىسەوہ بەرەو لای منەوہ دەھات وریای دەوربەرمى كردمەوہ بەلام تازە درەنگ ببوو و نازارىكى كوشندەم لە تەواوى لەشى خۆمدا ھەست كرد و نىدى ناگام لە ھىچ نەما.

* * *

کاتئ که چاوم کردهوه دهمرجاوی گریاناوی دایکم دیت که به چاویکی نیگه رانهوه
 تینه دروانیم. کاتئ که چاره نیوه کراوه کانی منی دیت به توندی ده باوه شی وهرینام و
 ده نگیکی به رزهوه به کول گریا. گوتم له دهنگی بایشم بوو که داوای له دایکم ده کرد تا خزی
 گری و به سر میشکی خویدا زال بی و منیش که متر راته کیتنئ. به دیتنئ دایک و باهم به کول
 گریام و نهو نازاره ی قچیشم هینده ی دیکه ی گریاندم. دوا ی سعاعتیک که توزتیک هیور
 روموهو زانیم که نیسکی گۆزهنگی پیم شکاوه و مۆتۆر سواره کەش هه لاتوه. خه لکی منیان
 که یاندبووه نه خوشخانه و ژماره ی تله فونی مالتیشیان ده جانتایه که مدا دزییۆوه و مالتیان
 نگادار کردبۆوه.

نازاری پییه کهم واکلافه کردبووم که پهره ستاره که ده رزی نازاری بۆ کردم نه مزانی که نگیم
 خه لئ کهوت. دوا ی سعاعتیک له دهنگی ژاوه ژاویکی و هانگا هاتمه وه که نهو ناوه ی داگرتبوو
 چاوم کردنه وهو نهو دیمه نم باوه ر نه ده کرد که ده مدیت ده تگوت ده نیتو باغی گولانیاندا
 دریز کردووم، تهواوی ژووره که پرپوو له که سوکارو خزم و خویش و ناشنا و روشنایان که
 هاتبوونه سەردانیم. به چاویکه و تینیام گری هاتئ و فرمیسکی تاسه م ده چاواندا قه تیس ما و
 دوا ی نه حوالپرسییه به که یه که یان سویاسی هه مووام کرد. دهنگی نومییدی له جیتی خۆم وشک
 کردم که له وه لأمی مندا گوتئ:

- تکا ده کهم ره ها خانم، نه وه نده چیه شایانی باس بی، هیچمان نه کردووه. به دیتنئ
 نومییدی هینده خوشحالبووم نازاری پییه کهم له بیرچۆوه. خوشحال و سهرمهستی دووباره
 دیتنه وه ی نومییدی بووم که ناغای سادیقی ده گه ل داکیدا هاتنه ژوورئ. به دیتنئ نهوان
 تیکر ابووم و به خۆم گوت:
 نهوان له کوتیان زانیوه؟

به ناچاری زه رده خه نه یه کم هاته سهرلیوان و چاک و چۆنیه کم ده گه لدا کردن. هه ولتم ده دا خۆم
 له سهرنجه تیژه کانی ناغای سادیقی بدزمه وه. نه وه ناغای سادیقی هه روا به سهرنجه
 کپارییه کانیه وه ده سهرتاپای نومییدی وه ده روانی و چاوی له سر هه ل نه ده گرت هیشتا ش نهو
 حالته ده سته پاچه بییه ی له هاتنه ژوورئ ناغای سادیقیه وه تووشم بیوو نه ره ویبۆوه که
 یه کسه ره سهرو سه کوتی هه مه دیش به خۆو به چه پکه گولتیک گه روه وه ده گه ل دوو خوشکانی
 پهیدا بوو. هینده بیان له دیتنئ تووره بووم که به زه جمه ت خۆم راگرت تا وه لأمی چاک و چۆنیه بیان
 بده مه وه. یه کتک له خوشکه کانی که ناوی مه نیژه بوو به ناز و نوز و له نجه ولاریتکه وه چاویکی
 له داکی کردو گوتئ:

- نا ئەو رەھا خاتوونە ئىئمە ئومىدەوار بووین ئەوى بەسىنىيە چايەوہ بىيىنن نەك بەقاچى شكاوہوہ لەسەر تەختى نەخۆسخانە .

مەمەد كە گوايە منى بەنى خۆى دەزانى ھاتە پىشى وى پەروا لە بەرامبەر ھەمووانەوہ گوتى:

- سوپاس بۆ خوا كە سەرە وختەرە و بە خىرگەر، بەخوداى كەزانىم مۆتۆر لىيداوى دىنام لە پىش چاوان تارىك بوو و رەش داگەر، ھەزم دەكرد ھەر دەومىدا لەوى بام و مىلى مۆتۆر سوارى بى تاگام ورد كەردبايە كە ناواى لە تۆى ھىواى لە ژياندا كەردوہ .

- لەپەر بىدەنگىيەكى قورس ژوررەكەى داگرت و منىش لە توورەبىيان دەستەكەم دەستيان بەلەرزىنى كەرد . دەو ساتەيدا ھەزم دەكرد زەوى قلىشبايەوہو قوتوى داڤام، ناى كە ئەو پياوہ ھىچ و پوچ و بى شەرم بوو كە رى بە خۆيدا ناوا لە بەردەمى ھەموو ئەو نامادە بووانەو لەبەردەمى داىك و بائەدا ئەو قسانەى كەرد . بە توورەبىيەوہ رووم لى وەرگىراو بە نارەھەتەوہ گوتم:

- باشتر كە مۆتۆر سوارەكە ھەلات و ئەوہش بزائە كەمن ھىواو ناواتى ژيانى ئىوہش نىم، ئاغا خراپى تىگەيشتون، ديارە خەونتان ديوہ!

بابە دەستبەجى ھاتە پىشى و سوپاسى ھاتنى مەمەدى كەرد بۆ نەخۆسخانە . دەنىو نامادەبوواندا بەدواى ئومىددا گەرەم بەلام ئومىد رۆيشتبوو . دلتيا بووم كەلە قسەكانى مەمەدى توورە و نارەھەت ببوو و چونكە خۆشى پى نەگىرابوو لە ژوررەكە چوو بووہ دەرى . نىدى تواناى مانەوہى ميوانەكانى دىم نەمابوو . ئازارى پىتەكەم كەردە بىسانوو و دەستم بە گرياننى كەرد . دەمزانى ئومىد لە خەفەتان منى بەجى ھىشتووہ . داىك و باڤم كە نارەھەتەمىيان ناوا دىت يەكسەر پەرستارى بەشەكەيان ئاگادار كەردوہ و داوايان لى كەرد نەگەر دەكرى دەرزىيەك لىدا تا ئازارى پىتەكەم بشكى . بەلام بە داخوہ كە ئەوان نەياندەزانى كە ئازارى من بە دەرزى ئازارشىكىن ناشكى .

ورەدە وورە ميوانەكان ژوررەكەيان بەجى ھىشت و رۆيشت بەلام مەمەد ھەروا بەتەك بابەوہ راوہستابوو و قسەى دەكرد تەنانەت دەگەل خوشكەكانىشى نەچۆرە و بەرپى نەكەردنەوہ . ئاغاى سادىقى لەبەر پەنجەرەكەوہ وەستابوو و سەيرى دەروہى دەكرد ، داىكىشى سەرگەرمى قسان بوو دەگەل داىكەدا . ھەرچارىكى چاوم بە مەمەدى دەكەوت پىم خۆش بوو ھاواركەم:

- ئەو ھەتوہ زۆر بلتە باوتە دەرى و دەرىكەن . بەلام چىكەم كە ناچاربووم بىدەنگ ىم، بىدەنگىيەكى قورس و كووشندە كە گەرووى دەگوشىم . ھالى ھەمىدش لە ھالى من

ر نه بوو و هر جارتيكي كه سهيري محمدهدي ده كرد نيشانهي تووره ييبه ي به ته واري ده سرخه كاندا دياربوو و ناگري نيره ييبه ي ده چاره كانيدا زمانه ي ده كيشا. هر ورا بو ساتيكم روو وهر گيترا و به نا نوميديه وم سهيري ده ركئ كرد، خودايه چيم دده ي، نوميد له ناو ده ركئ راوه ستابوو و سهيري مني ده كرد. هر ورا بو چركه يه ك سرخه كانمان تيك نالقان به لام نه و هر خيرا سرخه كه ي له من دزيه وه. ده مم كرده وه هاواركه م نا نه كه ي توبى و خوا دريغى نه و سرخه تم لى مه كه و به ساعات سهيرم كه، هر جارتيكي كه سرخه كانت به ره و خوّمه وه ده بينم تين و توانا و وزه يه كي تازهم ديتته وه بهر، تكا ده كه م توش هاواركه و بلئى كه خوّم ده و تى ده هاواركه با هم موو گويان لى بئ تا نيدى كه س گومانئ له عيشقى مه نه كا. به لام نه فسوس كه له بهر نه وانه ي كه له ژوروى مابونه وه نه يانه يشت و هاواره كه م ده نه و كيدا خنكا.

ناگام لى بوو كه دايكم ده گهل خانئ ساديقيدا قسان ده كات به لام هم موو هست و نه ستيشى به لاي من و نوميد وه يه. نوميد سرخه يكي له محمده و دوايه ش سرخه يكي له ناغاي ساديقى دا و به ره و لاي بابوه چوو و راست به ته نيشت محمديه وه راوه ستا. نيستا هر سئ ناحه زى يه ك، به ته نيشت يه كتريه وه وه ستاون و هر يه كه يان هه و لئى نه وه يه تى به هر جورتيك بووه مه يدان به ناحه زه كه ي چول كا.

نوميد به ده نكيكي پياوانه و به ناوازيكي به نه ده بانه وه رووى كرده بابو و گوتى:

- ناغاي مولكى تكاده كه م نيّمه ش ههروه كورى خوتان دانين و نه گهر هيچم له ده ست دئ بفرموون تا هر نيستا نه نجامى بدهم. دلنيابن ده يخمه سه رچاوم.

بابه ش به ميهره بانيه كه وه ده ستى خسته سه رشانى نوميد و ده وه لامى ويدا گوتى:

- زور سوپاس كوره كه م، ههروه كو گوتتان نيّوه و سالار هر دووكتان وه كه يه ك نازيزن، هيچ نيشتيك نيه هر كاتيكيش نيشتيك بوو دلنيابن پيتان ده لئينه وه.

محمده هاته نيّو قسه كانى بابوه و گوتى:

- نه خير ناغا، زور سوپاس، نيّوه زه جهت مه كيّشن، من بو خوّم به هه موو كاره كان راده گم، هه رچى بئ ناغاي مولكى و هه موو بنه ماله كه يان هه قيان به سه رمنه وه هه يه دلنيابن نه گهر بو ساته وه ختيك چيه ناغاي مولكى و بنه ماله كه يان به ته نيا جئ ناهيتم، زور سوپاسى نيّوه ش ده كه م نه گهر نيّوه ش نه و نه ركه ي به من بسپيرنه وه.

نومید سهرنجیکی کینه توزانهی گرته محممدی و هیچی نهگوت، حمزم دهکرد دهو ساتهیدا لهجیاتی نومیدی به محمدم گوتبایه، توهر له خووه له هممور شتیکی ههلهدهیهی. بهلام به داخوه که لهترسن سهرزهشتی دایک و بابانم نوئیرا و پاشگهزبوومهوه.

سهرنجیکم له نومید و دوايهش سهرنجیکم له ناغای سادیقی و محممدی دا که ههرگیز نهدهکرا نومیدی دهگهله واندا راگری. هر چۆنیکم تهماشای نومیدی دهکرد دلم پیتی دهسوتا و لهرزیکی شیرین دلی دادهگرتم. نوم له تهواوی پیاری دنیايه پی جوانتر و خوش پهیکهتر دههاته بهرچاوان. نومید نهوکسه بوکه بهتهنیا خووشدهویست و حمزم لیتی بوو. نومید تاکه کهسی هممور خهونهکانی من بوو که حمزم دهکرد دهست لهناو دهستی نهو ههنگام بهرهو هیلانهی بهختهوهریه نابایه، بهلام نهفسوس که هممو له هممووی نهو خوژگانه تهنیا یهک نارهزور و خهیاڵتیکی باریک و لاواز بوو. نومید بهرهولای منهوه هات و به زهردهخهیهک که هممو گیانی ناگردام گوتی:

- هیوادارم ههروا بهو زروانه له مالودهتاتم چاو پی بکهویهوه و ئیدی نیوه لهو جووه جی و

بانه و...

محممهدهاته نیو قسهکانی وییهوه و چاپووکانه گوتی:

- رهها خاتورن پیوستیان به حسانهوتیه به یارمهتی قسهکان کورت کهنهوه. نومید سهرنجیکی تورپهییانهی دایه محممدی وهلی بهتهواوی نهو نهجابهتهوهی که ههییوو خزی راگرت و گوتی:

- زور چاکه نارهحهتیان ناکهم.

تهواوی جومگهکانی بهدهنم و هممور خانهکانی لهشم ده ناگری نهفرت له محممهیدا دهسوتا بی نیختیار ددانهکانم دهچیرهوه بردن. ئیدی بی نهدیسهکانی نهو پیاره چاپوکه کلانهیان کرد بووم. پیش نهوهی که بشتوانم هیچ بلیم نومید بهخودا حافیزهکی کورتهوه ژوروهکهی بهجی هیشت. منیش چاپووکانه به بایم گوت:

- ئیدی ماندوو بووم نهگه دهکری دهمهوی هیندیک وههسپم، دهنگی قسهکردنی نیوهو نهو ناغایه حسانهوهیان لی پرپوم و ههراسانیان کردووم، تکایه داویان لی بکهن با پاشاوهی قسهکانیان جگه لیره ببهن لهجییهکی دیکه تهواوکهن.

دایک و بایم ههردوکیان به ههوتیهکهوه لهو قسه بی نهدهبانیهی منهوه سهیریکی یهکتر یان کرد و چونکه دایکیشم ناگای له بهسهرهاتهکهبوو پیش نهوهی بابه نارهزایهتیه له رهفتارهکهی من دهر بهری گوتی:

- باشه نازیزه‌که‌م، هه‌قته به‌راستی ئیمه له‌بیرمان چوو بۆوه که تۆ پتووستیت به
حه‌سانه‌ویه، هه‌ر ئیستا ژووره‌که چۆل ده‌که‌ین تا بتوانی که‌مێک به‌سییه‌وه.

دایکم هاته لامه‌وه تا روومه‌تم ماچکا، به‌سپایی به‌گوتیمدا چریاندا:

- تکات لی ده‌که‌م کارێکی وابکه باچیدی نه‌و هه‌سای گیانه نه‌یه‌ته ئیتره. دایکم له‌سه‌ره‌خۆ
قۆلی گویشم و گوتی:

- زۆر دزیوه ده‌توانم چی پێ بلێم.

نامه‌ده‌بووان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا هیوای سه‌لامه‌تی و چاکبوونه‌ویان بۆ خواستم و
ژووره‌که‌یان به‌جێ هێشت.

عه‌مه‌دیش هاته پێشێ و گوتی:

- نوهمیده‌وارم به‌و زووانه...

چوومه نیو قسه‌کانیه‌وه‌و گوتم:

- سوپاس، تکایه قسه‌کان کورت که‌نه‌وه، ده‌مه‌وێ که‌مێک به‌سییه‌وه. عه‌مه‌د تێکرا بوو
به‌لام ده‌سته‌به‌جێ به‌سه‌ر خۆیدا زال بۆوه و گوتی:

- زۆر چاکه خودا حافیز.

ماوه‌ی هه‌فتێکی له‌ نه‌خۆشخانه‌ی مامه‌وه‌وه‌ ده‌و ماوه‌یه‌شدا عه‌مه‌د به‌خۆش خزمه‌تی‌ه‌کانی
جینی خۆی ده‌دلی دایک و با‌مدا کردبۆوه‌و خۆی کردبووه هه‌ناره شیرینه، به‌لام هه‌ر جارێکی که
ده‌مدیت هه‌ستی نه‌فرینم لێی زیاتر و زیاتر ده‌بوو و نه‌فره‌ته‌که‌م لێی چنگی له‌ دلی ده‌دام.

دوای دوو مانگان دووباره تا ده‌هات به‌ ته‌واری هاتبوومه‌وه سه‌رخۆو چاک بیومه‌وه، به‌لام
دیسانه‌وه‌ش کاتی رێ کردنی ئێشێکی که‌م له‌ گۆزه‌نگی پیمه‌وه هه‌ست ده‌کرد. له‌یه‌کێک
له‌شه‌وه گه‌رمه‌کانی مانگی مورداڤی به‌نارامیه‌که‌وه چاوم ده‌ ناسمانی پر له‌ نه‌ستیره‌وه بریبوو
که دووباره عه‌مه‌د دایکی و هه‌ردوو خوشکه‌کانی بۆ خوازیینه‌ ناردبوونه‌وه مالتی مه‌. دوای
نه‌و که‌مه هێوریه‌ی که‌ ده‌و ماوه‌یه‌مدا هه‌بوو دووباره تۆفانێکم ده‌میشکیدا هه‌ستایه‌وه.
به‌رده‌وام له‌ خۆم ده‌پرسی:

- باشه نه‌و له‌عه‌نتیانه بۆ ده‌ست له‌یه‌خه‌ی من ناکه‌نه‌وه؟ نه‌دی نالێن دل ناوێنه‌ی دل‌ه
نه‌دی بۆ ده‌گه‌ل نه‌و هه‌موو نه‌فرینه‌ی که‌من له‌ عه‌مه‌دیم هه‌یه و هه‌میشه تێ ده‌کۆشم تا
به‌هه‌رچی رینگایه‌که‌وه‌یه تێی بگه‌یه‌نم که‌چی نه‌و هه‌مدیس سووره له‌سه‌ره‌یتانی من؟

دووباره هاتن و چوونه‌وی دایکم بۆ ژووره‌که‌م ده‌ستی پێ کرده‌وه به‌لام هه‌ر جارێکی که
دایکم داوی لێ ده‌کردم که‌ بچمه هۆلی میوانان و هه‌رنه‌بێ چاک و چۆنیه‌کی ده‌گه‌ل میواناندا

بکەم بە گریانەوه بەرپرچم دەدایهوه و نەدەچووم. ئەو شەوێش هەر بەو کەلەلە رەقیهەوی پێشانم دا نەچرومه لای میوانان.

بەیانێ روژی دوایی ناغای گهوره هاته مالتی مه و منی بانگ کرده لای خۆیهوه. منیش بە کۆلتیک غەم و خەفەتەوه چوومه ژووری میوانان. دایک و باب لە تەنیشت بابە گهورهوه دانیشتبوون، لەسەر خۆ سلۆم کرد. بابە گهوره جیا لە جارێ بە وشکی وەلام دامەود و بە ناماژەوی دەست تێیگەیاندم تا لەسەر مویێلە که دانیشم. منیش پەیرەویم کرد و دانیشتم. بابە گهوره سەرنجیکێ دایه دایک و بابەیی ئەوجا بە دەنگیکێ کە شوێنەواری توورەبییەیی پێتو دیا ربوو گوتی:

من ئەمڕۆ بۆیە هاتوومه نێرە تا هۆی ئەو کەلەلە رەقیهەیی تۆ بزایم، خۆ ئەو خەلکە گالته جاری من و نێو نین و نۆکەری بابی نێمەش نین! من هەرگیز پەیم وانەبوو و هەرگیزیش چاوەرێی ئەوه نەبووم لە فەرهاد و نەسرینێ مندالی واخیرە سەر و بەرەللا پەروەردە کەن، نێو ناناگان لێیە چۆنتان نابرووی نێمە لای محەمەدو کە سوکارە کانیان بردووه؟

من خۆم بە لێنی رهام بە محەمەدی داوه و هەرۆک چۆنیش لە پێشدا گوتبوووم من بنۆ خۆم رەهای بە مێرد دەدەم نێستاش دە لێم ئەو مێردەیی کە بۆم دیاری کردووه هەمان ئەو لاوهیە و نێستاش هاتووم ب لێم روژی پێنج شەمەیی هەر ئەم هەفتەییە شە کراو خوار دەرەوی دە زگیرانە تیە بەرپا دە کرێ، و دەربارەیی جیاز و مارەبیەشم هەمووی پریوەتەوه و قسەم لێتو کردووه... هەر بۆیەش داوات لێ دە کەم کە باش گویت بکەیتەوه و بزانی چ دە لێم ئەو تە لێرە لە بەر دەمی دایک و بابت پێت دە لێم کە دەست لەو خۆ بە ناز کردەیی هەلگری، باشە من نازایم ئەو گەنجە چ عەبییکێ هەیه کە تۆ واهیندە نازان دە کەیی؟ هەرۆک چۆن کە بابت و دایکت هەموو شان دە زانن من محەمەدی زۆر باش دە ناسم بۆیە بە راستی حەیفە کە ئەو کورەیی لە دەست خۆماندەین. بە راستی لەو دەور و زەمانەیی زۆر بە دە گەمەن دە توانی گەنجیکێ ناوا باش و لێو شەوایی وە ک محەمەدی بدۆزیتەوه.

نیدی قسە کانی بابە گهوره هێچیان بە لاوه ماناو مەبەستیکیان نەما بە یە کجاریم تەواوی دنیا بە سەر دا کاول و وێران بوو و ژیايم لە بەرچاوان تاریک و نووتە ک بوو.

بابە گهوره دە گەل هەموو نارەزایەتیە کانی من و ناگاداریشی کە من هەرچی حەزە لە محەمەدیم نیە بە لێنی منی بە محەمەدی دابوو تا بە قسەیی خۆی رێ بۆ کچە کانی دیکەش خۆش بێ و ئەمەش مانای کۆتایی تەواوی سەر نێشەو جەنجالییە کانه و دە نێو بنە مالهیدا کەس بۆی

به قسه ده قسه‌ی بابه گه‌وره و یست و ناره‌زووه کانیدا بکات و به پی‌نجه‌وانه‌ی وی بچولیتنه‌وه.
ج کیشم ده‌زانی که نیدی ناره‌زایه‌تییه‌کانی منیش هم‌موری نه‌زۆکن و کاتی که بابه‌گه‌وره گوتی
- عی شویکه‌ی نیدی هیچ چاره‌یه‌ک نیه. تووره‌یی هم‌موری گیانی داگرتیبوم بی ناگایانه سهرم
سه کردو به ناغای گه‌وره‌م گوت:

- با بزاتم داخوا نیتوه میترد ده‌که‌ن که له‌جیاتی من و به‌بی پرسی من قسه‌تان ده‌گهل
خه‌مه‌دیدا بریوه‌ته‌وه؟ من هه‌رگیز نیازی میترد کردنیم نیه و هیچ که‌سیتکیش ناتوانی ناچاری
تویرکردنیم بکات.

بابه به ده‌نگیتیکی به‌رزوه به‌سهریدا شیراندیم:

- بینه‌نگ به ره‌ها، نه‌وه تو شرمی ناکی به‌رووی بابه گه‌وره‌تدا دینه‌وه؟

من خۆم به‌کچیتکی وه‌کو تووه هه‌لده‌نا به‌لام نیتستا نه‌وه تو منت شهرمه‌زار کرده‌وه. هه‌روا
که لافاوی فرمیتسکاتم به چاویدا ده‌هاته خواری سهریتیکی بایم کرد و گوتم:

- منیش تا نیتستا شانازیم به نیتوه‌وه ده‌کرد به‌لام نه‌فسوس که نه‌مه‌ده‌زانی نیتوه هیچ
کاتی منداله‌کانتان هه‌رگیز وه‌ک مرۆڤه‌ سهر نه‌کردوه به‌لکه به کالایه‌کی بی نرخ و بی به‌هاتان
سهر کردون و هه‌ر کاریکی که هه‌زتان لیتی بی به‌و کالایانه‌تان نه‌بجام داون و نه‌بجایمی ده‌ده‌ن
و هه‌ر بریاریتکیش بدن زۆر به ناسانی به‌جیتی ده‌گه‌یه‌نن، باشه بابه بو نه‌وه‌ی نه‌به‌ مایه‌ی
شهرمه‌زاری نیتوه و دایکم من هیچ قسه‌یه‌کم نیه و رازیم و قبولمه، نیتوه چۆنتان پی چاکه
وابکه‌ن. دوایه‌ش ده‌باریکدا که گریان هیچ ده‌رفه‌تیکی قسه کردنیی نه‌ده‌دام له هۆلی میوانان
چوومه ده‌ری و په‌نام برده‌وه ژووره‌که‌ی خۆم و تا پاسیتیکی شه‌وی هه‌روا ده‌گریام.

نه‌و رۆژه و رۆژه‌که‌ی دیش هیچم نه‌خوارد و تنیا داوای مهرگم له‌خودا ده‌کرد به زۆریه و
گریانی دایکم به‌یانی رۆژه‌که‌ی دی هیتندیکم خواردن خواردو بریاریشم دا له‌وه زیاتر نه‌و دایکه
سته‌مدیده و ماندوو و ره‌نج کیشه زه‌حه‌مت نه‌ده‌م. خۆم دایه ده‌ست چاره‌نووس، هم‌موره‌شته‌کان
به خیرایی ته‌واو بوون و به نابه‌دلپه‌وه بوومه ده‌زگیرانیی مه‌مه‌دی. و نه‌مه‌ بوو سه‌ره‌تا و
ده‌ستپیتیکی ناخۆشی و به‌دبه‌ختیه‌کاتم...

(۵)

یجا که تا نهو ساته به نارامی و لهسه ره خۆبیهوه دهگریا و پهپر به پهپری کتیبی
یه که می بۆ ده خویندمهوه ئیدی لیروه خۆی رانه گرت و به ده نگیکی به رزهوه له پرمه
تیبی دا و کهوته جینودانی چه رخی چه په گهردی گهردوون و به خته ره شه که می خۆی. نهو
مه کجاره کی وره ی بهردابوو و دهو ده میدا له هه موو شتیک و له هه موو که سیک به دبین و
هه موو بوو. ویستم واز له ره های بێنم و به جیتی بهیتم به لام ره ها نه بهیشت، هیندیکی
حیر گرت و به سه ر خۆیدا هاتهوه و داوای لی بوردنی لی کردم له وهی که ناره حه تی کردوم.
نه جیوه هه ستا و ماوه یه ک له هۆلی میوانانی ده ست به راویچکان کرد و نهو فرمیسکانه ش
که بی نیختیار به روومه ته کانییدا ده هاتنه خوارئ به ده سه سه ره ناوری شمینه که می خۆی
ده سپرینه وه. که هیندیکی فرامۆشی به به ردا هاته وه بانگی گوئی راگرتنی داستانی ژیا نه که می
کردمه وه. هه ناسیکی هه لکیشا و به په نجه باریکه له و جوانه کانی فرمیسکه کانی سپرینه وه و
به ده نگیکی له رزه که وه ده ستی به قسان کرده وه:

* * *

من و محمه ده ناهه نگیکی خه ست و خۆل و چرو پرده به فرمی بوینه ده زگیران. ده رزه
ناهه نگه کهیدا ده موچاوه گرژ و مرچ و مۆنه که می من بووه مایه ی سه رسورمانی هه موو
لایه کی. میوانه کان به ناشکرا فسکه فسکیان بوو و به ناماژه ی چاو و برزیانیان من به یه کتری
پیشان ده دا و به سه رنجه پر به زه ییه کانیانه وه سه یریان ده کردم.

دلنیام که له رزه ی شه کراو خواردنه وه و ماره بریه کهیدا هه موو میوانه کان له رووه
گرژو مرچ و مۆنه که می منه وه ده هه موو به سه ره ات و مه سه له کان گه یشتن به جوړیک که
دایکم ده هه ل و ده رفه تیکی ره خساودا خۆی گه یاندم و سه ری ده بنا گوئی نام و به چرپه
یه که وه گوتی:

- ره ها گیان نهو سه رو سه کوت و روخساره چیه به خۆته وه گرتوه، ئیستا خوا ده زانی که
میوانه کان چۆنمان بیر لی ده که نه وه و چییان به خه یالدا دیت.

به تورپه ییه وه گوتم:

- ده لټين چی؟ له وانه یه هر له وهی بترسی پاشه مله بلټین دایک و بابی کچه که یان به زور به میترد داوه. یا بلټین رها هیچ هزی لهو میترد کردنه نه بووه؟ باشه بۆ مه گهر درؤ ده کهن؟ دایکم چاویکی لی سوور کردم وه و رژی و به تووره بیسه وهم لی دوور که وتسه وه. کوش و هوای میوانداری و ناههنگه که هه ناسه سوارانه و ناخوش بو له هه مووشی خراپتر نه وسه ما و سوږدان و گهمو وازیسه ناشیرینه ی خوشکه. بچو که که ی محمه دی هه ر به یه کجاری میشکی هاریبووم. مه نیژه که تازه له میترده که ی جیسا بۆوه هه لس و کهت و رهفتاره جریانه که ی که له بهر چاوی هه موو کس و کارو بنه ماله یدا ده یواند هینده ی دیکه ی تهریق ده کردم وه.

شیرین دهو ساته یدا که هه موو سه رقالی ته ماشا کردنی سه ما و سوور دانه که ی مه نیژه ی بوون خوی گه یاندمی و به بن گویمدا گوتی:

- باشه رها نهو عا جباتیه ت له کوئی دیوه ته وه؟ نه وه که ی به زاویان ده چی؟ به شه رمه زاریسه که وه گوتم:

- نه وه خوشکه بچو که که یه تی.

شیرین به شه رمیکه وهو به ده نگیتی که به نه ده بانه وه گوتی:

- داوای لیبووردن ده کهم رها، مه به ستم سوکایه تی مالن ده زگیرانه کهت نه بوو.

له وه لامه که ی نه ودا گوتم:

- قهیدی ناکا خو من ناره حهت نه بووم بۆ خو شم هه ر لهو هه لس و کهوتانه ی ده یانکا

بیتارم.

شیرین سه رنجیکی پرسیرانه ی دامی و ده می هه لټنایه وه تا شتیکی بیرسی به لام که

به چاکی نه زانی وازی له پرسیا کردنه که هینا.

له رژی ناههنگه که دا دایکی محمه دی دیاریسه کی زیری زور جوان و به نرخه له لایه ن

محمه دیه وه پیشکه ش کردم. به دیتنی نهو دیاریسه به نرخه ی یه کجار زور سه رسام مام چونکه

ده مزانی محمه دی باری داراییه که ی باش نیه نه دی چونی توانیوو دیاریسه کی نااوا بۆ من

بکری؟ هه ر له هه وه لټن سه عاتی هاتنی مالن محمه دیسه وه به دیتنی مه نیژه ی خوشکی که به

بیانووی هه مه جور وه خوی ده گه یانده باجم و دهستی ده کرد به چاک و چونی و تو خوش و من

خوش ده گه ل بامدا لیتی بیتارو بیتار بووم. باجم سال و ته مه نیکی وای نه بوو و هه ر وه که له

ح- ییه شدا گوتم هر گیز لیتی ندهدهات مندالی ناوا لهو سال و تهمنانهی وهک نیمهی ههبن،
 ح: جگه لهوهش که باجم پیاویتیکی تا بلتی بهرچاو و جوان بوو. شهو رۆژه مهنیزه بی پهرهوا
 - نی ده قسان گرتیوو و وهک پیتشینان ده لیتن ده گه لیتی گهرم کردیوو و بایشم و اچوو بووه ناو
 فه کانی مهنیزه وه ههروهک ده دنیا به کی دیدا بیت و هیچ ناگای لهو قسهو باس و پیلارانهی
 : یکمه وه نه بی. مهنیزه هه هیچ گویتی ندهدهایه سهیرو سهرنجه تووره ییه کانی دایکم تا گه ییه
 سهوی که دایکم هیچی دی خو رانه گرت و ههستی نیره ییه ژنانه که یی وروژا و به
 تووره ییه که وه به باجمی گوت:

- فه رهاده پیموایه کاری گرینگتر له راههستان و گالتو گه پ و گه نجه فان له پیتشه، وهک
 نمیرت چوو بیتته وه که نهو رۆژ رۆژی ماره برینی کچه که ته و پریش و کارین.
 سهرنجه تیژه که یی دایکم، باجمی به خو هینایه وه وه یه کسه ره داوای لیتوو ردنی له مهنیزه کرد و
 کهوته دووی کاره کانی.

که سی مالتی نومیدی نه هاتبوونه شه کراو خوار دهنه وه و شاههنگی ماره برینه که وه منیش نهک
 هه پیم ناخۆش نه بوو به لکه یه کجار زۆر خو شحالیش بووم دیاره ده شه پرسن بو؟
 به دوو هو، یه که میان نه وه یه که به دیتنی نه وان غه م و خه فتم هینده ی دی زۆتر ده بوو و
 نه وه ی دیکه ش نه وه بوو که به هاتنی وان و دیتنی هه لئس و کهوت و رهفتاری جرنانه ی
 مهنیزه جیاوازییه خانه واده ی خو م و محمه دی له شه رمان ده مردم. هه رچه نده ده شزائم که دوای
 ناههنگه که نیدی ناماده بووان تا ماوه یه کی دوور و دریت قسه یان زۆرن سو کردنی و نه وان
 قسانهش به مالتی نومیدی هه ده گه نه وه. به لام ده وساته یدا به نه هاتن و له وی نه بوونی وان زۆر
 دلشاد و ناسوده بووم.

نه وه دیاره که رۆژی ماره برینی جوانترین و خو شترین رۆژه کانی ژیا نی هه ره کچینکه به لام
 من هینده تووره و گرژو نالۆز بووم ده توانم بلیم نه وه رۆژه ناخۆشترین رۆژه کانی ژیا نم بوو. پاشان
 دوای چه ندین سه عات ده رد و مهینه تی ناههنگه که ته واو بوو و من و محمه ده به فره می بووینه
 ده زگیران.

ده سهروه ختی ده زگیرانیه شدا من هیچ روویه کم به لای محمه دیه وه نه بووو گه وره کانیش
 نه وه یان به شه رم و شکۆ و نابروو مه ندییه من داده نا به لام نازا نم بو که سیکیش لای بهو لایه نده دا
 نه ده کرده وه و گویتی ندهدهایه نه وه ی که محمه دیش هیچ گرینگیییه که به من نادات و لام لی
 ناکاته وه.

ئەو رۆژە بەیانىيەكى تازە لە خەوئ هەستا بوم نزيكەى مانگىكىش بەسەر دەزگىرانه تىيەماندا تىدەپەرى رۆژى هەينى بوو و من بە پىچەوانەى رۆژەكانى پىشوووه يەكجار شاد و شەنگول و بەكەيف بوم.

دايكم سفەرى قاولتییەى راخستبوو و من و راحیلە و رازىبە و سالار لەسەر مێزى ناخواردنى بووین. خوشكەكەى دیکەم شەوئ دى چوو بووه مالىن خالم. تازەمان دەست بە قارەلتى خواردنى کردبوو كە زەنگى دەرکەى لىتى دا. سالار بە خوشحالیهوه لە جىتى خۆى دەرپەرى و گوتى:

- حەمەن مامە مەمەدە، مامە مەمەد، كى گوتوویەتى ئەوه مامى تۆیە، نیدی نابى پىتى بلىتى مامە مەمەد هەر تەنیا مەمەدە و بەس تىگەيشتى! باىم لەشێوازی قسەكەم ناره حەت بوو و بە نابەدلىهوه گوتى:

- ئەوه چ شێوازیكى قسەکردىيە دەگەل برا بچكۆلەكەتدا؟ ئەو منداڵە گوناھى چىە؟ ئەوه نابىتە ئەوهى كە تۆ لە مەمەدى دەرۆنگى ئەو نابى خۆشییى بووى.
بە توورەسىيەوه گوتم:

- من لە مەمەد دەرۆنگ نىم. بەلكە بىزىم لىتى دەبىتەوه و نەفرىنىشى لى دەكەم، تىگەيشتن!

بابە دوو بارە بە ناره حەتیهوه شىراندى:

- ئەدى بۆ مىردت پى کرد؟ خۆ خەلكى گالته جارى من و تۆنن؟

بەسەر سامىيەكەوه سەرىتكى باىم کردو گوتم:

- لەمن دەپرسى بۆ مىردم پى کرد؟ بۆ ئىتوہ گوتتان دايە هەست و نەست و خورپەى دلى من؟ ئەوه هەر ئىتوہ و بابەگەوره نەبوون ئەو كالا رەشەتان بە بالا بريم و بۆ خوشستان لەبەرتان کردم؟ هەر بۆيەتان نەبوو ويستان نەبە ماىەى سەر شوپرى ئىتوہ بىنەمالەكەتان؟
دايكم وەك پارانەويەك گوتى:

- تەكا دەكەم بىرپەنەه نىستا مەمەد گەيوەتە حەسارى، گوتى لىتان بى زۆر خراب دەبى، تەكا دەكەم دەمە قالىيەكەتان بىرپەنەه. من و بابە هەردووكمان بىدەنگ بووین، دەو دەمىدابەوهى زۆر دلخۆش بوم كە ئەوهى دەدەلمدابوو هەموویم بە بابەى گوتبوو چونكە حەزم نەدەكرد بابە ئاوا دەست دەكاروبارو ژيانى خوشكەكانى دىكەمەوه وەردا و بەسەر هەلەيەكى تری ئاوادا بکەويتەوه. دواى چەند دىققيتەكان مەمەد هاتە ژوروى و بەدەنگىكى بەرز و

بیه کی گهش و شاد و خوشحالهوه سلاوی کرد به وه لامیکی ساردو سپروه وه لامیم دایهوه و
بیه تیپه ریم و چوممهوه ژوره کهی خۆم و ده رگا کهم به دوا ی خۆمدا داخستهوه. دوا ی چند
خیتیکان به هیواشی چند جار یکان له ده رکه ی درا پیش نه وه ی وه لام بده مه وه محمد
بیه که ی کرده وه هاته ژور ی. بده نگیکی تورپروه گوتم:

- باشه من پتی هاتنه ژوره وه م داوی وا هاتویه ژور ی؟

محمد به نیشانه ی راده ستیه ده سه کانی بلند کردن و گو تی:

- داوا ی لیبور دن ده کهم جار یکی دی هه له ی وا ناکه مه وه، به لام نه تپرسی بو هاتومه ته

بده تان؟

به بی وازیه وه وه لام دایه وه:

- بو ده بی هه جار یکی که بییه مالی مه هوی هاتنه که ت لی پپرسم که بو هاتووی؟

دیاره هه هه زت لیبووه بیته نیره.

- کیژه له ی بی مجیز، به لی هوی هه یه و نه ویش نه وه یه که له وه ی خۆشتر سه ردان و

چر یکه وتنی جوانترین کیژی دونیا یه و ههروه ها بیشم نه و مانگه رۆشنا یه ی تا قی ناسمانی

بانگه یشتی چونه سینه مای کهم، چۆنه؟

به لالووتیکه وه گوتم:

- نه ورۆ ناتوانم، له بهروه ی تا قی کرد نه وه کان نزیکن و ده بی خۆم بو تا قی کرد نه وه کان ناماده

کهم، خه یالم وابوو که هه نه بی به لانی که مه وه له و رۆوه به وانه کاندایه چه مه وه دوا که وتنه کانم

پر که مه وه.

محمد به بی گویدانه پلاره که ی من گو تی:

- خۆزی منیش په ریه کی یدک له کتیبه کانت بامایه تا سه رنجتم به لای خۆمدا راکیشابایه.

نازاتم بو یدک سه ر دلم پی سووتا به زه رده خه نه یه کی کاله وه گوتم:

- زور باشه قه شمه ر، تا تو چایه کی ده خۆیه وه منیش ناماده ده بم. بو ساتیک له رووی

محمد دیدا ته ریق بوومه وه به خۆم گو ت، گوناھی نه و گه نجه چیه که عاشقی من بووه و

منیش که مترین روویه کی ناده می و لای ناکه م به لادا، گوناھی وی چیه که من دلی خۆم له

جیه کی دی ده گرۆی عه شق ناره، به ته واوی نه و هه زو ناره زووانه ی خۆی به ناینده یه وه هاتوره

ده ستی به ره و لای منه وه راداشتروه باشه بو به ناگری ناخۆشه ویستیه منه وه بسووتی؟

هەر بۆیەش پڕیارم دا مادامەکی دەستی چارەنوس ئەوێ بۆ نووسیوم بۆ هەمیشە نیدی
نومێد فەرامۆش دەکەم و لەبەر خۆمی دەبەمەرە و هەموو هەول و تەقەللار کۆششم بۆ خۆش
گۆزەرانی و بەختەوێ ئەو گەنجی تەرخان دەکەم، نیتستاش کە قسەکانی دلی خۆم هەموو
بە بابەیی گوتوو هەست بەلەش سووکی و ناسوودەییەکی تەواو دەکەم.

ئەو هەست دەکرد کە ئەو هەموو باری غەم و خەفەتەکی کە بەسەر دڵ و دەرووندا کەلە کە
ببوو هەموویان لابردوو، نیدی بە خۆشحالیوەو بە هیوای ژبانی هاوبەشیم دەگەڵ محەممەدیدا
زۆر خێرا ئامادە بووم.

پێش هاتنەوێ دەڕیم لە ژووری لەبەر ناوینە سەرمیزە کەم راوەستام بە دەنگیکێکی بەرزەو
بەخۆم گوت:

- نیدی بۆ پێشەوێ بەرەو ژبان و نایندەو سەینەیهکی شادو شەنگۆڵ دەگەڵ مەردی ژبان و
قۆڵ لە قۆڵی هاوسەرم.

دوای بەلێن دان بەخۆم کەتەنیا هەر محەممەد بە هاوسەرو پیاوی خەونەکانم بزاتم و لە پێناو
بەختەوێ ئەو دا هەرچی لە دەستم بێت ولە توانامدا بێت ئەنجامی دەم لە ژووری هاتمە دەری و
چوومە لای محەممەد. محەممەد بەلای دایک و باجەوێ دانیشتبوو و سەرگەرمی قسان بوو
دەگەڵیاندا. بەلای بارکەمەو چووم و روومەتیم ماچ کرد و گوتم:

- دەریارە ئێو قسەو بەروو داهاتنەوانەم داوای لیبووردن دەکەم.

بابەش بەمیهەرەباییە کەمە روومەتی ماچ کردمەوێ گوتی:

- قەیناکا کچە کەم، ئەو شتانه لەنێوان هەموو داک و باب و فرزەندیکان هەر دەبێ.

محەممەد لە جێوێ هەستاو گوتی:

- نیدی بە یارمەتی نێو من و ژەها دەچینە سینه ما، بۆ نیوێ پۆیه شمان چاوه‌ڕێ مەبن
نایەینەوێ، بەنیازم دەزگێرانە جوانە کەم لەیه کێک لە جوانترین رێستۆزانەکان بۆ ناخواردنی
نیوێ پۆیه داوێت کەم.

دایک و باب هەر دووک رازی و شادو شەنگۆڵ دەهاتنە بەر چاوان و دوای چەندین مانگان
زەرە خەنەم بەسەرو رووی جوانیانەوێ دیت و لە دلێشەوێ کە ببوومە مایە غەم و خەفەت و
کەسەرو ناخۆشیانان تەریق دەبوومەوێ شەرم دەیگرتم و نیدی پڕیارم دا بە هیچ شێوێهێک و
لەپێناوی هیچ شتیکدا نەیان رەنجینم و نارەحەتیان نەکەم. بە یارمەتی خواستنێ لە دایک و
بابەیی هاتینە حەسارێ تا لە ماڵ دەرچین محەممەد گوتی:

- ره‌ها، نه‌دی چارشیتوه‌که‌ت‌کوا؟ ناکا بته‌وئ هه‌روا به‌ته‌نوروه‌ و‌یلووزه‌وه‌ بیتیه‌ ده‌رئ؟
سه‌یرینکی محمه‌د و‌ نه‌وجا نی‌ دایک و‌ بابیشم کرد، ویستم بلیم من‌ حه‌ز ناکه‌م چارشیتو
بگرمه‌وه‌ و‌ نه‌گه‌ر نار‌ه‌حه‌تیشی به‌ته‌نیا برۆ، به‌لام نه‌و گف‌ت و‌ به‌لینم و‌ه‌بیر هاتنه‌وه‌ که
به‌خۆم دابوون. دایکیشم به‌ چار‌ تروک‌انینکی تیتی گه‌یاندم که‌ به‌قسه‌ی بکه‌م. بۆیه‌ گه‌رامه‌وه‌
ژورره‌که‌م و‌ چارشیتوه‌ ره‌شه‌که‌م به‌سه‌رم دادا و‌ له‌به‌ر ناوینسه‌ی راوه‌ستام تا‌ چارشیتوه‌که‌م
راست که‌م. سه‌یرینکی خۆم کرد و‌ گوتم:

- ده‌بی له‌مه‌و دوا ریز له‌ ویست و‌ داوا و‌ حه‌زه‌کانی محمه‌دی بگرم تا‌ ژبانینکی خۆش
و‌ سه‌رکه‌وتوانه‌ پینکه‌وه‌ نیت‌م و‌بیمه‌هاوسه‌ریکی نمونه‌یی.

چارشیتوم کرده‌ سه‌رو چوممه‌وه‌ حه‌سارن. محمه‌د به‌ دیتنی من‌ گوتی:

- نیستا ده‌لینی مرواری ناو سه‌ده‌فیتی.

راستیه‌که‌ی شانازیم به‌و قسه‌ی محمه‌دی‌ه‌وه‌ به‌خۆم هاتنی و‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی له‌
خۆرازییم هاته‌ سه‌رلیوان دوا‌ی خودا حافیزیه‌ له‌ دایک و‌ بابان له‌ مالتی و‌ ده‌ده‌رکه‌وتین.
محمه‌د به‌رده‌وام لیم و‌ریا و‌ چارشیتوه‌که‌م له‌سه‌ری دانه‌ مالددرئ، و‌ به‌رنه‌بیته‌وه‌ و‌ به‌
پشتدا نه‌خزئ. راستیه‌که‌شی سه‌ره‌تا له‌ شیتوازی ره‌فتاره‌که‌ی نار‌ه‌حه‌ت بووم به‌لام دیسانه‌وه‌
به‌لینم که‌م و‌ه‌بیره‌اته‌وه‌ که‌بۆ به‌خته‌وه‌ریه‌ وی ژبانی هاوبه‌شیمانم به‌خۆم دابوو.

نه‌و رۆژه‌ ده‌گه‌ل چاوه‌دیریه‌ توندو تیژیه‌کانی محمه‌دی له‌ په‌چه‌ و‌ چارشیتوو په‌لپ و‌
بیانوه‌کانی تیتیه‌ری که‌ به‌شیتوه‌یه‌ک بوون هه‌زار جارم به‌خۆم گوتوه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م کرد
که‌ ده‌گه‌له‌ویدا هاتمه‌ ده‌رئ. ورده‌ورده‌ گۆزه‌وی ته‌نکیشی لیّ قه‌ده‌غه‌کردم، هه‌قی
له‌به‌رکردنی جل و‌ به‌رگی قۆل کورتم نه‌ما، نه‌ده‌بوو قۆم بۆ سه‌ره‌وه‌ دابینم و‌ قۆم هه‌لده‌مه‌وه‌
چونکه‌ ده‌یگوت کاتنی که‌ قۆت وا‌ داهینا و‌ چارشیتوت به‌سه‌ر دادا نه‌وه‌ ده‌بیه‌جیتی سه‌رنج
و‌ ته‌ماشاکردنی. مافی هیچ‌ جوژه‌ نارایشیتینکی ته‌نانه‌ت ته‌نکیشم نه‌ک هه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌
له‌ناو مالتیشدا نه‌ما، ده‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ له‌و توندو تیژیانه‌شی وه‌ زاله‌ هاتبووم و‌
کلافه‌ببووم هیچ‌ به‌رپه‌رچیتک و‌ نار‌ه‌زایه‌تیه‌کم نه‌بوو. ورده‌ ورده‌ چونه‌ ده‌ره‌وه‌شی ده‌گه‌ل
مالتوه‌ماندا لیّ قه‌ده‌غه‌کردم. مافی نه‌وه‌م نه‌بوو به‌بی وی ده‌گه‌ل مالتوه‌شدا بچمه‌ هیچ
داوه‌ت و‌ ناهه‌نگیتکی خیتزانی و‌ که‌س و‌ کارانیش.

له‌یه‌کینک له‌ رۆژه‌کانی مانگی به‌همه‌نن جه‌ژنی له‌ دایکبوونی مه‌لیحه‌ی نامۆزام بوو،
چه‌ندین جاری به‌ ته‌له‌فۆن داوا لیّ کردبووم که‌ هه‌ر ده‌بی له‌ چه‌ژنی له‌دایکبوونیدا بچم و‌

لهوئى بم ومنيش چونكه به ته واوه تيم خو و ره وشت و رهفتارى محمهدى ده زانى و شاره زاي بووم هيچ به لئيتيكي ته واوه تيم پئ نه دا و هر جاره ي بيانويه كيشم ديتايه وه دوايه كه هر وازى نه هيتنا و ده سته بر دار نه بوو گوتم:

- مه ليحه گيان تۆ بو خۆت ده زانى كه چهندم حز لئيه له جه ژنى له دايك بوونه كه تدا هاوبه شى بكم و نهو به لئينه شت ده ده منى كه نه گهر بوو و له توانادا بوو نه وه هر ديم.

قسه كانم هينديكيان مه ليحه قايل كرد و نيدى هيچى ديكه ي پئ دانه گرت.

عه سرى نهو رۆژه محمهد وهك هه موو رۆژه كانى دى هاته مائى مه تا سه عاتيكى له وئى بئ منيش مه سه له ي چهن جاره ي ته له فۆنه كانى مه ليحه م پئ گوت، محمهد گفتى دا كه نه ويش ده گه ل مائيدا دئ بو نهو جه ژنه ي.

رۆژى جه ژنئ هات و هه موو له هه موو ناماده بووين تا بچينه جه ژنه كه. چهنده سه عاتيك به سه ر نيوه رۆيه دا تپه رپيوو به لام محمهد هر ديار نه بوو، نهو به لئيني دابوو كه بو ناخواردنى نيوه رۆيه بيته وه مائى مه. هه موو ناماده دانيشت بووين و چاوه رپئى هاتنه وه ي محمهد بووين تا پئكه وه بچينه مائى مامم به لام محمهد هه واليكي نه بوو ته نانه ت ته له فۆنيكيشى نه كرد بوو تا هۆى دوا كه وتنه كه ي رابگه يه نئ. هه موومان نيگه ران بووين، ورده ورده راحيله و ره بچانه ده نكيان لئ پيدا بوو و هاواريان لئ هه ستار به رده وام بۆله يان ده هات كه دره ننگ بووه و كه ي به ته مابين برۆين.

بايم به ناچارى داواي لئ كردم تا ده گه ل نه وانى ديدا بچمه ناهه ننگه كه با محمهد يش بو خۆى بيت. به نيگه رانيه وه گوتم:

- ده ترسم له وه ي كه بزانيته وه من ده گه ل نيوه دا چوومه ته مائى مامم ناره حه ت بئ و دووباره بيانووان بگريته وه.

بابه ش كه له ره فتاره كانى محمهد كلافه ببوو گوتم:

- مه ترسه نه گهر محمهد يش كرديه ناخۆشى پئى ده ليم كه من تۆم به زۆرى ده گه ل خۆماندا برده وه.

به ناچارى و به نابه دلئيه وه سواري نوتومبيل بووم و هه موو پئكه وه رۆيشتين. كاتئ كه گه يشتينه مائى مامم سه عاتيك بوو ناهه ننگه كه ده ستى پئ كرديبوو و گه يبووه نيوه ي. مامۆژن و مه ليحه هه ردووكيان به پيرمانه وه هاتن و گله ييه دره ننگ چوونيشيان لئ كردين. هه ردووكيان هه ولئيان ده دا تا هۆى دره ننگ چوونه كه مان و هۆى دوا كه وتنه كه مان

- - - عهەر جۆرێک بوو به بیانیوی جۆراوجۆرهوه رازیمان کردن و چووینه کۆره کهوه. به
- - - یی نوو دانیشتنه تهواوی ههست و هۆشم ههه به لای حهساریوه بوو تا ناگاداری
- - - نسی عه ممدی بێ به لām نوو هه والێکی هه نه بوو. نا ههنگه که تهواو بوو و هه موو له
- - - سه سه هاتینه وه مالن به لām دیسانه وهش عه ممد هه والێکی هه نه بوو. بۆ به یانی نوو رۆژه
- - - حه هاته مالن مه و به ده نگیکی هه ره شاییه ره روی ده من کرد و له بهرده می دایک و
- - - گوئی:

- - - دینی به چ هه قێک به بی من چوو به نوو جه ژنه؟ نه دی نه من به تووم نه گو تبوو هه قهت
- - - حه من من بچه چ جییان؟

- - - هه پارانوه وه م سه بری باوکم کردو به چاو انم داوای هاوکاری لیکرد، با بیه به ره و لای
- - - حه نه دیوه چوو و گوئی:

- - - به هه له مه چۆ عه ممد گیان، ره ها به ته نهی نه بوو به لکه ده گه ل من و دایکی و
- - - حه نکه کانی هاتۆته نوو جه ژن و نا ههنگه.

عه ممد به بی نه ده بیانه وه به سه ره با بهیدا گرماند:

- - - ره ها به ره ل لایی کردوه که به بی ره زامهندی من ده گه ل نیوه دا چۆته نوو جه ژنه،
- - - حکه من پیم باش نه بی بچیتته نوو جه ژنه.

با به دوو چاری ده ره په ریوه وه سه بریکی عه ممدی کرد. دایکم خۆی رانه گرت و گوئی:
- - - نه وه چ فه رمایشتی که جه نابتان ده یفه رمون بۆ ره ها چۆته کوئی و یا له جه ژنی

- - - موزایه کهیدا چ بووه تا نیوه به باشی نه زانن؟

عه ممد چاویکی له من سوور کرده وه و گوئی:

- - - هه ره نه وه به که گو توومه، نه م جار ه یان له وه هه له یه ی ده بوورم به لām هیوادارم جارینیکی
- - - دیکه دوو باره نه بیته وه.

له دایک و با به را دیار بوو که هه ره دوو کیان ناره حهت ببون به لām هه چ کامیکیان هه چیان
- - - هه گوئ. عه ممد سه عاتی که له مالن مه دانیشت دوایهش به خوا حافیزیه کی ساردو سه ره وه
- - - نییدا رۆیی. ده مزانی تووره بووه و مه زه نده که شم راست ده رچوو. عه ممد له وه به روا ره وه تا
- - - ماوه ی دوو هه فتان نه هاته وه مالن مه.

ده و ماوه بهیدا با به چه ند جارێکانی نا ره زایه تیه خۆی له ره فتار و کردارو هه لاس و
- - - که وته نا ماقول و نا په سنده کانی عه ممدی ده بری و دایکم هه موو جارێ به سه ره قالیه

محمدیهوه بۆی پینه ده کرد. دوا به دواى نهمهش گلهیى و گازاندهی محمدیهوه هه بهردهوام بوو و تا ده شهات زیاتر ده بوو. هه جارێكى كه لای دایك و باهم گلهییم له رهفتارو بیرو بروارو بۆ چوونه كانی محمدیهوه ده كرد دایك و باهم قسهیان ده كردنه یهك و منیان به كه متهرخهه و به گوناهاهار ده زانی. دایك به دزیهوه پیتی ده گوتم:

- نهوه تۆی كه ده گهل محمدیهوه هه لئاكهی، چونكه له سه ره تاوه چاوت له دوری كه سێكى دیکه وه بووه بۆیه ناتهوئ ده گه لیدا بگه ییتی و من ده مانم كه گوناهاهارى راستی تۆی.

ده گریام و پیم ده گوت:

- نیدی ده بی چبكه م كه تا نستا نه مكردوو، هه رچی محمدیهوه ده یلت من به بی چه ندو چون قبوله وه به بی هیچ ناره زایه تیه كیش نه بجامی ده ده م نیدی چبكه م تا نیه باوه ركه ن كه من نومیتم له بیر بر دۆته وه؟

دایك به راشكاوییه وه رووی تیکردمه وه و راسته وخۆ ده چاومه وه راماو گوتی:

- ژن ده بی به گویره ی ویست و بیرو بۆ چوونه كانی میرده كه ی هه ستی و دانیشی و رهفتار بكا، ده بی بزانی میرده كه ی چی پی خۆشه نه وه ی بكات و چی پی ناخۆشه لیی دور كه ویته وه و نه یكا.

وه ك كابرای زیر كرم لی قه وما بوو، به هه حال به پیچه وانیه نه به لیته ی كه محمدیهوه پیش ده زگیرانه تیه به منی دابوو ورده ورده پیشی چوونه قوتابخانه شی لی گرم و كه ناره زایه تیه منیشی دیت به بی شه رمییه كه وه گوتی:

- خاتوون، من هه زنا كه م به ناوی چوونه قوتابخانه وه سه ره ده زۆرجیتی دی هه لكا.

به تووره یییه وه گوتم:

- یانی چی؟ نهو قسانه مانای چی؟ مه به سه كه ت روون و ناشكراتر بلێ!

محمدیهوه هه به هه مان توندو تیژییه وه له وه لاهیتدا گوتی:

- هه ره نه وه ی كه پیم گوتی، وانیه نا وانیه! نابج بھوینی، من ریت ناده م تۆ بی كاره بی چاكره له وه ی بچیته قوتابخانه و بھوینی، فیری ری و ره سمی ژیان و مال و مالدارى بی چاكره.

نه بجا رهش به قسه ی دایك و باهم و جه ختی نه وان كه با به گه وره بهو كاره ی هه ستا وه ناچار ملكه چی ویست و هه ز و ناره زوو ه كانی محمدیهوه بوومه وه. به هه حال به پیچه وانیه نهو

دابووی له پشوروی نیوهی سال (جهژنه کانی نه ورۆز) یدا گوازامه وه یان بلتیم
سمیه وه. تهواوی پاره ی بووک گواستنه وه نه وهی که تیتی چوو هه مووی به ممل
بمداهات چونکه عممه د گوتی:

- من پاره م نیه تا ژنی پی بگوازمه وه و ناههنگی بگیتیم خو نه گهر ههشم بی هیج
پنیوست ناکات ده گده و گیپالی پرفیتس و نیفاده ی مالتی وهی کمه.

قهه کانی عممه دیم هه موو به بابم گوتن بابم له وه لامدا گوتی:

- قهینا کا کچه کمه، که عممه د دهلتی پاره ی نیه نه وه هه موو بیانون، راستیه که ی نه
پیاویک نیه هه روا به ناسانی وازینتی من بو خو م پاره و خه رجیه بوو کیتیه که ی ده دم و بو
خو شم ده گه ل عممه دیدا ده دویم بزائم دهلتی چی.

عممه دکاتتی که له برپاره که ی بابیه ناگادار بوو گوتی:

- راستیه که ی هه ر ته نیا پاره ی گواستنه وه که نیه ته نانه ت من پاره ی کرینی به رو
جیازی بوو کیشم هه ر نیه، نه پاره ی جل و بهرگ و نه پاره ی زیرو نارایشت و نه هیج شتیکی
دیکه. بویه نه گهر ری بدن هه روا ساده ساکارانه و بی هات و بات و به بی دهنگی
دهچینه مه شه د و ژبانی هاوبه شی هاوسه ریه مان ده ست پی ده که ی ن.

بابه به دلسو زیه که وه ده ستیکی له شانی عممه دی دا و گوتی:

- عممه د ناغا تو خو ت ده زانی که هه موو دایک و بابیک هه زاران هه زو ناره زوویان بو
جگه ر گۆشه کانیا ن هه یه، قهینا کا ناههنگی گواستنه وه و بوو کیتیه که هه رچه ندیکی
تیده چی هه مووی بو خو م دهیده م و قبولمه و وای داده نیم ژم بو کوره کمه هیناوه نه دی
زاواش هه ر کوری خودی نه و خه لکه ی نیه؟

عممه د سوپاسی بابیه کرد و گوتی:

- نه گهر راستیت دهوی له و روژه وهی ده گه ل ره های بووینه ده زگیران نیه وه شوینه
چۆله که ی بایمتان بو پر کردوومه وه، هه روه ک ده زانن دایکم مووچه خو ره و براگه وره که شم
که خیزانه که ی مامو ستایه زۆر به زه جه ت مالتی به رپروه ده بات و خو منیش ناتوانم هیج
چاوه روانییه کیان لی بکه م، چونکه برایه کمه مه نیژه ش به خیتوده کات.

بابه به میهره بانیه که وه ده ستیکی له پشتی عممه دی دا و گوتی:

- پټم خوښ نيه بېرو خيالتي خوټ بهو ناريشانهوه ماندووکهي دلنيا به لای من و خاو
خټزائم و ههروه ها ره هاش پاره و بوول و بوونی مالتی دنيا هه رگيز نهو نرخه ی نيه به لای
نټمه وه. نه دی نه وه نيه پټشينان گوتوويانه مالتی دنيا چلکی دهسته.
به مجوره بابو هه رچی خه رچيه بوو کټنييه که ی بوو هه مووی دا. جوانترین جمل و به رگی
بوو کټنييه ی بوو کریم و ناردميه چاکترین نارایشگا و جوانترین زټرو زه به ری بوو کریم. له
رازوه ترین ته لاردا ناهمنگ و ری وره سمی ماره برین و گوانسته وه به رټوه چوو. من و
عه مه ديش دهست له ناو دهست به ره و هیلانه ی به خسته و ریمانوه هه نگاو هه لټنانه وه.

(٦)

نیمی من و محمد بوینه ژن و میرد، ئیدی تازه هموو شتیک تهواو ببوو و من ژنئی وی
حیره. ههول و کۆشش و تهقلایه کم نهوهبوو تا ژیانیکی گهرموگور و پر له سۆز و میهره بانئ
- پرده خستیم. نهو چند مانگانهی ههولئ زۆر به چاکئ و بهخۆشیهوه تیپه پری. ههر شهوهی له
مائی خزم و کهسیک و دۆست و ناسیاویکی بووین و نهو شهوانهی کهله مالئش بووین نهوه ههر
- درههئ ناینده ده دواوین و نه خشه مان بۆ ژیانیکی چاکتر و خۆش و له بارتر ده کیشا.

شهویکیان محمد زۆر به کهیفه وه هاته وه مائی چا تازه ده می کیشابوو و قاپ و کهوچکی
- بخواردنئ هه موو ریزکرا بوون و دانرا بوون ههر به گه ینشتنه وه هاتنه ژوورئ محمدی
- که مریه وه به ره و پیریه وه چووم و کۆمه کی جل گورینتیم کرد. ده ستیم گرت و ده گه له خۆمدا
هینایه مه ته بخئ و کورسییه کم بۆ دانا و گوتم:

- دانیشه با پیاله چایه کت بۆ بینم.

محمد دانیشه و منیش پیاله کم هه لگرت تا چایه کی بۆ تیکه م به لام له پر پیاله کم له
- ده ستی تراز و به ربۆوه سه ره دی. پیاله که شکا و پارچه شکا وه کانیم یه که ده پیتی راچوو و
پنی بریم. محمد ههر له جیوه هه ستاو گوئی:

- نهوه هۆشت له کۆتیه؟ چند جارم پنی گو تووی هیننده ده ستوپئ سپی مه به، یه کیک
پیاله یه کی پنی هه لنه گیرئ ده بی به که لکی چی بی. نهوه تۆ چۆن ده توانی ئاوا ژیان به ریه
سه ری؟ بۆتۆ پیتوایه من له سه ره خه زنه ی دانیشه تووم ههر نه ته پیاله و قاپ و کهوچکان
بشکینئ و نه منیش بیان کر مه وه.

بی با وه رانه سه ری تکی محمدیم کرد و گوتم:

- نهوه تۆ له بهر شکانئ پیاله که ی وا نا ره هه تی یان له بهر برینداریه پییه که ی من؟

محمد به ده م پال پیوه نانی منه وه بۆ لایه کی گوئی:

- لاچۆ برۆ به و لاوه تا که تنیکی دیشه نه کردوه!

به راستی بهو روویه پروو نهوهی وی زۆر تیکچووم چۆن یه کێک بۆ شکانی پیالیکی ئاوا به بهرووش و برینی پیتی پراوی من ئاوا که متهرخم بێ؟

ههروا که بهشه له شهلهوه بهرهو لای دهستشۆره کهوه دهچووم تا خوینی پییه کهم بشۆمهوه سهیرتیکیم کرد ههه سهیریشی بلند نه کردهوه ته ماشایه کی پییه برینداره کهم بکات. بۆ خۆم دلێ خۆم دایهوه و دهخۆمهوه خوری:

- بۆ خهریکه ههروا له خۆوه ناخۆشی کهی؟ نهوه چیه به میشتکتدا دیت و دهچی خۆ نهو نهیگوتوه له بهر پیاله که وا نارِه حهته، رهنگه ههه له بهر برینی پییه کهت وا دهسته وهستان بووبی و نهیزانیبی چ دهلی.

ههه بهو هیوایهوه خوینی پییه کهم شووشتهوه و هاتمهوه مهتبهخی. محمهد پارچهیه کی له پیاله شکاره که به دهستهوه بوو. که چوومهوه مهتبهخی بهرهو لامهوه هات و پارچه کهی پیتشاندام و گوئی:

- نهوه نهو پیالانه نیه که براهه کهم به دیاری ژن هینانیهوهی بۆ هینا بووین؟
منیش بێ ناگا له هه موو شتیکی گوتم:

- بهلی، یه کێکه لهو پیالانه که جهمیلهی براژنت بۆی هینابووین.
له پر محمهد هاواری کرد:

- دیاره که به نهقهست شکاندووته! دهی بلێ که به نهقهست شکاندووته، چونکه نهوه دیاری که سوکاره کانی منه بۆیه شکاندووته تاتیم بگهیهنی که نهخۆم و نه که سوکاره کهشم هیچمان به لای تۆوه هیچ نین و بێ نرخ و بههاین.

بهسهه سامیه کهوه ته ماشام کردنی، هیچ جۆره په یوه ندییه کم له نینوان شکانی پیاله کهوه قسه کانی ویدا نه ده دیت به ناچاری له سه رخۆ له وه لامی ویدا گوتم:
- که میتک هیواشتر، نهوه چیه بۆ وا هاوار ده کهی، خه لکی ده لێن داخوا چبووه، به سیه تی بیپه وه نیدی.

بهلام محمهد ههروا له سه هات و هاواره کهی خۆی ههه بهردهوام بوو و تا من داوام لی ده کرد بیدهنگ بێ نهو زیاتری پێ لی هه لده بپری و توندتری ده شیراند. ههه بۆ نهوهی بێ دهنگیشی کهم گوتم:

- سویتندت بۆ دهخۆم که کهوتنی پیاله که ههروا به ریکهوت و له خۆوه بوو و هیچ به نهقهست و به مهستی کهوه نه بووه، باشه بۆ پیتوایه من به نهقهست شکاندیبتم، بۆ نهوهی تۆ

...کەم، تکات لێدەکەم بەسە بێرەوه هەر نابرووشمان دەنیو گەرەک و هارسیاندا چوو، نەگەر
...ئەو هەموو هات و هاوارو دادو پرۆیەت تەنیا لەبەر شکانی پیاڵتیکیه چمان پێدەلێن؟
...بەلێ قسەکەم خۆی سەر برینانی بێ، هات لەجارانی زیاتر تین تێکرد تا دەنگی
...ئەو دەرهێ بەلند بوو و پیاوتیک لە پشت دەرهکەیهوه هاواری کرد:

...ئەو چیه ناغا، ئەو دەلێتی هەر لە کێوی گەورە بوو وی و لە دەشتی ژیاوی؟ خەلکی
...حەیکێ حەسانەوین و ئەتۆش ئەوا دەنگت لێ بەلند کردوو و هاوار دەکەیت. هاوارو بانگی ئەو
...بەتێ وای کرد مەمەد هێور بێتەوه و ئیدی هاوار نەکات. هەر چەندە من پێمابوو هەر
...بەتا نا ئیستا مەمەد دەگەڵ پیاوی تیکەوه دەگەڵ بەلام بە پێچەوانەی بۆ چوونەکەمی من
...تەنەت نەچوو بەر دەرکیش بەلکە چۆرە ژووری نووستنی و بەبێ شێو و بێ چا خواردنەوه لێتی
...بێست.

...بە هەوتیه رهفتاره ناما قولانه کانی ویهوه پارچه شکاوه کانی پیاڵه کەم خێ کردنەوه و ئەو
...مەمەد بە تەنی شێوکرد.

...بەیانێ ئەو رۆژه هەرکە لە خەوی رابوو بێ سێ و دوو گوتی:

...چەند جارێکە دەمەوی شتیکت بێ بەلیم بەلام وارێک نەکەوتوو بەلام وا ئیستا دەمەوی
...بێنیم، لێرە بە دواوه هەر ئیشیکێ ویستت بیکەمی دەبێ بە پرس و رای براژنم بێ.

...بەسەر سامیهوه مەمەد تەماشاکردو گوتم:

...یانێ چی؟ لە مەبەستی ئەو قسانەت ناگەم؟

...مەمەد بەبێ حەوسەلە بیهوه گوتی:

...لەوهی روونتر کە براژنم مامۆستایه و لەمن و تۆ زۆر زیاتر تێدەگا و دەزانن، ئیدی وا
...باشترە هەرکە کاریکی دەیکەمی بە پرس و رای ئەو بێ.

...مەیلەو بە هاوارەوه گوتم:

...با براژنت دیدو بۆ چوونەکانی لە چوار چێوهی مأل و ژیانی خۆیدا بەکار بەرێ من رێ
...بەهیچ کەسیک نا دەم بێتە ناو ژیانی مألێ منەوه، ئەم ژیانه پەیهوندی بەمنەوهیه و هەر بۆ
...خۆشم بریاری هەلسوورانی کار و بارەکانی دەدەم و پێویستیم بە رێنمایی هیچ کەسیک نیه.

...مەمەد لە جێوه دەرهپری و گوتی:

...هەر ئەوهیه کە گوتم، بۆت نیه بەبێ پرسێ براژنم هیچ کاریکی بکەمی.

لهسهر نهو باسهی چهند مانگیگان جیاوازیمان کهوته نیتوانی. من که تهواوی داواکاریه کانی ویم قبول کردبوو نهمدهتوانی بههیچ شیوهیه که نهو داواویه ناما قولیهی لی قبول کم و به گویی بکم.

محمد هه نیشیکی ویستبایه بیکا له پیشدا لای براو براژنتی باس دهکردو تهنانهت بژ جارنیکیش چیه پرسیکی بهمن نهکرد و نهدهکرد ولتی نهپرسیم. هه بژ بهردهوامیه ژیانیشم ورده ورده هاتمهوه سهه گوی رایهلیه ویستهکانی محمهدی. هه مووه ههول و تهقهلالای خوم بژ پتکهوهنان و بنیاتنانی ژیانی خوم تهرخان کرد. دهترسام ههوالی تیکچوونیمان به گویی دایک و باجم بگاتوه و ههمدیس نه مجارهش هه من به کهمتهرخم و گوناهبار له قهلم دهسهوه. بژ نهوهی دلئی محمهدیش بهلالی خومدا راکیشمهوه تا دهستوانی بهلالیدا دهچوم و دلیم رادهگرت بهلام نهو وه که نهمانه هه مووی به نهرك و پیوستیه کانی سهه شانی من بزانی، بچووکترین ناوریکی لی نهدهدامهوه و ههه گوتشی نهدهدامی و خواسته کانی هه مووه بهلاوه ههه هیچ بوون.

ورده ورده براو براژنه کهی لهبن گوئیان خویند که خانوه کهمان بگوزین، جهمیله پتی

گوتبوو:

- تا رهها ناوا له مالتی بابیهوه نزیک بی ههه گیز گوی بهتو و بهقهسه کانی تو نادا.
- محمهد گلهی و گازانده و عهیب و عاریکی زوری لهو خانوهی دهگرت که تئیدا بروین تا له دوایهش چووینه نهو خانوهی بژ خوی دوزیبوویهوه و بهکریتی گرتبوو. نهو خانوهی محمهدیش بهکریتی گرتبوو نی پیریژنتیکی بوو که مندالتهکانی هه مووه چوووونه مالتی خویمان نهو ژنه بیدهرهتانه به تهنئ مابووه. سههه تای مانگی نابانی بوو و حوت مانگ بهسهه ژن و میردایهتیهماندا تئیدهپهپی. نزیکهی مانگیک بوو محمهد دهستی له بیانوان ههه لگرتبوو و ژیانیکی ناسوودهمان هه بوو، بهلام دووباره دهستی به نازارو نهشکه نهجهی من کردهوه.

چهند روژنیک بوو میزاجی تیک چوو بووه و بهردهوام لهسهه بچووکترین مهسهلهیه که دنیایه کی بگروه بهرده و دهمه قالی دینایه گوزی و منیش له ترسی خاوهن خانوه کهی که نهک دهنگمان بدا ههه چی دهیگوت بهبی چهند و چوون قبولم دهکرد تا نهیکاته هات و هاوار و داد و برۆ.

لهبی نیشیان ههه چی ناو ماله که بوو هه موویم تیک ههه شتلاو هاتم دیکوری ماله کهم

گوزی.

پیارم دابوو که شهوی محمد هاتوه مالتی هیندیکی قسان ده گهل بکهم و هوی نهو
 عترو بیانوانی پیرسم. دوی گۆرینی دیکۆری ماله که هه موو شته کاتم خرکردنهوه و نهو
 جیتتهی حزی لیبوو لیم نا و دهستیکیشم به ده موچاروی خۆمدا هینا و بی نارامانه له
 ج. دینی محمدیدا دانیستم. دلنیا بووم هه که هاتوه ژووری مالتی لهو گۆرانکاری دیکۆره و
 ج. چیتته نامادهو دیتنی من بهو خۆ تیف تیفه دانوه زۆر دلخۆش ده بی.
 سععات نزیکی یازدهی شهو بوو که هاتوه مالتی. به خۆش حالیه که وه به ره ولایه وه
 مکردو به گهرمی به خیرم هینایه وه. محمد به ساردو سپیه که وه وه لامی دامه وه.

نیم پرسى:

- له پیتشدا نانی ده خۆی یا چا؟

محمد به لالوو تیکه وه وه لامی دایه وه:

- هه کامیتکیان ناماده بیت.

به میهره بانیه وه گوتم:

- هه ردووکیان نامادهن ههزت له کامیانه تا بۆت بینم.

به ده نگیکی به رزه وه گوتم

- رای چهند ده لیتی، گوتم هه کامیتکیان بی.

له رهفتاره دزیه که ی محمد زۆر دلگیر بووم به لام به سهه خۆشم نه هینا، ساردو سپیه که یم
 بۆ ماندوو بوون و شه که تیه ی گپرایه وه و چوومه وه متبه خۆ و چیتت و بیاله یه ک چاشم له سهه
 سینیه دانان وهینامه ژوورئ. محمد له ژوورئ نه مابوو پیمابوو چووه ناویکی به ده دست و
 ده موچارویدا کا. سفره کهم راخست و چهند ده قیقیکان دانیستم تا پیکه وه نانیکی بخۆین. به لام
 محمد هه نه هاتوه سهه سفره ی ناخواردنی له جیتی خۆم هه ستام چوومه ده ستۆرئ له وی
 نه بوو به سهه سامیه که وه به ره ولای ژووری نووستنیه چووم سه یرم کرد نهو له سهه جیتی لیتی
 نووستوه. به دهه زه ده خه نه یه که وه له ته کیه وه له سهه لیتی چارپایه که دانیستم و که وتمه ده دست
 به سهه داهینانی قژه کانی و به نارامیه که وه پرسیم:

- ده زانم زۆر ماندروی نازیه کهم، ته واوم ناگا لیتته به لام خۆ نابی که ماندروشی هیچ

نه خۆی، بهو جوهری له پهل و پۆ ده بی.

محمد له پیر له جی راپه ری و هاواری کرد:

- زۆرت پېن خۆشه زوو له پهل و پۆ بکهوم؟ وهنا نه لتي نا، ده زاتم که يه کجار زۆر حهز ده کهيت تا زوو له پهل و پۆ بکهوم و تۆش بچی مېردتيکی دهوله مهنده بکه يته وه.
به زاری به شوه سه ريتيکی عمه مدم کرد که هه روا به چاري ده ربه ريوه وه سه ريري ده کردم و به ده نگيتيکی له رزۆکه وه گوتم:

- نه رې به راست تۆ ده زانی چ ده لتي؟ کئ ده لتي من حهز ده کهم له ده ست تۆم رزگار بېئ، نه وه کهي قسه يه ده يکهي؟ راستيه کهي رهنکه نه وه تۆبي که منت خۆش ناوي و حهز به چاره م نه کهي نه ي نه گهر وانيه بۆ له سه ر قسه يه ک و يا هه ر باس و خواس و مه سه له يه کهي چو و که له ده يکه يه هات و هاوار و داد و بېرۆ؟ من ئيدي له توانامدا نه ماوه و هيچي ديم خۆ پې رانا گيري و تا که نگي ده توانم هه روا بېده نگ بم، چاک ده لتي م هه ر وه ي خراپ ده لتي م هه ر وه رته ده يکه يه هه راو زه نايه ک مه پرسه، وه ک بليتي من ده گه ل شيتي کيدا بژيم و نازاتم؟ راستيه کهي چ په يوه ندييه کهي به من وه يه ناني ده خۆي بخۆ ناخۆي مه خۆ، به جه هه ننم، ئيدي من چبکه م؟

له سه ر ليتوي چاربايه که هه ستام تا بجه مه وه ده رې که عمه مد يه که سه ر له جي خۆيه وه بلن ده بوو و هيرشي بۆ هينام و وه بهر مست و شوق و پتله قاني دام، ده وساته وه خته شدا نه مده زاني گونا هم چيه؟ باشه چم کردوه شاياني نه وه هه مو ليتدان و کوتانه ي بم و ده نگيش نه که م، ده مزاني هه ر ده مم ليتک که مه وه و قسي کي بکه م عمه مد به رزتر هاوار ده کا. دواي نه وه ي عمه مد له ليتدان و کوتاني من ماندوو بوو به له شي کوتراو و دلتي شکاوه وه په نام برده وه بهر گۆشه يه کهي ژوروي ميوانان و تالاي به ياني هه ر گريام تالني کيشم ده دايه وه که متر به سه ره نجام ده که يشتم، نه مده زاني عمه مد بۆ وام ده گه ل ده کا خۆ من هه له و گونا هيتکم نه کردبوو ده و چه ند مانگه ي دواي هاو سه ريه ته مان ته نانه ت په رداغه ناويکم به يئ پرس و ناگاداريه وي نه خوار دبووه.
به ياني رۆژي دواي عمه مد به يئ نه وه ي هه ر ناو رني کيشم لي بداته وه له مالتئ چو وه ده رې.
به له شي تنيک شکاوه وه له جي هه ستام و به ره لاي ناو يته که وه چووم، دواي ديتني ده موچاوم ده ئاويته که دا له ترسان هاوارم لي بلن دبوو. ده ورره ي هه ر دوو چاوم شين هه لگه رابوو وليتوي خواريشم ناو سا بوو. ناو چاري راسته شم وه ک گو مي خوي تي داوه ستابوو، به کورتيه کهي ده موچاوم واي لي هاتبوو که نه مده تواني به خه ونيش بييينم. هه روا به و حاله وه و له بهر نار هه تيان هه ر دوو ده ستم به رووي ناسمانيدا هه لپرين و سکا لام برده وه لاي خوا.

- خودايه نه وه چ نه گبه تيه که به سه ر من ديت؟ نه وه چ چاره نوو سي که قه له مت بۆ ليتدارم؟
خودايه خۆ بۆ خۆت ناگاداري و ده زاني که هو ي نه ر ژيانه نا هه مواره هه مووي باب ه گه وره مه،

– هرگيز ليی خوْش نايم و نفره تيشی لیّ ده کهم و هرگيز له گوناھه کانیشی نابورم که منی
– بهو رۆژه ره شه گه یاندو ناوای به دبه خت کردم، توْش خوايه گیان هرگيز له گوناھه کانی
حیوژی، بابه گه وره نفره تت لیّ بئ که بهو رۆژه ره شهت گه یاندم، هه زاران نفره تت لیّ...

به دهنگیتی بهرزه وه نفره تم له بابه گه وره ده کرد و ده شگریم. دواي سه عاتیک گریان
جوومه سه مامی و دواي سه مامیش ده موچاوم بوْدره کرد به هیوای نهو هی که میك
نبیسه ده موچاوم وتیکچوونی بهر چاره کاتم وه شترم تا که متر یان پیسه دیاری. به لام
ده موچاوم واشین ببوونه وه که به بوْدره لی دانیش هه نه متوانی شین بوونه وه که یان وه شترم.

بهره بهری نیوه رۆیه بوو و تازه له نشان ببوومه وه که محمد هاته وه مالتی. به دیتنی وی
ده وه مه وه ختهی رۆژیدا زۆر سه رسام بووم و پیتم سه یریوو. شهو به بیانوی بردنی شتی که وه
هتپۆه مالتی، دواي هاتنه ویشی ده گهل شهو رقهی لی شیم بوو به ره و پریسه وه چووم و
به ختیهاتنه وه م کرد.

محمد وه لامی نه دامه وه و سه یریکی تووړاویانه ی کردم. به دیتنی ده موچاوه بو
دراویسه که مه وه کتوپر هتیشی کردم و په لاماری دام و سهرو پرچی ده هه ردوو دهسته کانیسه
نالاند و به دهنگیتی بهرزه وه شیراندی:

– بابزانم داخوا خانم له کوئی و له کام ناههنگیتی داوه تن وا شهو نارایسته خسته تن
کرده وه؟

بهر له وهی ده رفتهی وه لامدانه وه بدۆزه مه وه دووباره که وتسه وه گیانم به لی دانی و هاواری
کرده وه:

– کاتی که من له ده ره به هه کوله مه رگیه که خه ریکی په یدا کردنی پاروه نانیکیم کن
ده زانی لهو کاول بووه یدا چ باسه؟ نه دی من نابئ بزاتم بوْ چیت وا خوْ تیف تیفه داوه و
له بهر کی؟

ده بن مست و پتله قه و کوتانیکتی که به سه و چاوم ده که وتن به ده مه هنیسکی گریانپوه
گوتم:

– به خودای به مه رگی بایم به ته مای هیچ جیه که نه بووم، تنیا له بهر شاردنه وهی شین
بوونه وه کانی ده موچاوم بوْدره لی دانه.

۴

محمد به بیستنی قسه کاتم وازی له لی دانیتم هینا دهستی کیشایه وه به تووړه یسه وه هه ردوو
لا ده که که ی به دوا خویدا پیک دادانه وه له مالتی چووه ده ری.

دووباره بهلهشی برینداروه چوومهوه سر چارپایه کهو تا شموئ هر گریام.
 محمد لهشوانی دی زوتر هاتهوه مالتی و که نان و چای حازریشی نه دیت هاته ژووری
 نووستنی. چاره پئی بووم دووباره دامگریتهوه به لیدانی به لام به پیچهوانهی بو چوونه کانی
 منوه به دهنگیکی نارام و لهسره خۆزه بانگی کردم و لهسر لیبوی چارپایه کهوه له
 تهنیشتموه دانیشته و کهوته دهست بهسر داهینانی سهرو پرچم و بهدهنگیکی لهرزۆکهوه
 گوتی:

- رهها دهزاتم لیم بیزاری، ههقیشته داوای لیبورردنت لی ده کهم، دیتنی شویم ناگا له خۆ
 نه بوو، ماندوو بووم، تکات لی ده کهم بمبووره.
 - دهگهل بیستنی نهو قسانه میدا هه رچی رق و کینه و نهفره تینکی که بهرامبهرویم ده دلیدا
 بوو هه مووم به خشی، له جیوه هه ستام و گوتم:
 - نا، من له تو بیزارنیم، تا کو که میک ده حه سیتهوه منیش ده چم نان و چایه کی ناماده
 ده کهم.

محمد دهستی گرتم و به رهو لای خۆیهوه راکیشام و له تهنیشته خۆیهوه داینام. به هیواشی
 له تهنیشته محمد دهستیکی وه بهر چه ناگهی هه لینام و رووی به لای خۆیدا سووراندم. له دیتنی
 شین هه لگه رانی ده موچار و هه لارسانییان تیکرا بوو، له سه رخۆ جییه شین هه لگه راره کانی
 ده موچاروی ماچ کردم و زۆر به سۆزهوه گوتی:

- خوا بکوژی که نهو ده موچاره جوانه تم ناوا لی کردووه. به لام رهها به لاین ده دهه که نه مه
 دواین جار بیت دهست لی هه لینهوه. نیستاش تو پیوستیت به پشوودان و حه سانهویه ده چم
 له ده ری خواردن دینهوه و پیکهوه ده بخۆین.

به پهله له جیتی خۆیهوه قیت به یزه و بو خواردن هینانهوی وه ده رکهوت. منیش هه ستام و
 چوومه حه مامی و دووباره له شه کوتر او ورد و خاشه کهم تاویک وه بهر ناوی گهرم دایهوه تا
 بهو هۆیهوه هیندیک لهو نازارد گیان پرووکینه که گیان و دل و ناخ و دهروونی داگرتبووم
 دامرکینهوه

نهو شهوه و چند رۆژیکدی دواتری گفته و به لینه کهمی خۆی برده سهر. دوو ههفته به سهر
 نهو رووداوه ده چوو و محمد هه موو رۆژی بو نیوه رۆژهی ده هاتهوه مالتی و شهوانهش هه زوو
 ده هاتهوه و منی ده برده سینهما و بو مالتی باپی ده برده سهوه. زستان داهاتبوو و سهرما و
 سۆلهی توند و تیژی زستانی وای کرد بوو زۆریه کاتهکان هه له مالتی بم و نه چمه ده ری.

- زیزه نامادهبوو و به چاره پزیه محمه دیه و دانیشتیوم و کتیبیتکم ده خوننده وه نزیکی
- زیزه محمه د به دوو ههنگلی پر له میوه و قوتوتیک شیرینیوه هاته وه مالتی و میوه و
- زیزه کانی دایه دهستم و گوتی:

- زها نهوانه سهروبه رکه وخیراکه و زووتر نانه که بیتنه بیخوین نهوشو دایکم و برا و
حینه کاتم بانگ کردوون و دینه نیره، به یارمه تیت چی ده کرئ ناماده ی که.
منیش شادو خندان به وهی که ژیانه کم ناههنگیتی به بهردا هاته وه و نارام و ناسوده یه
عه دوا ی نیوه روژو و روژیشتنه وهی محمه دی بو سه نیشی، سهرقالی مال خر کردنه وه و
- مده کردنی بهرو مالتی بووم.

شوی میوانه کان گه یشتن و به دهنگه دهنگ و هات و باته وه هاتنه ژووری.
به دهنگیتی بهرزوه هه صوم به خیره تیان و فهرمووی ژووری میوانانم لی کردن.
جه میله ی براژنی محمه دی به نابه دلیه که وه چاوکی به مالتیدا خشان و کاتی تیه پر بوونئی
- بهردم ناوینه بالامایه که ی ژووری میواناندا به نجه یه کی به سه ناوینه که دا هینا و به نازو
- زیکه وه گوتی:

- زها گیان هه رکه دهره ت بوو دهستیکی به ناوینه که یدا بیتنه باهینده توژ نه گری، خو
مندالت نیه له به روان پیت نه کرئ و بلتی کاتم نیه.

له شهرمان سوور هه لگه رام و به دهنگیتی لهرزو که وه گوم:
- به لام من نه مرؤ هه موو جیه کم کؤ کردو ته وه و سرپومنه وه و په روم پیداهیتاونه وه.
جه میله هه روا که به ره لای موبیله کانه وه ده چو تا دانیشی گوتی:
- دیاره له بورت چووه ناوینه که ی پاک که یه وه، وه ک بزائم پیده چی هه ته نیا نه و کاتانه ی
میوانت دئ مالتی کؤ که یه وه دهستیکی پیدا بینی؟

ته ماشایه کی محمه دیم کرد تا به لکه ئی نه و بگاتسی و بگاته فریام که چی رو به رووی
سه رنجیکی رقاوی نه و بوومه وه. دوا ی دانیشتنی میوانان چومه متبه خنی تا چای تیکم و
بویان بهم.

محمه خیرا پالتیکی پیوه نام و هه لیدامه لایه کی متبه ختیه و گوتی:
- مه گه رسد جارم پی نه گوتووی که سوکاری من زور گرینگیه به پاک و خاوینیه ده دن،
نه گه ماله که ت جوان خاوین کرد بایه وه نیستا ناوا له ناقار وان ته ریق و شهرمه زار
نه ده بوومه وه.

به نار هه تیه وه گوتم:

- باشه نهدی بۆ خۆت نابینی که هه موو جیههك پاك و خاوینه؟ من له مه بهستی
جه میلهی لهو دهست خستنه بئ جیانهی ناو ژیا نیه می تیناگه م و نازا م بۆ هه میسه هه ر
هه و ل و ته قه لای تیکدانی نارامی و ناسورده بییه ژیا نیه میه تی؟
مه مه د هه روهك شیتان هه ردو دهستی ده خنخنوکی نام و به رقه وه گو تی:
نه گه ر یه کجاری دی سووکایه تی به براژم بکه ی ده تخنکینم تیگه یشتی؟
پیش نه وه ی هیچ قسه یهك بکه م له متبه خن چوه ده ری و چۆه لای میوانان. له بن
لیوانه وه گو تم:

- خودا نه مشه و به خیر بگپێی و ره حمی بکا که نه و نه سناسه ناگرێکی نه کاته وه.
چام تی کرد و بردم. کاتیکی که سینیه کم له بهرده می خه سووم راگرت تا چای هه لگرێ،
چارێکی له مه مه دی تروکاند و گو تی:

- براژم داخوا هیشتا سواره سوکه لیکتان هه ر وه ری نه خستوه؟
له شه رم و له ته ریقیان روومه تم سوور هه لگه ران و هیچم نه گو ت خه سووم درێژه ی دایه:
ره ها گیان پیتوانیه خه ریکه درهنگ ده بچ منیش هه ز ده کم مندالی مه مه دی له به رو
باوه ش گرم...

جه میلهش له ولاره ده گه ل قسه کانی خه سوومدا گو تی:
- خوا بکا ره هاش وهك دایکی هه ر کچه زئ نه بئ...
به رق و تووره یه که وه سه ریکی جه میله م کرد و هیچم نه گو ت، راستیه که ی هیشتا نازاری
لیدانه کام هه ر له بیر نه چوو بۆه.

نه و ساته هه زم ده کرد له جیاتی من مه مه د وه لامی نه و ژنه له خۆ پازی و خۆ به شت زانه
بداته وه، به لام مه مه د وهك که ر و لالان بوو، هه رگیز قسه ی ده ور و به ره که ی نه ده بیست، هه موو
هۆشێکی هه ر به لای منه وه بوو که نه کا بئ رێزه ک به دایکی یا به براژنه که ی بکه م.
هیشتا سه عاتیکیان به سه ر هاتنیدا نه چوو بوو که زهنگی ده رکئ بلند بوو و مه مه د راپه ری
و به نیگه رانیه وه به ره و لای منه وه هات و پرسى:

- تۆ چاره رتی که سی؟

سه ریکم بادا و گو تم:

- نه عا بریار نه بووه که س بیته مالتی مه.

محمد به دسته پاچه‌بیهوه گوتی:

- برۆ ده‌رکی بکهوه نه‌گه‌ر ئیشیان به من بوو بلێ له مال نیه.

سهرم له دسته‌پاچه‌بیهوه محمدی سوورما به‌لام راست نه‌بوو له‌لامی میوانان هۆیه‌که‌ی لی
پرسم به‌ره‌و لای ده‌رکی هه‌ساریوه‌ چووم و ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه. به‌ دیتنی دایک و بابام زۆر
دشاد بووم و به‌خۆش‌حالیه‌وه‌ فهرمووی ژووریم لی کردن.

محمد ده‌نیو ده‌رکی ژووریدا راوه‌ستابوو هه‌ر به‌ دیتنی دایک و بابهی سهر و سه‌کوتی
تیکچوو و به‌بێ نه‌وه‌ی که‌ به‌ره‌و پیریان بچی و به‌خێره‌اتیان بکا لوتی خۆی هه‌له‌نگاوت و
به‌ره‌و ژوورینی بادایه‌وه. بابه و دایه به‌و بێ نه‌ده‌بیه‌ی محمدیان زانی به‌لام که‌سیان به‌سه‌ر
خۆیان نه‌ینا. دایه‌ پرسی:

- ده‌لتی له‌ ناوه‌ختدا هاتین، نه‌مانزانی میوانتان هه‌یه! له‌خۆرا و له‌ ناوه‌ختدا لیمان
تیکدان...

قسه‌که‌م لی وه‌رگرتوه و گوتم:

- قسه‌ی وا مه‌که‌ن، خۆ ایوان غه‌واره‌یه‌ک نه‌ین که‌سوکاری محمدین نه‌مشه‌و میوانی
ئیمه‌ن.

رینماییه‌ دایک و بابهم کرد بۆ ژووری و بۆ خۆشم به‌ دواياندا. که‌سوکاره‌که‌ی محمدی
هه‌ریه‌که‌و چاک و چۆنی و نه‌حواله‌رسییه‌کی ساردو سپیان ده‌گه‌ل دایک و بابمدا کرد، نه‌وانیش
وه‌ک بینگانان چوون له‌ لایه‌کیه‌وه‌ دانیشتن. روویان له‌ هه‌ر یه‌کێک له‌ میوانه‌کان ده‌کرد و
ده‌یانداوندن به‌ کورته‌ وه‌لامیک سه‌روینی مه‌سه‌له‌که‌یان ده‌برانده‌وه‌ و وایان پێشان ده‌دا حه‌زیان
له‌ درێژه‌پێدانێ قسه‌کان نه‌بێ. داکێ محمدی به‌دیتنی دایک و بابهی وای رووی خۆی تیکنا
هه‌ر که‌ستیکی بیدیابه‌ هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ ده‌یزانی چاوی پێیان هه‌لنایه، دوا‌ی به‌خێره‌یتان و چاک
وچۆنیه‌کی ساردوسر ده‌گه‌ل دایک و بابه‌یدا چوو له‌ لایه‌کیه‌وه‌ دانیشتن و ئیدی قسه‌ی
نه‌کردنه‌وه.

دایکه‌ی بێ ناگا له‌ هه‌یج رووی ده‌وی کرد و گوتی:

- نیوه‌ نه‌و شو زۆر بیده‌نگن؟ ده‌شتیکی بلێن با ئیمه‌ش سوودی‌ک له‌ فهرمایشه‌کانتان
ببینین.

داکێ محمدی چاویکی قیچ کرده‌وه و ده‌ وه‌لامی دایه‌ یدا گوتی:

- که قسه کەر زۆر بوون ئاده میزاد دهرفتهی قسانی نامیتنی به تاییه تیش ئیوه خو ماشه لالا
مۆلتهی قسان به کهس نا دهن.

له پر هه موو له شم وه له رزه هات، دایکه به ناشکرالهر وه لاهمی که بیستی رهنگی سوور
هه لگه را و به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتهی:

- به راستی من نه گهر زۆرم گوتهی داوای لیبوردن ده کهم چونکه من ههر له هاتنه
ژووره و یمرا ته نیا ههر چاک و چۆنی و نه حواله پرسیم ده گه ل تاک تاکه ی ناماده بوواندا کردووه و
هیچی دی و چ قسه یه کی دیم نه کردووه.

دایکه که می پراوه ستار دواي ساتیک درێژه ی دایه وه:

- دیاره ئیمه نه مشه ومان لی تیک دان، راستیه که ی نه مانزانی که ئیوه نه مشه و لیتره
میوانن ده نا نه ده هاتین و دانیشتنه که تاغان لی تیک نه ده دان.

خه سوو به یی شه رمیه وه له وه لاهمی دایکه دا گوتهی:

- پیموانیه هیچ دایکیک له مالی کوره کهیدا میوان بی به لکه خاوه ن ماله.

دایکم خاکه رایانه وه لاهمی دایه وه:

- به لی، هه قتانه، من مه به سته کهم خراب بو هات و گوتم یا ئیوه نه مشه و قسه کانی
منتان لی خو ش نایه، من ههر گیز مه به ستم شتی نابه جی نه بووه و نیشمه ...

ههر بو نه وه ی کوتاییش به ده مه قالییه که یان بیتم خیرا چوومه مه تبه خ و قاپی میوه و
شیرینیم ده گه ل دهستی خو مدا هینان و فهر موروم لی کردن.

داکی عمه مده ی وه ک نه و شه وه ههر بو شهر و هه رایه هاتنی گوتهی:

- عمه مده نه وه چ باسه، وا نه و هه موو میوه و شیرینیه ت کریوه: ههر بۆیه ده ژبانی خو تدا
قه ت نابی به هیچ و هیچ به هیچ ناکه ی، ههر له به یانیه وه تا شه وی نیشی ده که ی ههر بو وه ی
لایه کی گه لان گیدان و تیکه و لیکه ی ژنه که ت بگری و پر که یه وه
له رزۆکی وام هاتنی ته وای به ده نی گرتیه وه له هه ژمه تان قاپی میوه و شیرینیه که م له دهستی
به ریۆوه سه ر عه ردی وشکا.

جه میله به ده نگیکی به رزه وه گوتهی:

- نه وه هوشت له کوتهی؟ وا نه و قاپه نازداره ت شکاند، وای حه یف بو نه و قاپانه، زۆر
به نرخ بوون. ده و ده مه و ساته مدا مه به سستی جه میله ی چاک ده زانی، نه و ده بیوست نه و ناگره ی
خو ش کا، که هه موو ده می له سه ر هه لایسانیه.

- محمد که ههروهك مرۆڤى قورميش (كۆك) كراو چاوه پى قسىڭى بوو تا له جىي خۆيهوه
دهرپه رى له جىوه بلند بۆوه و به هاواره وه گوتى:

- چهند دهست و پى سپىلكى، ده لىي مارى پىه وه داى كه قاپه كانت ناوا بهو جوړه
بهردانه وه هى هيچ و پوچ.

بابه كه تا نهو ساتهش بىدهنگ له لايه كه وه دانىشتبوو و ناگاي له هه موو رو داوه كان بوو به
دهنگىي له سه ر خۆوه گوتى:

- ئىستا هه ر باش بوو كه دهست و پى برىن دار نه بوو. به يارمه تى ئىوه هيچ خۆتان
ناره حهت مه كهن، هيچ نه بووه من به لىن به هه ردووكتان ده دم زۆر له وانهى خۆتان چاكترتان بۆ
بكرمه وه و بۆشتان بىنمه وه.

دايكم به ناره حه تيه وه له جىوه هه ستاو رووى ده من كرد وپرسى:

- بابزائم دايه خان دهست و پىت برىن دار نه بووينه، هه رگىز ناره حهت نه بى، نه وانه هه مووى
به لاوه گىرپى خۆت بن نه وه هه مووى قهزا و قه ده ره و وه قاپه كان كه وتوه، هه رخۆشت تىك مه ده
و مه لى تا قمه كه كه چ ده بى، تا قمه كهى راحيله ش هه ر راست وه كه نه وهى تۆيه قاپى ميه وه و
شېرىن بيه كه يت بۆ دىنمه وه.

نه و جا به ر قىكه وه سه رىيى محمدى كرد و گوتى:

- باشه خوا كردى و زۆرىش سوپاس بۆ خوا كه تۆ نايان كړپه وه و پاره كه يان نادهى كه ناوا
به سه ر ره هايدا ده شېرىنى، رهنگه نهو قاپه بى نرخ و به هاو هيچانهى كه به لاي ماله برا كه ته وه
زۆر به نرخ بن له مالى مه سه د دانه قاپى نا ناوا به قوربانى تاله موويه كى سه رى كچه كاغه.

خه سووم كه له لايه كه وه دانىشتبوو وه كه فه نه رى له جىي خۆيه وه ده رپه رى و به ده نگىي
به رزه وه رووى قسانى ده دايكم كرد و گوتى:

- به سيه تى بېره وه خام هىنده مان به روجىازى كچه كانتان به چاويدا مه ده نه وه، به رو
جىازچيه، به روجىاز به بوو كىوه جوانه كه به داخه وه كچه كهى ئىوه نهو بايه خهى هه ر نيه و هيچ
ناهيئى.

تا دههات هه راي دايكم وداكى محمدى به ره و ژوورتر ده جوو كه به ناو بىروانى به بام و
شووراكه م هىور بۆوه و دامر ده وه. دايك و بايم هه ردوو كيان به نابه دلئى و په شىمانيه هاتنىيان
مالى مه يان به جى هىشت و رۆيشته وه. نهو شه وه خه سووم هه رچى نا كرى پى كردم و تاتوانى
تانه و ته شه رو تانوتى لى بار كردم و هه ركه بىده نگىش ده بۆوه جه ميه له به نه نقه ست شتىيى

ده گوت و قسیتی ده کرده و سر له نوی تاگری خه سوومی خوش ده کرده و ده گیانی منسی
به رده دایه و. عمه دیش لایه نی نه وان بو و نه و جینیوانه ی زور به بی شه رمیه و هه مووی به
دایک و بام دان.

من که له وزه مانه ما و چیدی که م خۆ پی رانه گرا په نام برده بهر لایه کی مه تبه خیه و به بی
دهنگی به کول گریام، هه موو نار هه تیه که شم هه ر له عمه دی بو که چوناو چونی نه و هه موو
چاکه و پیاره تییه ی دایک و بامی له بیر خۆی بردوته و ریژی نه وانی ناوا خسته بووه ژیری و
نه و هه موو هاریکارییه ی نه وانی له بیر چوو بووه.

له مه تبه خیدا ده گریام که عمه مده هاته مه تبه خی و به ده نگیتی به رزه و هی وا که هه موو
نه وانی دیش گوتیان لیتی گوتی:

- چیه، بۆ وا لیره چه قیوی و فرمیسکان به رده ده یه و؟ ناکا دایک و بابت مردین؟
له رقان و له بیزاریان سه ریگی عمه مدم کرد و به ده نگیتی به رزه و هوارم کرد:
- هه ی بی شهرم و بی ناپروو، شهرم له خۆت بکه، نه وان که میان بۆ نه کردی، نه گه ر
که میتک میتشکت هه بیته و هه ست بکه ی تیده گه ی که له به رامبه ر نه و هه موو له خۆ
بوورده ییه ی نه وان ده بی بیته ده ست و پینان ماچ که ی، تینگه یشتی! نه وه ش پیاری خۆی ده وی
که هه رگیز له ده ست یه کیتی وه ک تو نایه ت.

عمه مده پشته ده ستیتی وای له ده می دام که ده مم به ته واری پریو له خوین.
دهنگی ده مه قالی من و عمه مده، نه وانه ی له وی بوون هه مووی کیشانه مه تبه خی.
خه سووم به به ده نگه وه هاتنی عمه مده ی به تووره ییه و به ره ولامه وه هات و گوتی:
- هه ی نافه رین له و شیریه ی خواردوتسه! دایکت که چیتی چاک پیروه رده کردووه و
ناردووه تیه مال و میردی ده زانن ژیتک که به سه ر میرده که یدا بقیژینی ده بی قورقوشمی ده زاری
که ی، چل سالانم ده گه ل میردی خوالیخوشبووم له بن ساپیتینی به سه ر برد و ده گه ل هه موو
خراییه کانیشیدا ته نانه ت جاریم ده نگ به روویدا به رز نه کرده وه، گوناه ی توئیه خه تای
دایکته که نه و شتانه ی فیترنه کردووی، دیاره دایکت هه ر به سه ر بابتد؛ ده قیژینی بۆیه تووش ناوا
فیتر بو وی و راهاتووی؟

به هه موو توانایه که مه وه قیژاندم:

- بیروه به سه، بۆت نیه به هیج جوړیک ناوی دایکم بیته، دایکم نه ک هه ر ته نیا بی
گوناهه، نه وه هه ر نیوه ن که کوریتی ناوا درنده و بی نه کتان په روه رده کردووه...

ژهی قسه‌کاتم دهنیو مست و پیله‌قهی عممه‌دیدا ونبوو. تنیا دهنگی جنیوه‌کانی نهو
ر- ماقوولییه‌کانی داکن عممه‌دیم ده‌بیستن. نهو دهنگی وی که بوردوام هانی عممه‌دی ده‌دا
چاکترم لیتدا و بهات و هاواریکی به‌رزوه ده‌یگوت:

- هیتندی تیئه‌لده تا ده‌توانی تا جاریکی دیکه نه‌توانی له رووت هه‌لنگه‌ریتته‌وهو چ خراپه
بیت بکا و بیت بلن.

نه‌مجاره‌ش به‌ناویژه براگه‌وره‌که‌ی عممه‌دی ده‌ستی له لیتدانیتم هه‌لنگرت و ده‌گه‌ل دایک و
براکه‌یدا ماله‌که‌یان به‌جی هیشت.

من و کۆله غم و خه‌فه‌تیک و هه‌ناسه‌ی سارد ماینه‌وه. به‌یانی پیریژنی خاوه‌ن خانوو
بانگی منی کرد و به‌سه‌رهاتی شه‌وی پیشووی پرسی و هۆی نه‌و هات و هاواره‌ی شه‌وی
رابردووی پرسیه‌وه. دوایه‌ش زۆر به‌ریزه‌وه داوای لیتسوردنی دهنگدانن خانوه‌که‌ی کردین و
گوتی:

- کچه‌که‌م من تازه تمه‌نم تیپه‌ریوه و پیرو که‌نه‌فت بوو وم توانای بیستنن شه‌رو هه‌را و
زه‌نای دور و به‌رانم نه‌ماوه. جگه له‌وه‌ش من شه‌رمم به‌خۆیه و جه‌زناکه‌م هه‌موو رۆژیکی خوا
دایناوه دهنگی هات و هاوارو قیژه‌و زیرکه‌م له مالتی هه‌ستن، که میترده‌که‌ت هاته‌وه بلنی با
غمی له‌خانویکی دیکه بخوا.

سه‌رم به‌ردایه‌وه و گویم بۆ قسه‌کانی پیریژنی شل کرد، نه‌مده‌توانی سه‌یری چاوه‌کانی بکه‌م.
به‌شه‌رمیته‌که‌وه گوتم:

- به‌چاوان، به‌لین بی هه‌ر عممه‌د بیتته‌وه مالتی به‌سه‌رهاته‌که‌ی پی بلنم و ده‌ریاره‌ی هات و
هاواری دوینن شه‌ویش شه‌رمه‌نده‌م ده‌بی ببورن که ناره‌حه‌تمان کردبن.

پیریژن به‌میهره‌بانیه‌وه گوتی:

- کچه‌که‌م ته‌هیشتا کالتی و پی‌اوان ناناسی. هه‌ر یه‌که‌ی به‌دوو‌ان به‌ژنان هه‌لنده‌پرژین و
که‌چی توانای دوو قسه‌ی راست و په‌وان و حیسابییان نیه. نه‌گه‌ر به‌قسه‌ی من ده‌که‌ی که‌متر
ده‌م ده‌ده‌می میترده‌که‌ت بنی تا له لیتدانی به‌دووری ده‌نا نه‌گه‌ر هه‌روا بپروا کارتان ته‌واوه.
هیوادارم قسه‌کاتم وه‌ک نامۆژگاری دایکیکی دل‌سۆز لی قبول‌که‌ی.

سویاسی پیریژنیم کرد و هاته‌وه ژووری.

نه‌و شه‌ره عممه‌د هه‌رالتیکی نه‌بوو و نه‌شه‌هاته‌ره مالتی، رۆژی دواتر و رۆژه‌کانی دیش عممه‌د
هه‌ر نه‌هاته‌وه مالتی، ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته ناگام له عممه‌دی پرا و که نه‌شده‌هاته‌وه له دل‌ه‌وه پیتیم

خۆش بوو. دەمزانى وهك مندالان له مالهوه تۆراوه و تووره بووه و چۆتهوه مالتى داىكى و
حهزم ده كرد تۆران و تووره بوونه كهى تابى ههه دريژه بكيشى و نهيه تهوه مالتى و ماوهيهكى
ديش هه روا بى.

له به سه هاته كانى نهو شهوه هه چه نه جارتيكى كه به ته له فۆن قسه م ده گه ل داىك و
باهدا ده كرد دلنيام ده كرد نهوه كه دواى رۆيشته نه وهى نه وان هيج رورى نه داوه و من و محمه د
پي كه وه به ناسوده بيه وه ژيانتيكى خۆش به سه ده به ين. به لام دواى ته له فۆنه كه م ده گه ل داىك و
باهدا به ده نگيتكى بهرز و به كولو ده گريام و نه فره تم له به ختى ره شى خۆم ده كرد.
دواى هه فته يه كه محمه د هاته وه مالتى و من به ناچارى چووم قسه م ده گه ل كرده وه و
راسپارده ي پيريزنيم پى راگه ياند.

دواى يهك مانگ گه ران و سوورانه وه تا محمه د له يه كيتك له گه ره كه به د ناوه كانى شارى
خانويكي به كرى گرت و گواستمانه وه نه وى. نهو خانوه ي محمه ديش به كرتى گرتبوو نى
بيته ژنيكى جحيلي ته ر و تۆل بوو كه سى مندالى سه لكه و بنكه ي هه بوون و بو داين كردنى
خه رجيه وان دوو ژوروى به كرى دا بوون.

لهو شه وه ي كه هه رايه كه مان ببوو ئيدى محمه د چوونه مالتى باجى لى قه ده غه كرده وم و
بو نه وه ي منيش جارتيكى دى هيج به هانه يه كى نه ده مه وه ده ستى و هه راي دي كه ي لى پيدا
نه بيته وه خۆم مات كرده وه هيج ناليم.

جه رنى نه ورۆزيش محمه د هه ر ته نيا جارتيكى برده مه وه مالتى باج و نه ويش سه عاتيكي نه برد
قيت بۆوه و داواى ليتكردم بچينه وه مالتى خۆمان.

سى مانگ بوو چو بوينه خانوه كهى موخته ره م خانميه، محمه د نيواران له رۆژه كانى دى
زوتر ده هاته وه مالتى و به سه ر و روويه كى خۆش و به ميه ره بانیه كه وه چاك و چۆنى ده كرد. لهو
گۆرانانه ي ويم سه ر سوور ما بوو، نهو گۆرانانه ي محمه ديم به ودمى خيتر ليك ده دايه وه و
به خۆشى و شاديه كه وه چوومه وه مه ته خى و پيال له چايه كى تازه ده مم بو تيكرد و بۆم هينايه
ژوروى. محمه د به رده وام خه ريكي گه مه و جه فه نگان بوو و منيش نه وه به كۆل و جۆشه وه هه روا
به دواى هۆى نهو گۆرانه كتوپرانه دا ويلم. له كه شيكى زۆرشاد و شه نگوليدا نانى نيواريمان
خوارد دواى نه وه ش كه قابه كانى سه رميزه كه م كۆكرده وه محمه د بانگى كردم و گوتهى:

- ره ها دانيشه ده مه وى هينديكت قسان ده گه ل بكه م.

له وه لامدا گوتم:

- نه گهر كه ميټك راوه ستی تا قاپه كان ده شوډم و پيالنه چايه ك و ههندي ميوه ت بو دینم
نوده می پتکهوه داده نیشین و قسان ده کهین.

محمد قایل بو و منیش به تاسه و كه فوكولتيكي زوره چايه كه گه ياندي و ميوه
ده قاپيكي جوان و رازوه كرد و دواي شوشتني قاپه كانيش چوموه ژوروي و پيالنه و چا و
قاپه ميوه كه له سهر ميژه كه دانان. داوام له محمدی كرد تا چايه كی ساردنه بوته وه
بيخواته وه و منیش سيوتكم بو پاك كرد له سهر قاپيكي ميوه خواردنيم دانا و له سهر ميژه كه
له بهره ميم دانا. كاتني كه ويستم دهستم بكيشمه وه محمدی دهستی گرم و به سهرنجيكي
عاشقانه وه گوتي:

- تو فرموو دانیشه، نه مشه وه مهوي هه واليكي خوشت بده می.

منیش كورسيه كم بهره ولاي خومه وه راکيشا و دانیشتم. چارم دهده می محمدیه وه بري تا
گويم له قسه كانی بی. حزم ده كرد تا زوه نه وه هواله خوشم بداتي كه دهيهوي پيم بلتي. به
تاسه وه گوتم:

- هه موله شم گوته، دهی خيرا كه نه وه هواله خوشم بديه.

محمد زرده خنيكي هاتي و به په نجه كانی كه وته دهست به سهر داهيتانی نه وه سهر و پرچ و
قزانه ی به سهر شانه كاغدا هاتبونه خوراي و گوتي:

- ده مهوي موده يكي خوشت بده می به مهرجيك به ليتن بدهی كه يارمه تيم دهده ی و پشتم
ده گری.

زور به تاسه وه گوتم:

- دلتيابه نه وه ی له دهستم بي دريغي ناکه م.

محمد هه روا كه زرده خنه ی به ليتوانه وه بوو گوتي:

- له وروه برياره كه راسپارده ی دروونی جلي ژنانه ش قبول بكم و نه مهش يانی راسپارده
و دهسكه وتی زياتر به لام ده بي توش ده كاره يدا يارمه تيم بدهی نه و نيشه ی كه تو ده بي بيكه ی
نهويه كه هه موو روژي ده نيرو موغازه يدا يارمه تيم بدهی.

به نيگه رانيه وه گوتم

- به لام خومن دروومان نازاتم.

- پيوست ناكا تو بدرووی، تنيا تو له لايه كی موغازه كه وه نه ندازه ی مشتته ريه ژنه كان
ده گری و نه منیش بويان ده درووم. دواي دروونيش به گويره ی نه و ناو و نيشانانه ی مشتته ريه كان

داوايانه بۆيان دهبه يه يوه بهر دهرکتی مالتييان و ده يانده يه يوه، بهم جوړه پارهی بردنه وي جله کانيش وړده گری.

له بيستنی قسه کانی محمدي و نهو کارهی بوی دهبه رچاو گرتبوم داچله کيم و به نارو حه تيه يوه گوتم:

- هه رگيز کارم بهو کارهی هه رنيه، تو بؤ خوټ ده زانی که نيمه پتويستمان بهو جوړه پارو پيدا کړنه هه ر نيه، خو نه گه ر پتويستيشمان به پارهی بوو نه وه هه رچه نديکی بانه وي بايم ده ماناتي.

محمدي به تو وره يي يه يوه گوتی:

پارهی بايم، پارهی بايم، هيتنډه لمو قسانه بيست ماندوو بووم نه وه نډه ي سامان و پول و پارهی بايم به چاوی داده يه يوه، خاتون من هيچ نياز تيم به پارهی بابت نيه، حه زده کم بؤ خوټ خه رجه ټيانی خوټ دا بين کم، باشه نه وه گونا هه؟.

بؤ نه وي ديسانه وه شرو هه ر امان نه بيتته وه قبولم کړد و له به يانی نهو رټه وه هه موو رټی به يانیان ده گه لم محمديدا ده چو ينه شويني نيشه کهی که هه ر موغازه کهی بايم بوو ده چووم و نه نډه ي نهو ټانم ده گرت که بؤ جل درووني ده هاتن و نه و جا ده مډايه يوه محمدي.

به درټیايی رټيش محمدي به بيانوی هه مه جوړ و جياوازه وه موغازه و کاره کهی به جی ده هيتشت و دواي چنډه سعاتيکان که منی به تهنيا له موغازه که به ره لډا ده کړد ده هاته وه.

هه موو جار يکيش که ده مپرسی چو بو يه کوئ؟ هيچ وه لاميتکی راست و ره وان و روونی نه ده دامه وه دلتم ناوي بخواته وه.

چنډه مانگيک بهم جوړه رابردن ومن سه ره دريم له کاره کانی محمدي ده رنه ده کړد. هه ر جار يکی که موغازه کهی به جی ده هيتشت و به بيانوی نيشيکيه يوه منی به تهنيا ده هيتشته وه به رده وام را يده سپاردم موغازه که به جی نه هيلم و نه چمه وه مالتي، نه گه ر پياویش بوون داوايان لي بکه م چنډه سعاتيکی ديکه بينه وه.

منيش قبولم ده کړد، وه ناگا هاتبوومه وه که ماوه يه که کاتي که جله کان ناماده ي ويدا نه وي و بردنه وي ده بوون نهو به جوړه ها بيانوی جياواز جياواز منی بؤ ده ره وي موغازه ي به ري ده کړد و پيش هاتنه وي منيش جله کانی هه موو قه ده کړدن و ده پيچانه وه که ده شهاته وه ناو موغازه که به سته جله کانی ده دايه ده ستم تا بيانبه موه مالتي خاوه نه کانيان.

سهيرم بهو گۆرانانەي رهفتاره كانى محمەدى دههات، نهو جاران پيى خوش بوو خووم له پشيلوكانيش داپوشم كه چى نيستا نازانم چيووه و اچەند سهعاتانم له موغازەي بهتەنى به جي دهيلتي ويا ده منيرتته بهر دەرکەي ماله مشتەرييان نه من دهوہي ناگەم.

رۆژنيكى ساردو سۆلەي ئەسفەند مانگي بوو بايه كي توندى دههات. جلى يەكيك له مشتەريەكان تەواو ببوو و محمەد پەلەي بوو تازووہ جله كان بهرمەوہ مالتى خواهنى و بيانده مەوہ. چەندەم پي داگرت تا هەروا كه ميك خوشتر بيتەوہ نه چووہ گوئي و قبولي نه كرد و گوئي:

- نهو شو جله كانيان پي دەوين و دەبي تا زووہ بياندهينهوہ.

سهيرنيكى دەرەوہم كرد، بايه كي توندى دههات و تەپوتۆزي رهخواستبوو گوتم:

- نيستا نهوہ تازه هەوہلتي به يانیه، باشه خو نيستا تا شهوي زۆري ماوہ، تاويك راوہستە با هەوا خوشتر بيتەوہ.

محمەد به ميهره بانیهوہ گوئي:

- نهوہ جله كان كه مايه سييه كان هەبوو با هەر نهبي دەر فەتي نهوہ مان بە دەستەوہ بي

گلهي و گازانده كانيان بپرين.

به هەر شيوه يەك بوو مني رهوانەي مالتى خواوہن جلهي كرد. سواري تاكسي بووم و بهرهو نهو ناونيشانەوہ چووم كه پيتم بوو. له رينه بايه كي به هيتري دههات. كاتى كه له تاكسيه كه دابه زيم زۆر به سه ختيم هەنگاو داويشت. تەپو تۆز و با بهرچاويان گرتبووم دەستم به بهر چاومەوہ گرت و رنجكەي شەقاميم تا مالتى مشتەريەكەي دايه بهري كه دووپياو به جل و بهرگي تايه تي خويانەوہ ريان پي گرتم. يەكيكيان كارتنيكى له گيرفاني پالتۆكەي دەر پيناو رووبه منەوہ گوئي:

- خاتوون! نيتمە ئەفسەري ناسايشين، نيوہ دەبي دەگەلە مەدا بينه ناسايش. گيتۆر ويژانە

سهيرنيكم كردن و پرسيم:

- باشه بۆ، مەگەر من چ هەلە و گوناھيكم كردووہ، به يارمەتي خوئان پيم بلين چ

روويداوہ؟

يەكيكيان سهيرنيكى نهويديكە ياني كرد و گوئي:

- يارۆ دياره زۆر كاركرده و كارامهيه سهيري چۆني خو له گلتيه داوہ.

نهوجا بهرهو شەقاميوہ پالنيكى پيوە نام و گوئي:

- له دهفتهرئ هه موو شتیک روون ده بیتهوه.

ههردووکیان تا بلتی رهفتاریان وشک و به تهواوهتی راشکاوانه بوو. سهیریکی دهووروسه ریم کرد و ناکامانه له ناسیاویکی گه رام تا نهوانه تی بگه یه نن.

دهوساتهیدا بیریکم کردهوه نه گهر محهمد ناگاداریتت و بهوه بزانیتهوه چ دهکارچی بهسهردی. خو نه گهر که سوکارم بهو باس و خواس و مهسلانه بزانت نهوه چ نابروو چونیکی لی ده که ویتتهوه. به نیگه رانیهوه سهیریکی دهوورو به ره کهم کردهوه به لام هیچ کهس و ناسیاویکم نه دیت. به ناچاری ده گه لیان وه ری که وتم و منیان برده ناسایش به لام هژی گرتنه که بیان هه ر پی نه گرتم. تا گه یشتنه ناسایش هه ر گریام و تکام لی کردن به ره له نام بکن، دلنیام کردهوه که لیان تیکچوو و به هه له چوون و من هیچ کاریکی نابهجیم نه کردهوه. به لام نهوان هه روا وشک و پی گیان دههاتنه به رچاو. بۆ ساته وهختیکی زۆر کهم نهوهم به خه یالدا هات که ده گه ل دوو پهیکه ردا ده دویم.

ئیهوه نازانتن دهوساته وهخته سهخته دا چیم بهسهرهات ده گه ل نهوه شدا که من له بی گونا هیهه خوّم دلنیا بووم به لام هه موو نه ندنامه کانی له شم وهک بیژۆکی ده له رزین نهویش له ترسی نابروو چوننی لای محهمد و که سوکاره کهی. ده ترسام گیرانه کهم بیتهه بیانوری قسه و قسه لۆکی سه رزمانی محهمد و که سوکاره کهی. نهی نه گهر محهمد ناماده نه بوو ده گه ل ژنیکی پهروه نه ده داردا بۆی و هاوسه ریه بکا نهو ده می قوری کوئ به سه ری خوّمدا بکه م؟ به وهش که ناوی باجم له که دار کرد بوو زیاتر ده له رزیم.

به هه ر شیوه یه که بوو ده نیو تهواوی گیزاوه کانی بیرو خه یاله کانه دا گه یشتینه ناسایش و برده میانه ژووریکه وه. ده گه ل چوونه ژووره ویتسدا به سته جله کانیان لی سه وه رگرتم و دوا ی سه عاتیکیش برده میانه ژووری لیکۆلینه وه.

یه کیک لهو نه فسه رانه ی که جله کانی له من وه رگرتبوو هینای له سه ر میزه که ی دانا و له ولاتره وه راوه ستا. کات به سستی ده رۆی و دلشیم به توندی لیی ده دا.

به ترسیکه وه سهیری نه مملایانم ده کرد و پیر به دل داوام له خودای خوّم ده کرد و ده پارامه وه به زووترین کات لی ره م رزگارکا. ناغایه کی پیره به جل و به رگی فه رمیه وه هاته ژووری و نهو نه فسه ره ی منیشی ده ستگیر کرد بوو یه که پی له پیشوازیه ییدا راوه ستا. منیش له جیی خوّم قیت بوومه وه له سه ره خوّم به خیره اتن کرد. نهو پیاوهش ناغای مورته زهوی گه وره

نهفسهري فهرمانگه‌ي ناسايش بوو به وردی سه‌یریکی کردم و وه‌لامی به‌خیر هینانه‌که‌ی دامه‌وه.

به ناماژه‌ی دست تیینگه‌یاندنم که له جییه‌که‌ی خۆم دانیشمه‌وه. دواپه‌ش به‌ره‌و لای میزه‌که‌وه چوو به‌سته جله‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ه‌لگرت و پرووی ده‌می تییکردم و گوتی:

- بابزائم نه‌و به‌سته‌یه هی نیوه‌یه؟

به‌ده‌نگیتیکی له‌رزۆکه‌وه گوتم:

- نه‌ء، جلی به‌کیک له‌ مشتهرییه‌کانی موغازه‌یه که بۆم ده‌برده‌وه.

هه‌روا که‌سه‌یری نیو چاوی ده‌کردم گوتی:

- پییان راگه‌یاندووین که نیوه به‌ بیانوی جل بردنه‌وی مشتهرییان ماده‌ه هۆشبه‌ره‌کان

بلاو ده‌که‌یته‌وه، نیوه ددان به‌و تاوانه‌ی خۆتاندا ده‌نین؟

به‌زاری به‌شه‌وه گوتیم بۆ قسه‌کانی ره‌یسی ناسايش راداشتبوو و چاوه‌کانم هینده‌یان

نه‌مابوو له‌قه‌پیلکی بیته‌ ده‌ری و ده‌ره‌رن. ناباوه‌رانه‌ گوتیم بۆ قسه‌کانی شل کردبوو و

چاوه‌کانم تی بریبوون و ته‌نانه‌ت توانای چاو تروکانتیشم نه‌مابوو، هه‌رگیزیش بیرم له‌وه‌ی

نه‌ده‌کرده‌وه که منیان له‌به‌ر شتیکی ناوا ده‌ستگیر کردبۆ. نا باوه‌رانه‌ له‌ جیوه‌هه‌ستم

وگوتم:

-چی؟ به‌ تاوانی ماده‌ه‌ی هۆشبه‌ره‌؟ یانی نیوه مه‌به‌ستتان نه‌وه‌یه که‌من ماده‌ه

هۆشبه‌ره‌کانم بلاو کردۆته‌وه؟ نه‌وه کی وا ده‌لئی؟ دلنیام لی‌تان تییکچوو ده‌نا من نی نه‌و

کارانه‌ نیم.

نیدی وه‌گریه‌هاتم و به‌گریان و زاریه‌وه گوتم:

- به‌خودای درۆیان کردوو من هه‌رگیز نی نه‌و کاره‌ی نیم ونیشی منیش نیه، به‌خودای

هه‌له‌یه‌که‌ ده‌وکاره‌یدا هه‌یه! نه‌و به‌سته جله‌ی که‌به‌من بوو ده‌توانن بیکه‌نه‌وه‌و سه‌یری که‌ن

که‌هه‌ر جله‌ و هیچی دی.

ناغای مورته‌زه‌ویش به‌سپایییه‌که‌وه گوتی:

- نیستا هه‌موو شتیکی روون ده‌بیته‌وه.

له‌سه‌ر خۆ نه‌و به‌سته‌یه‌ی که‌ محمه‌د دابوویه‌ من کردیه‌وه‌و جله‌که‌ی به‌هه‌واوه

هه‌له‌ته‌کاند. له‌ناو جله‌کانه‌وه‌ چهند پرتسکه‌ی چوکه‌له‌ی هیرۆیین به‌ربوونه‌وه، پرتسکه‌

هیرۆیینه‌کانی له‌سه‌ر میزه‌که‌ی بلندنکردن و به‌به‌ر چاومیه‌وه راگرتن و پرسى:

- نیستاش هەر مل نادەی؟

بەچاوە دەرپەرپیوه کائەوه سەیریکی زەرفە نایلۆنە کائەم کرد. خەریک بوو شیت دەبووم و لە ناخووە دەپارامەوه که ئەوه لە مۆتەکەمی زیندە خەونێک بەو لاوەتر نەبیّت. لە ترسان زریکاندم و بێ ناگا بەربوومەوه.

* * *

رەها پەرداخە ناویکی لەسەر مێزە که هەلگرت و یە کسەرە بەدەمیەوه نا و خواردیەوه. دواپەش هەناسیکی قوولی هەلکێشا و دەستی برده ناو قۆیەوه و سەرنجیکی وردی لێدام و ئەوجا درێژەوی دایەوه:

- دواي بەناگا هاتنەوێم خۆم دەژووریکی دیکەدا و بە سەری پینچراوەوه دیتەوه. کاتی که لە هۆش چوو بووم سەرم بەتوندی بە کورسییەکی که وتبوو و شکابوو. سەرم ئازاریکی زۆری هەبوو، بەسەختی لەجیتی خۆم هەستامەوه و چووم لەسەر تەختەجێیە که دانیشتم و سەرم دەنیو دەستە کائەم گرت و بە کۆل گریام. نیدی هیچ شانی نەوه م گومان نەدەکرد ئەوانە بەبێ گوناھم بزانی، هەرگیز نەوه بە خەیاڵدا نەدەهات که رۆژێک لە رۆژان مۆری قاچاغ فرۆشیەم بەنیو چەوانیو بەلکێ. سەعاتێک نەچوو بوو که هەمەدیس بەرمیانەوه هەمان ژوورەکەمی پیتشو و لێکۆلینەوه دەستی پیتکرد. هەموو جارێکیش بێ ناگاییە خۆم لەو هێرۆینیەوی دووبات دەکردهوه و بەدەم گریانیو هەموو شتە کائەم دەگێرایەوه. ناغای مورتەزەوی فەرمانی دا مەمەدیش دەستگیرکەن و بیهێننە ناسایش.

لەبەردەمی مەمەدی دووبارە هەموو شتە کائەم بۆ نەفسەرەکانی ناسایش باس کردەوه. بەلام نەچوو ژێرباری هیچ شتێکەوه و منی بە بلاوکردنەوهی ماددە هۆشبەرەکان تاوانبار کرد نەو گوتی:

- راستیتان دەوی سەرکار هەر جارێکی که دەمەویست دەستە جلیتێک قەدکەم و بی پیچمەوه، خاتوون دەیگوت لەبەر ئەوهی سەلیقەمی ژنان بۆ ئەو کارانە باشترە بۆ منی لێگەرێ و منیش که ناگام لە مەحمودی بێ زەواد نەبوو قبولم دەکرد، ئا ئەمی، سەیرم دەکرد که هەر جارێکی بیویسبایە دەستە جلیتێکی پیتچیتەوه بە بیانووی جۆراوجۆرەوه منی لە موغازەوی وەدەردەنا و دەیناردم بۆ نیشتیکی.

ناغای مورتەزەوی زۆر بە وردی گوتی دابوو قسەکانی مەمەدی و دواي که مێتک پرسی:

- خیتزانه که تان چۆنی ئهو شتانه دیتانه نیتو موغازه یهوه و نیتوه ناگاتان لیتنه بوو؟
 محمد له پرسیاره کهی ناغای مورته زهوی تیکر ابوو به لام ههر زوو خۆی گرتوه و گوتی:
 - ناغا ههره که بۆ خۆتان ده زانن من ده بوو به سهعات ئهوم ده موغازه ییدا به ته نیت جی
 هیتتبا به تابتوانم به سهروه ختی کړینی ده رزی و ده زوو و قهیتانیه وه بچم و نیدی چووزانم
 ئهو شرو شالآتانه بکړم، دیاره ده و کاتانه دا که ته نیابوو هه کاری خۆی کردوه، منی قور
 به سهر چووزانم چی له بن سه ریاده و خه ریکی چیه. هه رگیزیش پیم وانه بووه که خاتون
 ئهو کارانه بکا تا وریایم و ناگام لیتی بئ و ههر ناوه ناوه ناو موغازه کهی پیشکنم و
 بگه ریم...

له هه ژمه تان هاوارم لی هه ستاو له جینی خۆم هه ستام و گوتم:
 - ناغا درۆ ده کا به خودای درۆ ده کا، راستیه کهی هه موو شته کان هه لده گیتیه ته و ناغای
 مورته زهوی به ده نگیکی گپوه منی بیده نگ کرد و فه رمانی دا بمه نه ده ری.
 ههر خوا ده زانی محمد چ درۆیه کی هه لبه ستن که دوا ی یه که هه فته ئهویان به ره لدا و
 منیان به ند کرد. کاری شه و ورۆژانم ببوو هه ریه و زاری، به هاره ات و من سالی تازهم
 به زیندانی ده ست پیکرد، ههر چند زیاترم بیرده کرده وه ره فتاره گوماناییه کانی که محمد
 ده یکردن یه که یه که یانم له لازیاتر روون ده بووه.

نیدی ده مزانی محمد منی بۆ برده دوکانی به رگدروونه کهی و به هۆی چیه وه هه موو
 رۆژیکی چند سه عاتیکان له موغازه ی ده چوه ده ری. له وهش که هه روا زووی بۆ پیتوه
 بووم خۆم سه رزه نشت ده کرد. نه فره تیکی وام له محمد دی دهللی خۆمدا هه ست پیت ده کرد
 که هه زم ده کرد ههر بهو ده ستانه ی خۆم بیخنکیتم. پیاریک که بۆ ده ربا زبوونی لهو
 گونا هانه ی کرد بوونی ناماده بیت ژنه بئ گونا هه کهی تووشی زیندانی کات شایانی ئه وه یه
 له سیداره ده ری.

دوا ی تیهه ر بوونی سئ مانگی دیش و هاتنی هاوینی هیتتا ههر ده زیندانی دا چاره پیتی
 به ره للا بوونی بووم له وه ی که ده نیتو ژنانه ی به دنا ودا گیر ابووم ورده و تا ده هات
 هاوکی شه ی خۆم له ده ست ده دا و هه ره که شیتانم لی هاتبوو. دهو ما وه یه ییدا دایک و باجم
 هه ردوکیان ده هاتنه سه ردانم و دلپان ده دامه وه. باجم پاریزه ری گرتبوو و ئهو به کاره کاتم
 راده گه یشت ده ما وه ی ئهو چند مانگانه ی که به سه رگرتنه که مدا تیده په ری محمد ته نانه ت
 جار تیکیش چیه نه هاته سه ردانیم. سه ره تای تیر مانگی بوو که دادگا یان دانار بردمیانه

دادگایه به‌دهم گریانیوه و له‌بەر چاوی هه‌مووان هه‌موو شتی‌کم باس کرد و گیت‌رایه‌وه و زۆر به‌که‌سası و لانه‌وازیه‌وه تکه‌ای به‌ربوونیم کرد:

دوای چەندین سەعات پرسیارو وه‌لام که نیدی کلّافه ببووم به چاوی سه‌رسامیه‌مه‌وه فرمانی به‌ربوونیم ده‌رچوو. نازانم چۆنیان پهی به‌بێ گوناویه من برد و به‌ریاندام به‌لام هەر چیه‌ک بوو هەر له‌وێ هەر دوو ده‌ستم به‌رامبه‌ر خودای به‌رزکرده‌وه و سوپاسی خوام کرد. دایکم به‌چاوی پر گریان‌ه‌وه ده‌باوه‌شیتی گرم و نه‌ویش هەر سوپاسی خوای کرد.

کاتی به‌ردانیم نه‌فسه‌ره پیره‌که که یه‌کجار زۆر میه‌ره‌بان بوو گوتی:

- کچه‌که‌م له مه‌ودوا به‌چاوی کراوه‌وه نه‌و کارانه قبول که و بیانکه که‌پیت ده‌سپێرن. ناخیره‌که‌ی دوای چوارمانگ و نیو نیش و نازار و گریانی به‌رده‌وام به‌ردرام.

نه‌و رۆژێ که له زیندانی هاته ده‌رێ ده‌گه‌ل نه‌و هه‌موو تکه‌ و داوا و پێدا گرتانه‌ی دایک و باج هەر چوومه‌وه ماله‌که‌ی خۆم. دایک و باج هینده له محمه‌دی بیزار ببوون زۆر به‌گرانی رییان دام دووباره به‌جمه‌وه نه‌و ماله. له‌بەر ده‌رکێ مالتی دایک و باج که‌مو زۆر هه‌زیان نه‌ده‌کرد بینه ژوورێ به‌لام هەر به‌و نه‌وه‌ی یه‌ک دوو قسان ده‌گه‌ل می‌ترده‌ بێ غیره‌ته‌که‌مدا بکه‌ن هەر هاتنه ژوورێ.

له دیتنی شیتاویه ماله‌که‌ی ناره‌حت بووم، هه‌موو ژووره‌کان په‌رت و بلاو بوون و تیک هه‌لشێلرابوون به‌لام محمه‌د دیار نه‌بوو که دایک و باج ماله‌که‌یان به‌و جوژه شیتاویه‌وه دیت نه‌یانیه‌شت ماله‌که‌ی ریک خه‌مه‌وه و منیشیان ده‌گه‌له‌ خۆیاندا برده‌وه مالتی باج.

خوشکه‌کانم که هیچ کامیکیان به‌گرتنی منیان نه‌ده‌زانی و ناگایان لی نه‌بوو منیان زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه ده‌باوه‌ش گرت و له‌بەر نه‌وه‌ش که چەندین مانگ بوو نه‌چوو بوومه‌وه گله‌ییان ده‌کرد. ماوه‌ی هه‌فتیکی له مالتی باج مامه‌وه و ده‌گه‌ل نه‌و وه‌لامانه‌ی بابیشم ده‌یدانه محمه‌دی که‌چی نه‌و هەر نه‌هاته مالتی باج. ناچار مالتی ناواییم له دایک و باج کرد و به‌ره‌و لای مالتی خۆمانه‌وه که‌وته‌رێ.

پیش نه‌وه‌ی به‌جمه‌وه مالتی بریارم دا به‌جمه‌ موغازه‌که‌وه نه‌وه‌ی له‌ده‌مم بینه‌ ده‌رێ و لای خوا ناخۆشه‌ پیتی بکه‌م، هینده له‌و پیاوه قیژه‌ون ویی شهرم و دزیوه‌ی بیزار بووم هه‌زم ده‌کرد هه‌رچی زوو نه‌و قسانه‌ی که ده‌و چەند مانگه‌ی له‌سه‌ر دلم خریبونه‌وه هه‌مووی پێ بلیم. نه‌وجا کێردیکی تابن ده‌سکان ده‌دلی چه‌قینم.

گه ميه موغازه كه ي به لام ده رگاي موغازه كه داخرا بوو. ناچار بهر و لاي مالتې بووموه ده دل و هه ناوي خوښدا وهك پلینگې بريندارم ده گرماند و جنیوم پي ددها. کاتې كه گه يشتموه مالتې محمد له مالتې بوو و هيشتا له خه وي هه لنه ستابوو. ساتيكي له تهنيشتيوه راهه ستام و به بيژار ييه كه وه سه يريكييم كرد دوايهش به هر چي هيزو توانايه كيه وه كه هه مېوو مستيكم ده كه له كه ي كوتا. به په شوکاويه وه له جيتي راستبووه و به ديتني من چاوي نه وق بوون و سه يريكيي كردم. به ده نگیكي چاپلوسانه وه گوتی:

- نه وه توي ره ها، به راستي خوئی، به ريانداي، نازاني چهند شادم به به ربوونيئت!
هوارم كرد:

- بيدهنگ به هه ي بي نابروو، هه ي نا پياوي بي غيرت، تو ده بوو له شهرمان بېري، تو غيرتت نيه، پياويك هيرزييني بداته ده ست ژنه كه ي بوي بلاوكاته وه هر بو مردني چا كه، من نيدې ناماده نيم تهنانه ت سعاتيک چيه ده گهل تو دا له بن يه ك ساپيته ي ژيان به سه ربه رم، پيم شهرمه بلیم تو مي ردمي.

محمد خيرا له سه ر جيتي كه ي راستبووه و به ره و لامه وه هات و به ميه ره بانیه وه قولي گرتم و گوتی:

- ده زانم، هه قی توي، من هه ليه كي گوره م كرد قبولمه، به لام هه مووشيم له پيناو ناسووده يي و به ختيازي تو دا نه نجام داوه و كردوومه. به ته وسيتكه وه پي كه نيم و گوم:

بو ناسووده يي من، دياره پيتوا بروه ده زيندانيدا زياتر به خته وه رو ناسووده م كه نينكاري هه موو شتيكت كرد و نه وه ت پي باشر بوو كه موري قاچاغچيه تي به نيو چه واني ژنه كه ته وه بنيتي، وه لاهي نه گهر هينده ي يه ك دنكه هه رزنت غيرت هه بايه ده بوو خوئ هه لواسي.

فرميسكم وهك زرياني ده ريباه له چاوان هاتبوونه خوارئ. ده ردو نازاري گيانپرووكيني نيو دل و دهرورنم وايان چنگ له هه ناوم ددها له پهل و پويان كردبووم و هيزو توانايان لي بريبيووم. ته واري هه موو له شم له تووره يياندا ده له رزي، نيدې دهو دنيا بي به زه ييه تهنگه به ره يدا خوئ تاك و تهنيا و بي په نا ده هاته به رچاوان. نيدې هيچ پالپشتيكم ده ژياندا نه مابوو، تهنانه ت رووي چورونه وه مالتې بايشم نه بوو، هه موو نه خشه كاني ژياني ناينده شم ببوونه بلقي سه ر نار، نه وه هه مروه يواو ناوات و چه زو نار هه زروانم هه مروي ناکام بوون. ده ماوه ي نه و دو سال و نيوه ي هاسه ريه تيه م ده گهل محمد ديدها هه موو هه ول و

تەقەللام تەنیا ئەوە بوو ژیانیکى گەرموگورپو پەر لە خۆشەویستی هاوبەش پێکەوینم
کەچی چیم بەنسیب بوو و چیم بۆ دەرچوو.

نەگەر بابە گەرە دەستی دەوکارەى وەرەدابایە و یان باج ئیختیاری خۆی دەدەستی
وی نەنابایە من ئیستا تووشی ئەو هەموو ئیش و نازار و دەردو مەینەتیانە نەدەبووم. پالەم
بە دیواریەو دا و بەلەرزه لەرزەو لەسەر عەردی دانیشتم، حەزم دەکرد بەهەموو هیژو
توانای خۆم کە هەمە هاوارکەم و هەرچی ناگوتری دەو دنیا یەیدا بەو پیاو بە سۆز و
بەزەبیبەى بلێم بەلام سوودی چبوو؟ ئیدی تازە من ژنیکی پێشینەدارى بەدناو بووم کە
چوار مانگ و نیوم زیندانى دەپەرۆندەیدا بوو. هەر چاوەرتی دەرفەتیکیش بووم بیکۆژم.

* * *

رەها بێدەنگ بوو لە نارەحەتیان پشوی سوار ببوو و بەگرانی هەناسەى هەلڤە کێشا.
پەرداغە ناوەکەى سەر مێزەکەى هەلگرت و یەكسەرە و یەك بێن خواردیەو. دەموچاوی
سوور هەلگەرپابوو وەك تاي لیبی، دلۆپە نارەقەى بەهەنیا یەو ریز ببوون بە پشته دەستی
نارەقەکەى سڕینەو و رووی دەمى دە رەبابە خانمێو کرد کە لە سەرە خۆی فرمیسک
بەردەدانەو گوتی:

- بە یارمەتى خۆت ئەو پۆ ئیوارى نانیکى پوخت و چیشتیکی خۆشان بۆ لیتین،
چونکە دەمەوئ سپیدە خانمى بۆ ئیوارى داوەت کەم. سوپاسی رەهام کرد و گوتم:
- بەداخووە من هەر دەبێ بچمەو مالتى تا رەشنووسە کاتم بۆ بەیانى نامادە کەم.
هەر وەك بۆ خۆشت دەزانى ناغای میرزایى هەموو روژى بەیانیان نووسینە کافى دەوئ
بیاغۆنیتتەو تا زووتر بە چاپیان بگە یەنئ...
رەها هاتە نێو قسە کافەو و گوتی:

- قەیناکا، وازت لى دیتین و سەعاتیکت مۆلەت دەدەین بە تەنیا نووسینە کانتان رێک
خەنەو و سەر و بەریان کەن، خۆ ئیدی بەهائەى رویشتنیشت نەما.
بەزەر دەخەنیکى رازیبوونى خۆم بەیان کرد و رەبابە خانمیش لە جیبى خۆیەو هەستار
گوتی:

- نه وه منیش ده چمه مه تبه ختی تا خه ریکی نان و چیشتی ئیواری بم به لام تکا ده کهم نه گهر ویستان به سهر هاته کان ده ست پی بکه نه وه هیندیك به رزتری بلین تا منیش گویم لیبن.

ره ها پیکه نی و گوتی:

- نا ره بابیه خانم، پیموایه نه ورۆ تا نیره بهس بی. ده بی هیندیکیشم ناگا له سپیده خانمی بی که زۆر ماندوو بوو ون.

ده وه لامی ره هایدا گوتم:

- تۆ له من گهری، نه گهر بۆ خۆتان ماندوو نه بوو ون نیمه گوئی له به سه ره اته که تان راده گرین، چونکه تا زوو ده بی داستانی ژیا نه که تان بۆ چاپکردنی بده مه گۆفاری.

- په له مه که کات بۆ چاپکردنی داستانی نیش و نازارو دهر دو ره نجیم زۆره، من شهرمه زاری ئیوه شم که به گێرانه وه ی رۆژانی پر رهنج و غه می خۆم ئیوه ش ناره حهت ده کهم که ره بابیه خانیش دلنیا بوو، ده ها هیچیدی به سهر هاته که ناگێریته وه چوه مه تبه ختی تا ههرچی زووتره شامی ئاماد ۱۴.

من و ره هاش کهوتینه سهر بابیه تی نیره و نه وی. نانی ئیواریم ده که شیکه ی پر میهرو خۆشه ویستیدا خوارد و رای شامیش مال ناواییم کرد و هاته وه مالتی.

(۷)

به‌یانیه‌کمی روژی دواپی نووسینه‌کاتم دانه ناغای میرزایی و به‌په‌له به‌رهو مالتی ره‌هایه‌وه
چووم.

ماوهی ده روژم مؤلته له ناغای میرزایی وه‌رگرت تا به‌کاوه خزو وردت‌ریه‌کی زیات‌ره‌وه گوی
بده‌مه قسه‌کانی ره‌هاو به‌لینیشم دا تا دواپی ده روژی دی ته‌واوی به‌سه‌ره‌اته‌کانی ره‌های
راده‌ست کهم و بو چاپیان ناماده‌که‌م. ناغای میرزاییش قبولتی کرد و منیش به‌سه‌ر و دلینکی
خوشه‌وه به‌رهو مالتی ره‌هایه‌وه چووم. ره‌بابه‌ خاتم و ره‌ها هه‌ردروکیان سه‌یریان به‌ دیتنیم دهو
ده‌موسه‌عاته‌ی روژیداها‌ت به‌لام به‌میهره‌بانیه‌وه فه‌رموی چوونه ژوورنیان. لینکردم به‌سه‌ره‌اتی
ده روژ مؤلته‌ته‌که‌مم بو گیزانه‌وه. ره‌ها هه‌ر دوو ده‌ستی پیک دادان و گوتی:

- که‌واته به‌ر له‌وه‌ی من ده‌ست به‌گیزانه‌وی بکه‌مه‌وه تو بچوره‌وه مالتی خوتان و
پیوستیه‌کانی خوت هه‌رچی هه‌یه ده‌گه‌ل خوتدا بو نیره‌ بیتنه. چونکه پیم خوشه‌ نه‌و چهند روژه
ماوه‌که‌مه، له مالتی من، میوان بیت.

توزیکم له‌و داوایه‌ی ره‌های خز که‌ناردا به‌لام سوور بوونی ره‌های وای لینکردم داوایه‌کمی
بگرمه‌وه و قبولتی بکه‌م. چوومه‌وه مالتی و هه‌ندئ کهل و په‌لی پیوستی تایبه‌تی خومم
ده‌جانتایه‌کی بچکۆله‌ هاویشته و هاتمه‌وه مالتی ره‌های.

کاتی که‌ گه‌یمه‌وه مالتی ره‌های نیوه‌رۆ بسوو و به‌بۆنی نه‌و چیشته‌ی ده‌نیو ماله‌که‌یدا
بلاوببۆوه نیشتیام بزووت.

دواپی ناغواردنی ره‌بابه‌ خاتم به‌خزو به‌سینییه‌کی دوو فنجان قاوه به‌سه‌ره‌وه هاتمه‌وه وله
ته‌که‌مانه‌وه دانیشته. دواپی نه‌وه‌ی که‌من و ره‌ها قاوه‌کاتمان خوارده‌وه ره‌بابه‌ خاتم به‌گالتسه‌وه
گوتی:

- باشه‌ ده‌ی دواپی نه‌وه‌ی سینییه‌که‌م برده‌وه مه‌ته‌بخنی و هاتمه‌وه نیدی هیچ نیشتیکی دیم
نیه و ناماده‌م گوی له پاشاوه‌ی داستانی ژبانه‌که‌تان بگرم.

بیش نهوهی دهره‌تیش به‌رها خاتونئی بدا قسیکی بکا له جیتی خۆی هه‌ستار سینییه‌که‌ی
 برده‌وه مه‌تبه‌خئی و هه‌ر دواى چهنده‌قیقیکان هاته‌وهو به‌رهاى گوت:
 - ده‌ی من ناماده‌م گوتی له پاشماوه‌که‌ی بگرم
 رها به‌میهره‌بانیه‌وه زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌ده‌م ره‌بابه‌خانمیه‌وه کرد و ده‌ستی به‌گیترانه‌وی
 کرده‌وه.

* * *

محمد به‌زمانه‌ چهور و شیرینه‌که‌ی ناگری ده‌روونی که‌تا ده‌هات زمانه‌ی ده‌کیشاو بلیسه‌ی
 ده‌دایه‌وه دامرانده‌وه نه‌وه ده‌یگوت:

- به‌و خودایه‌ی قه‌سه‌م له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ نه‌تۆی تیدا ده‌زیندانیدا بسوی شه‌و و رۆژ نازانم
 چهنده‌ جارنم خۆ راناوه‌ بینه‌ ناسایش و خۆم بناسینم به‌لام ترسام، ده‌مزانسی که‌ نه‌گه‌ر خۆم
 بناسینم و ددان به‌ هه‌موو شتیکیدا بنیم و هه‌موو شته‌کان بلیم به‌لانی که‌مه‌وه ده‌بی چهندين
 سالیکان له‌و دیو میلی ده‌رگای به‌ندیخانه‌یدا بینه‌مه‌وه به‌لام نه‌وانه‌ که‌ ده‌ئیشه‌کانی خۆیاندا
 لیژان و کارامه‌ن زوو له‌ باری ده‌روونی تۆ گه‌یشته‌ که‌بی گوناه‌ی و به‌ره‌لدا هه‌رده‌که‌ن و
 نه‌ه‌تا هه‌روه‌که‌ ده‌بینی مه‌زه‌نده‌ و بۆ چوونه‌کانم راست ده‌رچوون، به‌لام به‌لینت ده‌ده‌مه‌ی که‌
 ئیدی هه‌ر کار و ئیشیکی نه‌تۆ پیت خۆش بی نه‌وه‌ی بکه‌م و بی دلایه‌ت نه‌که‌م و بی ده‌به‌ره‌پیتی
 نه‌نیم و هه‌نگاوئ ناویم.

نه‌و رۆژه‌ محمد هینه‌ده‌ی له‌به‌ر هه‌ل خۆیندم تا وای لی کردم چاو له‌ هه‌موو گوناهه‌کانی
 به‌پۆشم ولتشی ببورم به‌جۆریکی واش که‌ پیچه‌وانه‌ی بۆ چوونی دایک و باهم خوازیری ژیان
 به‌سه‌ر بردنی ده‌گه‌ل محمدیدا بوومه‌وه. دواى نه‌وه‌ محمد له‌و پیسته‌وه چووه‌ پیستیکی
 دیه‌وه، خۆش ره‌وشت و پیاویکی نمونه‌ی ژیان و خۆشه‌ویستی، ئیدی ریتی چوونه‌ مالتی بامی
 لی نه‌ده‌گرتم. بۆ خۆشی هه‌ر شه‌ویکی ده‌گه‌له‌ مندا هاته‌ مالتی باهم و داوای به‌خشین و لیبوردنی
 لی کردن و به‌لیننی دا له‌ مه‌ودوا هه‌له‌کانی راست کاته‌وه.

زۆریه‌ی رۆژان پیشنیاری چوونه‌ مالتی بامی بۆ ده‌کردم تا دیداریک تازه‌که‌مه‌وه. مه‌سه‌له‌ی
 که‌وتنه‌ زیندانیشم له‌ ته‌واوی خزم و که‌س و ناسیاوانیش شارده‌بووه‌وه حه‌زم نه‌ده‌کرد دواى
 به‌سه‌رچوونی نه‌و رۆژه‌ تالانه‌ به‌ وه‌بیر هینه‌نه‌وتیان به‌خۆ نازینه‌کانم بریندارکه‌مه‌وه، په‌نگه‌ هه‌ر
 پیتشم شه‌رم بووبی که‌ نه‌وان په‌ی به‌ چۆنیه‌تی محمدیش به‌رن. به‌بیانوی زۆر شتانه‌ وه‌ داوای

لیبوردرنی نه چورونی نهو چند مانگانم بۆ سرداوته و سردان و میوانیان دینایه وه چند مانگیك بوو كه به راستی خۆم به به خته وهر ده زانی، بایم همیشه چاویکی هه ده مه مه دیه وه بوو نه كا كه تنیكي دی بکاته وه. دواي نه وهش كه مه مه د هۆی قاچاغ فرۆشیه كه ی به مل ده ست كورتی و نه داریه دا هینا بایم به هه موو جۆریك، ته نانه ت له كړینی پتویسته كانی نیو مالتی شدا هاریكاری ده كردین تا بیانوی مه مه دی له كاری بی جی بپری، به لام وه ك بلتی به خته وه ری همیشه له من سل بکاته وه هه لی. به خته وه ریبه كه م ته نیا هه مان نه وه نده ساوه كورته ی نهو چند مانگانهی دواي هاتنه ویم بوو له زیندانی. چند روژتيك بوو بۆنی هه شتیك ده كرد دلم تیكه ل ده هات و هیلنجم ده هاتی هه ركه خوار دینیكشیم ده دیت به كسه ر به دیتنی خوار دنه كه ی تيك ده چووم. مه سه له كه م بۆ دایك م باس كردو هۆیه كه ییم لی پرسی. دایك م به خۆش حالیه وه ماچی كردم و مژده ی دامی كه به و زووانه ده بیه دایك و مندالت به زگی كه وتووه. ده پیستی خۆمدا نه ده ده جیم، بریاریم دا ده گه ل دایكدا بجمه لای دكتور تا دلنیا بایم، نه و جا هه والی زگه كه م به مه مه دی بلیم. دكتور چند تاقیكاریه کی جۆراو جۆری بۆ نووسیم و گوئی:

- من له بهر دلنیا بییه سه لامه تیه ئیوه چند تاقیكاریه کی جۆراو جۆرم نووسیه. به یارمه تی دواي نه نجامی تاقیكاریه كان، وه لامه كه یام بۆ بیئنه وه.

به یانی روژی دواي چوومه وه مالتی بایم تا ده گه ل دایكدا بچینه تاقیگا بۆ نه نجامدانی تاقیكاریه كان. چونكه دكتور كه ده بی تاقیكار ی سه رجیی بۆ بكری، ده مزانی تا سه عاتیکی دیکه ده رده كه وی كه هۆی نهو دل تيك هه لاتنم چیه؟ ده گه ل دایكدا به رده تاقیگا وه ده چووم كه هه ر به رتیه له پر هه ستم كرد نهو پساوه ی چووه موغازه كه وه مه مه ده. دایك م ناگاداری مه مه دی نه بوو، كاتی كه به به رده می موغازه كه دا تپه ره یین و هیندیک دوور كه وتینه وه به بیانوی ته ماشا كردنی بلووزیكیه وه له دایك م جیا بوومه وه و به رده لای موغازه كه وه چوومه وه ناوړیك دایه وه، له و دیو جاخانه كه وه زۆر به ناسانیم مه مه د لی دیار بوو. مه مه د بلووزیکی ژنانه ی زۆر شیک و جوانی به ده سته وه بوو و ده گه ل بلووز فرۆشه كه یدا ده دا. دیار بوو بلووزه كه ی په سه ند كرد بوو چونكه فرۆشیاره كه بلووزه كه ی پیچایه وه و مه مه دیش ده ستی ده گیرفانی نا تا پاره ی داتی. ده و ساته یدا ده پیستی خۆمدا نه ده ده جیم پیموایو مه مه د به نیازه تا به و بلووزه ی غافل گیرم كا. بۆیه به بی نه وه ی خۆم له مه مه دی ناشكرا كه م به سه رودلیکی خۆش و شادیه وه ده گه ل دایكدا به رده تاقیگا وه چووم.

نی چندین تاقیمانہی یک بہ دواى یه کدا من ودایکم له چارهروانى وه لآمی تاقیمانہ کاندای
 سین تا له دوا پیدا و دواى چندین سعات چارهروانى وه لآمی تاقیمانہ کان ناماده بوون و
 به دهنگیکی بهرزوه ناریان خویندمه وه. وه لامه کاتم وهرگرتنه وه، وه لامه که نه رتی بو و من
 دنیا بووم که بهزویی دهمه دایک. به پیشنیاری دایکم نیوه رژیبهش له مالتی وان بووم و نایشم
 هر له وی خوارد و دواى ناخواردنیش به خه یالی نه وهی که محمه د له سهر نیشییه چورمه
 موغازه که ی تا هوالی زگه که می بده می و خوشحالی کم. به لام به پیچه وانہی مه زنده ی من
 محمه د له موغازه ی نه بو. له کریکاریکی که مانگیک بو ده موغازه که پیدا نیش ده کرد و
 شاگردی محمه دی بو پرسیم:

- ناغا رهزا، نازانی محمه د چۆته کوئی؟

ناغا رهزا بیریکی کرده وه و گوتی:

- نا نهو چندانه ناغا زور نایه نه موغازه ی، هه روا چند سعاتیکان دین و سه ریکی
 خوارده که نه وه و ده رونه وه به لام به منیش نالتین له کوین و ده چنه کوئی. ناغا رهزا بیریکی
 کرده وه به لام له پر شتیکی وه بیرهاته وه و درژی وه دایه وه:

- راستیه که ی، هندی جارن ده لنین نه گهر کاریکم بییان بو نه وه له مالتین.

له قسه کانی ههوت مام به لام هیچم به سهر خوم نه هیتنا و خودا حافیزیم لیکرد و به ره و مال
 بوومه وه.

دلّه خوته یه کی ناخوشم که وتی. دلّم گه واهییبه هه والینی ناخوشی ددها. به دهم رتیه که وتیه وه
 بیرو خه یالی قسه و ناموزگاریه کانی دایکم و ده بیرو خه یالانه وه چوم. ده دلتی خومدا نه خشه
 ده کیشا که لیره به دواوه چوناو چون ده گه ل محمه دیدا ره فتارکم تاکوانوی ماله کم هر گهرم
 و گهرم تریش بی. بیرم ده کرده وه چوناو چونی هه والی بوونه باوکایه تییه که ی بده می، له وهش
 که نیازی بوو غافلگیرم کا پیکه نینم هات چونکه بو خوشی نه یه زانی که من هه والیکم پییه
 نه وی پی غافلگیر ده کم.

ده حالیکدا که من نه خشه ی غافلگیریه محمه دیم ده کیشا کلیم ده قفلی ده رکیتدا بادا و
 چومه ژوروی. چاره کاتم له هه ژمه تان زهق زهق بوونه وه، باوهرم بهو دیه نه ی که به رامبه ر
 چاره کاتم بوو نه ده کرد. محمه د و موحتهرم خانم هر دووک پیکه وه له سهر لیوی هموزی به دهم
 یه که وه ده تریقانه وه.

هەر که چوومهوه ژوورئى نهو بلسوزهى که ههر نهو رۆژه محمهد کریبوری ناسیمهوه. بلسوزه که له بهر موخته ره مئى بوو، به لئى موخته ره م بلسوزه کهى له بهر کرد بوو و به دووریه نیومه تری له محمهدیه وه دوورتر له سه ر لیوی حهوزئى دانیشتبوو. ههر دووکیان، که منیان دیت زهرده خه نهیان له سه ر لیوان وشك بوو و چاویان به منسه وه نهوق ما.

راوه ستابوو و شیتانه سه یرم ده کردن وهك بلینى هیشتا فیزی قسان نه بووم هیچ قسه یه کم له بیر نه مابوو، محمهد هه لى لهو بیده نگیه ی من قۆسته وهو به خۆ داهاتهو به دهنگینکی قه رزدار بارکردنه وانسه پرسى:

- نهوه تا ئیستا له کوئى بووى؟ باشه نابئى بزائم تۆ له کوئى وکەى له مالّ ده چیه ده رئى و کهى دیه وه؟ هاته وهه بزائم هیچت بۆ مالّى ناوئى که چی نه وه دوو سه عاته چاره رێم، نه وه چ نه بووه ژبان ههر کاتینکی...

ههنگاوێک چوومه پینشئى و قسه که یم برى و له بن لیوانه وه گرماندم:

- نهوه خۆت گیلئى، نهوه بۆ خۆشت ده زانى که هه رچی پیتویسته کی مالّیمان نه وه با م دا بینى ده کات و بۆمان دینیتته وه و نه وه ی ده شینیتته وه نه وه بۆ خۆم ده یکر م، نه دى پیم نالئى بۆ دهو ناره خته رۆژه یدا هاتوو یه وه مالّى و به قسه ی خۆشت دوو سه عات چاره رێمى؟ نه وه ئیستا ده زائم بۆ هیتنه به نه مهك و ههق شوناسى که سوکارى منى و هه موو رۆژیم هانده ده ی بچمه وئى؟ ده مه قالیه من و محمهدى هه لکشا. موخته ره م له لایه کیه وه راوه ستابوو و زه رده خه نه یه کی بئى شه رمانه ی به لالیوانه وه بوو. له پر محمهد زلله یه کی توندی له سه ر و چاوی دام و هاوارى کرد:

- خۆت هه رچی هه ی، نه وه هه ی، پیتوا یه هه موو که سیکیش وهك تۆن، نه وه شه رمئى ناکه ی تۆمه تئى وه پالّ موخته ره م خانئى وا نه جیب ده ده ی؟ ته ریق نابیه وه نه وه ی شایانى خۆت و که سوکاره که ته بهو ژنه به ریزه ی ده لئى.

موخته ره م یه ش لهو سه رى حه سارتوه گوئى:

- دهك ده ست نه رزئى محمهد اغا، نه گه ر ناتوانى زارى ژنه که ت بگرى هه یه که ده توانئى ده مى بگرئى و نهو زا ره بیسه شى پرکات له خۆل.

- نه وه کئیه ده یه وه ئى زارى من بگرئى ها؟ ناکا تۆیه کی که پیاوی غه واره دا بینت ده که ن؟ موخته ره م رووی له محمهدى کرد و گرماندى:

- گویت لیتیه چ ده لئی یانه نا؟ نیدی من چیدی توانای نهو سووکایه تیا نهیم نیه. محمد
به رقهوه به رهو لای منوره هات و پرسى:

- مه به ست لهو قسان چیه؟ بیده نگ ده بی یان بو خوم بتخنکیتنم و بیده نگت کهم؟
به لاقرتیوه پیکه نیم و گوتم:

- یانی نئوه همر دووکتان به دووان ده مانای قسه کانی من ناگن، ده مزانی کهوده نن به لام
تانه و نه ندازه یه ش نا، بازانم نهو بلووزه ی ده به ریته تی کئی به دیاری بسوی هیناوه؟ هاجبوو؟
بیده نگ بووی؟ رهنگت پیری؟ باشه ده ی قهینا کا تۆ نه گهر ناویری به به رزیه وه بیلیتی نه وه من
خوم یارمه تیت ده دم، به لئی ناغا، نه ورۆ بو خوم ناگام له کپینی نهو بلووزه ی سوو و به چاری
خوم دیتم، خوش غیرهت، پیاوکی هینده به غیره تی دیاره له وانه نی؟
له پر محمد په لاماری دام و چنگی له سه رو پرچ وقوم گیر کردو راکیش راکیش رایکی شامه
ژووری و گرماندی:

- و ره تا پیت بلیم تۆمه تبار کردن یانی چی؟

محمد پالی دامه دیوی ژووری و ده رگا که ی له پشته وه داخست و به مست و پیله قانی دا
گرم. به هه مو هیزیه وه و زور به توندی لیتی ده دام و جنیوی ده گوتن، موخته ره میش هاتبووه
پشت ده رکه ی و بانگی وی ده کرد و به نازه وه ده یگوت:

- وازی لی بینن محمد اغا، ناماقولی کرد، توبی نهو خودایه ی به سه، حه یف نیه نئوه
خوینی خوتان له پینا و نهو بوونه وه به نرخ و به هایه یدا پیس ده کهن.

هه روا که لیم ده درا جنیوم به محمد و موخته ره می ده دا، جنیوه کاتم نه وه نده ی دیکه یان
محمد له لیدانیم شیلگیرتر ده کرد. دوا ی نه وه ش که له لیدانن من ماندوو و وه رز بوو به جیی
هیشتم و چوه ژووره که ی موخته ره می و تاشه و دره نگانیک همر له وی مایه وه و نانی نئواریشی
همر ده گه ل نهو و منداله کانیدا خوارد.

به نه نقه ست به ده نگی به رزه وه ی ده گه ل موخته ره م و منداله کانیدا قسه ده کردن و بیده که نی،
موخته ره میش هه ره تر به ده نگی به رزه وه بیده که نی و نازی ده کردن. برپارم دا بچمه وه مالتن
بایم و به یه کجاری واز لهو ژیا نه بیتنم ده گه له ویدا به لام نه متوانی، ناخر خویجگه له منیش
یه کیتی دیکه ش هه بوو که په یوده ندی و وابه سته ی نهو ماله و نهو پیاره ی بوو.

نه وشه و روژانه ی دی زور به په له و به خیرایی ده رویشتن و تیده په رین به لام محمد هه ر
له سه ر هه لس و کهوت و ره فتاره دزیو و کرته کانی خوی به رده وام بوو و نا کوکیه کانیشمان روژ

به رۆژ تا دههات هەر زیادی ده کرد. ورده ورده محمد وا بئ شەرم و چەقاوه سوو بوو که به رۆژ و به شەو چەند سەعاتیکانی له ژووری موخته رەمی به سەر دهبرد و هەرچی پتووست بایه بۆی ده کړی. رۆژانه کاتی که نیازی چوونه ده رتی هه بایه به دهنگیکی بهرزوه ده یگوت:

- رهها، که نیشه کانت ته و او بوون بزانه داخوا موخته رەم خانم هیچ نیشیکی نیه یارمه تی بدهی. ئەو جا به دهنگیکی به ئەدەبانەوه رووی ده موخته رەمی ده کرده وه و ده یگوت:

- موخته رەم خانم من واده چمه سەر نیشی ئەگەر نیشیتکتان بوو مندالئیکی بنیرن تا پتیم بلین.

موخته رەمیش به نازو بازیکه وه دههاته حساری و ده یگوت:

دهستان نەزۆی و هەر خۆش بن، پیموانیه هیچمان بوئ به لأم ئەگەر شتیکیشمان ویست دلتیابن نارەحه تتان هەر ده کهین و ئەو زه حەتەتان وه بهر ده دین. محمدیش به میهره بانیه وه وه لأمی ده دایه وه.

- تکا ده کهم، ئەو قسانه چین؟ به خۆش حالیه وه ئەوهی له دەستم بئ بۆتان ئەنجام ده دەم شهو و رۆژه کان دههاتن و ده چوون و تیده په رین من و محمد یه وشه شان قسه ده گەل یه کتریدا نه ده کرد. ورده ورده وه ک بیتگانه یه کم دههاته بهرچاو و حەزم ده کرد نه بیبینم و نه گویشم له دهنگی بئ. کاتی که محمد له مال نه ده بوو موخته رەم قسه ی بئ جئ و ناسکی پئ ده گرتم و نازاری ده دام. بپیارم دا بۆ ئەوهی لووتی ئەو ژنه بئ شەرمه ی له عەردی دەم محمدی زیاتر نومیته وار و دئی زۆرتر به ژیان خۆش کهم ئەوهش چۆن بکه م، هه رده بوو هه وائی بوونه باوکیه تیه ی بده می.

ته وای رهفتار و قسه کانی ئەو دووانه م ده دیتن و ده بیستن به لأم به خۆم ده گوت:

- قهیناکا دواییه که ی رۆژتیک محمد په ی به هه له کانی خۆی هه رده باو ده گه رتته وه ناو مال و ژیا نی خۆی. راستیه که ی گوناھی خۆمه که پتیم نه گوتوه زگم هه یه تا به مال و حال و ژیا نی خۆی دلخۆش و نومیته وار که م به لأم لیتره به دواوه ده زانم چده که م تا ئەو ژنه ی له نیو ژیا نه که ی خۆم ده رتیم و دووری خه مه وه.

شه وئ که گویم له دهنگی ده رکی حساری بوو به په له به ره و لای حساری وه م پرا کرد.

محمد به دوو هه نگلی پر له میوه وه هاته حساری و هەر به پئ ده رگه که ی به دوا ی خۆیدا پیته دایه وه. به دهنگیکی کزه له ی له رۆژکه وه بانگم کرد:

- محمد وه ره وه نیشم پتته .

محمد بهره لای ژوروی موخته ره میوه چوو و زهرفه میوه کانی له بهر ده رکئی ژوروی موخته ره می له سر عردی دانان و بهره لای من هاته وه و زور لا لوتانه سهیریکی کردمی و پرسی:

- چیه، چ نیشیکت هه یه؟

- به دهنگیکی پر له پارانه وه گوتم:

- لیتره ناکرئ قسان بکهین، وهره بچینه ژوروی نیشم پیته.

محمد به بهی حوسه له بییه که وه کهوته دوام و کاتیکیش که چوینه ژوروی گوئی:

- زوو قسه کهت بکه ده چم نانی ده خۆم.

- به پارانه وه گوتم:

محمد بۆ له قه لهو ژیانه مان ده دهی؟ بۆ به دهستی خۆت نهو ژیانه مان ده ناگری داویتی و ده بسووتینی؟ بۆ ده بی بچیه مالتی ژنیکتی بیگانه و له وی نانی بخۆی، وهره بالیره بگوازینه وه و لیتره برۆین، تۆ خۆت به جوانی سهیری ژیاغان که خوا هه لئاگرئ نه وه ژیا نیه من تاك و ته نیا دانیشم و ههر چاو له ریی تۆم و تۆش ده گه ل بیته ژنیکتی ته لاق دراو دا کاکه و براله ی بکه ی نهوی به سر مندا بشکینییه وه! محمد به تووره بییه وه گوئی:

- کویریایی له چاوت دایه، نه گهر تۆش مندالت بووبایه ئیستا ده بوو یهك دوو مندالت به دهورو بهراندان هه لبه زن و دابه زن، نهك ناوا به تاقی ته نی له كوخیکی ژوروی وهك كونده به بوئی هه لئیشی، راههسته با دوا قسه مت پین بلیتم، چونکه تۆ مندالت نابئ بۆیه به نیازم موخته ره می به سیغه ماره که موه، رهنگه ههر یه کجاریشی ماره کهم خه لکی چورزانن، ههر تۆ ده زانی، نه گهر تۆش ده ته وی ته لاقته نه ده م ده بی بابت موغازه که بخاته سه رمن و به ناوی منی کا تیگه یشتی و گویت لییه! ههر نه وه یه که گوتم، نه گهر بابت ژیا نی کچه که ی خۆی ده وی ده بی موغازه که یم به ناوکا بۆ تۆ پیتوایوو من له بهر چاوی جوان و برۆی ره شی تۆ بوو هاته خوازیبیتیت و تۆم هیئا. نه خیر خاتوون، خه ونت دیوه خیره ئیشاللا، من ههر له هه وه لیوه نیازم و ابووه بابت موغازه که به ناوی منه وه کات، ئیستاش درهنگ نه بووه بۆ نه وه ی ته لاقته نه ده م به بابه گیانت بلئی محمد گو توویته ی نه گهر نایه وه ی مۆری ته لاقئ به نیوچه وانی کچه که یه وه بئری با موغازه که ی به ناوی منه وه بکات.

سهرم سوورا ته واری دنیا یه م له پیش چاران تاریک بوو، قاچه کاتم شل بوونه وه، وهك نیوه بی هۆشیه کی به ربوو موه سه رعه ردی، توانای هیچ جووله یه کم نه ما، وام هه ست ده کرد پشتم کوور

بۆتەوۋە و چەمبومەوۋە. راست وەك ئەو دارەم لى ھاتىبو كە بەباي بەھىزو توندى زەمانەي لەنىۋەپراستىۋە دوو لەت بوو. محمد كە ئاۋاي دىتم غىرەتى زىاتر بزووت و گوتى:
- ھىچ پىارەك نامادە نىھ تا كۆتايى تەمەنى دەگەل ژنىكى نەزۆكدا بژى. نەگەر ئەوۋى بە بابت بلنى دلىنام كە قبولى ھەر دەكا، لەبەر ئەوۋى موغازەيەك لە بەرامبەر تەمەنىك ھەسرەتى مندال نەبوونىدا يەكجار زۆر كەم و ھىچە.

ھىزو توانايەك دە ئەژنۆيەكائدا ھەست كردن و لە جىتوۋ راست بوومەوۋە و گوتى:
- ئەو تىرەت بەچەپەي ھاويشت چونكە مەن زگم ھەيە و ئاوسم، زگەكەم سى مانگانەيەوھەروا بەو زووانەش دەبىيە خاۋەن مندال

محمد بە بىستنى ئەو قەسەي داچلەكى و ھەنگاۋىك ھاتە پىشى و گوتى:
- درۆ دەكەي، دەزائەم كە درۆ دەكەي، خىراكە دەي زوو بلنى كە درۆت كەردوۋە. بۆ ساتە وەختىكىم خۆ بەسەر كەوتوو زانى پىكەنىنىكى تەسوايىم كەرد و گوتى:
- نا، راستە، دىكتۆر و تاقىگا ئەوۋە دەسەلمىن.

محمد تارىك راۋەستاۋ دەبىر و خەيالەۋە چو، چەند دەقىقەيەكى نەبرد كەوتەوۋە سەر خۆي و گوتى:

- كەواتە واباشترە كە باش گويى بگەيتەوۋە و باش گويى بەدەيەي، نەگەر تۆش بىتەوۋى وەك دايكت يەك دوو دەستە كچان لىرە رىزكەي دەبى بلنىم ئەوۋە ناخوا، باشتر وايە بزانى نەگەر مندالەكە كچ بى دەبى ھەر لە نەخۆشخانەۋە يەكسەر بچىوۋە مالى بابت، تىگەيشتى چىم گوت؟

محمد لە ژوورئى چوۋە دەرى و مەنى تىمار و پەرىشانىشى تەنيا بەجى ھىشتەوۋە. مەنىكى كە دەوكات و ساتانەدا پىتويستىم بەو و دلدانەۋە و دەست بەسەر داھىنانى ئەو بوو بەتەنباي جى ھىشتەمەۋە و چۆۋە سەرو سۆراغى موحتەرەم و مندالەكانى. سەرم بەرز كەردەۋە و دەستەكائەم بەرەو ئاسمان ھەلبرىن و نالاندم:

- خرايە بۆ دەبى بەشى مەن لە ژياندا ھەر ئەوۋە بى؟ بۆ ھەردەبوۋ ھاوسەرى پىارەكى ئاۋا چەپەل و بى بەزەيى بى؟ ھەرگىز لە بابە گەورەي نابورم كە بوۋە ھۆي تەۋاۋى ئەو بەدبەختى و چارە رەشيانەم، ھەر ئەو بوو مەنى ئاۋا ھاويشتە ئەو دۆزەخەۋە و دەۋىدا دىل كەردم. بەخوداي ھەتا بىنم ھەر نەفرەتى لىدەكەم، خودايە مەن لەۋ دەرد و رەنج و ئىش و نازارەي رىزگار كە يا

محمدی بینوه سەر هۆش و گۆشی خۆی، نه گهر نه وانەش ناکەمی ئەوه من بکوژە و
بمەسپینهوه.

رۆژ و هەفته کان دەهاتن و تێدەپەڕین و ژياننی منیش هەر هەمان چاره پەشیه‌که‌ی جاران
بوو. رۆژانه به‌ته‌نیایی خۆمه‌وه، هەر قسه‌کانی محمدیم دووباره ده‌کردنه‌وه و دلخۆشی خۆم
ده‌دایه‌وه که محمد هەر ویستویه‌تی بمترسین، ئەو هەر چەند چه‌په‌لێش بێ دەست له
جگه‌رگۆشه‌که‌ی خۆی هەر هه‌لناگرێ، دلنیام هه‌رکاتێ که منداڵه‌که‌ی ببینی سۆز و میهره‌بانیه
بابایه‌تی له نه‌نجامی‌ئەو کارانه‌ی هەر ده‌گیریته‌وه.

ورده ورده به‌ ره‌فتاره سارد و سره‌ بێ گیانه‌کانی به‌رامبه‌ر به‌ خودی خۆم تیگه‌یشتم که
هه‌رچی گوتویه‌تی راسته و ئەو منی هەر بۆ ئەوه خواستوو تا بایم موغازه‌که‌ی به‌ناو‌کا نه‌ک
له‌به‌ر خودی خۆم و ئەو عیشقە‌ی له‌سه‌ره‌تاوه ده‌می تی وهرده‌دا.

نیدی به‌ یه‌کجاری بۆم ده‌که‌وت و له‌لام روون بۆوه که منی ته‌نیا و ته‌نیا هەر له‌به‌ر خاتری
سامان و ده‌ستمایه‌ی بایم بووه و منی وه‌ک پرديک بۆ گه‌یشتن به‌ ناما‌غه‌ دزیو و کریت و
په‌سه‌کانی ره‌به‌ر چاو گرتوه.

* * *

چەند مانگێکی دیش چوون زگه‌که‌م بووه شەش مانگانه، محمد که‌میتکی موخته‌ره‌م له
بیر بردبۆوه و که‌متری خۆ تێدە‌گه‌یاند و منیش له‌ دل‌ئوه سوپاسی خودام ده‌کرد که له‌ خه‌یالی
موخته‌ره‌می هاتۆته‌ ده‌ری. دلخۆشی خۆشم هه‌روا ده‌دایه‌وه که محمد هەر چیه‌که‌ی گرتوه
ته‌نیا جه‌ف‌ه‌نگ بووه و مه‌به‌ستی دیکه‌ی ده‌قسه‌کانیدا نه‌بووه.

به‌ پێچه‌وانه‌ی ته‌واوی ژنه‌ دوو گیانه‌کان که می‌رده‌کانیان هه‌میشه‌ ناگاداری خواردن و
جوۆری خواردنه‌کانیان محمد هیچ ناگایه‌کی له‌من نه‌بوو و خۆی تی نه‌ ده‌گه‌یاندم، شه‌و و رۆژم
ببووه غه‌م و خه‌فته‌ خواردن و ترسی له‌ دایکی‌بونی منداڵه‌که‌، به‌دل رازو نیازم ده‌گه‌ل خودایدا
ده‌کرد و هه‌رچیه‌کم به‌ خه‌یالدا هاتبایه‌ نه‌زرم ده‌کرد هەر هینده منداڵه‌که‌م کور بێ، تا محمد
نه‌بیته هۆی نیش و نازارو دهرده‌سه‌ریم. که‌سوکاره‌که‌م که ناگیان له‌ هیچ نه‌بوو به‌ دوو
گیانیه‌که‌م زۆر شاد و خۆش‌حال بوون و دایکم سه‌رگه‌رمی ناماده‌کردنی جل و به‌رگی
منداڵه‌که‌ی بوو.

دایکم زۆر به نیگه رانیه وهی سهیر ده کردم و له کزو لاوازی و پهنگه په ریوه که ی من زۆر په شوکار بوو. نهو جاره های جار لیتی ده پرسیم:

- ره ها ده گهل مه مه دیتدا هیچ گرفتیک ههیه؟

له حالیکدا که وام پیشان دهدا له مه بهسته که ی ناگم ده پرسی:

- نا، مه گهر چۆن؟ هیچ بووه که نهو خه یالته کردۆته وه؟

دایکم ده وه لامیتدا گوتم:

- نهوه چه ندین مانگت به سهر دوو گیانییه دا تیده په ری، ههر جاریک ی که ده تبیین له جاری

بیشتر رهنگ په ریوو داکه وتووتری؟ ناکا خواردنه کانت باش نه بن؟

هاقه نیو قسه کانی دایکه مه وه و به رواله تیک ی شاده وه گوتم:

- نا، مه مه د نیتا زۆر له جارام زیاتر به په رۆشه وهیه و زۆری ناگا لیمه، بهرده وه وام

خواردنی چاک و خۆراکیم بۆ دینیتسه وه، زۆرم گرنگی به خواردنی دهدات به لام ناتوایم

تۆزقالتیکیشیان لی بخۆم. ههر که چاوم به خواردنی کهوت دلّم تیکهل دئی، پیموایه پهنگ په رین

و کزو نه ماویسه که شم ههر نی هیندی بی.

دایکم که به قسه کانی باوه نه کرد بوو به پینداگرتن و سوور بسوونیک ی زۆره وه بردمیه لای

دکتۆر باسه که ی ده گهل تاوتوی کرد. دکتۆر دوی پشکینیم گوتم:

- خاتوون نهوه تۆ چیت له خۆت و نهو کۆرپه یهت کردوه؟ وهک من له دوی پشکینیتان

بۆم ده رکه وتوه بهو کیش دابه زینه ی که تووشتان بووه مندا له که له نه اندازه ی سروشتی خۆی

بچو وکتره و نه گهر نه م بارو دۆخه ش هه روا برۆا له وانیه مندا له کهت له باربچن و خۆ نه گهر

له باریش نه چو له وانیه کهم نه ندایم بی. نه گهر ده تهوی خۆت و کۆرپه کهت سه لامهت بن نهوه

ده بی خۆت دامه زرتیه وه له ههر ده مارگرژیه کی ههیه خۆت پیا ریزی...

دکتۆر هه لویتسه یه کی کردو نه و جا دهستی پیکرده وه:

- ده توایم په سیارکی تایه تیت لی بکه م؟

به سه یه تیکه وه ته ماشایه کی دکتۆریم کرد و وه لام دایه وه:

- به لی، تکا ده کهم فه رموون.

دکتۆر به وردی چاویکی به روومدا خشاندر پرسی:

- نیوه و هاوسه ره که تان هیچ ته نگه چه له مه و گرفتیکتان پیکه وه ههیه؟

چاویکم له دایکم کرد، له لای نهو هه رگیز نه ده کرا راستیه بلیم به تورره یه که وه گوتم:

- نا، نا هەرگیز نەو قسانە چىن دەيانكەي؟ مېردەكەم ھەموو ھەرۆل و تەقەللای خۆي تەرخان كرددو ھەر بۆ نەو ھى كونجىكى نارام و ناسودەم بۆ بسازىتىن. دكتۆر بەناباوەرپەسەو سەيرىكى كىردمەو بە دەنگىكى تايبەتى نەو تۆ گومانارى بەقسەكانى من گوتى:

- بەلام واپىناچى، تۆ بۆ خۆت ھەولده تا لە ھەموو دەمار گرژىيەك بەدوور بىت و خۆتان بۆ خۆتان نارامى و ھىورى و خوين ساردىتان پيارىزن.

نەوجا رووى لە داىكم كىردو گوتى:

- بە بۆجوونى من وا باشترە ئىو ھە بۆ خۆتان نەو چەند رۆژە ناسكانە ناگاتان لەكچەكەتان بىت و چاوەدېرىيەى بكەن.

داىكم سەرنجە مېھرەبانەكەى تىو ھىم وگوتى:

- جا نەگەر خۆي رازى بى من لە خودام دەوى.

زەردەخەنەيەكى خۆشە سەر لىو ھەكانى دكتۆرى داگرت و رووى لەمن كىردو گوتى:

- نەگەر بە پەرۆشى تەندروستى خۆي و مندالەكەيەو بى نەوا قبولى دەكا.

دواى خودا حافىزى لاي دكتۆر ھاتمە دەرى. بۆ خۆم كەمم بىرو خەيال ھەبوون دكتۆر چەندان ھىندەى دىشى ھاويشتنە سەرى.

داىكم داواى لى كىردم تا نەو چەند مانگانەى دووگىيانەى ماويشمە بچمەو مالى نەوان تا بۆ خۆي لە نزيكەو چاوى لىم بىت و ناگاي لە خواردن و ھىورى سەرو خەيالەكەمەو بىت و يارمەتىم بدات. دەترسام داوا و پىشنىارەكەى قبولى كەم و مەمەدىش بەتەنيا دەگەل موختەرەمىدا لەو مالى بەجى بىلەم، دەترسام بىش لە داىكبونى كۆرپەكەم نەو موختەرەمى بىتى.

لەبەر نەو بەبىبانووى جۆرا و جۆرەو مەلم بەتكار پىشنىارەكەى داىكم نەدا و بەلنىم دا ھەموو رۆژى بە رۆژ بچمە مالى نەوان وشەويش بىمەو مالى. چەندىن ھەفتە ئاواچوو. لەو رۆژەو ھى كە داىكم لە خواردنى باش و مېو ھى زۆرى گرتم و بۆ خۆي بەسەرم رادەگەيشت وردە وردە سەرتىشەو سەر سوورآنەكەم نەما. شەويكىيان دواى ناخواردنى ئىوارى زوو چوو مە ناوچى و نووستم مەمەد ھەروا دانىشتبوو و سەيرى تەلەفزیونى دەكرد. نازام چەند سەعات نووستبووم كە ئازارىكم لە كەلەكەى ھەستا و بە ناگاي ھىنامەو و لە خەوى كىردم. كاتى كەلە جىو ھەستام دىتم مەمەد لەناو جىيەكەيدا نىە. زۆر بەئەسپايى بانگم كىرد:

- مەمەد، نەو ھىشتا ھەر نەنووستووى؟

به لآم گوتم له هيچ وه لآميٽك نه بۆوه، به گوماني نه وهى كه محمد چۆته مه تبه خى ناو
 بخواته وه له جيتى خۆم پاكشامه وه به لآم نه نووستمه وه و هر چاوه پيتى هاتنه وهى نه بووم.
 سه عاتيكى پى چوو كه سه يرم كرد نه وه محمد به دزيه وه له سه ر په نجهى پيتى ديتيه وه
 ژوروى و له سه رخۆ ده خزيتيه وه ناو جيتگا كهى. من خۆم له خه وركرد و هيچم پى نه گوت. چه ندين
 رۆژ بهم جۆره تپپه رين و ورده ورده مه سه له كهى شه و شه وه شه وانى دواتر يش منيان
 له كاره كانى محمد خسته گومانه وه تا نه و كاتهى وه ختى دانى كرتى خانوى هات. نه وشه وه
 محمد زۆر شادو شه نگول و به كه يف ده هاته بهر چا و به رده و ام له بن ليوانه وه نارهنارى
 شيعريتكى بو و جار جاره شه ده چوه بهر په نجه وهى و سه يريتكى ده رده وهى ده كرد.
 ده گم له شه وشدا كه سه رم له كارى وى ده رنه ده كرد به لآم رتت شه وم به خۆشم هر نه دا هيچ
 پيرسم، روم ده محمدى كردو گوتم:
 - كرتى خانوو له بير نه چى، به يانى بهر له وهى بچيه موغازهى كرتى خانوه كه له سه ر
 ميژه كه دانى تا به يانى بيده مه موخته ره مى.
 محمد وه ك بليتى چاوه پيتى هه ليتكى و ابى گوتمى:
 - نا، بيويست ناكا تۆ به پليكاناندا بچيه خوارى، ده ترسم له پليكانه كان به ربييه وه من خۆم
 كرتيه كهى ده ده مى.
 - به لالوو تيتكه وه گوتم:
 - نا، پيتى ناوى تۆ كرتيه كه بهرى بۆ خۆم به يانى كه چورمه خوارى پاره كهى ده ده مى.
 محمد ئيدى هيچى نه گوت و پيتى دانه گرت. هر ته نيا شانيتكى هه لته كاندوله وه لآميٽدا گوتمى:
 - باشه، كه هيتنده حمز ده كهى و واسوورى له سه ر شه وه خۆت پاره كهى بده يه. دواى
 سه عاتيك خۆم بۆ نووستنى ناماده كرد و له محمد دم پرسى:
 - من ده چم ده نووم تۆ ناووى؟
 محمد خۆى ده ته ماشا كردنى ته له فزيتيدا ون كرد و گوتمى:
 - نا، سه عاتيكى ديش بۆ نه و بهر نامه يهى خۆم داده نيشم كه حمزم ليه تى.
 - كه واته من ده چم ده نووم، هيچت ناوى؟
 محمد هه روا به ده م سه ير كردنى ته له فزيۆنه وه گوتمى:
 - نه عا شه وباش.

له رهفتارو ههلس و كهوته كانى محمەدى كهوتمه گومانوه و دهنيو جتييدا راکشام و چاروم نيکنا، دهبيرو خهيالى خۆمدا بهدواى بهلگهيه کدا دهگهرام تا نهو گومانانهم برهوتنيتهوه. دلته خوتهيهكى سهيرم لتيوو و دلم خيراخيتر لتي دهدا، ههراکه بيرو خهيالى خۆم ديتسا و دهبرد ههستم کرد محمەد تهلهفزيونهکەى کوژاندهوه و بهسپايى له جيتى خۆى قيت بۆوه و بهرهو ژوروتيوهات. کاتى که گهيشته دهركى راوهستاو ههستيتكى راگرت، وهك بليسى دهيوست نهرخهيان بى كهمن نووستوم. چەند دهقيقتىکان راوهستا ودوايهش وهك سيبهري بيتهنگ له مالى چوه دهري و دهراکەى به دواى خۆيدا داخست. گوتم له دهنگى پييهکانى بوو کهله پليکانهکان دهچوه خواري، دهستهجى له جيوه ههستام و چوممه بهر پهنجهرى ههزم دهکرد بزاتم بهر ناوهختهى شهوى دهچته کوئ، بهلام چەندى راوهستام محمەد له ههساري نهچوه دهري. نيوهعاتيتكى برد له پشت پهنجهرتوه بووم و سهيرى ههساريم دهکرد بهلام محمەد له ههساري نهچوه دهري. ئيدى دلتيابووم که نهوه لهلاى موختههمييه، بهلام بهو ناوهخت و سهعاتهى چ کاريتكى بهمالي موختهههمنى بوو؟

به دريژايى ژورويم دهست به راويچکان کرد و چارهپي محمەد بووم بهلام ديسانوهش سورسهيهكى هه نهبوو. سهيرى سهعاتيم کرد نزيکهى يهك سهعات بوو چووبوه خواري، وام به خهياتاهات:

- ههردهبى چووبيته لاي موختهههمنى تا کرتههکەى بداتى.

بهلام قنيمات نهبوو و له وهلامدا گوتم:

- بهلام خۆ برياربوو بهياني من نهو کارهى بکهه نهوى نهو چ کاريتكى بهموختهههمييه ناکا

نهو و موختههههمن...

لهو بيرو خهياتانهى هۆروژميان بۆ ميشکم هينا ترسام و بى راوهستان دلى خۆم دايهوه:
 - نا، نا، ههراگيز وانيه، قهت نابى محمەد تا نهو نهاندازهيهش هيج بى. سهعاتيتكى ديکەش چوو بهلام محمەد هه نههاتهوه مالى سهيرى سهعاتم کردهوه سى سهعات دهبوو چووبوه مالى موختهههمنى و نههاتبۆوه، به گرژيهکى زۆرهوه به دريژايى ژوروتيدا دههاتم و دهچووم و جنيوم به نهروو ناسمانان ددا. بيتيم له خۆم دهبۆوه که بۆهيتشم، لهبى ناوهزیه خۆم و لهبهر نهزانيه خۆم زالم لى ههستا بوو. نيوه شهو شهق ببوو بهلام محمەد ههروا بى سورسهو ههوال بوو بهنارههتیهوه بهرهو لاي ژوروتى موختههههيهوه چووم له پهنجهرى دهركهى ژوروتيوههرا دهتوانى محمەد و موختهههمنى ببينه. ههردووکیان پاليان دابۆوه خهريکى پيکهنين

و قسان بوون. موخته‌ره‌م به‌عیشوهو نازوه دلی له محمه‌دی ده‌ستاند و محمه‌دیش وا ده‌ویدا ون بیور هیچ ناگای له خۆی و له ده‌ورو به‌رتی نه‌ما‌بوو. ده‌و ده‌میدا بوو زانیم که جیتی نه‌و شه‌وی محمه‌دی بۆ چۆل بوو و منی گیلش هم‌وو شه‌وی ده‌که‌وتمه‌ خوری بۆ ناگاییسه و نه‌و دوو‌ه‌ش سووردیان له‌بۆ ناگاییسه من ده‌دیت. به‌دیتنی وان و ناوا به‌م جۆره‌ش خۆینم وه‌جۆش هات و به‌بۆ له‌ ده‌رگادان ده‌رگام کرده‌وه و چومه‌ ژوروی. هه‌ردووکیان له‌ جیتی خۆیان وشک بوون محمه‌د به‌سه‌رسامیه‌که‌وه سه‌یری ده‌کردم و هیچی نه‌ده‌گوت. چهند ده‌قیقی‌کان به‌ بیده‌نگی تیپه‌ری به‌ر‌قه‌وه سه‌یری هه‌ردووکیانم ده‌کرد له‌ تووره‌بیان ددانم ده‌چیره‌وه ده‌بردن. محمه‌د له‌ جییه‌که‌ی خۆی هه‌ستاو به‌ره‌و لای منه‌وه هات و گوتی:

- نه‌وه هه‌ستای ره‌ها؟ هاتبووم کرێ خانووه‌که‌ی بده‌م.

- هاتبووی کرێی بده‌ی؟ نه‌دی من نه‌مگوت به‌یانی بۆ خۆم نه‌و کاره‌ی ده‌که‌م، نه‌وه نه‌و

شۆ هاتبووی کرێی بده‌ی نه‌دی شه‌وه‌کانی دی بۆچی هاتبووی؟

محمه‌د بیده‌نگ بوو و به‌دوای وه‌لامی‌کی گونجاودا ده‌گه‌را. به‌گرانیه‌که‌وه سه‌یری‌کی نه‌وم

کرده‌وه و درێژده‌م دایه‌وه:

- نه‌وه شه‌رمی ناکه‌ی و ته‌ریق نابیه‌وه؟ ژنه‌ دووگیانه‌که‌ی خۆت له‌ مالتی به‌جی هیشتوره

و ده‌گه‌ل بیوه‌ژنیکی‌تا گه‌رم کرده‌وه؟ تۆ له‌ مالتی ژنیکی ره‌به‌نی بۆ می‌رد به‌و شه‌وه ناوه‌خته‌ی

چده‌که‌ی؟ ئیستا ده‌زانی ساعات چهنده‌ و چهند سه‌عاتیشه‌ لی‌ره‌ی و له‌ په‌نا نه‌و ژنه‌یه‌وه

دانیشتووی؟

دوایه‌ش چاویکم دایه‌ موخته‌ره‌می و گوتم:

- شه‌رمی بکه‌ ژنی، له‌ خودای بترسه‌، چیت له‌ گیانی می‌ردی من ده‌وی؟ بۆ ده‌ست

له‌یه‌خه‌ی می‌رده‌که‌ی من هه‌لناگری و وازی لی‌ ناھینی؟ بۆ به‌و خۆه‌تینان و بردن و خۆ بادانانته‌

خه‌ریکی لاری‌ی که‌ی؟ ته‌ریق نابیه‌وه ناوا به‌و شیوه‌ ناشایسته‌یه‌ی ده‌گه‌ل پیاویکی بیگانه‌

دانیشتووی و خۆت ده‌به‌ر کرده‌وه نوقورچانت لی‌ بگری؟ موخته‌ره‌م له‌ جیوه‌ ده‌ره‌په‌ری و ده‌ستی

به‌شاته‌شات و هاتو هاراری کرد:

- تۆ ته‌ریق بیه‌وه که‌ تۆمه‌تی نا‌ره‌وا له‌ خه‌لکی دی ده‌ده‌ی. من که‌ی بۆ می‌ردی تۆم خۆ

هیناره‌ و برده‌وه و خۆم باداوه؟ که‌ی ویستومه‌ می‌رده‌که‌ت لاری‌ که‌م؟ نه‌گه‌ر نازانی راوه‌سته‌ با

پی‌ت بلیم تا بزانی که‌ محمه‌د خۆشی ناوی و رقیشی لی‌ت ده‌بیته‌وه‌وه راوه‌ستاوه‌ تا مندا‌له‌که‌ت

ده‌بی نه‌و ده‌می ته‌لاقیشته‌ دده‌ا باشه‌؟ بۆ وام ته‌ماشا ده‌که‌ی؟ باوه‌رناکه‌ی؟ وه‌ره‌ نه‌وه‌ محمه‌د

له خۆی بپرسه، ده‌شزانی دواى تۆش به‌نیازه كۆ بئینی؟ ده‌ی ئیدی ئه‌وه‌ی نازانی، به‌نیازه من بئینی، نه‌ی گیانه، مه‌رجی شوو پئیکردنیشیم ته‌لاقدانئ تۆیه، خۆ باش تیگه‌یشتی خاتوون!

- به‌زاری به‌شوه سه‌یری محمدم کرده و ناباوهرانه پرسیم:

- محمدم نه‌وه نه‌وه ژنه ده‌لئ چی؟

محمدم شانه‌کانی هه‌لته‌کاندن و گوتی:

- بۆ خۆت گوت لیبوو چی گوت، خۆ که‌رنی تئ نه‌گه‌ی؟

ده‌مه‌وه‌ری و بگه‌ه و به‌رده‌ی نئوان من و موخته‌ره‌مئ به‌رزبۆوه. له‌ پیر محمدم ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و زلله‌یه‌کی وای له‌ بناگویی دام که‌له توند یانی سه‌رم به‌ دیواری که‌وت و ئیدی ناگام له‌هیچ نه‌ما.

تاوئیکی پئچوو تا توانیم به‌سه‌ر خۆمدا زال بیمه‌وه، ته‌نیا هه‌ر ده‌گریام و به‌ده‌م هه‌نیسه‌کی گریانته‌وه‌ش به‌ محمدم گوت:

- ئیدی ناتوانم حۆم راگرم، ئیدی ته‌نانه‌ت بۆ تاوئیکیش چیه ناتوانم ده‌گه‌له تۆدا بژیم، بئزت لئ ده‌که‌مه‌ود.

محمدم ئه‌وه‌ی له‌ خودای ده‌ویست ده‌ستی گرم و به‌رقه‌وه راکئش راکئش سه‌عات یه‌ک و نیوی شه‌وئ وه‌ده‌رتی نام و له‌مالئ ده‌رکردم. له‌ترسان هئنده‌ی نه‌مابوو زیه‌به‌که‌م و بتۆقم. نه‌مه‌ده‌زانی تاك و ته‌نیا به‌و نیوه شه‌وه‌ی له‌و کۆلانه‌ی چه‌که‌م. مالئ باج یه‌که‌جار زۆر دووربوو، سه‌ه‌ر پۆنیکه‌م به‌سه‌ریه‌وه بوو نه‌ پئلاوتیک له‌ پئ، له‌وه‌ی ده‌ترسام یه‌کئک له‌ هاوسئیکان بئته‌ ده‌رئ و ئاوام ببئینی. له‌پشت ده‌رکئ پارامه‌وه:

- محمدم ده‌رکه‌ی بکه‌وه، تکات لئ ده‌که‌م ده‌رکه‌ی بکه‌وه، بابئمه‌وه ژوورئ، نه‌گه‌ر خه‌لکی بزائن چ ده‌لئین، تووبی و خودا ده‌رکئ بکه‌وه.

به‌توندم له‌ ده‌رکه‌ی داو هه‌ر ده‌شگریام نزیکه‌ی بیست ده‌قیقان له‌ پشت ده‌رکه‌ی راه‌ستام و له‌ ده‌رکه‌م داو نالاندم تا محمدم رئ بدا بچه‌مه‌وه ژوورئ. به‌ده‌نگی کرانه‌وه‌ی قفلی ده‌رکئ هه‌نگاوئک کشامه‌وه دوايه. محمدم ده‌رکه‌که‌ی کرده‌وه و سه‌رپۆش و پئلاوه‌کانی بۆ فریدامه‌ ده‌رئ و توند ده‌رکه‌که‌ی پئک دادایه‌وه و رۆی.

ئیدی نه‌مه‌ده‌زانی چه‌که‌م به‌ترس و نه‌رزوه‌ پئلاوه‌کانم له‌پئ کردن و سه‌رپۆشه‌که‌شم به‌سه‌رم دادا و که‌وته‌ پئ. به‌په‌له‌ زامده‌کرد و ده‌گریام. ده‌نگی گریانه‌که‌م بئنده‌نگیه شه‌وئ ده‌شه‌له‌قاند و ده‌ناخی تاریکه شه‌وئدا ون ده‌بوو. گه‌مه‌ سه‌ری کۆلانی، راه‌ستام و سه‌ریرئکی لای مالته‌وه‌م

کرده‌وه، حمزم ده‌کرد دووباره بگه‌ریمه‌وه و په‌نا به‌رمه‌وه به‌ر کونجی ژووره‌که‌م، به‌لام نه‌ده‌کرا، باش ده‌مزانى که نیدی محمد ده‌که‌م لى ناکاته‌وه. دووباره له قولپه‌ی گریانیم دایه‌وه و به‌ده‌نگینکی به‌رزوه ده‌ستم کرده‌وه به‌گریانی، ده‌ستم به‌ده‌مه‌وه نا تا ده‌نگی گریانه‌که‌م ده‌رنه‌یه، ده‌ترسام نه‌ک خه‌لکی وه ناگایینم.

چهند شو گه‌ر وکۆلان کوت و به‌ره‌للايه کیش ناگریان ده‌نیو ته‌نه‌که‌یدا کردبۆوه و خه‌ریکی قسه‌ی قۆرو بى تام بوون ده‌گه‌ل یه‌کتری. خۆم دایه‌ که‌ناری دیواری و به‌سپایی ده‌رۆیشتم تا نه‌وانه پیم نه‌زانن. نزیکه‌ی سه‌د مه‌ترم پیاده‌ رۆیه‌که‌ بریبوو که‌له‌ پر له‌ دواوه ده‌نگینکم بیست که‌منى بانگ کرد:

- باجی، نه‌گه‌ر له‌ جینی نووستنی ده‌گه‌رتی نیتمه‌ له‌ خزمه‌تداین.

به‌بى نه‌وه‌ی ناوړ له‌لای ده‌نگه‌که‌ بده‌مه‌وه هه‌نگاوم هه‌روا و خیراتر کردن. ده‌نگی چه‌ندین که‌سم ده‌بیست که‌ به‌دوامه‌وه بوون و ده‌ رۆینه‌ی مه‌ته‌له‌کانیان گرتبووم. سه‌رتاپا له‌شم له‌رزنگ دایگرتبوو مه‌پرسه. هه‌رچی هیژو توانام هه‌بوو ده‌قاچه‌کاغدا کرکردبۆوه و رامده‌کرد. کۆلان کوته‌کانیش له‌ دوامه‌وه به‌ده‌نگی به‌رزوه پیده‌که‌نین.

له‌وه‌ی که‌ هه‌ر له‌وێ له‌ پشت ده‌رکه‌ی نه‌مامه‌وه و هاتمه سه‌رشه‌قامی په‌شیمان بوومه‌وه و له‌ده‌وه‌ بیتزم له‌ بى غیره‌تی محمد و به‌خت په‌شیه‌ خۆم ده‌بۆوه. هه‌ولم دا گووى نه‌ده‌مه‌ ناماقولیه‌ به‌ره‌للا و کۆلان کوتان به‌لام نه‌ده‌کرا یه‌کینکیان گوئی:

- بابزانم له‌ میترده‌که‌ت تۆراوی؟

یه‌کیدى ده‌یگوت:

- مه‌گه‌ر من مردووم، وه‌ره‌ میترده‌که‌تم پى بلنى تا نیستا ملی بشکینم.

هه‌له‌وه‌سته‌یه‌که‌م کرد و به‌ره‌و لای نه‌وان گه‌رامه‌وه‌وه به‌ پارانه‌وه‌وه‌ گوتم:

- نیه‌وه‌ نه‌وه‌ خودایه‌ وازم لى بئین.

یه‌کینکیان رووی له‌وانی دیکه‌ کرد و گوئی:

- کورینه‌ بابه‌رۆین، دیاره‌ یارۆ له‌وانه‌ نیه‌.

یه‌کیدى گوئی:

- به‌لنى سه‌یری که‌ خه‌ریکه‌ دلنى راوه‌ستی، واوه‌ وه‌رن تا به‌سه‌رماندا ساغ نه‌بۆته‌وه‌ و

به‌ملماندا نه‌هاتوه‌ه‌ باتا زووه‌ بگه‌رپینه‌وه‌.

هه موویان ری و ری له کویره هاتیبون گه رانه وه. هیشتا چهند ههنگاوێك دور
هه کهوتبونه وه که یه کیکیان ناوړی دایه وه و به بهرزیه که وه گوتی:

- ببوره باجی مه بهستم سووکایه تی نه بوو، به لām له بهر شه وهی من بو تۆمه و چاکه ی تۆم
گه ره که زۆر به شهرمیشه وه نه وهت پێ ده لیم، که نه ده بوو به و ناوه خته ی شه وئ بیته ده ری و ناوا
به تهنیاش مالتی به جی بیلی.

زۆرم سوپاس کرد و گوتم:

- راستیه که ی بو خۆشم له وهی که به و شه وه ناوه خته ی ناچارم بوو وم مالتی به جی بیلم
ناوه حه تم.

لاوه سهیریکی شه و لاو لای کرد و گوتی:

- نه گه ره حه زیش ده که ن تا شه و جییه ی ده تانه وئ باله گه لتان بیم تاکه س ناوه حه تتان نه کا.

زۆرم سوپاس کرد و گوتم:

- پتیوست ناکا هینده ی نه ماره بو مالتی.

لاوه که چۆه ناو ناواله کانی و کهوته وه قسان ده گه لیاندا. ورده ورده لیم دور که و تنه وه
وه ک بلتی قسه کانی من کاری ده دلی کرد بن یا په رجوه کی خوابی بوو که ناوا له و پتیسه ی
لیوه ی هاتیبون گه رانه وه. گه یه شه قامه که ی دواتر، دلّم هه روا ته په ی بوو و خیرا خیرا لیتی
ده دا، له وهی ده ترسام به ره لایه کی دی رینگام پێ بگری. ده ترسام تووشی یه کیککی دیکه ی شه و
تۆم قسه ی نه چته گوئ و کاری تینه کا و تووشی نیش و نازارو ده ره سه ریهم کا. که نه وانهم
هینایه پیش چاری خۆم ههنگاوه کانم خیراتر کردن و به په له تر که و قسه ری که له پر به ده نه گیککی
ناشنا له جی خۆم چه قیم.

زۆر به ترسه وه سهیری دواوه کرد و نه حمه دم ناسی. نه حمه د خوارزای میرده که م بوو که منی
ناسیبوو و بانگی ده کردم. راوه ستام و له دلّه وه سوپاسی خوام کرد. دیتنی نه حمه دی ده و
سه عاته ی شه وئ و ده و بارو دوخه یدا که ههستی تیماری و ترس و له رز زۆر نه مابوو له په ل و
پۆم بجه ن به راستی په رجوه کی خودایی بوو.

نه حمه د به ره و لامه وه هات و به سه ر سامییه وه په رسی:

- خالۆژن شه وه لیتره چه ده که ی؟

سهیریکی شه و کوپه هه رزه کاره م کرد که ده گه ل نه حمه دی بوو و له نه حمه دم په رسی:

- شه دی تو به و شه وه دره نگ وه خته چه ده که ی له ده ری؟

نه محمد سه پیریکې براده ره که ی کرد و وه لآمی دایه وه:

- نه مین براده ره و من له مالتی وان پیکه وه سه عیمان ده کرد و نیستاش به نیاز بووم
بچمه وه مالتی تووشی نیوه بووم.

نه محمد سه رغبتیکې پرسیا راوی بهم لاو لادا گیتراو که که سی له و دهورو بهرانه دا نه دی پرسې:
- نه دی خاله محمد کوا؟ نو له کوئیه؟ نیوه نه تانگوت بهو شه وه ناوه ختمی چده که ن

لیزه؟

تاوتیک راوه ستاو که هیچ وه لآمیکی له من نه بیسته وه درتیه دی دایه وه:

- نیوه نازانن هاتنه دهر ده و کاتانه ی شه ویدا چمنده ته له زگه یه؟ من خالم زور پی سهیره
که هیش توویه تی نه ویش بهو شه و دی به تنیا له مالتی بییه دهری.

نه محمد بیده نگ بوو له پر شتیکی وه بیر هاته وه و پرسې:

- داده ی خالژن، خالم هیچی لی قه و ماوه؟

به سر وه لآمیکی نه رتیا نه م دایه وه و گوتم:

- وه ره بابروین له رتیه هه موو شتیکت بو باس ده کم.

نه محمد خودا حافیزی له براده ره که ی کردو نیمه ش که و تینه ری، کاتس که دلنیا بووم

براده ره که ی نیدی گوئی له ده نگمان نابی به پارانه وه وه گوتم:

- نه محمد گیان، تکات لی ده کم تا مالتی باجم ده گهل وه ره.

نه محمد به سه پیریکه وه پرسې:

- خالژن نه دی نه وه نابی بزائم چ قه و ماوه؟ هه نه بی له من دلنیا بن و باس و خواسه کم

بی بلین به لکه بتوانم شتیکم له ده ست بی...

هاته نیو قسه کانی نه محمد دیه وه و گوتم:

- تنیا هه نه وه نده ی بزانه که خالت دهری کردووم.

نه محمد به سه پیریکه وه ته ماشای کردم به هه راسانیه وه گوئی:

- چی؟ تو دی دهر کردووه؟ باشه بو؟ تکات لی ده کم به سه رها ته کم بو بگیره وه بامنیش

بزائم به سه رها ته که چه؟

هه روا به دهم گریانه وه باس و به سه رها ته کم هه موو بو گیترا یه وه، له دوا ی میزد کردو نیمه وه

نو یه که مین که سیک بسو گوئی بو سکالا کانم شل کات و بزانی که دهر چهنده سالی

سهریه تیه عمه دیدا چ نیش و نازارو رهنج و ناخوشیه کم کیشاره و خۆم ده بندا راگرتوه.
- زۆر به داخوه سه ریکی له قاندو گوتی:

- به بۆچوونی من نیستا و دهو سه عاته وه ختهی شهویدا راست نیه که سوکاران ناره حهت کهین، نهو بهسته زمانانه ههر هه تره شیان ده چی و اباشتره بچینهوه مالتی نیمه به یانیش که سوکاران ناگادار ده کهینهوه.

قسه کانی نه جمه دیم به لاره له جینی خۆی بوو ههر نه بایه خوشکه کهی عمه دی ناگاداری ره فتاره دزیوه کهی برایه کهی ده بوو. ده و ده م و سه عاتهی شهوئ ته نیا ههر له بن سایته کی ده گه رام تا ههر نه بی لهو بارو دۆخه ناماقو له م رزگارکات و بمشارتیه وه. له بهر نه وه پیتشیاره کهیم قبول کرد و ده گه له نه جمه دیدا چرومه مالتی دشه کهم. ههر چۆنیک بوو له سه رجاده و سه رگه رانیه چاکتر بوو.

* * *

ده و ساته دیدا ته وای به ده نم ده لهرزی، ههر به زیندانیه کی ده چوم که تازهی له زیندانی راگردبی و ترسی نه وهی هه بی ده ههر نان و ساتیکیدا بیگر نه وه. سه عات نزیکه کی دووی به یانی بوو که گه یشتینه مالتی دشه کهم. نه جمه کللی پی بوو به لام زهنگی لی دا تا دایک و بابی بین ده رکه کی بکه نه وه ناگایان له هاتنی من بی. هه مو نه وانه ی مالتی ده خه وی شیریندا بوون و نووستبوون، نه جمه ناچار بوو چند زهنگیکه دیش لیدا تا به کینک هه ستی و ده رکه کی بکاته وه. چند ده قیقیک رابرد گلۆپی سه ر ده رکه کی هه لبوو. دهنگی خه و الووی نیبراهیمی میردی دشه کهم هات که پرسی:

- کتییه وه؟

نه جمه وه لامی دایه وه:

- منم بابه، به یارمه تیت ده رگا که بکه نه وه.

دهنگی پیتی برایاغای بهرز بۆوه که به ره و لای دهرکی هه ساریوه ده هات و له بن لیوانه وه ده یگرماند:

- سه د جارم گوتوه شه وانه هیتده درهنگ مه یه وه مالتی یا ههر نه بی کللی ده گه له خۆتدا به ره تا به و ناوه ختهی شهوئ ناسوده یه و هه وانه وی نه هه مووان تیک نه ده ی.

نه جمه سه ریکی منی کرد و زه ردیکی هاتی و له سه ر خۆ گوتی:

- نهوه چونکه له خهوم کردووه واناره حهته نټوه نارحمت مهن من ده گه ل بژله بژلی دایی و بابان راهاتووم.

نیبراهیم ناغا قفلی ده رگا ناسنه که ی به ده نگیکی وشکوه کرده وه و ده رکه ی والا کرد هر که چاری به من کهوت ساته وه ختیکی کش و مات و ههوت تیمره راهاو سهیری کردم و دوايهش چاریکی له نه حه دی کرد. زور به شهرم و ته ریقیه وه سه لوم کرد و نیبراهیم ناغا خوی خړ کرده وه و به میهره بانیه که وه گوتی:

- سه لاو له من هوه ره ها خاتوون، زور زور به خیری بی فهرمونه ژووری تکا ده که م.

نهوجا له بهر ده رکې لاچوو و به ناصاژهی ده ست منی بز ناوحه ساری فهرموو کرد.

دوای چوونه ژووره وه ی من بز ناو حه ساری نه حه دیش دوای من هاته ژووری، نیبراهیم ناغا سه ریکی له کولانی خوار کرده وه و گوتی:

- نه دی محمد ناغا ته شریفیان نه هیتاوه؟ نټوه هر ته نیان؟

به شهرمه زاریه وه گوتم:

- به لې، که بهو ناوه خته ی نارحتم کردوون داوای لیبووردن ده که م.

نیبراهیم ناغا کراسه که ی ریک خسته وه و خیرا خیرا قویچه کانی داخستن و گوتی:

- تکا ده که م، نهو قسانه چین ده یانکه ی، مالن خوتانه، فهرموون وه رنه ژووری تا ده چم

ملوکې هه لده ستیم.

داوای لیبووردن له نیبراهیم ناغای کرد و چوومه ژووری دانیشنن و ههروه ک مندلینکی

دوره دایک و باوک له غه ربیه دا له کونجیکه وه به ماتی دانیشنم.

دوای چمند ده قیقیکان به دیتنې ملوک خانیته غم و که سه ری ناو دل و هه ناوم وه ک لافاوی

هه ستانه وه و فرمیسکم به لووزه به چاواندا هاته خوارې. له جینی خوم راستبوومه وه و چووم

خوم ده نامیزې ملوک خانی هاروشت و به خور گریام.

ملوک خام به سه ریکه وه چاریکی له من و نهوجا چاریکی له نیبراهیم ناغای کرد که له

دوای من هوه هاتبووه ژووری وه ده نگیکی له رزوکه وه گوتی:

- چپوه، ره ها خاتوون، محمد چی لی قه وماوه؟

به سه ر له قاندنټوه وه لامیکی نه رتیانه م دایه وه. ملوک خام که دل راوکه و دل خوریه ی ده

ده نگیدا شه پزلیان ده دا پرسې:

- نەدى باشە چ قەوماوہ؟ توخوا بلى، تۆ، بەو ناوہختەى شەوئ چدەكەى لە دەرهوہى مالى؟ نەوئش ناوا بەتاقى تەنى؟

بەدەم ھەنىسك و قولپەى گريانىتوہ نالاندم:

- كام مال، من خو نيدى تازە مالم نيه، محمد ھىلانە و مالى لى تىك دام و كاولى كرد و منىشى لەو كاولى وەدەرنا و دەرىكردم.

ملوك ھىندىكى لە خوئ تەكاندمەوہ و گوئى:

- دەئتى چى؟ محمد ناماقولئى كرد ھەتا سەرى ھەلدەگرئى تۆ لە مالى دەركا، وەرە دانىشە بابزائم چ روويداوہ و چبووہ و چ قەوماوہ؟

ھەروا كە دەستى گرتبووم و لە پەناى خوئەوہى دادەنام بە ئەحمەدى كەتازە ھاتبووہ ژوورئ

گوت:

- رۆلە گيان بئ زەحمەت پەرداغە ناوئكى بو خالۆژئى بئسە و ناگرى بن كترىبەكەش ھەلگەوہ تا چايەكى لىتئم.

ئەحمەد دەستبەجئ راستبۆوہ و لە ژوورئ چووہ دەرى. ملوك خام بە مېھرەبانىوہ رووى

لەمن كردهوہ و گوئى:

- تووبى نەو خودايەى ئەوا مەگرى، محمد نەوہى ناھىئى تۆ خوئى بو نارەحەت كەى جا چ

جاى نەوہى بوئى بگرى، دەى جا ھەر كاتئ نارام بوويتەوہ بۆم بگىرەوہ چ قەوماوہ و چ روويداوہ و تۆ و محمد لەسەر چىتان شەپو ھەرا بووہ.

ملوك خام و ئىبراھىم ناغا ھەردوو كيان بە بئدەنگىوہ سەبرى ھەلۆھرا ندى فرمىسكەكانى

منيان دەكرد و ئىبراھىم ناغا جار جارىكانىش لە رووى بەزەبى و داخوہ سەرتكىشى بادەدا.

ئەحمەد بەخۆز بە پەرداغە ناوہوہ ھاتەوہ ژوورئ و ملوك خام ناوہكەى ھەلگرت و

فەرمووى پئ لەمن كرد. زۆرم سوپاس كرد و پەرداغە ناوہكەم لئ وەرگرت. دەستم وا دلەرزى

كەبەرە ناوئىك بەسەر چارشىتوہكەم و سەر عەردىدا پڑا، دواى خواردنەوہى قومئكى ھەناسئكى

قولم ھەلگىشا. چەند دەقىقئكى برد تا توانئم دەست بە گىرپانەوہى مەسەلەكان بكەم. نەوجا

بە نارامىەكى تەواوہوہ كىشەكاتم ھەر لەو رۆژەوہى خەسووم و جەمىلە بە ميوانىمانەوہ

ھاتبوون تا دواين شەرى ئىستامام ھەموو لە ھەموو گىرپايەوہ. جارى وابوو لەبەر نارەحەتبان

لە پرمەى گريانىتەم دەدا و قسەم پئ نە دەكرا. سەر سوپەمان و ھەوتى بەناشكرا بە دەمر چار و

سەر و رووى ملوك خام و ئىبراھىم ناغايەوہ دياربوو و دەبينرا.

نهوان به زاری به شهوه کش و مات گوئیان بۆ قسه کانی من را داشتبوو و له کۆتایی قسه کانی شیدا گوتم:

- من هەر له سه ره تاوه ده مزانی که محمد مه بهستی من نیه و دواییش مه بهسته که ی لهو هاوسه رگریه ی بۆ روون کردمه وه و پیتی گوتم.
- له وانیه تۆش هەر هه له بیست و محمد نهو مه بهسته ی دهو هاوسه رگریه ییدا هەر نه بووین؟

هه ناسیتم هه لکیشا و گوتم:

- هه له ی چی! کاتی که نهو به زمانی خۆی به من بلتی که به چ هۆیه که وه منی هیناوه و مه بهستی چ بووه، هیچ ده مینیتته وه، و نهو ه هیچ هه له یه کی تیدایه؟
نیبراهیم ناغا خریشکنانه پرسى:
وه گری ها تمه وه و گوتم:

- چه زده که م ئیوه بۆ خۆتان داوه ریه که ی بکه ن و رای خۆتان بده ن داخوا نه وه راسته میردێک ناوا به ژنه که ی بلتی...

په رداغه ناوه که م له سه ر میزه که ی هه لگرت و قومیکى دیکه م لیدا نه و جا درێژه م دایه:
- زۆر چاکم ده زانی که محمد لوت به مندنا ناهیتى و منى ناوى و دواییش هەر خۆی رانه گرت و پیتی گوتم که تا بابت موغازه که نه خاته سه ر من و به ناوی منیه وه نه کات هەر نه وه حالته، بۆ پیتوايه من عاشقی چار و نه برۆی تۆ ببووم که هاتوومه خوازینیه ت؟
نیبراهیم ناغا و ملوک خانم ناباوه رانه سه ریتکی یه کتریان کرد. نیبراهیم ناغا له رووی داخ و دل سوژی وه سه ریتکی بادا و گوتم:

- نه و دیه که ده لێن که س دلێ که سی پێ ناخویندریتته وه، نهو نه زیکه ی سێ سه له که من زاوای نهو بینه ماله یه م که چی هیشتا محمد م هەر نه ناسیوه.
به نیگه رانییه وه پرسیم:

- ئیوه پیتانوايه بتوانم پشتی پێ بهستم؟ چۆن بتوانم باوه ر به قسه کانی بکه م، کى ده توانی گره نتی نهو به دات که دوای به ناو کردنی موغازه که ش من ته لاق نادا و موحه ره می ناهیتى.

ملوک خانم به ناقابلیه وه گوتم:

- ناماقورلییه ده کا ده چیی بیوه ژنسی دینسی. به خودای قسه سم هه ریبیینم نه وهی له زارم
بیته ده ری پیی ده لیم، بی غیره تهی نا پیاره، قوریه سهری که ژنه جوان و نازدار و نه جیبه که ی
خوی به بیوه ژنسیکی بدا، نه من هه ده لیم نهو ژنه نوشته و کشتهک و دوعایه کی به زاریدا
کردوه یا...

نیبراهیم ناغا به بیی حوسه له بییه وه قسه که ی پیی بری و گوتی:

- نابابه نهو قسانه چین ده یانکه ی، محمه مد هه ربۆ خوی لهو ژنهی ده ره شیتته وهو قابیل
و شایان و شایسته ی ویه چی به سهر نوشته و کشتهک و نه فسوونانه وهیه! کچه که م توش
کارنکی چاکت کردوه که هاتوویه نیره.

به شهرمیته که وه گوتم:

- نهوشۆ به ختم هه بوو که کاکه حمه دم دیت و هه دهو ساته شدا که توشی وی بووم زانیم
که خودا هیتتا پرووی له منی بیی ده سه لات و به نده ی هیچی خوی وه رنه گپراوه و به ره نلا ی
نه کردوه، نیدی توانای نهو هه موو سوو کایه تیه م نیه و نهو ژیانم ناوا پیی ناچیتته سهری و له
توانای من به ده ره بویه هه ره چونتیکی سووه ده بیی سهره په تیکتی نهو گلۆله ی ژیانم هه ره
بیینه وهو به خۆم داییمه وه و نه گهر سهریش نه که وتم نیدی نه وه هه رچی تانو پۆی نهو ژیانیه
هه مووی ده پسیتم.

گریان ریی قسانی لی گرتبووم، نازانم چهند گریابووم کاتی که سهرم هه لینه یه وه چاوه کانی
ملوک خانیش له بهر گریانی سوور هه لگه رابوون. ده سه کانی م خسته ناو ده سه کانه وهو پیتم
گوت:

- تکا ده که م بمبوورن، نیوه و نیبراهیم ناغاشم به قسه کاتم ناره حهت کردن، نه گهر
بفه رموون هه رنم شو لیره بم، به یانی زوو ده چه وه مالتی بام.

هه روا که ده سه کاتم ده ده ستی ملوک خانیدا بوون نهو هه ره دلخۆشی ده دامه وه و هه ولتی
ده دا به قسه کانی بریکم له نیش و نازارو رهنج و ژانه کان که م کاته وه.

سهرم بلند کرد و ده چاوه کانیه وه رامام، نه و جا به ده نگیکی له رزۆکه وه پرسیم:

- به لای نیوه له کوتی نه م ژیانم مدا به هه له چوو وم، له کوتیم ری هه له کردوه و لاری سوو
وم؟ نایا به راستی ژنسیکی خراپی محمه دی بووم؟ که سوکارم ده ره قی نهو ژیانم که میان چاکه
ده گهل کردوین؟ باشه ده بوو له وه زیاتر چیان کردبایه که کردویانه و چ ماوه نه یکه ن؟ محمه مد
چی له گیانی من و که سوکاره که م ده وی! نهو ژنه ته لا قدراره چی پیوه یه وا محمه دی شیت و

شهيدا و شيفتهى خۆى كردووه؟ تهواوى ههموو نهو پرسيارانه، پرسيارگهليكن كه خهريكن من شيت دهكهن كهچى وهلاميكيشيان بۆ نا دۆزمهوه. نهوهش نه له بهر نهوهى كه وهلامه كانيان نازام، نا، من ههر نهوهى نازام كه محمد بۆ بهرام بهر تهواوى خۆشهويستيه كه سوكاره كانى من لالوت و دردۆنگه، باشه نهو له ژياندا چى دهوئ كه من ناتوانم بيهدم؟ دووباره گريامهوه، به دهنگى بهرزوه ده گريام و شانكاهم له بهر هه نيسكى گريانى هه لتهك هه لته كان بوو. ملوك خانم و ئيراهيم ناغاش ههر دلان ده دامه وه. ئيراهيم ناغا پتي وابوو كه له دوا دوايييه كهيدا محمد روژتيك ههردي سهرى له بهرد بدات و نهو ده مى پهي به هه له كانى خۆى بهرئ.

ملوك خانم به دهنگيكي تووره وه گوئى:

حه زده كه م نهو سه ره ي بهو له شهيه وه نه ميئي به لام پهي به هه له كانى خۆى بيت و ههر نه وه ندش بزاني كه نهو منداله به سته زمانه بي گونا هه جوانى و جاحيلى و ميشكى خۆى به قوربانى نهو ژيانه ي كردووه و هيچى پتي نه ماوه ده گه ل نه وه شدا كه برامه به لام پيم كه سروه مايه سييه برايكي ناوا لاسار و بي غيره تي وه كو نهوم ههيه.

نهو جا رووى ده من كرد و به ميهره بانبيه وه گوئى:

- تكات لي ده كه م ههر نارام و له سه رخۆيه. دوايه ههموو شتيك چاك ده بيت، ئيستا توپتويستيت به خه و حه سانه وهيه. خوا ره جمى به توو بهو كۆرپه له ي بكا كه ده زگتايه به لكه نهو هه تيوه بي نه قله ي بيتته وه سه ره هۆش و رتي خۆى، هه سته به چۆ ناوتيكي به ده ست و ده موچاوتدا بكه هينده گريايى ره نگت به رووانه وه نه ماوه، نازيزه كه م نيش به گريانى پيئك نايه ت و چاك نابن، محمد شايانى نهو ليها تووي و قوربانى نه ي تو نيه و ليى نايه. به راستى تو له ونان و نهك به حه رام و بي غيره ته خه سارى.

به زۆريه ملوك خانم هه ستام و چوومه حه سارى، ده سه ره تاي زستانيدا بووين و بهو بايه ساره دي له ده موچاوى دام فيئكايه تيم پيدا هاته وه و هينديك دال دامر كايه وه.

ناويك به ده موچاوامدا كرد و هاته وه ژوورئ. ملوك سيني چا و ميوه ي هينابونه ژوورئ. چونكه زۆريش له شهوي رابردبوو هه ستم به برسويه تيه كي زۆر ده كرد. تكام له ملوك خانم كرد كه نه گه ر چيشتى ئيواري هيج ماوه بۆم بينى بيخۆم. ملوك خانم كه بۆ خۆشى ههر برسى بوو پيشنياره كه مى زۆر پي خۆش بوو و هينديكي چيشت گه رم كرده وه و هه موو له هه موو له ده وري سفره ي خربووينه وه و ناغان خوارد.

دوای ناغواردنې و چا خوارندنه ویش دوو دهسته نوینی هر ده هه مان ژوردا راخست. سرم له دهسته نوینه کان سوورما. که به سر نجه پرسیاراوییه کانی من زانی بهرله وهی من قسه یهک بکه م گوتی:

- نه وه جییه کیان بۆ تۆر ئه ویدیش بۆخۆم، پیمو ابو رهنگه به ته نیا نوستنی ده و ژورره یدا بترسی، بۆیه له لای تۆر ده نووم تا به ناسووده یی و بن غم و خه یال بنوی و بجه سیته وه. سوپاسی نه وه هه موو دل سوژییه م کرد و چوومه سه رجی به لام تا سه به ینیم خه وه نه چووه چاوان و تا به یانی چاوم لیک نه نان.

به یانی زوو له جی هاته ده ری و به و سه رمای زستانه ی که و ته راویچکان له هه ساری، ده هه ناوی خۆمدا وا ده سوو تام که هه ستم به سه رمای زستانه ی نه ده کرد. سه عاتیک چوو تاملوک خانم و نه وا نی دیکه ش له خه وئ هه ستان. که ملوک خانم هه ستا و منی له هه ساری دیت راویچکان ده که م به نیگه رانیه وه هاته هه ساری و گوتی:

- ره ها گیان، نه وه بۆ به و که ری به یانیه و به و سه رمایه ی له ده رتی؟ وه ره وه ژورری سه رمات ده بی، هر نیستا قاوه لتییه ناماده ده که م، ده که م، وه ره ژورری به پیاله چایه کی سه رمای له له شت ده رکه.

به ره وه لای ملوک خانمته چووم و سلوم لی کرد، ملوک خانمیش به میره بانیه وه وه لامی سلاره که ی دامه وه و ده ستیکی به روومه تیش داهینا و له دیتنی ده موچاوم که به سه رمایه سوور هه لگه را بوو زه ردیکی هاتنی و گوتی:

- وه ره له بهر ناوینه ی سه ریکی خۆت که، راست وه ک ژنه دیهاتیان لیه کانت وه ک غونچه ی پشکو توون! نازانی که به و جۆره چند جوانتر ده بی.

ملوک خانم به رده وام سه ری ده کردمه سه ری تا تۆزی له و غم و خه فه تانه ی ده دلندا بوون سووک بکا. به زۆریه ملوک خانم و نیه راهیم ناغا و نه حه دی قاوه لتیما ن ده که ش و ده ورره ریکی گه رمو گوو و پرسۆزدا خوارد. دوای قاوه لتییه مۆله تم له ملوک خانم و نیه راهیم ناغای خواست تا ده گه ل نه حه دیدا بجه وه مالتی باجم به لام نیه راهیم ناغا نه یه شت و رتی نه دا و داوایش له من کرد هیندیک راوه ستم به لکه نی بتوانن به بی نه وه ی که که سوکاره که م ناره حه ت و نیگه ران که ن ده گه ل محه دیدا قسان بکه ن و وای لی بکه ن که ده سته به رداری موخته ره مئ بی و خانوویکی بگرن و له وئ بگوازه وه.

ده گهل نهوهدا كه وه لآمه كهی محمهدیم ده زانی و شاره زای دژه كرده كهی بووم به لآم له بهر نهوی ملوك خانم و هاسره كهی واپرنه كه نهوه كه من هه لئا كه م و ده گهل مژده كه مدا ناگوغیتم و نایه مه ره دایه و همر نهو كه لله ره قیانهی من بووه كه ژیانی بهر روزه گه یاندووین قبولم كرد. نیبراهیم ناغا خوی ناماده كرد و ده گهل نه حمه دیدا چوونه موغازه كهی محمهدی تا قسهی ده گهلدا بكن و نهویش ده گهله خویاندا بیتنه وه مالتی خویان. بهر هیوایی بتوانن به قسان وای لی بكن بیته وه سمر هوش و ده گهل مال و ژیان وژن و كۆریه كهیدا بسازی.

چهند سه عاتیک به سمر چوونئ نیبراهیم ناغا و نه حمه دیدا ده چوو و من و ملوك خانم نارام و تۆقره مان لی هه لگه را بوو. به باشی ده مزانی كه محمهد چۆنیان رووبه روو ده بیته وه و نهو هوش همرده بووه مایهی شهرمه زاریه من.

ماوهیهك رابرد به لآم نیبراهیم ناغا و نه حمه و محمهد چ هه واتیکیان نه بوو، ههوا به تهواری تاریك ببوو كه نیبراهیم ناغا و نه حمه به سوور هه لگه راویسه وه هاتنه وه مالتی ملوك خانم به دیتنی ده موچاوی نه وان هه موو شتیك تیگهیی و به بی تاقه تیسه وه له سمر مویتله كه دانیشته. من ههر له سه ره تاوه ههول و كۆشش و ده ست پیسخه ریه وانم بژ ناو بژیو ناشتوبونه وی ده زانی كه بی نه بجامه. زۆر چاكم ده زانی كه محمهد واشیت و شهیدا و شیفتهی موخته ره می و ده گهله ویدا بووه كه نه سه مه هه روا به ناسانی و به چهند قسینكان، عیشقی وی له بیر بسچیتسه وه. نیبراهیم ناغا به روخساریکی سوور هه لگه راو و تووره وه و بی یهك وشه دانیشته بوو و سهیری نهو هه لآمی ده كرد له پیالهی چایه كه وه هه لده ستا. ملوك خانم خوی رانه گرت و پرسى:

- باشه دهی، ده شتیکی بلتی پیاره كه، نهوه نه بووه نیش، له وه تهی هاتوویه وه ههر قسینی ناكهی ههر نه بی بلتی چبوو چ نه بوو؟ محمهدت دیت قسه ت له گهل كرد؟ یان نا؟ وه لآمی چبوو؟ راستیه كهی محمهد نهو جۆره نیشانه بژ ده كا؟ مه به ستی چیه؟ نیبراهیم ناغا سه ری بهرز كرده وه و به تووره بیسه وه گوتی:

- چ بلیم خانم؟ وه لآ هی راستیه كهیت ده وی بیده نگیه كهی من له بهر خاتری ره ها خاتوونیییه، من شهرمه زاری نهویم كه ته نانه ت قسه كانی برایه كه ت ههر بكه مه وه، نهو پیاره چهند نرم و بی نابوو بووه و نیچه نه مانزانیه وه. راستیه كهیت ده وی من پیموایه نهو ژنه فریشته بووه كه تا نیستا توانیویه تی ده گهله ویدا بژی له راستیدا نهو كیتونك بوو كه تا نیستا خوی راگرتوه و ورد و خاش نه بووه.

نیبراهیم ناغا كه میتك وه ستا و ده ستی پتكرده وه:

کاتی که برایه کت زانی رها خاتون لیره و دوتنی شوی نه محمد هیناویه تهوه مالتی
 خومان دهستی به شهر و هرایه کرد ده گهل من و نه محمدیدا و به گزمان داهات که به قسه ی کی
 هیتشومانه یا هیناومانه تهوه نیره. من و نه محمدیدیش هرچی کردمان و کراندمان و له هر
 لایه کیهوه بوی چوین نه مانتوانی ده گهل خومانیدا بیتینهوه نیره، هر گیز قسه ی ناچیته
 میتشکی و هیچ وه ناگرئ و هر له سر سی جار بیستهی خویه تی و نهو هموو زوری و
 پیداگرتن و سووربونانه ی من و نه محمدی بی ناکام بوو و نه هات و نه هات.

نهوجا نیراهیم ناغا رووی ده من کرد و گوتی:

- من شهرمزاری تو شم کچه کم که بوومه مایه ی نازاردانیت به لام ده بی نهوه ی هر بلیم
 که محمد هاتوته سر نهوه ی که تو هر تلاق بدات، و زوریش رژه له سر نهوه ی که تازوه
 ده بی نهو کاره نه نجام بدرئ و تهوایی. به کول ده گریام و له ناخی دلوه م تووک له محمدی
 ده کرد که ناوا شوو و زوری لی کردومه گریان. به بیستنی قسه کانی نیراهیم ناغام هست به
 سوکایه تیه کرد، دارمام، ورد و خاش بووم، حمزم ده کرد سرم له دیواری دابایه و به هموو
 هیزی خوش هاوارم کردبایه، نه فرته لی بی محمد، نه فرته له تو ش ژانی...

ملوک خانم به سپایی ده ستیکی به سریدا هینام و به پتیکی ناشکراوه گوتی:

- مگرئ نازیم، محمد له تو ناوه شیتتهوه، پیت وانه بی بو دلدانهوه و هیورکردنه ویت
 واده لیم، نا به خودای هر به راستی له تو ناوه شیتتهوه، لهوه ی چاکتر که ناوی پیساونیکی وات
 له سر نه میتنی، به خودای من شهرمزاری تو و که سوکاره که شتم. هر وه ک ناگاداریشی من
 زور ده مینکه وازم لی هینان و هاموشویه کی واشم ده گهلدانین، پیتوایه له بهر چی؟ چونکه
 له بهرهللاییه یان بیزارم، پیتوایه پیواه که ی مه نیزه ی، مه نیزه ی بو تلاق دا؟ هر له بهر نهو
 بهرهللایی و بی بهند و باوییه نه بوو، وه لاهی ناچار نه بم هر به زمانیشم دانایه که من
 خاوه نی نهو کهس و کارو بنه ماله شم.

دوای سه عاتیک باس و گفتگوو ده باره ی محمد و ره فتاره ناله باره کانی داوام له ملوک خانم
 و نیراهیم ناغای کرد تا بجمهوه مالتی بایم. ملوک خانم زوری پهله کرد که نهو شهوش هر له
 مالتی وان بم و به بیانیش بجمهوه مالتی بایم به لام ملم نه دا.
 حمزم ده کرد تا زوه پهنا بهر مهوه بهرو باوهشی دایکم.

که ملوک خانم منی بهو حاله په شتیهوه دیت نیدی چیدیکه ی بی دانه گرت و منی ده گهل
 نیراهیم ناغایدا ناردهوه و بو خوی له شهرمن روان رووی نه ده هات چاری به چاری باب و

دایکم کهوئ بۆیه بۆ خۆی نههات. ئیبراهیم ناغا به درژایی رتیه بهردهوام دلئی ده دامهوه و داوای لی ده کردم تا ده کرئ هه ره له سه ره خۆو نارام ب و به غه مان خۆم له ناو نه بهم چونکه هیچ کارئک به غه مان پئک نایه و له و باره شه دابوو دراییه که ی محمه د هه ره دیته وه سه ره مال و حال و ژایانی خۆی. داوای گه یشتنه وئ ماله با ب، ئیبراهیم ناغا به شه ره مه وه و به کورتی شه وی پیتشور و چوونئ منی بۆ ماله خۆیان بۆ باب و دایکم گتراهوه و داوای سه عاتئک قسه و باس و گفتوگۆ ده گه ل باب و دایکدا خوا حافیزی کرد و چۆوه مالتئ خۆیان.

باب و دایکم هه ردووکیان به داخه وه له وه ی که روویداوه کهوتسه دلدانه وئیم و داوایان لی کردم که هه رچی بووه و روویداوه هه موویان به دوور و درژئی بۆ باس بکه م و بۆیان بگتراهوه. منیش به ده م لشمه لشمی گریانئیه هه رچی هه بوو هه موویم بۆ گتراهوه و له کۆتایی قسه کاغدا گوتم:

- هۆی هه موو نه و به د به ختی و ره نج و ناخۆشیانه ی که تووشی من هاتن ته نیا ئئیه و بابه گه وه ن، نه وه هه ره ئئیه بوون که ته نیا حیسابتان بۆ روواله تی ده ره وه ی که سائئک کرد و بوونه هۆی هه موو نه و ناخۆشیانه ی من. بیرتانه چۆنتان گوئ نه دایه داد و برۆ و گریانئ من ومنتان وه ک شتئکی زیاده سه یرکرد؟ ئیستاش نه گه ر جئیه کم هه بایه هه ره نه ده هاته وه ئیره و نه وه ش چاک بزائن هه تا ما ب و بئتم گه رده نی ئئیه و بابه گه وه ی هه رگیز نازاد ناکه م و ناتان به خشم. بابه سه ری به ردابۆوه و هئچی نه ده گوت و ده بیرو خه یالانه وه چوو بوو. دایکم به کول ده گریا و به ناله یه که ره گوئی:

- باشه تۆ چۆن نه و هه موو ماوه یه نه و ئیئش و نازارو ره نه هشت کئشاوه و قسه شت نه کردوه؟ نه وه ئیستا بزائم بۆ تا ده هات رۆژ به رۆژ هه رکز و لاوازتر ده بووی و ده بنئسای ده زائم من و بابت به رامبه ر تۆ و ژایانی تۆ زۆر که مه تر خه م بوو وین به لām سوئندئ ده خۆم که لئیره به دواوه هئچ کاتئ به ته نیات جئ ناهئلم، ئیستاش نه چوووه بچئ و دره نگ نه بووه، غه مئ مه خۆ هه سه ته بچۆوه ژوو ره که ی جارانت و هئندئک وه حه سئ و ئیشه کانی دی بۆ بابت لئگه رئ. چه ند رۆژئک به سه ر رۆیشتئ من وه اتنه وئیم بۆ مالتئ با ب که چی محمه د هه ره مئشئشی لی میوان نه بوو و هئچ هه نگاوئکی ناشتبوونه وئئ نه نا. چه ند جار ان با ب چوو بوو تا بئدوئئئ و قسه ی ده گه ل بکات به لām چ جارانی نه دئبووه و وه ک بئئئ بووئته دلئیه ناوئک و عه رد قووتی دا بئ.

دایکم ده یگوت:

- كچه كهم دهنیو بنه مالمی مددا وا باوه كه ژن به جلی بوو كینیه وه دهچته مالمه میردی و هر به كفنې سپییه وهش له مالمه میردی دیته ده ری، ژن نابیی له سر هم موو ناكوكی و كینشمه كینشیکې له مال و حال و ژیانی خوی بتوری، نیستا نیدی نهو ژیا نه هر تنیا نی توو عمه مدی نیه بهلكه نهو كۆرپه ی ده زگیشته دایه نه ویش مافی ژیانی ده گمل دایك و بابیدا هیه و هقی به سهرتانه وه یو خواش هه لئاگرئ له بهر خوتان نهو هه قه ی لهو منداله بی گونا هه ی بستینه وه. عمه مد نالئ نهو ژنه ی دینئ نه دی كوا؟ نه دی بو نایه یئنی؟ نه گه ر نهو راسته كات نه دی بو نایه تو ته لاقدا؟ نه وه نزیكه ی پازده روژه تولیره ی نه دی بو نهو تا نیستا هه نكاویكې نه اوه؟

وبابه كه به سر قسه كانی دایكه كه ی پشت راست ده كرده وه به لام من دوو دلئ قسه كانی دایك بووم راستین و یا نه وه ی كه عمه مد به راستی نیازی جودا بوونه وه ی له من هه بی نیدی نه وه به یه كجاری له لا ساغ بۆوه كه مه بهستی عمه مدی لهو هه مووئیش و رهنج و نازاردانه ی من تنیا هر نه وه یه كه سوکاره كهم ناچاركا موغازه كه ی به ناو كه ی ن.

نزیك نیوه روئ حه قده هه مین روژی مانگی زستانئ بوو كه زه نگی ده ركی حه ساری لئیدا، سالار رایكرده حه ساری و ده ركی كرده وه و دوا ی چنده دقیقیکانی بانگی دایكه ی كرد. دایكه سه پۆشی به سهری دادا و چووه بهر ده ركی حه ساری. دوا ی چنده ده قیقیکان دایكه به رهنگیکې په ریوه وه هاته وه نیو مالمئ نهو نامه یه ی پۆسته چی هیئا بووی دایه ده ست باجم. ناگاداریه دادگای بوو كه منیان بو دادگای بی داوا كرد بوو، ته واری دنیا م به سهردا رما. عمه مد شكایه تی له من و نه جمه دی كرد بوو كه نیمه هه ردووكمان په یوه ندی ناره واما ن ده گمل یه كتردا هیه و به گوریه ی بریاریکې پیشتر كه ده گمل نه جمه دی دراوه، من ده گمل عمه مدیم شه ر و هه را بووه و له مالمئ چوومه ته ده ری. بابه دوا ی خوئنده نه وه ی راگه یاننده كه زور به سه ختی له رزی و له تووره بییان و له رقان ددانی ده چیره وه ده بردن و له بن لیوانه وه ده یگر ماند. سه رنجیکم دایه رهنگه په ریوه كه ی روخساری دایك و پشتا و پشت كشامه وه و پالم وه دیواریه وه دا. دنیا م له پیش چاوان تاریك و نووتهك بوو و نیدی ناگام له هیچ نه ما.

كاتئ كه وه ناگاها تمه وه و چاوم هه لئنا نه وه باجم سه ری ده ناو دهسته كانی خوی گرتبوو و به سپایی له ده مووچاوی ده دام. دایك له سر و رووی خوی ده دا و ده یزریكاند، فرمیتسك به چاوه بیوانه كه ی باعدا هاتبوونه خوارئ و به نارامی ده یگوت:

سويند بهو خودايهي هر كارتيكي له دهستم بئ بۆت دهكهم هر نهونده تۆ بلي تا من بۆت نهنجام بدهم.

به گريانهوه گوتم:

- بابيه من شته له دست چوره كانم له تۆ دهويتته شتي شو روژه خوژ و شادييه بئ ناگاييانهي هممبون برۆ و نهوانم بۆ له بابيه گهروه بستينهوه.

بابيه مني بهسينگي خوئيره گوشي و بهكول گريا و بهدهم گريانيشوه هر دهياگوت:

- من و بابيه گهوره تنيا و تنيا هر ناره زوي بهختهوهري و خوژسي تۆمان دهكرد، باوهركه.

نهو ماله پر ههياهووه جهنجاله ببوه پرسه و ماتم. ههريهكه بهدواي كوئجتيكي چۆلدا دهگهرا تا له خهلوتهگاي خوئيدا بهگرياني غم و كهسهه دل پرووكينهكاني خوئي داهر كينيتتهوه.

دايك و باب لهحهژمهتي چاره رهشيه جگهه گوشهكهيان كه بۆ خوژيان هۆي راستهقينهي بوون فرميسكيان دادهباراند. راحيله كه تازه سهروهختي شوو شادي و جموجۆلي بوو لهبهه غهمه گيان پرووكينهكهي خوشكي فرميسكي دهپرشت و منيش بۆ چاره نووسي شو مندالهي دهزگمدا بوو غه مبار بووم.

سالاريش نيدي دهستي له بزۆزي و جهنجالي و شهيتانييه هه لگرتبوو و به زۆري له لايهكي ژوروتوه بئ دنگ و سەنگ ياري به نوتۆمبيلۆكه كاني دهكرد، جاري وابوو كه دايكهي به چاري گريانهوه دهديت خوئي داويشته كوژ و باوه شيهوه و به چاوه جوانه كاني به نيگه رانيه كه وه دهپروانيه ده موچاوه غه ماويه كهي دايكه و نهوانيدي.

تا له روژي دادگا نزيكتر ده بوينهوه من دلّه خوته و غه مه كانم زۆر تر ده بوون.

ترسي نابروو چوونئ منيان هيتنابووه نزيكي شيت بوونئ. نه مده زاني ده بئ جبكه م و چۆنا و چۆن چارم له بهر ملوك خانئ و ئيرا هيم ناغاي هه لئيم، چووني من بۆ مالتئ وان واكرد نهوانيش نابروويان له كه دار بئ. شو پياوه چهند پيس و بئ شهرم و نابروو بوو كه ناماده بوو تۆمه تيكي ناوا وه پال خوارزاهي خوئي بدا؟ نهوه مني خوژ نه ده ويست و له بيانوويكي ده گهرا تاله من جودا بيتتهوه، نهدي نه جهد دهو نيتهيدا گوناهي چبوو؟ نهدي گوناهي ملوك خانم و ئيرا هيم ناغاي كه هه لئيان دهدا بيتكمان بيتنهوه و ناشتمان كه نهوه چبوو كه مۆري ناپاكيهي به كوره نازيزه كهيانهوه لكاندبوو؟

دوابیه‌کەمی ئەو رۆژە دیاریکراوە هەر هات. من دەگەڵ دایک و بائیدا لە دادگای نامادەبووین. محەممەدیش بە تەنیا هاتبوو و وچەند مەتریک بەو لاوە تەرەو و هەستابوو. سەرەڕێ دادگاییە مە هاتبوو و ئێمەیان بانگ کردە دانیشتنی دادگایە. هەر لە چوونە ژوورە وێتوێه من شیتانە دەگریام. لەبەر دەمی قازیم سوتیند خوارد کە قسەکانی محەممەد درۆیە و راستیە بەسەر هاتە کەم گێڕایەو بەلام نەشاهیدیکم هەبوو نەبەلگەیک.

دادگا ئەحمەدیشی هێنابوو و من بە دیتنی ئەحمەدی دەگەڵ دایک و بائیدا ئەو نەو نەدی دیکەم کۆلی گریانێ هەستا و هەر لەبەر دەمی قازیش داوای لیبسووردنم لێ کردن کە چوومەتە مائی ئەوان و بوومەتە هۆی ناو زپانی کورەکیان. قازی داوای لە محەممەدی کرد تا قسەکانی خۆی بکا و محەممەدیش بە تەواوی بێ شەرمیەو گوتی:

- جەنابی قازی ماوێهە کە ئەو ژنە دەگەڵ خوارزایە کەمدا پەییوە نیدیەکی ناپەوایان هەیکە. ئەو شەو هەش بە گوێرەیی پریریکی پیش وەختە کردیە هەراو زەنا و شەڕو ناخۆشی، چەندی هەولم دا نەهێلم بچتە دەری مائی نەمتوانی ونیدی دەستم لێ هەلینا و کەوتە لیدانی هەر بۆ ئەوێ رێی دەری لێ بگرم. نەهێلم مائی بەجێ بیتلی بەلام دیسانەو هەش هەر نەمتوانی و لە مائی چوو دەری و ئەوێ منیش تییگەیشتوم شەوی دەگەڵ خوارزایە کەمدا بوو و پێکەو شەویان رۆژ کردۆتەرە.

ئەحمەد خۆی پێ رانەگرا و لەجێی خۆیەو هەستاو هاواری کرد:

- بەسیەتی خالە، تەریق بەرەو و شەرم بگرتی، کەمتر درۆیان بکە.

قازی داوای لە ئەحمەدی کرد تابتە جێیە تاییەتیەکی راوەستانێ. ئەحمەد مەسەلە کان

چۆن بوون و چۆنیان روودابوو وەکو خۆی گێڕانەو و لە دواییدا گوتی:

- ئەمێن برادەرم و ماله‌وه‌شیان هەموو شاهیدن کەم تا درەنگانیکێ شەوی لە مائی ئەوان سەعیم کردوو و کاتیکیش کە من تووشی خالۆژنم بووم لە سەر جادەیی سەرگەردان بوو نەمنیشم هەر لەگەڵ بوو و شاهیدە.

ئێراھیم ناغا لەجێی خۆیەو هەستا و رووی کردە قازی و گوتی:

- نەگەر ریم بەدن، جەنابی قازی من بۆتان دەسەلمینم کە ئەم خاتونە و کورەکەیی من راستیە دەلین. و ئەو کەسێ کە پەییوەندی ناپەوا و نا بەجێی دەگەڵ ژنە خاوەن ماله‌یدا هەیکە ئەو ئەم پیارەیکە.

به په‌نځه ناماژې بۆ محمدی کرد و به قیزه‌وه تیی روانی. محمد له جیسو راپه‌ری و
هاواری کرد:

- سه‌یرکه جه‌نابی قازی، باوکیک که په‌رده پۆشیه بۆ کوره‌که‌ی ده‌کات و نیشه چه‌وته‌کانی
بۆ راسته‌کاته‌وه کوره‌که‌ی نه‌و جوړه ناماقولیان‌ه‌ی لیّ ده‌وه‌شیتته‌وه.

ملوک خاتم له جیوه راستبۆوه و هاواری کرد:

- بیپه‌وه پیساییه زارت بگره، ناماقولیه ده‌که‌ی که له‌که‌ی ننگ و شووره‌ییه به‌و ژنه
نه‌جیب و پاکت و به‌و کوره له گولّ خاوینتره‌مه‌وه بنیّ!

قازی داوای بیده‌نگیه‌ی له ناماده‌بروانی دادگایه کرد. به یارمه‌تی قازی نیبراهیم ناغا
چندین که‌سی هاوسیه‌کانی مائی موخته‌ره‌می که ده‌نگی شهر و همرای من و محمدیان گوی
لیّ بووه و ناگیان له‌و هم‌موو پارانه‌وانه‌ی من بووه له‌ محمدی که داوام لیّ کردووه ده‌رگا‌که‌م
لیّ بکاته‌وه هم‌مووی ده‌گه‌له‌ خۆیدا هینابونه دادگایه. به شاهیدیه هم‌موو نه‌وانه قازی
فرمانی بئ گوناویه من و نه‌محمدی دا و به‌من و نه‌محمدی گوت:

- له‌به‌ر نه‌وه‌ی بئ گوناوه‌ی نپوه سه‌لما صافی راسته‌قینه‌ی نپوه‌شه که بۆ گیرانه‌وه‌ی
نیعتیباری خۆتان داوا له‌و کارایه‌ی بکه‌نه‌وه و شکات بکه‌ن و نه‌گه‌ر واشبکه‌ن نه‌وا نه‌و
تۆمه‌تبار ده‌بئ و ده‌چیتته زیندانپوه.

سه‌یرکی ده‌موچارای دایک و بابم کرد و پیش نه‌وه‌ی قسه‌بکه‌م بابم گوتی:

- نا جه‌نابی قازی نیمه هیچ شکایه‌تیکمان له‌و نیه ته‌نیا هیوامان نه‌وه‌یه که نه‌و به‌خۆی
دایته‌وه و هه‌له‌کانی خۆی چاک کاته‌وه.

قازی به‌محمدی گوت:

ژن و که‌سوکاره‌کانی تۆ نه‌وه‌نده مرۆښ به‌لام تۆ له‌ به‌رامبه‌ر نه‌واندا...

قازی به‌ داخیکه‌وه سه‌یرکی له‌قاندو درپژه‌ی نه‌دایه.

درای ساتیک بیده‌نگی قازی رووی ده‌ نه‌محمدی کرده‌وه و گوتی:

- نپوه‌ش نه‌گه‌ر شکایه‌تیکتان له‌و ناغایه‌ی هه‌بیت ده‌توانن راده‌ستی دادگای که‌ن.

نه‌محمد سه‌رنجیکي پر به‌ زه‌ییانه‌ی دایه محمدی و سه‌یرکی بادا و گوتی:

- نه‌خیر جه‌نابی قازی، ده‌بئ هم‌موو که‌سیکی به‌ نه‌ندازه‌ی هه‌ست و نه‌ست و تیگه‌یشتنی

هه‌له‌سه‌نگی، که‌سیک که‌ هه‌ست و نه‌ستی نه‌بوو شکایه‌ت و شکایه‌تکاریش ناهیتنی، من خۆم
به‌هستی نه‌واوه ماندوو ناکم.

نهوجا قازی گوتی:

- ده گهڼ نهوهی که داوا کراوان هیچ داوایه کیان له سهر تۆ نیه به فهرمانی دادگا نیوه
له سهرتان پیوسته به زووترین کات لهو گهره کهی بگوازنه وهو نیدی بۆتان نیه پی دهو گهره کهی
نینه وه و ههروه هاش بۆتان نیه و به هیچ شتیه که هیچ جوړه لیدان و جنیو و قسهی سووک و
ناشیرین ده گهڼ هاوسهره که تان به کاربندن و نه گهر واتان نه کرد نه وه هاوسهره که تان بسۆی ههیه
شکاتتان لی بکاو نهو ده می ده که ونه زیندانیتوه.

دوایهش کۆتایی دانیشتنه کهی دادگای راگه یاند. دواي تهواو بوونی دانیشتنه کهش باب و
دایکم سوپاسیکی زۆری نیبراهیم ناغا و ملوک خانمییان کژد. محمد مات و سهر کزه له
له لایه کیه وه بینه نگ راهه ستابوو و ده نوخته یه کیه وه راما بوو. بهو هه مووه و ته قه لالا و
کۆششه یه وه ههر دۆرابوو و ههر بۆ خوژی هۆی نه وه بسو من بیبه مه وه و ده مهیدا نیدا
سهر کهوم.

محمد کهوته ری و به ته نیشته نیمه دا رابرد پی نهوهی ته نانهت چاویک هه لپری و سهیریکی
ناماده بووان بکا. ملوک خانم بانگی کرده وه محمد ساوری دایه وه ده گهڼ ناوردانه ویتیدا تا
دهستی هیتنا زلله یه کی له لارو مه تن دا و گوتی:

- ههر لیره خوشک و برابه تیبه من و تۆ تهواو بوو. من نیدی برابه کم نیه به ناوی
محمد دیه وه، تۆ تازه به لای منه وه کهوتوو یه چاله گوویه وه و ده ویتدا خنکاری و تۆپیوی، چونکه
حه یفه به تۆ بلیم مردووی. نهوجا تفتیکی کرده عهردی. محمد سهیریکی قوولی ملوک خانمیی
کرد و پی نهوهی یه که وشه شی به سهر زمانی دابی له دانیشتنه کهی دادگای چوو ده ری. له
دادگایه وه چورمه وه مالتی باهم، نیدی حهزم نه ده کرد ده گهڼ محمد دیدا بۆیم، تازه نیدی محمد
نهوهی نه ده هیتنا غه می لی بخۆی و بۆی به داخه وه بی.

(۸)

دوو رۆژ پاشتر محمددهخۆ و به چهپکه گولئیکی گهروهه هاته بهر دهرکئ ماله باجم. باجم نهيهيتشت بيته ژورئ و هرچی ناگوتري پئي گوت و دهرکئشي لي نه کردهه بهلام نهو هر وازی نه دههينا و دهستی لهسر زهنگی دهرکئ ههله نه دهگرت و بهردهوام هر ليی دها و به دهنگيکی بهرزيشهوه دهو کۆلانهيدا داواي ليتبوردي له من و له باجم دهکرد. و بي وچان هاواری دهکرد:

- بهلئين ددهم ههموو شتيکی قهرهبوو بکهمهوه. نيدي بهسه پيم به ههموو ههلهکاني خۆم بردوه و به خوداي سويند دهخۆم که رابوردوي ههموو قهرهبوو بکهمهوه. رهها تکات لي دهکهم بمبوره...

هيندهي له دهرکئ دا و هيندهي له کۆلانيه هاوار کرد تا خهليکي زۆري لي خپورنهوه بهلام واش باجم دهرکئ ههري نه کردهه.

باجم له رقان بهگژو عهرد و ناسماناندا دهچوو و جنيسوي دهدان و دداني دهچيرهوه دهبردن و رهنگي سپي ههلهگه رابوو. که دايمک ناواي ديت چۆه متهبهخي و به خۆ و به پهرداغتيك قهنداوهه هاتمه لاي باجم، پهرداغهکئ دايه دهستی و به زۆري ناچاري کرد ههمووي بخواتهوه. نهوه محمددیش ههروا له بهر دهرکئ راوهستاوه و هاوار دهکا:

- ناغاي مولکي تکا دهکهم بهلئن با دهگهله رههاييدا بژيم، رهها بهلئين ددهم هرچی ههلهکاني پيشوومه ههروان قهرهبووکهمهوه، تهناهت نامادهم ههموو نهوانهت به نووسين بۆ بنووسم...

بهلام باجم هر لهسر قسهي خۆي بوو و نهيهيتشت بيته ژورئ. محمدد چهندين سهعاتان ههروا له پشت دهرکئ راوهستا بوو و دهپارايهوه که زانيشي پارانهوهکاني دادی نادهن و بي سووده، لهو رتيهي ليتوي هاتبوو گهرايهوه. بهياني و دوو بهيانيهکئ نهو رۆژدهش نيشي ههري

بیتتهوه پشت دهرکی مالتی و بهداد و هاوار و برۆوه داوا له من و بایم بکا بییه خشین. م بایم تا دههات کهله رهقتر و توورهتر دهبوو. راست (ده) رۆژی تهواو محمهد شهوه کاری بوو ههر له پشت دهرکیته راهوستی و بیاریتهوه. ده ماوهی شهوه (ده) رۆژهشدا بایم وازی لهههموو نیشهکانی خۆی هیتابوو و ههر له مالتی بوو تا نهکا محمهد ئالتۆزو بلۆزیسهکی بکا. رۆژی یازدههم به نایژیوانیه دراوسی بئی ناگا له هیچهکان، محمهد هاته ژووری تا چ قسهیهکی هیه بهمن و بایمی بلئی، بهلام تازه چی، پیشینان گوتویانه ((تۆیهی گورگ مهرگه)).

* * *

رها بیتهنگ بوو و رهبابه خانم به پشته دهستی فرمیسهکانی سړینهوه. رها سهیریکی من و رهبابه خانمی کرد و گوتی:

- لهوهی که بهگیزانهوهی رابوردوی خۆم و هیتانه ناوهوهی شهوه رۆژه سپر نیش و نازار و رهنج و ناخۆشیانهم دهو چند رۆژانه دا نازارم دابن و نارههاتم کردبن داوای لیبورنتان لی دهکهم بهلام چیکم کهمنیش هزم نهدهکرد دایک و باییکی نهزان و بئی بیرو لیكدانهوه ناوا بینه هۆی بهدبهختی و چاره رهشی کچهکهیان. رهبابه خانم له جیوه ههستا و گوتی:

نهگهر بفرموون شتیکی خواردنیتان بۆ بینم تا ههم نیوه دهمیك بیولینن و ههم سپیده خانمیش تاویک وه هسیئن و پشوویهک بدن.

ههردووکمان سوپاسی رهبابه خانیمان کرد و نهویش چۆوه مهتبهختی.

رها دهموچاوی سوور ههلهگهرا بوو. دهگهل نهوهشدا که رۆژه ناخۆش و نالهبارهکانیش بهسهرجوو بوون و تیپهریبوون بهلام یاد و بیرهوهریسهکانیشیان بۆ شهوه نیش و نازار و رهنج و ناخۆشی بوون و گرژ و توورهیان دهکردهوه.

له عهسرانهی دهستی رهبابه خانیمان خوارد و لهسهر داوای رههاش بۆ پیاسهی له مالتی چووینه دهری. له نزیک مالهکهی رههاشهوه پارکینکی تا بلئی جوان ههبوو و چونکه جییهکی باشیش بوو بۆ پیاسهی چووینه نهوی. له نزیک شوینی یاریکردنی مندالانهوه لهسهر لاتهختیکی دانیشتین و رها سهرنجه پر ههسهرتهکانی دهو مندالانهی لهناو پارکهکه یارییان دهکرد بریوو. ههستم کرد چارهکانی پرپوو ون له فرمیسهک. ده دلی خۆمدا گوتم: یانی دهبی له تهواری شهوه دنیایه پان و پۆرو ههراوهدا شوینیک نهبی رهها ههستی دلتیایی و نارامی و

ناسوودهیی تیدا بکات و نه‌گهر بۆ ساتیکیش بئ شیش و سازار و ناخوشییه‌کانی تیدا له‌بیر
بچیتته‌وه؟

سه‌عاتیک له‌وێ به‌ تهنیشت شوینی یاری منداڵانه‌وه به‌ته‌ماشای یاری و شه‌یتانی و
هه‌لبه‌ز و دابه‌زی نه‌وانه‌وه دانیشتن، نه‌وجا که‌وتینه‌ پیاسه‌ی ده‌پارکیدا. کاتی هاتینه‌وه مانی
بۆن چیشتی ره‌بابه‌ خانمی نه‌وه‌ی تیریش بایه‌ برسی ده‌کرد. ره‌بابه‌ خانم سفره‌یه‌کی ره‌نگینی
رازاندبۆوه و نه‌وه‌ سه‌وزیه‌ ته‌رو تازه و نه‌وه‌ ته‌وره‌ نه‌له‌ودانه‌ نه‌وه‌نده‌ی دیکه‌یان سه‌رمیژه‌که
گه‌شاندبۆوه و. ره‌ها به‌ دیتنی میژه‌ ره‌نگین و. رازاوه‌که‌ چه‌پله‌یه‌کی لیداو گوتی:

- به‌ به‌هه‌! هه‌ر به‌ دیتنی میژیکی وا رازاوه‌ ناده‌میزاد تیریش بئ برسی ده‌بیته‌وه. دوا
ناخوازنی ئیترای ره‌بابه‌ خانم داوای له‌ ره‌های کرد پاشاوه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ بگیتته‌وه.
ره‌ها پینکه‌نی و گوتی:

- وا دیاره‌ که‌ ئیوه‌ له‌ سپیده‌ خانمی زیاتر به‌ تاسه‌ی بیستنی قسه‌کانی منه‌وه‌ن به‌لام ره‌نگه‌
نهم شه‌و سپیده‌ خانم ماندووبئ، نه‌گهر یارمه‌تی هه‌بئ به‌یانی پاشاوه‌ی داستانه‌که‌ ده‌گیتته‌وه.
ره‌بابه‌ خانم به‌تاسه‌وه‌ سه‌یریکی ده‌موچاوی کردم تابزانی من ده‌لیم چی و چون منیش به‌
تاسه‌وه‌ بووم گوتم له‌ درێژه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ بئ گوتم:
- نه‌گهر ئیوه‌ ماندوو نه‌بووین من ماندوو نیم و ناماده‌شم گوتی له‌ درێژه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌
راگرم.

ره‌ها زه‌رده‌یه‌کی کرد و گوتی:
- نه‌ویش نه‌گهر به‌فرموون دواي نه‌وه‌ی ره‌بابه‌ خانم قاوه‌یه‌کمان له‌قاوه‌ به‌ناویانگه‌که‌ی خۆی
بداتی بیخۆینه‌وه‌ نه‌وده‌می ده‌که‌وینه‌وه‌ درێژه‌دانی به‌سه‌رهاته‌که‌ی. ره‌بابه‌ خانم وه‌ک منداڵان
چاپوکانه‌ له‌ جیوه‌ قیت بۆوه‌ و گوتی:

- بۆ نه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ش بیانوتان نه‌مینتی هه‌ر ئیستا قاوه‌که‌ی لی ده‌نیم.
من و ره‌ها هه‌ردووکمان له‌قاقای پینکه‌نینمان دا و ره‌بابه‌ خانمیش چوه‌ مه‌ته‌به‌خی قاوه‌ی
لی بنی. ره‌ها هه‌روا که‌ چاری به‌دواي ره‌بابه‌ خانمیوه‌ بوو گوتی:

- نازانی چ ژنیکی دلسۆزه‌ هه‌روه‌ک دایکیک ناگاداریه‌م ده‌کات و چاری لیمه‌و به‌ قسه‌ی
خۆشی وه‌ک ده‌لتی نه‌گهر خوداوه‌ند منداڵیکیشی نه‌داوه‌تی له‌جیاتیان منی داوه‌تی. نه‌ویش ده‌
ژیانی خۆیدا زۆری ره‌نج کیشاره‌ و دیاره‌ هه‌ر نه‌وه‌شه‌ که‌من ناوا به‌ باشی ده‌رک ده‌کا چونکه‌
دیاره‌ پینک ده‌چین. خراب نیه‌ نه‌گهر رۆژیکیش دانیشین و گوتی له‌ویش بگرین.

له ده دهقیقینکان که متری قاره که ناماده کرد و هاتهوه گهلی. درای قاره خوارندهوی رهها
ههروهک بهلیننی به رهبابه خانمی دابوو دهستی به گپرانهوهی دریزهوی باسهکمی کردهوه.

* * *

هیچ شاهزویهکی ژیانینکی تازه ده گهل عمه میدا نهبوو، هه نینگه رانی نهو مندالهی سووم
دهزگمدابوو، تنیا دلّه خوتهی نهو و ژیانی نایندهی وی بووم. نهمدهزانی چبکه کم له لایه کیسهوه
ژیان ده گهل عمه میدا هه مووی دهد و نازار و ناخوشی بوو و له لایه کی دیشسهوه نهدی نهو
مندالهی چ لیبکه کم که دهزگمدایه و سه ره نجامی به چ دهگا؟

تهواوی نهو قسانهی عمه مدیش ده یکردن هه ره مووی بۆنی درۆ و دوو پرووی بیان لیتوه دههات
ههروهک له پیشینانیشسهوه گوتوویانه، قسه یهک له دلّه وه بیته ده چیتته نیو دلانه وه جا له بهر
نهوهی قسه کانی عمه مدی هه مووی درۆ و ده له سهو فیل و ته له که بازی بوون تۆزقالتیک به دلئی
من و بامه وه نه ده نووساو شوینه وارینکی نه بوو. هه موو له هه موومان وه کو یهک سووربووین
له سهر جودابوونهوی و کۆتابی هینانی یه کجاره کی به ژیانی هاویه شیمان.

نالّه و هاوار و پارانهوهی عمه مدی نه یانتوانی له بریاره کهی خۆم پاشگه زکه نه وه هه بر بۆیه
به هاریکاریه بام به دواوی وهرگرتنه وهی ته لاقه که مدا که وتمه هه ولدان و به دواداچوون و درای
ماره یهک له عمه مدی جودا بوومه وه. له رۆژی دادگایه عمه مد ناماده نه بوو و له بهر نه وهش که
دادگا چند جارینکی دیشی داوا کردبوو نامادهی دادگا بیته و نهو هه نه هاتبوو به بی وی
ته لاقه کم وهرگرت.

دواوی جودا بوونه وه له عمه مدی هه ناسه یه کی قولئی ناسوده ییبه هه لکیشا. وامده زانی
تازه له دایکی خۆم بوومه ته وه به لام هه چند جارینکیش چاوم به زگه هه لپۆزیوه کهی خۆم
ده کهوت هه رچی نۆقره و نارامینکی که بووم نه ده ما و یه که سهر ده بوونه تۆف و زریانینکی دلّه
راوکه و ترس و له رزو نینگه رانی.

که بام حال و بالئی گۆراو و شیواوی منی وادیت بۆ ماوهی سن هه فتانی ده گهل دایکمد
ناردینه نهو ویبه لایه ی باکوور تا به لکه میشکم بریک بیته وه سهر خۆ و بجه سیته وه. دواوی
تهواو بوونی سن هه فته کهش هه روا به گیانینکی ماندوو و نالۆزه وه هاتینه وه تارانسی. دایک و
بام هه چیه کیان له ده ست هاتبا یه بۆ ده رهیتان و دوور خسته نه وهی من لهو بارو دۆخه ی
دریغیان نه ده کرد و ده یانکرد به لام هه موو هه ولّه کانیان به فیترۆ و بی سوود سوو ده گهل نهو

گیانه تیکشکاوهی مندا. هه موو رۆژه کاتم هه به چاوه رووانییه هاتنه دنیای کۆریه که مهوه بهسه رده برد و تاسه دیتنی کۆریه کهم چاره نووسی منی به ژیانوه خۆشهویست و گهرموگورتر ده کردهوه.

رۆژیکیان دواى نیوه رۆیه تازه له خهوی پاش نوێژان ههستا بووم که زهنگی ده رکئی لینییدا. له پهنجهره ی ژووریمپرا ته ماشا نیو ههساری کرد تا بزاتم کئی له پشت ده رکیویه. ههمدیس بۆ جاری دووم دهنگی زهنگی ده رکئی لیدرایهوه. بهلام نه دایکم و نه سالار بۆ ده رکه کردنهوی له مالتی نههاتنه ده ری. له ژووری هاتمه ده ری و بانگی دایکم و سالارم کرد:

- دایکه، سالار، له ده رکهی ده ده ن نهوه بۆ کهس ناچی ده رکهی بکاتهوه؟ کهس وهلامی نه دایهوه. بیده نگییه گی گران ناسمانی ماله کهی داگرتبوو. زانیم کهس له مالتی نیه چوومه ههساری ده رکئی بکه مهوه. پیمو ابوو یا دایکه یا سالاره له پشت ده رکیتن دواى ده رگا کردنهوی له پر هه موو له شه یه که پارچه گری گرت. بۆ ساته وهختیک سه رنجه کافان لیکیان دا و ههمدیس جاریکی تریش دوو پات بووهوه. ههردوو کمان سه رنجه کافان له یه کتر دزینهوه. بهلئی ئومید بوو له بهر ده رکئی راوهستا بوو و به چاریکی پر له هه سه رته وه سه یری ده کردم. ئومید چاریکی بهزگه هه لپۆزیوه کهمدا خشاندا.

بهلام هه ر ده سته جی سه رنجه کهی لادا و سلای کرد.

به ده سته پاچه یییه وه هه ردوولامان سلوو نه حواله پرسیییه کی سه ره پتیانه مان کرد و ئومید کارتیکى بوو کینییه ی بۆ راداشتم و به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی:

- هیوادارم نیوه و ماله وه تان ته شریف بیتن و خۆشحالمان کن.

به ده سته یکی له رزۆکه وه کارتى بوو کینییه کهم له ئومیدی وه رگرت و گوتم:

- پیرۆزه نیشاللا نه وه کارتى بوو کینییه کینییه؟

ئومید رووی به لای کۆلانیدا وه رگیترا و به ده نگیکی هه نیسکاوییه وه گوتی:

- که کارته کهت کرده وه تییده گهی. خودا حافیز.

به ر له وهی قسه یه کهم ئومید به په له له بهر ده رکئی دورو که وته وه و رۆیی. بهلام له دوا یین ساتدا که کارته کهی دایه ده ستم چاره کانی ته ر کرد بوو که نه وه ش منی له جیی خۆم وشک کرد.

ئومید رۆیشت و منیش له دوا وه سه یری دورو که وته وه کهیم ده کرد. هه لۆیسته یه کی کرد و ناوړیکی لی دامه وه تا قستیکی بکا. بهلام وه ک بلتی په شیمان بوو بیتته وه دووباره که وته وه ری.

سه‌ریژی کارته‌که‌م کرد به خویندنه‌وه‌ی ناوی زاوای بی نیختیار فرمیسکم به چاواندا هاتنه خوارن. به‌لئی کارتی بووکیینه و زاوایه‌تییه خۆی بوو. چوممه‌وه حساری و ده‌رکه‌م داخسته‌وه و پالم وه دیواریه‌وه‌دا. کارته‌که‌م به‌سینگی خۆمه‌وه گوئی و فرمیسکم دابارانده‌وه، هیشتاش هه‌ر عاشقی وی بووم، له دلّه‌وه هاوارم کرد:

- نومیّد، من که روویه‌کی به‌خته‌وه‌ری و خۆشیه‌م نه‌دیت به‌لام له کرۆک و ناخی دلّه‌وه ناواته خوازم تۆ خۆشبه‌خت و شاد و کامه‌ران بیت.

به‌ده‌نگی بادانی کلیلی ناو قفلی ده‌رکه‌ی له ده‌رکئی کشامه‌وه. دواي ده‌رکه کردنه‌وی ره‌یجانه هاته حساریه‌وه. ره‌یجانه به‌دیتنی چاوه فرمیسکاوییه‌کام پرسى:

- چبوه ره‌ها، چ قه‌وماوه؟

به په‌له فرمیسکه‌کام سپینه‌وه و وه‌لامم دایه‌وه:

- نا، پیش هاتنه‌وه‌ت نومیّد لی‌ره بوو.

ره‌یجانه سه‌ریگی بادا و گوئی:

- به‌لئی، دیتم، هاتبوه لی‌ره؟

خیرا فرمیسکه‌کام سپینه‌وه و وه‌لامم دایه‌وه:

- به‌لئی کارتی بووک و زاوایه‌تییه‌ی هیئابوو. نازاتم بۆ هه‌ر به‌دیتنی کارتی بووک و

زاوایه‌تییه نومیّدی بی نیختیار بووکیینه خۆم وه‌بیره‌اته‌وه.

ره‌یجانه به‌ناوازتیکی دل‌سۆزانه‌وه گوئی:

- خوشکه باشه‌که‌م، نه‌وه‌ی روئی، روئی، تازه غه‌م و حسه‌رت و نه‌فسوس خواردن

به‌که‌لکی چی دئ... به‌لام زگم به‌نومیّدی ده‌سووتی، دیاره دواپییه‌که‌ی هه‌ر ناچار بوو مل بۆ

ویستی باوکی شو‌رکا؟

به‌سه‌ر سامییه‌وه پرسیم:

- بۆ؟ مه‌گه‌ر نومیّد چی لی قه‌وماوه؟ بۆ مه‌گه‌ر نه‌و نیازی ژن هیئانیتی نه‌بوو؟

ره‌یجانه ده‌ستی گرم و گوئی:

- وه‌ره بابیینه سه‌ر پلیکانه‌کان دانیشین تا بۆت باس که‌م.

به‌بیستنی نه‌وه‌ی که‌ نومیّدیش تووشی ژن هیئانیتی ناچارى بووه غه‌م لیوانلیتوی دلی

داگرتم. هه‌ر بۆ نه‌وه‌ی زووتریش له به‌سه‌ره‌اته‌که‌ ناگادارم به‌په‌له وه‌ دووی ره‌یجانه‌ی که‌وتم و

له‌سه‌ر پلیکانه‌کان به‌ته‌کیه‌وه دانیشتم و به‌تاسه‌وه‌چاوم ده‌ده‌مییه‌وه بری.

ره یحانه زهردهیه کی کرد و گوتی:

به زانیه کاری بابه گهورهی، هم تۆ و هم نومیدیش ژیانتان له کیس چوو. راستیت دهوئ باب و دایکم ههردووکیان نهم مهسه له و باسه یان له تۆشاردهوه نهوه کو ناروحهت بیت و بتۆرتی.

ره یحانه سه رنجیکی ورد و قوولی دامی و پرسى:

- به لئین دهدهی لهوهی که دهه بیسی ناروحهت نابى؟

به بئ حهوسه له بییه وه لآم دایه وه:

- دهی، ده خیرا که قسه کهت بکه بزائم ده لئى چی!

ره یحانه ته ماشایه کی پر بهزه بیسانه ی کردم و گوتی:

- به لآم تاگفت و به لئین نه دهی هیچم لى نابىسى.

به نیشانه ی رازیوونیم سه ریک بادا و گوتم:

- به لئین دهدهم، دهی قسان بکه ئیدی نیوه گیانت کردم.

ره یحانه هه ناسیکی قوولی هه لکیشا و گوتی:

- نازائم بهوهی که نهوت پئ ده لئیم کاریکی چاک ده کهم یانه نا، به لآم هه قى راسته کی

خۆشته ناگاداری هه صوو شتیکیش بى.

ره یحانه هه لوتسته یه کی کرد و بهرده وام بۆوه:

- دواى ده زگیرانیه تۆ، بابى نومیدی که ناگای لهو ده زگیرانیه تۆ نابن، داواى تۆ له بایم

ده کاته وه به لآم بایم پئى ده لئى که چهند رۆژیکه ره ها به ده زگیران چوو.

بابى نومیدی که گوتی لهو قسه ی ده بیت ده گه لّ بابه یدا لیان ده بیته ده مه قالی و به بابیه ی

ده لئى خۆ ئیوه به چاکیتان ناگا له په یوه ندیه نومید و ره های بوو و ته نانهت به ئیوه شم

گوتیوو که ره ها بووکی خۆمه و داواشم کرد تا به فه رمی بیمه خوازینیه ی به لآم ئیوه گوتتان

ئیتا کاتی تاقیرکرنه وه کانی ره هایه و حه زناکه یین بیرو هۆشى مژوول که یین. نه دی بۆ به صنت

نه گوت تا ره ها خۆیندنه که ی ته و او نه کات ئیمه به میردی ناده یین و ده بئ تا نه و کاتی راوه ستن،

که چی به میردیشتان دا. که ده شانزانی نومید و ره ها په یوه ندیان هیه و ئیمه ش هه ر له بهر

نه وه ی که ره ها خاتوون هیتا خۆیندنه که ی ته و او نه کردوو و له سه ر داواى ئیوه ش بریارمان دا

تاهاوینۆ راوه ستین، که چی ئیتا نه وه چ ده بیسم؟ ره هاتان به میرد داوه! و به ده زگیران چوو؟

به لای ئیوه وه ده بئ چ وه لآمیکی نومیدی بده ینه وه؟

بابیشم که به ههقی وی دهزانی ده وهلامی ویدا گوتبووی:

- به خودای من و خیزانم بئ گوناھین. ئەوہ باہم بسو ره‌های به‌میرد دا و به‌ئینی دابسوہ زاوایه‌کم دەنا تەنانەت رەها بۆ خۆشی بهو میرد کردنە ی رازی نیه و نەبوہ.

دوای ئەوہی که بابی نومییدی بهوہی دهزانی تۆ بهو میرد کردنە ی رازی نەبوو ویت و تۆیان به زۆر به‌میرد داوی دووبارە دەمه‌قالییه‌کی تەواویان لی پیدا دەبیته‌وہ.

هەناسی‌کم هەلکیشاو به داخیکه‌وه گوتم:

- بەلام چ سوود که ئەو درەنگی خوازینییه تازه‌که وه‌بیرها تۆوہ. ئەگەر ئەو چەند رۆژتیک زووتر منی له باہم خواز تبايه تووشی ئەو هەموو درەدەسەری و ناخۆشیانە نەدەبووم و ئەو هەموو شێش و نازارو درەد و رەنجانەشم نەدەچێشت. رەبجانە؟ بەلای تۆوہ بۆ خوو وخدە و نەریت وایه که هەر دەبێ کور و پیاو بچنە خوازینی ژن و کچان؟ نەدی بۆ ژن و کچانیش ئەو هەقەیان نیه که به‌هەر پیاو و کورپێکی که جێ پەسەندیانە خۆشەویستی خۆیانیان بۆ دەرپرن و یا چووزانم ئەوانیش بچنە خوازینییه کور و پیاوان؟

رەبجانە به دەنگتیکي به‌رزەوه پێکه‌نی و گوتی:

- دە تۆ بیری لی بکه‌وه، ژمارەیه‌کی زۆر دانیشتون و کاکی زاوا وەك بووکێ سینی بەدەستەوه دیتە ناو مەجلیسە‌که‌وه بەراستی پێکه‌نین ناوہ.

منیش به بەرجەستە کردنی دیمەنیکي را قاقا پێکه‌نیم بەلام چونکه باوهریشم هەر وابوو که هەموو کچیک دەبێ هه‌قی را دەرپیرینی خۆی هەبێ و بەسەر بەستی بیروبوچوونەکانی خۆی بلسن دووبارە گوتم:

- سەیره چۆن تا ئیستا شتیکی وا نەبووہ بەلام خۆ ئەگەر هەر له زووہوہ بۆ ئموونە هەر لهو زەمانەوہی که خوازینییه کچان و ژنان بوو به باو هەر ئەو دەمیش به پێچەوانەوہ خوازینی کور و پیاوانیشیان کردبایه باو ئەورۆ ئیدی بەرجەستە کردنی ئەو دیمەنانە هیندە سەيرو پێکه‌نین ناوہ نەدەبوون.

رەبجانە به دەم درێژە ی قسە‌کانی‌هه‌وه گوتی:

- بابی نومییدی دوای دەمه‌قالییه‌کی گەرم به توورەیی له باہم جیا دەبیته‌وه تەنانەت کاتی رۆینیشتی خودا حافیزیه له باہم ناکا و دەروا. دوای گواستنەوہی تۆش، دایک و بابی نومییدی زوری کچی خزم و خویش و ناسیاو و ناشنا و رۆشنایان بۆ هەل‌دەدەن بەلام ئەو هەر قبول ناکا تا ئەوہی که بابی به نومییدی دەلتی، تاکە ی هەروا چار له دووی ره‌های دادەنیشی ئەو تازه میردی

کردوه و هر بینه لهو روژانه شدا مندالتيكيشي بوو نیدی نه خوشت فریو دهو نه حه سره تیش به دلی نیمهوه بنی. ئومید له وهلامی بابیدا دهلی که نیازی وایه خویندنه کهی دریژه بی بدات بهلام بابی پیشنیار دهکات ژن بینن و ئومیتیش به خه یالی نهوهی که بابی تا دواي تهواو کردنی خویندنه کهی واز له برپاره کهی دینن قبولی دهکات بهلام هر دواي تهواو کردنن خویندنه کهی سهیر دهکات که بابی ههروا لهسر قسهی خویندنه و تا دئ پی داده گری و سووره لهسر گفتی خوی تا له دوایدا ئومید رازی ده بی و قبولی دهکا.

ئهوانه هه موئوه قسانه بوون که له پوره (پلک - میمک) فرانکم بیستون هه نهویشه که باس و خواس و ههوالان بۆ دایه و بابهی دینن.

ره یحانه قسهی دهکردن و نهمنیش ده گریام. کاتن که قسهکانی ره یحانهی تهواو بوون نه گهر له بهر خاتری کۆریه له کهم نه بایه خویم هر ده کوشت، به تاییه تی کاتن که بیستم ژن هینانه کهی ئومیدیش هه نا به دلّه و له بهر ئه به لینهی که به بابی داوه ئه و کاره دهکا.

ره یحانه که له تهواوی رووداو و به سه رهاته کان بی ناگابوو زۆر به دلسۆزی و گهر موگورپهوه ناره زایه ئومید و مل نه دانی بۆ ئه و ژن هینانهی باس ده کرد و ده یگتیرایه وه بهلام نه شیده زانی که ده گهل هر رسته یه کیدا که ده یگوت خویننه به کۆنه برینهکانی منهوه وهرده کا. ئه و بی پسانهوه قسهی ده کرد و دلی ده ناوری داویشتم. نیدی خوژاگرتنن ئه و ژیانهی به و هه موو ناخۆشی و نا له بار یانه وهی بۆ من زۆر سهخت و دژوار بسوو. له ره یحانهی جیا بوومه وه وهک شیتان په نام برده وه بهر ژووره کهم ده رگا کهم لهسر خویم داخست و له سه رجیتی راکشام و به کول گریام.

دایکم هاته وه مالتی و لهو گۆزانهی حالی من سه رسام بوو و هاته پشت ده رکین و بانگی کردم. به ناچاری له سه رجینی راست بوومه وه و ده رکهم کرده وه. دایکم به دینن فرمیسه که کام که به پانایه ده موچاومدا ده هاتنه خواری هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به میهره بانیه وه گوتی:

کچه کهم، نازیزی دلّم، تۆ هه ر خوژ کوشت، تاکه ی ده ته هوئ شو و روژت ههروا به گریانی به سه ره ره ی؟ هه ر بیریک له خوژت و ئه و منداله ی بکه وه که له تۆ زیاتر که سی دیکه ی نیه، نه و منداله بی گونا هه بۆ ده بی هه میسه ده زگتدا هه ر نازار بیچۆئ؟ باشه بۆ به گریانی وهخت و ناوهخت خوژت و ئه و منداله بی گونا هه ی ناو زگت وا نازار ده ده ی؟ ههروا که ده گریام گوتم:

- ئیوه و بابیشم دوو درۆزنی به راستی کارامهن، باشه بۆ به منتان نه گوت که بابی ئومیدی خوازیتنی کردووم؟

دایکم هه‌ناسیکی هه‌لکیشاو هاته ژووری. له‌سه‌ر لیوی ته‌خته به‌نده‌که‌ی نووستنیم
دانیشته و به نارامی گوتی:

- دواییه‌که‌ی هه‌رزانیته؟ به خودای من ناگادار نه‌بووم دوا‌ی به ده‌زگیرانیه محمه‌دیت
نه‌رجا بابت به‌منی گوت و نه‌ریش نه‌و ده‌مه‌ی بوو که قسه‌کانت به من گوتیبوون و منیش
چووم بو بابتیم گیترا‌نه‌وه. هه‌ر دووکمان نار‌ه‌حه‌ت و به داخه‌وه بووین به‌لام چ نه‌ده‌کرا. کار له‌کار
ترازا بوو و به گیترا‌نه‌وه‌شی بو تو نه‌وه‌نده‌ی دیش ده‌بووینه مایه‌ی نار‌ه‌حه‌تیه تو. له‌به‌ر نه‌وه من
و باوکت هه‌ردوووکمان وامان به‌باشتر زانی که هیچ شتی‌ک له‌م باره‌یه‌وه به‌تو نه‌لین. دیسانه‌وه‌ش
ده‌لیم که تو و ئومید چاره‌تان لی‌کدی گری نه‌درا‌بوو ده‌نانه‌گه‌ر وانه‌بایه نه‌رزو ناسمانیش سه‌ریان
لی‌ک دابایه هه‌رده‌بوو بو یه‌کتربان و پینکه‌وه‌تان زه‌ماوه‌ند کردبایه. و اباشتره تازه ئومیدی
له‌بیر‌خۆت به‌ریه‌وه ویر له ژیا‌نی خۆت بکه‌یته‌وه دایکم به‌بی گوی‌دانه هه‌ست و نه‌سته‌کانی من
له جیوه هه‌ستا و منی به‌کۆلی‌ک غه‌م و خه‌فه‌ته‌وه به‌ته‌نیا جئ هی‌شت. چه‌ندنین سه‌عاتان ده
ژوو‌ره‌که‌مدا دانیشتم ویرم کرده‌وه. ناگام له تیبه‌رینی و هخت و دم و کاتان نه‌بوو وه‌ک له دنیا‌ی
ده‌ورو به‌ری خۆم دا‌برایم و ده دنیا‌یه‌کی دیدا بخولی‌مه‌وه. کاتی که ره‌ی‌مانه هاته ژوو‌ره‌که‌م و بو
ناخوار‌دننی ئیوار‌هی بانگ کردم سه‌رمی‌زی نه‌و ده‌میم سه‌ر بلند کرد و ته‌ماشایه‌کی ده‌ری‌م
کرد. هه‌وا به ته‌وا‌ه‌تی تاریک ببوو ده‌و چند سه‌عاتانه‌ی که به‌ته‌نیاش ده‌گه‌ل خودی خۆمدا
ده‌خه‌لو‌یدای بووم سالاریش نه‌هاته‌بووه سو‌راغیم و ته‌نیاییه‌که‌ی لی تینک نه‌دا‌بووم. ره‌نگه هه‌ر
دایکم نه‌یه‌تشی‌ن و ویستبیتی ده‌گه‌ل بیر‌کرد‌نه‌وه‌کا‌ندا ته‌نیایم.

ته‌وا‌وی رۆژه‌کانی دواتریشم هه‌ر‌بیر له ئومید و بووک و زاوا‌یه‌تییه‌که‌ی ده‌کرده‌وه.
هه‌زم ده‌کرد تا زوه نه‌و که به‌خته‌وه‌ره‌ی بریاره ببیته هاوسه‌ری ئومیدی ببینم. ئه‌یه‌م
پئ ده‌برد و خۆزگه‌م پئ ده‌خواست. هه‌زم ده‌کرد سه‌رم له پینتاو دانا‌بایه به‌لام له جیتی وی بام.
رۆژانه ئومیدم به ته‌ک بوو‌که جوانه‌که‌یه‌وه به‌رجه‌سته ده‌کرد و بی نیختیار فرمی‌سکم له‌چا‌وان
ده‌هاته خواری.

رۆژی زه‌ماوه‌ندی ئومیدی هات و به‌پ‌ر‌کیشیه ره‌ی‌مانه و را‌حیله‌ی ناچاری ئاماده‌بوونی
زه‌ماوه‌نده‌که‌ی بووم. ده‌ستی‌ک جلم هه‌لبژارد و هه‌روا به‌بی تا‌قه‌تی‌ه‌وه ده‌ستی‌کیشم به سه‌رو کۆلی
خۆمدا هی‌تا. جوانترین جلیشم له‌به‌ر سالاری کرد ده‌گه‌ل بام و دایکم و خوشکه‌کا‌ندا به‌ره‌و لای
زه‌ماوه‌ندی بوو‌کیتی‌ه‌که‌ی ئومیدی‌ه‌وه چووین. له رتیه دایکم ده‌ساتی‌کی گونجا‌ودا به پارانه‌وی‌وه
سه‌ری ده‌بن گویی نام و گوتی:

- رەھا گيان، نەگەر دەزانی ھانتت بۆ زەماۋەندەكەى ئومىدى نازارت دەدات تا بيانوۋىكى
ۋەبىنم و ھەر دووكمان بگەرتىنەۋە مالتى؟

بەسەر باداننىكى ۋەلامىنكى نەرتىانەم دابەۋە و بە ھالەتتىكى تا دارانەۋەگوتم:

- نا بەلانى كەمەرە دەمەۋى شاپىدى خۆشەختىبە ئومىدى بىم.

دايكم ئىدى قەسەى نەكرد و تەنيا بە سەرنجىتىكى بەزەبى ئامىزەۋە ۋازى ھىنا:

چۈينە زەماۋەندەكەۋە ھەر دەگەل ھەنگاۋى چۈونە ژوررەۋىمان دايكى ئومىدى بەپىرمانەۋە
ھات و بە دىتنى من يەكسەر چاۋى پىپوون لە فرمىسك و بە دەنگىتىكى بەسۆزەۋە بەخىرھاتنى
ھەموممانى كورد و بەسەرئىچە ھەسەرەتاۋىبەكانىبەۋە ھەمىشە دەمىنەۋە دەپروانى. لە لايەكىبەۋە
دانىشتم و كەۋمە تەماشاكردنى مىوانان. سالار ھەمىشە بە كورسىيان ھەلدەگەرا تا دەستى
بگاتە سەر مېزەكە و مېۋە شىرىنيان ھەلگىرى و منى ناچار دەكرد تا تەۋاۋى ھۆش و گۆشم
بەلای نەۋەۋە بىت و ھەر خەرىكى نەۋم و ناگام لىتى بىت و دواىبەكەى خۆم رانەگرت ۋدەنگم
دا و گوتم:

- تۆ ئىدى مندال نىت ناۋا ۋەك مندالان بزۆزى و شەيتانان دەكەى!

سەعاتىكمان بەسەرھاتىدا رادەبرد كەچى ھىشتا بىوك وزاۋا ھەر نەھاتبونە ھۆلىتەۋە.
ھەمو ھەر چاۋەپروانى ھاتنى نەۋ دوو كۆترە سىپىيانە بىون. نەمدەتوانى بەرگەى كەش و
ھەۋاى زەماۋەندەكە بگرم. ھەر كە بىوك و زاۋا دەست لە ناۋدەست ھاتنە ناۋ ھۆلىتەۋە ھەمو لە
خۆشيان ھاۋارى پىرۆزىبىيان لىۋە بەرز بۆۋە بەلام من تەنيا يەك شتم دەبىست و نەۋىش ھاۋارىك
بوو كە لە قوللىنى بوۋغەۋە ھەلدەستا:

- بابە، دايە تەنيا نەۋەتان دەۋىست؟ تەنيا دەتانەۋىست من دە رۆژتىكى ۋادا شاپىدى
مەرگى ھەزەكانم بىم؟ بۆ نەدەبىۋە من لە جىياتى نەۋ كىۋە شان بەشانى ئومىدەۋە رۆبىامايە
ۋەلامى دەپرىنى شادىبەكانى نەۋ خەلكەم دابايەۋە؟ بۆ دەبىۋە رۆژى بوۋكىنەم تالترىن رۆژى
ژىانم بىم؟ نەۋ رۆژەى كە ھەموو كىچ و كورپىك چاۋەپرى ھاتنى دەكەن؟

ئىدى تىن و تواناى خۆ راگرتنى زەماۋەندەكەم نەما. ژانە زگم كرده بىانۋو و لەھۆلەكە
چومە دەرى. لە ھەسارى لە پىش ھەبىۋاننى راۋەستابوم و سەيرى ئاسمانم دەكرد. دەدنىاي
خەيالدا خۆم دەجلى بوۋكىنەكى سىپى و دامەن درىژدا بەتەك ئومىدەۋە دەدەست كە
ھەردوكمان خۆشحال و شاد ۋخەندان بەروۋى يەكتردا دەترىقايەۋە و دەست لەناۋدەست دەستى
يەكترى دەچۈىنە ناركۆزى زەماۋەندى بىوك و زاۋاىبەمانەۋە و بۆ ۋەلامدانەۋە دەپرىنى

هستی ناماده بووانیش دهستان هه‌لده‌ته‌کاند. نه‌مزانی چهند ده‌قولاییه دنیای حه‌زو ناره‌زوره‌کاندا سه‌رگه‌ردان و ویل و وه‌یلان بووم که ده‌نگیک منی هه‌لداشته‌وه ناو دنیای تالی و سوتری راسته‌قینه‌وه. به‌ته‌کانیکی که‌دام له دنیای شیرین هاتمه‌وه ده‌ری و دووباره خۆم ده‌دنیای ناخۆشی و ناله‌باریه‌کاندا دیته‌وه، به‌لای ده‌نگه‌که‌مدا ناو‌ر‌دایه‌وه. نومید بوو به‌رام‌به‌رم پاره‌ستا بوو. ده‌چاکه‌ت و پانتۆلنکی تووسیدا نه‌وه‌نده‌ی دی جوانتر و سه‌رنج‌اکیشترم هاته به‌رچاوان. هه‌روا بۆ چهند ساتیکی وه‌ک روژانی رابردوو دلم بۆی که‌وته‌وه په‌له و به‌لام هه‌روا له خۆوه و بێ ناگایانه به‌خۆ هاتمه‌وه و زانیم که نه‌و نی من نیه و نی یه‌کیکی دیکه‌یه. نومید نیازی بوو به‌جیتته‌وه ناو پیاوان. به‌ده‌نگیکی پیاوانه و پرله‌سۆز و میهره‌بانیه‌وه هه‌ر به‌هه‌مان ده‌نگه به‌نه‌ده‌به‌که‌ی هه‌میشه‌یه‌وه که‌منی پێ شیت و شه‌یدا و شیفته‌ی خۆی ده‌کرد به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه که له خۆشیان نا به‌لکه له غه‌م و خه‌فه‌ت و ژان و هه‌سه‌ره‌ته‌وه که هه‌ر به‌ده‌نگی نیوه گریانیک ده‌چوو گوته‌ی:

- به‌خه‌زه‌هاتی ره‌ها خاتوون.

به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه گوتم:

- زۆر سوپاس، پیروژه نیشاللا، نومیده‌وارم خۆشه‌خت و کامه‌ران بن و هه‌میشه هاره‌شی

خۆشی و شادیتان بم.

بێ نیختیار فرمیسکم به‌چاواندا هاته خوارێ و بۆ نه‌وه‌ی نومیدیش نه‌زانی ده‌سته‌به‌جێ رووم وه‌رگه‌تیا و پشت له‌وه‌وه پاره‌ستام. گه‌رمی سه‌رنجه‌کانیم به‌باشی له‌سه‌رپشتم هه‌ست پیده‌کرد نومید هه‌نگاوێک هاته پێشێ و هه‌روا راه‌ستاو به‌ده‌نگیکی ته‌واو له‌رزۆکه‌وه گوته‌ی:

- ره‌ها!

گوتم:

- به‌لێ... توویی و نه‌و خودایه نومیداغا بمبووره، مه‌به‌ستم ناره‌حه‌ت کردنی ئیوه نه‌بوو.

نومید هه‌ناسه‌یکی هه‌لکیتشا و به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه گوته‌ی:

نۆژداره‌پوهیکی و دوا به‌دوای مه‌رگی سه‌هراپ هاتی تازه‌چیت لیبکه‌م، نه‌ی دل ره‌ق خۆزگه، زووتر ده‌هاتی ده‌نگی هه‌نيسک و پرهمی گریانیم به‌رز بۆوه. ده‌سته‌به‌جێ ده‌ستم به‌ده‌مه‌وه گرت و لیوی خۆم گه‌زی تا ده‌نگی گریانه‌که‌م زیاتر ده‌رنه‌یه. نومید به‌په‌له له‌من دوروکه‌وته‌وه و به‌هه‌نگای خه‌را منی به‌جیه‌شت و چووه ناو پیاوه‌کان. زانیم که ناگای له ته‌واوی ژیاغه.

سالار که به دورو بهرمهوه یاری ده کرد به ده‌نگی گریانه‌که‌م به‌روه‌لام هاته‌وه و قچه‌کانی له باوه‌ش گرتم. دانیشتم و ده نامیژمیتم گرت و ده‌موچاوه جوانه‌که‌یم ماچکرد.

نیدی نه‌متوانی بیجمه‌وه ناو زه‌ماوه‌نده‌که و خۆم پێ رانه‌ده‌گیرا سالارم نه‌سپارده‌وه دایکم تا ناگای لیبێ. له‌و ماوه‌یه‌ی که‌له مالتی با‌م بووم سالار به‌ ته‌واوه‌تی نۆگری من ببوو و گپرووی ده‌گرت تا هه‌میشه ده‌گه‌له‌ خۆمی بیه‌م ولیم جیا نه‌بیته‌وه. به‌لام من له‌برده‌وه‌ی سالاری ملم نه‌دا و به‌په‌له زه‌ماوه‌نده‌که‌م به‌جیه‌یتشت و به‌ره‌و ماله‌وه هاته‌وه. هه‌رکه‌ گه‌یه‌وه مالتی وه‌ک بلیتی دار و دیواری مالتیش غه‌می لی بباری. نه‌ویشتم به‌لاوه‌ ته‌نگه‌به‌رو هه‌وایه‌کی قورسی هه‌بوو. بۆ له‌ خۆ دوورکه‌وتنه‌وه‌م به‌ره‌و لای مالتی خالمه‌وه که‌وتمه‌ ری. هه‌روه‌ک شیتان به‌ریته‌دا ده‌رۆیشتم و خۆم به‌و خه‌لکانه‌دا ده‌داکه به‌لامدا تیده‌په‌رین. به‌گریانه‌وه ده‌مگوت:

- دیدتان که‌ نه‌ورۆ من مه‌رگی هه‌زه‌کانم به‌ چاری خۆم دیت! له‌ مپۆش به‌ دواوه دنیا هیچ مانار مه‌به‌ستیکی بۆ من تیدا نه‌ماوه.

خه‌لکی به‌سه‌رنجه پرسیاراوییه‌کانیا نه‌وه به‌رییان ده‌کردم. گه‌یه مالتی خالم و ده‌ستم به‌زه‌نگی ده‌رکیوه نا و تا ده‌رگاشیان نه‌کرده‌وه ده‌ستم له‌سه‌ر هه‌له‌گرت. وه‌ک بلیتی تۆله‌ی هه‌رچی ناره‌حتیه‌کانم هه‌یه له‌زه‌نگه‌که‌ی که‌مه‌وه. خالۆژن به‌ په‌شۆکاوییه‌که‌وه ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و هه‌ر هینده‌ش چارم به‌ خالۆژنی که‌وت خۆم ده‌باوه‌شی هه‌ویشت و به‌کول گریام. خالۆژن ده‌ستیکی به‌سه‌رو پرچی دا‌هینام و به‌سۆزیکه‌وه پرسى:

- نه‌وه چیه‌ نا‌کا چووییه زه‌ماوه‌نده‌که‌ی ئومیدی؟

به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یریکم کردی و گوتم:

- راسته‌ تۆ له‌ کویت زانی؟

خالۆژن زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و به‌میهره‌بانیه‌وه گوتی:

- چهند رۆژیک له‌مه‌وه‌یه‌ر دایکت لی‌ره بوو باسه‌که‌م له‌و بیست. زۆر ده‌میکه‌ چاوه‌پریتم

ده‌مزانی هه‌ر دتی.

ده‌گه‌ل خالۆژنیدا چووینه‌ نیو مالتی. هینده‌ گریام تا کفت بووم. دواى نه‌وه‌ی هیندیک

هاته‌وه سه‌رخۆ تازه‌م هه‌ست به‌یه‌کیکی غه‌واره کرد له‌ مالتی خالم.

ناغای که‌نعانی براده‌ری خالم بوو و به‌میوانی هاتبوو مالتی شه‌وان. له‌به‌ر وه‌ی که‌

نه‌مزانیبوو نه‌وله‌وییه و به‌ده‌نگی به‌رزگریا بووم ته‌ریق بوومه‌وه و داواى لی‌بووردنم له‌و و له‌خال

و خالۆژنیشم کرد.

ئاغاي كەنعانى پىاويكى تەمەن نزيكەى چل سالانە بوو كە لەلايەنى دارايىسەو،
گوزەرانىكى زۆر باشى ھەبوو. كەنعانى ھەروا بەسەرسامىيەكەوھى تەماشادا كەردم. كاتىن كە
پرىك ھيورتى ديم داواى كرد كە ميٹك قسەم دەگەلدا بكات و كە بىدەنگىيە منيشى ديت ھاتە
پيشەو و چاك و چۆنى كرد و گوتى:

- ببورن، من بەبىن ئەوھى ويستبىتم ھەموو قسەكانى نىسەم گويى لىبوو. بەلام بەلاى
مەنەو ھيچ شتىك دەو دنيايەيدا ئەوھى ناھىتىن كە ناوا بەو چۆرەى گريە و زارى بۆ بكيە و
خۆت ناوا لاواز پيشان دەى و يا ناوا خۆتان نازار دەن. دەژيانى ھەموو نادەمىزادىكىدا
ناريشەى وا دىنە پيشىن كە زۆر نەستەم و گرانە و ھەموو نادەمىزادىكىش گىروگرفتى ھەر
ھەپە.

ھەندىك گىروگرفتى زۆرتەرە و ھەندىكى كەمتر. بەلاى تۆو ھەموو ئەوانە دەكرى شوو و
رۆژ دەستەو ئەژنۆ ھەر بگريەن و فرمىسكان بەردەنەو؟ بۆ نمونە يەكيك لەو خاوەن
گىروگرفتەنە منم. من ئەو نزيكەى دوازدە سالە لە ھاوسەرەكەم جيا بوومەتەو و بەتەنيا
دەژيم، ئەو دەماناى ئەوئا كە دەستمان لىك بەردابى و تەلاقم دابى، نەخىز، بەلكە بە زۆر
ھۆو لەوانەش كە من بىن توانايى بەدەنيم ھەپە و روونترى بلىم ھاوسەرەكەم ناتوانى مندالى
لەمن بىن و ئەو مەسەلەش گەورەترى گىروگرفتى نيمەپە، نىدى ئەوھى كە لەلايەنى
رەوشتەرە ھەر دووكمەن دوو جەمسەرى جياوازين و و ھەرگىزىش تىك ناگەين ھەر بۆ نمونە
من رەنگى سەوزم ھەز لىيە و پىم جوانە بەلام ھاوسەرەكەم رقى لىيەتى جا بە پرىك كەرتنى
ھەر دوولامان وامان بەباش زانى كە دوور لەپەكترى بۆين.

ئاغاي كەنعانى زۆرى دەربارەى ژيانى خۆى و نارەھەتى و ناخۆشيبەكانى ژيانى
ھاوبەشيبەى كە چەشتبووى زۆر دوا و لە رەفتارە ناشايستەكانى ھاوسەرى و پەيوەندىيە
لاوازەكەيان ھەروا داد و بۆزى بوو. جالەبەر ئەوھى زۆر لاينى ھاوبەشى دەگەلەمندا ھەبوو
ھەستم دەكرد بە چاكيم دەك دەكات و تىم دەگات و نەوم وەكو غەم پەوتىنكى بۆ خۆم
دۆزىو، تەواوى ژيانى خۆم ھەر لەسەرەتاو تا كۆتايى، ھەموو لە ھەموو بۆ باس كرد.
ئەوكاتە ھەردوولا ھەستمان كرد كە چەند لىكەو نزيكىن و ھەردووكمان چ بەلايەكمەن بەرگە
گرتوو. زانىم چ نازارو ناخۆشيبەكى ھاوبەشمان ھەپە و دە زۆر شتانيشدا بىرو باوەر و بۆ
چوونغان وەك يەكە. داوى سەعاتىك سكالآو دەردە دل ئاغاي كەنعانى ھەستا بړوا. پيش خودا
حافىزيە رووى لەمن كرد و گوتى:

- ره‌ها خاتوون نیتتا که نومیتد له کیس چوره، هه‌ولده ژيانی گه‌ل محمه‌دیت له ده‌ست نه‌ده‌ی، هه‌ولده له‌بهر کۆرپه‌که‌تان هه‌ر چۆنیک بووه ده‌گه‌ل می‌رده‌که‌تان ناشت بینه‌وه.

زه‌رده‌یه‌کم هاتتی و گوتم:

- یانی به‌لای نیتوهه ده‌بێ جارێکی دیش بچمه‌وه ناو ئه‌و دۆزه‌خه‌ی؟

ناغای که‌نعانی سه‌رغیجکی پر به‌ زه‌یسیانه‌ی لیدام و گوتی:

- هه‌زت لێیه راستیت پێ بلیم؟

به‌ناماژه‌ی سه‌ر وه‌لامی ئه‌رتیانه‌م دا‌یه‌وه. ناغای که‌نعانی گوتی:

- به‌لێ، ده‌بێ بچیه‌وه ناو ئه‌و دۆزه‌خه‌ی و شانیشی بده‌یه به‌رێ و خۆشی بۆ راگری نه‌وه‌ش نه‌ک له‌بهر خاتری خۆتان، به‌لکه‌ ته‌نیا و ته‌نیا له‌بهر کۆرپه‌که‌تان، ده‌بێ خۆ بۆ ره‌فتاره‌ ناشایسته‌کانی هاوسه‌ره‌که‌تان راگری و هه‌ولده‌ی به‌لکه‌ بتوانی بیگۆرێ. مافی ره‌وای کۆرپه‌که‌تانه که هه‌م به‌ته‌ک باب و هه‌م به‌ته‌ک دا‌یکیه‌وه بۆی.

به‌ناقاییه‌وه قسه‌که‌یم بری و گوتم:

- کام ژیان؟ ئه‌و ژيانه‌ی که سه‌رانسه‌ره‌که‌ی هه‌ر جنیو و قسه‌ی سووکه؟ ژيانیک که‌هیچ سه‌رغیجکی دلسۆزانه‌ی تیدانیه؟ ژيانیک که‌ته‌نیا وشه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی تیدا نایه‌و ناچی؟ ژيانیک که به‌رده‌وام هه‌مووی هه‌ر پێک هه‌لپه‌رژینه؟ تۆ له قسه‌کانی منه‌وه چیت ده‌سته‌که‌وتوه؟ ناغای که‌نعانی زۆر له‌سه‌رخۆ گوتی دا‌یه قسه‌کاتم و که‌زانیشی بیده‌نگ بووم گوتی:

- بریاره‌که وابوو که‌من راستیه به‌تۆ بلیم و هیواداریشم لیم زیز نه‌بێ به‌لام له‌وانه‌یه تۆش وه‌کو پتیوست ژیانته ده‌گه‌ل محمه‌دی به‌سه‌ر نه‌بردبێ؟ بۆ؟ چونکه تۆ هه‌ر له سه‌ره‌تاوه لینی بیزاربوو وی. هه‌ر له سه‌ره‌تای ده‌ست پێکردنی ژیانیشته‌نه‌وه هه‌ریه‌که و دلته‌ن له‌لایه‌کی دیکه‌وه بووه، به‌لام نیتتا که‌نومیدیش ژنی هیتناوه نیدی هیچ نومیدیتکت به‌و عیشقه له‌ ده‌ست چوره‌تان نه‌ماوه زیاتر ده‌توانن بینه‌وه سه‌روه‌ختی به‌رده‌واامیه ژیان و گوزه‌رانتان.

هه‌رگیز وانیه، نیتوه چورزانن من چ هه‌ول و ته‌قه‌للایه‌کم داوه تا بیگێرمه‌وه سه‌ر ریتی راسته‌کی ژیان، چورزانن چه‌ندم زووخوا و خوینی دلی خۆم خواردۆته‌وه تا وه‌ی وه‌به‌رنیمه‌وه و به‌ژيانی هاوبه‌شیمانی هیوادارکه‌مه‌وه. به‌لام ئه‌فسوس له‌وه‌ی به‌نسییم بوو، تووشی چبووم؟ دلێکی پر غه‌م و خه‌فت و قژی سپی بیوه‌ژنیکی که به‌منی گۆرپه‌ره! به‌لێ نه‌مانه هه‌مووی شتگه‌لینکن که له ژيانی هاوبه‌شیه‌ماندا ده‌گه‌ل نه‌و ناپیاره‌یدا به‌نسییم بوو. نیتوه‌که باسی له‌ خۆبوورده‌یی و قورسانی و فیداکاریه ده‌که‌ن ئه‌دی بوچی ده‌گه‌ل خور و ره‌وشته‌کانی

هاوسره که تان هه‌لنه کرد و خۆتان له بهر رانه‌گرت، له قسه کانتاندا به ته‌واوی شه‌وه
رده‌ده که وهی که نیوهی ناله‌باری و به‌دخووبیه‌کانی محمه‌دیشی نه‌بووه، شه‌دی ئیسه‌وه بۆ
خۆتان رانه‌گرت و هه‌لتاننه‌کرد و شه‌وه دوا‌زده‌ه‌ساله‌ به‌ته‌نیار جیا له‌یه‌کتری ده‌ژین؟
- چونکه من منداڵم نه‌بوو.

وه‌لامه‌که‌ی وشکی کردم. دوا وته‌که‌ی شه‌وه به‌رواڵته‌ قسه‌یه‌کی ساده و ساکار بوو
به‌لام له‌ ناوه‌وه زۆر مانادار بوو. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم کرد و گوتم:
- به‌لێ هه‌قی ئیسه‌وه، ره‌نگه‌ من تا ئیستا له‌به‌ر هیوا‌بووم به‌ژیان ده‌گه‌ل ئومیدیدا
وای لێ نه‌کردیم بیه‌مه‌وه سه‌ر ژبانی ماڵ و حاڵی خۆم به‌لام دل‌نیابن که هه‌ر له‌ ئیستا به
دواوه، هه‌رچی هه‌ول و کۆشش و ته‌قه‌للایه‌ ده‌یده‌م تا دووباره‌ ده‌گه‌ل محمه‌دیدا بژی‌مه‌وه.
ئاغای که‌نعانی سه‌ریکی له‌قاندو به‌ روو خۆشیه‌وه گوته‌ی:

- تۆ ژنیکی تا بلێتی ناقل و تیگه‌یشتووی ومن دل‌نیام که سه‌ریش ده‌که‌وی دوای
رویشتنی ئاغای که‌نعانی خاڵ و خاڵوژم زۆریان قسه‌ ده‌گه‌ل کرد‌مه‌وه و هانیان دام سه‌ر له
نوێ ژبانیکی تازه‌ ده‌گه‌ل محمه‌دیدا پێکه‌وه نی‌مه‌وه. که‌ مالتی وانم به‌ جیه‌یشت ئیدی ژبانم
له‌لا هینه‌ بیزراو نه‌بوو. گه‌یشت‌مه‌وه مالتی و بۆ شه‌وه‌ش می‌شکم که‌ می‌ک ئاسووده‌بی
چومه‌ حه‌مامی و ئاوێکم به‌ خۆمدا کرد. تازه‌ له‌ حه‌مامی هات‌بوومه‌ ده‌ری که‌ دایک و با‌م
و خوشکه‌کانم و سالار گه‌یشت‌نه‌وه، ره‌یحانه‌ و راحیله‌ بی شه‌وه‌ی هیچ حیسابێک بۆ گیان و
ناخ و دل و هه‌سته‌کانی من بکه‌ن به‌باس کردن و گێرانه‌وه‌ی زه‌ماوه‌نده‌که‌ زۆریان ده‌ردو
ره‌نج و نازار دام. شه‌وان هه‌روا به‌دریژی رووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی زه‌ماوه‌نده‌که‌و به‌و
قسانه‌یان چ ئاوریکی ده‌ دلێ مندا پیده‌که‌ن و چۆنی خوی به‌سه‌ر زام و برینه‌کانی دل‌مدا
ده‌که‌ن. ره‌یحانه‌ بی ئاگایانه‌ له‌ هه‌ستی ده‌روونم گوته‌ی:

- ئای نه‌فسوس که‌ تا کۆتایی زه‌ماوه‌نده‌که‌ نه‌مایته‌وه تا بۆ خۆت دل‌به‌ریه‌کانی بووک
و زاوای به‌چاوی خۆت ببینی.

راحيله‌ وه‌ك بلێتی له‌ روخساره‌ ماته‌که‌ی منه‌وه ئاگاداری هه‌سته‌کانم بوویته‌وه
به‌ناماژه‌ ره‌یحانه‌ی تیگه‌یاند که‌ قسه‌کانی بوونه‌ته‌ هۆی ناره‌حه‌تیه‌ من. ره‌یحانه‌ش
ده‌سته‌به‌جی قسه‌کانی برین و ماندروه‌تی کرده‌ بیانوو وچووه‌ ژووره‌که‌ی. دوای شه‌وه‌ی که
ریحانه‌ و راحیله‌ وازیان له‌باسکردن و گێرانه‌وه‌ی زه‌ماوه‌نده‌که‌ هیتا چومه‌ مه‌ته‌به‌خێ تا
په‌رداغه‌ ئاوێکی وه‌خۆم.

دایکیشم هر هاته مه تبه ختی که منیشی له وی دیت گوتی:
- نومید به دواتدا ده گهرا و لیتی ده پرسیت و که زانیشی زه ماوه نده که شت به جی
هیشتوره سهروچاوه تیک ناو و گرژه که ی نه ونده ی دیش تیک ناو گرژبوو. به سته زمانه وه
له پرسه ی مهرگی خوی دانیشتی به شیوه یه کی وا گرژ بسوو که که سوکاری بسوکیتی وه
دهنگ هیتنا.

دایکم سهرنجیکی هسه ره تاویانه ی دایه ده موجاوم و دریژه ی دایه:
- ده زانی نه وده می چیم وه بیر هاته وه؟
ده حالیکدا که ده نوختیکیه وه رامابووم و نومیدم ناوا به ماتی و گرژییه وه له بهرچاوی
خۆم بهرجه سته ده کرد وه لام دایه وه:
- رۆژی شه کراو خواردنه وه ی من و محمه دی.

دایکم به سه ره له قاندنی قسه که ی پشت راست کردمه وه و گوتی:
- راسته. زه ماوه ندی شه کراو خواردنه وه که ی تۆ و محمه دی و هه نیا گرژه که ی تۆم
وه بیر هاته وه. نای خۆزگه قه له می ده ست و پیتی شه و نایساوه ی ده شکا و بۆ هاریکاریه
نه ده چوه لای بابه گه وره ت و به و خۆ ره پیشکردنه ی، ناوای شه و پیره میترده ساده و ساکاره
هه لئه ده خه له تاند نای خۆزگه گویمان ده دایه ی وه قسه مان ده کردی و نه مانده دایته شه.
نای خۆزگه تۆش نه ده چوو به ژیربارو شه میترد کردنه ت به وی قبول نه ده کرد.

به ناخ و داخه وه هه ناسیکم هه لکیشا و گوتم:

- نای خۆزگه، نای خۆزگه.

دوا به ش بی نه وه ی قسه یه ک بکه م له مه تبه ختی چومه ده ری

* * *

ره ها بیده نگ بوو و چه ند هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له پر هاواری کرد:

- ره بابه خام، چیشه که مان سووتا.

- ره بابه خامی به نده ی خودای وا به هه له داوانه وه له جی بهرز بسۆه و به ره و
مه تبه ختیه ی را کرد که له سال و ته مهنی و ییه وه زۆر دوور بوو. ره ها زرده خه نه یه کی هاتی
و گوتی:

بندە چوو بووینه ناو رابوردوووه خوښان له بیرچوو بووهوه، هیوادارم هەر بئی
پرره نه میئینهوه.

رها به دهنگیتکی بهرزوه به رهبابه خانمیی گوت:

- رهبابه خانم، چبوو؟ چیتشته که سووتا؟

رهبابه خانم له نیو مهتبه ختوه وهلامی دایهوه:

- بهئی.

رها سهیریکی منی کرد نهوجا به دهنگیتکی بهرزوه پرسى:

- یانی شتیکی واشی لی نه ماوه ته وه نهفسی گوناهبازی پی کویر کهینهوه؟

رهبابه خانم له مهتبه ختی هاته دهری و گوتی:

- بهداخوه چیتشته که سووتاوه و کهلکی برپاوه. ده بئی بۆ نیوه رۆیه غه می له

خواردنیکی دی بخۆم، و ههرواش که بهردو لای نیشهوه دههات درێژهی دایه:

- تکا ده کهم بمبورن، چونکه ناچارم بلیم که نهو رۆ نیوه رۆیه چند سعاتیک درهنگتر

نان ده خوئی.

رها له جتیه قیت بۆوه و گوتی:

- من هه رگیز ناتوانم تا چند سعاتیکی دیکه خۆم راگرم. به یارمهتی خۆت نهو

زه جمهتهی بکیشه و له دهروه مان خواردن بۆ بیتنه.

دوايهش چاره جوانهکانی دهمنهوه برین و گوتی:

- سپیده گیانیش دیاره دهمانبوورئ که ناوا بهو جۆرهی پیشوازی و به خیر دینین.

له سه ر مۆبیله که ههستام و گوتم:

- به لای منهوه هیچ نه بووه بهلام حهیف کهله دهست و لیئانه کهی رهبابه خانمیی بووین.

رهبابه خانم ساسی کرد و بهدهم داوای لی بوردنیوه بهرهو ژوره کهیهوه چوو بۆ نهوهی

زوو خوئی ناماد و بۆ خواردن هیئانهی وه ده رکهوی.

رها رووی دهمن کرد و گوتی:

- من پیشنیاریک ده کهم و نه گهر تیهو و رهبابه خانم رازی بن هه موومان پیکهوه له

دهری نانی بخۆین تا هه ر بهو بۆنه شهوه لهو چوار دیوارهی بچینه دهری و بایه کی بآلی

خۆمان بدهین.

به رازی بوونی من و ره‌بابه خانمی هم‌مورمان ناماده‌بووین و بۆ ناخواردنی نیوه‌رۆیه
چووینه یه‌کئی له‌و ریتستۆرانه جوان و به‌ناوبانگانه‌ی نزیك مالتی ره‌های.
ره‌ها نانیکی باشی راسپارد. سعادتییکی نه‌برد که میتزه‌که به‌زه‌لاته‌و جۆره‌ها خواردنی
نیرانی رازایه‌وه. به‌جه‌فنگه‌ خۆشه‌کانی ره‌ها و ره‌بابه‌ خانمیوه‌ نانه‌که‌ی نیوه‌رۆیه‌مان خوارد
و هاتینه‌وه مالتی.

خه‌و چاوی هم‌رسیکمانی قورس کرد‌بوو. هه‌ریه‌که‌مان چووینه ژووری خۆمان و که‌وتینه
برخه‌ی نیوه‌رۆ خه‌ویکی شیرین و قووله‌وه.

له‌ بۆنی رۆن و پیازیکی داغ که‌ هم‌موو ناو ماله‌که‌ی داگرت‌بوو وه‌ ناگا هاتمه‌وه و
چوومه‌ مه‌تبه‌خئی. ره‌بابه‌ خانم خه‌ریکی چیشته‌ لیئانی نیواری ب‌وو و ره‌هاش یاری به
فنجانی قاوه‌که‌ی ده‌کرد. چوومه‌ مه‌تبه‌خئی سلّوم کرد. ره‌بابه‌ خانم و ره‌ها هه‌ردووکیان
به‌گه‌رمی وه‌لامی سلّوه‌که‌یان دامه‌وه. ره‌ها بۆ خۆی هه‌ستا و فنجانیک قاوه‌ی بۆ تینکردم
و له‌سه‌ر میتزه‌که‌ له‌به‌رده‌می دانام. سوپاسم کرد و قاوه‌که‌م خوارد‌وه. ره‌بابه‌ خانم گوتی:
- نه‌گه‌ر نیوه‌ و سپیده‌ خانم رازی بن بۆ نه‌وه‌ی وه‌ک نیوه‌رۆیه‌ بۆ شیو نه‌میتینه‌وه و
ئه‌م جاره‌ش چیشته‌که‌مان نه‌سووتی هه‌ر لی‌ره‌ پاشماوه‌ی قسه‌کانتان درێژه‌ پێبده‌ن تا منیش
ناگایه‌کم له‌ چیشته‌که‌وه‌ بۆ.

ره‌ها ویستی نارازی بۆ و من گوتم:

- به‌لای منه‌وه‌ پێشنیاریکی چاکه‌ من هه‌ز ناکه‌م جاریکی دی له‌ چیشته‌ لیئانی
ده‌ست و په‌نجه‌کانی ره‌بابه‌ خانمی بێبه‌ش بم.

ره‌بابه‌ خانم به‌میهره‌بانیه‌وه‌ سه‌یریکی کردم و گوتی:

- به‌وه‌ی که‌ نیوه‌ لوتفتان ده‌گه‌له‌ مندا هه‌یه‌ مه‌منوم، ته‌نیا رازیبوونی خانمی ماوه‌.

ره‌هاش به‌ ناچاری رازی بوو و ده‌ستی به‌ گێرانه‌وی کرده‌وه‌.

* * *

بۆ به‌یانی نه‌و رۆژه‌ چوومه‌ موغازه‌که‌ی مه‌مه‌دی به‌لام به‌ ته‌واری سه‌رسامیه‌وه‌ دیتم که
موغازه‌که‌ له‌لایه‌ن دادگاوه‌ مۆر و مۆم کراوه‌. به‌ناچاری به‌ره‌و ماله‌تازه‌که‌ی مه‌مه‌دیوه‌

چووم و سۆراغی محمدمدیم له خاوهن خانووه که کرد. ژنی خاوهن خانووه کهش که منی ناسی به دلتسۆزییه کهوه گوتی:

- نه گهر راستیت دهوئ من حهز ناکهم نهو هه والتهت بده من، به لام چاره نیه و هیواداریشم ببه خشی که هه والتیکی وا ناخۆشت دده من، چهند رۆژیک له مهو پیش هارسه که تان ده گه له ده لاتیکیدا هاتنه ئیره و زۆریه کیل و په له که تانی به نیوه ی نرخی خۆی پین فرۆشت تا کریتی خانووی پین بدات و نهوه ی ماشه وه له گه لآبه یه کیان بارکرد و بردیان. چهندی من و میترده کهم پرکتیشیمان کرد کهل و په لی ماله که نه فرۆشتی که لکی نه بوو و نهو گوتی:

- چاره چیه خۆ ده پین قهرزی ئیوه ههر بده مه وه، نا!

میترده کهم له وه لامیدا گوتی:

- ئیمه هیچ په له یه کمان له کریتی خانووی نیه، ههر کاتس هه بوو نهو ده می بیده ن. دیسانه وهش محمد ناغا ههر گوتی نه دایه میترده کهم و کهل و په له کانی ههر فرۆشت. که نهوم ناوا به نارحه تیه وه دیت گوتم:

- ئیوه خۆتان نارحه ت مه کهن چونکه تازه مال و حالتم تۆزقالتیک به لاهه هیچ نیه که ناده میزاد ژیاننی لی تیکچوو، نیدی کهل و په ل و مال و حال به که لکی چی دئ؟ به ناچار ی به ره و لای مالتی مه عسوومه خانمیه چووم. مه عسوومه خانم ژنیکی میهره بان بوو و هارستی مالتی موخته ره من بوو و بو شایه دیهش هاتبووه دادگایه وه ده شزانی محمددی خۆش ناوئ.

به فهرموو فهرمووی نه وه وه چوومه ژوورئ و ههر دوا ی تۆزیک مه به سستی چونکه کهم بو ماله که کیان ناشکرکرد و داوام لیکرد تا نه گهر محمددی دیت ناگادارم کاته وه دوا به ش ژماره ته له فۆنه که ی ماله بابیشم دایه. مه عسووم خانم سه ری بهردایه وه وه به ده نگیتیکی دۆستانه وه گوتی:

- له وانه شه خۆتی ههلقورتان دینیش پین به لام نه گهر له منت دهوئ و به قسه ی من ده که ی واز له محمد و ژیاننی محمددی دینی وتیی هه لده ده ی.

له قسه راشکاوه کانی مه عسوومه خانمیه هه موو له شم له رزی و زانیم که نهو شتگه لیتیکی ده زانی و ده یه وه ی بیانشاریتته وه. به پارانه وه وه گوتم:

- چبووه؟ تکات لیده کهم ههرچی ده یزانی به منیشی بلن، چونکه هه قه بیزانم.

مەعسومە خانم سەرى بەردايەو. كەمىتىكى خۇ ھىنا و برد و كەزانىشى ھەر چارەپىم
گوتى:

- دەزانى وەكو من بزانم بە گوتىرەى ئەو قسانەى موختەرەم كەبەر لەچەند رۆژتىك لای
من كوردنى تىنگەيشتم كەمەمد ھەمدىس ھاتو چۆى مالىە كەى دەكاتەو.
بەبىستنى قسەكانى ئەو، ئەو تەنیا تروسكە ھىوايەى دەدلىشمدا دەروشاىەو ئەویش
نەما. زۆر بەسەختىم خۇ راگرت و لە وەلامدا گوتم:

- ئەدى بۆ مەمد وای خۆپىشان دەدا كەھىچ پەيوەندىيەكى بەموختەرەمىو نەماو؟
و چەندىن رۆژ لەپشت دەرکەى مالىە بامەو ھەر خوازىارى ژيانى ھاوسەرى و ھاو بەشىمان
بوو؟

مەعسومە خانم شانتيكى ھەلتەكاند و وەلامى دايەو:

- تەنیا ھەر خودا بۆ خۆى دەزانى

ھەرچەندە ھىچ پەيوەندىيەكىش بە مەمدىو نەبوو بەلام ھەستى نىرەبىيەم چنگى
لەدل و دەرورم گىر كىرەبوو، نىرەبى بە ژىتىك كەجىتى منى لە ژيانى ھاوسەرىمدا گرتبۆو.
بەدەنگىتىكى لەرزۆكەو گوتم

- تەكا دەكەم ئەگەر مەمدەت دىت دەستبەجى تەلەفۆن بۆ نەم ژمارەبە بکە و ناگادارم
كەو.

- مەعسومە خانم سەرخە پىر بەزەبىيەكەى لەسەر من گواستەو و ھەولتى دا
فرمىسكى چاوە مېھرەبانەكانى كە دەچاويدا قەتیس مابوو لەمن بشارىتەو بەلام
نەيتوانى. ئەو ژنە بىنگانەبە ئەودەندە مېھرەبان و خۆمانە بوو كە بەو خۆشەويستى و
دلسۆزىيەو منى شەرمەزارى خۆى كىرەبوو. دەستم خستە سەر دەستى و گوتم:

- سويندت بۆ دەخۆم ھەرگىز مەبەست و نىازم ئەو نەبوو ئىو دەو ژيانەى خۆمەو
بگلىتم و ناواتان نارەحت كەم، بەلام چىكەم لەبەر خاترى ئەو كۆرپەى دەزگمدايە ناچارم.
مەعسومە خانم زەرەدەخەنەبەكى ھاكە زايانەى كرد و گوتى:

- خەتای ئىو، گوناھى گوناھى مێردە بۆ سۆزو بەزەبىيەكەتە. من داخى ئىو
ناچىت، كاتى كە ئىو دەبىنم ناوا دەگەل ئەو ھەموو دەرود رەنج و نىش و سازارەى
چەشتوشتانە كەچى دووبارە ھەر ھەولتى پىتكەو ژيانىكى ھاوسەرىتانە دلتم دەكولتى و

دهروونم گر ده گری. بویه شم هینده دل دهسوتی که کاریکم له دهست نایه و ناتوانم هیچتان بو بکم.

لهو جیا بوومه و هاتمهوه مالتی بایم. چنندین رۆژ دواتر کاغه زیکمان له دادگاوه بو هات که محمهده داوای دووباره ژیانی هاوسه ریه مان دهکات و لهوش به ولاره هه ره شهی کردبوو که داوای له دایکبوونی منداله کم نهوم لی دهستینیتتهوه. به ترسینکه وه سه بیریکه ده موچاوی دایک و بایم کرد و پرسیم:

- ده کری بتوانی منداله کم لی جودا کاتهوه ولیم بستینیتتهوه؟

- به لی.

- که هه ر وایه من دووباره ده چمهوه لای و ده گه لیدا ده ژیم.

- ره ها نهو کاره ی تو یانی چونه وه ناو ژیانی دۆزه خی، یانی چه شتنه وه ی نیش و نازارو ره نجیکی له جارن زیاتر، هه روه ک شاره زای نهو پیاوه یین شه مجاره یان که به ی به نوخته لاوازیه که ی تو برد زیاتر ره ج و نیش و نازار و ده ردو غه مت ده دات.

به لام من به رگه ی له ده ستدانی کۆرپه که م ناگرم. هه ر به هیوای نزیکیه له کۆرپه که مه وه ژیا نه که به سه رده به م و خو نه گه ر رۆژیکم کۆرپه که م لی دوور خه نه وه، ده مر م. به رواری دانیشتنی دادگای له چه ند رۆژیکه ی به ولاره تر نه ما بوو ومن هیشتا هه ر دوو دلی نه وه بووم که هه روا به جیا بژیم یا له به ر خاتری بوونی کۆرپه که م ده گه له ویدا بژیم.

(۹)

له رۆژی دانیشتن دادگای ره زامهندی دووباره پیکهوه ژیانم ده گهله محمه دیدا راگه یانده وه و سهر له نویم ژیان ده گهله ویدا ده ست پیکرده وه به لام نهم جاره یان بهو په پری رق و دوو دلپه وه. نیدی هیچ متمانه و دلنیا بییه کم به قسه و گفت و به لینه کانی نه مابوو و چاکیشم ده زانی که بیده نگه نه وه که ژیهله مۆی بن خۆله میشتیه. دروای چهند رۆژ تیکان کوره کم هاته دنیا به و نیدی محمه ده نه و تیره شی ههر به چه په ی هاروشت و نه و بیانووه شی برا له سهر ره گهزی منداله که ی گره وی بکا و بیانوان بگرئ و بلن:

- تۆش وه که دایکه کهت ههر کچ زای.

هیشتاش ههر له لام شاراه و مه سه له به که که محمه ده چۆنه وا خواز یاری دووباره پیکه وه ژیاغانه، نه و تیک که ناماده بوو له بهر موخته ره مه هه موو ژیا نی نیمه تیک و پیک دا چۆنه وا دووباره به دوو په یسه ری مندا هاتۆته وه و ژیا نی ده گهله مندا وا به لاره گرنه بۆته وه، نه و مه سه له به تا ده هات ههر نازاری ده دام. ههر چه نده هیچ ناره زوویه کی پیکه وه ژیا نییم ده گهله ویدا نه بوو به لام ههر له بهر خاتری بوونی کوره کم هه و لیم ده دا پابوردوو له بیر به ره مه وه و هه موو شتیکی سهر له نوێ ده ست پئ بکه مه وه و ژیا نیکی تازه ده گهله محمه ده و کوره که مندا به سه ره بهرم. هیواداریش بووم بوونی کوره کم و یا نه و لیک دابرا نه ی پیتشووم له محمه دی بیهینیته وه سهر نه قل و به ژیا نی ناشنا کرد بیته وه. چهند مانگیک تاوا به نیمچه نارامی و ناسو ده بییه که وه تیپه پری و ورده ورده هه موو به سه ره هاته کانی پیتشووشم تا ده هات به فه رامۆشی ده سپاردن و له بیرم ده برده نه وه. تا رۆژیک مه عسوومه خاتم هاته مالتی مه و محمه ده بۆ خۆی ده رکه ی لی کرده وه. محمه ده به دیتن مه عسوومه خاتم نیو چه وان و برۆی تیکنان و بی فه رموو لیکردنی هاته وه نیو مالتی و گوئی:

- ره ها دیسانه وه نه و ژنه حه یته به په یدا بۆه و واله بهر ده رکئ راهه ستاوه.

به سه ره سامییه که وه پرسیم:

- حه یته ژن کییه؟

- چور زاتم تۆ خۆت بچۆ بزانه چی ده ری؟

له مالتی هاتمه دهړی و بهره و دهړکی حسارتوه چوم. به دیتنی معسوومه خانم هم
سرسام بووم و هم خوښحال. به گهرمیهوه معسوومه خانم دبارهش وهرتناو ماچم کرد و
فهرمووی نیو مالتیم لی کرد. معسوومه خانم! به زوری پرکیشیه من هاته ژوروی و به دیتنی
کهل و پهلې نیو مالتی گوتی:

- به به به، پرژه نیشاللا. مالتیکی جوانکیله تان هیه.

- سوپاس، هرهوک ناگاداری من و محمهد لیک جودابووینهوه و محمهدیش هه موو نیو
ماله کهی فروشتبوو به لام دواي پیک هاتنه ویمان به هاریکاریه محمهدی و به یاریه باجم توانیمان
دووباره ماله که مان به تازه یی پیکهوه بنیینهوه.

- به لئی به لام زوری به کهل و په له کانتان جوان و لوکستن له جاران.

ده حالیکدا که به قاپیک میوه و شیرینیوه به رهو لای معسوومهوه ده چوم سه رنجیکم
دایه محمهدی که به پروویه کی گرژوهه گویی بۆ قسه کانی نیمه راداشتبوو و گوتم:

- دپاره من کهل و په له کانی پیشووم خوښتر ده ویستن چونکه نه وان هه رچیه ک بوون
به روحیازی خوم بوون، با واز له وان به نین نهوه چونه وا وه بیرت هاتووینهوه؟

- راستیه کهی من هه همیشه نیوهم هه له بیره ، هه همیشه له محمهد ناغام هه لی پرسوون
و لیشتان ده پرسم، به تاییه تیشم سلاو بۆ ناروون.

سه رنجیکي سه یرم دایه معسوومه خانم و محمهدی و پرسیم:

- له محمهدیتان لی ده پرسیم؟ باشه نهوتان له کوی ده دیت؟

- زوری به روژان محمهد ناغای له گه ره کی خومان ده بیسنم بۆ مه گه ر تۆ نازانی؟ که
بیده نگیه منی دیت گوتی:

نه ی وای توخوا بمبووره، پیموانه بوو ناگادار نه بووی و نه تزانی بی له وهش که هه واله کهم ناوا
به دهم داهاتووه و لیم هه له وه ریوه داوای لی بووردنی ده کهم. به سه ر سوپمانیکه وه سه یریکی
ده موچاری معسوومه خانم کرد و نه ویش به چار داگرتنیکه وه تیگیه یاندم که به نه نقه ست
له لای محمهدی نه وه واله ی داوه ته من.

دواي چهند ده قیقیکان معسوومه خانم خودا حافیزی کرد و روئی. به هه وتیکه وه
سه یریکی محمهدم کرد که هه روا مات و بیده ننگ دانیشتبوو و پرسیم:

- تۆ نیشت چیه له ره گه ره کهی که هه موو روژی خوا دایناوه بچیه وی؟

محمد ههروا بئدهنگه و وهلامیتی نه دایه وه. ههروا که بئدهنگییه که ی ویم دیت درتژم

دایه:

- باشه تۆ له ژن و میژدایه تیه تدا چت دهوئ که من نه متوانیبی بئده می؟ ئیدی چت دهوئ
بیکم تا تۆ وا لیبکم و بتهینمه وه ناو باوهشی گهرموگوری مال و حال و خاو و خیزانی خۆت،
چیم نه کردوه تا بیکم؟

محمد به تووره بییه وه گوئی:

- ههسته دهی، یاری مندالانهی (دایه مه مده به گورگی) م ده گهل مه که. تۆ نه و ژنه نی

که من ده مهوئ. به تووره بییه که وه تیمروانی و گوتم:

- من که له تۆ جیا بوومه وه نه دی بۆچی چهن دین رۆژانت پشت ده رکئی ماله باجم به رنه ده دا
و ده پارایته وه تا لیت ببورم، باشه نه ی بۆ دوا ی لیک دابرانیمان شکایه ت کرد که مه هدم لی
ده ستینیه وه. که تۆ منت خۆش ناوئ نه دی نه و شوقره و نارامی و ناسووده بییه ی نه و
دواییه ت بۆچی هه موو لی تیکدامه وه که ده گه لی راهاتبوومه وه وه دهستم که وتبووه؟

محمد زه رده یه کی ماناداری کرد و وه لامی دایه وه:

- له بهر نه وه ی جارئ نیشم بیته و هه ر کاتیکیش نه و شتم ده ستکه وت که بۆ خۆم ده یلیم

دلنیا به چرکه یه کت ده گهل هه لناکه م...

هاوارم کرد:

نه وه هه ر منم که ده گهل تۆدا هه لده که م هه ی پیس، نه نه وه ی که تۆ ده گه له مندا
هه لکه ی، نه وه یان تۆی که ته نانه ت تۆزقاله سۆزیکت به رامبه ر کۆریه که شت هه ر نیه، نه وه
تۆی کاتی که ده لیم سه وزه و گوشتی بکه ره تا شو رباو یکی بۆ منداله که ی لیتیم ده وه لامدا
ده لئی بۆ نیشه به چی گه وره بوو وین؟ دایکمان هه موو رۆژئ شو ربای بۆ لی ده ناین تا گه وره ی
کردین یا نا کا هه موو رۆژئ ماهیچه ی مه ربئی دابینئ ده نا گه وره نه ده بووین، پیشینان
گوتوو یانه .. مندال به چلمی خۆی تیر ده خوا و گه وره ده بی، نه وه یه سۆزی باوکایه تی به رامبه ر
جگه ر گوشتی، نه وه یه مرۆفایه تی؟

محمد له جیوه هه ستا و به ره و لای منه وه هات و گوئی:

- هه ر له بهر نه وه ی گوشت و سه وزه م بۆ توله که ت (بئچوو سه گ) نه کړیوه بی سۆزم، کی

ده لئ نه وه له منه، کی گره نئی نه وه ده دات نه وه مندالی منه ها!...

به ترستیکه وه سه یرم ده کرد، دهستم به گوئییه کاغه وه نا و هاوارم کرد:

- بیهوده، نیدی نامه‌ی گوتم له قسه کانت بی، تو شیتی، تو نه خوشی، تو ساغ نی، تو
هر مروفتی، کام مروفتیکی ناقل ته شوئی له ره گی ژیا نی خوی ددها؟
هروهک شیتان قاقا پیکه نی و گوتم:

- من ، من ، من...

- برۆ ده‌ری، برۆ ده‌ری شیتته، برۆ ده‌ری جادوگر.

محمد دوباره هاتهوه هر مویتله که و دانیشتهوه و ده‌حالی کدا که زه‌رده‌خه‌نیه‌کی نازار
ده‌رانیه به لیویه بوو گوتم:

- لیوه چاکتر بجمه کوئی، من تا به مراز و نیاز و مه‌به‌ستی خۆم نه‌گم هر گیز لیوه ناچمه
ده‌ری...

- گوتم برۆ ده‌ری، له مال و ژیا نی من وه‌ده‌رکه‌وه و بچۆ ده‌ری و ونه له‌به‌ر چاوم.

محمد به تووره‌بیه‌وه هاواری کرد:

- دیسان ده‌ستت کرده به زمان دریویه! باشه هر بهو زووانه زمانت له گه‌رووت ده‌ردینم.
منیش هاوارم کرد:

- هرچی ناماقولیه‌کی له ده‌ستت دئی بیکه، با بزاتم چت پئی ده‌کری، شه‌وی نه‌تکرده
بیکه، له‌وی ته‌ر نه‌باشه، زوکه ده‌ی هسته و برۆ ده‌ری و هر ناماقولیه‌کت حمز لیوه
بیکه.

له به‌روهی له‌ده‌ست هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌کانی وه زاله هاتبووم و ماندوو ببووم به‌روه لای
ده‌رکینه چووم و ده‌رکه‌م کرده‌وه و گوتم:

- زوکه برۆ ده‌ری، پیاوینک مال و مندالی خوی پئی به خیتو نه‌کری هر بۆ په‌ناو په‌سیوان
باشه، تو له پیاوه‌تیه‌دا به‌س مله‌وریه‌که‌ی فیربوو وی چ ناماقولیه‌کی ده‌که‌ی ده‌و ماله‌یدا؟
نه‌وه هر تو نیت کاتئی که باجم موغازه‌که‌ی لی ستان‌دیه‌وه وه‌سوالئی که‌وتی و به‌پارانه‌وه و
لالانه‌وه‌وه خۆت کرده مشکه تو پیو و موغازه‌که‌ت له‌باجم به‌کری گرت‌وه‌ده، نه‌گه‌ر هه‌روا
که‌میکت هۆش و گۆش و تیگه‌یشتن هه‌بی و چاوت هه‌لینی ده‌زانی که ته‌واوی شه‌و ژیا‌نه‌ی
هه‌ته هه‌مویت له باجمه‌ویه و تو بۆ خۆت خاوه‌نی هیچ نیت.

محمد له جارانی به‌رزتر هاوار کرد:

- کام مال و ژیا نی دیاره له گوپی بابتته‌وه هیناره واده‌م له مال و ژیا نی وه‌رده‌ده‌ی...

به‌تووره‌بیه‌وه سه‌یرتیکیم کرد و گوتم:

- نا، تۆ ئەوانەت لە گۆری بابتەو دەرهێنان، ناپیاری هیچ و پووج، دەو چەندین سالی
 کەمێردم تیدا کردوو کام دەنکە شخارتەیهکت کړیوه و هیناوتەتەوه و خستووتەتە سەر مالتی؟
 تۆ بە پیتچەوانەیی هەموو پیاوانەوه لە جیاتی ئەوهی بۆ مالت و ژیاانی خۆت خەرج کەیی، تەواری
 کەل و بەلی ژیاانی مالتی فرۆشت و لەقەردیت داپەوه. باشتەر کە ئەو چەند سالانەش هەمیشە
 هەر ناخۆری باج بوو وی هەمی بەد بەخت، بەخودای بەخودای ئەگەر یەك قسەیی دیکەیی بکەیی
 هەر ئیستا تەلەفۆنی بۆ باج دەکەم بێت بە شەقانت لە مالتی وەدەرنی. هەرچەندە چاکیشی لی
 دەزانی خۆت بێنیە حالی جاوی و هەر کە چاوت بە باج کەوت لەترسان خۆ بمرینی و بکەویە
 هاوارو نالە و دادو برۆیە و بلتی بەلتی ناماقوولیم کرد و نەمزانی و لیم ببورن. تۆ ناگات لە
 چیه کە هەر بە چەند روژنکان جارێک دایکم دیتە ئیترە و هەرچی ناگوزوویمانە دەپێرێ و چی
 پتویستیمانە دەبەینن، روژنکیان دەلتی چوو بووینە بازاری بابت چاری بەو کراسەیی کەوت و
 حەزی چووێو بۆ ئیوهی کړی، روژنکی دی دەلتی چیشتم لیتابوو بابت گوتی رەها حەزی لەو
 چیشتەیه بۆی هەلگرە. هەموو جارێکیش کە ئەوانە دەبینم دەمرم و دەژیەمەوه. بەلام تۆ چی؟
 لەجیاتی ئەوهی بیتی خەریکی ئیش و کارو ژیاانی خۆت بی دەست لەو ژنە بێ سەرو پایەیی
 هەلناگری ئیدی ماندوو بووم. ئیدی دەگەلتدا هەلناکەم، تا ئەو روژه هەروامدەزانی لەوانەیه
 بێیەوه سەر هۆش و گۆش و ئەقلی خۆت بەلام ئەو روژ تینگەیشتم تۆ ئەو پیاوه نیت شایانی ئەو
 ژیاانە بیت و کەلکی ئەو ژیاانەت پێوه بێ، پیاویک کە بەر عۆدەیی هیچ گەفت و بەلێنیک نەبیت
 دەژیاانی خۆیدا هەر نەبێ باشتەر، رەنگە پیتوابێ ئەوانە هیسچیان نەرکی تۆ نەبن و ئەوانە
 هەموویان نەرکی باج بن ئیمە بەختوکەن!؟

حەمەد بەلیوه خەندەیه کەوه گوتی:

- نەک هەر نەرکی من و لەصل من نیە و یا باشتەر بلیم بەلانی کەمەوه تا کاتیکی بابت
 بەشە میراتی خۆت نەداتئ منیش هیچ جۆره نەرکیکی مالت لە ئەستۆ ناگرم. با بابت دانیشی
 و حیساب و کتابی بکات و بەشە میراتی تۆ بوختە و تەواو بەناوی منەوه بکات، ئەو دەمی
 منیش بە هەموو شتوویەك بۆ مالت و حال و ژیاانی خەرج دەکەم.

لەناپاوهی بیان خەریک بوو چاوم لە قەپیلکی دەپەرێ بە نارەحەتیەوه گۆتم:

- نەری بەراست تۆ دەزانی دەلتی چی؟ من بچم و بە باج بلیم تۆ بە زیندیە چاوان هیشتا
 زیندوو و بە پتووی ئەوه مێردەکەم داوای بەشە میراتی کردوو؟

- جا بۆ ھەر دەبی دواى مردنى بابت ئەوجا دەستمان لەنان و ئاۋ و ئەوايەكى گىربى؟
قەيدى چيە باتا بابت بۆ خۆى ماۋە بوون و مالى مندالەكانى بە چاۋى خۆى ببىنى.
بەھەموو ھىزى خۆمەو پرمدايە ئەو شەكردانە چىنيەى سەر مېتەكەى بەردەمەم و پىم
ھالاندئ و ھاوارم كرد:

- پىسى بى ئابروو لاچۆ لەبەر چاۋم دورر كەوۋە.
مەمەد بە دەنگىكى بەرزەوہ قاقا پىكەنى و لەمالتى چوۋە دەرى و ھەروا بەدەم چوۋنە
دەرىوہ گوتى:

- پىتۋابو لەبەرچى دووبارە نامادەبووم دەگەلتدا بۆيم؟ پىتۋابو ھەروا لە خۆۋە نامادەم
ئەو ھەموو ترو فيز و خۆ ھىنان و بردنانه و خۇبادانى كەسوكارەكانت ھەلگرم، نەخىر خانم
خەونت دىوہ و خىربى نىشاللا. وا باشترە تۆ ئەقلى خۆت خوردر كەيەوہ داوا لە بابت بكەى تا
زۋوہ دەست بە حىساب و كىتابى مال و سامانەكەى بكات.
ئەوہ من رۆشىم تۆش كاتى تەواوت بە دەستەويە حىسابىك و بىرىك لە قسەكام
بكەيتەوہ.

مەمەد لە مالتى چوۋە دەرى و منىشى دەگىژاۋى سەرسامى و ناباۋەپەدا رۆبىرد. ئەز مەرۆڭ
نەبوو ھەر راست شەيتانىك بوو لە فىل و گزى و تەلەكەبازى كە دەستى سەد جادۋوگەرى
لەپشتەوہ بەستبوو. ھەر جارىكى كە فىلنىكى سەرى نەدەگرت لە رىتەكى دىكەوہ و بە
شىۋازىكى دىكە دەھاتەوہ مەيدانى. ئەوہشم چاك دەزانى كە ھەرگىز وازى لە موحتەرەمى
نەھىناۋە دەستبەردارى نەبوۋە و وازىشى لى نەھىتنى تەنيا مەبەستىشى لە ھىنانەوہى من و
ژيانى دووبارەى پىكەوہمان ھەر ئەوہ بوو كە چاۋى بىرېبوۋە بوون و سامانەكەى بايم و دەست
گەشىتن پىي. لەبەر ئەوہش كە ھەل خەلەتابوۋمەوہ سەر لەنوي چوۋ بوۋمەوہ لاي و دەگەلى
ناشت ببوۋمەوہ بىزم لە خۆم دەبوۋە و نەفرەتم لە خۆم دەكرد. ھەر دەستبەجى دواى چوۋنە
دەرەوہى وى لە مالتى مەھدىم بە باۋەشى دادا و پاش ئەوہش كە ناسنامەى مەمەد و مەھدى و
خۆم ھەلگرت لە مالتى ھاتمە دەرى. بە دلتيكى شكاو و چاۋى ھەل پىنماۋەوہ خۆم گەياندەوہ
مالتى بايم و پالم بەزەنگەكەوہ نا.

دايكم دەرگاي لى كردمەوہ و ھەر بە دىتنى چاۋى بەگريانەوہ دە ھەموو شىتىكى
گەشىتمەوہ بەپەلە مەھدى لە باۋەشى ۋەرگرتم. ئىدى ھىچم بە بەرەوہ نەمابوو و ھىزم لى براۋو

بن پیلی گرتم و یارمەتی چوونە ژوورەوتی دام. دایکم سالاری بانگ کرد و مەهدی بەو سپارد و گوتی:

- باجیت باش نیه، بە یارمەتی خۆت دەگەڵ مەهدی گەمان بکەو مەهینلە بگریا.
سالار بەسەر سامیە کەرە دە دەموچارە سوور هەلگەراوە کە میەرە دەروانی و هەستی نەدە کرد و لە جیتی خۆی نەدە جوولاً. دایکم بە دەنگیتکی بەرزترەو گوتی:
- ئەو هۆشت لە کوتیە کورە؟ ئەدی ئەو نائیم مەهدی بە ژوورە کەمی خۆت؟
سالار بە خۆهاتەرە و مەهدی لە باوەشی کرد و هەرۆا بە دەم چوونە ژووریتو گوتی:
- وەرە، خالە گیان وەرە با بچینە ژووری خالی خۆت تا خالە هەرچی ئوتۆمبیلی جوانی هەیه هەموویت بداتی یاریان پێبکە.

مەهدی بەبێ هیچ نا و نایە ک چووە باوەشی. سالار هەرۆا کە بەرەو ژوورە کەشیوە دەچوو کە چی چاری هەر لەسەر هەلنەدە گرتم. دایکم تەنانت و شەیه کیشی دەریارە شەری من و محەمد و یان چبوو چ نەبوو نەپرسی.

هەرچەندە پتۆستیش بە باس و دووبارە کردنەوی شەرو هەرایە کەمان نەبوو. دەماوەی ئەو سێ سالی ژیا ئەم دەگەڵ محەمدیدا لە تەراوی رەفتارە کانی شارەزابوون. دایکم بە تەلەفۆن رووداوە کەمی بە باجیم راگەیاندا. دواي سەعاتیتکی باجیم خۆی گەیانداوە مالتی. بەدیتنی دەموچاو ماته کەمی باجیم خۆم دەنامیزتی هاریشت و بە دەنگیتکی بەرزەو گریام و گوتم:

- بابە، هیشتا ش محەمد دەستبەرداری موختەرەمی هەر نەبوو، ئەورۆ لە ریتی مەعسومە خانیتو زانیموه کە پەییەندی هەر دەگەلدا یە و هامووشۆشی هەر دەکات، ئەورۆم زانی کە هەموو رۆژی بە بیانووی چوونە موغازە یەو راست دەچتە لای موختەرەمی. باجیم دەستیتکی بەسەر و پرچی داھینام و گوتی:

- تکا دەکەم نازیزە کەم، هەر لەسەر خۆیە و خۆت پراگرە، بلتی بزائم چبوو. بە پشته دەستیم فرمیتسکە کانی دەموچاوم سڕینەو و گوتم:

- محەمد ئەورۆ ددانی بەو دانا کە مەبەستی لە دووبارە پێک هاتنەو پیمان تەنیا هەر بۆ وەچنگ کەوتنی موغازە کەمی بوو، ئەورۆش دەیگوت دەبێ بابت بەشە میراتی خۆت بداتی، بابە من کە ئەو قسانە ئوت بۆ دوویات دەکەمەرە تەریق دەبەو بەلام ناچارم هەر بۆ ئەوێ ئیو ئەو مرۆفە دیو سیفەتە باشتەر بناسن ناچارم هەموو شتیکت بۆ بگێڕمەرە و پیت بلیم.

به‌دهم هه‌نیسکی گریانیتوه ته‌واوی هه‌موو رووداوه‌که‌م بۆ گێڕایه‌وه. گریان گه‌رووی گرتبووم و به‌قورسی قسه‌م بۆ ده‌کرا ئیدی به‌ریه‌ستی فرمیسکه‌کاتم پێ نه‌کرا. ده‌حالیکیدا که فرمیسکم به‌سه‌ر و چاواندا ده‌هاته خوارێ درێژم دایه‌وه:

- تکاتان لی ده‌که‌م له‌ده‌ستی نه‌و به‌ناو مرۆڤه‌م رزگارکه‌ن. بیکه‌ن له‌راهی خوا له‌و به‌دبه‌ختیه‌م ده‌رێشه‌وه، ئیدی من توانای خۆ راگرتنی ژيانم ده‌گه‌ل نه‌وه‌یدا نه‌ماوه ئیدی له‌وزه‌م ده‌رچوه و هه‌سته‌که‌م کوور بوومه‌ته‌وه و پشتم چه‌میوه‌ته‌وه، ده‌ماوه‌ی نه‌و پینچ ساله‌یدا وا ده‌زانم په‌نج سال پیرتر بووم، ته‌نانه‌ت له‌ناوه‌که‌شی ده‌ترسم، ناماده‌م قه‌ره‌واشیه‌ تۆ و دایکم بکه‌م به‌لام نه‌م به‌نه‌وه نه‌و ماله‌ دۆزه‌خیه‌ی.

بایم نیتو چه‌وانی ماچ کردم و به‌ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی فرمیسکه‌کانی سپرینه‌وه و ده‌حالیکیدا که ده‌نگی‌شی ده‌له‌رزیه‌وه گوتی:

- قه‌ره‌واشی بۆ، تۆ تاجی سه‌ری من و دایکتی، پیتی خۆت و کوپه‌که‌ت بان چاوه‌کان، نه‌و ناپیاوه بێ چار و پروه بۆ تازده به‌هۆی منه‌وه بۆته‌مال و ژیاوه؟ کام مال؟ کام ژیان؟ بۆ مه‌گه‌ر قرانیکی ده‌و مال و ژیاوه‌یدا هه‌رج کردوه که ئیستا ئاوا داوای مال و سامانی من ده‌کا؟ ته‌و ته‌نانه‌ت چلمی لووتی خۆی پێ هه‌ل‌الووشریته‌وه چ‌جای نه‌وه‌ی بیته‌ و بیته‌ خاوه‌ن مال و سامان و‌د‌ارایی. مه‌رجه ده‌بێ میاتیکی وای بده‌می که‌تا عومری ماوه له‌بیری نه‌چیتته‌وه، تا ئیستاش که ده‌نگم نه‌کرا. ووه هه‌ر له‌به‌ر خاتری نه‌و منداله‌ بووه که گوتومه‌ بامن نه‌به‌هۆی بێ بابیه‌ی، ئیدی لی‌روه به‌سه‌ هه‌رچی خوا له‌چاره‌ی نه‌و منداله‌شی نووسیوه هه‌ر نه‌وه‌یه و هه‌ر نه‌وه‌ش باشه‌...

هاته‌ نیتو قسه‌کانی بایه‌وه و گوتم:

- من هه‌یچ شتی‌کم له‌و ژیان و مال و حاله‌ی ناویته‌وه، چه‌ز ناکه‌م به‌دیتنی نه‌وانه‌ بیره‌وه‌یه‌ دووجار تیکشکاوه‌کاتم له‌ژياندا و نه‌و رۆژه‌ پرنیش و ده‌ردو نازارانار یه‌شم زیندووکه‌مه‌وه ته‌نیا تکایه‌کم له‌نیوه هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه مه‌هیلن مه‌هذیم لی وه‌رگریته‌وه. چه‌ز ناکه‌م منداله‌که‌م له‌بن ده‌ستی بیایکی درنده‌ ناسا گه‌وره‌ بێ. به‌ره‌زامه‌ندیه‌ دایک و بایم سه‌ر له‌نوی داوای ته‌لاقم کرده‌وه‌و چاوه‌پێی پێ راگه‌یانده‌وه‌ی دادگای بوومه‌وه.

* * *

ورده ورده تهواوی خزم و کس و کارو بنه ماله به سهر گوزه شته و به سهرهاتی ژیان و ته لاق
وه رگرتنیمیان زانی. همر رۆژهی ههندیکیان ده هاتنه سهر دانیم و تهواوی نه و دوست و ناشنا و
رۆشنایانهش هابه شیه غه می خویان بۆ ده رده بریم.

بابه گوره و دایه گورهش به هه واله که میان زانی و بۆ دیده نیهم هاتنه مالتی بایم. به لام من
که بابه گوره به هۆی راسته و خۆ و راسته قینهی تهواوی هه موو نه و به دبه ختی و رهنج و
نازارانه ده زانی که چه شتبووم ده مزانی چاوم پیتیان هه لئایه و ناتوایم بیانبینم، بۆیه هه ر به
گه شتنتییان بۆ ماله بایم چوو مه وه ژووری و ده رگا کم له پشته وه داخست.

دوای چهند ده قیقیکان دایکم چهند جار تکی له ده رکه ی دا و به خه یالی نه وه ی که من ناگام
له هاتنی بابه گوره ی نیه گوتی:

- ره ها گیان ناغای گوره بۆ چاو پیکه وه تنیت هاتوه، به یارمه تی خۆت وه ره هۆلی
میوانان، ده یانه وی چاویان پیت بکه وی.

به ناره حه تیه وه گۆتم:

- به لام من هه ز نا کم نه وان ببینم.

دایکم به ده نگیکتی نو سا وه گوتی:

- تکا ده کم ره ها، بابه گوره ناره حه ت ده بی.

هوا رم کرد:

- ناره حه ت ده بی باش تریش، بۆ نه و هه یچ گوتی دایه ناره حه تیه من. هه روا به
خۆتیه هه لقو رتاندنیکتی بی جیوه تووشی نه و رۆژ ره شیه ی کردم. به یارمه تی خۆت له زما نی
منه وه پیتیان بلتی که ره ها هه ز نا کات ئیوه هه ر ببینی و هه ز نا کا چاوی به چاوی نه و که سه
هه ر بکه وی که بووه مایه ی پینج سالی ره به قی ئیش و ده رد و رهنج و نازاری. هه ر چهند دایکم
پیتی داگرت من زیاتر سوورتر بووم. نه و رۆژه ده گه ل نه و هه موو پیتاگرتانه ی دایک و بایشم
هه ر نه چووم بیانبینم، بابه گوره به دلئی شکا وه مالتی بایمی به جیه ئیشت.

نه و ده می تابلیتی رق نه ستوور و تووره و تو سن و داخ له دل بووم، نیدی هه سه له ی هه را و
هوریا و ده نگه ده نگه زۆر و میوان رۆیشتن و فه رموو فه رموویام نه بوو، هه ر کاتئ نه وه م
بیرده هاته وه که سهر ده مانیک ده سه که گوتی نیسو مالتی بووم و له هه موو دانیشتن و کۆر
و کۆبوونه وه و میوانداریاندا باس هه رباسی جوانی و پته وی و خړو خه پانی من بوو و هه مه دیش
له بهر سامانی بارکم منی خواستوه و بیوه ئنیکتی ته لاقدراری به سی منداله وه ی به سهر مندا

شکانه‌توره بئ نیختیار فرمیسه که کاتم دههاتنه خواری و دلم ده‌بوویه ناو. هه‌فته‌یه که به‌سه‌ر
نهم رووداوه‌دا چوو روژنیکیان عه‌سر بوو هه‌وای گهرمی مورداد مانگی کلایه‌ی کرد‌ب‌سووم نه‌له
مالیم خو به‌خو ده‌گرت و نه تاقه‌تی چوونه ده‌ره‌ه‌شم هه‌بوو له مالتی. هه‌ریه‌کجاری حه‌سه‌له‌م
نه‌مابوو که راحیله بانگی کردم و گوتی:

- ره‌ها یه‌کیتک له ده‌رکی تۆی ده‌وئ.

بئ حه‌سه‌له‌ه پرسیم:

- کئ هاتوره؟ به‌یارمه‌تی خو‌ت بلئی ره‌ها له ماله‌وه نیه.

راحیله زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌یتانانه‌ی کرد وگوتی:

- به‌لام من پیم گوتوه له ماله‌وه‌یت، نیستاش هه‌روا له‌وتیه، به‌یارمه‌تی خو‌ت تا ده‌رکی

حه‌ساری بچۆ بزانه چی ده‌وئ؟

هه‌روا که‌له‌سه‌ر ته‌خته به‌نده‌که‌ی هه‌لده‌ستام پرسیم:

- کئیه؟

راحیله ده‌و حاله‌یدا که‌له ژووری ده‌چوو ده‌رئ وه‌لامی دایه‌وه:

- نازاتم قه‌تم نه‌ دیوه.

سه‌رغیگی قوولم دایه راحیله‌ی باش ده‌مزانی سه‌رم ده‌کاته سه‌رئ. له‌نیئو مالتی چوومه

ده‌رئ و به‌ره‌و حه‌ساریه‌ه چووم. مه‌هدی له‌ پشته‌وه‌را ده‌ستی ده‌ لاقان وه‌رینام و گوتی:

- دایه‌ نه‌وه ده‌چیه کوئ؟ منیش دیم.

نه‌وم له‌باوه‌شی کرد و ماچم کرد. نه‌وجا هه‌روا که‌ نه‌وم داده‌نایه‌وه عه‌ردی گوتم:

- ناچمه‌ چ جییان نازیزه‌که‌م، هه‌تا حه‌ساری ده‌چم، به‌ یارمه‌تی تۆ بچۆ ده‌گه‌ل سالاریدا

یاری بکه‌.

سالار بانگی مه‌هدی کرده‌وه و هه‌ر به‌ دیتنی ئوتۆمبیلۆکه‌کی سالاری مه‌هدی به‌ره‌و لای

ویسه‌وه‌ی راکرد و له‌ من دوورکه‌وته‌وه. چوومه حه‌ساری زۆر به‌ تاسه‌وه بووم بزاتم کئیه له‌به‌ر

ده‌رکی چاره‌پیمه‌. کاتئ که‌ گه‌یمه‌ ده‌رکی حه‌ساری سه‌رغبه‌ خریشکئیه‌که‌م به‌سه‌ر تاسه‌ری

کۆلانی‌دا گئیرا که‌م نه‌دیت. سه‌رم له‌ ده‌رکی برده‌ ده‌رئ و له‌ پر شیرینم به‌ هه‌مان پئیکه‌نینه‌

جوانه له‌ دلان نازیزه‌که‌ی جارانه‌وه دیت. به‌ دیتنی شیرینی قریشکه‌یه‌کی شادیم لیدا و توندم

ده‌نامیزئ گرت هه‌ر دوو دۆست دوا‌ی پئنج شه‌ش سالان فرمیسه‌کی تاسه‌و خو‌شیه‌مان دابارانده‌

و زۆرمان یه‌کتر ماچ کرد. به‌ دیتنی شیرینی وه‌که‌فوکۆل هاتبووم و ده‌پئستی خو‌مدا نه‌

دهحه جمیم. شیرین یادگاری روژانیکې خوڅ و شیرینی پنبشوم سوو. راحیله ش له لای دهرکی
حه ساریوه راوه ستابوو و پیده کهنی. به که فوکولیکه وه پیم گوت:

- نای که بهد فه سالی راحیله، بۆ زووتر پیت نه گوتم که شیرینی نازیم هاتوه؟

راحیله ته ماشایه کی شیرینی کرد و گوتی:

- من و شیرین ههردوو کمان بریارمان دا جه فهنگیکت پین بکهین.

ده گهل شیرین و راحیله بیدا چوینه هوئی میوانان و شیرینم له جاران جوانترو ته و پاراوتر
هاته بهر چاوان. داوام لیکرد باسیکی باری گوزهران و ژیانی خویم بۆ بکا و بلتی له کوئی دهژی.

شیرین به کورتی بۆی گیترا موه که میردی به پیاویکی دلخوازی خوئی کردوه و ههروا بهر
زووانهش ده بیته خاوهن مندان. ههروهها بهرده وامیشه له خویندنن و خوئی و میرده کهمی نیستا
قوتابی دانیسگای پزیشکین نهوجا شیرین ههلویتستهیه کی کرد و ده روخسار موه رامار گوتی:

- ده موحاو و روخسارت نهو تهرو توئی و گه شیهی جارانیان پیوه نه ماوه وهک پیران

دیاری، چ باسه وا به ههردوو دهستان به ژیان و به میرده وه نووساوی و خۆت والیکردوه؟

له گه موه جه فهنگ ولوده گییه شیرینتوه زانیم که هیچ شتیک دهبارهی ژیانی من نازانی بۆیه
بریارم دا هه موو شتیکی بۆ باس بکهم و داواشی لی بکهم که قهدری میرد و ژیانه خوڅسه کهمی
به تهک نهوه وه بزانیته.

دوای گیترا نهوهی به سه هات و ژیانی تفت و تالی رابوردووم؛ شیرین چاوی پر بوون له

فرمیسک و به توندی ده نامیترتی وه رینام و به کولن گریا. به دهم گریانی شیه وه گوتی:

- به راستی به داخه وهوم، هه رگیز پیموا نه بوو روژتیک له روژان نهو ساته وه خته تالانه ناوا

به چاوی خویم ده بینم. پیمو ابو ژیانیکې ناسوده و خوڅ و نارامت هیه. نه ورۆ که زانیم

لیره ی نازانی به چ تاسه و خوڅی و شادییه که وه هاته لات. ههزم ده کرد گوئی لهو قسانهت بگرم

و توڅ باسی نهو روژه خوڅانهی گهل میرده که تم بۆ بگیترا یوه که ده گه له ویدا و به تهک نهوه وه

به سهری ده بهی و رینماییه منیش بکهی ده ژیانی ژن و میردایه تیبه دا. به راستی به داخه وهوم که

روژانیکې وا پر دهر دو نیش و رهنج و نازارت به سهر بردوه نهوا نیستا ده زانم نهو رهنگهت بۆ

وا په پیره وه بۆ هینده کزو لاواز سوو وی. شیرین ده گریا و منیشی وه گریان خسته وه. دوای

سه عاتیکی دی نهوجا ههستا و خودا حافیزی کرد و به چاوی به گریانه وه به جینی هیشتین به لام

پیش رویشتنی گفتی دا که سهرم ههرو لی ده داته وه و به ته نیاییم ناهیلته وه.

روژه کان یهک به دوای یه کدا تیده په پیرین و نهوه منیش ههرو چاره پرتی روژی دادگام.

زیندانییه کی ده چووم که دوا روژه کانی زیندانییه که ی به سر ده بات.

روژه کان به سستی تیده پهرین و من بو روژی داد گاو ده چوونی فه رمانی ته لاقه کم روژ ژمیریم ده کرد. شیرین ههروه ک گفتی دابوو هر چند روژ جاریک ده هاته سر دانیم. چهن دین جارنم ده گهل میرده که یدا هاتنه سردان و دیده نیه و دیاری جوانیان بو مه هدی هیتا به لام چونکه میرده که ی هه لکی مه شهه د بوو دوا ی چند مانگیتکان چوونه مه شهه د و رویشتن. به رویشتنن وان نهو روژه خووش و شادانهش که ده گهل شیرین و هاوسه ره که یدا هه بوون کو تاییسان هات وه ک بلتی روژی خووشی و شادییه کانی من هه ر له هه وه لئیه به کورتی نووسرابن و غه می رویشتنی شیرینیشم هاته سر غه مه کانی دی.

ناخریه که ی روژی داد گایه هات. ده گهل دایکم و با یما چوینه کو بوونه وه ی داد گایه و له وی ناماده بووین. با یما پاریزه ری بو گرتبووم تا بتوانم به ختوکردنی مه هدی به لای خو مه وه مسوگر بکه م و له لای خو می به یتمه وه چونکه با یما چاک ده یزانی که من به ی مه هدی هه لناکه م. پش ده ستی کردنی داد گای ده حالیکیدا که زور به کو ل ده گریام به با یما گوت:

- تکات لی ده که م نه هیتی مه هدی لی بستینه وه، من دوا ی، له ده ستانی ژیا م، نی دی به رگه ی له ده ستانی منداله که م نیه، چونکه له وه دلنیا م که محمه د مه هدی هه ر ده داته وه مو حته ره می تا نا گای لیتی بی، ته نانه ت هه ر بی لی کردنه وه شی ده یترساندم که چونا و چونی ره فتار ده گهلدا ده کات له تاوان هه موو له شم ده لهرزی.

گریان نه یده هیشت قسان بکه م، سه رم به شانی با یما کرد و به کو ل گریام. به وه بیر هاتنه وی ره فتاری مو حته ره می که چونا و چونی ده گهل منداله کانی خویدا ره فتار ده کرد که هه ر له سه ر شتیکی بچکو لانه چونی وه بهر مست و پیله قان ده دان هه موو له شم ده لهرزی. یه کیک ده گهل منداله کانی خو ی ناوابی و وا ره فتار بکا وه ک روژی روونا کم لا روون بوو که خراپتری له مه هدی ده کرد. له شیوا ی دلّه خوته یدا زور نه ما بوو دلّم را وه ستی. به دلدانه وه ی دایک و با یما توژی ک هاته وه سه ر خو و ددانم به خو مدا گرت و له داد گای ناماده بووم. قازی دوا ی گو ی را گرتنی له من و له پاریزه ره که م داوا ی روونکردنه وه ی له محمه دی کرد و محمه دیش هه موو قسه کانی نی می به درو خسته وه. له بهر نهو هه موو نه فره ته ی که به رام بهر بهو پیا وه هیچ و پوچ و بی جی می ده دلما بوو به گرانی م هه ناسه ده دا و ته نگه نه فس بوو بووم.

قازی هه ولی ناشت بوونه وه و پیکه اتنه وه ی من و محمه دی ده دا به لام محمه د به رده وام سوور بوو له سه ر لیک جو دا بوونه وی. کاتی که محمه دیش بی داگریه پاریزه ره که می دیت بو مانه وه ی

مههدی و دانه‌وی به‌من به هیچ جوړتیک نه‌وی قبول نه‌کرد که بیداته‌وه به‌من. داوام له پاریزه‌ره‌که‌م کرد له به‌رام‌بهر دانه‌وی مههدی به‌من دست له هه‌موو مسافینکی ره‌وای خوځم هه‌لډه‌گرم. به‌لام نه‌و جاره‌ش محمد قبولی هه‌ر نه‌کرد.

کاتې که بارو دؤخ و هه‌لویتسه‌کاتم ناوا دیتن په‌شیمان بوومه‌وه و داوام کرد بچمه‌وه سه‌ر مال و حال و ژیان و ماله می‌ردی خوځم چونکه نه‌مده‌توانی دست له مههدی هه‌لگرم و وازی لی بیتم به‌لام محمد هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر ته‌لاق دانیم. جا له‌بهر نه‌وی داد‌گایه‌که‌ی هه‌لگرت‌ه‌وه بو دانیش‌تینکی دی و به‌رواری دانیش‌تنه‌که‌شی بو ماوه‌ی مانگیک دانا و ده‌ست‌نیشانی کرد. دواي ته‌واوبوونې داد‌گای له پاریزه‌ره‌که‌مم پرسې:

- نه‌گه‌ر محمد قبولی نه‌کرد مه‌هدیم بډاته‌وه لای من بی نایا هیچ ریبه‌کی یاسایی دیکه هه‌یه بتوانم پتی لی بستینمه‌وه؟

ناغای موسه‌وی که پاریزه‌ره‌کی زنده دانسقه و به نه‌زمون بوو به داخیکه‌وه سه‌رینکی باداو گوتی:

- به‌داخه‌وه نه‌خیر، چونکه می‌رده‌که‌تان هیچ به‌لگه‌یه‌کی وای به‌ده‌سته‌وه نیه که دایک ده‌توانی سه‌ریه‌رشتی منداله‌که‌ی پی له نه‌ستو بگری، نیوه‌ش له رازی‌کردنی دلی می‌رده‌که‌تان به‌و لاره‌هیچی دیکه‌تان نیه.

به دلینکی مات و پرغه‌موخه‌فته‌وه ده‌گل دایکم و بامدا هاتینه‌وه مالتن. له‌و ساته‌وه‌خته‌وه که زانیم هیچ ریبه‌کی دیم بو وه‌رگرتنه‌وه‌ی نیه جگه له‌وه‌ی که بچمه‌وه ناو نه‌و دوزه‌خه‌ی و ده‌گل نه‌و پیاوه سووک و چرووک و هیچ و پووجه‌یدا بیتم، سه‌ری دنیا‌یهم لی ویک هاته‌وه‌و به‌رچاوم تاریک بوو وژیانم لی تفت و تالتر بوو.

له‌بهر خاتری مههدی ناماده بووم گیانی خوځم به‌خت که‌م هه‌ر هینده نه‌و له دست نه‌ده‌م. دوايه‌ش بریارم دا بچمه لای محمدو قسه‌ی ده‌گل‌دا بکه‌م به‌لکه نئ بتوانم رازی که‌م و مههدی لی بستینمه‌وه. بی نه‌وی دایک و بام ناگادار که‌مه‌وه له‌و بریاره‌ی که دابووم به‌یانیه‌که‌ی رۆژی داد‌گایه‌ چوومه مالتن محمدی. نه‌و ماله‌ی که ساته‌وه‌ختیکشم شادی و بیره‌وه‌ریه‌کی خوځش تیدا نه‌دییوو، به‌لام محمد له مالتن نه‌بوو سوزاغي محمدیم له ژنی خاوه‌ن خانوه‌که‌ی کرد. به بیستنې ناوی محمدی شوینه‌واری غه‌میته‌ی به‌روویه‌وه لکاو ده‌ستی گرم و له‌ته‌ک خو‌یه‌وه داینام و گوتی:

- خودایه نهو بهخته ره شه چپوو داتمی؟ خودایه نه گهر همموو نه مانه تاقیکردنه وهن شهوه
هر خۆت پشت و پهنا و یاریدهرم به تا بهسهر بلندیه وه لیتی ده رچم.

ههروا که فرمیستکم به چاواندا دههاته خوارئ به دهم سکاآوره گوتم:

-بابه و دایه له کویتن تا به چاری خۆتان تهواری نهو کهل و په لانه بیینن که روژئ له روژان
به ههزار هیواو ناوات و تاسه و ناره زوری فراوانه وه بو ژیانی کچه که تان کپیوو نیستا شهوه تا
بوته خۆله مییش. بابه گهوره ده وه ره و بهخته وه ریبه شهوه که ت بیینه. وه ره و بزانه شه لاره ی بو
دایینکردنی ناینده ت دۆزیمه وه چ به لایه کی بهسهر مال و حال و ژیانی شهوه که تدا هیتناوه!
خودایه من هه رگیز له هۆکاری شهو کاره ی نابوررم و تۆش لیتی مه بورره.

دوای تاویک ههستم کرد سه رم ده گیتزه وه دئ ده ههوا ی ژوره که ییدا خۆ راناگرم و تووشی
تهنگه نه فسی و پشوو سواریه هاتووم، به گرانی له جتوه ههستم و چاویکی پر داخ و هه سره تم
بهسهر تاسه ری ژوره که دا گیتراو که ژنه خاوهن خانووه که نه منی ناوا دیت بن بالی گرم و
بردمیه ژوره که ی خۆیان و فنجانه قه نداغتیکی بو هیتنام.

دوای خواردنه وه ی چه ند فره قه نداغتیکی، حاله هیتدیکی باشتر بوو به لام دیسانه وه ش
نه متوانی بهر به دابارینی فرمیستکه کانم بگرم. دهستم به ده موچاومه وه نا و له بانگی گریانیتم
دا. خانمی خاوهن خانووه که هه رچی بهسهر زمانیدا دههات بو دلدا نه وه ی من دلئ پی ده دامه وه
به لام نه متوانی تۆزقالتیک لهو ناگره دامریتیتته وه که له دل بهر بوو بوو.

دوای سه عاتیک گریان بو به ختی ره شم خودا حافیزیم له ژنه خاوهن ماله که کرد و هاته
ده یئ. به چاکی ده مزانی که محمهد دهو ماوه ییدا شهوانه تا به یانی له کوئ بووه.

به ره لای موغازه که ی محمهدیه وه که و تمه ری هه رچه نده ده مزانی له موغازه که ش نیه به لام
هه ر بو شه وه دلنیابم چوو مه موغازه که ی. محمهد له ری نه بوو و شاگرده که شی هه رکه منی
دیت زۆر به ریزه وه له بهرم هه ستاو به گه رمی به خیره اتنی کردم و له وه ش که محمهد به راستی
نیازی ده سه برداری بوونی منی هه یه زۆری پی ناخۆش بوو. له ناخی دلشه وه سوپاسی خۆی و
ههستی شهو هاوده ره دیه ییم کرد و سۆراغی محمهدم کرد. سه ری بهردایه وه و گوئی:

- راستیت دهوی خانم، محمهد ناغا شهو چه ند روژانه به ریکی نایه ته سه ر نیشتی هه ر
کاتیکیش که دینه وه موغازه که له بهر مهستی و سه رخۆشیان خۆ به پیوه ناگرن. نه لیه ته هه ر
له نیوان خۆماندا بیته، پیموایه نا لوده بوو بی، هه ر نیستا که له بهر ده می تۆدام شهوه چه ند
روژه شهوم نه دیوه به لام له بهر وه ی من شاگردم و روژانه وه رده گرم هه موو روژئ له کات و

ساعاتی خۆیدا دیم و دەرگای موغازهی ده که مهوه و شهوانهش دهوه خستی خۆیدا دەرگاکهی داده خه مهوه و هه لده گرم. هه رچه نده نهوه چه مند رۆژیکه له لای بارکتهوه له دادگای داوای ده کهن، هه روه که دهه زانی محمهد ناغا تا نیستا موغازه کهی چۆل نه کردوه بۆیه شکاتیسیان لی کردوه.

له خۆشیان چاوم ده بریسکانه وه، باجم هه رگیز له م باره یه وه هه چی به من نه گوتبوو دیاریشه که دایک و باجم حال و بال و رۆزانی من له خۆم چاکتر ده زانن و شاره زا هه ن و نه یانویستوه له وهی زیاترم تووره و ناره حهت کهن. به قسه کانی شاگرده کهی محمهدی له ناخه وه خۆش حال بووم. زانیم که خودا هه ر له سه ر هه قه و محمهد هه ر ده بهی به سزای کاره کانی خۆی بگا. نیستا که نه و نالوده بووه به دلنیا ییه وه موخته ره مهش له مال و ژیا نی خۆی ده دراوی و به م شیوه من ده متوانی به خیتو کردنی مه هدی به نه ستۆه بگرم و به یه نیمه وه لای خۆم.

هۆیه کی دیکهی خۆش حالیه م نه وه بوو که نه گه ر باجم موغازه کهی له محمهدی ستانده بایه وه نیدی هه یچ پاره و پولیکهی نه بوو تا بتوانی موغازه یه کی دی به کری بگری به وه هۆیه شه وه کار و سه رچاوهی ده سته که وتیشی له ده ست ده دا و به له ده ستانی کارو نیشه که شی من هه نگاوتیکهی دیش بۆ وه رگرتنه وه و به خیتو کردنی مه هدی ده چومه پش.

به خۆش حالیه وم خودا حافیزی له شاگردی موغازه کهی کرد و له موغازه کهی ها تمه ده ری. داوی خودا حافیزی له شاگرده کهی محمهدی به ره و مالن موخته ره میه وه چروم و نزیکهی سه عاتیك له په نایه کیه وه را وه ستام تا به لکه ئن محمهد له مالن موخته ره می بیته ده ری به لام چ سو سه یه کی نه بوو.

بریارم دا تا زوه نه و گه ره که به د ناوهی به جی بیلم و بجمه وه مالن باجم. زۆر له وهی ده ترسام باجم به وهی بزانیته وه که چومه ته نه و گه ره که به د ناوهی.

هه نگاوم هه راوتر داویشتن تازووتر له کۆلانه که ده رچم که له پر مه عسوومه خانم به ره و ناو کۆلانیه ی بادایه وه و تووشی یه ک بووین. هه رکه مه عسوومه خانم چاوی پیکه وتم له خۆشیان هاواریکهی لی بلند بوو و به توندی ده نامیزتی وه رینام و ماچی کردم و به مهیره بانیه وه هه والی چاکو چۆنیه ی پرسیم و خریشکنانه گوتی:

- نه وه نیشیکت هه یه وا ها توویه ئیره؟

ویه ره له وهش من وه لامیک بده مه وه نه و هه ر به رده وام بوو:

دهبى بېورى له وهى كه هاتمه ناو ليره بوونه كهت به لام هر بزيه شم پرسى چونكه ده زاتم
هيچ خوشيه كت له موخته رمى و لهو گهړه كوى نه ديروه و نهو پرسياړه شم هر بويه كرد.
منيش به حوسه لويه كى ته واوړه به سهر هاتكه م بژ گيړا يوه و داواى يارمه تيشم ليكرد.
كه مه عسوومه خانميش له به سهر هاتكه ناگادار بژه گوتى:

- كچه كه م، نه گهر كه ميتك دگان به خوژتدا بگرى نيستا هم موو شتيكى تيده گه ي.
مه عسووم خانم به ليني دا تا به بيانوو تكيه وه بچيته مالتى موخته رمى و مشومولنيكى بكا و
بزاني داخوا محمد له مالتى موخته رميه يانه نا، و هه واليكم بداتى. زورم سوپاسى
مه عسوومه خانمى كرد و نهو يش به رهو مالتى موخته رميه چوو. منيش چووم له پشت
دارتيلى كاره بابه كه چند مه تريك له خوارتره وه بوو خوژم په نادا. مه عسوومه له بهر دهركى
مالتى موخته رميه راوه ستا و سهيريكي نهو لا ولاى كرد و له دهركى دا. گوتم له دهنكى
كوړه بچكوله كوى موخته رمى بوو كه دهركى كرده وه و سلاوى كرد. مه عسوومه خانميش به
گرميه كه وه و لامي سلاوه كوى دا يوه و زور ميهره بانانه پرسى:

- داده ي رژه بزاتم دا يكت له ماله وه يه؟

كوړيژگه كه به دهنكيكى مندالانه وه گوتى:

- به لني هر نيستا بانگى ده كم.

مه عسوومه خانمى گوتى:

- نا نازيزه كه م، پتي ناوي بانگى كوى من هاتبووم قسان ده گهل محمد ناغايدا بكم نيشم
بهوى بوو داخوا محمد ناغا له ويته؟

دووباره منداله كه به دهنكيكى به تام و چيژ و خوشه وه گوتى:

- نه ع نيدى دا يكم نايه لني محمد بيتته وه نيره، ناخر نهو له دا يكمى دا و لني...

دهنگى موخته رمى بهرز بژه كه منداله كوى بانگ ده كرده وه نه يه يشت قسه كوى ته واو

كات. موخته رم هر له حساريوه پرسى:

- مه سعود نه وه ده گهل كيدا قسان ده كوى؟

مه سعود ده وه لامي دا كيدا به دهنكيكى بهرز وه گوتى:

- يه كيك هاتوه نيشى به مامه محمد يه.

دهنگى ههنگاه خيړا يه كانى موخته رمى بهرز بژه كه به په له بهره وهركى حساريوه

دهات ههروا به دم هاتنيوه به دهنكيكى بهرز وه گوتى:

- نهو نا پياوه ناما قوولئ ده كا مامى تز بئ، نا پياوهى نامهرده، توش برؤ بابزاتم نهوه
كئيه نئشى بهو نا پياوه خوئريه ههيه.

موحتهره م هاته بهر ده ركئ و به ديتنئ معسوومهى وهك دهله شئري نه راندئ:

- چيه، چندهوئ؟ نهوه چيه ههر كه سئكى نئشى بهو نا پياوه سه گبابه بوو روو ليژه دهكات
و دئته نئره به دوايدا: بو مه گهر من له لهو قهره واشئ نهوم كه سهروسزراغئ له من و له
منداله كانم ده كهن؟

معسوومه خانم به دهنگئكى به نه ده بانوه گوتئ:

- سلار موحتهره م خانم، راستيه كهئ ميژده كه م ده يوئست كراسئكى بدرؤئ چوو بووه
موغازه كهئ لهوئ نه ببوو، ههر بوئيه گوتم رهنگه هاتبيتهوه نئره، ناخر بيستوشمه كه به ته مان
پئكهوه زه ماوه ند بكن، پيروزه نئشاللا.

معسوومه خانم هئندئك راوه ستاو نهوجا درئژهئ دايه وه:

- گوتم رهنگه هاتبيتهوه سه رئك له نئوه و له منداله كان بدا.

موحتهره م وهك بلئئ داغئ دلئ تازه بوويتهوه هه ناسئكى هه لكئشاو گوتئ:

- كئ گوتئ من ده مهوئ ميژدى پئ بكم؟ خهلكئ بئ نئشن ههر داده نئشن و قسان بو
نئدى هه لده به ستئ. به خوداى نه گهر نهو نا پياوه پئ دئره ده نئتهوه وا ده كه م ههر دوو پئئى
بشكئتن، نا پياوئكى فئلباز، پئيو ابو شهيداو عاشقئ چاو و برؤئ بوو وم و نئره ش نوتئله كه
ههرده م و ساتئك وه پئ كهوئ و بيتهوه نئره و داواى پوول و پارهى بكا. خوا بو خؤئ ده زانئ
چهند روژئك له مهو بهر هاتبووه نئره و داواى شئ لئ ده كردم، منئش مندال و تال و كورو
كالتئ گه ره كئم لئ قاوردا شئئكى واى بدهنى تا ماوه تامه كهئ ههر دهن زمانيدا بئ و له بئرى
نه چئتهوه. جا لهو روژهوهئ كه منداله كانئ پئ راگه يشتئ نئدى لهو ده مئيهوه بهم ناوه دا
نه هاتؤتهوه و.

معسوومه خانم سوپاسئ موحتهره مئئى كرد و پئش نهوهئ كه موحتهره م ده ركئ داخاتهوه

پرسئ:

- نئوه نازانن له كوئئ ده توانئن بئئئنهوه؟

موحتهره م زؤر به بئ قه يدئيهوه وه لامئ دايه وه:

- چورزانم رهنگه له گورستانئئ وه بئئن، ههر چهنده پئم وانئيه خاكئش وه خؤئ بگريئ و

بتوانئ ده گه لئ هه لكا.

دوايه موخته رهم ده رگاگه ي به توندى پيځدا دايه وه. مه عسوومه خانم به ليوى پر له بيټكه نينه وه بهر ه ولام هاته وه و گوتى:

- گویت لیبوه؟ موخته ره میش ده ریکردوه، هر چه نده نهو ژنه دهستی سیحریازانی له دواوه به ستوته وه و نابج نه به خوئی و نه به قسه کانی پروا بکهی به لام من هر له سر ههستم و ناگام لیبه تا نه گهر دهو گهره که مدا دیت دهسته بجی ناگادارت ده که مه وه.

زۆرم سوپاسی هه موو نهو هاریکاریانیه ی کرد که بێ دریغیانه ده گه لیدا کردووم و به ره و لای مالتی بامه وه که وتمه وه ری. له ناخی دلته به وه هه والانه خوشحال بووم که وه دهستم هینابوون و زۆرم سوپاسی خوی ده کرد که محمد هه به زوویه کی زوو رووی نهو دیوی دیکهی ژیان بیسین.

گه شتمه وه مالتی و چومه وه ژوروی و دایکم له دهنگی داخستنه وه ی ده رکی هاته نیتو هه ساریتوه و به پهله به ره و لامه وه هات و به دهنگی نیگه رانه وه پرسى:

- ره ها، نه وه ده زانی چوو بوویه کوئ؟ نهو منداله هینده گریاو و ناره حهت بووه هینزی تیدا نه ماوه.

مه هدی که بهرا کردنه وه به ره و لامه وه ده هات به لووره بییه وه پرسى:

- له کوئ بووی؟ نه دی بۆ نه منیشت نه برد؟

و به دهنگی به رزه وه له بانگی گریانیی دا. به میهره بانیه وه بلندم کرد و به توندى ده باوه شی خۆم وه ریتنا و به خۆمه وهم گوشى و ماچم کرد. مه هدی هه روا بهر که وه خوئی هاویشته وه باوه شی دایکم و رووی له من وه رگیترا. خۆم بۆ ناره حهتیه وی رانه گرت بۆیه سه ر له نوئ له باوه شی دایکم کرده وه و ده باوه شیم وه ریتنایه وه. دوو دانه شوکۆلاته م له جانتایه که م ده ریتنا، و دامنه ده ست مه هدی و گوتم:

- یه کیان بۆ کاکه مه هدی گوئ و یه کیش بۆ خاله سالار.

مه هدی به دیتنی شوکۆلاته کان ناره حهتیه که ی له بیرچۆه. هه ر دوو شوکۆلاته کانی ده مستی خۆیدا گوشین و گوتى:

- نه خیر، هه ر دوو کیان نی خۆمن نایده مه خاله ی.

گوتم:

- نه گهر به لیئ بده ی کورپی چاک بی و به دواى دایهیدا نه گریه ی نه وه با هه ردوو

شوکۆلاته کان بۆ خۆت بن... باشه رۆله به لیئ ده ده ی؟

مههدی به جیا له ناره زووی ناخی ناوهوی و ههر بۆ نهوهی شوکۆلاته کان بینه ئی وی
به سهر راوه شاندنیکهوه ره زامه ندی ده رپری. مه هدی دانیه وه و گوتم:

- دهی راکه بجۆ شوکۆلاته کانت بجۆ تا من و دایه گه ورهت هیندیك پیکه وه قسان بکهین.

مههدی به ره وه ناو مالتیوهی راکرده وه و دایکم که ههر چاری به دایه وه بوو گوتمی:

- له به یانیه وه تا ئیستا دلّم هه زار رپی کردوه، تووشی دلّه خوته یه کی واببووم هیندهی
نه مابوو دلّم راوه ستی، ئیستا پێش هه موو شتیک جله کانت بگۆره و ئاوێکی به ده ست و
ده موچاوتدا بکه و وه ره وه مه تبه خنی منیش ده و نیتوهیدا چایه کی لی ده نیم.

سوپاسی دایکم کرد و چوومه وه ژووره کم. له بهر ئاوێنه ی راوه ستام و به وردی ده
ئاوێنه که مدا سه رپی خۆم کرد و ده ستیکم برده ناو قژه کافه وه و به لایه کما خست و به دیتنی
چه ند تاله موویه کی سپی هه ناسیکی قوولم هه لکیتشا و به خۆم گوتم:

- خودا هۆکاری زوو پیر بوونیم به له عنه ت کا. باشه کام ژنیك ده و سأل و ته مه نه ی مندا
هینده مووه سپیه ی ده سه رو قژیدایه؟

به دیتنی مووه سپیه کانی سه رم ناره حه ت بووم و رووم له ئاوێنه که وه رگێرا.

جله کامم به په له گۆزین و چومه مه تبه خه که. هه زم نه کرد دایکم نه وه نده ده چاره و راویندا
به یلمه وه. دایکم به پیاله یه ک چای تازه ده م و قاپیک شیرینه وه پێشوازی لی کردم و منیش
ته واوی به سه ره اته کامم بۆ گێرايه وه. دایکم سه رتکی راوه شانده و به وردی گوتمی دایه قسه کامم.

له کۆتایی قسه کامدا لیم پرسی:

- نه دی بۆچی تۆو باجم هیچتان به من نه گوتم که شکایه تتان لی کردوه؟

دایکم سه رنجیکی میهره بانانه ی تیگرتم و گوتمی:

- چونکه هه زمان نه ده کرد ناره حه تت کهین. پیموا بوو ههر بۆ خۆت له نه گه ری له
ده ستدانی مه هدی ناره حه ت بووی نیدی من و بابیشت پیمان راست نه بوو نه وه نده ی دیشته
ناره حه تی بۆ زیاد کهین.

زه رده خه نه یه کم به رووی دایکما کرد و گوتم:

- تکا ده کم لیزه به دواوه ههر باسیتک که په یوه ندی به محمه دیه وه ده بی به منیشی بلین،
به لێن ده ده ن؟

دایکم به میهره بانیه وه سه رتکی له قاندو گوتمی:

- به لێن ده ده م.

ره‌ها له‌قسان وه‌ستایه‌وه و گوتی:

- نیتوه ماندوو نه‌بوو ون، من به‌راستی خوم دیت و نه‌گه‌ر قبوول ب‌فه‌رموون پاشاوه‌که‌ی
به‌یانی درتزه پی ده‌دین. من له‌به‌ر ماندوو‌ه‌تیا‌ن به‌زه‌حه‌ت چاوم بۆ هه‌لدین.

ره‌بابه‌ خانم که هه‌روا باوتشکی ده‌دان گوتی:

- من زۆر ده‌میکه‌ خوم دیت به‌لام پیم حه‌یف بوو بچم و بنووم.

منیش نووسینه‌کاتم رتیکه‌سته‌وه و گوتم:

- بۆ ئم شو به‌سه‌ چونکه‌ په‌نجه‌کاتم توانایان تیدا نه‌ماوه‌ چهند دیرتکی دیان پی بنووسم.

هه‌ر سیکان له‌ جیوه‌ هه‌ستاین و هه‌ریه‌که‌مان چووینه‌وه‌ ژوو‌ره‌کانی خۆمان. ئه‌و ژوو‌ره‌ی

ره‌ها دابوو‌یه‌ من تابلیتی زۆر شیک و دیکۆرتکی جوانی هه‌بوو، که هه‌ر له‌یه‌که‌م چوو‌نه

ژوو‌ره‌وتسدا پی خۆش بوو.

په‌رده‌ تو‌رپیه‌ سپیبه‌ نه‌تله‌سیه‌ به‌نرخه‌کان ژوو‌ره‌که‌یان جوان و کراوه‌ و شیکتر کرد بوو.

ته‌خته‌ به‌ندلیکی تاک کسی به‌چه‌رچه‌فیککی ساتانی گولدا‌ری کاله‌وه‌ داوه‌تی هه‌ر بینه‌ریکی

بۆ سه‌عاتیک بشوو ده‌کرد.

له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ راکشام و هیندیکم ده‌نیو جیبه‌که‌یدا نه‌ولاولاکرد و ده‌و نیو رووناکیه‌ کزو

که‌م ره‌نگیه‌وه‌ ده‌و نیو شموه‌ که‌م تروسکاییه‌ی خه‌وتدا که‌ومه‌ سه‌یر و ته‌ماشاکردنی هه‌موو

کون و که‌له‌به‌رو گۆشه‌و په‌نار په‌سیوی ژوو‌رتیوه‌.

تا بلۆیه‌کی چوار وه‌رزی به‌ دیواریه‌وه‌ خۆی پیتشان ده‌دا. له‌ته‌خته‌که‌ی هاته‌ه‌ خوارئ و

گلۆیه‌که‌م پینکرد. ده‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ زۆر جاری دیشم ته‌ماشای ئه‌و تابلۆیه‌ی کردبوو،

دیسانه‌وه‌ش هه‌ر هه‌زم ده‌کرد چهند ده‌قیقه‌یه‌کی دیکه‌شی به‌رامبه‌ر راهه‌ستم و به‌ وردی وه‌رز به‌

وه‌رزی تابلۆیه‌که‌ سه‌یرکه‌مه‌وه‌ و خۆم ده‌نیو دیمه‌نه‌کانی هه‌ر وه‌رزیکیدا به‌رجه‌سته‌که‌م. بی

نیختیار ده‌به‌ر جه‌سته‌کردنی خۆم ده‌دیمه‌نی وه‌رزی زستانیدا سه‌رمام ده‌ته‌واوی له‌شی گه‌را و بی

راهه‌ستان گلۆیه‌که‌م کوزاندوه‌وه‌ و چوومه‌ ده‌نیو جیبه‌وه‌ و راکشام. چاوم له‌سه‌ر یه‌ک دانان.

هینده‌ ماندوو بووم به‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌وه‌کانی دییه‌وه‌ ده‌سته‌بجی که‌ومه‌ ناو شیرین خه‌ویکی

قوولوه‌.

(۱۰)

به چند لیدانیکی نهرم و لهسرخۆی دهركن چاوم كردهوه و بهسپایی گوتم:

- فهرموو بۆ ژووری دهركا كراوهیه.

رهبابه خانم هاته ژووری، لهسرخۆ سهلامی كرد و گوتی:

- قاوهلتی نامادهیه بهفهرموونه سهرمیژی، خاتوون چاوهرتی نیوهیه تا پیتكموه نان بخۆن.

- ههر ئیستا دتیم.

لهتهخته بهندهی هاته خوارۆ و سهیریکی كاتژمیژه بهچكۆلهكهی سهرمیژهكهم كرد

سهعات (۹) نۆی بهیانی بوو.

چروته نهعلیگی كولكنی وهك مشكیم لهسهرفهشهكهی چاوهرتی بوو. بهپهله نهعلهكاتم

بهسهر پتوه كرد و ئاویكم به دهست و دههوجاومدا كرد و دواي چهند دهقیقیكان خۆم

ناماده كرد.

كاتی كه چوومه هۆلی رهها لهوئی نهبوو. رهبابه خانم له ناو مهتبهخیوه بانگی كرد و

گوتی:

- سپیده خانم، فهرموون، خاتوونیش ههر لیژهیه.

چوومه مهتبهخی و رهها بهگهرمیوه بهرهو پیلیم هات و فهرمووی سهرمیژی قاوهلتییهی

لی كردم. داوای لیبوردم له درهنگ ههستاینم لی كرد، رهها قسهكهی پچ بریم و گوتی:

- منیش ههروا تازه له خهوی ههستاوم. گوناھی منه كه بهقسهكاتم تا درهنگانیک

نهمهتستوهه پشویهك بهدن و بهسینهوه.

رهبابه خانم پرسى:- سپیده خانم ههزت له فنجانیک قاوهیه یا پیالیهك چا؟

- بهیارمتهی خۆت فنجانیک قاوه.

رهبابه خانم ترك فنجانیک قاوهی لهبهردهمی دانام و میژهكهشی به قوتوه مرهباو كههه و

پهنیر... رازاندهوه. به خوارندهوهی قاوهكه به تهواوتهی خهوهكهم رهویهوه و یهكجاری هاتهوه

سەر خۆ. دواى قاوه لتييه ده گه ل ره هايه چووينه شت كرپينى و سه عاتيكمان پيشو نوجا هاتينه وه مالى. ههركه چووينه وه ژوروى ره بابه خانمان به پيلسه وه هات و زهرفى ميسوه و هه موو شته كانى ديشى له ده ست وه رگرتين و بردنيه مه تبه خن.

دواى خۆ گۆرپينى ده گه ل ره هايده چووينه وه هۆلى و ره بابه خانيشمان به پيشوازيه وه هات. ره ها به بيتده نكيه وه چاوه رپى ما تا ره بابه خانيش كاره كانى ده ستيك پينده ايتان و هاتسه لاي جه من. ره ها دواى پيشه كيه كى كورت به م جۆره ي دريژه به قسه كانى دا.

* * *

ئه و رۆژه مه هدى ئالۆز بوو، چهند رۆژتيك بوو نه ده حه وايه وه و هه ر بيانوى ده گرت و به قسه مندالانه ييه كانى دلئى من و هه موو كه سوكاره كانى هه لده پرووكاند. مه هديم ده ناميز گرت و ماچم كرد، نه و جا له سه ر قاچه كانم دانا و له سه ر خۆ رامژاند تا بينوينم كه ده نكي ته له فۆنئى به رز بۆوه و پاش تا و تيك ره يمانه بانگى كردم و گوئى:

- ره ها، خانتيك ناوى مه عسوومه يه و ئيشى بيته.

به په له مه هديم دايه ره يمانه ي و گوشييه كه م هه لگرت. مه عسوومه خانم گوئى:

- ره ها گيان، نزيكه ي نيو سه عات له مه و پيش منداله كان محه مديان ديوه چۆته وه مالى موخته ره مى، نه گه ر ده ته وئى بييينى ئه وه زوو وه ره.

سو پاسيم كرد و ته له فۆنه كه م دانا يه وه. به په له له مالى ده رچووم و خۆم گه يانده مالى موخته ره مى. مه عسوومه خانم له سه رى كۆلانى له چاوه روانى خۆمدا ديت. چرومه پيشى و سلۆم كردنه و يش به ميه ره بانبه وه وه لامى سلۆه كه ي دامه وه.

ويستم به ره و لاي مالى موخته ره ميتوه بچم و پال به زه نكي ده ركيته نيتم به لام مه عسوومه خانم نه يه يشت و گوئى:

- به لاي منه وه هه ر ليژه چاوه روان بى باشته، نه گه ر موخته ره م بزاني نيازى قسه كردنيته ده گه ل ميژده كه تدا هه يه حه تمن ناهيتلى.

بۆچوونه كه يم به لاوه په سندن بوو و ده چاوه روانيه دا راوه ستام. مه عسوومه خانم گوئى:

- ميژده كه ت من به لاي تۆوه نه بييني باشته.

نه و جا خودا حافيزى كرد و له من جودا بۆوه. سه عاتيكي چاوه روانيه تپه رى به لام محه مد هه والتيكى نه بوو. ده بپرو خه يالانه وه چو بووم داخوا كه رووبه پرووى محه مدي بوومه وه چى پس

بلیتم. جارجاره راگوزه رانیك به لامدا تیده په رین و سه رنجیكی سه رتاپای منیان ده دا، وه ك پیرسن كه من بۆ لیتره وه ستاوم.

به ده نگی کرانه وی ده رکی مالتی موخته ره منی به خو هاتمه وه، هه ره به هاتنه ده ری محمد
ههستی منی کرد و پیتی زانیم و به سه رنجیكی رکاویه وه گوتی:

- مار سیری ده دزا سیریش ده چوو له ده رکی کونی شین ده بوو.

چوومه پیتشی و گوتم:

- محمد ده مهوی هیندیكت قسه ده گهلدا بکه م.

محمد به توندیه که وه گوتی:

- نیمه هیچ قسه یه کمان ده نیواندا نه ماوه بیکه یین. نیستاش تا زووه له چ رتیه کیسه وه
هاتوی هه ره به ویتشدا بگه رتیه و برۆ هه زناکه م به دیتنی تۆ مالتی له خو م خراب که م و له وه ش
زیاتر به دبه خت و چاره ره شتریم.

به پارانه وه وه گوتم:

- تکا ده که م هه روا چه د. هه قیقینکام گوی له قسه کان راگره.

محمد به دنگیکی مه یله و به رزه وه هاواری کرد:

- راوهسته باقسیتک یی بلتم و خه یالت ناسورده یی و دلّت داکه وی، به لای منه وه هه م تۆ و
هه م مه هدی و هه م نه ر زیانه هه موو له هه موو مردوون. تیگه یشتی یانه نا؟ نیستاش وازم لی
بینه که هه رگیز هه رسه له ی تۆو گریانه کاتتم نیه.

محمد که وته ری منیش به په له که وتمه دوی. هه ره محمد ده رژی و منیش له دواوه ی
ده رژیستم و لیتی ده پارامه وه. نیدی شانازییه خو مم له بن پی نابوو و خو م ده زه لکاو ی
هاویشتبوو و له و پیاوه هیچ و پووج و ناکه س به چه یه ده پارامه وه نه ویش هه ره ته نیا له به ر
کوره که م. بۆ نه وه ی هه ره نه بی سببه ری دایکی له سه ره نه بری. هه رکا تیکی مه هدی شم وه به ر
ده هاتمه ناگره ده دل و هه ناوان به رده بوو، باشه بۆ ده بی کوره که م له بایکی دل سۆز و
میهره بان بیه ش یی، بۆ ده بوو هاتبایه ته دنیا یه و بایکی وه که محمد دی هه بایه. پیمو ابوو
نه گه ر بتو ام محمد دی رازی که م مه هدی بده ته وه به لانی که مه وه ده ستو ام هیندیکی له و
ناکامیانه بۆ پرکه مه وه و هه ره نه وه ش بوو هۆی نه وه ی هینده له و پیاوه چه په له ی بیاریمه وه.
محمد تاویك وه ستا و ناوریکی لی دامه وه. سه ریریکی ده موچاویم کرد له و سه رنج و نه یما پر له

هیتمایانی و لهو زهرده خهنه شهیتانیه‌ی به لیتویه بوو یه کپارچه هه موو له شم له‌رزى. محمد
سهرنجیکى سهر تاپای دام و به ناوازیکی تاییه‌تیهوه گوتی:

- تهنیا بهیهك مهرج ری ددهدم مه‌هدى لای تویئ نه‌ویش نه‌ویه كه باوكت موغازه‌كه‌و
نیوه‌ی سامان و داراییه‌كه‌ی به‌ناوی منه‌وه بکات.

له‌وقسانه‌ی نه‌وه‌نگاویتك به‌ره‌و دواوه هاتمه‌وه. سوودی له‌گریان و پارانه‌وه‌کانی من دیبوو
و نیازی هه‌بوو به‌وه‌ناچارم کات مه‌به‌سته‌کانی بیتنه‌دی و پییان رازیبم. به‌سهرنجه
ناباوه‌پیه‌کاتم تیمه‌وه روانی به‌لام نه‌مده‌زانی چ وه‌لامیتك بده‌مه‌وه. نه‌گهر قبولم کردبایه به
ده‌ستی خۆم ده‌بوومه هۆی نه‌وه‌ی هه‌موو رۆژی به‌بیانوه‌وه جۆزاو جۆزه‌کانیه‌وه خواست و حز و
ناره‌زووه‌کانی به‌سهر من و كه‌سوکارو بنه‌ماله‌كه‌مدا به‌پیتن. خۆ نه‌گهر قبولیشم نه‌کردبایه
ده‌بوو ناینده‌ی مه‌هدى به‌کۆتایی و نابووتی و ناکامی ببینم و ده‌مدیت. كه‌محمد بیده‌نگیه
منی دیت هیندیکی غیره‌ت بزووت. هه‌نگاویتك هاته‌پیش و گوتی:

- نه‌گهر رۆژی دادگا باوكت به‌سه‌نه‌دو کۆمپیه‌اله موغازه‌كه‌و نیوه‌ی سامان و داراییه‌كه‌ی
به‌ناوکردم نه‌وه‌دنا داخ و غم و خه‌فته‌ی دووریه‌ منداڤ و كچه‌ دوردانه‌كه‌ی هه‌لگرئ.

محمد كه‌وته‌وه‌ ری و بی نه‌وه‌ی هه‌ر ته‌نانه‌ت تیه‌له‌ چاوکیشم داتن دووركه‌وته‌وه‌و لیتیدا
رۆی. به‌هه‌نگاوی شل و شۆقه‌وه‌هاتمه‌وه‌ مالتن. هه‌میشه‌ له‌هه‌لیکی ده‌گه‌رام تا سهری
باسه‌كه‌ ده‌گه‌ل دایك و باهدا بکه‌مه‌وه‌ و به‌سهرهاته‌كه‌یان پئ بلیتم. کاتن كه‌هاتمه‌وه‌ مالتن بابه
گه‌وره‌ له‌ مالتن مه‌بوو. بی نه‌وه‌ی بچمه‌ هۆلی میوانان چوومه‌وه‌ ژوورئ و ده‌رکه‌م داخست.
دایکم هاته‌پشت ده‌رکن و داوای لی کردم تا ده‌ست له‌و مانگرته‌ی هه‌لگرم و واز له‌و منداڤ
بازاریه‌ی ببینم و بچمه‌ لای بابه‌ گه‌وره. هه‌روا كه‌ له‌ گۆشه‌یه‌کی ژووره‌كه‌وه‌ دانیشتبووم وده‌ستم
ده‌ نه‌ژنویان وه‌رتنابوو گوتم:

- تووبی و خودا دایکه‌ وازم لی ببینن، به‌چ زمانتیکی بيم و قسانی ده‌گه‌لدا بکه‌م نه‌وه‌ش
هیچ كه‌ هه‌رگیز هۆکاری به‌دبه‌خته‌کاتم ببوورم و گه‌رده‌نی نازادکه‌م. نه‌وه‌ نیه‌ ناگاتان له‌ حال
و رۆژی من نیه‌ و نابیینن؟ توو مه‌رگی خۆتان نه‌وه‌ هه‌موو ناره‌حه‌تی و بی نۆقره‌ و نارامیه‌ی
مه‌هدى نابیینن؟ نه‌وه‌کئ وه‌لامده‌ره‌وه‌ی من و مه‌هدیه‌؟ کئ بوو بلیت من ده‌بمه‌ كه‌فیلی نه‌وه‌
گه‌نجۆیه‌؟ نه‌وه‌کئ بوو بی نه‌وه‌ی من هه‌ر به‌ مرۆفیش دابنئ گفتم و به‌لیتني منی به‌و ناکه‌س
به‌چه‌یه‌دا؟ باشه‌ جگه‌ له‌وه‌ی كه‌ نه‌وه‌ رۆژانه‌ بابه‌گه‌وره‌ منی وه‌ك شتیکی زۆر بی نرخی ته‌ماشاشا

ده کرد و منی به میز ددا هیچی دی هه بوو تا تووشی نهو به دبه ختیهی کردم ورتی بۆ نهوانیدیش
خۆش کرد؟

نیستاکه به نیاز و مه بهستی خۆی گه یوه چیدیکهی دهوئ؟ یا ده بههوی ئیش و سازار و
مهینه تییه کاتم ببینی و سهیریان کا؟ نهو نهیستا بۆیه هاتووه تاقه د و بالآ و پشته چه ماوه کهی
من ببینی، پتی بلین نهو هه جارێک بوو دهنگم نه کردو هیچم نه گوت و تاوانیکی گه وره له
خۆم کرد و باجه کهیم دا به لام هه رگیز ناماده نیم جارێکی دی ببینمه وه. پیتی بلین که نیدی
تازه نهو نهو هیه که نیه به ناوی ره هاره. ره ها مردووه، مردوو.

به دهنگیکی به رزه وه ده گریام و له سه ر و پۆته لاکێ خۆم ده دا، نیدی خۆم بهی رانه ده گراو
به رگه ی نهو هه موو ده مارگرێم نه ده گرت و له توانامدا نه ما بوو. به رگه ی نهو هه موو
ناخۆشیانم نه ده گرت. دایکم به دهنگیکی له رزۆکه وه گوتی:

- تکات لی ده کهم نازیزه کهم، هه ر چۆنیکێ بهی خۆت راگره، باشه من به بابه گه وره ده لیم
که ره ها هیشتا نه هاتۆتوه، بهس ته نیا نه وه نده به لین بده که ناگریه ی.

دایکم رۆی و سه ر له نوێ بیده نگیه کی کشومات ته واری ژووره که ی داگرته وه. فرمیسکی
چاره کانیشم نه و هه ر وه ک دوو رووبار به لووزه وه ده هاتنه خوارێ. دوای سه عاتیکی گویم له
خودا حافیزه بابه گه وره ی بوو. مالیتی به جیهیشت و رۆی و نهو منیش هه روا له کونجیکێ
ژووره که وه دانیشتوم و بیده که مه وه. له هه لیکێ ده گه رام تا سه ری قسان ده گه ل بامدا
بکه مه وه. ده می نانی ئیواری دایکم بانگی کردم سه ر سه ره ی ناخواردن.

به چاری هه لاوساره وه چومه سه ر سه ره ی و له سه رخۆ سلۆم کرد. باجم و دایکم هه ردوکیان
به سه رنجیکێ غه ماویه وه وه لامی سلۆه که یان دامه وه. هه موو جارێ مه هدی له سه ر سه ره ی نانی
ئیواری و رک (گروو) ی ده گرت و ده گریا. باجم بهی حه وسه له ییه وه گوتی:

- نیدی تیمارم چبکه م تا به لکه ئی بتوانم نه هیلیم ره ها و کوره که ی لیک هه ل بپین.
هه روا که سه رم به ردابۆه گوتم:

- ریه که هیه به لام دلنیانیم له وه ی که قبوولی که ن.

باجم به سه رسامیه وه سه یریکێ کردم و گوتی:

- هه ر چیه کی بهی قبوولمه من بۆ گێرانه وه ی تو و مندا له که ت بۆ سه ر مال و ژیا نی خۆتان
هه رچیه که له ده ست بهی ده یکه م، نیستاش تو پیتوایه ده بی چبکه م؟
سه رم به رز کرده وه و گوتم:

- نهوړو محمدم دیت و قسه شم ده گهل کرد .
بايم و دايکم هردووکيان به يک دهنگ گوتيان:
- محمدم د دیوه و قسه شت ده گهلدا کردوه؟

وه لاسم دايهوه:

- به لئ قسم ده گهل کرد، زورشی لی پارامهوه تا رازی کم مه هدم بداتهوه و به منی بسپتری به ختوی کم به لام محمدم دهوه لاسی مندا گوتی ته نیا به مهرجک نهویش نهوه به که بابت موغازه کهوه نیوهی سامان و داراییه کهی به ناوی منوه بکات.

بايم سرئکی له قاندو گوتی:

- دهبی بهو ناواتهوه سر بنیتهوه. هیندهی دهره تینم تا له خوی بیزار دهبی.

شهوئ ده خهونیمدا دیتم که دهست به دهستی مه هدیسهوه نهوه له بهر محمدمدی هلدین.

بايم به سواری فرۆکه یه کهوه من و مه هدی له دهست محمدمدی رزگار کرد. به هراسانیهوه له خه واپه ریم و نهو خهونهی که دیبووم هینامهوه بهرچاری خوم. بۆ تا ئیستا بۆ نهوه نهچوو بووم، بۆ له جیی نهوهی هینده له محمدمدی یپاریمهوه بیرم له هه لانتی خوم و مه هدی نه کردوتهوه. به دوزینهوهی ریگایه کی وا زور خوشحال و شادو شنگون بووم و تا ماوهی چهند سعاعتیکان تا به یانی هه ر خه ریکی لیک دانهوه و نه خه شو پلان دانان بووم.

به یانی رۆژی دواتر که و تمه کۆکردنهوهی کهل و پهل و پیوستیه کانی خوم و له نیتوان شته کاندا ناسنامهی خوم و مه هدم دهرتینان هه ر چنده نهوانه نهو شتانهش نه بوون که من لیان ده گه رام. به دواي نهو په ساپورتهوه بووم که دواي دووم جاری چوونهوم بۆ لای محمدمدی دهرم هینا بوو که به هیوای سه فهرئکی کورتیلهی دهرهوهی ولات بووم.

وینهی مه هدی به پاسپورته کهوه بوو و به بی هیچ بهر به ستیک ده متوانی له ولاتی دهر کم. نهو رۆزهی که به نیازی دهرتینانی پاسپورتیش بووم محمدم بۆ نهوهی خوی له دهست راکه راکه و هره و برۆیه رزگارکا به تهواوی ره زامه ندیسهوه هه رچی مامه لهی کاره کان هیه هه مووی دابوونهوه من و زور به ناسانی و به بی دهرده سه ری وینهی مه هدی شیان له پاسپورته کهی من دابوو. دواي نهوهی که پاسپورته کم دوزیهوه به خوشحالیهوه له مالتی هاتمه دهرئ و بۆ بلیت کرین و پهیدا کردنئ ویزه ی هه نگارم نا.

ته نیا چهند رۆژئکی مابوو بۆ فرینئ که ماله وه مام لهو باسه ی ناگادار کردهوه.

باوکم و دايکم هردووکيان به ههوتیهوه سهیری منیان کرد و بايم به سهیرئکهوه پرسئ:

- تەوئى دەگەل مەھدیدا ھەلئى؟ باشە بۆ كۆئى؟
- دەگەل مەھدیدا دەچىنە دۈبەي ولەوتىشەوھە بۆ ولاتى...
 بايەم ھاتە نىئو قسە كاغەوھە و گوتى:
- بەلام ئەمە كارىكى ناياسايىيە، تۆ ناتوانى ئەمە بەكى.
- كام ياسا؟ ئەو ياسايەي كە ھەرچى مافىتىكى دايكە دەمخاتە ژىرپىن. ياسايەك كە نىيازى ھەيە مەن و جگەر گۆشە كەم لىتكتەر دابېرئى؟
- بەلام نازىزە كەم تۆ ناتوانى بەبىن ئەنجامدانى پىشەكەيە كارەكان لە ولاتى بچىيە دەرى.
- ھەموو پىشەكەيەكان تەواو بوو ون و سى رۆژى ديكە دەگەل مەھدیدا دەفرىن.
- دايكەم بەنىگەرانىيەوھە سەيرىكى مەن و بايى كەرد. سالارېش وازى لە يارى ھىتابوو و سەيرى نىمەي دەكەرد. دايكەم بە پارانەوھەو گوتى:
- باشە لە ولاتى غەربىيەتەدا بە خۆت و بە مندالئىكىيەوھە، چدەكەي؟
- خوا گەورەيە، كارىكى ھەر دەكەم.
- كارىكى ھەر دەكەم چىيە، ئەوھە نەبووھە ولەم، ئەدى نابىن بزائىن تۆ چىت دەمىشكىدايە؟
- كاتى كەلە دۈبەي جىگەر بووم ئەو دەمى پەيوەندىتان پىتوھە دەكەم و لە ھەموو رووداو و بەسەرھاتەكانتان ناگادار دەكەمەوھە بەلام بەر لەوانە تەكايەكەم لە بايەم ھەيە.
- بايەم سەرنجىكى نالۆزكاوى لەمەن دا و مەن درىزەم دايە:
- تەكا دەكەم پارەم بەدەنئى تا دوايى لە...
 بايەم قسەكەي برىم و گوتى:
- ئەوھى ھەر دەكەين بەلام تۆ بىرت لە دوايىيەكەي ئەم كارە كەردۆتەوھە؟
- تەكا دەكەم بابە لىم گەپئى با ئەو كارەي بەكەم، بۆ خۆتان دەزانن كە بە ھىچ شىئوھەيەك ناتوانم لە كۆپەكەم دوور كەومەوھە و بەرگەي دوورى وى ناگرم.
- دواي قسە و بايىكى زۆر بايەم و دايكەم وا لى كەردن بەو كارەي رازى بن.
- بەياني رۆژى دواي دەگەل دايكەمدا بۆ كرىنى شتى پىتويست چوويىنە دەرى و بەرەبەرى خۆراوايە ھاتىنەوھە مالى.
- رۆژى ديارىكراو ھات. داوام لە دايكەم و بايەم كەرد بۆ بەرىكەردنىمان نەيەنە فروكەخانە تا بتوانم ناسرودەتر لە نىران و مالەوھەمان ھەلقەنىم و بەرەو ديارى غوربەت بچم.

دايك و بايم به پيچهرانهی حمزو ناره زووی ناخی دهروونیانهوه وهك زۆر جاری دیش دهنگیان نه کرد و ملیان بۆ خواسته کانی من راکیشا. سهعاتیک دواتر فرۆکه که ده فیری و منیش ده متوانی ده گهل منداله که مدا بۆ تا هه تایه ناسوردهی شه ری دهستی محمه دی بم. به وهی که نه مهیشتبوو له مه هدی دابریتم خۆش حال و ناسورده بووم و به رده وام سهیری ده مژمیرم ده کرد. میله کانی سهعاتی ههروهك جارن هیچ په له یان نه بوو و به کاوه خۆ ده گه ران و منیان شیت و هار ده کرد.

بۆ وه رگرتنه وهی بلیت و مۆر کردنی پاسپۆرته که چومه به شی پشکنین تا پيشه کیه کانی فریننی نه بچام ده م که له پر نهو فرمانبه ره ی پاسپۆرته کانی مۆرلی ده دا له جیه که ی خۆی ههستا و به ره ولای فرمانبه ریکی دیکه وه چوو و ورته ورتیکی ده بن گویدا کرد و هه ر دووکیان هاتنه وه لای من. نهوجا فرمانبه ریک له پشت میزه که یه وه هاته ده ری و گوئی:

- خاتوون به یارمه تی خۆت ده گه له مندا وه ره

- باشه بۆچی؟ تکا ده که م ناغا توو گیانی هه ر که سیک که خۆشتان ده وی نازارم مه دن و

لیتگه رین با برۆم، درهنگ ده بی.

- دلنیابن فرۆکه که به بی ئیوه هه لئاستی و نافری.

- خۆ من مندا ل نیم، نه وه له که یه وه فرۆکه یه ک سهعاتی هه ستانی له به ر خاتری که سیک

گۆریه تا نه م جار ه بیگۆری.

- به هه ر حال خاتوون ئیوه هه ر ده بی ده گه له مه دا دبیتن.

به ناچار ی وه دوای فرمانبه ره ی که وتم و نه ویش بر دمی ه نووسینگه یه کی ناو فرۆکه خانه که وه.

نهوجا له بیایکی نزیک بۆ وه که له پشت میزیکه وه دانیشتبوو و شتیکی به گویدا چریاند.

دل م وهك چوئله که یه کی هه راسان هه روا خۆی به قه فه زی سینگم داده دا.

فرمانبه ره که به منی گوت:

- خانم ئیوه فه رمون به خیر بیتن.

نهوجا بۆ خۆی له نووسینگه که چۆ وه ده ری و ده رگا که ی به دوای خۆیدا داخسته وه.

پیاوه که ی له پشت میزه که وه دانیشتبوو گوئی:

- خاتوون ته شریف بۆ کوئی ده بن؟

- دویه.

سهیره دویه و دیاره ده گه ل منداله که تاندا؟

- به لئی بۆ چ عه بیئکی ههیه؟
- نه لیه ته عه بیئکی ههیه نه ویش نه وهیه که خاتوون ده گه ل میزدی پیشوویدا لیک جودا بوونه ته وه و له سه ره خوگرتنی مندا له که یان تا ئیستا کیشه یانه .
- به ده می به شه وه ته ماشای پیا وه که م کرد و گوتم:
- من ده قسه کانی ئیوه ناگه م، نه وه کئ نه و قسه هه لله ق مه لله قانه ی هۆندوونه وه، تا چه ند ده قیه که کی دی فرۆ که که هه لده ستی، تکا ده که م نازارم مه ده ن.
- خاتوون ئیوه ناچه چ جیه کی. ئیوه چوونه ده ره وه تان قه ده غه یه .
- له بهر چی؟
- له بهر نه وه ی که میزدی پیشووتان شکایه تی لی کردوون و ده لئین که ئیوه نیازتانه مندا له ساوا یه که ی بفرینن.
- میزدی پیشووم ناماقوولی کرد که نه و قسه یه ی کردووه .
- به بهر حال خاتوون ئیمه ناتوانین ریی چوونه ده ره وه ت بده ینی.
- هه ر نه یی خو ده توانن ریم بده ن تا که سوکارم ناگادار که مه وه .
- نه لیه ته فه رموون.
- به ته له فۆن به سه ر هاته که م به باج راگه یاند و دوا ی چه ند ده قیه کیکان محمه د هاته نووسینگه که وه زۆر به رقه وه سه ریتکی کردمی و گوئی:
- نه و کاره نوییه ت پرۆز، تازه که وتوویه کاری مندا ل فراندنی؟
- بیپه وه .
- هه رچه نده نه و کارانه له تۆ به دوورنن. به لآم به و کاره ت ده بی چه زی وه خوگرتنی مه هدی ببه یه گۆره وه .
- ده نگه ده مه قالی من و محمه دی زیاتر هه لکشی. پیا وه که ی که له پشت میزه که وه دانیشتبوو داوا ی بیده نگیه ی لی کردین. نه و جا له محمه دی پرسه ی:
- ئیوه چۆنتان به و چوونه ده ره ی خانمی زانی ده گه ل کوره که تاندا؟
- له و جیه ی که خودای به سه ره وه یه، چه ند رۆژیک له مه و بهر به بهر مالی بارکیاندا رۆیشتم تا پێیان بلیم له وه ی که هینده م ده ره تینن و هینده م دینن و ده بن ماندوو بووم. له ده رکه م دا و برا بچوو که که ی هاته بهر ده رکئ و داوام لی کرد تا خاتوونئ بانگ کا نه و گوئی:
- باجی له ماله وه نیه .

پرسیم:

- نه دی له کوټه؟

گوتی:

- ده گهډ دایکمد چوون جل و بهرگ و پیوستی بۆ باجی و بۆ مههدی بکړن، شاخ چهند روژتیکي دی نابجی و مههدی دهچنه دویه.

لهقسه ی براکه پرا زانیم که نهو ژنه به نیازی چیهو چی له میتشکیدایه. بهسردانی لایه نی په یوه نندیدار چووم شکایه تی نهو نیازانه و نهو هه ولانه یم لی کرد و نه مهیشت کوره کم له ولاتی بچته ده ری.

بیرم بۆ هه موو جییه کی ده چوو سالار نه بی، ته نانه ت هه ر به بیریشمدا نه ده هات که محمه د بویری بیه مالتی مه و سالار هه موو نهو شتانه ی ناوا بۆ باس بکا. بهو جوړه محمه د رتی نه دا من و مههدی له ولاتی بچینه ده ری.

به کور تییه که ی باجم له رتی دوسته ده ست رویشتوو و دیار وخواه ن نفوزه کانیه وه سه ری ده دوو محمه دی ناو سه ری له سه ر هه لته گرت تا نه وه ی که محمه د بیزار بوو و کاسه ی سه بری لیوه ریژ بوو و نه یه یشت مههدی بیه وه لای من و هه موو داوا و تکایه کانی له م باره یه وه ره تکرده وه.

روژی دادگایه به فرمانی قازی له بهر نه وه ی من داوای ته لاق و جیابونه وه م کرد بوو نه ک هه ر ماره یی و هه شتیه کیه کم مه هدیشم که چوار سالانه بوو نه یاندامن و لییان نه ستاندمه وه. شه و روژم لی بووه گریان. دوا ی جودا بوونه وه ی به کجاره کیم له محمه دی دابرا تی مههدی له پهل و پوی کردم و ژیانم لی به لآبوو. هه روه ک شیتان له کوچیک کی داده نیشتم و دهنوخته یه کیه وه راده مام. باجم و دایکم هه رچییه کیان به بیرو خه یالاندا هاتبایه بۆیان ده کردم به لآم بی سوود بوو. هیچ شتیک و هیچ که سینک جتی مههدی بچکولانه می نه ده گرتوه و جییه چۆله که ی وی بۆ پر نه ده کردم هه وه.

ته واوی خزم و که سه نزیکه کام ده هاتن و دلیان ده دامه وه و هه ر کامتیکیان شتیک ی به بیرو خدیال و میتشکیدا هاتبایه ده یانگوت. به لآم ته نیا کاریگه ریبه کی قسه کانیان که له سه ر من هه بووی نه وه بوو که فرمیسه که کام داده بارینه وه و نازاره کام داده مرکانه وه و ناو رو بلتیه ی ده روونم داده مرده وه.

هفته‌ی یه‌که‌م رابورد به‌گۆیره‌ی فهرمانی دادگا محمد له‌سه‌ری بوو که رۆژانی کۆتایی هم‌مو هفته‌یه‌ک مه‌هدی بێنیتته‌وه مالتی باجم و شه‌مانیش دووباره‌ بێت و ده‌گه‌له‌ خۆیدا بیاته‌وه.

ئه‌و رۆژه‌ی که‌ بریاربو مه‌هدی بێنیتته‌ ئه‌و پارکه‌ی سه‌ری کۆلانی هه‌ر به‌یانی زوو له‌ خه‌و هه‌ستام و خۆم شوشت و خۆم رێک و پێک و ناماده‌کرد چونکه‌ جه‌زم نه‌ ده‌کرد مه‌هدی به‌ رهنگ و پرۆیه‌کی په‌ریوه‌هه‌ مبینی. له‌ خۆشیان ده‌ست و پیتی خۆم لێ ون بسور. به‌ په‌له‌ چورمه‌ پارکه‌که‌ و به‌ چاره‌روانیه‌ مه‌هدیه‌وه‌ دانیشتم. چهند سه‌عاتیک تێپه‌رین به‌لام مه‌هدی سووسه‌یه‌کی هه‌ر نه‌بوو. ئه‌و رۆژه‌م له‌ پارکه‌که‌ گه‌یانده‌ شه‌وی به‌لام محمد مه‌هدی هه‌ر نه‌هینا. ئه‌و پیاوه‌ هینده‌ لاسار بوو که‌ ته‌نانه‌ت گۆتی به‌ فهرمانی دادگاش هه‌ر نه‌ده‌دا. به‌یانی ئه‌و رۆژه‌ش سووسه‌یه‌ک له‌ محمد و مه‌هدیه‌وه‌ هه‌ر نه‌بوو. به‌ناچاری ده‌بوو تا هه‌فته‌ی دادی راهه‌ستم. به‌لام ناخۆ خۆم راده‌گرت هه‌فته‌یه‌کی دیش مه‌هدی نه‌بینم. هه‌ر رۆژیکم به‌ قه‌رپێک لێ ده‌رۆیی. چاره‌های جار ده‌هاته‌م سه‌ر ئه‌وه‌ی بجمه‌ سه‌ر محمدی و هۆی ئه‌و نه‌هینانه‌ی مه‌هدی لێ پیرسه‌وه‌ به‌لام هه‌ر دوا‌ی تاوتیک بریاره‌که‌م ده‌گۆرا و په‌شیمان ده‌بوومه‌وه‌. وام به‌ چاک تر زانی راهه‌ستم و چاره‌پیتی په‌رچه‌کرداری محمد بم. ئیدی چه‌ندین جار بابه‌ گه‌وره‌ هاته‌وه‌ سه‌ر دانیم به‌لام من هه‌ر نه‌چووم ببینم. ئه‌وه‌نده‌م رق لێ هه‌ستابوو و هینده‌م ده‌دزا ته‌نانه‌ت نه‌مه‌دتوانی بۆ چرکه‌یه‌کیش ببینم. نه‌مه‌دتوانی به‌رگه‌ی دیتنی پیره‌میژدیکێ له‌ خۆ رازی و خۆبه‌رست و خۆسه‌پین بگرم که‌ ژیا‌نی منی له‌ناو بردبوو و ناگری تێبه‌ردابوو و سووتاند بووی. ورده‌ ورده‌ له‌ زمانی دایکم و باجم و ئیدیکه‌م ده‌بیسته‌وه‌ که‌ بابه‌ گه‌وره‌ له‌به‌ر نازاری و یژدانی که‌ رۆژی منی به‌و رۆژه‌ گه‌یانده‌وه‌ تووشی نه‌خۆشی ده‌روونی و نه‌خۆشی دل بووه‌. ئه‌و رۆژانه‌ش وا دل ره‌ق و بێ به‌زه‌یی ببووم که‌ به‌ بیستنی ئه‌و قسانه‌ نه‌ک هه‌ر ناره‌حه‌ت نه‌بووم به‌لکه‌ خۆشحالی‌ش بووم و به‌سه‌ر له‌قاندنیکه‌وه‌ گۆتم:

- هه‌قه‌ مستی بێ ده‌بی‌ سزای کاره‌کانی خۆی وه‌رگریتته‌وه‌، نه‌گه‌ر ناوا نه‌بایه‌ له‌وانه‌بوو گوما‌م له‌ دادی خودا کردبایه‌.

ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ زۆر جارن ده‌گه‌ل ناره‌زایه‌تیه‌ دایک و بابیشدا روو به‌ روو ده‌بوومه‌وه‌ به‌لام هیچ گۆتیه‌کم نه‌ده‌دایه‌ ناره‌زایه‌تیه‌کانیان و له‌ دل‌ه‌وه‌ چیژم له‌و نازارو ناره‌حه‌تیانه‌ی بابه‌گه‌وره‌ی وه‌رده‌گرت. که‌ به‌ته‌نیاش ته‌ک بوومه‌وه‌ گۆتم:

- هەقی خۆتە بێچیژە، هێندە بێچیژە نەبیتەو تاهەر نەبێ تۆزقالتیکی ئەو نازارانە
حەوت سالتە من دەرك كەیت و پیتی بزانی، بێچیژە تا بزانی نەدەبوو بالا دەستی و تەمەنی
زۆرت ناوا نالەبارانە بەکاربێتیت و سوودی بێ جێیان لێ وەرگری، بێچیژە تا تیبگی که نابێ
بە رووالتهتی دەرەوێ کەسانی دیکەو هەل بچەلتەتی. بێچیژە تا بزانی کە سەپاندنی بیرو را و
بۆ چوونی خۆت بە زۆرە ملێ بەسەر کەسانی دیکەدا راست نیە.

زەرە خەنەیه کی تۆخەم کەوتە سەر لیوان و دلەم دا کەوت.

هەفتە دوو هەمیش هات کەچی هەمەدیس مەمەد، مەهدی هەر نەهینا تا جگەر گۆشە کەم
ببینم، نیدی لە وزەدا نەمابوو و لە دووری مەهدی وەك پالتەدی سەرپراو هەر خۆم بپروبه ویدا
دەدا و دەگریام. چەندین جارم پریار دەدا بچمە بەر دەرکی مالتی مەمەدی و بەهات و هاوارو
داد و برۆرە هزی نەهینانەوێ مەهدی لێ بپرسم بەلام حیرسم نەیدەهینا. بەخۆم گوت:
- مەمەد حەز دەکا نازار کێشانه کانی من ببینی. نابێ لایەنی لاوازی خۆمی نیشانەم.
ئەگەر ئەو بەو هەست و سۆز و هەموو ئەو پەرۆشیانە من بزانی هێندە دیکەم زیاتر نازار
دەدات و هێندە دیش نایەلێ مەهدی ببینم.

هەر و بەو جۆرە دوومانگی دیش تێپەرین و مەهدی بچکۆلانەم هەر نەدیت. تا دەهات
رۆژ بە رۆژ کزو لاوازو پەنگ زەرد و پەریوەتر دەبووم. لە پەر ملک و میژدە کەیم وەبیر هاتنەو.
رەنگە ئەوان بتوانن شتیکم بۆ بەشتیک بکەن.

چوو مە مالتی ملوکی و لە دەرکەم دا. ملک خانم بۆ خۆی دەرگای لێ کرد مەو. دوا
دیتنی من چەند ساتیکی بە هەوتیهو تێروانیم و بەدەنگیکی میهرەبانانەو گوتی:

- رەها گیان، وای چەند بە دیدەنیت خۆشحالم، فەرموو بۆ ژووری، زۆر زۆر بە خیرتی.
چوو مە ژووری و بەرەولای ژووری دانیشتنیهو چووم و لەلایە کیهو دانیشتم. ملک خانم
چوو مە تەبەخنی تا شتومە کی میوانداریه نامادە کا.

بە تەنیا لە ژووری دانیشتبوو و سەیری ئەملاولام دەکرد. ئەو هەمان ئەو ژوورە بوو کە
تەنیا و بێ پەنا دەنیو شەوێکیدا پەنام بۆ هینابوو. کاتێ کە بیرم لە رابوردوو دەکردهو
دەمدیت ئەو حەوت سالتە من و میژدایه تیه من و مەمەدی خوداوند چارەنووسی منی لە
خەلووزی رەش بەلکە لە خەلووزیتش رەشتر قەلەم لێدابوو. ملک خانم هاتە ژووری و بە
روویە کی خۆشەو چاک و چۆنی و ئەحوالپرسییهی کردم. دوايش بە بۆنە لیتک جودابوونەوێ

یه کجاره کی من و محمه دیه ره زۆری دل دامه وه و غه موکه سه ری خۆشی هه ره به وه هۆیه وه بۆ ده برپیم که زۆری پیناخۆش بووه. ملوک خانم ده نیوان قسه کانیدا گوئی:

- ره ها گیان راسته که جودا بوونه وه که تا نم ده گه ل محمه دیدا زۆر پیناخۆش بووه به لام پیناخۆش بوونه که هه زیاتر له بهر نه وه یه که نییدی خالژۆنیکی دیکه ی وه کو تو م نابیتسه وه، هه ره چهنده ده شزانم که محمه د له تو نه ده وه شایه وه و شیاری تو نه بوو به لام له ده ستدانی تو له هه مو شتیکی زیاتر دلگران و ناره حه ت کردم و ده بی نه وه ش هه ره بلیم که لیک جوداییه تو و محمه دی هه رگیز ناتوانی بیرو باوه ریم به لایه نی تو وه بگۆری، هه ره وه ک جاران و له جارانی ش ریزدارتی. خودا بۆ خۆی ده زانی که له خوشک و برابه کاغم زیاتر خۆش ده ویسی. زۆرم سوپاسی ملوک خانم کرد و گوتم:

- هاتنی منیش بۆ نیره، له بهر لیک دابرا نی محمه دی نیه به لکه له تاو مه هدیسه. نه وه نزیکه ی سێ مانگه نه مه دیوه و هه ره نه وه شه که هه راسانی کردووم و نۆقره ی لی بریوم. نییدی به رگه ی دووریه جگه ر گۆشه که م ناگرم...

ملوک خانم قسه که ی پی بریم و گوئی:

- که بیستم دادگا مه هدی داوه ته وه محمه دی زۆر ناره حه ت بووم، بۆ خۆشت ده زانی که من یه کجار زۆر ناره حه تی ناینده ی نه و کورهم. ده ترسم محمه د نه ویش وه ک خۆی مرۆقیکی لاسارو به ره هه لداو هیچ پوچ بار به ینین.

ملوک خانم هه ره قسه ی ده کردن و به قسه کانیشی تا ده هات کۆل و باری غه می سه ره دل می قورس و گرانتر ده کرد. هه ره نه و قسه ی ده کردن و منی ده پروکانسد. دل له خورته ی ناینده ی مه هدی هۆشی پی له خۆ بریبووم و له پهل و پۆی خستبووم. هه ره ده گریام و نه فره تم له به ختی ره شی خۆم ده کرد. به ده م گریانیه وه له ملوکیم پرسی:

- نازانم مه هدی له کوئییه و ئیتساکنی ناگاداریه ی ده کا؟

ملوک خانم پاکه ته ده ته سه ره کاغه زه که ی بۆ راگرتم و من به ده م سه رینه وه ی فرمیسه که کاغم درێژه م دایه:

- سێ مانگ به سه ره جودا بوونه وه ی من و محمه دیدا ده روا و به گویره ی فه رمانی دادگا که برپار بوو دوو رۆژی کۆتای هه ره هه فته یه ک مه هدی له لای من پی به لام محمه د ته نانه ت له سه ره نه و گفت و برپاره ش هه ره نه مایه وه و پیوه ی پابه ند نه بوو و مه هدی نه هیتایه وه دیده نیهم.

ملوک خانم له داخان سه ریکی بادا و گوئی:

- نه گهر محمد وای نه کردبایه شتیکی سیر ده بوو. جا نهو پابهندی چ شتیکیه تا پابهندی نهو هی بی. راستیه که ی لهو ده میوه که نهو بوختانه ی له دادگای به تۆو به نه محمدی کرد نیدی لهو ده میوه چاوم به چاری نه که وتۆتوهو به لای منهوه نهو مردروه. به لام لیسه و لهو یم بیستوهه که محمد، مهدی بردۆتوره لای دایکم تا به ختیوی کات و چاری تیسوهی سئ به لام دایکم هه روا دوی چند رۆژان له ناگاداری و به ختیوکردنی مهدی په شیمان بۆتوهه، له بهروهی به ردهوام گریاوه و داوای تۆی کردۆتوهه. نهو جا محمد به ناچاری مهدی ده باته لای جه میله ی و نیستا له لای جه میله یه و نهو به ختیوی ده کا به لام وه ک بلتی جه میله ش داوای له محمدی کردوهه پارهی به ختیوکردنی مهدی بداتی و بریاره محمد مانگانهی خهرجی به ختیوکردن و ههقی ماندوو بوونی بداته جه میله ی.

له بیستنی قسه کانی ملوک خانگیوه سهرم ده گنژوهه هات و خانووه کهم له بهرچاوان سوورا. دیاره دهو سئ مانگیدا مه هدییه بچکۆلانه کهم دهردی دنیایه ی دیوه. هه موو له هه موو نهو یان به چاوی غهواره یه که سهرده کرد و له به ختیوکردنی رازی نه بوون و به خۆیان نه ده گرت. نهوه چ یاسایه که که دایک مافی نهوهی نه بی منداله که ی بگریته خۆی و به ختیوی کا؟ ههروه کو بۆ خۆم شاره زای رهوشتی محمدی بووم دلنیا بووم لهوهی که به لیدانی مهدی ته مبی کردوهه تا نه هیلن وړک و بیانوان بگری.

به ههنگاری له رۆژک و هه لهت و په لهتوهه خودا حافیزیم له ملوک خانگی کرد و هاتهوه مالتی.

* * *

ره ها له په نجه ره ی مه ته به ختیوه ته ماشایه کی دهرتی کرد و گوتی:

- و اچوینه ناو قسانوه هه ناگامان له وهخت و زه مانان براره.

من و ره بابه خانگی هه رددوک پینکه وه سه یریکی دهریمان کردو له سه یری تاریکیه دهری چاومان ده سه عاته که ی سهر دیواری مه ته به ختیوه بری. سه عات (۱۰) دهی شهو بوو و که سمان ناگامان له سه عاتی نه ما بوو. به بی نهوهی هه ست به ماندوو بوونی بکه یین گویمان بۆ قسه کانی ره های شل کردبوو. ره ها هه ناسیکی قرولی هه لکیشا و قوّل و بازووه کانی لیك بلاوکردن و گوتی:

- له و چند روژانه‌ی دوایدا که هر له به‌یانیه‌وه تا ئیوارئ قسان ده‌که‌م شه‌وئ که ده‌نووم ده‌نگی خوّم ده‌گویتیدا ده‌زرنگیتته‌وه و نایه‌لئ خه‌وم لئ بکه‌وئ و بنسوم. ده‌نگم ده‌میشکمدا دووباره ده‌بیته‌وه و شه‌وی ده‌روژتیدا ده‌یلیم شه‌ویم هه‌موو دینه‌وه به‌رچاری و ده‌خه‌وئیاندا ده‌بینمه‌وه.

ره‌بابه خانم به دل‌سۆزیه‌که‌وه گوئی:

- به‌سته‌زمانه‌ی بئ ده‌ره‌تانه، ده‌و هه‌وت ساله‌یدا که‌می نیش و نازار و ده‌ردو ره‌نج دیوه بۆیه نیش‌تاش مۆته‌که‌ وازی هر لئ ناهیتئ و ده‌ستی له‌یه‌خه‌ی ناکاته‌وه.

ره‌ها ده‌ستیکئ به‌زگی خویدا هیتناو گوئی:

- ره‌بابه خانم، له‌خوپه‌خوری هه‌مه‌جۆره‌ی زگم هه‌راسان بووم به‌یارمه‌تی خۆت تا زووتر شامئ ناماده‌که‌ی و په‌له‌ی بکه‌ی به‌لکه‌ واگۆی شه‌و زگه‌ نه‌عه‌له‌تیه‌م بم. ره‌بابه خانم به‌گوئئئ ((به‌چاوان هه‌ر نیش‌تاش)) مئزئ رازانده‌وه. به‌و خواردنانه‌ی که‌ ره‌بابه خانم لئینابوون ته‌واو وه‌سه‌ر نیش‌تیاکه‌وتبووم و زۆر به‌هه‌له‌په‌وه ده‌ستم به‌خواردنئ کرد.

سه‌عات له‌نیوه شه‌وئئ لادابوو که‌چوممه‌وه ژووره‌که‌م و خوّم بۆ نووستئئ ناماده‌کرد و ده‌جییدا راکشام. نازام چند نووستم که‌ له‌په‌ر له‌ده‌نگی هاوارئیکئ له‌خه‌و راپه‌ریه‌وه و له‌سه‌رجییه‌که‌م دانیشتم. ده‌نگه‌که‌ برابۆوه، تووشی شه‌له‌ژان و دوو دلّیه‌ بووم داخوا هه‌ر به‌راستی یه‌کئک هاواری کردوه یا من خه‌ونم دیوه؟! بئده‌نگییه‌کی قورس هه‌موو جییه‌کی ته‌نیبۆوه و هه‌موو لایه‌کی داگرتبور. پئمابوو تووشی رمووزنه‌ی هاتووم و ده‌نگه‌که‌م ده‌خه‌ویدا گوئئ لئ بووه. دووباره ده‌جییه‌که‌یدا راکشامه‌وه و چاوم له‌سه‌ریه‌ک دانانه‌وه. له‌په‌ر هه‌ستم به‌هه‌ناسه‌ی یه‌کئکئ کرد خیراخیرا ده‌ژووره‌که‌یدا ده‌گه‌رئ.

چاوم هه‌لئنانه‌وه و ده‌تاریکیه شه‌وئیدا یه‌کئکم ده‌ژوورئیدا دیت که‌خۆئ به‌ده‌رگای ژووره‌که‌وه نووساندبوو و له‌که‌لئنی ده‌رکئته‌ی سه‌یری ناو دالانه‌کئ ده‌کرد. ویستم له‌جئئ خوّم هه‌ستم به‌لام شه‌و خه‌نجه‌ره‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو له‌جئئ خوّمی وشک کردم. ده‌تاریکیه شه‌وئیدا زۆر به‌ناسنیم بریسکه‌ی ده‌می خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌دیت که‌ده‌بریسکایه‌وه. گوئیم له‌ده‌نگی قسه‌ی ره‌ها و ره‌بابه خانمئ بوو، ره‌ها برسی:

- دلنیای یه‌کئکئ دیوه؟

- به‌لئئ، خاتوون! هاتبورم که‌مئک نار وه‌خۆم که‌له‌په‌ر یه‌کئکم له‌نار هۆله‌که‌دا دیت و هاوارم کرد.

ره‌ها پرسى:

- نه‌دى كوا؟ چووه كوئى؟

- نازام من به‌ره لاي مه‌تبه‌خيتوم راكرد تا شتيكى بۆ به‌رگريه خۆم پيدا كه‌م. نىدى نازام نه‌م كوئيه چوو، خاتوون به يارمه‌تى خۆت ته‌له‌فۆن بۆ پۆلىسى فرياكه‌وتن بكهن تا زوره بگه‌نه نيره.

بيته‌نگيه‌كه هم‌موو جيه‌كه‌كى گرته‌وه. نه‌وه منيش هه‌روا سه‌يرى نه‌م كه‌سه‌ى ده‌كه‌م كه له پشت ده‌ركيوه راوه‌ستاو و له‌كه‌له‌ليني ده‌ركه نيوه كراوه‌كه‌وه گوئى له قسه‌كانى ره‌ها و ره‌بابه خانجى راگرتووه. زانيم كه ناگاي له‌من نيه له‌وئيم. ده‌بوو تا زوو به‌ريار بده‌م داخوا هه‌ر له جيه‌كه‌ى خۆم بيمه‌موه و نه‌جووليم تا نه‌زانئ له‌وئيم يا نه‌وه‌تا له جئى بيمه ده‌رئ و په‌لامارى بده‌م. نه‌وه هه‌ر چاوانيش له شتيكى ده‌گيتر بۆ به‌رگريه نه‌گه‌رى هه‌ر په‌لامار و هيرشيتكى به‌لام هيچ شتيكى وام ده‌ست نه‌كه‌وت. تيمار و ده‌سته‌ستان سه‌يرى نه‌ملاوام ده‌كرد و نه‌شمده‌وي‌را له جئى خۆم فزه‌ى بكه‌م. ده‌نگى ره‌هاى ده‌هه‌واى دالانه‌كئ گه‌را:

- نه‌لو، پۆلىسى فرياكه‌وتنه هه‌رچى زووتره خۆتان بگه‌يه‌ننه نه‌م ناو و نيشانه... دزيك ده‌نيو مائيدا ديتراوه.

- خاتوون تووبى و خودا بلئى بازوو خۆيان بگه‌يه‌نئ، من له‌و ياروئيه‌ى ده‌ترسم، ره‌نگه هيشتاش هه‌ر ده‌نيو مائيدا بئ، به‌لام هاتنئ پۆلىسى نه‌ركيتكى فه‌رميه، هيشتاش نازانين داخوا به‌راستى دز بووه يا نه‌وه‌تا بۆ شتيكى ديكه و به‌نيازيكى ديكه‌وه هاتووه. كه‌سى نه‌ناسيش نه‌وه ده‌و بيته‌نگيه‌پيدا گوئى بۆ قسه‌كانيان راداشتووه. سه‌رنجيتكى لاي په‌نجه‌ره‌كه‌ى دا تا بزائى داخوا له‌ويوه پئى هه‌لاتنئ هه‌يه بۆ ده‌رئ يانه نا. بئى ناگا له‌من به‌ره لاي په‌نجه‌ره‌يه‌وه چوو و په‌نجه‌ره‌كه‌ى كرده‌وه. خۆشبه‌ختانه په‌نجه‌ره‌كه‌ له‌ عه‌رديه‌وه دوور بوو و نه‌په‌ده‌توانئ له‌ويوه هه‌لئ.

كه‌سه نه‌ناسراوه‌كه سه‌رى له په‌نجه‌ره‌پرا بردبووه ده‌رئ و سه‌يرى به‌رزاييه نئوان عه‌رد و په‌نجه‌ره‌كه‌ى ده‌كرد. وه‌ك بلئى راويئى ده‌گه‌له‌ خۆيدا ده‌كرد نه‌گه‌ر له په‌نجه‌ره‌كه‌وه خۆى هه‌لداته خوارئ داخوا رزگارى ده‌بئ يانه نا؟

به‌بئ ده‌نگى له ته‌خته‌به‌نده‌كه‌ى هاتمه خوارئ و به‌ره لاي ده‌ركى ژوورئيه‌م تئ ته‌قاند. ده‌حاليكيدا كه هه‌وارم ده‌كرد و هه‌نام وه‌به‌ر ره‌بابه خانجى و ره‌هايه ده‌بهد ده‌ره‌په‌ره ده‌رئ و ده‌ركه‌ى ژووره‌كه‌م داخست. ده‌نيو دالانه‌كيدا راوه‌ستاوبوم و ده‌ستگيره‌ى ده‌ركه‌م به‌به‌رخۆمه‌وه

ده کيشا تا نه هيلم کابراي نه ناسياو هه لئ. رها و ره بابه خانم هه ردوو خويان گه ياندمي و که و تنه هاريکاري و پشتيوانيم. ده ستگيره ي ده رکه که مان زور به توندي به ره و لاي خو مانه وه راده کيشا تا نه هيلن بکريته وه.

کابراي نه ناسياو يش زور به توندي به ره و لاي خو يه وه ده ده رکه که ده نووسا تا بتوانن بيته ده ري. له پر رها قيژاندي:

- ره بابه خانم، نه گهر ده ست به تاله کليلي ناو قفلي ده رگا که باده و ده رگا که کلوم که.

- خاتوون ده سته کاني توم له سهر ده ستين. ناتوانم ده ستان بيجوولينم.

رها به هه له که ي خو ي زاني و به دم پيکه نينيوه کليله که ي ده قفله که يدا بادا و ده رکه که ي کلوم کرد. ده گه له نه وه شدا که ده رکه که کلوم ببوو که چي من و ره بابه خانم هه نه ده ويژاين ده ستگيره ي ده رکه که ي به رده ين. رها به سه يريکه وه ته ماشاي هه ردوو کمانی ده کرد و که ديتيشي هيچمان ده ستگيره که مان بهر نه دا گوتي:

- نه وه چاو ه پي چين؟ نه وه بو وا له خو وه تي ده نووسين؟

ره بابه خانم به نيگه رانيه وه پرسى:

- دلنيان که ده رگا که به ته واري داخراوه، دلنيا بن. ده ي ده بيجوولن ره بابه خانم، ده ستي سپيده خانميت ده بن ده ستاندا پليشانده وه.

ره بابه خانم به ترس و به پاريزه وه ده سته کاني شل کردن و ده ستگيره که ي به ره هلندا. هه قى ره هاي بوو. کاتي که ويستم ده ستگيره که ي به رده م، ده ستم گرموله ببوون و ته زي بوون و نازاريکي زوريان تي گه رابوو. رها ده سته سوور هه لگه راره کافي ده نيو ده ستي خو يه وه گرتن و به ميه ره بانيه وه گوتي:

- سه يري ده ستي نه و منداله پا که چي لي هاتووه، نيحه ي بي ناگا له ده ستي نه و به نده ي خودايه له جياتي نه وه ي تين بده ينه ده ستگيره ي به هه موو هيزو تواناي خو مانه وه ده ستي نه و به سته زمانه مان هه ل گلوفيه. کابراي نه ناسياو له پر يه ک دوو جاري له ده رکه ي دا تا بيکاته وه، بي نيختيار هه ردوو کمان بو پيشگيري نه هاتنه ده ري پيکه وه ده ستگيره که ي ده رکيمان پر دايه وه. ره بابه خانم به ده نگيکي به رزه وه قاقايه کي لي داو گوتي:

- خاتوون نه دي نه تو ده رگات دانه خستبرو؟

من و ره‌ها هه‌ردوو کمان ته‌ماشای یه‌کترمان کرد. هه‌قی ره‌بابه‌ خانمیی بوو. ده‌رگا که کلۆم بوو نیوه‌ی نه‌بوو بکریته‌وه و لیئوه‌ی بیته‌ ده‌ری.

ده‌نگی زه‌نگی ده‌رکئی به‌رز بۆوه. ره‌ها رووی ده‌ ره‌بابه‌ خانمیی کرد و گوئی:

- هه‌مه‌ن پۆلیسی فریاکه‌وتنه‌ هاتون، به‌یارمه‌تی خۆت ده‌رگا که‌یان لی‌ بکه‌وه.

دوای چه‌ند ده‌قیقی‌کان چه‌ند پۆلیسی‌کی فریاکه‌وتنی به‌ جل و به‌رگی فه‌رمیییه‌وه هاتنه‌ نیو مالئوه و به‌ چاوساغیه‌ ره‌بابه‌ خانمیی هاتنه‌ نه‌ومی سه‌ری و کابرای نه‌ناسیایان گرت و ده‌گه‌له‌ خۆیاندا برد. کاتی چوونه‌وه ده‌ری داویان له‌ ره‌های کرد به‌یانی رۆژی دوایی بچیتته‌ پۆلیس‌خانه‌ی و په‌روه‌نده‌یه‌ک بکاته‌وه.

دوای رۆشینی ئه‌وان به‌ پیشنیاری ره‌های هه‌ر سیکمان چووینه‌ مه‌تبه‌خنی تا سه‌رو بیاله‌چایه‌ک بخۆینه‌وه. خه‌ومان به‌ ته‌واوه‌تی له‌ چاوان ته‌ریبوو. ره‌ها پرسى:

- سپیده‌ گیان، بۆمان بگێپه‌وه داخوا چۆنت نه‌و ده‌ژووړیدا هه‌پس کرد؟

ره‌بابه‌ خانم به‌تاسه‌وه چاوی ده‌مه‌وه بریپوو و چاره‌پێ بوو تا هه‌رچی زووه‌ باسه‌که‌ بگێپه‌وه. منیش ده‌ستم پیکرد:

- له‌ ده‌نگی نه‌و قریشکه‌ی ده‌مالئ گه‌را وه‌ ناگا هاتم و راپه‌ریم...

ته‌واوی داستانه‌که‌م گێپه‌یه‌وه. ره‌بابه‌ خانم گوئی:

- به‌لام کاتی که‌ گرتیان هیچ ساره‌ده‌ چه‌کینکی پینه‌بوو.

من و ره‌ها هه‌ردوو کمان سه‌یریکی یه‌کتریمان کرد، ره‌بابه‌ خانم راستیده‌کرد. له‌ جیوه‌ هه‌ستام و گوتم:

- دلنیام له‌ ژووړیی شارده‌وته‌وه.

هه‌رسیکمان به‌ره‌و لای ژووړی سه‌ره‌وه‌ چووین. ره‌بابه‌ خانم گلۆبه‌کانی پیکرد و ژووړه‌که‌ به‌ ته‌واوه‌تی رووناک بۆوه. ژووړه‌که‌ هه‌روا وه‌ک خۆی ریئک و پیک و ده‌ست لی‌ نه‌دراو بوو. هه‌رسیکمان هه‌ر جیبه‌کمان به‌بیر و خه‌یالدا هاتبایه‌ و گومانان لی‌ کردبایه‌ که‌له‌وانه‌یه‌ خه‌نجه‌ره‌که‌ی لی‌ شارده‌بیتته‌وه ده‌گه‌راین. به‌لام شوینه‌واریکه‌ی نه‌بوو. ره‌ها گوئی:

- ره‌نگه‌ له‌ناو ده‌ریپیه‌که‌ی یا به‌رانیه‌وه به‌ستبێ و شارده‌بیتته‌وه.

به‌سه‌ر راوه‌شاندنی‌که‌وه وه‌لامی‌کی نه‌رینیم دایه‌وه و گوتم:

- نه‌دی نه‌تدیت که‌ گرتیان یه‌کته‌ک له‌ پۆلیسه‌کان له‌شی ده‌پشکنی. به‌لام هیچ

چه‌کینکی پێ نه‌بوو.

که می‌تکم بیرکرده‌وه و در یژه‌م دایه‌وه:

- دلنیام خه‌نجه‌ری‌تکم به ده‌ستی‌وه دیت، همر ده‌بی له جییه‌کی شار‌دی‌تته‌وه.

ره‌بابه خانم باو‌تیش‌کی‌کی دا و گوتی:

- به‌لام له کوی؟ خو نیتمه هه‌موو ژووره‌که‌مان تی‌ک و لیک ناو سه‌رو بنمان کرد.

- ره‌هاش باو‌تیش‌کی‌کی هاتنی و گوتی:

- و اباشتره همر سینکمان هه‌ریه‌که و بچیتته وه ژووره‌که‌ی خوئی و بنووینه‌وه. به‌یانی له‌م

باره‌یه‌وه زۆرتتر ده‌دو‌یین.

ره‌ها و ره‌بابه خانم له ژووره‌که‌ی چونه‌ ده‌ری و منیان به‌ته‌نیا به‌جیه‌تشت. گویم له

ده‌نگی ره‌ها خاتوونئی بوو که به ره‌بابه خانمیی گوت:

- به یارمه‌تی خو‌ت پیتش نووستنی قفلی ده‌رگا‌کان به‌سه‌ر که‌وه.

و ره‌بابه خانم گوتی:

- به چاو‌ان، دلنیابن به‌وه‌ی که روویدا نیدی هه‌موو شه‌وی و له‌مه‌ودا پیتش نووستنی

چهند جار یکان قفلی ده‌رگا‌کاز به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه.

خۆم ده‌بن جیوه‌ نا و چهند جار یکانیشم نه‌و دیمه‌نه هینایه‌وه به‌رچاری خۆم که دیبوم و

له‌به‌ر چاری خۆم به‌ر جه‌سته کرده‌وه، به‌هه‌له‌ش نه‌چوو بووم، زۆر به‌ روونیم بریسکه‌ی

ده‌می خه‌نجه‌ره‌که‌ی دیتبوو، به‌لام نه‌و که‌سه نه‌ناسی‌اوه له کوئی ناخنیبوو و شار‌دبوویه‌وه؟

به‌یانی که له خه‌ر هه‌ستام هه‌وا به‌ ته‌وا‌ده‌تی روونا‌ک ببۆه هه‌ر ده‌نیو جییه‌که‌یدا دانیشتم

و چاو‌م گلۆفین. له پر که‌وتمه سه‌ر یادی رووداره‌که‌ی شه‌وی. له نیو جییه‌ی هاتمه‌ ده‌ری و

به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌وه چووم. په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه. هه‌وای ساردی زستانه‌ هیرشی هینایه‌

ژووری. له‌رز دایگرتم. هه‌ر زوو په‌نجه‌ره‌که‌م داخسته‌وه و چوومه‌ حم‌مامی. ناوه‌گه‌رمه‌که‌ی

به‌خۆم دا‌کرد هینامیه‌وه سه‌رخۆ. دوا‌ی سه‌عاتی‌کی چوومه‌ نه‌ۆمی خواری به‌لام که‌س له

مالتی نه‌بوو. بانگی ره‌ها و ره‌بابه‌ خانم‌م کرد.

- ره‌ها خاتوون، ره‌بابه‌ خانم، نه‌وه‌که‌س له مالتی نه‌ی؟

به‌لام هیچ وه‌لام‌یک نه‌بوو. به‌ره‌و لای مه‌ته‌خیه‌وه چووم. بوئی چای تازه‌ دهم هه‌وای ناو

مه‌ته‌به‌خه‌که‌ی هه‌موو دا‌گرتبوو. بیاله‌ چایه‌کم بو‌ خۆم تی‌کرد و چونکه‌ می‌تری

نا‌خوار‌دنه‌که‌ش هه‌موو شتی‌کی له‌سه‌ر بوو به‌ ته‌نیم قاوه‌لتی کرد. سه‌عاتی‌ک نه‌چوو بوو که

ده‌نگی کرانه‌وه‌ی ده‌رکی وریای کردمه‌وه. له مه‌ته‌به‌خه‌ی هاتمه‌ره‌ ده‌ری و به‌ره‌و حه‌سار یوه

چووم. ره‌بابه خانم به خۆو به زه‌میله‌یه‌کی پری شتومه‌کی خواردنیتوه گه‌ییبه‌ه‌ساری و ده‌رگا‌که‌ی پیئوه‌دایه‌وه. هه‌ر زوو به‌هانا‌یه‌وه چووم و ده‌ستی‌کم ده‌گه‌ل دایه تا شته‌کان به‌رینه مه‌تبه‌خێ.

- ره‌ها خاتوون هیشتا هه‌ر نه‌گه‌یشتوونه‌ته‌وه؟

ده‌وه‌لامییدا گوتم:

- نه‌خێر کاتێ که‌له سه‌رئیه هاتمه‌ خوارێ که‌س له‌مال نه‌بوو.

ره‌بابه خانم میوه و سه‌وزه‌واته‌که‌ی کړیبوو‌یان به‌ ده‌م شووشته‌و‌ییانه‌وه گوتی:

- ره‌ها خاتوون به‌یانی زوو چوونه‌ پۆلیس‌خانه و داوایان له‌ من کرد ئیسه‌ نار‌ه‌ح‌ت نه‌که‌م.

منیش هیندنی‌کم شت ده‌ویست بیان‌کړم. پیش چوونه‌ ده‌ریشم هاتمه‌ ژووره‌که‌ی ئیوه تا نه‌گه‌ر به‌ نا‌گابوونا‌یه‌ پیم‌گوتیان که‌ ده‌چمه‌ ده‌رێ به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ هه‌مامێ سوون ده‌ستی‌کم به‌ ژووره‌که‌دا هینا و ریکم خسته‌وه و چام بۆ لی‌نان و قاوه‌لتیم بۆ ناماده‌کردن و نه‌وجا چوومه‌ شت کړینێ.

ره‌بابه‌ بێده‌نگ بوو به‌لام وه‌ک بلیتی شتی‌کی به‌ می‌شکیدا هاتبیته‌وه دووباره‌ پرسییه‌وه:

- خۆ تا ئیستا بێ قاوه‌لتی نه‌ماویه‌وه؟ قاوه‌لتیت کردوه؟

سو‌پاسم کرد و وه‌لامم دایه‌وه:

- به‌لێ، قاوه‌لتیم کردوه، دلنیا‌به‌ بێ دلێه‌ خۆم نا‌که‌م

ره‌بابه خانم پینکه‌نی و گوتی:

- سه‌ری کاره‌کان هه‌مووی هه‌ر بۆ زگیه‌. هه‌ولێ ئاده‌میزاد هه‌ر بۆ تیر‌کردنێ

زگه‌که‌یه‌.

ده‌نگی کرانه‌وه‌ی ده‌رکی هه‌ساری هات. ره‌بابه خانم به‌ تاسه‌وه گوتی:

- ره‌ها خاتوونیش ته‌شرفیان هینایه‌وه.

و به‌ هه‌نگاوی خێرا و به‌ په‌له‌وه‌ به‌ره‌و پیلی خاتوونه‌که‌یه‌وه چوو و به‌ روویه‌کی

خۆشه‌وه به‌خێره‌هاتنه‌وه‌ی کرده‌وه. ره‌ها گه‌یشته‌وه ناو هۆله‌که‌ و زۆر به‌ نه‌ده‌بانه‌وه وه‌لامی

ره‌بابه خانمی دایه‌وه. نه‌وجا پرسی:

- سپیده خانم هه‌ستا‌ون؟

به‌لێ له‌ مه‌تبه‌خێن.

ره‌ها به‌بێ نهوهی که جله‌کانی بگۆرێ هاته مه‌تبه‌خێ، سلاوی کرد و گوتی:
- سپێده خانم، ئێوه‌ش ده‌بێ بۆ هیندیك وه‌لام و پرسیاران ده‌گه‌له مندا بینه
پۆلیسخانه...

ره‌بابه خانم هاته نێو قسه‌کانی ره‌هاوه و گوتی:
- باشه بۆ؟ خو سپێده خانم هیچیان نه‌کردوه! هه‌ر ئه‌ویش بوو که ئه‌و پیاوه‌ی گرت.
ره‌ها له‌ رووی سۆزو خۆشه‌ویسته‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌ رووی پیریژنی ساده دلدا کرد و
گوتی:

- نا نازیزه‌که‌م، چونکه من له‌ پۆلیسخانه گوتومه که میوانه‌که‌م تیغی‌کی به‌ده‌ستی
نه‌وه‌وه دیوه به‌لام له‌کاتی ده‌ستگیر کردیدا هیچ تیغی‌کی پێ نه‌بووه داوایان له‌ سپێده خانم
نه‌وه‌یه بچیته پۆلیسخانه و دیتن و بۆ چوونه‌کانی خۆی تۆماربکا.

یه‌کسه‌ر ده‌گه‌ل ره‌ها خاترونی له‌ مالتی وه‌ده‌رکه‌وتم و چوومه پۆلیسخانه و هه‌رچه‌یه‌کی
دیبووم بۆ نه‌فسه‌ره‌که‌م گێڕایه‌وه. هه‌ر چه‌یه‌که‌م هه‌بوو ده‌په‌روه‌ندیکیدا ریز به‌ند کراو نووسرا
و دوای سه‌عاتیکیش چهند پۆلیستیکی نه‌م بوواره بۆ دیتنه‌وه‌ی چه‌که سارده‌که‌ی کابرای
نه‌ناسیاو هاتنه مالتی ره‌های و هه‌موو جێیه‌کیان پشکنی.

سه‌عاتی‌کی نه‌برد ئه‌وه‌ی لێی ده‌گه‌ران دیتیانه‌وه. ره‌بابه خانم که ده‌حالی‌کیدا به‌ چاوی
ئه‌بله‌قه‌وه سه‌یری ده‌می خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌کرد تفتی‌کی قوتدایه‌وه و پرسی:

- ببورن ناغایان ئه‌وه‌تان له‌ کوێ دیته‌وه؟

یه‌کێنکیان که خه‌نجه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو گوتی:

له‌ژێر دۆشه‌گی ته‌خته به‌ندی‌کیه‌وه ناخنیبوو.

ره‌بابه خانم له‌ ترسان هاواری‌کی لێ بلندبوو و گوتی:

- یانی سپێده خانم به‌دریژایی شه‌وی له‌سه‌ر نه‌وشته ترسناکه‌ی نووستبوو؟

باشه ئه‌دی چۆنی ناگا نه‌کردوه و نه‌یزانیوه؟

نه‌فسه‌ری کارا وه‌لامی دایه‌وه:

- خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌بن دۆشه‌گه‌که‌ی سه‌ر لێوی ته‌خته‌که له‌ په‌ینگانی شارد بۆوه. نه‌وه
پیتی وابوه کهس بۆ ئه‌و جێیه‌ی ناچی که چه‌کی تێدای. به‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و چه‌که‌ش تاوانی
دزه‌ی گرانه‌تر ده‌بێ.

- درای چهند دهقیقیکان پۆلیسهکان له مالتی وهدهرکهوتن و خهجهره کهیان برد تا شهویش بجهنه پال پورهنده کهوه. بار و دۆخه که ناسایی بۆوه و به دهم جهفهنگی بهسههاته کهی دوتینی شهوهه نانی نیوه رۆژه که خورا. هه ریه که و باسی نهو ترسهی ده کرد که لیتی نیشتبوو و به دهم پتیکه نینهوه هیرشه کهی ههرسیکمانان بۆ سهر دهستگیره که گیترایهوه. رۆژی دواتر له لایه نی پۆلیسهخانهوه ههوالیان دایهوه ره هایه که کابرای نهناسیار دگانی بهوه داناهه که ههه تنیا بۆ دزیه مالتی ره های ههئاوه. چونکه زانیویهتی که نهو ماله تنیا دوو ژنی تیدان کهیه کیکیان بهته مهنه و پیره. بهو دگان پیدانانسهی نهو که دگانی پیدانابوو بهلانی کهمهوه بهچهندين مانگ زیندانی ههبس دهکرا و تاوانبار دهبوو. و نارد یانه داد

درای نهوهی که رهها له لایه ن کابرای نهناسیاوهوه دلنیا بوو کهوتهوه گیترا نهوهی پاشماوهی بهسههاته کهی ژیا نی خۆی.

* * *

به دلی شکاو و لیوان لیو له غهم و خهفهتهوه له ملوک خانجی جودا بوومهوه و هاتهوه مالتی شهو و رۆژ ههه بهسهه و پۆته لاککی خۆم داده دا و ده گریام. ده مورچاوه گریاناویسه کهی مه هیدیم دینایهوه بهرچاوی خۆم و کولی گریانیم هیندهی دی هه لدهستا. دوو مانگی دیکهش تیپه رین بهلام هه مدهیس هه ممد، مه هدی ههه نه هینا. پینچ مانگ بوو کوره که مم نه دیبوو نهو پینچ مانگانه شم لهو پینچ ساله ی له لا ناخۆشتر بوو که ده گهل هه ممدیدا بهسهه بردبوو. له رتی بابهوه م شکایهت له هه ممدی کردهوه.

دادگا هه ممدی راپینچ دا و بهسهه ریدا سه پاند که هه موو هه فتیکی مه هیدیم بۆ بیینیته دیده نیه. نهو جار ههش هه ممد کهوتهوه درۆیان و ده بهرام بهر هه موو نهوانسهی له دادگایه بوون گوتی:

جهنابی قازی، چهندين جارم نهو منداله بردۆته لای دایکی بهلام نهو ژنه رووی لی وه رگیتراوه نهویستوهه بیینی و گوتویهتی هه زناکا منداله که بیینی. ئیدی له درۆیهکانی وی جار س بیوم بههات و هاوارهوه داوام له دادگای ده کرد سزای بدهن.

رووم ده قازی کرد و گوتم:

لای ئیوهوه چ دایکینک پیتی خوش نیه جگەر گۆشه کهی خۆی بیینی؟ کام دایکینک
- ر ی رووی له دیتنی مندا له کهی وه رگیتری؟ نهوه هیچ یاسا و بریارینک نیه قور به ده می
مرۆقی ئاوا دادات و ده مکتوی کا؟ باشه بۆ که سینک به ده نگ ژنیکی بیده رتانی چاره
ره شه وه نایه ت که هه موو جوانی و جاحیلیه خۆی له کیس دا؟ بۆ ده بیی دواي ته لاق دانیش
مندا له هه ر لای باوک بی و دایک هه قی به خیتوه کردن و وه خۆگرتنی جگەر گۆشه کهی
نه بی؟ باشه بۆ دادگا نابن له گوغجانی بابه که بهر سیسته وه؟

قازی داوای له سه ر خۆبییه ی لی کردم و ویستی رینک و پینکیه دادگای تینک نه چی.
دادگا عه مده دی بهرزه ف ت کرد تا هه موو هه فته یه ک مه هدی ده گه له مه نورینکی که
دادگا داینا بوو بیه یینی و به منی بسپیری و خۆ نه گه ر نه هیلی من و مه هدی یه کتر بیینی
نه وه راشکاوانه تری ده گه لدا ده جوولینه وه.

چهن دین مانگ ئاوا هه موو هه فته یه ک رۆژانی کۆتایی هه فته ده بییشوازییه مه هدی دا
بووم. به لآم هه موو جارینکی مه هدی به ده موچارینکی شین هه لگه راو و ده ستی داغ کراو
وجل و بهرگینکی شرو وړ و دراوه وه وه ر ده گرتوه. به دیتنی نه وه سه رو وه زعه نا هه مواره ی
مندا له که م ناگرم ده جگه ری به رده بوو و فرمی سکم به چاواندا ده هاته خورای. جینی شین
بووه وه و داغه کانیم ماچ ده کرد و نه فره تم له هۆکاره کهی ده کرد. هه ر جارینکی که مه هدی
ده هاته وه لای من به ده م کولی گریانیه خۆی ده باره شی داویشتم و خۆی مات ده کرد و
هه ر به گریانیشه وه داوای لی ده کردم تا هه ر له لای خۆمی به ییلمه وه و نیس دی نه ییترمه وه
ماله مامی.

به ناچاری دلّم ده دایه وه و هی تورم ده کرده وه. حه زم نه ده کرد به واده و به لیینی بی جی هه لی
خه له تینم و هه روا له خۆوه به ته مای که م. ده بوو هه ر چۆنیک بی ده گه له نه و بارو
دۆخه ی دا رابی. ده بییری نه وه ی دا بووم چۆناو چۆنی له عه مده دی بستینه وه. هه موو هه ول و
ته قه للام هه ر بۆ هی ندی بوو که ده ماوه ی نه و چل و هه شت سه عاته ی که له لای من بوو کام
ساعه تینکی خۆشی و شادییه نه وه یانی بۆ بهر خسیتم.

دایک و باییشم له و لایه نه وه زۆریان هاریکاری ده کردم. نه وانیش هه ر چیه کیان
به خه یالدا هاتبا به بۆ مه هدی یان ده کرد و نه غامیان ده دا. بام به قه ده ر پتیوست پارهی
ده بهر ده ستی ده نام و ده یدامی تا بۆ خۆم هه ر چۆنیکم حه ز لیه بۆ مه هدی خه رچ که م.

ورده ورده مه هدی به هویای هاتنه وهی کۆتایی ههفته وه رهژوه کانی به سه ره ده بردن و که متری بیانوو ده گرتن. چه ندین رهژوو بوو بابیه گه وه نه خووش که وتیوو و ده جییدا بوو. بهرده و امیش وه لامی ده دان که ده مهه وی ره های بیینم و داوای گهرده نازادییه لی بکه م.

به زۆریه دایک و باجی رازی بووم بچم سه رینکی لی بده م. کاتی که چوومه ژووری نووستنه که ی بابیه گه وه ره ی زۆر له وه ده مه ی پیرو په رپوو ترتم هاته به رچاوان که هات منی ناچاری میرد به عمه مه د کردنی کرد. بابیه گه وه ده نوینه که ییدا راکشابوو و سه رنجه بی تروسکه کانی ده ده موچاومه وه برپیوو. به زهرده خه نه یه کی غه ماوییه وه سلوم کرد. بابیه گه وه ره سه نارامی و له سه ر خۆیییه که وه وه لامی سلوه که ی دامه وه و ده سه ته پیرو چرچ و لوچاوییه کانی به ره و لای منه وه درێژ کردن و گوئی:

- ناخریه که ی هه ره هاتی ره ها، ئیستا نه وه حه و ت سه له چاوه رپی دیتینیم، ماشه لا ئیدی ئیستا بو خۆت خاتوونیک، هیندیک دیش وه ره پیتش با چاکت بیینم. چوومه پیتش و له سه ر لیوی ته خته که به ته ک ناغای گه وه ره دانیشتم. بابیه گه وه ره ده ستی ده ناو ده سه ته کانی خۆی نام. به له رزینیه ده سه ته کانی دل م گوشره به ده نگیکه لاوازه وه پرسی:

- زۆرت رق لی ده مه وه؟

ویستم نه یلیم به لام نه وه ده سه ته جی درێژه ی دایه وه:

مه لی نا، ده زانم لیم بیزاری، هه قیسته، من ژبانی تۆم کویر کرده وه و ویرانم کرد، - من بوومه مایه ی به ده ختیت و خووشم به گونا هبار ده زانم، ئیستاش ده مهه وی هه له وه رابوو ده وه کا تم قه ره بوو که مه وه، تکات لی ده که م چاکم گوئی بو قسه کان رادیره، من له وه سه ته وه ختانه ی کۆتایی ته مه فا تکایه کم لیتته که چه که م

سه رم به ردایه وه گوتم:

- نه وه ی ده ته وی بیلی به چاری منه ته وه قبوولمه.

بابیه گه وه ره له شه له ر و لاواز و په رپوو ته که ی به زه حمه ت جوولانده وه و هیندیکه خۆرانا. نه رجا گوئی:

- تکام نه وه یه بموری و گهرده نم نازاد که ی، داپیم بلتی داخوا ده مبسووری؟ سه رینکی ده موچاوه پیرو دا که وتوو که ییم کرد. ده مویت بلیم:

- باشه تۆ بهزهيت به مندا هاتهوه؟ نهوان رۆژانه نهوهنده زهجهتهت وه بهر خۆت دا گوئ له قسهكاني منيش بگري و بزاني بۆ سهپيتچي له فهريمانهكان دهكهم؟ نيستاش چ له شوخي و لاوهتیه بهسهر چوو و نهو منداله دل شكارهه بکهم؟ ئيوه چارهريتن كهمن هه موو نهمانه له بهر بهرمهوه و چاو له گوناههكاني ئيوه پيوشم؟ واي دابنين من نهوشم کرد و له ئيوه خوشبووم نهدي نهو مندالهه كه هه موو رۆژي ليتي ده دري و يا له سهر ده نكه شوکۆلاتهيه كي داغ ده کړي چ ليده كهن نايان نهو يش ده تانبه خشي و ليتان ده بووري؟

به لام کاتي كه چاوم به ده موچاوي ناغاي گهوره كهوت يه كسهر دلتم له ته واوي نهو نه فرته و بيزار يانه پاك بۆوه كه پراو پر وليوان ليتي دلتم بوون. هه رچي داد و بريزه كانن ده ناخدا نه مان و سۆزو خوشه يستيم به رامبهر بهو پيره ميترده ره نجوورو رهنگ په پريوه يه جيتي هه موو نهوانه گرتهوه. كه نهو يشم هه ر ناوا ده چاوه روانيه وه لامدا ديت له سه ره خۆ گوتم:

- من گه رده نتان نازاد دهكهم، خۆزگه نهو رۆژانه له بهري خوشه ختیه مندا ده بوون، هه رچنده من خوشيم له خۆم نه ديت و هيتاش هه ر بههيواي نهو به خته وه ريه وه رۆژان به سهر ده بهم.

فرميسك به چاوي ناغاي گهوره داها تنه خوارئ و دابارين. به دهسته له رۆزه كاني دهستي به رهو لاي خۆيه وه بر دم و ماچي کرد. نهو جا بهزه رده خه نه يه كي بي رهنگي كاله وه گوئي:

- بهوهي كه به خشيتم زۆر خوشحالم، ئوميده وارم له مهودوا ژيانت هه مووي هه ر خۆشي و شادي و به خته وه ري بي.

چهند سعاتيكان لاي بابه گهوره وه دانيشتم و قسه ده گه ل کرد. بهوهش كه به خشي بووم و دلتم لهو ريق و كينه و نه فرته تانهي نهو پاك ببۆوه خوشحال و ناسووده بووم. بابه گهوره ترسي نهوهي هه بوو كه من هه ر سهر زا ره كي نهوم به خشي بي و به دل نه بووي. به رده وام ده قسه كانيدا ليتي ده پرسيمه وه كه هه ر به راستي و له دلوه نهوم به خشي وه ليتي خوشبوو و م و هيچم ده دليدا نه ماوه؟ منيش دلنيام ده كرده وه كه نهوم له كرۆك و ناخي دلمه وه به خشي وه هيچم ده دليدا نه ماوه به رامبهري. له مالتئ ناغاي گهوره هاته وه دهري و گه رامه وه مالتئ.

کاتهکان به سستی ده‌رۆشتن و من هه‌ر چاوه‌ی رۆژی پێنج شه‌مه‌م بوو. ئیدی تاکه‌ی خۆشی من ته‌نیا هاتنی رۆژه‌کانی کۆتایی هه‌فته‌ی و له‌باوه‌ش گرتنی مه‌هدی بوو. چهند رۆژێک دوا‌ی چوونه‌ی لای باب‌ه‌گه‌وره‌ی ئاغای گه‌وره‌ی بارگه‌و بنه‌ی کۆچی تاهه‌تایه‌ی پێچایه‌وه‌ی و ئۆغری فه‌رموو و له‌ دوا‌ی خۆشیه‌وه‌ی وه‌سیه‌تنامه‌یه‌کیشی به‌جیه‌ه‌شت بوو. دوا‌ی به‌سه‌ر چوونی رۆژ و ره‌سمی به‌خاک سپاردن و پرسه‌دانانی کاتی که‌ هه‌موو قه‌وم و قیله‌ی و خزمه‌که‌س و نزیکه‌کان له‌ ماڵی نه‌و خوالی‌خۆشبووه‌ی کۆ ببوونه‌وه‌ی وه‌سیه‌تنامه‌که‌ی له‌لایه‌ن پارێزه‌ره‌که‌یه‌وه‌ی کرایه‌وه‌ی و خویندرايه‌وه‌ی. له‌به‌رده‌م و چاوی نه‌بله‌ق و حه‌رقی هه‌موو ناماده‌ی بوواندا، پارێزه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌نگی که‌ی به‌رزوه‌ی ناوه‌رۆکی وه‌سیه‌تنامه‌که‌ی خوینده‌وه‌ی و هه‌مووی هه‌وت و سه‌رسام کردن. باب‌ه‌گه‌وره‌ی نیوه‌ی داراییه‌که‌ی به‌من به‌خشیبوو و دابووی به‌من و به‌وه‌ی ویستبووی هه‌له‌کانی خۆی پێ قه‌ره‌ی بوو کاته‌وه‌ی. ده‌کۆتایی وه‌سیه‌تنامه‌که‌شدا منی سویند دابوو تا به‌ ته‌واوی لیتی ببورم و له‌گه‌ناهه‌کانی خۆش بێم.

دوا‌ی رۆژی چله‌ی مردنی ته‌واوی داراییه‌که‌ی حساب کرا و نیوه‌ی نه‌و داراییه‌ی که‌ بریتیبوو له‌ ملیونه‌هاقه‌ن پارهی کاش و چهندین موغازه‌ی پارچه‌ی زه‌وی و خانوو و دوو قیه‌لای نارچه‌ی شیمال نه‌وانه‌ی هه‌مووی به‌شیه‌یه‌کی فه‌رمی و نووسراو به‌ناوی منه‌وه‌ی کران. به‌لام هه‌موو نه‌مانه‌ی منیان دله‌خۆش و رازی نه‌ده‌کرد، نه‌پوول و پاره‌وسامان و نه‌مال و خانوو و زه‌وی و نه‌قیه‌للا، نه‌مانه‌ی هه‌یچیان دله‌شکاره‌که‌ی منیان پێ نه‌ده‌درايه‌وه‌ی و ده‌ردی منیان ده‌رمان نه‌ده‌کرد.

رۆژه‌کان هه‌روا يه‌ك به‌ دوای يه‌كدا تێده‌په‌رین و نه‌منیش هه‌ر به‌ هیواو ئاواتی دیتنه‌وه‌ی مه‌هدی نه‌و رۆژانه‌م به‌سه‌ر ده‌بردن. په‌وره‌ فرانك و میترده‌كەشی كه‌ ئیستا خاوه‌نی دوو مندالی جوان بوون. چله‌ی ماته‌مینى بابه‌ گه‌وره‌یان له‌ مالتی خزیان بۆ گرتبوو و هه‌رچی خزم و كه‌س و قه‌وم و قیله‌ و ناشنا و رۆشنايه‌ هه‌موویان بانگ كردبوو. ده‌گه‌ل دايك و باب و خوشكه‌كانم و سالاردا هه‌موو له‌ هه‌موو چووینه‌ مالتی په‌وره‌ فرانكی. هه‌ر ده‌گه‌ل يه‌كه‌م هه‌نگاوی چوونه‌ ژووری لاقه‌كانم له‌ دوو نه‌هاتن. ئومێد به‌ كراسیكی ره‌شه‌وه‌ له‌ هه‌ساری مالتی په‌ورئ، سه‌رقالی هاریكاریه‌ ئه‌وانی ديكه‌ بوو و هیچ ناگایه‌كی له‌ ولاولایان نه‌بوو. هه‌روه‌ك سالانی پیتشووش، جوان و به‌خۆوه‌ بوو و ته‌نیا جیاوازییه‌كی ده‌گه‌ل جاراندا ئه‌وه‌ بوو كه‌ ده‌موچاوه‌كه‌ی له‌ كرج و كالیه‌ لاوه‌تییه‌وه‌ ببه‌وه‌ ده‌موچاری پیاویكی پوخته‌و ته‌واو. هه‌لس و كه‌وت و قسه‌كانیشی هه‌روه‌ك جارێ به‌ ئه‌ده‌بانو سه‌نگین بوو. هیشتاش میه‌ره‌بانى ده‌ ده‌نگیدا شه‌پۆلی ده‌دايه‌وه‌ و هه‌موو كه‌سیكی به‌ ریزو گه‌وره‌یییه‌وه‌ بانگ ده‌كردن و ناوی دێنان.

دايك به‌سپایی ده‌ستیكی له‌ شام داو منی له‌ ده‌ریای بیروخه‌یالآنه‌وه‌ هینایه‌وه‌ ده‌رئ و وریای ده‌ورو به‌رئى كردمه‌وه‌. خۆشبه‌ختانه‌ كه‌س ناگای له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی مه‌ نه‌ببوو. به‌ دزیه‌وه‌ له‌ بنه‌وه‌مرا سه‌یری ئومێدی ده‌كرد و له‌ناخه‌وه‌ هه‌سه‌رتی رۆژانی رابوردووم ده‌خوارد.

كه‌وتمه‌ یادی يه‌كه‌مین جارى دیتنئ ئومیدی و هه‌روه‌ك ئه‌و رۆژه‌ دلم بۆی له‌ تاسه‌وه‌ چوو.

له‌ پر ژنه‌ ججه‌له‌یه‌كی جوان له‌ ئومێدییه‌وه‌ نزیك بۆوه‌ و گوتی:

- ئومید، به‌ یارمه‌تی خۆت تا مه‌ته‌بخئ وه‌ره‌، له‌ وێمان ئیش پیتته‌.

ئومید به‌ ئه‌ده‌بانه‌وه‌ وه‌لامی دايه‌وه‌:

- وه‌ی به‌ چاران، هه‌ر ئیستا به‌خزمه‌ت ده‌گه‌م.

دايك له‌سه‌رخۆ گوتی:

- ئه‌و خانمى كه‌ قسه‌ی ده‌گه‌ل كرد ئه‌وه‌ ژنه‌كه‌یه‌تى.

به وردیسه کهوه ده روخساری ژنه جحیله کهم رووانی. ژنیکئی جوان و بالا بهرز بوو لهش و لارو نهدام رتک و پیتک و چاو گهوره و جوان، قژ دریژنیکئی میتش کراو که هیندهی دیکهیی جوان کرد بوو. ژنه جحیله که بئ ناگا له هاتنه ژورره وی مه چوره نیو مالتی و نومیدیش کاره نیمچه ته واره کهیی واز لی هینا و به دواي ژنه جحیله کهیدا ته ویش چوره نیو مالتی.

کاتئ که چورینه نیو مالتی، پورره فرانک به هه شتاریسه وه به ره و پیلمان هات و هه موومانی فهرمووی هوئی میوانان کرد. دهو چند سعاتهیی که له مالتی پورره فرانکی میوان بووین چند جارتیکام نومید دوراو دورو دیت به لام نهو که له هاتنئ مه بئ ناگا بوو هر خهریکی نه غامدانی کاره کانی بوو. هر چند جارتیکی که نومیدم به دم قسانه وه ده گهل هوسه ره کهیدا ده دیت دلم وه له رزه ده هات و ناگری هه سوو دیه م ده دلیدا بلیسهیی ده ستاند و له هه سره تان هه ناسیکم هه لده کیتشا.

جارتیکیان که نومید ده گهل هوسه ره کهیدا خهریکی قسان بوو له پر چاوی به من کهوت و زانی به ویسه وه خهریکم. به نه ده بانه سه رتیکی له قاند و به ناماژهی سه رلاوی کرد. هوسه ره کهیی که ناگای له هه لسو کهوتی وی بوو به ره و لای سه رکردنه کهیی نومیدیه وه رووانی و که منیشی دیت زه رده یه کی هاتئ و ته ویش سلاوی کرد.

ده بووه بئ نه ده بی نه گهر نه چوبامایه پیتش و چاک و چونیم نه کرد بایه، ناچار به ره و لای وانه وه چورم و له سه ره خو سلاوتیکم کرد. نومید و هوسه ره کهیی هه ردو کیان به نه ده به وه وه لامی سلاوه که بیان دامه وه و له نه حوالیان پرسیم.

نومید که سه رنجه پرسیارا ویسه کانی هوسه ره کهیی دیت گوتی:

- نازیزه کهم جه نابیان ره ها خاتوونن، برزای خالوژنه فرانکم، ره ها خانم نو شینی هوسه رمن.

نو شین وه ک بلیتی له پیتشا شتیکئی له باره ی منه وه بیستی گوتی:

- نه وه ره ها خاتوون نیوه ن؟

به سه رتیکه وه ته ماشایه کیم کرد و پرسیم:

- به لئ، بۆ مه گهر؟

- هیچ، بیستومه که بابه گه وهی خوا لیخو شبو تان نیوهی سامانه کهیی داوه به نیوه.

هر بۆیه زورم هه ز ده کرد بتان بینم.

سەیریکی ئومىد كردهوه كه دهگەل ھاوسەرەكەى خەرىكى قسان بوو نەوجا لە نۆشینم
پرسی:

- دەتوانم ھۆى ئەو خرىشكنیەتان بزائم و بیرسم؟

نۆشین زەرەدە خەنەبەكەى جوانى ھاتى و گوتى:

- ھەرچەندە ناشگوترى بەلام داستانى ژيانى ئیو دەنیو ھەموو مالمە خزم و قەوم و قیلەو
كەسوكاراندا گەراو و باسى جوانیە تۆشم لە ھەمووان زۆر گووى لى بوو. دەزائم كە پیتشان
یەكیتك خۆشویستوو بەلام بابە گەورەتان نەبەشتوو تۆ و ئەو پیکتر بگەن و بو یەكتر ببن...
ئومید بە چەند نەرمە كۆكەبەكەى درۆزانەى ساختەو پیتی بە قسەى ژنەكەى گرت و
گوتى:

- نازیزم، بە یارمەتى خۆت بە وەبیر ھینانەو ھى رابوردوان، رەھا خاتوونى نارهەت
مەكەن.

چونكە ھەراسانى ئەو ھى بووم كە بزائم دەنیو بنەمالمە و خاو خیتزانەكاندا دەربارەى من چیان
گوتوو، گوتم:

نا ھەر حەزەدەكەم بزائم ھاوسەرەكەتان لە بارەى منەو چ دەزانن؟

نۆشین بە ئاوازیكى بەستەزمانانەو گوتى:

- خودا دەزانى من ھەرگیز نیازی نارهەتییە وەم نەبوو، ببورن، باشە خۆ دەزانن جارى
وايە جلەوى زمانم بە دەستە خۆم نامیتى.

بە نارامییەكەو بە دەم ئاوازە راستگۆسانەكەبەو پیکەنیم وگوتم:

- ئیو خۆتان نارهەت مەكەن، چونكە من ھیچ نارهەت نیم، پیتت نەگوتم چ شتیكتان
دەربارەى من بیستوو؟

نۆشین تەماشایەكە دەموچاوى ئومیدی كرد و كە نارەزامەندى دەدەموچاوى مێردەكەیدا
خویندەو گوتى:

- ھیچ، وازی لى بینه و قسەكام بە ھیند ھەل مەگرە.

ئەوجا دەستی ئومیدی گرت و درێژەى داہ:

- بە یارمەتى خۆتان، مەنابورن، خالۆژنە ئیمەى بو نیشیکى نارد بو بە تەواوہ تیم لە

بیرچۆو.

دوايهش به كورته خوا حافيزتيكيهوه دهستی نومیدی گرت و بهدوا خوژی دا. دواي رویشتيان نیدي نومیدم نهديتهوه. سهعاتيكي ديش له مالنې پوره فرانكې ماینهوه و من هروا به هیواي دیتنهوهی جاريكي ديكهی نومیدیهوه دههه موو جتيهكمهوه دهروانی بهلام نومید سووسهیهکی نهبوو. بهغهم و خفهتیکي یهكجار گرانهوه له مالنې پوره فرانكې هاتمهدهړئ و دهگهّل دايك و باوكمدا هاتمهوه مالنې.

روژهکاني دواتريشم هروا به هیواي دیتنې مههديهوه بهسهر دهبرد. هر جاريکيش کهمههدیم لهلا بووايه نهوهی به خهيالمددا هاتبايه بؤ دلخوښ کردنی نهو منداله بچکولانهیهی خوښم نهغام ددها. نهو ميراتهی بابه گهوره بؤی بهجتيهشتبوروم توانای نهوهی دابوومې داوا و ويستکاني نهو منداله بچکولانهیهمی هه موو پېن بينمه دی. بهپن نهوهی دهست له بهر باېم پان کهمهوه لهو هه موو مليؤنانه ميراتييهم بؤ دلخوښه کوره کم خهرج ده کرد که هه مېوو. هه موو ههفتهیهک نهوم به جوړهها جل و بهرگی جوان وياربی مندالانهوهوه دنا ردهوه مالنې جه ميلهی بهلام ههفتهی دواتر که مههدی دههاتهوه سهردانيم ديسانهوه بههه مان جل و بهرگی پيس و دراوهوه دههاتهوه و هينده نابوت بوو هر که سيك بيديبايه زگی پتي دهسوتا.

به شيکی سامانه که مم دايه دهست باېم تا له جتيه کيمدا بؤ رهنوييتنې و بؤم دهيشيکيهوه بخا، بابيشم دهچندين کوْمپانيا و کارخانانيدا کردم هاربهش و بهم شيويهش بوومه يه کيک له پشکدارانی گهورهی شاری تارانې. داوام له باېم کرد چونه تي هه لسووراندن و سه ربه رشتی و بهرپوه بردنی کاره کاتم فيرکات و بابيشم قبولی کرد و پيشی خوښ بوو.

زؤر به ورديم گوي بؤ قسه کاني باېم راده گرت و به قسم ده کرد و له ماويه کی زؤر کورتدا له شيوهی کاره کان شارهزا بووم و نهوجا به تنيا کاروباره کاتم هه موو گرته دهست. ده ژياندا له هيچ شتيکم کم نه بوو و تنيا ناخوشييه کی که هه مېوو نهو وهزعه ناله بارهی مههدی بوو که بهردهوام جه ميله نازاری ددها.

نهو روژه به هه زاران هیوا و ناوات و ناره زوهوه چوموهوه نهو جتيه یی که برپار بوو مههدی لهوئ ودرگرمهوه و ههروهک جاره کاني دی نهو مهنموورهی که هه موو ههفتهیهک مههدی بؤ دینامهوه له کات و ساتی دياریکراودا مههدی دايهوه دهستم. هر به دیتنې نهو سهر و وهزعهی مههديهوه باوهشم پيدا کرد و کهوتنه گريانې. به قوربان و سه دهقهی بووم و دهستم به سهريدا هینا و دلّم دايهوه، له مههدیم پرسى:

- مه‌هدی گیان نه‌دی نه‌وه بۆ نه‌وه جله جوانانه‌ی که هه‌فته‌ی پێشوو بۆم کرپت له‌بهر ناکه‌ی و نه‌وه جله کۆن و دراو و پیس و پۆخلانه‌ت ده‌بهر کردووه؟ مه‌هدی به‌ ده‌نگه پاک و مندالانه‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌می قسانی کرده‌وه و ناگری ده‌دلی من به‌ردا:

- نه‌وه جلانه‌ی ده‌لیتی زۆرم خۆشه‌وه‌وین و هه‌زیشم لێبانه به‌لام مامۆژنه‌ جه‌میله نه‌وانی لێ ستاندمه‌وه و نه‌مانه‌ی ده‌بهر کرده‌وه. ده‌شلی که نه‌وه جله شر و دراوانه‌ش له‌ مندالیکی هه‌تیوه‌له هه‌ر زیاده.

مه‌هدی بێده‌نگ بوو به‌لام له‌ پر شتیکی به‌ بیرهاته‌وه و گوتی:

- دایه من هه‌ز ناکه‌م یارییه‌کانی خۆم به‌ده‌م به‌مندالانی دیکه به‌لام مامۆژن نه‌وام لێ ده‌ستین و ده‌یاندا ته‌ نارمان و نه‌مین یارییان پی بکه‌ن، کاتێ که ده‌جم یارییه‌کانیان لێ بستینمه‌وه مامۆژنم به‌سه‌رمدا ده‌قیژین و لێم ده‌دا. نه‌وه‌تا تازه‌ش داغی کردووم. له‌ تاوان و له‌ هه‌ژمه‌تان ده‌می خۆم گرت نه‌کا ده‌نگی هاوارم به‌رز بێته‌وه. به‌ چاوی فرمی‌سکاوییه‌وه سه‌یریکی مه‌هدیم کرد و پرسیم:

- ئێ باشه بۆ داغی کردی.

مه‌هدیش که کوئی هه‌ستا بوو به‌ ده‌نگی که به‌رزوه له‌سه‌لای گریانیتی دا و گوتی:

- ده‌گه‌ل ئارمانیمان شه‌ر بوو، ناخر نه‌وه ئوتۆمبێله‌که‌می شکاند، نه‌وه له‌ رقی من توتۆمبێله‌که‌می توند به‌عه‌ردی دادا و شکا منیش لێم دا. مامۆژنیش قژی سه‌ری گرت و بردمیه مه‌ته‌بخێ و به‌ که‌وچکی گه‌رم پشته ده‌ستی داغ کردم. کاتێ که‌من له‌بهر نازاری ده‌مقیژاندو فووم له‌ ده‌سته سووتاه‌که‌م ده‌کرد مامۆژن ده‌ستی له‌سه‌ر زاری دانام و قیژاندی:

- بێده‌نگ ده‌بی یا بۆ خۆم بێده‌نگت که‌م، نه‌ه‌جاره بۆیه‌م داغ کردی تا ته‌مه‌بی بی و نه‌خه‌له‌تیی جارێکی دی ده‌ستت له‌ نامۆزایه‌کانت به‌رزکه‌یته‌وه.

مه‌هدیه ژیکه‌لانه‌که‌م به‌ده‌م هه‌نیسکی گریانیتی نه‌وه رۆژه سه‌خت و ناخۆشانه‌وه‌ی به‌سه‌ری بردبوون منی وه‌ک شیتان لێ کرد بوو و هه‌ر نه‌وه‌نده بوو شیت نه‌ده‌بووم.

مه‌هدیم ده‌نامۆژنی گرت و ماچم کرد. بردمه‌وه مالتی و ده‌سته سووتاه هه‌وکردووه‌که‌م مه‌ره‌م کرد. ژماره‌ی ته‌له‌فونی مالتی باجم دایه مه‌هدی و داوام لێ کرد هه‌ر کاتێ مامۆژنه‌که‌ی لیتی دا و یا نازاری دا ته‌له‌فونم بۆ بکا و هه‌رچی هه‌بوو پێم بلی. هینده‌م ده‌ریاره‌ی نازار و ره‌فتاره درنده‌نیه‌یه‌کانی جه‌میله‌ی به‌لایه‌نی مه‌هدیه‌وه ده‌ دلیدا بوو که بی ئیختیار نه‌وه رۆژه‌م تا ئیوارێ ددان لێ ده‌چی‌روه ده‌برد. هه‌ر به‌ دوا‌ی نه‌وه‌وه بووم چاویکی له‌ جه‌میله و کوره‌کانی

سور که موهه و بیانترستیم. بریارم دابوو جه میلهی وا تمیی که جاریکی دیکه زات نه کا مهدی نازار و نه شکه نجه بدات و داغی کا.

نه ههفتهیهش مههدیهه بچکۆلانه که مم بردهوه پارک و ریتستوران و هه موو جوژه یارییه کی مندالانه و جل و بهرگی تازه و جوانم بۆ کریهوه. به پروالته پیده که نیم و ده ناخیشدا خوینم دیتنایهوه و دلّم خوینی لیّ ده جوړا. هه جاریکی که چاوم به دهسته برینداره که ی مندالنه که م ده که وتوه دلّم ده گوشرا و ناگری تۆلّم ده دلّیدا گزاره ی ده کیشا. به لّام دووباره کاتی لیک دابرا نه وی هاتهوه به ناچاریهوه، ناچار بووم که مههدی بهرمهوه و رادهستی که موهه. نه مجاریان مههدی حزی نه کرد یارییه کانی ده گه لّه خویدا بهریتهوه و گوتی:

- نه گهر ریّ بده ی یارییه کانم ده گه لّه خویدا نه به موهه، باشه؟

هه رچه نده هوی نهو کارهیم چاک ههست ده کرد پرسیم:

- بۆ نازیه که م؟ من نه مانم هه موو بۆ تۆ کریون.

مههدی سه رنجه پرتاسه که ی ده یارییه کانهوه بری و به دم هه لگرته وه ی نوتومبیلنه بۆلیسییه که یهوه وه لّامی دایهوه:

- پیّم خوشه نه مانه هه موویان لیره بن تا ههفتهیه کی دیکه که هاتهوه یارییان پیّ بکه موهه حزنناکم نه مانهش خراب بین، ته نیا نه نوتومبیلنه بچوو که یان که ده گیرفاندا جیتی ده بیتهوه ده گه لّه خویدا ده بهم و به دزیهوه یاری پیّ ده که م.

به ده میهوه پتیکه نیم و ماچم کرد و به سۆزیکه وه داوام لیکرد هه رچییه کی حزی لیتسه پیتی راسته با وابکا. دلّنیاشم کردهوه له وه ی که هه ر چه ندیکیش یارییه کانی خراب که ن دیسانه وه هه ر بۆی ده کر مهوه و نابی به خراب بوونی یارییه کانی ناره حهت بیّ و غه میّ بخوا. کاتی خوا حافیزیه مههدی و سالار دهستی یه کیان گرت و چند ههنگاو تک له پیش منهوه ده رویشتن تا گه یشتنه شوینی رادهست کردنه وه ی مههدی. سه یرم کرد مههدی به چرپه وه شتیکی به گوتی سالاریدا ده چرپیتی. هه رچه ندهم گوتی هه لّخست نه مزانی باسه که یان چیه. مه نموری وه رگرته وه ی مههدی چاوه رپیّ مه بوو.

مههدیم بهو سپاردهوه و نهوان به ره لای مائی جه میلهوه که وتنه ریّ. نهوان رویشتن و تاله چاویش ون بوون هه ر سه یری دهست هه لته کاندنه کانی مههدیم ده کرد و ده گریام. دوی رویشتنی نهوان له سالارم پرسی:

- مههدی به دزیهوه چی ده گوت؟ هیچ پتویستییه کی هه بوو له منی بشاریتهوه؟

سالار سەرنبجه غه ماوییه که ی بهردایه وه و گوتی:

- مههدی نهوهی بۆ باس کردم که مامۆژنی هه میسه هه ر نارمان و نه مینی له بارهش دهکات و ماچیان دهکا بهلام قهت جارێکی نهوی له کۆش و بارهشان ناکا. کاتیکیش که روژانه دهداته نارمان و نه مینی ناداته نهو تا نهویش وهک نهوان شتی پێ بکړی، بهلام پیتیان دهلتی که شتتان کړی بهشی نهویش بدن. نهو ده می پارچهیه کی بچکۆلانهی بۆ راده دتیرن یا هه لیده ده نه بهرده می، سهر عهردی. مامۆژنیشی چاوی لینه که کوره کانی شته که ی بۆ هه لده ده نه سهر عهردی و چ دهنگانیش ناکا. که مههدیش تووره ده بی و نایخوا به گزیدا دین و ده لیتن، مردوو مراوه نهویش وهک دایکه که ی پرفیس و نیفاده و روح زله...

مههدی سکالای دلی خۆی کردبوو و سالاریش سکالا مندالانه ییه که ی مههدی ده گتیرایه وه و بهند به بهندی گیان و له شی منی ده سووتاند. سالار هه روا بۆ چرکه یهک له رویشتن وهستا و رووی ده من کرد و پرسی:

- باجی! نهوه ناکرێ کارێکی وابکه ی مههدی بیتینه وه لای خۆمان؟ هه زناکه م مههدی بچیتنه وه مالتی مامی، باشه بۆ بۆ نهوان هه یه مههدیان له لای بی بهلام نیتسه بۆمان نه بی مندالی خۆمان به خیتوکه یین؟

سهرم بهردایه وه و نهو دلۆبه فرمیتسکه ی سهر برژۆله کانم سهریه وه و وه لامم دایه وه:

- بۆ نهوهی تۆله م لی بکه نه وه، تۆله ی نهوهی که بۆ به عه ممدی رازی نیم ده گه لیدا بژیم و بۆ خۆشم منداله که ی به خیتوکه م. بهلام خودا بۆ خۆشی ناگاداره و ده زانی چیم نه کرد هه ر بۆ نهوهی نهو روژانه ی نیتسه نه بینم بهلام که لکی نه بوو و هه مووی هه لوه شایه وه. نیدی به شی من و مههدی نه مه بوو.

نیدی سالار هیچیدی نه گوت، جا نازانم ده مانای قسه کانم گه یشت و هیچی نه گوت بیان هه ر به دوا ی تینگه یشتنی قسه کانی منه وه بوو که ناوا بیتده نگ بوو و منی ناوا ده نیو نهو بیرو خه یاله پر له نازاراندها به جیته یشت.

سالار زۆری باسی هه سه رته کانی مههدی بۆ کردم، نای که نه زان بووم کاتی که پیموابوه بهو چل و هه شت سه عاته ی که له لام ده مینیتته وه ده توانم هه رچی ناگوزووریه کانی هه یه هه مووی بۆ بپرم و بۆی قه ره بوو بکه مه وه.

به ته له فۆنه کانی ده گه ل معسوومه خانیما زانی که عه ممد و موخته ره م بوونه ته ژن و میردی ته واو و هه موو روژنی هات و هاواری مهخته ره می له مالتیه به رزه.

مەعسومە خانم دەیگوت:

-مەمەد ئالتوودە بوو، وەك لیژە و لەوێشم بیستوو، موغازە و تیک و دروومانە کەشی بەرھەڵدا کردوو، خەریکی قاچاغ و قاچاغ فرۆشتنییە و ھەریینا دەو روژانەشدا گیرا.

قەسەکانی مەعسومە خانیم زۆر پێ ناخۆش بوو، ھەرچەندە مەمەد مێردیکی چاکیش نەبوو بەلام لەبەر ئەوەی بابی منداڵە کەم سوو حەزم نەدەکرد روژی بەو روژەی گەیشتبایە و ناوای بیینم. مەعسومە خانم دە درێژە قەسەکانیدا گوتی:

- چەند جارم موختەرەم دیوو قەسە دەگەڵدا کردوو، ھەر ئەوەی لای خوا ناخۆشە ئەوەی بە مەمەدی گوتوو و بەو ژیانەی دەگەڵ مەمەدی نارازییە، نارازییە کەمی زیاتر لەسەر ئەو بوو کە مەمەد نیازی وابوو مەھدی بەریتە لای ئەو. موختەرەم دەیگوت، منداڵەکانی خۆم کە من ئەویش دەبێھوێ تۆلە سەگە کەمی خۆی بێنیتە لای من، چو بە خەیاڵداھا توو ناکا وایزانی قەرەواشی راگرتوو، ئەگەر سەرم لەسەر دانابێ ناچمە ژێر ئەو بارەو، وە لەو خوو و رەوشتە کە ھەبەتی نیتاش ھەر نۆی وی بەسەر دەی مە دایە کاکم!

دەتێ نابێ بەھینانی مەھدی ناقلیل بی، براژم گوناھی چیه کە ناتوانی جگە لە منداڵەکانی خۆی زیاتر بە خێرکات، و مامۆستایەش بکا، و نێمەش مەھدی بکەینە سەریار و بن باری کارو ئەرکەکانی؟ منیش دە وەلامیدا گوتم بەر لەوەی کە ژنە کەت تەلاق دەی دەبوو بیرتکی ئەم روژانەت کرد بایەو.

موختەرەم چاو و برۆی بادەدان و بە ئاو و تاووە دەربارە ی نارەزایەتیییەکانی دەدوا، دوایین جار کە دیتەو پێی گوتم:

- ئەو نیتاش دەزام ئەو بەستەزمانە بەندە ی خودایە چی بەدەست ئەو پیاووە چێشتوو. ھەوت جەرگی ھەبوو کە توانیویەتی ئەو پێنج سالی دەگەڵدا ھەلکات و دەگەڵیدا بژیەت، ھەر چەندە ئەو دەمی ئالتوودە نەبوو کەچی لە بەخت رەشیە من ئالتوودەش سوو. سوو خۆم و منداڵەکان کەم بووین ئەویشم لێ بوو سەریار. چەند جارێکام بریاردا بچم و بەستادی بەرگری و زۆرانبازی مادە ھۆشبەرەکان بلێم و بەم جۆرە سایە ی شوومی ئەو پیاو لەسەر رووی ژیانە ی خۆم لا بەرم بەلام ترسام.

چەندین جارانیشم بیستوو خۆمی پێ بە تەلاقدان بەم بەلام لەوەی ترسام مەمەد یان خۆم یان منداڵەکانم بکوژی، چونکە ئەو پیاو درندە یە ھەرچی بلێی لێی دەوەشیتەو.

باش دہزاتم کہ تہواوی ہہموو تہو بہ لایانہی بہ سہرم دتین ہہقہ مستمہوہہقی خۆمہ! تہوہ ہہمووی تہاو ہہناسہی تہو ژنہ بیدہرہتانہیہ کہ منی بہو رۆژ رہشیہ گہیاندوہ مہعسوومہ خانم ہہروا قسہی دہکرد و بہشہوق و زہوقیتکی زۆرہوی باسی نالوودہییہ مہمہدی و داد و برۆی موحتہرہمہی دہکرد بہلام من بہوہی کہ مہمہد ناوای خۆ خوار و خییج و ناہہموار و زہلیل کردبوو کہ موحتہرہم وا بہ ناشکرا لہلای ہہموو چاک و خراپیتکی چی خراب بوو دہیگوت. نارہحت بووم. ہہرچہندہ من ہییچم لہ دہست نہدہہات و تہوہ ریتہک بوو مہمہد خۆی بۆ خۆی ہہلبۆاردبوو و ہہنگاوی تیتدا داویشت. پیتش جیا بوونہومان ہہرچی لہ دہستم ہاتبتن تہنجامم داوہ تا چارہنووس و رۆژمان بہم رۆژہ نہگا. بہلام مہمہد دہوان رۆژاندا واشیت و شہیدا و گیرۆدہی موحتہرہم و ہہلسوکوتہ جرینانہکہی بوو بوو کہ ژبانہی بہ ہہردووکمان بہمن و خۆی تال کردبوو. تا سہرہنجام بہ نارہزوی خۆی گہیی کہ تہویش گہیشت بہ موحتہرہم خانین بوو. موحتہرہمیش بہ ویستہکانی خۆی گہیشت و مہمہدی بہرہ لای خۆیہوہ راکیتشا. بہلام نیستا دہبہ نۆبالتی تاوانی ویران کردن و کویرکردنہوی ژبانہی من ہہلگری.

ورده ورده کوتایی رۆژہ کاس سالتی نزیک دہبونہوہ دہگہیشتن و برپارم دا مہمہدی بیینم و داوای لی بکہم رۆژانی پشوری نہررۆژی مہدی بہرمہ لای خۆم. پیتش تہوش مہمہدی بیینم دہبوو باسہکہ دہگہل دایک و باہدا بیتنمہ گۆرئ. دواي ہینانہ گۆرئ بۆ چوونہکہم و وہرگرتنی رہزامہندیہ دایک و باہم چوومہ مالتی موحتہرہمہی. لہ دہرکہم دا و راوہستام. خۆم بۆ روو بہروو بوونہوہی موحتہرہمہی نامادہ کردبوو. وامدہزانی موحتہرہم ہہر چاری بہمن بکہوئ، دہرکہکہ پینکدادا و رووی وہرگیتیرئ و قسہم دہگہل نہکات. بہلام بہ پینچہرانہی بۆ چوونہکامہوہ موحتہرہم دہرکہی کردہوہ و ہہرکہ چاویشی بہمن کہوت چاکوچۆنی کرد و فہرموی ژوریتی لی کردم. ہہرکہ چوومہ ناو ژوروی ہہموو کہل و پہلی ناو مال و یاریہہ مندالانہکاتم ناسینہوہ. ہہمان تہو کہل و پہلانہی کہ رۆژانیتک دایک و باہم بہو پہری شادی و حہز و نارہزوہوہ بۆیان کرپیووم. ہہمان تہو کہل و پہلانہی کہ دواي تہلاقیم تہنانہت کہوچکیتکیشم لی نہویستنہوہ. چونکہ حہزم نہدہکرد دہگہل دیتنئ ہہر یہک لہو شتانہ تہو رۆژہ تالانہی رابوردووم وہبیر بیتنہوہ. وہک بلتی موحتہرہم لہسہرنج و رووانینہکاتم گہیبئ. بہو زہردہ خہنہیہوہ کہ ہہمیشہ پیتی تیکرا دہبووم و بہ ہہمان عیشوہوہ نازہ تایبہتہکہی خۆیہوہ

پرسی:

- چہ زۆر بہ داخ و حہسہرہتوہ سہیری شتومہ کہکان دہکہی؟

سەرئیگی لاقرتییانەم دایە، بە لالووتیکەوێ شانەکانم هەلته‌کاندن و وەلامم دایەوێ:
- نە لەبەر محەمەد و نە لەبەر هیچ کەسێکیش هەموو ئەمانەم لە لالووتیکی قەلبە. یە کێک
بەحسەرەتەوێ دەروانی کە بە هەموو تەمەنی خۆی هەر لە ناخۆشی و بگرەو بەردە و نەداری و
نەبوونیەدا گەورە بووبن نەک منیک کە لە مائە بامدا هەرچی دەستم بۆ بردبێ بەئەندازە
تەواوی تەواوێ هەبوو و تەنانەت نیتسا لە جارانیشت زیاتر.

- موختەرەم کە قسەکانی بەلاوێ زۆر هیچ و پووچ و بێ مانا ئەژمارد بەگالتە جاریە کەوێ
لیوتیکی باداو گوتی:

- دوای تەلاقدانیتشت؟

بەنیشانەیی پەسەندیە قسەکانی سەرئیکم لە قاند و گۆم:

- دوای تەلاقیشم. هەر نیتسا کە ئەوەندەم سامان و بوون و دارایی هەیە کە کەسانی وەک
ئێو بە خەوینیش نایینن، نەگەر سەیری شتومە کەکانیشم کردبێ هەر تەنیا بۆ ئەوێ بوو کە
نەمەکیان بۆ من نەبوو نیدی دلنیام کە نەمە کیان بۆ تۆش هەر نابێ.

موختەرەم ژارە خەندەییەکی کرد و گوتی:

- ئەو هەموو رێتەت پریوێ و هاتووی هەر بۆ ئەوێ سامان و بوونە کەت بەرووی من
داده‌یەوێ؟ دەی باشە پێم وانیە لەوێ زیاتر هیچ نیشتیکی دیکەت هەبێ. بەلالووتییە کەوێ و بێ
هیچ گۆندانە قسەکانی ئەو چورمە لای سەرەوێ ژوورە کەوێ دانیشتم. سەرئیکم وێردم
لەسەر تاپای وییەوێ دا و دەوێ لامیدا گۆم:

- نا من نیشی گرنگتەم لە بەچاو دادانەوێ ماڵ و سامانە کەم بەرووی تۆدا، هەیە. هاتووم
محەمەد بێنیم نیشم پێتەتی بۆیە دەنا هەرگیز نەدەهاتم. کە مێک وەستام و نەوجا گۆم:

- بیستومە محەمەد لەوێ تۆی هیناوە نیتسا زەحمەتی نیش کردنیش وە بەرخۆی نادا.

بەراستی پیاویکی نمونەت بۆ ژبانی خۆت دیوێتەوێ!

موختەرەم کە لەو گزاری و مەتەلەک و پلار و تیرو تواجانەیی من وە زالەهاتبوو خۆی پێ
رانەگیرا و گوتی:

- نیش کردن یا نەکردنی محەمەدی پەییوێندی بە خۆمانەوێ پێمانیە پەییوێندی بە ئێوێ

هەبێ ناکا ئێوێ پارێزەر و گەورەیی ئەو خەلکە بێ و نیتە نەمانزانایی؟

برۆیە کانم هەلته‌کاندن، سەرئیکم لەقاند و بە دەنگیکی گڕەوێ گۆم:

- خوا کیتو نه یسینئ به فری تیناکا، به راستی تو هر میردی نالووده و بئ نیش و کارو قاچاغ
فرۆشت لی دوه شیتته وه و قابیلته و بهس.

مرحته ره م قیزاندی:

- به سیه تی، نیدی ناماده نیم یه ک وشه ی دیکم گوئ لیت بئ، من ده زانم نه وه سزای شه و
کارانه ی پتسوومه که کردوومن ده یسینم، ده زانم که زۆرم خراپه دهرهقی تو کردووه، نه وه ش
چاک ده زانم که بۆ گه یشتنه محمه دیم ژیانی تو کوتر کرده وه، به خودای نه وانه باش ده زانم و هر
سزاو تۆله ی کرداره خراپه کانیشمه که ده یانبینم و نازارم دده دن، به لام به خودای وهره ز بو وم و
چیدیکم توانای شه ژیانه ی نیه و خۆم بئ راناگیرئ. هر نه بی تۆش نیدی خویم به بریناندا
مه که. بۆ خۆم برسیم، مندالم برسین! هیچ پاره و پولیکمان نیه پی پی بژین، پیش میرد
به محمه د کردنیم ژوو ره کانم به کری دده دن و پاره ی نه وان ژیانیکی مه مره و مه ژیمان پی رایسی
ده کرد و ده گه ل منداله کاندای پی ده ژیا یین به لام نیستا شه خودا نه ناسه ناهیتلی ژوو ره کان به کری
بده م، ده لئ حه زناکه م پیاوئیکی غه واره بئ بنیته شه بهر و ماله وه کئ ده لئ نه مجاره یان ته لاق
له منیش وهرناگری و میرد بهو ناکه یته وه، نه وه بۆ خۆشی هیچ که توانای هیچ کاریکی نیه .

له بیستنی قسه و دهردو غه مه کانیه وه دلّم هه لچوو به لام ناخه وا پر و لیوانلیسو بوو له
بیزاری و له نه فره ت که به هیچ جوړیک گویم نه دایه دهردو سکالایه کانی و به هه ندم هه لسه گرتن.
ده وسات وکات و نه و ماوه یه ی که له ماله وان بووم بهو پلار و تواج و مه ته له ک وتانه و
ته شه رانم ناگرم له گیانی بهردابوو. ده و ساتانه دا حه زم ده کرد نیش و نازار و زامه کانی هه موو
به چاوی خۆم ببینم، حه زم ده کرد به دیتنی شه و بیستنی گریانه کانی هیندیک غه م و خه فه تی
دلی خۆمیان بئ بده مه وه .

پیم خۆش بوو شه فرمیسکانه ی شه وانه له چاوی من هاتبوونه خوارئ و داباریبون نیستا
له چاوه کانی نه وه وه بیته خوارئ و دابارن.

من نیدی شه ره هایه دلنهرم و به سوژو به زه یی و میهره بانه ی جاران نه بووم ده ستی
ناهه مواری زه مانه هینده ی غه درو سته م و زۆرداری پی ره وادیتم که ره های دل ناسک و
میهره بانئ کردبووه ژنیکی دلرهقی تابلیتی بئ به زه یی.

حهم ده کرد به سه عات دانیشته بامایه و ره نج و نازار و نه شکه نه چه غه می شه ژنم دیبایه
و چیزم لی وهرگرتبایه. سه عاتیکی له مالتی مرحته ره مه ی دانیشتم و به پلار و تیرو تواجه کانم

تاتوانیم نازارم دا و خفه تم دایه، خه ریکی ههستانن بووم برۆم محمهده هاته ژورن. که منی دیت تیکراییو. زه رده خه نه یه کی نازاروایانه کی که و ته سه لیتوان و گوتی:

- به به، ره ها خاتوون، زۆر سه خیر بیسی، ده لئسی بۆسه هاتوری تا ده و خانوه پیدا بیره و ریه کانت نوئ که یته وه؟

سه رنجیکی کینه تۆزانه و به رقه وه م دایه و به توندیه که وه گوتم:

- تا نیستا کام زیندانیه کت دیوه دووباره بۆ خۆی بیته وه زیندانن تا بیره و ریه تال و پر نازاره کانی رۆژانی زیندانن و به ر خۆی بیته وه؟ من له یاد و بیره وه ری ئه و رۆژ و شهوانی که ده گم تۆمدا له بن ساییتیکیدا به سه ر بردوون ته ریق ده به وه و شه رم ده مگرئ چ جای زیندوو کردنه وه ئه و یادانه. نه گه ر هاتوشه ناو نه م زبلدانه ش و پیم دیره ناوه له به ر نه وه ی بووه که رۆژانی پشووی نه ورۆژی مه هدی به رمه لای خۆم.

محمهده له و قسانه م ته واو تووره بوو و گوتی:

که مینک هیواشتر، راوهسته و دابهزه با پتکه وه برۆین، .. ده زانم که چاوه ریتی نه وه ی نی مه هدی بده مه تۆ و به تۆی بسپیرم به لام هه ر بۆ نه وه ی که بزانی من زۆر له وه گه وره تر و به ولاره ترم که تۆ بیری لی ده که یته وه باشه و هیچ قسه یه کم نیه به لام مه رجم هیه.

زانیم نه و هیچ و پووچه ده یه وئ مه هدی بکاته سه ره نیره ی گه یشتن به نامانج و مه به سه ته کانی خۆی. به و شاره زانی و ناسینه ی خوو و ره وشته کانی نه وه ده سه ته جی گوتم:

- پتیوست ناکا خۆتاتم له سه ر گران که ن چونکه په شیمان بوومه وه و هه ستام برۆم، نیدی له مه ودوا هه ر باسیشی ناکه م، چونکه به و زووانه میردی ده که مه وه و له وانه شه بوونی مه هدی هه ر ببیته مایه ی ناخۆشی و به دبه ختیه شم، ره نگه هاوسه ره که م به و هه ر رازی نه بن که رۆژانی مانگی هه نگیومان به مه هدییه وه به سه ر به رین.

محمهده به بیستنی قسه کاتم ده بیرو خه یالانه وه چوو. ده مزانی نیستا له به ر خاتری تیکدان و هه لوه شاننده وه ی میرد کردنه وه درۆینه که م هه ر چونکی بووه مه هدی به سه ر ده کاته وه و ده ی نیره تته وه لای من. زه رده خه نه یه کی پیروژه مه ندانه م که و ته سه ر لیتوان. له جیوه قیت بوومه وه و گوتم:

- من بۆ بردنه وه ی مه هدی هاتبووم، به لام نیستا که به باشی بیر لی ده که مه وه سه ر ده که م بوونی نه و ده بیته به رگری و له مپه ری به خته وه ری و خۆش گوزه رانیه م، بۆیه په شیمان بوومه وه نیدی نیشتیکی دیشم نیه. بۆیه تکا ده که م رۆژانی پشووه کان له به ر وه ی میرده که م دیتته وه

یمان با مەھدی ھەر لەلای خۆت بێ، ھەزناکەم بە دیتنێ مەھدی بپارەکانمان لێک
ھەن بوەشیتەوہ.

بەبێ خوا حافیزی مالمە کەیانم بەجێھێشت و مەمەدیشم دەگێژاوی بیرو خەیاڵاندا بەتەنێ
ھێشتەوہ. بەرەو مالتی بابەیی بوومەوہ. وەک رۆژتیم لاروون بوو کە مەمەد، مەھدیم ھەر بۆ
دەنیریتەوہ. ھەرگیز بە بیریدا نەھات کە دەستی دە زاغی نراوہ و ھەلخەتاوہ. دەپتێمەدا بپاردا
بچم و ھیتدیک شت بکرم چوومە نیتو شاریوہ و لە کۆگایەکی گەرە چوومە ژووری و بە رەو
لای چەرخێ بلووزانەوہ چووم و چەرخەکەم بادا. سەرقاتی ھەلبژاردنێ بلسووزتیکێ بووم کە
دەنگیکێ ناشنا بەرەو لای خۆی بردمەوہ.

- خاتوونێ نەحمەدی چۆن؟

بەلای دەنگە کەمدا ناوڕیک دایەوہ. ناغای کەنعانیم لەبەر دەمی خۆمدا دیت. بە دیتنێ
ویم زۆر دلخۆش بوو و بە گەرمیوہ کەوتە چاک و چۆنی و نەحوالپرسیە ناغای کەنعانی
کراسیکێ پیاوانەیی کریبوو. راوہستا تا منیش لە کرپنێ بوومەوہ و پیکەوہ لە کۆگاکە ھاتینە
دەری. لەسەرداواي نەو چووینە قاوہخانەیی (تەریا) و بانگی کێک و قاوہی کرد.
بەمیھەرەبانێوہ سەیریکێ منی کرد و گوئی:

وہک دیارە نیتسا لە بارەیی رەنگ و روو و باری دەروونیوہ لە بار و دۆختیکێ باش دان و
لەجاران گەشتەر دیتنە بەرچاوان وەنا؟ دەحالتیکیدا کە زەردەخەنەم بەلیوانەوہ بوو چاوم بەردانەوہ
و وەلامم دایەوہ:

- راستیەکە چەند مانگیکە لە میردەکەم جیا بوومەتەرە، لەوہتەیی دەگەلەویدا نەماوم تا
دئ رۆژ بە رۆژ حالم چاکتر دەبێ. وردە وردە دیمەوہ سەرەخۆ، تەنیا ناریشەییەکی کە نارەحەتم
دەکات و نازارم دەدا دووریە لە مەھدی کورمەوہ کە بەگوێرەیی بپاری دادگا دراوہتەوہ بابی و
لای نەوہ. بابیشی دواي ژنھیتانەوہی و بە ھۆی نەوہی کە ژنەکەیی، مەھدی بە خۆوہ ناگری
ھەستاوہ بردوویەتیوہ لای مامی و بەختوکردنێ مەھدی بە وان سپاردوہ.

ناغای کەنعانی بە داخیکەوہ سەریکی باداو کەوتە بیرو خەیاڵانەوہ. دواي چەند دەقیقیکان
بیدەنگیەکەیی شکاند و ھەناسیکێ درێژی ھەلکیشا و گوئی:

- منیش ھەر لە ھاوسەرەکەم جودا بوومەتەرە و دەستم لێ کردۆتەوہ. نیتسا بەتەنیا دەژیم
و رۆژان بەرئ دەکەم، بۆیە زۆر چاک ھەست بە تەنیاپییە تو دەکەم و دەقسەکانت دەگەم.

ئاغاي كهنعاني بيده ننگ بۆوه. پەنجەي دۆشار مژەي بەسەر ليتوي فنجاني قاوه كهيدا دينا و دەنگۆ كهكي نزمي لي دينا. كهوتبووه نيو گيتاوي بيرو خەيالانەوه و من بە ئەفسوسەوه تيم هەلڤه پوانى وسەيريم دەكرد. لە پر سەرى بلند كرد و راستەوخۆ دەچاوانمەوه راما و گوتى:

- ئەگەر رى بدەيت و بۆ خۆت نارەزوت لەسەر بى هەر لەبەر هەموو ئەو ويكچوونە هەمە لايەنانەي كه هەمانە و لەبەر هەموو ئەو مەرجه يە كسانانەي نيتوانمان بازيانتيكي هاروبەشى پيئەوه دەست پى بكەينهوه. بە هەر دووكيشمان عەمەدى رازى دەكەين تا مەهديشت بداتەوه و لەبرى ئەوهش هەرچى بيهوي دەيدەينى.

بى هەست و خوست چاوم لە دەمى كهنعانييهوه بريبوو. ئەويش بە كەفوكول و تاسەيه كي زۆرهوه دەرباهى ژيانى تايئە و ئەو رۆژه خۆشانه دەدوا كه پيئەوه دەگەل مەهديدا پيئەيهوه دەنيين و دەمانبى. بەليني دا ئەگەر پيشنياره كەي قبول كەم هەرچى لە دەستى بى بۆ گيتاوه و هينانەوهي مەهدى بۆ بەروياوهشم درينغي نەكا.

قسەكاني ئاغاي كهنعاني منيان دەبیر و خەيالانەوه بەرد، ئەو ژيانە بى ناکامەي گەل عەمەدەيم منى بەرامبەر تەواوي پياوي دنيايه بى متمانە كەردبوو. حەزم نەدەكرد جاريكي دي دووباره ئەو ژيانە تال و پريئيش و نازارەي رابوردووم تاقي بكەمەوه، تازە دەهات وردە وردە بيئەوه سەرەخۆ و هيئور بيمەوه نەمدەويست توفانتيكي ديم لي هەلکاتەوه و جىي ئەو ناراميهي بگريئەوه. لەوهش كه ئاوا راستەوخۆ و بوئرانە و بى پەنا و پەردە ويست و داوايه كەي بە روو دادام توورە بووم، نيدى هيچى ديكەم خۆ پى بەرامبەر ئەو وادە بەليني شل و پەيتانەي رانەگيرا كه پيئە دەدام.

بەرقەوه جانتايەكەم لەسەر ميئزە كه هەلگرت و بە توورەيهيهوه گوتم:

- بەدوعا ئاغاي كهنعاني.

كه ئاغاي كهنعاني زانى توورە بوو و م بە داواي ليئوردنەوه گوتى:

- ببوو، دەلتي قسەكاتم نارەحەتيان كەردى، بەيارمەتى خۆت بمبوو.

هەر واه بە دەم هەستانيوه گوتم:

- هەولڤه دەم قسەكاني ئەو رۆتان بە هەند هەلنەگرم و گوتيان نە دەمى.

ئاغاي كهنعاني به بى راوهستان پارەي ميئزە كەي دا و بە داواي مندا بەراكردەوه هاتە دەري

و لە داواهرا بانگى كرد:

- خاتوونى ئەمەدى، تەكا دەكەم چەند دەقيقيكان راوهستن.

ھەروا بەدەم ھەنگاۋ ھەراۋ كۆرۈنۈپتۇ:
- مەن چ قەسەپكە دەگەل ئۆتۈپتۇم نە ئاغدا.
- تەككە دەگەم ھەروا كەمە دەرفەتتەك دەنئ تا ھەر نەبئ بەلانى كەمەۋە داۋاي لېبۇردنتان
لې بىكەم و پۇزشتان بۇ بەننەمەۋە.
- پۇزشەكە تانم قىبولتۇ.

- دەزانم ھەر لېم دىگىن، بەلام باۋەركەن ھىچ مەبەستىكى خىراپم نەبوۋە، تەنیا ھەزم
دەكرد ھىندىتىكى نەۋ ھەزانەم كە دەمىكە ھەمەن و ھەرگىز پىيان نەگەبىشتوم شتىك بلىم. تەككە
دەكەم كەمىك راۋەستەن.

ناچار راۋەستام و رووم دە ئاغاي كەنعانى كۆرۈپتۇ:
- ئاغاي ئازىز مەن نە بەردى سەر دىلان و نە پەيۋە پىدا سەر كەۋتەن و گەبىشتەن پىي بەھەزە
نارەزۋە كەنتانم.

ئاغاي كەنعانى كەمنى ھىندە بەرق و تورپەبىيەۋە دىت دەستى بە نىشانەي رادەستىيە
بەرزكۆرۈنەۋە و گوتى:

- داۋاي لېبۇردن دەكەم، داۋاي لېبۇردن دەكەم، داۋاي لېبۇردن دەكەم، داخۇا بەسە يان
ھەمدىس دووبارەي كەمەۋە؟

لەۋ كۆرۈپتۇ خۆم پەشمانبوۋمەۋە و گوتى:
- مەنىش داۋاي لېبۇردن دەكەم نە دەبوۋ ناۋا ھەلچەم.
ئاغاي كەنعانى بەدەنگىكى دىلداريانەۋە گوتى:

- نا ئۆتۈ ھەقتان بوۋ لە بەرامبەر قەسە بىي پەروايەكانى مەن توورپەن. چۈنكە ئۆتۈ
كۆتەكىكى قورسى ژيانتان وئ كەتۈۋە. ھەر بۆيە ھەقتانە كە نەتوانن ھەروا بە ناسانى
ژيانتىكى ھاۋبەشى دىكە قىبول كەن، مەن نەۋ ھەقتان دەدەمەن و لەۋ بىي پەروايەبىيەي كە
ھاتىشە سەر زەمانم و بە زارمدا ھات داۋاي لېبۇردن دەكەم، بەگەۋرەبىي خۆت بمانبەخشن.

بە ناماژەي دەست داۋام لىكۆرۈپتۇ كە ھىچىدىكەي لەسەر نەراۋا و گوتى:
- تەككە دەكەم ئىدى نەۋ باسە ھەر لە بىر بەرنەۋە.
- يانى دەتەنەۋە ئاۋام ۋەلامى رەتكرۈنەۋە بەدەنەۋە؟

پىكەنەنم بە چەقارە سۈۋىيەكەي ھاتى. بەراستى پىساۋىكى چەقارەسۈۋ بوۋ و ھەروا بە
ناسانى ۋاز نەدەھىتا. ئاغاي كەنعانى كەمنى بە ھىۋرى دىتەرە زىاترى غىرەت پەيدا كۆرۈپتۇ

دووباره دهرکه‌ی قسانی کرده‌وه و نه‌مجاره‌یان به پاریزه‌وه، هه‌نگار به هه‌نگار چووه پیتیش. به پیچه‌وانه‌ی ویستی ناغای که‌نعانی که‌هزی ده‌کرد هه‌رچی زووتره وه‌لامی ده‌مه‌وه خۆم له‌ گیلپه‌ دده‌ا و دواپه‌ش له‌ به‌رامبه‌ر پرکیشی و سووربوون و پیتداگرته‌کانی ویدا داوام لی‌ کرد مۆلت بدا دهرباره‌ی نه‌مه‌ هیندیک بیر بکه‌مه‌وه و ده‌گه‌ل ماله‌وه‌ماندا راویژیک‌ی بکه‌م. دوا‌ی سه‌عاتیک‌ی خودا حافیزیم لی‌ کرد و به‌ره‌و مال‌ که‌ومه‌وه ری‌. ده‌ته‌واوی نه‌و ری‌ه‌یدا هه‌ر بیرم له‌ قسه‌و پیتشیا‌ره‌کانی ناغای که‌نعانی ده‌کرده‌وه.

له‌ قبول‌ کردن‌ پیتشیا‌ره‌کانی دوو دل‌ بووم، ده‌ترسام نه‌ویش هه‌ر وه‌ که‌مه‌دی ته‌نیا دروشمی به‌خته‌وه‌ریه‌ بدات و به‌کردارپه‌ش هه‌نبانه‌ی به‌تال‌ بی‌. هه‌رکه‌ گه‌یمه‌وه مالتی‌ زۆر به‌سه‌ر سوورمانه‌وه مه‌هدیم دیت نه‌وه له‌ هه‌ساری‌ ده‌گه‌ل‌ سالاری‌دا گه‌مان ده‌کا. له‌ خۆشیان قریشکاندم و نه‌ویش که‌ به‌دیتیم به‌ را‌کردنه‌وه به‌ره‌و لای‌ منه‌وه هات ده‌باوه‌شیم گرت و ما‌چبارانم کرد. به‌وه‌ی ده‌مدیت با‌وه‌رم نه‌ده‌کرد، باشه‌ که‌مه‌د نا‌وا زوو هه‌له‌خه‌لتار به‌ خه‌یالی‌ خۆی ویستبووی خۆشپه‌که‌م لی‌ تیک‌ دات و میرد کردنه‌وه‌که‌م لی‌ هه‌له‌و‌ه‌شیتته‌وه.

پیتکه‌نینم به‌ گیلپه‌تیبه‌ که‌مه‌دی هات و به‌ شادمانیه‌وه له‌ مه‌هدیم پرس‌ی:

- نازیزه‌که‌م کئ‌ تۆی هیتیا‌یه‌وه نیره‌؟

مه‌هدی به‌زمانیک‌ی شیرینه‌وه که‌له‌ خۆشیان ده‌نگی ده‌له‌رزی و گوت‌ی:

- بابه‌ که‌مه‌د منی‌ هیتنا و رتی‌ داوه‌ تا ته‌واوی رۆژه‌کانی‌ جه‌ژنی‌ لای‌ تۆم، بابه‌ گوت‌ی

رۆژانی‌ جه‌ژنی‌ هه‌موو هه‌ر لای‌ دایکت به‌ تا خۆم به‌ دواتدا دیمه‌وه.

دووباره‌ مه‌هدیم ده‌نامیز گرته‌وه و ما‌چم کرده‌وه و گوت‌م:

- هه‌ر به‌خیر بییه‌وه نازیزی‌ دل‌که‌م، به‌خیری‌بییه‌وه.

به‌ سالارم سپارده‌وه تا یاریه‌که‌یان ته‌واوکه‌ن. هاتمه‌وه نا‌و هۆلتی‌ و بانگی‌ دایکم کرد.

دایکم له‌ مه‌ته‌خنی‌ بوو و بانگی‌ کرده‌وه نه‌وی‌. چوومه‌ مه‌ته‌خنی‌ و سلۆم کرد. ده‌حالی‌که‌دا که‌

روومه‌ته‌ گه‌رموو گوپه‌کانی‌ دایکم به‌ گه‌رمیه‌وه ما‌چ ده‌کردن‌ گوت‌م:

- ماندوو نه‌بی‌، به‌ یارمه‌تی‌ خۆت مې‌بووره‌ که‌ نه‌ورۆم به‌ته‌نیا به‌ جیه‌پشت.

دایکی‌شم به‌ گه‌رمیه‌وه وه‌لامی‌ سلۆه‌که‌ی‌ دامه‌وه و گوت‌ی:

- نازانم نه‌ورۆ خۆر له‌کام لاره‌ هه‌لاتوه‌وه که‌ که‌مه‌د بۆ خۆی‌ منداله‌که‌ی‌ هیتنا‌وه‌ته‌وه‌و

پیتیشی‌ گوتوه‌ جه‌ژنی‌ هه‌ر له‌لای‌ دایکت به‌ تا بۆ خۆم به‌ دواتدا دیمه‌وه.

به‌ ده‌نگیک‌ی‌ به‌رزه‌وه پیتکه‌نینم و گوت‌م:

- دەمزانى گىتله بەلام ھەرگىز پىتموانەبوو تا ئەو ئەندازەيە گەمژە و گىڭىل و گەلھۆتو كەودەن بىن و ئاوا بە ناسانى ھەلخەلەتەن!

- داىكم بەسەرسامىيەو سەيرى كردم و پرسى:

- بۆ؟ باشە چىت پەن گوتووه كە ھەلخەلەتارە؟

- كورسىيەكەم بەرەو لاي خۆمەوھە راکىتشا و بە دەم دانىشتىئۆھ گوتم:

- ئەگەر ئىشت نىھ فەرموون دانىشن چونكە بەسەرھاتەكە دوور و درىژە وبە پىئۆھ ماندوو

دەبن.

داىكىشم كورسىيەكى بەرامبەرى من راکىتشاىە بەرە خۆى و گوتى:

- خىراكە زوو بىگىتەرەو بەبزانم چ بووھ و چ جادووويەكت لە يارۆى كردووه! ھەر لە چركەى

روو بەروو بوونەوئ موختەرەمى و چوونە مالىتى وتا دىتسى ئاغاي كەنعانى و پىتشنىارئ

خوازىنىيەكەى ھەموويم بۆ گىتپرايەوھ. پىكەنىنم بە جوولە جوولەكانى داىكم دەھات چونكە

جارتىكى سەرى بادەدا و ساتىكى رووى گەش دەبۆوھ و ھەندە دەقىقان خەيالآوى دەھاتە بەر

چاوان. دواى تەواو بوونى قسەكاتم داىكم پرسى:

- رەھا گىيان، دەزانم تۆ بۆ خۆت ئەزمورونى تەواوت ھەيە كە لەوھەلامدانەواندا پەلە نەكەى،

ئەگەر ھەزت لىيە مىژدى بكەيەوھە واچاكتەرە راوھستى تا بابت و خالت دەربارەى ئاغاي

كەنعانى قسىكى بكەن و دەربارەى وى پرس و رايەكى تەواو و لىكۆلنىنەويكى بكەن.

شام ھەلتەكاند و گوتم:

- راستىيەكەى ھىچ برىارىكم نىھ لەوھەى زىاتر ئەو چەند رۆژانەى كە مەھدى مىوانى منە

بەرنامەيەكى دانىم كە زۆر بەخۆشى ئەو چەند رۆژانە رابوئىرى و ھەرچۆنىكى بووھ كەش و

ھەوايەكى شادى و خۆشىيەى بۆ برەخسىتم.

داىكم پرسى:

- نەدى وھەلامەكەى ئاغاي كەنعانى دەبتەچى؟

ھەروا بە دەم ھەستانىئۆھ لەسەر كورسىيەكەى گوتم:

- دواى جەژنى كە سەرم سووك بوو بىرىكى حىسابىش لەم بارەيەوھە دەكەمەوھ، ھەز ناكەم

ئەو چەند رۆژانەى جگەر گۆشەكەم لە لايە بىرى خۆم لەرى زىاتر بەھىچى دىيەوھ سەرقال

كەم.

کورسییه کهم بردهوه جیتی خۆی و بهره و لای ژووره که موهه که و تمه ری تا هه رچی زووتره
جله کانم بگۆرم. دایکم بانگی کرد موهه و گوتی:

- که خۆت گۆری به یارمندی خۆت و هه وه مه تبه خنی با زووتر نیشه کان ته و او کهین، ده ترسم
له پر میوان بین و نیشه کان به نیوه چلی بمیننه وه.

به هه وتیه که وه هه تمه وه مه تبه خنی و پرسیم:

- بۆ ئهم شهو میوانمان هه ن؟

دایکم سه یرنکی ناقایلانه ی کردم و گوتی:

- نه وه هۆشت له کوئیه؟ نه دی نهو شو بریار نیه خوازیینییه راحیله ی بین؟ به پشته ی دهستم
له نیوچه وانێ خۆم دا و گۆتم:

- هه ر له بیرشم نه بوو، یه کجاری و به ته و او ده تیم له بیرچوو بۆوه، باشه هه ر نیستا دیمه
یاریتان. به خۆش حالیه وه چوومه ژوورێ و به په له جلله کانم گۆرین و چوومه وه مه تبه خنی و که وتمه
یاریده دانێ دایکم. به رده و امیش نهو قسه ی ده مه هویست بیکه م ده میشک و بیرو خه یالی خۆمدا
دیناو ده برد نه کا بیته هژی ره نجانی دایکم. دایکم که به ئالۆزییه که ی زانیم پرسی:

- ره ها هه یج بووه؟ ناره حه تم دینه به رچاوان.

سه رنجه پر غه م و حه سه ده که مم ده رووخساره میه ره بانه که ی دایکه مه وه بری و گۆتم:

- به ئن، ده مه هوی داوایه کی له ئیوه و له باجم بکه م.

دایکم که چاوه پر له فرمیتسکه کانی منی دیت نیشه که ی به جتی هیشته. به نیگه رانیسه وه
سه یرنکی کردم و گوتی:

- هه ر چیه که ت پێخۆشه بیلن، دلنیا به نه گه ر له ده ست نینه به ی هه ر چیه که بێ بۆت
ده کهین.

سه رم به ردایه وه و گۆتم:

- تکار و داوایه که م بۆ خۆم نیه.

دایکم که چارپس بیوو گوتی:

- نه دی بۆ کیتیه؟ مه هدی! خێرا که کچی قسه که ت بکه نیوه گیانت کردم!

ده حالیکدا که فرمیتسکه کانم ده هاتنه خوارێ و پێشپرکیتی دابارینیان بوو گۆتم:

- نه ده رباره ی مه هدی نیه به لکه ده رباره ی راحیله یه.

چاوه ته ره کانم ده روخساری دایکه مه وه برین و درێژه م دایه:

- تکا ده کم ژيانی من و هممو نه نیش و نازار و دهر د و مهینه تییانهی که چه شتمن بیانکه نه پهن د و ناموژگاری و لیگه پرتن باراحیله بو خوی بریاری ژیان و نایندهی خوی بدات و نیسو به ناچاری و به نابه دلی خوی به میردی مه دن و ناچاری مه کن، هر چه نده خوازیاره کوشی له هممو سر ټیکوه ته واکامل بڼ.

دایکم به سۆزه ده باوه شی و هرتینام، ماچنکی گهرمی له پرومه تی کردم و به دهنگیتکی لهرزوکه وه گوتی:

- دلنیا به کچه کم، لهو ژیان و دهر د و نازاره ی که تو چیشتم من و بابت پهن د و ناموژگاریمان وه رگرتوه رهنکه واشبزانن نه وه هر تنیا تو بو وی که دهر د و نیش و نازارت چه شتوه به لام خودا بو خوی شایه ده که دهر د و نیش و نازاری من و بابیشتم له نی تو که متر نه بو، چه ندین شو به بڼ تو م به گریان تا سبه نیڼی روژ کردو ته وه و چه ندین شه وان بابت تا به یانی چاری خوتی لیک نه ناوه و هروا به بیداری دانیشتوه و ده بیرو خه یالانه وه چروه، پیموایه هر تنیا نه وه له یه و هه مان نه و چاره بو هممو نیمه به سه.

- سوپاس، دل م دا کوه و خه یالم ناسوده بو.

دایکم زهره خه نه یه کی هاتن و گوتی:

- خیرا که هر بینه میوانه کان گه یشتنه جڼ و هاتن.

به په له نیشه کا مان سه ره و به ره کردن و خو مان بو پیشوازیه میوانان ناماده کرد.

نهو شوه میوانه کان هاتن و خوازیب نییه که له کوش و هه وایه کی خوشی و شادیدا نه بچام درا و بریار درا هه فته ی دواتر ری و ره سی شه کراو خوار دنه وه که ش به رتیه بچن. بریاری ماره برین و گواستنه وه ش هه لگرا بو روژانی پشوی جه ژنی نه ورروژی. به مجوره راحیله ش به رتیه بو تا ژیاننکی تازه ده ست پیتکا.

روژه کان هروا به خوشی و شایی و هه لپه رکتیه تیده پیرین، هممو روژی دهنگی قاقای پتکه نیڼی که س و کار و شادی و شهنگولیه مه هدی ده ته واری نیو مالیدا دهنگی ده دایه وه و زرمه ی بو و نهو ناوه ی پر ده کرد. جه ژنی نه ورروژی به هه مو خوشیه به هاری و به ته واری جوانیه کانیه وه گه یشته جڼ وه ات. هه مو نه نامانی مالتی به خار خیزانه وه هر له به یانی زوه وه هه لده ستان و تا دره نگاننکی به نیش و کارانه وه خه ریک ده بوون ده گه ل نه وه شدا شه و دره نگاننکی شه و نیوه ی نیشه کان هروا به نیوه چلی ده مانه وه.

دوايييه كه‌ى رۆژى ديارىكراو هات و دواى شايى و زه‌ماوه‌ندو ناهه‌نگيكي تيرو ته‌سه‌ل
راحي‌له‌ش چووه ناو ما‌ل و حال و ژيانى خۆيه‌وه. به‌وه‌ى كه ده‌مديت به‌تهك مي‌رده
نمرونه‌بييه كه‌ى خۆيه‌وه‌يه‌تى خۆش‌حال بوم.

پشوروى رۆژه‌كانى جه‌ژنى نه‌ورۆژى هه‌مووى به شادى و هه‌له‌په‌ركى و خۆش‌بييه‌وه تيپه‌رى و
دووباره غه‌مى دوريبه مه‌هدى هه‌موو گيانى داگرتمه‌وه. رۆژى پازده‌هه‌مى فه‌روه‌ردينى بو كه
عه‌مد هات و مه‌هدى ده‌گه‌له خۆيدا برده‌وه و به رۆينه‌وى مه‌هدى رۆژه خۆش و شاديبه‌كانى
منيش به‌سه‌ر چوون.

چهندين جاران ناغاي كه‌نعانى به هۆى خال و خالۆژيتوه ده‌ينارد كه نه‌گه‌ر رى بده‌ين بيته
خوازيتيبه. بايم نارازى بو و نه‌يده سه‌لماند. جياوازي نيوان زۆريه ته‌مه‌غانى كردبووه بيسانوو و
بيووه ريگر له به‌رده‌م هاوسه‌ر گيره‌مه.

* * *

ره‌ها بي‌ده‌نگ بو و به ره‌بابه خانمى گوت:

- به يارمه‌تى خۆت كه‌ميك ناو، يا پيالّه چايه‌كم بده‌نى، گه‌رووم ده‌سووتيتته‌وه و زمائم
وشك بووه.

ره‌بابه خانم له‌جيتى خۆيه‌وه هه‌ستا و دوو پيالّه چاي تيكرد و له به‌رده‌م من و ره‌هاى دانا.
ره‌ها پيالّه چايه‌كه‌ى خواردوه و پرووى ده ره‌بابه خانمى كرد وگوتى:

نه‌گه‌ر شام ناماده‌يه به يارمه‌تى خۆت نان دانى، نه‌و رۆژانه هيتندهم چنه‌ داوه كه دل‌نيام
سپي‌ده خانم ماندوو بووينه و شه‌و تا به‌يانى خه‌ونى به قسه‌و چنه‌ ليدانى منه‌وه ده‌بينى.

له‌و جه‌فه‌نگه‌ى ره‌هاى هه‌ر سيكمان به پي‌كه‌نين هاتين و له وه‌لاميدا گوتم:

- به پي‌چه‌وانه‌وه، نيوه هيتنده شيرين ده‌دوين كه‌من ناگام له تيپه‌رينى سه‌عاته وه‌ختان
نامينى، كاتى كه سه‌ر له‌سه‌ر نووسينه‌كام هه‌لده‌گرم نه‌و ده‌مى ده‌زانم چهند وه‌خت تيپه‌رپيوه و
من هه‌ر ناگاشم لى نه‌بووه.

ره‌بابه خانم به گالته‌وه گوتى:

- نه‌وجا دواى نه‌وه‌ى كه نيوه به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ى خۆتان گي‌رپايه‌وه، ده‌بى سپي‌ده خانم دانيشى و
گوئى بۆ قسه‌كانى من بگريئ.

- ره‌ها به‌ده‌نگيكي به‌رزوه‌ه پي‌كه‌نى وگوتى:

- توو بی و خودا ره بابه خانم، همر نه بابه راهه ستابایت تا من به سهر هاته کهم ده گپرایه وه
نهو ده مه نهو قسه هیت کرد بابه، بهو قسه ی که کردت، ده ترسم سپیده گیان به سهر هاته که ی
من به نیوه چلی به جی بیلی و به پیته کان بگری و بی پیته کان واز لی بیلی.
زهرده خه نه یه کم کرد و گوتم:

- به هه له چووی، من به هه موو نار ه زووی که وه بو قسه کانتان داده نیشم و گویتان لی
ده گرم. دوی نانی نیواری ره ها مؤله تی خواست به زووی بجیته ناو جیگا. و من و ره بابه
خانیش دوی سعاعتیک ده مه ته قی هه ره که مان چوینه ژوره که ی خومان و خومان خزنده نیو
جیگا گهر موگوره کاغانه وه تا خومان بو رژژیک دیکه و باسکی تازه ناماده کهینه وه.

به یانی زو له خووی رابوم و چوممه حساری. به کزه بای ساردی زستانی سهرام ده
تهواری له شیدا گه را. ههوا ی پاک ی به یانی خوی له چوم رهوانده وه و وه جوشی هینام. هاته وه
ژوره کهم، موشه ما بارانیه که مم ده بر کرد و له مائی چوممه ده ری. پیتم حریف بوو ده وه ههوا
پاکه ی به یانیه دا له مائی بئمنه وه و راویچکه ی نهو ههوا خوش و دلقرینه ی له کیس خوم بدهم.
به ههنگاونان به ره وه پارکه که ی نزیک مائی ره ها وه چوم و سعاعتیکم ده پارکیدا پیاسه کرد و
چیژم لهو کزه بای به یانیه ی ورده گرت که له ده موچاری ده دام. ههستم به برسیه تیه کی زور
ده کرد به ناچاری به ره مائی ره های بوومه وه. کاتی که چوممه وه ژورری، ره بابه خانم و ره ها
هه دووک هه ستابون.

ره بابه خانم به دیتنی من به پیکه نینه وه گوئی:

- سلار سپیده خانم هاتنه وه، راستیه که ی به یانی زو که هاته ژوره که تان و چوم به جیه
چۆله که تان کهوت به پهله چوممه لای خاتوننی و گوتم:

- خاتون پئموایه سپیده خانم هه به راستی راستی هه لاتون.

به سه رسامیه وه سه یریکم کردی و پرسیم:

- جا باشه بو پیتوابو من هه لاتوم؟

ره هاش که هاتبووه حساری و ناگای له قسه کانی مه بوو گوئی:

- ره بابه خانم ده یگوت قسه که ی دوتنی شهوی که گوتم سپیده خانم ده بی گوئی بو قسه کانی
منیش بگری هه ره وه وای لی کردوه هه لی.

كهوتمه يادى قسه كانى شەوى پىشتىرى رەبابە خانم و رەھى. كهوتمە پىكە نىنى و تازەش پەيم بە مەبەستە كەى رەبابە خانمى دەبرد. ھەرسىكمان چوويننەو مەتبەخى و ھەركە چاوم بەمىزى رازاوەى خواردنى كەوت زۆر بە نىشتياو دەستم بە خواردنى كرد.

راوچكەى ناو ئەو ھەوايە پاك و بىگەردە بوو ھۆى ئەو ھۆى ھىندەى رۆژانى دى بخۆم. كاتى كە رەھا زانى بۆ پىاسەى لە مالى و دەدەركەوتووم گوتى:

- ناى خۆزگە بانگى منىشت دەگرد تا ھەردووكمان پىكەو چووبانىيە پىاسەى، من شىتى پىاسەى ناو ھەواى پاك و بىگەردى بەيانىام، بەتايەتى ھەواى بەفرو بارانارى. دواى قاوالتى ھەموو پىكەو چووينە ھۆلى ميووان. رەھا سەيرىكى سەعاتىتى كرد و گوتى:

- سپىدە خانم ئەورۆ ھىندىك نىش ھەيە و دەبى سەعاتىكتان بە تەنى بەجى بىلم خۆ نارەھەت نابن بە تەنىتان بەجى دىلم؟

سەيرىكى دەموچاوہ جوانەكەى رەھام كرد و دەحالىكىدا كە دەدەلدا ستايشى جوانىە رەھام دەگرد وەلامم داىوہ:

- تكادەكەم من بە رىگرى كارەكانى خۆتان دامەنىن و ھەروەك رۆژەكانى پىش ھاتنىم كارى رۆژانەى خۆتان ئەنجام بەدن.

رەھا باسى لە نامادەبوونى خۆى لە يەكىك لە كارخانەجاتەكاندا كرد و دواى سەعاتىك لە مال چووہ دەرى. چوون رەھا رۆيشت و تا ھاتنەوتىشى كارو نىشىك نەبوو بىكەم وام بە چاك زانى سەرىك لە نووسىنگەى گۆقارەكە بەدەمەوہ.

كاتى كە چوومە ژوروى نووسىنگەكەوہ، ھەموو ھاوكارەكانم بەھەلەداوانەو بەرەو پىلم ھاتن و بەگەرمىيەوہ لىيان پرسىم و چاك و چۆنيان لەگەل كردم. ناغاي مىرزايىش ھاتە گەلە وان و گوتى:

- بەتاسەى بىنىنەوہى خانمىوہ بووين، ھەموومان تىكرا لە بىر چۆتەوہ، ھەر نەبى بەلانى كەمەوہ ھەر بەچەند رۆژان جارىك تەلەفۆنىكى بكەن و لە حال و نەحوالى خۆتانمان ناگاداركەنەوہ، نالىن لىمان پىرسن. بەشەرمىكەوہ سەرم بەرداىوہ و گوتم:

- ھەقى ئىوہىە، باوہرىشتان بى ھىندە سەرقالى كۆگردنەوہ و رىكخستەنەوہى نووسىنەكانم كە ناگام لە بەسەرچوون و ھاتنەوہى شەو و رۆژانىش پراوہ. شەوانە كە نىشەكانم

ته‌واو ده‌بوون گۆڤاره‌کەم وەبیر دەهاتەوه. ئەو دەمە‌ی که بە‌لای تە‌له‌فۆنە‌کەوه دە‌چووم دە‌مزانسی گۆڤاره‌کە‌تان جی هێشتتووه و‌چوونە‌تەوه.

ناغای میرزایی زەر‌ده‌یه‌کی کرد و گوتی:

- نیستاش هەر له‌خودای به‌زیادبێ که جار‌جاره‌ بە‌دره‌نگی‌کەوه نێمەت وە‌بیر‌دی‌تەوه.
بە‌مه‌یلەو توورە‌هێیه‌کەوه سه‌یرت‌کیم کرد. ناغای میرزایی هەردوو دەستی بە‌نیشانه‌ی راده‌ست بلندکردن و گوتی:

- من داوای لی‌بووردنتان لێ دە‌کەم، باوهر‌تان بێ هەر مه‌به‌ستم گالته‌ بوو و هێچیدی. با له‌وانه‌ گه‌ڕێن، بابزایم ئە‌ورۆ به‌ دەستی پرۆه هاتوونەوه یانه‌ نا؟

- ئە‌گەر توۆزت‌کیم لینگه‌ڕێن و هیندەم به‌قسان سه‌رنه‌کەنه‌ سه‌رئ، بۆ‌تان پوون دە‌کە‌مه‌وه.
ناغای میرزایی قاقایه‌کی لێدا و گوتی:

- فەرموون ئە‌وه هە‌موومان بێ‌ده‌نگ دە‌بین تا نێوه‌ ده‌رفه‌تی روونکردنه‌وتیتان بۆ بره‌خسێ.
ئە‌و هە‌ناسه‌یه‌ی دە‌سینه‌مدا رامگرتبوو به‌ره‌له‌دام کرد و گوتم:

- هە‌موو نووسینه‌کانم بۆ هێتانه‌وه و پێ‌موايه‌ نیدی له‌ کۆتایی به‌سه‌ر هاته‌که‌ی ره‌هاش نزیک بوو‌یه‌وه. ناغای میرزایی هەروا به‌ دەم چوونەوه لای نووسینگه‌ی کاره‌که‌یه‌وه گوتی:

- به‌یارمه‌تی خۆت ده‌گه‌لمدا و‌هه‌ نووسینگه‌ی تا ده‌رباره‌ی ئە‌مه هیندیک زیاتر بدوێن به‌ دوا‌ی ناغای میرزاییدا چوومه‌ نووسینگه‌ی کاره‌که‌ی، ناغای میرزایی به‌ ناماژه‌ی ده‌ست داوای لێ‌کردم دانیشم. ده‌رگا‌که‌م به‌دوا‌ی خۆمدا داخسته‌وه و له‌سه‌ر کورسیه‌یه‌کی که به‌تە‌ک می‌زی کاره‌که‌یه‌وه بوو دانیشتم و ده‌سنووسه‌کانیشم خستنه‌ سه‌رمیژه‌که‌ی.

ناغای میرزایی نووسینه‌کانی هە‌لگرتن و هەروا سه‌ری‌ی چاوی‌کی پێ‌دا خشاندن. به‌روا‌له‌ت دیار‌بوو رازییه‌. ده‌حالی‌کی‌دا که ده‌ست‌نووسه‌کانی ده‌خسته‌وه سه‌رمیژه‌که‌ پرسى:

- دیاره‌ ئە‌مانه‌ ناماده‌ن بۆ چاپ؟

به‌سه‌ر له‌ قانده‌نیکه‌وه بۆ راستیه‌ قسه‌که‌ی گوتم:

- تا نێوه‌ پێ‌شه‌کیه‌ چاپ‌کردنی ئە‌مانه‌ ناماده‌ ده‌کەن ئە‌منیش پاشماوه‌ی نووسینه‌کانم دینمه‌وه و ده‌تانه‌می.

ناغای میرزایی به‌ ره‌زامه‌ندی و خورسه‌ندی‌ه‌وه سه‌یرت‌کی نووسینه‌کانی کرده‌وه و گوتی:

- هەر له‌م‌پۆه نێمه‌ش کاری چاپ ده‌ست پێ‌ده‌که‌ین.

له‌ جێ‌وه هه‌ستام و گوتم:

- بهارمەتی ئۆتە مەنیش دەجمەوہ مالتی خاتونسی ئەحمەدی، دلنیام ئەوانیش نیستا
هاتونەتەوہ. خودا حافیزیم لە ناغای میرزایی کرد و لە نووسینگەیی هاتە دەری.
دەگەڵ ھاوکارەکانیشم چەند دەقیقێکان کەوتەوہ قسان و ئەوجا لە نووسینگەیی گۆڤاری
بەرہو مالتی رەھایەرہ هاتە دەری.

ھەر دەرتیەدا بربارە کەم گۆرا و وام بە چاک زانی سەرتیکیش لە مالتە کەمی خۆم ھەلینمەوہ
کلیلە کەم دەقوفلە کەیدا بادا و چوومە ژووری. ئەوہ چەندین رۆژ بوو تازە دەھاتمەوہ.
دیرو دەویم ھەلپوانی ھەرگیز دەگەڵ مالتی رەھای بەراورد نەدەکرا. ئەو ھەموو تابلۆ
دیمەنە رازاوانەیی ئەوی لە کوئی کە من شیتیان بوو بووم و ئیرە لە کوئی.
بە خیالیئیکی ناسوودەوہ لەسەر لاتەختیکی تخیل بووم و لە بن لیوانەوہ گۆتم:
- بەراستی ھیچ جیبە کە مالتە خۆت نابێ.

سەیریکی ئەملاولایانم کرد و کەوتە خیالیانەوہ:

- من ھەر شەیدای مالتی خۆم و ھەر ئیرەشم پیتخۆشە جا باھیجیش لەوشتە جوانکاری و
تابلۆ و لۆکسانەشی تیدا نەبێ. لە مالتی خۆمدا ناسوودەم و ئەو دلنیاییبەش بە ھیچ شتیکی
ناو ئەو دنیاہی نادەم و نایگۆرەمەوہ. دلنیام ئەگەر لە رەھاش بپرسم ئەو مالتە بە ھەموو
بەسەرھاتە تال و سویرەکانی رابوردووتەوہ پیت خۆشترە یا ئەم ئاپارتمانە سادە و بچکۆلانە بە
ژیانیکی نارامەوہ، حەقەن ئەو ئاپارتمانە سادە و بچکۆلەوہ بێ شتومەک و کەل و پەلەیی
ھەلئەبژارد.

سەیریکی سەعاتم کرد زۆر درەنگ بپسو لە جیوہ ھەستام. زۆر بەتاسەوہ سەیریکی
ئەملاولایانم کرد حەزم نەدەکرد بە جیبی بیلەم بەلام چارە نەبوو ھەر دەبوو رۆببام.
کاتی کە گەیمەوہ بەر دەرکەیی مالتی رەھای، دەستم راداشت پال بە دوگمەیی زەنگە کەوہنیم
دەنگی نیستیوپی ئوتومبیلتیک وریای کردمەوہ. سەیریکی داوہم کرد، رەھام دیت لە
ئوتومبیلتیک دابەزی و کرێبە کەیی دا. ھەر دوو کمان بە دەم زەرەدە خەنەوہ سەیری یە کرتمان
کرد. بەدیتنی رەھای ھەناسە یەکی ناسوودەبیبەم ھەلکیشا، لەوہش کەلە پیتش منەوہ
نەگەیبوہ مالتی خۆشحال بووم.

- سلاو، ئۆتە تەشریفتان بردبوہ دەری؟

- بەلئی، مەنیش ھەلە کەم قۆستەوہ و سەیریکم لە نووسینگەیی گۆڤارە کە داہەوہ.
رەھا بە دەم دەرکە کردنەوپیوہ وەلامی داہەوہ:

- کاربکی چاکتان کردوه کاتی که له مال ده چومه ده ری و ناچار بووم که به ته نیتان له مالتی به چی بیلیم زور ناره حمت بووم به لام نیستا که نیتوهش دهره تیکتان پهیدا کردوه تا بچنوه نووسینگه گۆفاره که زور ناسوده و خوشحالم، نازانی دلم چون هه لده چوو بهرده وام ده دلی خۆمدا ده مگوت نیستا سپیده خانم هه ری لی تووره بوون.

رها خۆی لادا تا بچنوه ژورری، کاتی که به بهرده میدا تیده په پریم و چوموه هه حساری ده خه یالانه وه چوم:

- به سته زمانه نازانی منیش لهو خرابتر بووم.

ره بابه خانم له دهنگی کرانه وه و داخستنه وهی ده رکئی هاته ناو ده رکهی مالتیوه و که هه ر دوو کیشمانی پیکه وه دیت پرسی:

- نیتوه پیکه وه بوون؟

من و رها پیکه وه له یه ک کاتدا سلومان کرد نه و جا رها گوتی:

- نا، له بهر ده رکئی تووشی یه کتری بووین.

- ره بابه خانم مشه ما با اینی که ی له هه ر دوو کمان وه رگرت و گوتی:

- تا نیتوه پشوو پیکه ده ده ن و ماندوروتان ده حه سیته وه منیش شتیکی خواردنه ویتان بو تاماده ده کم.

سو پاسمان کرد و ره بابه خانمیش دوا ی شه وهی مشه ممایه کانی به داریتوه کردن به ره و لای مه تبه خیتوه چۆه. پیش شه وهی بچیته ژورری مه تبه خیتوه له ره های پرسی:

- نه ری به راست خاتوون کاره کانتان ته واو کردن؟

رها به ده م لیکردنه وهی گوتی سه ری وه لآمی دایه وه:

- به لئی، به خۆشییه وه نه مرۆ کاره کان هه مووی وه ک پتیوست به دلی هه مووان بوو و به پیچه وانهی جاره کانی دی هیچ گپرو گرفتیکم نه هاته ری.

- خۆ نه گه ر گپرو گرفتیکش هاته بابه پیش هه ر هیچ نه بوو به دلنیا یییه وه بابتان هاریکاری هه ر ده کردن و به هانانته وه ده هات.

رها ده سته کانی بردنه ناو تۆیه وه و ده حال تیکیدا که قۆه کانی به سه ر شان و ملاندا به رده دانه وه گوتی:

- حه زنا که م له نه غامدانی کاره کاغدا داوا ی یار مه تی له با یم بکه م، پی م خۆشه بو خۆم به ته نی کاره کان نه غام ده م و رایان په ریتم.

لهو ویسته توند و تۆل و باوره به خۆبوونه پتهوهی خۆشحال سووم. شهو ژيانه سهختهی که پیتدا تیه پریبوو ژنیکی پتهو و به خۆ و به هیژ و توانای لی دروست کرد بوو.

رهبابه خانم له دوای چهند دهقیقیکان به سینیهک و دوو پهرداغ شاری پرتهقال به سهروه هاتمهوه هۆلی. ههروا به دهم دانانج پهرداغه کانهوه له سهر میزه کهمی بهرده همانهوه گوتی:

- دلّم ده رچوو، له سبهینتیه تا نیستا چارم به ده رکیتیه خیل بوو.

رهها که پهرداغه ناوه میوه کهمی ههله گرت گوتی:

- وهک بلتی له وهتهی سپیده خانم هاتۆته شهو ماله می مه نیوه خووتان خراب بووه، جاران هه له بهیانیهوه تا نیواری به تهنی له مالتی ده مایتهوه و هه رگیز نارهبازیه تییه کیشته نه بوو.

رهبابه خانم له سهر قه نه فکه به ته نیشته رههاوه دانیشته و گوتی:

- نه ری به خودای، نه دی نازانن دهو چهند رۆژانه دا چهندم خوو به نیوهوه گرتوهوه.

رهها پیکه نی و گوتی:

- کهواته هه له نیستاوه سپیده گیان ده بی به لیمان بداتی که واز له کاروباری گۆشاری بی نی و بیت لیره ده گه له مه دا بژیته.

زهرده خه نه یه کم هاته سهر لیوان، لهو هه موو لوتف و سوژ و خۆشه ویستی می شهوان ته ریق ده بوومهوه بۆیه گوتم:

- باوه رتان بی منیش هه ناوا و زیاتریش نوگری نیوه بوومه، به لام چیکه ناتوانم واز له نیش و کاری گۆشاره که بینم و ده ستهرداری بم، چونکه نه گه به کاروباری شهو گۆشاره شهوه نه بوایه من هه رگیز به نیوهی نازیزان ناشنا نه ده بووم، بۆیه دوا به دوای دوزینه وهو پهیدا کردنی خۆشه ویستانی وهک نیوه لهو ریتهوه هه درێژه به نیش و کاره کانی خۆم ده ده م دهو گۆشاره یدا.

ههردوو گیان به قسه قوته کانی من پیکه نی. رهبابه خانم له جیوه قیت بۆوه و گوتی:

- به یارمه تی خۆتان خیرا کهن وهرنه سهر میزی نانه که سارد بۆوه.

رهها به گوتنی ((به چوان)) له جیوه ههستا، دهستی منیشی گرت و قیتی کردمهوه.

به دهم چوونه سهر میزیمانهوه رهها گوتی:

- من کوژراو و مردووی فهرمانی ناوام.

رهبابه خانم ههروهک جارانی پيشوو به سهلیقه یه کی تهواوهوه میزه کهمی رازاند بۆوه. قاپیکی گهوهی زهلاته دهناره راستی میزه که یدا چاری له شاده میزاد داده گرت. سهبه ته می چور که لهی سهروهواتی پر له تووری نه لمۆده نیشتیای هه موو که سیکیان ده بزواند.

کۆجیله ماستی بچکۆلانەمی پر له نارووی و نەعنای وشک و کشمیش و گوێز ناوی له دەم و لەوسان دێنان. رەها بە دیتنی میتری وا رازاوه دەستی پێکدادان و گوئی:

- من شەیدای سەلیقەمی رەبابە خانم، بەراستی کابانیککی تابلیتی لێوه شاوێن.
رەبابە خانم که بەخۆو بە لەمە برنجیککی سپی بەزەغفەران رازاوه بەرەو لای میترەکەوه دەهات گوئی:

- خاتوون، نێوه هەمیشە دەگەڵەمندا بەلوتفن، تکا دەکەم لەوهم زیاتر شەرمەزار مەکەن.
رەها بەهەڵەداوانەوه کەوتە یارمەتییه رەبابە خانم، بەلەمە برنجەکەمی لێ وەرگرت و لەسەر میترەکەمی دانا و گوئی:

- نازیزم تۆ بۆخۆت دەزانی کەمن هەرگیز له خۆوه بەکەدا هەڵنادهم.
منیش بەلایهنگریه رەهایهوه گوتم:
- منیش هەر دەگەڵ رەها خاتوونیم و پیموایه نێوه له سەلیقە و مالدارییهدا وێنەو هارتاتان نیه.

رەبابە خانم نەبجاریهان بە قاپیککی قوولی فەخفوری پر له شەلی قیمە سەوزیهوه له مەتبهخی هاتەوه دەری و گوئی:

- وای توخودا هیندەم ناز مەدەنی دەترسم له خۆشییان شەکەم لێ بەریتهوه.
رەها هەر وای به دەم زەرەدەخەنیهکی لالیوانەوه گوئی:
- دەی دەی ئەوه چیه هیندە به رەبابە خانمیدا هەڵدەدەی سپێدە گیان! رەبابە خانم به کجاریش وانیه نه.

رەبابە خانم دەیزانی رەها گالتهی له گەڵ دەکا، به دەم قاقای پێکەنینەوه گوئی:
نیدی تازه دەبی خۆت ساغ کەیهوه داخوا له لایهنگرانی منی یاله نهیاران.
رەها کورسییهکی بەرەو لای خۆیهوه راکێشا، لەسەر کورسییهکه دانیشت و گوئی:
- تۆ بۆ خۆت دەزانی من له تاکه لایهنگره کانی تۆم، بەلام چبکەم له ترسی رژانی قاپه شلهکەمی نهبی جار جاره ناچارم بچمه ریزی نهیارانهوه.

نەم دەمەتەقتیه بووه زەمینەمی سەرکردنه سەری یەکتەری نێوان رەها و رەبابەخانم نیوه رۆژەمان ده کەشیککی خۆشی و شادیدا خوارد. دواي نان خواردنیش من و رەها کەوتینه هاریکاریه رەبابە خانم له هەلوێژاردنی سەرمیترەکەمی و شوشتنی قاپه کاندای. رەبابە خانمیش دواي تەواو بوونی نیشهکان دوو پیااله چای فەریکی بۆ تیکردین و گوئی:

-نەپۆرۆ ھەر بە یەكجاری شەرمەزارتان كردم، تكا دەكەم بەفرموون تا چایەكانتان سارد نەبوونەتەو، نۆشی گیانیانكەن.

دوای چا خواردنەوئ، خەو پیتلوری چاوی ھەرسیتكمانی قورس كرد و چاوی داگرتین ھەریەكەمان بە زەحمەت خۆمان گەیاندەو ژیورەكانمان و كەوتینە خەویکی نیوہرۆژە ی شیرین و قوولەوہ.

بەچەند لیتدانیتکی دەرکەمی، چاوم ھەلئینان و لەسەرخۆ پرسیم:
- بەئێ؟

دەنگی رەبابە خانمئ لە پشت دەركیتوہ بەرز بۆوہ:

- سپیدە خانم، رەھا خاتوون چاوەروانتانە تا پینكەوہ عەسرانیتکی بخۆن. ھەروا بە دەم باوئیشك دانیتوہ دەرکەمی ژوورەكەم كردهوہ و گوتم:

- من ھەرگیز حەزم لە خواردنی عەسرانە نیە بەیارمەتی ئیتوہ تا خاتوون شتیتکی دەخوا من دەچم ناویتکی بەخۆم دادەكەم و دیمەوہ خزمەت.

رەبابە خانم زەرەدە خەنەییكی لەدلان نازیز و خۆشی بە روومدا كرد و گوئی:

- چۆنتان حەز لیتە، بەیامەكەتان بە خاتوونئ رادەگەییەنم.

رەبابە خانم بەرەو لای پلیكانەكانەوہ چوو تا بچیتە نەۆمی خوارئ منیش بەرەو لای ھەمامیتوہ چووم و دوای سەعاتیتك دلشاد و رووگەش و زیتەلە لە پلیكانان ھاتمە خوارئ.

رەھا لە ھەسارئ لەبەر تیشكە لاوازە كەم رەنگەكەمی رۆژئ لەسەر كورسییەكی دانیشتبوو وشالیتکی بەسەر قاچەكانیدا داوو. ھەروا كە بەلایەوہ دەچووم، دەدلی خۆمدا ستایشی جوانییەكەم دەكرد. رەھا دەخوئندنەوہییەكی قوولئ كتیبتیک راچوو بوو و قژە خۆش رەنگەكەشی بە شیتوہییەكی جوان لەسەر تەوقە سەریەوہ كۆكردبۆوہ و سەدان ھیتندە ی دیشی خستبووہ سەر جوانییەكەمی. بە بیستنی دەنگی پیتی من سەری بلندكرد و چاوی لەسەر لاپەرە ی كتیبەكەوہ ھەلگرت و خستیه سەر من. بەدیتنی من بەرئ و رەسمی ئەدەبەوہ ھەستا و سلۆی كرد. وەلامی سلۆوہكەم داہوہ و گوتم:

- ھەواہیكی خۆش و دلغرتانتان بۆ خوئندنەوئ ھەلئۆاردووہ.

رەھا كتیبەكەمی پینكەوہ ناہوہ و گوئی:

- لەبئ وازیان بریارم دا ھیندیتکی وەخوئینم.

نەوجا یەكجاری ھەستار گوئی:

تا زووه بچینهوه ژووری، ده ترسم سرمات بڼ. هیشتا سرتان هر تهره.
 پیسنیاره کهیم په سندرکرد، چونکه قژه تهره کم وای کرد هست به سرمایه بکم.
 هر واکه ده گهل ره هایه دا به ره و لای ژوور تیره ده چورمه وه نه و پرسی:
 - نه دی بو قرتان وشک نه کردو تهره؟
 چونکه ((موجه فیفه)) که مم له بیر کردبوو بیهینم شهرم هاتئ و ده و لامدا گوتم:
 - هرزم نه ده کرد نیره له وه زیاتر ده چاره روانیه خو مدا بهیلمه وه.
 ره ها ده سه رو چاویه وه روانیم و گوتی:
 - نیشتیکی واگرینگمان نه بوو تا بترسیت دوا بکهری. و اباشتره تا زووه بچی قوت
 سشوار کی.
 ویستم بیانوویکی دیکه بیینمه وه که ره ها دست پیشخهری کرد و بانگی ره بابه خانمیی
 کرد و گوتی:
 - ره بابه خانم، به یارمتهی خو ت سشواره کی من بده نه سپیده خانم.
 دوا ی چند ده قیفیگان که قزم به ته و او تهی وشک بو وه له ته که ره ها وه دانیشتم و دوا ی
 لیبوردم لی کرده وه که تاوام به جی هیشتوه. ره ها هر وه که همیشه به زرده خنه
 جوانه که یه وه لیوه ناسک و ریک و پیکه کی رازانده وه و گوتی:
 - ده گهل پیاله چایه کی فهریکدا چوئن؟
 - سوپاسی نه و لوتفهت ده کم.
 نه و جا ره بابه خانم پیاله یه که چای بو هینام و منیش سوپاسیم کرد. نه ویش به ته کمه وه
 له سهر قه نه فه که دانیشتم و رووی ده ره های کرد و گوتی:
 - باشه، دهی منیش ناماده م گوی له پاشماوهی قسه کانتان بگرم
 نه و جا سرنجه پر له تاسه کانی ده رو خساری ره ها وه برین تا پاشماوهی به سهر هاته که له زاری
 نه وه وه بیسه.

بایم هرگیز بهو هاوسه رگریه ی رازی نه بوو. جاره های جار له سهر شو باسه لیتمان بووه ده مه قالی و بگره و بهره ده گهل دایک و بایمدا. بایم هر ورا پیئی له سهر بیرو رایه کانی خوی داده گرت و نهیده هیشت نهو کاره سه برگریت. جا بو نهوه ی لهو ناره دوور که ومه وه و باشتر بتوانم ده باره ی ژیانی خوّم بریار بدهم، هاتمه سهر نهوه ی ماوه یه ک دوور له مالّ و که سوکار به سه ربه رم تا بریاره کاتم پته وتر و سانا و ناسوود هتربین.

ناماده ی سه فره ی بووم و چومه مه شهه د. پیش رویشنتیم بایم و دایکم ناگادار کردنه وه که دوا ی گه رانه وه م ده چمه یه کیتک لهو خانوانه ی بابه گه وه به میرات بوئی جی هیشتووم و لهوئی داده نیشم.

بو ماوه ی مانگیکی چووم له چاکترین نوتیله کانی مه شهه دی دابه زیم و زوربه ی ماوه ی روژه کانیشم ده گهل شیرین و میترده دلسوژه کهیدا به سهر ده برد.

نهو همموه پرکیشی و پیداگرتنه بهره و امانه ی شیرین و میترده که شی نه یان توانی بهیتنه سهر نهوه ی نهو ماوه یه له مالتی وان بم و ده گه له واندا بیتمه وه. سهره رای نهوه ش روژانه ده گهل نه واندا له گه رانی نار شاری یا له مالتی نهوان بووم و شه وانه ش ده چوممه وه نوتیلی. کچه بچکوله که یان (شادی) به راستی شادی بو به دیاری هینابونه نار مالتی. ومنیش زوربه ی روژه کاتم ده گهل شادیدا به یادی کوره که مه وه به سهر ده برد.

نهو سه عاتانه ی له نوتیلینش بووم هر بیر و خه یالم به لای پیشنیاره کانی ناغای که نغانی و ناره زایه تیه دایک و بایمه وه بوو. نهو جا دوا ی بیر کردنه وه یه کی زور و ده بهر چارگرتنی ته واری لایه نه کانی بریاری شوو کردنه وه م به ناغای که نغانی بریاردا.

دوا ی به سه رچوونی مانگیک و بیرو خه یال کردنه وه له م باره یه وه دلنیابووم که ده گهل ناغای که نغانیدا ژیانگیکی شاد و ناسورده و نارامم ده بیت و به خوشی ده ژیم. خودا خافیزیم له شیرین

و میژده که ی کرد و هاتمهوه تارانئ. هەر به گه‌یشتنه‌وه‌ی تارانئیم و یه‌که‌مین چاو پینکه‌وتنئ
ماله‌وه‌مان دوا بریاری خۆم پین راگه‌یاندن. باجم نارازی بوو و به‌ناره‌زامه‌ندییه‌وه‌ گوتئ:
- باشه نازیم، ناغای که‌نعانی له‌ جیی بابته، نه‌تۆ هیچ بیوت له‌ جیاوازییه‌ نه‌و ته‌مه‌نه
زۆره‌ی نیوانتان کردۆته‌وه‌؟ هه‌زناکه‌م سه‌ره‌رۆیانه‌ بریار بده‌ی باش بیر له‌ دوا رۆژی شه‌م کاره
بکه‌وه.

- شه‌وه‌ یه‌ک مانگی ره‌به‌قه‌ بیر له‌ مه‌سه‌له‌ی ده‌که‌مه‌وه‌ پیتانوایه‌ مانگی‌تیک‌ ماوه‌یه‌کی
که‌مه‌؟

- به‌ئئ، نه‌گه‌ر بیرو بۆچوونی ئیتمه‌ت گه‌ره‌که‌ ماوه‌یه‌کی که‌مه‌ به‌رامبه‌ر ماوه‌یه‌کی زۆری
ژیان، ره‌ها نازیه‌که‌م، به‌ر له‌وه‌ی دره‌نگبئ به‌باشئ بیر له‌لایه‌نه‌کانئ شه‌م کاره‌بکه‌ره‌وه،
هه‌زناکه‌م جاری دووه‌میش ده‌ژیاندا نوشوست بیئئ و بکه‌ره‌وه.

- دلنیا‌بن بابه‌ گیان، ده‌و پینکه‌وه‌ ژیانیدا هه‌رگیز نوشوست ناهینم و ناکه‌وم، چونکه‌ به
هه‌موو هه‌زو ناره‌زوی خۆمه‌وه‌ شه‌م میژده‌ ده‌که‌مه‌وه‌ و هه‌ر میژد کردنی‌کیش که‌ به
خۆشه‌ویستی و شه‌وین و په‌یوه‌ندییه‌وه‌ بکری به‌دلنیا‌یییه‌وه‌ پاشه‌ رۆژی هه‌رشادی و خۆشی و
به‌خته‌وه‌ری ده‌بی. له‌ جیوه‌ هه‌ستم و درۆژه‌م دایه‌:

من دوا‌یین قسه‌ی خۆم بۆ ئیوه‌ کرد و هه‌زیش ده‌که‌م سه‌به‌ی به‌یانی ئیوه‌ش وه‌لامی بنه‌بری
خۆتانم بده‌نه‌وه، دلنیا‌ش بن نه‌گه‌ر به‌و میژد کردنه‌ش نارازیبوون منیش نه‌و کاره‌ی ناکه‌م
چونکه‌ من هه‌میشه‌ ره‌زامه‌ندییه‌ ئیوه‌م له‌ هه‌موو شتیکی دی به‌لاوه‌ گرینگه‌ره‌. چوومه‌وه
ژوو‌ره‌که‌م و له‌سه‌ر جییه‌که‌م درۆژ بووم. گوتم له‌ قسه‌ی باب و دایکم بوو به‌لام تییان
نه‌ده‌گه‌یشتم و نه‌مه‌ه‌زانی چ ده‌لئین.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی به‌ پینچه‌وانه‌ی لیک‌دانه‌وه‌ی منه‌وه‌ که‌ پینمابوو روو به‌ رووی
ناره‌زایه‌تییه‌ دایک و باجم ده‌به‌وه‌ هه‌ردووکیان رازی بوون و قبولیان کرد و له‌ ریی خالمه‌وه
ناغای که‌نعانیان ناگادار کرده‌وه‌ که‌ ده‌توانئ بیته‌ مالتئ بۆ خوازی‌یییه‌.

ناغای که‌نعانی هه‌ر به‌یانی شه‌و رۆژه‌ به‌ خۆو به‌ ده‌سته‌گولتیکی جوانه‌وه‌ هاته‌ مالتئ مه‌ و
خوازی‌یییه‌که‌ نه‌نجام درا. ناغای که‌نعانی دوا‌ی ته‌واو کردنئ هه‌موو گفتم و بریار و به‌لئینه‌کان
گوتئ:

- هیشتا بابه‌تیک‌ ماوه‌ که‌ من نه‌مگوتوه‌.

نه‌رجا رووی ده‌من کرد و گوتئ:

- نوبش نه‌وبه که من نهو گفته‌ی به ره‌ها خاتون‌ی ده‌دهم تا نهو کاته‌ی مه‌هدی له میرده‌که‌ی پیشوری نه‌ستینه‌وه و نه‌یخه‌مه‌وه کۆش و باره‌شی، نهو نه‌گوازمه‌وه و هر ده‌بسی مه‌هدی بکه‌مه دیاری نه‌هنگی ژن و میردایه‌تیمان و ژبانی ده‌گه‌ل مه‌هدیدا بۆ بکه‌مه نوقلانه.

ده‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که ده‌مزان‌ی نه‌مه کاریکی نه‌کراوه به‌لام هر سوپاسم کرد و داوام له خودای کرد تا پشتیوانی نهو کاره‌ی بێ.

له به‌یانی نهو رۆژه‌وه ناغای که‌نعانی به‌رده‌وام ده‌چوو له‌ی محمه‌دی و قسه‌ی ده‌گه‌ل‌دا ده‌کرد تا به‌لکه‌ نه‌ی نه‌وه خواجه محمه‌د رازی کات مه‌هدیم بداته‌وه. به‌لام محمه‌د هر جاره‌ی به داوای شتیکه‌وه نا ئومیدی ده‌کرده‌وه.

به‌لام ناغای که‌نعانی له‌و پیاوانه نه‌بوو هر‌وا به‌ناسانی ده‌ست له داواکاریه‌کانی هه‌لگرێ. هر رۆژه‌ی له رۆژه‌که‌ی دی زیاتر پێ داده‌گرت و بۆ گه‌یشتنه ناما‌نجه‌که‌شی هر جاره‌ی پیشنیاریکی تازه‌ی بۆ محمه‌دی ده‌کرد. محمه‌دیش که سووربوونه‌کانی ناغای که‌نعانی ناوا ده‌دیته نه‌وه‌ده‌ی دیکه به‌رق داده‌چوو و رقه‌که‌شی به‌من و ناغای که‌نعانیدا ده‌رشت و رووی له پیشنیاره‌کانی وی وه‌رده‌گیرا.

له یه‌کێ له رووبه‌روو بوونه‌وه‌کاندا ناغای که‌نعانی پیشنیار ده‌کا ته‌گه‌ر به‌دانه‌وه‌ی مه‌هدی رازی بێ نه‌وه به‌نیشانه‌ی سوپاس و پێزانینه‌وه‌ داکێ محمه‌دی ده‌نیریتته حه‌جی مالتی خودای.

به‌لام محمه‌د هر قبول نا‌کا. له دیداری نهو دوا‌ییه‌شدا به‌ محمه‌دی گوتبوو ته‌گه‌ر رازی بێ نه‌وه حه‌ساریکی له‌سه‌رووی شاری هه‌یه به‌ناویسه‌وه ده‌کا به‌لام محمه‌د واش هر قبول نا‌کا و نایه‌هوی و بۆ نه‌وه‌ش من زیاتر نازار بدا په‌یام و راسپارده‌یه‌کی به‌ ناغای که‌نعانیدا بۆ ناردبووم:

- له‌زاری منه‌وه به‌ ره‌های بلێ، مه‌گه‌ر محمه‌د بمرێ ده‌نا تا ماوه مه‌هدی به‌لای خۆیه‌وه نابینێ.

ناغای که‌نعانی که نهو قسانه‌ی لی بیستبوو لێی که‌وتبووه پارانه‌وی و داوا وتکای لی کرد بوو که واز له‌و رق و کینه‌یه بێنیت و به‌و کاره‌ی رازی بێ. به‌لام نهو هه‌مدیس نه‌چوو بووه ژیر بار و قبولی نه‌کردبوو. ناغای که‌نعانی که له‌و یه‌ک ده‌نده‌یه‌ی محمه‌دی وه‌ زاله‌ دی به‌ محمه‌دی ده‌لتی:

- من ده زانم که تۆ ئالوودهی، ده گه‌ل نه‌وه‌شدا ده زانم که قاچاغ فروشیه‌ش ده‌که‌ی جا که نیستا به‌زمانی خوش نابه ره‌دایه، دلنیا به له‌رتی یاساوه مه‌هدیتان لی ده‌ستینه‌وه.

قه‌کانی دوایه‌ی ئاغای که‌نعانی محمه‌دی نه‌وه‌نده‌ی دی سووره ده‌کات و ده‌گه‌ل ئاغای که‌نعانیدا تیکه‌وه ده‌گلیتن. ده‌مه‌قالیه‌که‌یان په‌ره ده‌سینیت و ئاغای که‌نعانی، محمه‌دی زۆر به‌سه‌ختی بریندار ده‌کات. هیزی ئاسایش ده‌گاتن و ده‌یانبه‌نه پۆلیسه‌خانه‌ی و له‌به‌روه‌ش که ئاغای که‌نعانی سه‌رو لووت و دوو په‌راسوری چه‌پی محمه‌دی ده‌شکیتن به‌تاوانبار داده‌نری و ده‌یبه‌نه زیندانن و شه‌ش مانگی زیندان بۆ ده‌بهرنه‌وه.

نیستا نه‌وه سێ مانگه ده‌زیندانیده‌یه. سه‌ره‌پای ته‌واوی نه‌وه هه‌ول و کۆشه‌شانه‌ی من و که‌سوکاریشم که‌چی هه‌ر نه‌مانتوانی به‌ر هه‌لدای که‌ین. نه‌وه‌ش له‌به‌ر وه‌ی چونکه محمه‌د داواکار و شکایه‌تکاری تابه‌تی و راسته‌وخۆی ئاغای که‌نعانییه و هه‌ر ده‌بێ محمه‌د رازی بی ده‌نا هه‌ر ده‌بێ شه‌ش مانگه‌که‌ی ته‌واوکار.

ره‌ها بی‌ده‌نگ بوو و هه‌ناسیکی قولی هه‌لکیتشا، نه‌وجا سه‌رنجیکی زۆر دل‌سوژانه‌ی له‌من داو گوتی:

-سپی‌ده گیان ژیان گه‌مه و گالته و گه‌غه‌فه‌ی سه‌یری تیدی‌یه خۆ نه‌گه‌ر نه‌وانه له‌خۆت نه‌قه‌ومین و به‌سه‌ر خۆت نه‌یه‌ن هه‌رگیز له‌وانه نیه باوه‌رکه‌ی. دوای زیندانیه‌ی ئاغای که‌نعانیش بۆ تۆله سه‌ندنه‌ری له‌ محمه‌دی چورمه دادگایه و له‌سه‌ر ئالووده‌بوونه‌که‌یم شکات لیکرد. هه‌فته‌ی دواتر چورمه‌وه تا بزاتم شکایه‌ته‌که‌م به‌چی و به‌کوی گه‌یوه. چورمه‌ ناو دادسه‌رایه و له‌سه‌ر لاته‌ختیکی ده‌چاوه‌پوانیه‌دا دانیشتم تا سه‌ره‌م دێ. له‌په‌ر ئومید به‌رووخساریکی گه‌رژو ئالۆز و تیک چپژاوه‌وه له‌ ژووری دادگایه هاته‌ ده‌ری. هه‌ر دوای که‌میکی تریش له‌ ئومیدی هاسه‌ره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و به‌په‌له به‌لای ئومیددا تپه‌په‌ری و رۆیی ئومیدیش بی ناگا له‌ ده‌ورو به‌ری خۆی له‌هۆله‌که‌ چووه‌ ده‌ری. به‌دیتنی وی له‌واوه سه‌رم سوپامبوو.

ده‌یرو خه‌یاله‌کانی خۆمدا جینگل ده‌دا و گیتیم ده‌خوارد که بانگیان کردم. له‌جینوه هه‌ستم و چورمه‌ نه‌وه ژووره‌ی که‌ چه‌ند ده‌قیقیک پیش نیستا ئومیدی لی هاتبووه‌ ده‌ری. دوای نه‌جماندانی کاره‌کانی خۆم له‌ دادگای هاتمه‌ ده‌ری. ته‌واوی بیرو و هۆشم به‌لای ئومید و هاسه‌ره‌که‌یوه بوو و به‌دوای وه‌لامی نه‌وه‌یدا ویل بووم که نه‌وه دووانه‌ چیان ده‌کرد لی‌ره و بۆ له‌دادگایه‌ بوون. وام به‌خه‌یالدا هات:

- لهوانهیه نومیډ و هاسره کهی تووشی کیتشه یهک بووین و کیتشه کهش هیتنده قول بووین و کاریان به دادگا گهیی؟ یان لهوانه شه نومیډ و هاسره کهی لیک... هورینی نوتومبیلنکی به خزی هینامه وه و دهنیای ژیانی نومیډو هاسره کهی هینامه وه دهړئ. نو ده می زانیم که شه که وتومته ناو هم مو شو نو تومبیلانه ی دین و ده چن. شوفیری نوتومبیله که به دهنگیکی نارازیانه وه گوتی:

- شه هوشتان له کویته خاتون، نه گهر به زه بیتان به لاهه تیبه خوتاندا نایه ته وه هر نه بی به زه بیسه کتان به ژن و مندالی نیمه دا بیتوه و دوا ی په رینه وئ ناگاتان له خوتان بی.

داوای لیبوردم لهو شوفیره ی کرد که تا دهات تووره تر ده بوو و بهرته خومدا رویشتم. کاتئ که گه یه وه مالتئ شه وه له دادگایه م دیبوو هم مووم بؤ دایکم گتراهه وه و دایکیشم به لینی دا به دوا ی نم رووداو و به سرهاته بکه ویت و بؤ نه مهش له پوره فرانک پرسی. دوا ی ههفته یه که دایکم له پوره فرانکی بیستبوو که نومیډ و هاسره کهی له بهر هندی هوی وه که لیک حالی نه بوونئ لیک جیابونه ته وه. نومیډ بؤ خالوژنی گتراهه وه که هاسره کهی خو و په وشتی زور مندالانه یه و جریڼو که یه و نومیډیش شهوانه ی پئ قبول ناکړئ و ناتوانئ. به هر جوریک بووه نومیډیش له هاسره کهی جیابوه و نه ویش وه من تامی که وتنی یه که مین نه زموونی ژیانی ژن و میردایه تیبه ی چیتستبوو.

دوا ی گفتوگوه که ی پوره فرانکی، پوره فرانک داوای له دایکم کردبوو تا روژی هینی ده گه له واندا بچینه باغی شه میرات و روژنکی گرمی هارینئ لهو باغه خوش ناوو هه وا و فینکه ی شه وئ به سر به رین. دایکیشم زور به خوشیه وه قبولی کردبوو.

روژی هینی به یانی زوو هم موو خاو خیزان به ره و باغی شه میرانای مالتئ پوره فرانکی که وتینه وئ. با م له رینه له دایکی پرسی:

- فرانک بیتجگه له مه که سی دیکه ی بانگ کردوه؟

پیموانیه چونکه فرانک له م باره یه وه هیچی نه گوتوه.

کاتئ که گه یشتینه باغی، سالار له نوتومبیلن دابه زی و ده رگا ناسنه گوره که ی باغی بؤ چونه ژورئ نوتومبیله که کرده وه. با م نوتومبیله که ی لیخوریه نیو باغی و نه و جا هم مو دابه زین. باغه وانی باغی که بیتله که ی له سر شانی دانا بسو لیسان نریک که وته وه و زور به ده ده به وه به خیره اتنی هم وانی کرد و چاک و چونی و نه حواله پرسی کرد. با م له باغه وانی پرسی:

- مه‌شده‌ی، کس ده‌باغیدانیه! نه‌دی ناغا رها و نه‌وانیدی له کوین؟

مه‌شده‌ی نیراهیم ده‌گه‌ل بی‌ل له عه‌رد دانانی وه‌لامی دایه‌وه:

- وه‌للاهی هیشتا کس نه‌هاتوه به‌لام نیستا ورده ورده پیدا ده‌بن. به‌لام نومی‌د ناغا

نه‌وه چند روژتیکه ته‌شریفیان لی‌رن.

به‌بیستنی ناوی نومی‌دی هه‌موو له‌شم وه‌له‌رزه‌هات. به‌بیستنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی عیشقه

نووستوه چند ساله‌که‌یم دووباره ده‌ دلیدا بلتسه‌ی سه‌نده‌وه وگزاره‌ی کیشایه‌وه. نومی‌دیش له

باغی بوو و له‌وه‌ش چاکتر نه‌ده‌بوو. سه‌ر له‌ نوئی که‌وته‌وه سه‌ر حال و بالی نه‌و کچۆله‌ و هه‌رزه

و کیژوکالانه‌ی تازه ده‌گه‌نئ و یه‌که‌مین جاریانه تامی عیشق و دلداریه‌ ده‌چیژن و هه‌ر به

بیستنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی دل‌م که‌وته‌وه ته‌په ته‌پئ.

هه‌ر به‌ چاوگتپرانیکی هه‌موو کون و که‌له‌به‌رو گۆشه‌و که‌ناریکی باغیم به‌دوای نومی‌دیدا

پشکنی به‌لام سووسه‌یه‌کی نه‌بوو.

ده‌نگی باج به‌ ناگای هینامه‌وه که‌ له‌ مه‌شده‌ی نیراهیمی پرسئ:

- نه‌دی نومی‌د ناغا کوا؟ دیارنیه.

- نه‌وه له‌وسه‌ری باغیه‌وه خه‌ریکی راهیتان و مه‌شق پیکردنی جوانوه نه‌سپتیکه که‌ چند

روژتیک له‌ مه‌وه‌ره‌وه کپویه‌تی. نومی‌د ناغا ناگای له‌ هاتنی ئیوه نیه، هه‌ر نیستا ناگاداری

ده‌که‌مه‌وه.

باج به‌ره‌و نه‌و لایه‌ی مه‌شده‌ی نیراهیم ناماژه‌ی کردبۆیه سه‌رنجی دا و گوتئ:

~ نا پتویست ناکا، دوای داگرتن و سه‌رو به‌رکردنی شتومه‌که‌کان بۆ خۆمان ده‌چینه لای.

مه‌شده‌ی نیراهیم هه‌روا که‌ به‌لای نوتومبیله‌که‌وه ده‌چوو گوتئ:

- ئیوه بچنه لای ناغا نومی‌د، من شتومه‌که‌کان ده‌به‌مه ناو خانووئ.

- سوپاس مه‌شده‌ی نیراهیم، نه‌وه سالاریشه هه‌ر یارمه‌تیتان ده‌دات.

سالار به‌هه‌له‌داوانه‌وه به‌ده‌م مه‌شده‌ی نیراهیمه‌وه چوو و نه‌وانیدیش ده‌گه‌ل باجدا به‌ره‌و نه‌و

لایه‌وه‌ی که‌ مه‌شده‌ی ناماژه‌ی بۆ کردبوو چووین. له‌ ماوه‌یه‌کی نه‌چه‌ندان دووره‌وه نومی‌دم

به‌سه‌رپشتی نه‌سپتیکه زۆر جوانه‌وه دیت که‌ نه‌و شان و شکۆیه‌ی سه‌د نه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی جوانتر

کردبوو. هه‌روه‌ک سالانی پیتشو به‌ دیتنی ویم دل داخوړیا و له‌ دل‌ه‌وه ستایشی نه‌و جوانیه‌یم

کرد. نومی‌د هی‌نده سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی سواری و بازدانئ سه‌ر له‌مه‌په‌ران بوو که‌ تا به

ته‌واوه‌تی لی‌ نزیک نه‌بوینه‌وه ناگای له‌ هاتنه ئیو باغی ئیمه نه‌بوو.

به لآم له پر چاوی بهو کۆمهلهی نیتو باغی کهوت و روخساری به زهرده خه نیتکی گهش بۆوه. گوستاخانه له نەسپه که دابهزی و ههنگاوی خیراو روخساری به زهرده خه نیتکی گهش بۆوه. گوستاخانه له نەسپه که دابهزی و بههنگاوی خیرا و ههراوه خۆی گه یانده مه و به دههنگیتکی بهرزوه سلاری کرد. هه موو پیکه وه وه لآمی سلاره که میان دایه وه وه هه موو جارانه به نه ده به وه نهویش چاکوچۆنی ده گه ل یه که یه که ی هه مووان کرد و خوشحالی به دیتنی مه ده بری. نیدی وهك رۆژانی پیتشو و سالانی رابوردوو نهو کالی و کرچی و دهست و پین سپیایه تیه ی جارانی ده هه لئس و کهوتاندا نه مابوو. ده گه ل ئومیدیدا تاویک ده باغیدا گه راین و به دهنگی هۆزینی بهردهوامی بۆ ناوباغی هه موو به ره وه نهو لایه وه چووین که ئوتومبیلیان لی راده گرت.

دهستومستی یه کتر بوون و ماچ وموچی یه کتری، هاتوهاوار پیکیان ده باغیدا به ریا کرد که نهو بیدههنگیه ی تاویک بهر له نیتسای باغی ده گه ل دهنگی مه ل و بالنده کان تیکه ل بوو نیتسا بووه رۆژی هه شری و جهنگی مه غلوه یه ی دوو خیزانان.

سالار و منداله کانی پوره فرانکی کهوتنه گه مان ده باغیدا. راحیله ومیرده که شی مه جید کهوتنه پیاسه ی ده باغیدا و باجم و ناغا ره زاش کهوتنه تاوله کردن. له بهر نه وه ی که له لایه کیه وه دانیشتبووم و سهیری یارییه که ی نهوام ده کرد ماندوو بوو بووم که دهنگی پوره فرانکی منسی به لای خۆیدا وریا کرده وه:

- پوره گیان نه وه بۆ هه لئاستی و تاویک ده گه ل ئومیدیدا پیاسه یه کی ده نیتو باغیدا بکه ن؟
 ئومید به بیستنی قسه ی پوره فرانکی یه کسه ر له جیوه هه ستاو گوتی:
 - زۆریشم پین خۆشه.

نهوجا چاوی ده روخساریه وه بریم و گوتی:

- نه لبه ته نه گه ر نیتو پیتان خۆش بین.

ده حالیکیدا که هه ولّم ده دا له رزه ی دهنگه که م کۆنترۆل که م وه لآم دایه وه:

- نه گه ر نابیته هۆی ناره هه تیتان...

- نه لبه ته نه وه هه یج که ناره هه تیه کی نیه، هه ر ده شویت سه ریتکی له نەسپه که م بده مه وه! نیتساش ده گه ل تۆدا نهو نیشه ده که م.

ده گه ل ئومیدیدا وه ری کهوتین نه وه پوره فرانک و دایکیشم زۆر به تاسه وه تیمان ده پروانن. ماوه یه ک هه روا به بیدههنگی، هه ر دوو کمان به ته ک یه که وه هه نگارمان ده نا ده گه ل نه ره شدا که

هەریە کەمان دنیایەك قسەى ناکردنیمان بۆ کردنى پێ بوو. لە دوایدا نومیڤد بێدەنگییە کەمى شکاند و گوتى:

- سەرەنجام نیشە کەمى تۆ و میڤدە کەمى پێشوتان بە کوێ گەمى؟ نەلبەتە ئەگەر نەبیتە خۆ تێ هەلقورتاندىن حمز دە کەم بزاتم نیتسا خەریکی چین و چەدە کەن؟
تا نیتسا بەدواى وەرگرتنەهوى کورپە کە مەهەم و دواى دوو جار ناشتبوونەوه دە گەل محەمەدیدا دوایبیە کەمى هەر لێك جودا بووینەوه. نەلبەتە ئەو رۆژەى کە چووبوومە دادگای خانەوادە نیتوه و هاوسەرە کە تاتم لە دادگای دیتن.

نومیڤد بە سەر سامیەوه لای لى کرد مەهوه و پرسی:

- نیتوه ئەو رۆژە لە دادگا بوون؟ ئەدى بۆ من ناگام لە نیتوه نەبوو؟

- چونکە نیتوه هیتندە نارەحەت و غەمگین بوون هیچ ناگایە کت لە دەوربەرى خۆت نەبوو.

- ئەدى نیتوه بۆ بانگتان نەکردین، تابزاتم لەوین؟

- چونکە حمزم نەدە کرد دەوان ساتانەدا نارەحەتتان کەم، هەر وهك دەزانى نەمنیش ئەوان ساتانەم تاقیکردوونەوه و چاکم هەست بە حال و بالتان دە کرد. نیتوه و هاوسەرە کەشتان لێك...

لە درێژەى قسە کاتم تەریق بوومەوه، بەلام نومیڤد بە نیشانەى ئەرى سەریکی لەقاند و گوتى:

- بەلێ، هەر ئەوى رۆژى من و هاوسەرە کەم بە یە کجاری لەیە کتر جیا بووینەوه. هەر لە

هەرەلێتوه هاوسەر گیریبە کەمان هەلەبوو، چونکە لەسەر داوا و سوربوونى چەندین جارەى باجم ملەم لەبەر ئەو هاوسەرگیریه نا بەدلەمى نا...

نومیڤد کە مێك وەستا ئەوجا بەردەوام بۆوه:

- لەوانە یە پرسی بۆ لەسەر داوا و پێداگرتن و سوور بوونى باجم ژنم هیتنا؟

نومیڤد هەناسە یە کى هەلکێشسا، سەیریکی ناسمانى کرد و بێدەنگ بوو. وهك بلێسى

دەمیتشکى خۆیدا بە دواى وشە گەلێکدا بگەڕێ تا ناسان و ناسوودەتر قسە کانى پێ دەربەرى. ئەوجا لەسەر خۆ گوتى:

- ئەگەر راستیە کەیت دەوى من هەمیشە هەر باوەرەم بە یە کەمین عیشق و ئەوین و دلدارى

بووه و هەر وراشم. من باوەرەم وایە هەر کچ و کورپەك کە یە کەمین جار پێکتر ناشنا دەبن و عاشقى یە کتر دەبن بیان دەن بە یە کتر دەنا هەر گیز تامى خۆشى و بەختەوهرى ناچێژن.

دواى ئەوهى کە زانیم تۆ شوو (میرد)ت کردووه بریارم دا هەر گیز هەتا مام ژن نەهینم. بەلام

باجم گفتم و بەلێنى لە من نەستاند کە دواى تەواو کردنى خۆیندینم هەر کچێکی ئەوان بۆم

ببیننوه و ره‌زامه‌ندیان له‌سه‌ریج و به گونجاوی بزائن من بیهیتیم. چه‌ندین رۆژ و مانگانم دژایه‌تییه ویسته‌کانی بایم کرد و ملم هه‌ر نه‌دا به‌لام له دواییدا له قبول کردنی به‌ولاره هیچ چاره‌یه‌کی دی نه‌ما. چونکه ناشه‌وی هه‌رگیز نازاری دایک و باوکیشم بدهم و دلیان بیشیتیم بویه دلتم نه‌هات له‌وه‌یان زیاتر نیش ونازار و مه‌ینه‌تی بدهم. باوکم و دایکم هه‌ردووکیان ده‌یانزانی چه‌ندهم نه‌تۆ خۆشه‌وی و که‌زانیشیان تۆ میردت کردوه، راه‌ستان ومانه‌وه‌ی منیان بی سوود و بی هوده زانی، له‌سه‌ر ژنه‌ینانیم سووریون و که‌وتنه پینداگرتنی. ناچار قبولم کرد به‌لام هه‌موو هاوسه‌رگریه‌کی نا به‌دل هه‌ر له سه‌ره‌تاوه دیاره. من و هاوسه‌ره‌کم له‌به‌ر جیاوازییه خو و ره‌وشتمان ژیاغان لیکتر تال کردبوو سه‌ره‌نجام به‌ریکه‌وتن و ره‌زامه‌ندییه هه‌ردوولامان به‌یه‌کجاری لیکتر ترازاین و هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌کیدا چووین و هه‌ر که‌سه و ریشه‌کی تازهی بوخۆی گه‌رت. ره‌نگه‌ریکه‌وته‌که‌ش هه‌ر شه‌وه‌بی که‌ دوا‌ی شکست هینانی ژیا‌نتان و تاقیکردنه‌وه‌ی ناکامی ژیان بتان بینمه‌وه...

ده‌مزانی که‌ نومی‌د ده‌سه‌کانیدا مه‌به‌ستی داواکردن و هینانی منه بویه سه‌که‌یم پی بری و گوتم:

- نه‌و رۆژهی که‌له مالتی پوره‌فرانکی، نیه‌وه و هاوسه‌ره‌که‌تام، به‌ته‌ک یه‌که‌وه دیتن، هه‌رگیز پیموانه‌بوو که‌ ده‌ژیا‌نتاندا توشی گه‌رو گرفت و ناخۆشیه‌ک ده‌بن و له‌ دل‌ه‌وه‌ش که‌ نیه‌وم ناوا به‌ به‌خته‌وه‌ری و خۆش‌حالی‌ه‌وه ده‌دیت یه‌کجار دل‌شاد بووم و بو‌به‌رده‌وامی شه‌و خۆشی و به‌خته‌وه‌ریه‌تان نزام کرد و پارامه‌وه.

نومی‌د مه‌به‌ستی بوو قستیکی بکا به‌لام ده‌رفه‌تم نه‌دایه و گوتم:

- زۆر چه‌زده‌که‌م شه‌سپ سواریه‌که‌تان ببینم، شه‌گه‌ر ری بدن له‌بن سیبه‌ریکی دانیشم و سه‌یری سوارچاکیه نیه‌وه بکه‌م.

نومی‌د به‌کو‌ل هاتبوو و گوتم:

- شه‌گه‌ر ده‌زانن به‌و کارهی خۆش‌حال ده‌بن و پیتان خۆشه‌به‌چاوان قبولمه.

شه‌وجا به‌هه‌نگاوی خه‌راوه له‌من دوورکه‌وته‌وه و خۆی گه‌یا‌نده‌وه شه‌سپه‌که‌ی و به‌سواری به‌ره‌و لای منه‌وه هاته‌وه و گوتم:

- شه‌گه‌ر چه‌ز بکه‌ن ده‌توانین فیری شه‌سپ سواریه‌شتان که‌ین.

له‌بن داره‌کان جیه‌کی گونجاوم دیته‌وه و پالم وه داریکیه‌وه دا و گوتم:

- نا، له‌ شه‌سپ سواریه‌ ده‌ترسم، پیم خۆشه‌ سه‌یری شه‌سپ سواریه نیه‌وه بکه‌م.

نومید لهسه ره خۆ و به نهرمی نه سپه که ی لیخوړی و منی به بیرکردنه وه ی خۆیه وه به جیهیتشت. سه عاتیک به تهماشای نه سپ سواریه نومیدیه وه دانیشتم تا دواپییه که ی شه ماندوو بوو و نه سپه که ی برده وه ته ویله ی و دهرکه که ی داخست و به ره ولای منه وه هاته وه و گوتی:

- دلنیام که زۆر چاک ماندوو بوو ویت نه گهر حه زده که ی با هیندیک پیاسه ی به باغیدا بکه یین دواپه ش ده چینه وه لای نه وانیدی.

هه روا به ده م خۆته کاندنیوه وه لامم داپه وه:

- نه گهر هیچ له گۆرئ نیه بابچینه وه لای دایکم و باجم زۆر ده مینکه به جیمان هیشتوون.

نومید بیرتکی کرده وه و گوتی:

- ده توانم تکایه کتان لی بکه م؟

ده حالیکیدا که سه رنجه کاغم لی ده دزینه وه وه لامم داپه وه:

- نه لیه ته فه رموون.

- ری ده ده ی ناوه ناوه هه رچهنده که م و کورتیش بی چاریکم هه ر پیت بکه وی؟

- راستییه که ت ده وی نازانم چ بلیم به لام...

نومید قسه که ی پریم و گوتی:

- تکا ده که م ری بده.

- قه یناکا، به دیتنیت خۆشحال ده م.

- به م جۆره خه یالم ناسوده بوو، نه گهر ریش بده ی هیندیک ناو بده مه نه سپه که م شه و جا

پینکه وه ده چینه وه لای نه وانیدی.

- ده ی نیوه به نه سپه که تان رابگن، منیش ده چمه وه لای باجم و نه وان.

له نومیدی جیا بوومه وه و به هه نگاوی خیرا لیتی دوررکه و تمه وه، هه روا به مه یله وه

راکردنیکه وه لیم راده کرد. بۆ خۆشم نه مده زانی بۆ هه لدیم به لام هه مستم ده کرد که ده بی لیتی

دوررکه ومه وه تا دهرفه تیککی بیرکردنه وه په یدا که م.

دایکم و پوره فرانک له وه ی که به ته نیا گه رابوومه وه به سه یرتیکه وه تییان دهروانیم و پوره

پرسی:

- ره ها گیان نه دی نومید کوا؟

خه ریکی نه سپه که ی بوو.

دایکه پرسى:

- نه دى نه تو بۆچى هاتيه وه؟

- هينديك ماندوو بووم پيتم خوښيوو بيتمه وه.

كاتەكان بەخيزايى و بەپەلە تيده پەرين و تا دەهات لە نيواره نزيكتر دەبووينه وه. ورده ورده هەر دوو خيزان نەر كەل و پەل و شتومە كانەى هينابوويانن كۆيان كردنە وه و خستياننە وه نار ئوتۆمبيله كان. پووړه فرانك بەر لە وهى سواری ئوتومبيلئى بيت لە ئوميدى پرسى:

- دلئياى كه بيت خوښ نيه ده گەل مه دا بيتمه وه؟

- نا سوپاس، پيويستيم بە بيتمه نكيه ئيره يه.

دواى خوا حافيزى لە ئوميدى هەموو بە سواری ئوتومبيلئيه له باغى دەرچووين. بە دريژايى رتبه بە نارامى دەنيو بيره وه ريه كانى رابوردودا خولم دەخوارد. لە رواله تدا نارام و لە ناخه وهش ده گريام، بۆ دەبوو بيبينم؟ بۆ دەبوو ئوميد ئيستا لە هاسه ره كهى جيا بيتمه وه و نه ورۆ باسى عه شقى خوڤم بۆ بكات و نيازه كانيم بۆ ده برپي؟ خودايه نه وه چ بەزمي كه منت تيوه گلاندووه؟ بۆ ئيستا كه تازه خهريكم ده گەل ئاغاي كه نعانيدا ژيانئىكى نوي پيتمه وه نيتمه وه هەموو شتەكان تيك چەرژان؟ بۆ دەسوو ئاغاي كه نعانى بكه ويتمه زيندانئيه و هاسه رگريه كه مان دراكه ويتمه؟ بۆ؟ بۆ؟

دياربوو ئوميد هيج ئاگاي لە ئاغاي كه نعانى نه بوو و هەرگيزيش باوه رى نه ده كرد كه من به ئينى ميترد كردنيم بە ئاغاي كه نعانى داين.

گه يشتمه وه مالتى و چونكه هەمووش ماندوو بووين زۆر زوو چووينه ناوجيى و كه وتينه خه ويكى قوولە وه.

به يانى زوو له خه ويى هه ستام و بئ ئيختيار كه وتمه وه بيري ئوميد و به سه ره اته كانى رۆژى پيستر. هەر دەنيو جييدا ده بپرو خه يالانرا چووم. دوو باره عيشق و نه وينم ده دلئيدا بلئسه ي ده سه نده وه، ئوميد ههروه كو جارن ريك و پيكم و به ژن و بالاجوان بوو. ئه و به ژن و بالابه رزه ي كه منى سه رسام كردبوو. بئ ئيختيار كه وتمه به راورد كردنئى ئوميد و ئاغاي كه نعانى. ئوميدم ده تاي ته رازويكى و ئاغاي كه نعانيشم ده تايه كهى دى نا و نه و لايه ي ئوميدم قورستره اته به رچاوان. له راستيدا هەرگيز ئوميد و ئاغاي كه نعانى پيكتر به راورد نه ده كران! ئوميد لاويكى ته ر وپر، جوان و سه رنج راكيش، به ژن و بالايه كى به رزي وا كه دلئى هەموو كچئىكى بۆ خوئى راده كيشا به لام ئاغاي كه نعانى، ميه ره بان و قورس و سه نكين و پر نه زمون كه هەمووى له

ناخۆشى و ناهه موارییه کانی ژيانه وه وه سه ریه ک نابوون وتیياندا قال ببۆوه. پیاریکی تابلیتی تهواو و له کووره ده چوو که ده متوانی پشتی پین به ستم و جیتی متمانه و دلناییه ژیانم پین. نه مده زانی ده پین کامیان هه لبریزیم، عیشقه کۆنه کهی نومییدی یا سۆز و خۆشه ویستییه کهی ناغای که نغانی؟

دهنگی دایکم به ناگای هیئامه وه:

- ره ها، نه وه هه لئاستی؟ نه وه چیشته ننگاوه.

به په له له سه رجیتی راستبوومه وه و که وتمه خۆ گۆزینین. له ژوروی چوممه ده ری. دایکم له سهر قه نه فهی دانیشتبوو و کتیبی ده خوتنده وه. به چوونه ناو هۆلیم دایکم چاری له سهر کتیبه که هه لگرت و پر به چاری خۆشه ویستییه تینی روانیم و گوتی:

- قاوه لئیم بۆ داناوی.

سوپاسی دایکم کردو چوممه مه تبه ختی. دواى قاوه لئیه هاتمه وه لای دایکم و به ته کیه وه له سهر قه نه فه که دانیشتیم. دایکم کتیبه کهی ویک نایه وه و له لای دانا.

نه و جا گوتی:

- باشه دهی بۆم بگیره وه بزاتم، دوینی ده گه ل نومییدی باسی چتان کرد؟

- قسه زۆر بوون به لām و اچاکتره به کورتیت بۆ وه گیتیم تا وه ره ز نه بین.

دایکم به تاسه وه ده روخسارمه وه پاما و گوتی:

- دهی چاوه رپیم بلین، له ره ش دلنایابه هه رگیز له قسه کانت وه ره ز نايم.

دوینی نومیید خۆشه ویستییه کهی خۆی بۆ درکاندم و ددانی به پین ناگانیه میترد کردنیمدا...

تهواوی هه موو نه و قسانه ی نیتوانان بۆ دایکم گیترايه وه. دایکم به داخیکه وه سه ریکی باداو گوتی:

- زۆر به داخه وم، نازاتم نه وه چ چاره نووستیکه خوا بۆی بریویه وه، چاکم له بیره دایکم هه موو جارێ ده یگوت، خوا بکا خودا له جیاتی ده مرچاوی جوان، به خت و ناوچه وانى جوان بداته ناده میزادی. نه وه ئینستا په ی به قسه کانی نه و خودالی خۆشبووه ی ده به م که چی گوتوه. تۆ و نومیید تابلیتی له به ژن و بالآ و جوانی و ریک و پیکسی و له ش ولاری جوان و شلک و ناسکیه دا خوا پیداون، خودای گه و ره له دروستکردنیتاندا نه و په ری سه خاوه تی نوواندوه به لām به داخه و ناوچه وانتان...

فنجانی قاوه کهم هه لگرت و گوتم:

- دوتنی نومیڊ مهبستی پیشنیاری شور بی کردنتی همبوو بهلام من دهره تم نه دایه .
دایکم به نیگه رانییه وه سهیریکی کردم و گوتی:
- نه گهر داوات بکاتوه ده لیتی چی؟
نازائم دایه، ده بی باش بیری لی بکه مه وه.
- نازائم وه لام نیه، نه دی ناغای که نغانی چی؟ نهو بهنده ی خودایهش له بهر تو و مه هدی
که وتوته زیندانی.

- ده زائم ده زائم دایه! خومن نه مگوتوه میرد ده کم، گوتم ده بی دهریاره ی نه م بابه ته چاک
بیربکه مه وه و بیاریکی راست بدهم.
دایکم به بی وازه وه گوتی:

- چ بریاریک؟ دوا ی نه وه ی گفتت به ناغای که نغانی داوه، خو تازه په شیمان ناییه وه!
خو خه لکی گالته جار و قه شه ریی تونین. روژتکی بلتی باشه میرد به نیوه ده کم و
که یه کیکی دیش دواتر په یدابوو په شیمان بییه وه و بلتی با بیریکی لی بکه مه وه.
له جیوه هه ستام بجمه وه ژوره که ی خوم و هه روا به پیوه گوتم:

- یه کم خودی ناغای که نغانی مه رچی کردوه تا مه هدی وه رنه گریته وه من نه هیئی،
دوه میش نه نومیڊ داوای شو بیتردنتی لی کردووم و نه منیش نه ریم داوه.

په نام برده وه بهر ژوره کم و له دواوه ده که کم داخست. له سه ر مویله ی که ناری
په نجه ره که وه دانیشتم و ده سه ساریتمه وه پروانی. وه ره ز بیووم، هه قی دایکم بوو من ناهه ق بووم
که بیر له شوو کردنه وه به نومیڊی بکه مه وه، به لام ده کرا؟
شوی باجم هاتمه مالتی. دایکم به دزیه وه هه رچی هه بوو و نه بوو هه مووی بو گتیرابزه .
گویم له دهنگی باجم بوو که ده یگوت:

- چندم گوت نابن به په له بریار بده ی! چندم جارم گوت ناغای که نغانی هاو ته مه نی
منه وه ک بابی داده نری به لام کی گویی لیتی، که چه تیو پیو ابوو میرد قاتیبه و براوه و به
دوژینه وه ی نهو پیاهه بی ده ست و په له ترس حلیمی که وه ده مه نجه لتی، نیستا ده لتی چی؟
وای به حالی نه گهر ده ست به پروی ناغای که نغانییه وه بنیت و نابروومان به ری.

گویم له دهنگی دایکیشم بوو که به پارانه وه ده یگوت:
- وس س، نه وه چته! خو نهو نه یگوتوه به نیازه نه ری به نومیڊی بدا، هه ر ته نیا مه زنده ی
کردوه که نومیڊ ویستویه تی داوای بکات و هیچی دی.

بايم بهه مان ناوازهوه گوتی:

- واباشتره که هرگیز داوای نه کاتهوه و خو نه گهر روژتیکیش داوای کردهوه رهها دهبی
هه موو شتیکی پی بلئی که له پیتشداي گفت و بهلین بهیه کیتی دیکه داوه میتردی پی بکا.
- زۆر باشه، زۆر باشه، نیستا تو بهسهر میشکی خوتدا زال بهر هاوار مه که.
- من که ی هاوارم کردهوه؟

بايم بیدهنگ بوو و بیدهنگی تهواوی نیو مالینی داگرت. سالاریش دهستی له گه مان هه لگرتبوو و به بیدهنگی له لایه کیهوه دانیشتبوو. تا نیستا له بابهی روونه دابوو ناوا بیکاته هات و هاوار و دهنگ و زهنا. من که مندالی گه وهی مال بوووم تا نیستا بايم ناوا به تووره بیسهوه نه دیبوو.

به سپایی ده رگای ژوروه کهم داخست و له سهر جیتی لیتی راکشام و به دهنگیتی به رزهوه که و ته گریانی. بو دهبی هینده به ده بخت و چاره رهش بم! بو دهبی هه میسه روژگار هه لایه نه تفت و تاله که ی به من نیشان بدا، بو دهبی بهشی من ده ژاندا ته نیا هه ره غه مو که سهر خواردن و هه نانه هه لکیشان پی؟

دوو روژ دواتر گواستمه وه نه م خانووه. دایکم و بايم هه ردوکیان بهو کارهی نارازی بوون به لام نیدی وه ختی نه وهی هاتبوو که بوخۆم به ته نیا و سه ره به خو بژیم. لهو روژه وهی ئومیدم دیتبووه له دوو ریانیکی تیمابووم. نیستا نه مده زانی دهبی چیکم له لایه کیهوه ناغای که نغانی بو و ده رگرتنه وهی منداله که ی من که و ته زیندانی و خوا هه لئاگری به لاوهی بنییم. و له لایه کی دیکه شهوه ئومید پیاری خه ونه کاتم نهو که سهی که هه میسه خۆم ده جلی سپی بوو کیتیسه دا، ده ست له ناو دهستی ویدا ده دنیای حمز و ناره زووه کاغدا ده دیت دووباره هاتبووه سه ر ریمه و نیازی داواکاریه منیه تی چون ده توانم چاوی لی بپوشم.

داوای یه که هه فته ره بابیه خاتم هاته ماله که م و منی له ته نیاییه رزگار کرد و هه روه که دایکیکی دل سوژ بووه ناو دهنگی و هاوده می روژانی ته نیاییه م.

مه مده له بهر نهو ده رده سه ریانه ی که ناغای که نغانی بژی پیتش هینابوو منی له دیتنی مه هدی ناگروور کرد و چونکه نه شمویست په یوه ندیبه کان له وهی خرابترین هیچ ناره زایه تیه کم ده رنه بری و گویم نه دایه و ده گه ل ره بابیه خانییدا چووینه ویه له لایه که ی ناوچه ی شیمالیم.
له ویم ده گه ل ره بابیه خانییدا یه که هه فته ی شاد و شه نگول و نارام به سهر برد.

کاتیکی چاک بوو بۆ به خۆداهاتنهوهو کهوتنهوه سهرخۆ و بریاردانی کۆتاییم. ههوا خۆش و سازگاره کهی شیمالی تا نه اندازهیهک گیانی وه بهر نامهوهو هیوری و نارامییه کی خۆشیان پسی بهخشیمهوه.

دوای هاتنهوه له شیمال جاریکی دیشم ده ریستۆرانتیکیدا چاو به نومیدی کهوتهوه. نومید دوای یهک زنجیره پیتسه کی گوتی:

- نیستاش بۆ نهوهی جاریکی دیکهشتان له دهست نه ده مهوه هاتومه تهوه لاتان تا داواتان بکه مهوه. تکا ده کهم لیتره به دواوه من به هاوبهش و هاوری ژیانی خۆت بزانه وای دانئ. ده گه له نهوه شدا که له پیتشدا خۆم بۆ نهوکات و ساتانهش ناماده کردبوو هه ممدیس ده گه له بیستنی قسه کانی نومیدی و داوای شور پتکردنه و نیمیدا هه موو له شم یه کپارچه له رزی. به دهسته پاچه بییهوه وه لآم دایهوه:

- راستیه کهی دیتنی ئیوه و داواکارییه که تان نه وهنده چاوه روان نه کراو بوو که نازانم چ وه لآمیتک بده مهوه. به لآم نه گهر ئیوه ری بدن هه ز ده کهم سه رته تا کاری کوره کهم یه کسه رده و روون بیتهوه نه و جا ده رباره ی میژد کردنه وه بیریک ده که مهوه.

نومید که به تاسه وه سه یری ده کردم و گوتی بۆ قسه کانم ده گرت، به نه ده بانه وه گوتی:

- به یارمه تی خۆت حیسابیکیش بۆ هاریکاریه من بکه ن و دلنیاش بن هه ر کاریکی پتیوست بی نه نجامی ده ده م تا هه رچی زووتره نه و گرفته تان نه مینئ.

- چاوم به ردایه وه و به شه رمیکه وه گوتم:

- پتیوست ناکا خۆتان ناره حه ت که ن. نه وه ی پتیوسته کراوه و ئیوه ش له زۆرشت که هه یه بی ناگان که له ده رفه تیکی دیدا به درژی بۆتان روون ده که مهوه.

نومید پتی داگرت تا هه ر شتیکی که پیم چاکه پتی بلیم به لآم چونکه هه زم نه ده کرد نه و له ده دست خۆم بده م گوتم:

- تکا ده کهم ری بدن له ده رفه تیکی دیکه دا و ده کاتیکی گوخواو تردا بۆتان روون که مهوه. نومید پتی داگرت تا هه ر شتیکی که پیم چاکه پتی بلیم به لآم چونکه هه زم نه ده کرد نه و له ده دست خۆم بده م گوتم:

- تکا ده کهم ری بدن له ده رفه تیکی دیکه دا و ده کاتیکی گوخواو تردا بۆتان روون که مهوه.

- قبوئی کرد و بریار هاته سر نه‌ودی که تا هه‌فته‌یه‌کی دیکه نه‌وجا بیته‌وه‌و وه‌لام
وه‌رگریته‌وه و ده‌گه‌ل نه‌وه‌شدا وه‌ختی روینی جه‌ختی کرده‌وه که دانیشتنی دواتر ده‌بی نه‌و
شتانه‌ی بۆ باس بکه‌م که نه‌گوتراون.

* * *

ره‌ها بیته‌نگ بوو و سه‌ری ده‌نیو ده‌سته‌کانی گرت و ده‌حالتیکیدا که سه‌ری به‌هه‌ر
دوولایاندا باده‌دا گوتی:

- به‌راستی نازانم چیکه‌م؟ دووباره ژیان گه‌مه‌یه‌کی تالی دیکه‌ی بۆ ده‌به‌ر چاوگر توومه‌وه و
له‌سه‌ر دوو ریانیکی دانوه، به‌راستی ده‌و کات و ساتانه‌دا پیوستم به‌ یارمه‌تی و پشتیوانیه
هاوبیریکی هه‌یه، هه‌ر کاتی بیر له‌و دووانه ده‌که‌مه‌وه بانگی ده‌روون و ناخی ناوه‌وم هاوار ده‌کا
(نومید)) ی له‌ده‌ست مه‌ده، نیستا که ژیان دووباره نه‌وی بۆ هیناویه‌وه لات تۆش ریزی نه‌و
ده‌رفته‌ه بزانه و به‌ر هه‌ل‌دای مه‌که‌وه، دیاره قیسمه‌ت و ابروه که ناغای که‌نعانی خۆی مه‌رجی
نه‌ستانده‌وه و هینانه‌وه‌ی مه‌هدی هیناوه‌ته ناوه‌وه تا تو و نومید پیکتر بگه‌نه‌وه. به‌لام
له‌لایه‌کیشه‌وه ناوه‌ز (نه‌قل) م تیمه‌وه ده‌خوری نه‌دی ناغای که‌نعانی چی؟ نه‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ی
نه‌وت له‌بیرچۆوه؟ یانی هه‌روا به‌ ناسانی ده‌توانی دل‌ی وی بشکینی و نومیدی هه‌لبژی‌ری؟
نه‌و کاته‌ی که ناغای که‌نعانی له‌ پیناو جگه‌رگۆشه‌که‌تدا سه‌ری به‌ هه‌موو جیبه‌کدا ده‌کرد
و له‌ هه‌موو ده‌رکیکی ده‌دا تا بۆت وه‌رگریته‌وه نومید له‌کوی بوو؟

ره‌ها وه‌ره‌ز و بیزار و سه‌ر لی شیواوله جیوه هه‌ستاو ده‌ستی به‌راویچکان کرد. ره‌نگی ره‌ش
و مات ده‌هاته به‌رچاو. وه‌ک که‌سیک ده‌چوو هه‌ناسه‌یان لی بریبی و خه‌ریک بن بیخنکینن. خیرا
خیرا، وگه‌رژ له‌به‌ر خۆیه‌وه نارهناری ده‌هات و هه‌نگای داویشتن، بی نیختیار ده‌ستی
راده‌وه‌شاندن و شتیکی ده‌گوت. له‌ جیوه هه‌ستم و به‌ره‌و لایه‌وه چووم. ده‌ستیم ده‌نیو ده‌ستی
خۆم نا و که‌وتمه هیتورکردنه‌وه‌ی.

ره‌ها سه‌یریکی منی کرد و گوتی:

- نه‌گه‌ر نیوه له‌جیتی من بانایه کامیانتان هه‌ل‌ده‌بژارد؟

سه‌یریکی روخساره غه‌ماوییه‌که‌م کرد و وه‌لام دایه‌وه:

- ده زانم برپاردان تا بلتی سخت و گرانه و دژوار به لآم باوه رکن هیچ شتیک له دهستی من و یا هیچ که سیکه دیکه نایه به لکه نوره هه لباردنیکه که هر ده که ویتته وه سه رخوت و ده بی بۆ خوت به تنیا نه نجامی دهیت.

داوام له ره های کرد تاویک دانیش و هیوریتته وه. ره ها هه روا که به ره لای قه نه فه که وه ده چوو گوئی:

- به یانی دوا نیوه رۆیه نومیید دیتته وه لآم و نییدی من ده رفه تی بیر کردنه وه م نیه، ده بی دهو ماوه کورتهیدا یه کیکیان بۆ تا هه تایه له خۆم بره نجیتنم به لآم کامیان؟

ره ها ده بیرو خه یالانه وه چوو. نووسینه کاتم ریک خستنه وه و چوومه وه ژووره که م و شتومه که کاتم کۆ کردنه وه. نییدی کاریکم له مالتی ره های نه مابوو، ته نیا ده بوو چاوه رتی تیپه ربوونی کات و هاتنی رۆژانی ناینده ی نه چهندان دوورم تا ره ها برپاری کۆتایی بدات. نومیید یا ناغای که نغانی یه کیک له و دووانه ده بوو له ژیانی بینه ده ری. به لآم به راستی کامه یان به دهستی فه رامۆشی ده سپێدرین و له بیر ده چنه وه و ته نیا ناو و بیرده ریه کانی ده هزر ومیشک و خه یالاندا ده میتیتته وه؟

بۆ ساته وه ختیکیم خۆ له جیتی ره های دانا، به راستی برپاردان کاریکی سخت و گران و دژوار بوو. خودا حافیزیم له ره ها و ره بابه خانسی کرد و چوومه وه ماله خۆم. دوا چهند رۆژیکی دوا هاتنه ویت. تا دره نگانیکه هه روا خه ریکی ریک خستنه وه ی نووسینه کاتم بووم، تا به یانی دوا چوونه وه بۆ نووسینگه ی گۆفاره که نووسینه کاتم بده مه وه سه ر نووسه ر. برپارم دا هه فته ی جاریکی بچمه وه مالتی ره های و ده رباره ی برپارو ریکه وت و نهو رووداوانه ی روویان دابوو ناگادارم.

به یانی رۆژی دوا چوومه نووسینگه ی گۆفارو نووسینه کاتم دانه ناغای میرزایی و برپار له سه ر نه وه درا تا هه فته ی داها تووکاری سه رگوزه شته ی ره های به چاپ بگات و ده ست پین بکا. چهندین رۆژبوو له ره های بۆ ناگا بووم و نه مده زانی سه ره نجام ناغای که نغانی به هاویه شی ژیانی هه لباردوه یان نومیید؟

(۱۳)

رۆژی پینج شه مه كه هات، چوممه وه مالتی ره های و پالم به دوگمه ی زهنگه كه وه نا، ده رگا كه نیوه كراوه بوو و چونكه خۆم به بینگانه نه ده زانی ده رگا كه م كرده وه و چوممه هه ساری. كورپژگه كی بچكۆلانه ده هه ساریدا خه ریکه گالته وه گه مه و شه ی تانیان بوو. به مندالتیكی زۆر ژیکه له و جوان و سه رنجرا كیشم هاته به رچاوان. به وه ی كه زۆر به ره های ده چوو زانیم نه وه مه هدیه كه دوا رۆژه كانی ههفته دیته وه لای دایكی و وا هاتۆته وه. به وه ی شاد و خۆش حال بووم كه ره ها دوا ی چه ندین ههفتان دوباره توانیوه منداله كه ی بینیتته وه. به دیتنێ ده مورچاو و به ره چاوه شین بووه وه كه ی منداله كه، سێ نیختیار دانیشتم و ده مورچاوه جوانه كه ییم ده نیسو دهسته كام گرت ده روخساره پاك و بیگه رده مندالانه كه یه وه رامام و گوتم:

- سلار كاكه بچكۆله نه وه نه وه مورچاوه جوانكیله ت بۆ وای لی هاتوه؟
مه هدی كه به دیتنێ من وا قی ورمابوو كه میك كشایه وه و به ره و لای ژوورپوه ی را كرد و بانگی كرد:

- ره باببه خانم، ره باببه خانم، نه وه ژنیك هاتۆته هه ساری.
ره باببه خانم به په له له ده ركی هاته ده ری و هه ركه چاوی پێكه وتم به مه یه ره بانیه وه سلایو كرد.

هه ناسه یه كی خۆشیه ی هه لكیشا و فه رمووی ژوورپیی لی كردم. چوممه هۆلی میوانان به لام به پێچه وانیه ی چاوه روانیه مه وه ره ها له مالتی نه بوو. له ره باببه خانم پرسی:

- نه وه ره ها خاتوون له مال نین؟

مه هدی هه روا كه دهستی ره باببه خانمیی ده ده ستیدا بوو یه كسه ره دوا ی من گوتی:

- من دایكه م ده ری، دایكه م له كوێه؟

ره‌بابه خانم دهستیکی به‌سه‌ری مه‌هدیدا هینار گوتی:
- دایه زوو دیتسه‌وه مالتی، بۆیه ده‌بی تا دیتسه‌وه کورپیککی چاک بی و یاری به‌شته‌کانت بکه‌ی.

ره‌بابه خان دهستی مه‌هدی راکیشاو بردییه ژوره‌که‌ی. کۆمه‌لینک یاری مندا‌لانه‌ی نایه به‌ر دهستی و گوتی:

- مه‌هدی گیان، هه‌ر لیتره‌ش دانیسه و یاری به‌شته‌کانت بکه تا دایکت دیتسه‌وه، باشه نازیزه‌که‌م؟

مه‌هدی به‌زمانه شیرینه‌که‌یه‌وه دووباره گوتی:

- به‌لام من هه‌ر دایکه‌م ده‌وی.

- گوتم که نازیزه‌که‌م، دایکت کاریککی بۆ په‌یدا بووه ناچار بوو له مالتی بجیتته ده‌ری. خۆ نه‌گه‌ر دایکت بزانیته‌وه ورکیشه‌وت گرتوه ناره‌حمت ده‌بی و غه‌می ده‌خوا، خۆ تۆ خۆت چه‌زناکه‌ی دایه غه‌م بخوا؟ چه‌زده‌که‌ی؟ مه‌هدی به‌ هه‌مان ناوازی شیرینی مندا‌لانه‌وه گوتی:

- هه‌رگیز چه‌زناکه‌م دایه غه‌مبار بی‌ت.

- که‌واته راکه بجۆیاری به‌که‌ل و په‌لی یاریه‌کانت بکه.

مه‌هدی که‌وته گه‌مان. ره‌بابه خانم هاته‌وه لام و له‌سه‌رخۆ به‌شیتوه‌یه‌ک که مه‌هدی گوتی لی نه‌بی گوتی:

- نازانم داخوا ناگاداری شین بوونه‌وه‌ی ده‌موچاری مه‌هدی هه‌یت یانه نا؟

به‌سه‌ر وه‌لامی ئه‌ریم دایه‌وه و گوتم:

- به‌لتی، ده‌گه‌ل هاتنه ژوره‌وه‌ی‌مدا ده‌موچاوه شین هه‌لگه‌راوه‌که‌ی مندا‌له سه‌رنجی راکیشام، به‌دیتنی زۆر ناره‌حمت بووم.

ره‌بابه خانم له‌بن لیوانه‌وه گوتی:

- ره‌ها خاتوونج به‌سته‌زمان! ده‌بی به‌دیتنی نه‌و حاله‌ی جگه‌رگۆشه‌که‌ی چی به‌سه‌ره‌اتبی.

ده‌حالتیکدا به‌ته‌ماشاکردنج گه‌می مه‌هدیه‌وه دانیشتبوین پرسیم:

- نه‌تانگوت چوونه‌ته کوئی؟

ره‌بابه خانم که چاوه ماندوه‌کانی به‌غه فرمیتسکیتکه‌وه ته‌رو داپۆشرا‌بوون به‌لایه‌کی

سه‌رپۆشه‌که‌ی سپیه‌وه و گوتی:

- نهوړو ره‌ها خاتوون دواى ديتنسى دده‌موچاوه شينه‌کەى مه‌هدى خوځى رانه‌گرت بؤ
تيتگه‌يشتنى نه‌وى چووه مالتى برايه‌کەى مخه‌مدى و هيشتا نه‌هاتوتسه‌وه. زورم دل پتو‌يه‌ستى،
نه ناو ونيشانى مالتى برايه‌کەى مخه‌مدى ده‌زاتم و نه‌ده‌شتواتم نه‌و منداله‌ى به‌تننې به‌جى بيلم و
کاريکى بکهم.

نه‌وه بؤ خوځستان ده‌زانن مه‌هدى به‌رده‌وام هر دايه دايه‌يه‌تى.

به‌نيگه‌رانپه‌وه گوتم:

- هر نه‌بايه بابيت ناگادار کړدبايه‌وه، نه‌وه هيچ که ره‌ها ده‌گه‌ل جه‌مپيله‌ى ده‌بيتسه
ده‌مه‌قاليان.

ره‌بابه خانم که تازه به‌تازه ماله بابى ره‌هاى وه‌بهره‌اتبؤوه به‌ده‌سته پاچه‌يپيه‌وه گوتى:

- نه‌ى واى، وره هر له‌سبه‌ينيټوه تا ناتيستا له‌بیرم نه‌بووه ناغای فهرهادى ناگادارکهم.

ره‌بابه خانم به‌په‌له به‌ره‌و لای ته‌له‌فونټپوه چوو و ژماره‌کەى ليداو دوواى چهند ده‌قيقتگان
ده‌ستى به‌قسان کړد و به‌سهره‌هاته‌کەى به‌ماله‌بابى ره‌هاى گوت. سه‌عاتيک چوو به‌لام هه‌والتيک
نه‌له ره‌ها و نه‌له‌ماله بابى نه‌بوو. نه‌وه مه‌هديش هه‌روا به‌رده‌وام ورکى داىکيه‌تى.

ورده ورده به‌گريان هات. داوام له ره‌بابه خانمى کړد نامه‌يه‌کى بؤ ره‌هاى به‌جى بيلمى و
مه‌هدى بپاته‌وه مالتى باه‌گه‌وره‌ى تا له‌وى، مه‌هدى که‌متر وړک بگريټ و که‌متر بگريه‌ت.
خودا حافيزيم له ره‌بابه خانمى کړد و له مالتى ره‌هاى هاتمه‌ده‌وى. ره‌بابه‌خانم تا به‌ر ده‌رکى
حه‌سارتى به‌رئ کړدم. پيش جيا‌بو‌نه‌وه‌م له ره‌بابه‌خانمى داوام ليکړد تا هه‌ره‌ه‌والتيک بسو
ته‌له‌فونم بؤ بکات و ناگادارم کاته‌وه.

گه‌يشتمه‌وه مالتى و چندين سه‌عاتان له‌بن ته‌له‌فوننې ده‌چاوه‌رپنې هه‌والتيکى ره‌ها خاتوونيدا
دانېشتم.

به‌لام نه‌و روژه ره‌ها هه‌والتيکى نه‌بوو. ره‌بابه خانميش هر ته‌له‌فونى نه‌کړد. له ره‌ها و له‌وه
به‌سهره‌هاته‌ى لپى روودابوو بپ ناگا بووم و هر نه‌و بپ ناگايپه‌ش تا ده‌هات ورده ورده بيزارى
ده‌کړدم. روژى دواى بپرام دا دووباره بچمه‌وه سه‌رداننې ره‌هاى. هه‌ينى به‌يانپه‌کەى زوو له
مالتى هاتمه‌ده‌وى و چوومه‌وه مالتى ره‌هاى. زه‌نگى ده‌رگام لى داو چاوه‌رپى راوه‌ستام به‌لام که‌س
وه‌لامى نه‌دايه‌وه. به‌خه‌يالى نه‌وه‌وه که ره‌ها و ره‌بابه خانم هيشتا هر نوستوون دووباره
زه‌نگه‌کهم لى دايه‌وه. ماوه‌يه‌ک راوه‌ستامه‌وه به‌لام ديسانه‌وه هه‌رکەس ده‌رکەى نه‌کړده‌وه. چهند
جاريکام زه‌نگه‌کە لى دا و لى دايه‌وه به‌لام ديسانه‌وه هه‌والتيک هر نه‌بوو. ناچار بؤ

وهدسته پنهانی سهره داوئیکی که وخته گهرانی به نیتو سهرتانسهری شاریدا. سه عاتیکی هه روا بی نامانج به شاریدا ده گه پام، زۆرم چه زده کرد زووترم مه سه له که دهست که وتایه و بزانییایه له نیتوان ره هاو جه میله یدا چ روویداوه و چبووه. دواي گهران به شاریدا دوویاره چوومه وه مالتی ره های و زهنگم لیدایه وه. ههروه که جاره کانی پیتشو که سه نه هات ده رکه ی بکاته وه ناچار به ره وه مالتی خۆمان بوومه وه.

روژی دوايي، دواي نه نجامدانی نیش وکاره کانم زووتر له روژه کانی پیتشر له نووسینگه ی گوژقاری هاتمه ده ری و خۆم گه یانده وه مالتی ره های. زهنگم لیدا. له دلته وه ده پارامه وه، خودایه هاتبنه وه مالتی. دواي ساته وه ختیکی دهنگی ره بابیه خانم بهرز بۆوه که به ده نگیکی بهرز وهه پرسی:

- کییه وه؟ زاوه ست نه وا هاتم.

ره بابیه خانم ده رکه ی کرده وه. به دیتنیم توند به پستی دهستی خۆی دادا و گوتی:

- ده که خوا بمکوژی سپیده خانم، خۆمن هه ره له بیرم چۆوه ته له فونیکت بۆ بکه م، دیاره

زۆرت چاوه ری ته له فونی من کردوه؟

له دیتنی روخساره شه رماویه که ی ره بابیه خانمیوه م زۆر زک پیسی سووتا. به میهره بانیه وه زرده خه نه یه کم کرد و به گه رمیه که وه سلوم کرد. ده وه لامی ویدا گوت:

- به لئی، زۆر چاوه ری بووم و که هه والیکتان نه بوو، چه ندین جارن هاتمه وه نیره به لام که سه

هه ره له مالتی نه بوو. ناره حهت مهن نیشه که ی من جوژیکه که بۆ په یدا کردنی هه والیکه هه ره

ده بی ده هاتو چۆیه دا و به پیوه م و نه و هاتو چوونانه ش ناره حهت م ناکه ن. نیستا ره ها خاتوون

له کوین؟

خۆهیچی ناخۆشی لی نه قه و ماوه؟

ره بابیه خانم خۆی له بهر ده رکه ی چه ساری لادا تا بتوانم بیمه وه ژووری. نه و جا گوتی:

- به فرمبون وهر نه ژووری، ره ها خاتوون له مالتین، سوپاس بۆ خوا بۆ خۆیان هیچیان لی

نه قه و ماوه به لام...

ره بابیه خانم بیده نگ بوو و منی به واقی وره وه و به سه رسامی و به په شوکاوییه وه هیشته وه

سهیریکی ده موچاویم کرد و پرسیم:

- به لام چی؟

ره بابیه خانم سهیریکی مالتی کرده وه و گوتی:

- دهتۆ فرموو وهرنه ژوروی، خاتوون بۆ خۆی هه موو شتیکتان بۆ ده گپرتیهوه، پیموایه رووداوه کان له خۆیهوه بیسن باشتره.

چوومه حساری و رهبابه خانم ده رگاکی به دوای مندا داخستهوه. به رهو لای نیسو مائیوه چووین و له پلکانان وه سه رکهوتین. رهبابه خانم به دهنگیکی بهرزوه بانگی ره های کرد و گوتی:

- خاتوون، میوانتان ههیه، سپیده خانم هاتوه.

دوای ساتیک رهها بههله داوانهوه به رهو پیلمهوه هات و بردمیه هۆلی میوانان که زۆری شارهزا بووم. چهند دهقیکتان ههروا بهچاک و چۆنیهوه رابرد. به وردیم دهسه رتاپای ره هایهوه روانی. رهبابه خانم راستی ده کرد، رهها به روالت، ساغ و سه لیم بوو و بچوو کترین رووشانیکی پیوه نه بوو. ئه دی نهو باسهی که رهبابه خانم گپرتیهوه و پتی نه گوتم؟ له بابته رۆژی پینج شه مه کهوه له ره هام پرسی. رهها سه رمای بسوو و به دهنگیکی نووساوهوه به ده م زه رده خه نه یه کی ره زامه ندانه وه، که لیوه جوانه کانی نه وه نه دهی دیش جوانتر کردبوو گوتی:

- ناخریه کهی محمه د له کهری شهیتان هاته خواری و دوای چه ندین مانگ له دوریه مه هدی، ره زامه ندی به یه ک گه یشتنه وه و دیتنه وهی دایک و فرزه ندی دا. رۆژی پینج شه مه ههروه که ههفته رابوردوه کانی دی، به گومانی نه وه وه که محمه د، مه هدی نانیرتیه وه لام نه چوومه جیی وه رگرتنه وهی جاره کانی دیکه ی مه هدی. به یانییه که ی سه رقالی خوتندنه وهی کتیبیکی بووم که زهنگی ده رکه ی لی دا. دوای چهند ساتیکی نه و جا مه هدی ده گه ل ره بابته خانی دا هاتنه هۆلی میوانان. به بیستن دهنگی مه هدی شاد و خۆش حال کتیبه که م پیکه وه نایه وه و به رهو پیلیه وه چووم. به دیتنی ده موچاوه شین هه لنگه راوه که ی جگه رگۆشه که م له جیتی خۆم ره ق بووم. وام هه ست ده کرد به یه کجاری دنیا م به سه رسه ریدا ویران بوود. ته واوی به ده نم گری لی هه لده ستا. وه که نهو که سه م لی هاتبوو که مه قاله ناگریکیان به سه ر له شیدا کردبی بی راهه ستان مه هدی ده باوه شی گرت و له بابته شین بوونه وهی ده موچاویم لی پرسی.

ده دلی خۆمدا سویند خوارد که ده بی سه به بکاری نهو ئیشه ی زۆر به توندی ته مبی که م جا هه رکه سی که بی، بابی. هه روا که چاوه ری بووم مه هدی به ده م گریانیه ده ستی بۆ به گپرتانه ری

کردم که جه میله لییداوه و نهو ژنه درندهیه مندالّه که می بهو حاله گه یاندووه. هوی لییدانه که می لی پرسی، ده زانی مندالّه بهسته زمانه پاک و بین گونا که می ده وه لامدا چی گوت: ره ها بیته نگ بوو. به ناشکرا دهنگی ده له رزی، هه ناسیتی دوورو دریتی هه لکیتشا و دریتی دایه:

- مه هدی گوتی، ماموژنه جه میله له توله ی شکانی پهرداغیتی که له دهستم بهر بووه و شکا زور تووره بوو و ناوای لی کردم. هه روا به دهه لییدانی شمه وه جنیو وقسه ی ناخوشیشی بهتو ده گوتن.

نهو ژنه له خوا بین ناگایه هه ر تنیا له بهر شکانی پهرداغیتی بین نرخ ناوای لهو مندالّه بیگونا هه م کردبوو. حه زده که م بلوزه که ی مه هدی هه لده یه وه و شینی ه سه ر له شی بیینی، هه رچه نده له ده موچاویرا دیاره چونه. نیدی ناگام له خوّم نه ما مه هدی به ره بابه خانی سپارد و بز خوّم به په له له مائی هاته ده ری. رقتی وای دایگرتبووم حه زم ده کرد به هه ردوو دهسته کاتم جه میله ی بخنکیتنم. ده حالیکیدا که جنیوم به نه رزو ناسمانان ده دا گه یه مائی جه میله ی. دهستم له سه ر زهنگه که ی دانا و تا دهر گایان نه کرده وه دهستم له سه ر هه لته گرت. به لیتنم به خوّم دابوو نه گه ر بیت و جه میله ده رکه ی بکاته وه مستیتی وای له ده می ده م زاری پرکه م له خوین به لام به پیچه وانوه کوره بچکوله که ی جه میله ده رکه ی کرده وه و به دیتنی من گوتی:

- سلوو ماموژن.

به میه ره بانیه وه وه لامی سه لامه که می دایه وه ویرسیم:

- نارمان گیان، دایکت له ماله وه یه؟

نارمان له وه لامی مندا چاوتیکی له حه ساری کرد و وه لامی دایه وه:

- به لئی، نیستا بانگی ده که م.

ویستی به ره لای ژووریتوه بچی و دایکی بانگ کات من نه مه یشت و گوتم:

- قهیناکا نازیزه که م. بوخوّم ده چمه سه روه ختی.

جه میله هاته بهرده می ده رکی ژووری و به بهرزییه که وه له نارمانی پرسی:

- نارمان نه وه کیته له بهر ده رکیته؟

نارمان او وه هیتا و چوممه حه ساری و ده وه لامی جه میله مندا گوت:

- منم، هاتووم پیرسم بۆ له مه ههدیت داوه؟ نهوه بۆوا ده گه ل منداله که ی منددا ده جوولییه وه؟

جه میله چاریکی به سه رتا پامدا خشاندا و گوتی:

- جا به توچی لیتی دراوه؟ نه گهر هیئنده ناره حه تی ده توانی بییه وه سه رمال و حال و ژییانی خۆت و منداله که ت بۆ خۆت به خیتو که ی.

ههنگاویکم هه لئینایه وه پیتشی و راست له به رده می جه میله ی راوه ستام و قریشکاندم:

- هاتووم بیت بلیم نه مه دواین جارت بۆ ده ست له مه هدی هه لئینیه وه ده نا...

جه میله هیئندیک هاته پیتشر، ده ستی ده که له کێ نا و گوتی:

- ده ناچی؟ کێ ده ترستی؟ پیتوایه زۆر ترساوم، باپیت بلیم که نه تو و نه هیچ که سینیکی دیکه ناتوانی هیچ ناماقولیه کی بکا. نیدی که متر روو لیسه بکه و قۆل و بازووی خۆت ده رخه و مندالان برستینه، پیم باشه بزانی نه م جاره یان که می خواردوه و جاریکی دی زیاتر نوشی گیان ده کات و ده بخوا جا با بزانی کێ ده توانی قسان بکا!

ده حالیکدا که له رقان ده نگم ده له رزی گوتم:

- چه ز ده که م ته نیا هه ر جاریکی دی، گویت لیتی جیم گوت؟ ته نیا یه ک جاری دی ده ستی

لی به رز که یته وه نه و ده می ده بیینی داخوا ده ستت ده شکینم یانه نا؟

جه میله ژاره خه نده یه کی کرد و گوتی:

- وه ره و تووی خودا هیئنده مه ترستی گونا هم، لیوم ناو ره ی ده رده دا، پیم گوتی نه گهر هیئنده ناره حه تی ده هاتی له سه ر ده رپیتی خۆت داده نیشتی و داده ساکای و ده ژییای و منداله که شت ناوا له و ماله و مالان نه ده بوو. نه وه چۆنه واهه ستی دایکایه تییه ت بزوو تووه و وه بیرت هاتۆته وه؟

به هه مان نه و رقه وه ی که تا ده هات زیاتر ده بوو قریشکاندمه وه:

- خۆتۆ زه ره رت نه کردوه، نه و جلانه ی که هه مو وه فتیکی بۆ مه هدییان ده کرم له به ر و بیان داده که نی و ده به ر منداله کانی خۆتیان ده که ی، منداله کانت سالی جاریک نوتۆ مییلۆ که یه کی نایلۆن به خۆیان وه نابنن به لām نیستا له سایه ی سه ری مه هدییه وه هه مو هه فتان به هه موو جۆر و به شیککی یاری مندالانه ی کۆکییه به نرخه کان یاری ده که ن و بۆ خۆشت نه وه ناماده ی رۆژی سه د جاران بۆ هه زار تو مانی به قوربان و سه ده قه ی محمه دی بیت که مانگانه کریی ناگادارییه مه هدییه ده تدا تی.

جهمیله به دووچاوی زهقی دهرپه‌ریوه‌وه لیم هاته پیتشر. هیتندهم لی هاته پیتشر ده‌موچاوی به ده‌موچاومه‌وه نابوو و هه‌ناسه‌ی وه ده‌موچاوم ده‌کهوت له رقان سوور هه‌لگه‌رابوو قریشکاندی:

- کئی بۆ هه‌زار تومانی سه‌د جارن به‌قوربان و سه‌ده‌قه‌ی محمدی ده‌بی؟ ها بۆخۆت برۆ ده‌ری، له مالتیم وه ده‌رکه‌وه ده‌نا بۆ خۆم وه‌ده‌ریت ده‌نیم؟ خیراکه له‌ماله‌که‌م بچۆره ده‌ری تا نهم خنکاندوی.

جهمیله هیرشی بۆ هینام تا وه‌ده‌رم نئ و له مالّه خۆیم ده‌رکاته ده‌ری. منیش که‌هه‌ر له بیانویکی ده‌گه‌رام تا ده‌گه‌لی تیه‌گلیم ده‌گه‌لی که‌وتمه ده‌مه‌وره‌یه و گه‌شیتینه لیکدانئ.

له‌به‌ر نه‌و هه‌موو زۆر وستهم و کاره نابه‌جییانه‌ی ده‌گه‌ل مه‌هدیشیدا کردبوون دلم لئی پر بوو و خوینی لی ده‌تکا، ده‌ستیکم ده‌سه‌ر و پرچی ناو به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شم تاهیزم تیدابوو مستیکم له ده‌می دا. هه‌روه‌ک پیتشر بریارم دابوو به‌و کاره‌ی تۆله‌ی هیندیکم له‌و جنیوو قسه‌نابه‌جئ و ناماقولانه‌ی لی کرده‌وه که به مه‌هدی دابوون. هه‌ر دوو‌کمان تیک نالاین و هه‌ر جیه‌کی یه‌کتریان وه‌به‌ر ده‌ستان هاتبایه ته‌خسیریمان به‌لیدانئ نه‌ده‌کرد. جهمیله هه‌ناسه‌پرکی ببوو و ده‌حالتیکیدا که ده‌گریا له جنیوو و قسه‌ی ناشیرین و دزیو و قیزه و نی خۆی نه‌ده‌که‌وت که به‌منی ده‌دان، نه‌منیش ده‌گه‌ل هه‌ر جنیوو و قسه‌یه‌کی ناشیرینی تا ده‌ستم ده‌یه‌تتا مستیکم له‌سه‌ر و چاو و دم و شه‌ویلاکان ده‌دا. لیدانئیکي چاکم لیدا. له هات و هاوار و ده‌نگه ده‌نگی من و جه‌میله‌ی داکن محمدی که‌له مالتی وان میوان بوو هاته ده‌ری. هه‌رکه چاوی به‌من که‌وت ده‌می جنیوو قسه‌ی ناسک و ناماقولئی لی کردمه‌وه. ده هه‌لیکی گونجاو و له باردا خۆم گه‌یانده نه‌ویش و به‌هه‌رچی هیزی ده‌ست و بازووم هه‌یه ته‌وقاتیکی وام ده‌دم و شه‌ویلاکان کوتا سه‌ری به‌دیواری که‌وت. به‌هات و هاواره‌وه له‌سه‌ر عه‌ردی دانیشت و سه‌ری ده‌نیو ده‌سته‌کانی نا. رووم تیکرد و پیمگوت:

- نه‌و ته‌وقاته‌م له جیاتی نه‌و قسه‌بئ جئ و ریشانه‌ت لیدای که به‌من و که‌سوکاره‌که‌مت گوتن، هیوادارم هه‌رگیز له بیرت نه‌چیتته‌وه.

جه‌میله دووباره په‌لاماری دامه‌وه و هه‌مدیس تیک نالاینه‌وه. له‌و دادو برۆ و هات و هاواره‌ی مه‌ده‌رو دراوستی ناسایشیان ناگادارکرد. هیزی ناسایش هات و لیکي کردینه‌وه و هه‌مووی بۆ پۆلیسخانه‌ی بردین. له‌وئ هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌که‌م بۆ نه‌فسه‌ری لیکۆله‌ره‌وه باس کرد. نه‌فسه‌ری ناسایش بۆ سه‌لماندن و راست و درۆی قسه‌کانی من ده‌ستوری دا مه‌هدی بیتنه

پۆلیسخانهی. مه هدی که له مالتی بام بوو ده گه ل بامدا هینرایه پۆلیسخانهی و نهفسه ری لیکۆله روه به دیتنی ده موچاوه شین هه لگه راوه که و له شه برینداره که ی مه هدی له تاوان سه ری بادا و به هاریکاریه وی شکایه تم له جه میله و محمه دی کرد. به لئینیان له جه میله ی وه رگرت که نیدی نابن جارێکی دیکه له مه هدی داته وه له محمه دیشیان هه ر به لئین وه رگرت که نه ویش نابن دریفیه له به خیتو کردنی و ناگالتی بوونی مه هدی بکا نه گه ر وانسه کا منداله که ی بده نه وه به من. نیستا محمه د ناچاره مه هدی به ریتته وه لای موخته ره من تا بوخۆی چاوه دتیری بکات و به خیتوی کا.

ره ها بیده نگ بوو. به پیچه وانهی چند ده قیقه یه ک له مه ویش ره زامه ندو گه ش و دلخۆش ده هاته به رچاوان. تۆزیک راوه ستا و دووباره ده ستی پی کرده وه:

- نه وه له م رۆه تازه بناشتی به سه ره اته که ده ست پیده کا یارییه که له مه ودوا خۆش ده بی. به ره و روو بوونه دی موخته ره منی ده گه ل نه و باسهیدا خۆشه. زۆر باش ده زاتم که نه م جارهیان موخته ره م سه ری پیک نه هاتنی ده گه ل محمه دیدا لیک ده دات و هه ر به زوویی ناچاری ده کات مه هدی بو من بینیتته وه.

ره ها شاد و شه نگۆل دیار بوو و به هیوایه که وه ده دوا. به ودی دلخۆش بوو که هه ر به زووانه مه هدی له لای خۆیه تی. له جی هه ستا و گوتی:

- به لام نه و مه سه له و باسه ی که نیه ی هینا وه ته نیره!

به هه وتیه که وه ده روخساره جوان و دلفرینه که ی رامام و پرسیم:

- نه و باسه ی که نیه ی هینا وه ته نیره؟

ره ها به ده نگیتی به رزه وه پیکه نی و گوتی:

- نه وه هۆشت له کوته یه؟ نه دی نیره نه هاتبوون بزنان چ وه لامیتی نو میدیم داوه ته وه؟

له پر هه موو شتی کم وه بیر هاته وه، له په ده ستی کم له نیوچه وانم دا و وه لام دایه وه:

- هه قتانه، هه موو شتی کم به ته واوی له بیرچوو بۆه.

ره ها به ره و لای په نجه ره که وه چوو و سه یریکی ناو هه سارتی کرد. دووباره روخساره جوانه که ی تیکنایه وه و گرژ بوو و غه م ته واوی سه ر و رووی داگرته وه. هه ناسیتی قوولی هه لکیتشا و گوتی:

- ژبانی من وه ک سه ره په تی گلۆله به نیه که هه ر جارهی سه ریکی ده بینیه وه سه ره که ی دیکه ی ون ده بی.

رەھا دووبارە لە جىيەكەى خۆى دانىشتەو و گوتى

- بەيانى ئەو رۆژەى كە نىوہ لەلای من رۆيشتەوہ لە رىستۆرانىكى چارم بە نوميدي كەوت.

نوميدي بۆ ناخواردنى ئىوارەى داوہت كرد بوم. دە رىستۆرانىكى جوان و رازاوہ نانى ئىوارەمان خوارد. دەحالىكدا كە نوميدي ھەر دەرباردى نەخشە و پلان و ھەزو ئارەزووہكانى ژيانى نايئە دەدوا و بيئەنگيەكەى منيشى ئاوا ديت پرسی:

- ئاكا بەو قسانەم بىزارم كەردى؟

- نا ھەرگىز نا، بە وردى ئاگام لەقسەكانتانە.

- نىوہ زۆر بيئەنگن و بيئەنگيەكەشتان واى كرد واتىبگەم بىزارو ماندوو بوو ون.

- نا، گوتم ئاگام لىتانە.

نوميدي دووبارە دەستى بەقسان كەردەوہ و زۆر بە تاسە و كەفوكولەوہ دەرباردى ئەو بەكەمىن جارەى دەدوا كەمنى تىدا دىبوو:

- واى نازانى چىم لى ھات، دەتۆ بىرى لى بکەوہ بەو ھەموو ئەوین و خۆشەويستىەوہ لە پىر ھەوالى خوازىتتايم بىست. ئىدى ھىچ كەس و ھىچ شىتەك ماناى نەما لەلای من.

ئىدى ژيان ئەو جوانىەى جارانى نەما، نەگەر لەترسى خودا و لەبەر دللى داىك و بايم نەبايە خۆم دەكوشت، بىن لەرودوامان نەفرەتم لەبابت دەكرد، چونكە ئەو بە بابى گوتبوو تا رەھا خويئندەكەى تەواونەكات رى خوازىتى ھاتنە پىشيتان نادەم، دلئىابىن نە تەنيا ھەر بە نىوہ بەلكە بەھىچ كەسىك، بەلام ھەر دوواى مانگىك، رۆژىكىان داىكم ھەوالى دەزگىرانىە نىوہ و مىردى پىشووئانى دامى...

نوميديلە بارەى پلەى ئەوین و خۆشەويستى خۆى دەرحەق بەمن دەدوا و دووبارە رۆژە رابوردووہ تالەكانى دەمىشكەدا زىندوو دەكەردنەوہ. دوواى سەعاتىك قسەكەردن ھاتە سەر نەسلى بابەتەكە و گوتى:

- ھەرەك چۆن دەبەرايەدا پىمگوتن، ئەوین و خۆشەويستىە من دەرھەق بە نىوہ نى رۆژىك و مانگىك و سالىك نىە بەلكە نى سالانىكى لەمەو پىشە و نىستاش كە نىمە ھەر دووكان دەژيانى پىشووئاندا سەر نەكەوتىن و كەوتىن، نەگەر بمانەوئ قەرەبووى ئەو تال و

سوئىرانەى رۆژانى پىشوو پىكەوہ بەكەينەوہ چ دەلئى، داخوا رازىت؟

سەرم بەردايەوہ و دەحالىكدا كەسەبرى فنجانى قارەكەم دەكرد وەلام دايەوہ:

- به داخوه هەرگیز نامادهی نه مهیان نیم
 - بۆ؟ ئه‌و کهوتنه ده‌ژياندا ده‌بێ پله‌یک بێ بۆ هه‌ستانه‌وه و پێشقه‌ چوون، بۆ ناماده‌نین تال
 و سوپیره‌کانی ژيانی هاوسه‌ریه‌ پێشووتان له‌بیر به‌رنه‌وه؟
 - هەرگیز مه‌سه‌له‌ که نه‌مه‌ نیه، به‌لکه له‌بهر مه‌هدیه‌ که‌دلم لیوانلیتو دهرد و غه‌م و
 که‌سه‌ره.

- من به‌لێنتان ده‌ده‌مێ هەرچی له‌ ده‌ستم بێ بۆ هه‌ینانه‌وه‌ی مه‌هدی بۆتان درێغی نه‌که‌م.
 - من محمه‌د بناسم نه‌تۆ و نه‌هیچ که‌سیکی دیکه‌ هه‌یچی له‌ده‌ست نایه.
 - یانی ده‌تووی بلیتی که...
 قسه‌که‌یم بری و گوتم
 - به‌لێ، تا کاتی مه‌هدی به‌ته‌ک خۆمه‌وه نه‌بینم بیر له‌ هاوسه‌ریتی و شوو کردنه‌وی
 ناکه‌مه‌وه.

نومید ماوه‌یه‌ک غه‌م دایگرت به‌لام هه‌ولی دا غه‌مه‌که‌ی بشاریته‌وه، حه‌زم نه‌ده‌کرد نه‌ویک
 که هه‌موو عیشق و نه‌وین و دنا، یم بوو کز و مات و غه‌مگین بیه‌نم بۆیه‌ گوتم:
 - تکا ده‌که‌م ده‌رکم که‌ی، تۆ ده‌توانی ده‌گه‌ل کچیکێ دیکه‌دا به‌خته‌وه‌ری به‌لام منیک به
 بوونی مندالیک که هه‌ر جا، تک به‌سه‌ر و چاری شین و پشته‌ ده‌ستی داغ کراوه‌وه‌ بیه‌نم چۆن
 ده‌توانم بیر له‌ ژيانی هاوسه‌ریتی بکه‌مه‌وه، تۆ هه‌رگیز ده‌گه‌له‌ مندا به‌خته‌وه‌ر نابێ، ئیوه
 هه‌شتاش هه‌روا ده‌زانن من ره‌ها شاد و شه‌نگوله‌ دلخۆشه‌که‌ی سالانی پێشوو به‌لام به‌داخوه‌وه
 که ناگات له‌ستم و بێ به‌زه‌یه‌یه‌ زه‌مانه‌ی نیه...
 نومید قسه‌که‌ی پێ بریم و گوتم:

- من جگه له ئیوه بیر له‌هیچ کچیکێ دیکه ناکه‌مه‌وه. من ته‌لاری حه‌زه‌کانم به‌ ئیوه‌وه
 هه‌لناوه، بووکی خه‌ونه‌کانم هه‌ر ئیوه‌ن، که‌واته تا ئه‌و ده‌مه‌ی تۆ ره‌زامه‌ندییه به‌ ژن و
 میردایه‌تییه‌مان ده‌ده‌ی به‌یله‌ باهه‌ر به‌ خه‌یالی ئیوه‌وه بریم. تکات لێ ده‌که‌م ئه‌وه‌نده‌ت له‌من
 چاوه‌ نه‌بێ.

سه‌یریکی روخساره‌ جوان و دلقرینه‌که‌یم کرد. به‌ دوا‌ی وه‌لامیکیدا ده‌گه‌رام به‌لام چه‌نده‌م
 بیرو خه‌یال کردنه‌وه هه‌یچ وه‌لامیکم نه‌دیته‌وه. له‌ جیوه هه‌ستام و گوتم:
 - به‌یارمه‌تی خۆتان ده‌چمه‌وه مانی. راست نیه‌ ژنه ته‌لاق‌دراویک وه‌کو من تا دره‌نگانیک له
 ده‌ری بیه‌نیته‌وه.

نومیدیش له جیوه ههستا و گوتی:

- نه گهر ری بدهن بتانگه یه نم.
- زه حهت مه کیشن، ئیوه نار ههت ناکه م.
- هه زده که م ماله تازه که شتان ببینم و ناو و نیشانه که شی بزاتم، نه ویش نه گهر به لاتانه وه گران نه بیت.

ناچار ده گه ل نومیدیدا وه ری که وتم و نومید تا بهر مائی بردمه وه له نوتومبیله که دابه زبه و گوتم:

- دووباره ده یلیمه وه، تکا ده که م ئه م رۆژانه که خۆشترین رۆژه کانی ژیان تانه هه روا به ناسانی له دهستی مه دن و له بهر من لاهه تیتان به فیرۆمه دن.

- خۆشترین رۆژانی ژیانم نه و کاته یه که ده گه ل تۆدا ژیانیکی هاوبه ش و سه ر پیکه وه نین.

نومید نوتومبیله که ی لیخوری و به هۆرنیکی کورت خوا حافیزی لی کردم.

ده حالیکیدا که به چاوانم به ری ده کرد له بن لیوه وه ورته ورتیکم کرد:

- به نومیدی دیدار، به هیوای رۆژیکی بی ده ردو غه م و ره نجی هه ر دوو کمان، ژیانیکی نارام پیکه وه نین. هاته وه نیو مائی، له پر بابه تیکم وه بیرهاته وه و زرده خه نه یه کم هاته سه ر لیوان.

نومید نه وه ی له بیرچۆه که ده بوو ده رباره ی به سه رهاته یکی که گوتبووم لیسان بی ناگای پیرسیتته وه.

به وه ش که ناچار نه ببووم به سه رهاته که ی ناغای که نغانی بۆ بگیرمه وه خۆشحال بووم، به لام نه ی دوا یه چی؟ ناخیره که ی نه و کاته هه ر دیت که ده بی هه موو شتیکی بۆ روون که مه وه.

ره ها بیده نگ بوو و سه رنجی ده نوخته کیه وه بری. باش ده مزانی بیر له چی ده کاته وه:

- ده بی چ به نومیدی بلیم و چۆناو چۆنیشی پی بلیم؟

رۆژه كان به خیرایی راده بردن. کاری چاپکردنی به سهرهاته که ی ره های دهستی پینکرد بسوو. به سهرهاته که ی ره های ههفته ی رۆژیککی چاپ ده کرا. ورده ورده تا دههات تیراژی گۆقاره که هه لده کشاو هه موو رۆژیککی ته له فۆنیکی زۆر بۆ گۆقاره که ده کراو ته وای خوینده وارانن به سهرهاته که ی ره های هه زیان ده کرد زووتر کۆتایی داستانه که بزائن. هه روا لافاوی نامه بوو و ده گه یشته نووسینگه ی گۆقاری و هه مووش هه ر داوای نه و ه یان بوو که داستانه که ی ژیا نی ره های به شیوه ی رۆژانه به چاپ بگات و یا نه گه ر ناشتوانی هه ر نه بی هه فته به شیکی زیاتری لی چاپ بکری تا خوینده وارانن زووتر له کۆتایی داستانه که ی ژیا نی ره های ناگادار بینه وه. زۆری نامه و ته له فۆنه کان نیشه که می له نووسینگه ی گۆقاری دووبه رابه ر کرد بسوو. له دلته وه هیوام ده خواست تا هه رچی زووتره محمه د سه ره رشتیه مه هدی به ره های بسپیترته وه و ره هاش ده گه ل مرۆی خه ونه کانیدا ژیا نیکی هیمن و ناسوده ده ست پی بکاته وه. به لام نه فسوس که رۆژگار له وه دلره ق و داخ له دلره که روویه کی خووشی پیشان بدات و ئاوریککی توخه ی لی بداته وه. هه ر ده رفه تیکم بۆ ره خسابایه سه ریکم لی ده دا تا ده رباره ی رووداوی دی قسان بکه یین.

له یه کیک له سه ردانه کاغدا سه یرم کرد یه کجار زۆر غه مباره. هۆیه که یم پرسی ره ها ده وه لامدا گو تی:

- چه ندین رۆژه نو می د په له یه تی تا زوه ژیا نی هاوسه ری ته مان پیک بی نین و هه ر وه لامی شی لی م ده وی.

- تاهیشتا مه سه له که ی ناغای که نه انیت هه ر پی نه گو توه؟

- نه، ده ترسم نو می د به بیستنی قسه کا م داوی نه وه ش هه ر لی م نه بی ته وه و هه مدیس هه ر بی ته وه و له بیر ی نه چه وه.

- نه دی چده که ی؟ خو هه ر ده بی مه سه له که ی پی بلتی وه نا!؟

- ده زانم که تانیتستا دره نگیش بووه ده بوو زووترم لهو رووداوه و به سه رهاتانه ناگادار کرد بایه وه به لآم چبکهم به ده دست خۆم نیه، همز ناکهم نهو له ده دست خۆم بدهم. نازانم چی پی بلتیم؟

ره ها بیده ننگ بوو و که ورته خه یالانه وه. وه ک بلتی ده ناخی خۆیدا بو وه لآمیگ بگه ری. زۆر باشم ده زانی که نهو به راستی ده هل و مهر جیکی دژواردا په له قاژه یه تی.

له لایه که وه نهیده توانی ده گه ل دلی خۆیدا ده سه پاچه بووه ستی و دلی بخته ژیر پیوه و له لایه کی دیشه وه نه گه ره لآمیگی نه ری ناغای که نغانیشی دابایه وه نه وه دوو چاری نازاری ویژدان ده بوو. زۆرم همز لی بوو به هانا یه وه بچم و نه وه ی له ده ستم ده هات نه بجام دابایه، به لآم به داخوه، نه من و نه که سی دیش هیچمان پی نه ده کرا. ته ماشایه کی روخساره جوانه که یم کرد. به مندالینکی ده چوو که هر بینا له پریمه ی گریاننې بدا. بریاردانی نهو تابلتی سهخت و ناخۆش بوو. ده خه یالی خۆمدا هر به دوا ی ریگه چاره یه که وه بووم بۆی. هر ده وساته شدا که نه وه م هاته خه یال که تووشی چاره نووسیگی نارا نه هاتووم ناسووده و خۆش حال بووم. شیعریکم هاته وه بیر که بو یه که مجاری یه کتر دیتنیمان ره ها بۆی خۆیند بوومه وه:

ساقی پیاله یه ک مه یم بده یه، نه خشه کی شی غه یب

هیچ که س نازانن، له په رده ی رازا، چی دهنه خشینتی

نه مده زانی چه رخی چه پگه ردی ژیان، بو نهو گه مه سهخت و دژواری بۆ وی هه لبرژاردوه؟ بو نهو ژنه جوان و نازداره نه ده بوو وه ک هه موو ژنانی دیکه خاوه ن مال و حال و ژیانینکی ناسووده و نارام بین؟

ره ها سه ری بلند کرده وه و پرسی:

- به لای تۆه کامیان هه لبرژیریم؟ نه گه ر نپوه له جیتی من بانایا کامیاننتان هه ل ده بژارد؟

له پرسیاره که ی ره های تیکر ابوم و گوتم:

- راستیت دهوی هر نیستا منیش بیرم لهو مه سه له یه ی ده کرده وه که کامیان بو ژیانن

ناینده تان گو بجاوتره؟

به گویره ی قسه کانی ناغای که نغانی بین، نه گه ر میردی به وی بکه نه وه هه م جگه ر گو شه کت لای خۆت ده بین و هه م له په نای هاوسه ری ناینده شتاندا دهنه خاوه ن ژیانینکی ناسووده و نارام و شیرین و دلنیا.

که میگ وه ستام، ناوی نیوزار مم قوتدایه وه و دریتۆه دایه:

یاره له‌بەر ئه‌وه‌ش که ناغای که‌نعانی له‌خوا پێ‌دانئ من‌دالئ بێ‌شه و من‌دالئ نابئ
دسیام من‌دالئ‌که‌ی ئی‌وه‌ی وه‌ک جگه‌ر گۆشه‌ی خۆی خۆشه‌وئ.

ره‌ها سه‌رنجه‌ غه‌ما‌ریه‌که‌ی ده‌منه‌وه‌ پری و گو‌تی:

- ئی‌وه‌ پێ‌تان وایه‌؟ یانی من له‌ په‌نای ناغای که‌نعانیدا به‌خته‌وه‌رتر ده‌م؟
به‌نیشانه‌ی نه‌رئ‌وه‌ سه‌رئ‌کم با‌دا و ئه‌و هه‌ناسه‌یه‌ی ده‌سینگم‌دا چه‌پس ک‌رد‌بوو به‌رم‌دا و
گو‌تم:

- نا، دیاره‌ که‌مه‌به‌سته‌که‌م ئه‌وه‌ نه‌بوو. هیچ که‌س ده‌رباره‌ی ناینده‌و رووداوه‌کانی
ناگادارنیه‌ و هیچ نازانی.

له‌وانه‌یه‌ ژیان‌ت ده‌گه‌ل ئومیدیدا که‌ ده‌میکه‌ خۆشه‌وئ به‌تام و چی‌زو شیرین تر بئ وه‌ک
ده‌گه‌ل ناغای که‌نعانیدا. من ته‌نیا هه‌ر وه‌ک بۆ چوونیک قسه‌که‌م ک‌رد ده‌نا دوا‌پیری خۆته.
به‌هه‌رحال ئی‌وه‌ له‌ کۆتاییدا هه‌ر ده‌بئ چاو له‌ یه‌کتی‌کان بپۆشن جا یا ده‌بئ پئ له‌ چه‌زه‌کانی
دلت بنئی و یا چاو له‌ویردانتان بپۆشن. به‌لام و‌اباشتره‌ جارئ هه‌موو لایه‌نه‌کان له‌ پێش
چاو‌بگرن، ئه‌وجا وه‌لام بده‌نه‌وه‌.

ره‌ها هه‌ناسئ‌کی هه‌لکێشا، ئه‌و مووانه‌ی هاتبوونه‌وه‌ سه‌ر نی‌وچاوانی به‌ده‌ست لای دان و
گو‌تی:

- هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌تاوه‌ بۆم باس ک‌ردن دایکم و با‌م به‌هاوسه‌ریه‌تیه‌ من و ناغای که‌نعانی
نا‌رازی بوون چونکه‌ با‌م پێ‌یوابوو خه‌لکی پاشه‌مله‌ قسان ده‌ک‌ن و ده‌لێن، که‌ ئه‌وانه‌ کچه‌که‌یان
پئ به‌خێو نه‌ک‌را بۆیه‌ داویانه‌ته‌ پیاوئ‌یک به‌بابی ده‌شئ به‌لام له‌لایه‌کی دیشه‌وه‌ له‌بەر ئه‌وه‌ی گف‌ت
و به‌لێنیا‌ن ده‌گه‌ل خۆیاندا ک‌ردوه‌ که‌ ئیدی هه‌رگیز ده‌ست نه‌خه‌نه‌ ناو ژیا‌نی من‌دالئ‌که‌نیا‌نه‌وه‌ و
پریاریان بۆ نه‌ده‌ن و قسه‌یان ده‌قساندا نه‌که‌ن ناغای که‌نعانی هاته‌ خوا‌زبێ‌نیه‌م. مه‌سه‌له‌که‌
ئه‌وه‌یه‌ که‌من ناتوانم له‌بەر خاتری گه‌یشتم‌ن به‌ ئومیدی چاو له‌و هه‌موو ماندوو بوون و له‌خۆ
بورده‌بیه‌یه‌ ئه‌و مرۆقه‌ پاک و پیرۆزه‌ بپۆشم، ده‌شترسم، نه‌گه‌ر مێ‌ردیش به‌ ناغای که‌نعانی
بکه‌م چاو هه‌ر له‌ دووی ئومیدی بێ‌ت و نه‌توانم وه‌ک پتویست که‌شایانی ناغای که‌نعانی بئ
هاوسه‌رئ‌کی باش و به‌ نه‌مه‌ک بم و ئه‌و کونجه‌ گه‌رموگوره‌ پر خۆشی و شادییه‌ی بۆ بپه‌خسێ‌نم
که‌ چاو‌ه‌رپێ‌هتی.

ره‌ها به‌پانی و به‌دریژیه‌ ژووره‌که‌یدا که‌وته‌ راوئ‌چکان. به‌ هات‌رووونیدا ده‌ترانی چه‌ند
په‌ش‌کاو و ئالۆزه‌ داوام لئ ک‌رد تا ده‌گه‌له‌ خۆیدا راست‌گۆی‌ت و هه‌ر کامی‌کیانی بۆ ژیا‌نی خۆی

و منداله‌کەمی بە‌لاوه پەسەندترە ئەویان هەلبژێرێ. رەها بەرامبەرم دانیشت و راست چاوی دە‌چاویەوه بریم و گوتی:

- راستیە‌کەمی ئومیدیش هەر پیتی گوتووم نە‌گەر مێردی پێ بکەم بە‌هەر جۆریکی سووہ مە‌هدی دینیتە‌وه. دواي ئە‌وه‌ی کە لە‌وکارە‌ی تە‌واو بوو هەر چە‌ندیکی پارە تێ بچێ هە‌ولبە‌دا ناسنامە‌ی بە‌ناری خۆ‌ی وینە‌مالە‌ی خۆ‌یە‌وه بۆ دە‌رتینیتە‌وه و یە‌کجاری بیخاتە‌ سەر خۆ‌ی. بە‌لام دە‌ترسم نە‌گەر مێرد بە‌ ئومیدی بکە‌مە‌وه و لە‌ویشم مندالتیک ببێ. دیارە لە‌بەر ئە‌وه‌ی نا کە‌لە مندالتیوونی دە‌ترسم، بە‌لکە لە‌وه‌ی دە‌ترسم ئە‌ودە‌می ئومید دە‌گە‌ڵ بوونی مە‌هیدیا هە‌لنە‌کا و لاو نیو بیته‌ هۆ‌ی نیش و نازارو دە‌رد و رە‌نجی مە‌هدی. هەر ئە‌وه‌شە کە‌منی ناوا تووشی دلە‌راوکی و دوو دلێ کردووه. ترسی ناینده، ترسی نامیپەرە‌بانیه ئومیدی بە‌رامبەر بە‌ مە‌هدی، ترسی ئە‌وه‌ی کە بە‌دە‌ستی خۆ‌م ببە‌ مایە‌ی نازارو نیش و نارە‌حتی گیانی مە‌هدی. ئە‌وانە‌ن کە‌منیان شیواندووه و دە‌نا یە‌ک ساتە‌وه‌ختیش رانە‌دە‌وه‌ستام و ئە‌رێم بە‌ ئومیدی دە‌دا.

هەر‌وه‌ک چۆن ئیتوہ گوتتان نە‌گەر درۆ‌دە‌گە‌ڵ خۆ‌مدا نە‌کە‌م و دواي دلێ خۆ‌م کە‌وم ئە‌وه راست ئومیدی هە‌لدە‌بژێرم بە‌لام کاتیک بە‌ نە‌قلە‌وه سە‌یری مە‌سە‌لە‌کە دە‌کە‌م گیروگرفتییکی زۆر دە‌و مە‌سە‌لە‌یدا دە‌بینم.

لە‌ رە‌هام پرسى:

- ناغای کە‌نعانی چە‌ند مانگی دیکە‌ی زیندانی ماوه‌؟

رە‌ها بیرییکی کردووه و گوتی:

- نزیکە‌ی مانگیکی دی. من دە‌بێ دە‌وماوه کە‌مە‌یدا بریاری خۆ‌م بە‌دم و وە‌لامی گونجاو بدۆزمە‌وه.

هەر‌چە‌ندە‌م بیر دە‌کردووه دە‌گە‌ڵ تە‌واوی ئە‌و قسانە‌ی کردیشمن بە‌...

زە‌نگی تە‌لە‌فۆنی لیتی دا و قسە‌کە‌ی بە‌رە‌های بری. رە‌بابە‌ خانم گوشیه‌کە‌ی هە‌لگرت و دواي چە‌ند کورتە‌ قسێکان بانگی رە‌های کرد و گوتی:

- خاتوون، دایکتان دە‌یە‌وێ قسە‌تان دە‌گە‌ڵ بکات.

رە‌ها هە‌ستار بە‌داواي لیپوردنە‌وه بە‌رە‌و لای تە‌لە‌فۆنە‌کە‌وه چوو. منیش خودا حافی‌زیم لە‌و کردو لە‌مال وە‌دەرکە‌وتم. هیشتاچە‌ند هە‌نگاوێک دوور نە‌کە‌وتبوومە‌وه کە‌ ئوتومبیلیکی شیک و مۆ‌دیل بە‌رز لە‌بەر دە‌رگای مالتی رە‌های راوه‌ستا. و پیاویکی سە‌رنج پراکیش و ریک و پیتیکی بالا بە‌رز لە‌ ئوتومبیلە‌کە دابە‌زی و زە‌نگی دە‌رگای لی دا. بە‌گوێرە‌ی ئە‌و روونکردنە‌وانە‌ی کە رە‌ها

دەربارەى ئومىدى دابووى بە ئاسانى ناسىمەو و تىگەيشتم كە بۆ پىراردانى رەھى تا ئەر
ئەندازەيە سەخت و گران و دژوارە. دەمزانى ئومىد بۆ قسە دەگەل كەردنى رەھا و سەرنج
راكىشانى وى ھاتۆتە ئەرۆ تا ھەر نەبى بتوانى ھۆى ئەم خۆدزىنەرە و ەلام ئەدانانەرە
بزانى.

بەرەى كەلمەمالتى رەھى ھاتبومە دەرۆ پەشىمان بوم. زۆرم ەز دەكرد بگەرئەمەو و
ئاگام لە قسەكانى ئەر دوو ئەوئىندارە دلبراوانە بايە كە دەستى زۆردارىە زەمانەى كەردبوونە
گالتەجارى خۆى. كەمىك ەستام دوو دل بوم داخوا بگەرئەمەو يا ھەرەا بەتەنيا وازيان لى
بىنم تا بەدلى خۆيان چيان دەلدەيە پىكتىر بلىن و پىرارى نائىندەى خۆيان بەدەن و بگەنە
سەرەنجامىكى باش.

گەرەنەرەم بۆ مالتى رەھى بە ئاجوان زانى. ھەر بۆيەش مىلى رىتى خۆم گرت. ئەرە بىر
ھۆشىشم ھەرەا لە دەوروبەرى مالتى رەھاش دەخولتتەرە.

پىرارم دا بەيانى بجمەو مالتى رەھى و دەربارەى دىتنى ئەرۆى ئومىدى و ئەر ەلامەى
داوئەتەرە بدوئىم. تەرەو ئەر سات و كاتانەى ئەر رۆژەى ھەر بىرم لە رەھى كەردەرە. ئەمزانى لە
دوايە چى كەردۆتەرە؟ ئايا ەلامىكى گونجاوى خواستەكانى داوئەرە يا ئەرەتا خۆى لە
رەلامدەرەكان لاداوئەرە و خۆى لى دزىونەتەرە؟

بەيانى رۆژى دواتر چومەو نووسىنگەى گۆفارەكەو مژولى ئىشى بوم. كات و ساتەكان
بەستى تىدەرەپەرىن و بىزاريان دەكردم و تا گەيە ئەرەى مىلى سەعاتى ەخۆ كەوتن و
تەكانىكان ەبەر خۆدا.

بەھاتنى كاتى سەردانى رەھى خۆشحال بوم شتومەكەكائم كۆكردنەرە. خۆم بۆ چوونەرە
مالتى رەھى نامادە دەكرد كە بەرئەرەبەرى گۆفارى بە دوايدا ناردەم لای خۆى.

- بەيارمەتى خۆتان بەزوترىن كات خۆتان بگەيەننە دادگای ژمارە... و دەربارەى
مەسەلەكە پەرەندەى راپۆرتىك نامادەبەكن.

بەلام ئاغای مېرزايى، ئىو بۆ خۆتان دەزانن من سەر قالى تەرەو كەردنى داستانەكەى
رەھام...

- بەلى دەزانم بەلام ئا ئىستا جگە لە ئىو كەسىكى دى نىە تا بەو پەرەندەيە رابگات و
راپۆرتىك نامادەبكات، ھەرەك چۆن خۆشان دەزانن گۆفارەكە ئىشى ھەر تەنيا چاپ و

بلاوکردنه‌وی داستانی نهو خاتون‌هی نیهو هر تنیا به‌چاپ‌کردنی نهو داستانه‌ش لاپه‌ره‌کانی
گۆفاره‌که پر نابیتته‌وه.

به‌ناچاری قبولم کرد هرچه‌نده له ناغای میرزاییش به‌داخ بووم به‌لام ناچاربووم به‌زورترین
کات نهو راپۆرتته هر نه‌نجامدهم و ناماده‌ی کم.

چوممه هۆلێ قه‌له‌بالغ و پسر ژاره ژاری داد‌گاره. هیتشتا داد‌گا ده‌ستی پسی نه‌کردبوو.
شکایه‌تی نهو پیاره له‌ژنی دووه‌می که‌زهره‌که‌ی نازارو نه‌شکه‌نجه دابوو خه‌لک‌تیک‌ی زۆری
راکیشابوو داد‌گایه.

له پر هم‌مو له‌شم له‌رزنی، ناکا شکایه‌تی محمه‌دبێ له‌موخته‌ره‌می؟ ناکا موخته‌ره‌م
مه‌هدی بی ده‌ره‌تانی نازارو نه‌شکه‌نجه‌دابی؟

ده‌نیو هم‌مو ناماده‌بوواندا به‌دوای شکایه‌ت‌که‌ره‌که‌یدا ده‌گه‌رام تا له‌دوره‌تیک‌ی گونجاودا
چاویتیکه‌وتنیک‌ی ده‌گه‌لدابکم که‌له پر چاوم به‌مندالیک‌ی سه‌ر پیچراوه‌ی خورده‌ سالن که‌وت که
ده‌باوه‌شی پیاویتیک‌یدا گرمۆله‌ بوو. چمند هه‌ولم دا ده‌موچاروی منداله‌که‌ی بیس‌م به‌لام هر
نه‌متوانی. سه‌یریکی ده‌موچاروی پیاره‌که‌م کرد، به‌لام تا نهو حه‌له‌ محمه‌دم نه‌دیوو نه‌مه‌توانی
بیس‌م. ده‌مویست له‌جیتی په‌یامنی‌زانوه‌ بپه‌رمه‌وه‌و خۆم بگه‌یه‌یه‌نه‌ نه‌وان که‌ به‌راگه‌یاندن
ده‌ست پیکردنی داد‌گا ناچار بووم له‌جیتیه‌که‌ی خۆم دانیشمه‌وه. کاتێ که‌ قازی ناری نه‌و پیاره‌ی
راگه‌یاند هه‌ناسیک‌م هاته‌وه‌ به‌ری، چونکه‌ هه‌موو شته‌کانی ده‌گه‌ل محمه‌دیدا به‌ته‌واوه‌تی جوردا
بوو.

چهند سه‌عاتیک‌ان پیاره‌که‌ ده‌باره‌ی ره‌فتاره‌ ناشایسته‌کانی ژنی دووه‌مینی به‌رامبه‌ر
منداله‌که‌ی ژنی پیشووی قسه‌کرد و داوای ته‌لاق‌دانی ژنه‌که‌ی کرد. داد‌گا چمند سه‌عاتیک‌انی
دریژه‌ کیشا و ده‌گه‌ل زۆر له‌سه‌ر رۆیشتنی قازیش سه‌ره‌نجامی داد‌گا به‌فه‌رمانی لیک
جودابوونه‌وی نهو دوانه‌ کۆتایی هات.

دانیشتنی داد‌گای ته‌واو بوو. له‌داد‌گا هاته‌ ده‌ری. هیتنده به‌قسه‌کانی نه‌و پیاره‌یه‌وه
نیگه‌ران بووم که‌وازو و حه‌وسه‌له‌ی هیچ نیشیک‌یم نه‌بوو. به‌ره‌و مالن که‌وتمه‌وه‌ ری. به‌ ده‌م ریوه
ده‌خه‌یالی خۆمدا گوتم که‌ بوچی هیتندی که‌س ناوا درنده‌ ناسان که‌ ده‌توانن ده‌گه‌ل مندالیک‌ی
ناوا خورده‌ سالن و بی په‌نا به‌م جوژه‌ ره‌فتاریکه‌ن.

بۆ هیتندیک‌ ئاده‌میزاد تنیا هر ناویان ئاده‌میزاده‌ دنا خویان هه‌مووی هر خوری درنده‌و
گه‌زنده‌انه‌؟ هیتنده‌ له‌م باره‌وه‌ ده‌بیرو خه‌یالان راچوو بووم کاتێ که‌ به‌خۆ هاته‌وه‌، ده‌موچاروم

شەلانی فرمیسکان بوو. هەر کاتیکی که دەمورچاری نو مندالەم دینایەوه بەرچاری خۆم که بەو تەمەنە کورت و کەمەیهوه نو هەموو نازارو نەشکەنجەمی بەدەست زرداکیئەو چەشتووە دڵم دەلەرزێ و فرمیسکم بەلووزەو دەهاتنە خوارێ. بۆ ماوەیهکی کەم رەها وەبیرها تەو، زانیم که نەویش کاتێ کەمەهدی داد و برۆی بوولە دەست نازارو نەشکەنجەمی جەمیلهی چی لی دەهات. یا که مەهدی بەسەر و چاری شین هەلگەراوەو دەبینی چۆن هەموو لەشی دەلەرزێ و دلی ژانی تێ دەزا.

حەزم دەکرد یەك بەخۆم هاوارکەم و بەتەواوی ژن و پیاوانی دنیا بەلێم:

- تکاتان لی دەکەم کەمێک بیر لە نایندهو دوارۆژی مندالەکانتان بکەنەو، بۆ رزگارکردن و دەربازبوونێ خۆتان لەناهەمواری و ناخۆشییەکانی ژیان، نەو گول غونجە نەپشکوتووە ناسکانه مەدەنە دەست رەشەبا و زریانی توند و تیژی زەمانە و بەلیتواری هەلدتیر و خەرەندی لەناو چوونیان مەسپێرن.

- رۆژەکانی دیش هەر دەرفەت نەبوو رەهای ببینم و سەردانی بکەمەو. هەر وای لێ و لەو وەلامی که بە نومیادی دابۆو بێ ناگا بووم.

دراي یەك هەفتە نیشی بەردەوام و بێ وەستان چۆمە لای رەهایە. رەها بە دیتنیمەو شاگەشکە بوو و بەگەرمی بەپیلەمەو هات.

لەدوا رۆژەکانی کۆتایی سالدای بووین هەوای سازگار و خۆشی دوایین رۆژەکانی مانگی نەسەندئ وای لێکردین تا لەبەر بەرۆچکەمی دانیشین و بکەوینەو قسان.

رەها خۆی دەشالێکی خوری رەنگ زەیتونەو پێچابوو که نەوئەندە دیشی جوانتر کردبوو. نەو پانتۆلە جینە سپی و نەوبلووزە سپییە کە لەبەریشی کردبوو، کردبوویانەو کێژوکالێکی وەك کچۆلە تازە پێگەیشتووەکان و شاد و خۆشحال دەهاتە بەرچاو و هەر وەك مندالانیشی باسی خۆشییە هەوای دەکرد. رەها رووی دەمن کرد و گوتی:

- نەتۆ ناگات لێیە کەمن هەر لە مندالیەو شەیدای بەهار و جوانیەکانی بوو و بەجۆریکی وا که دایکم جارەهای جار گوتوویتی دەبا ناوم بنێن بەهار. بەهەر حال ئەم سالیش بەهار هەر وەك هەشت، نۆ سال لەمەو پێش دووبارە بەجوانی و شکۆمەندیەو دەبینم. چونکە دەگەل ناوازی ناشقانهی مەل و بالندان، پشکوتنی غونجەمی نوێ و تازە چرۆ کردوودا تیشکی هیوام دەدلیدا دەدرەشێ رەها تابلیتی بەر پەری شادی و خۆشییەو قسەمی دەکرد و منیشی وە هەلە کەسەما هینابوو لە رەهام پرسی:

- دواچار که له تۆجیابوومهوه ناغایه کی جیحیل زهنگی مائی وهی لیدا که پیموایی هه رده بیئ
 نومید بوویی، ویستم بزائم مه زنده کهم راستبووه یانه نا؟
 رهها هه روا که زه رده خه نه کی جوانی به لیوانه وه بوو گوتی:
 - به لیئ، نومید بوو و نای که به ریشتنیت ناره حهت بووم. حهزم ده کرد ئیوهش نومیدتان
 دیبایه به لام ئیستاش که نهوتان دیوه و ناسیویشتانه زۆرخۆشحالم. رهها تاویک بیده نگ بوو و
 نهوجا پرسى:

- ههلبژارده کهم چۆنه نایا ئیوهش وهک من به پیاوئیکی لیوه شاهه تان هاته بهرچاو؟
 هیندیکم خۆ هیناو برد و گوتم:

- به لیئ، منیش ههروه تر پیم خۆش بوو که رابامه وه و ناگام له گفتوگۆکانتان بایه. به لام وام
 به باشتر زانی ناره حهتتان نه کهم چونکه ده مزانی که ئیوه هه ر بۆم باس ده که نه وه.
 رهها هه روا که فنجانى قاوه کهی به دهسته وه بوو چیژی له هه لمی گهرمی فنجانه قاوه کهی
 دهستی وه رده گرت گوتی:

- هه ر دواى رۆیشتنى ئیوه دواى چهنده دهقیقه یهک زهنگی مائی لیئ دا. من وامزانی که
 ئیوهن و شتیکتان لی به جیماره داوام له رهبابه خانمی کرد تا ده رگا که بکاته وه.
 به حه په ساوییه کی ته واره وه نومیدم دیت که ده گه ل رهبابه خانمیدا هاتنه هۆلی میوانان.
 نومید ههروه جارن دواى پیتشه کییه کی دور و درێژ مه بهستی هاتنه کهی بۆ مالتیم روون
 کرده وه و داواى وه لامیکی راست و رهوانی لی کردم. هیندیکم منه من کرد و ناخیره کهی بریارم
 دا مه سه له کهی ناغای که نعانى پئ بلیم.

نومید سه رتا له قسه کاتم تیگرابوو به لام هینده به نه ده ب و له سه رخۆ هینمن بوو که
 گوتی بۆ هه موو قسه کاتم به وردی و به حه وه سه له یه کی ته واره وه راگرت. کاتى که قسه کاتم ته واره
 بوو و نه وه هیانه شم خسته به رده می که ده بنه مایه ی ده رده سه ری و ناخۆشی بۆی زه ردیکی
 هاتى و گوتی:

- به وهی یه کجار زۆر خۆشحالم که راستگۆیانه هه موو راستیه کانت بۆ گپرامه وه. به لام
 ده بیئ نه وه بیان هه ر بلیم که ترسان له پشت گوی خستن و وه لاره نانی کوره که تان بی جیه،
 چونکه منیش نه وه مهرانه ی ناغای که نعانیم هه بووه به لام که له سه ره تاره ده نگم نه کردوه و
 پیم نه گوتوون شه رمه زارم. هۆی سه ره کی جیابونه وهی من و هاوسه ره که شم هه ر به هۆی مندال

نەبوونى منەۋە بو، منىش ھەرۈك ئاغاي كەنعانى لە بەخشش ونىعمەتى باوكايەتى بى بەشم.

ئەو رۆژە لە پارک غىرەتى باسكردنى ئەم مەسەلەيم نەبوو. چۈنكە دەترسام ئەمجارەشت بۆ جارى دووم لەدەست بدەمەۋە، ھەر بە دواى دەرفەتتېكىمەۋە بووم تا پېش ھاوسەرىيەتەمان ئەم باسە بىنمەۋە گۆرئ. ئىستا خۇشخالم كە ئەو دەرفەتە رەخسا تا ناسوودەتر قسەكائىم بكم، يەكئە لەو مەسەلانەش ئەۋە بوو كە دەمەھويست ناسنامەى مەھدى بجمە سەر بئەمالەى خۇمان و بەناۋى خۇمىيەۋە ناسنامە بۆ دەرتنمەۋە.

نومىد بەقسەكانى ھىچ بىانويەكى بەدەستەۋە نەھىشتم و ھەموۋى برىن و منىكىش كە خۇم نامادە كرددبوو تا ۋەلامى نەرتى بدەمەۋە دووبارە خستىمەۋە سەر دوورىانئىكى دىكەۋە. نومىد داۋاي لىكردم لە دەستنىشان كردن و ھەلبۇزاردنىدا پەلە نەكەم و بە بەلگەۋ بەلۇژئىكى تەۋاۋەۋە ھاوسەرى ئايندەم ھەلبۇزىرم. ئەو تەننەت ئەۋەشى بەمن گوت نەگەر ھات و رۆژئە لە رۆژان ۋەلامەكەى من بە واگۆ و نەرتىش بدەيتەۋە ھەمدىسان تۆ ھەر ھەمان ئەو مرۆقەى كە ۋەك رۆژەكانى ھەۋەلئە لەلام بەرئىز و خۇشەۋىستى و دە ھەموو كاتىكىشدا نامادەم ھارىكارىت بكم و بەھانائەۋە بىم و نەۋەش بزائە كە ھەمىشە دەتوانى حىساب لەسەر ھارىكارى و يارمەتتەكان و پشتىوانىە من بكمى.

بەچارى نەبەلقەۋە دە رەھامەۋە دەروانى و ھەپەسابووم كە ئەمەيان چ جەفەنگىكە چارەنوس ھىتاۋىيەتە رتى و دەگەلئىدا دەست پىكردوۋە. لە رەھام پرسى:

- ئىستاچى؟ نەرتى بەكامىان دەدەى؟

رەھا ھەستاۋ ھەروا بەدەم سەيركردنى ناسمانئوۋە گوتى:

- نازائىم، واگۆ كرددنى ھەر كامىكىيان يانى تەمەنتىكى تەۋاۋ دەرد و مەنەنتى و نىش و نازار، پىماۋىە نومىد دەبارو دۇخىكدايە كە دەتوانئ بە ناسانى ژن بىنئىتەۋە بەلام ئاغاي كەنعانى، پىاۋىكە تەنبا و بەراستىش ئىش و نازار و مەنەنت دىدە، ناتوائىم ھەروا بە ناسانى روو لەو ھەموو رەنج و زەھمەت كىشانانەى ۋى ۋەرگىتېم وچاۋيان لى پېۋشم و ئىستاش كە بىرى لى دەكەمەۋە سەيردەكەم ئەو زىاترى پىۋىست بەمنە تا دەگاتە نومىد، رەنگە من و نومىدئىش ھەر نسىمان لىك گرى نەدرايى بۆ يەكتر بىن نەۋانەى دىتېشمان ھەر تەنبا گەمەكى تال بوو ژيان پىتى كرىن. ھەر ئىستا كە لەبەردەمى ئئوۋ لىرە دانىشتووم برىارى خۇم داۋە كە واگۆى نومىد بكم و ۋەلامى نەرتى بدەمەۋە. دەمەۋى چاۋەروانى بەربوونى ئاغاي كەنعانى بىم تا

دوای بهریونه که ی ده ری و ره سمیکی ساده و ساکاردا میړدی پی بکه م. حزم لیه نه مجاره یان من گالته به چاره نووس بکه م و پتی پتی بکه م.

رها هر قسه ی ده کرد و دهر یاره ی ژیان و ناینده ی خوی به په نای ناغای که نعانیه وه ده دوا به لام من ده خه یالی نه ویدا بووم داخوا به هله نه چوه؟ نیا با شترینیانی هله بزار دوه؟ رژی هفته کان رابردن و له بهر نزیکی بونه وه ی سالی نوتش له رهای بی ناگا بووم. رژیانی پشوری نه ورژی تپش ته و او بوون و دووباره چوومه وه نووسینگه ی گوشاری و ههروه رژیانی پیشوو کاروباره کان ده ستیان پتکرده وه.

گرموو گوری وچوست و چالاکیه که دهنیو کوره کانددا ده دیترا. ناغای میرزایی هه موو له هه مووی کور دهنه وه گوئی:

- خوشک و برایان به هوی پشوه کانی جه ژنی نه ورژی تپه له باره ی هه وال و راپورتانه وه هیندی که وه دوا که وتووین به لام هه رگیز نیگه رانیش نیم چونکه ده زاتم به پشوتیوانی و کومه کیه نیوه وه هه روا به و زوانه نه دوا که وتنه قه ره بوو ده کهینه وه...

ناغای میرزایی دهنیو یه و تاری دوور و دریژدا و (با) ده که ول کردنی کوره کانددا قسه کانی به کورتا هیتان.

بریارم دا هر له یه که مین دهر فته دا سه رتیکی رهای بده م و چارم پتی بکه وی. هه وای خوش و سازگاری به هاری و ناوازی مه ل و بالنده کان هه موو مرؤفیتیکی وه جوش و خروش دینا و ده یخسته هه له که سه ما. حزم ده کرد ده وان ساتانه دا تا بتوانم ده هه وای به هاریه یدا بای بالی خوم بده م. هیندی که پیاسه ی بکه م. چهن دین شه قامی مابوون بژ مالتی رهای هه مووم به پتیان بری. به لای پارکتی که رته ده بووم که گویم له دهنگیکی ناشنابوو بانگی کردم:

- سپیده خانم، دیاره به ره و مالتی نیمه وه ده چی؟

ناوریتیکی دواوه م دایه وه و به دوا ی خاوهن دهنکه که مداچاو ده گپرا. نهوم چاک ده ناسی. رها به پروویه کی گهش و به خوشحالیه وه که دهستی مه هدی به دهسته وه بوو له به رده مم قیت بژوه و به ده موه پنده که نی. له وهش که ده ناوه راستی رژی کانی هه فته یدا مه هدی به لایه وه دیت سه رسام بووم، رها و مه هدی به گه رمیبه که وه ماچ کردن و و له هه والم پرسین. رها تابلیتی خوشحال و شاد و شه نگول و به که یف بوو و هیچ غه م و خه فته تیکی به سه ر و پروانه وه دیار نه بوو. له سه ر پتشیاری رهای، ده گهل نه و مه هدی چووینه پارکتی تامه هدی هیندی که

گه مان بکا. دواى نهوې مه هدى له ياريگاي پارکي مژوولى گه مان بوو ره هاش له سر
لاته ختيکي له ته کمه وه دانېشت و به سپاييېه وه گوټي:

- ده زاني نيستا خوم به به خته وه رينترين کسي سر دنيايه ده زانم.

به هه وتيېه که وه تيى رامام و به پيکه نينه وه گوټم:

- بهو بيستنه ي تابليتي خوشحالم به لام ده توانم بيرسم هؤي چيه؟

ره ها به چاوه جوانه کانيه وه سه يريکي کردم و گوټي:

- نه گهر ليم گه رپي دواى نهوې له مالت ميوانداريېه کي چاکم کردى نهو ده مي پيټ ده ليم

هه رچنده ده شانم ده تحه په سپتم و سه رسامېشت ده کم.

ره ها بيده نگ بوو و که وته ته ماشا کردني ياري و گه مې مه هدى گوايه وه ک بليسي نايه وي

له بهر خاتري قسان له سه يري نهو ديمه نه جوانه بې ناگابې. چاک ده مزاني که سه ير کردني مه هدى

به لاي نهو وه له هه موو کاريکي دنيايه به تام و چيژتره. نهو هه رچي هيو او ناواتي هه بوو

هه مووي له بووني مه هديدا خر کرد بؤه.

هه ردووکمان سه عاتېکمان به سه ير کردني مه هديېه وه به سر برد. تا له دواييدا ده ستي

له ياري هه لگرت و به ره ولای ره ها وه هاته وه و به شيرين زمانيه که وه گوټي:

- دايکه نيدي ماندروو بووم، ره بابيه خانم نيستا کيکي ناماده کردووه؟

ره ها له سه ره خو روومه تي مه هدى گوشي و گوټي:

- نه دي، هه رووک به ليني داويه نيستا جوان و زهريف کيکه که ي دروست کردووه دايناوه.

مه هدى ده ستي ره هاي گرت و به ره و لاي خوښه وي راکيشاو گوټي:

که واته زووک دايکه، من زورم هه ز لهو کيکانه يه که ره بابيه خانم دروستيان ده کا.

ره ها به دهم پيکه نينه وه له جي هه ستاو گوټي:

- زور چاکه، نهوسن هه سته ده ي، به لام ده بي به لين بده ي زوري نه خو ي و دواي کيک

خوارديش ددانه کانت پاک بشويت.

مه هدى نيو چه واني تيکنا و گوټي:

- نيستانايې وه ختي نووستني بيان شوم؟

ره ها به سه رساميه وه پرسى:

- له بهر چي، خو تو قهت کورپيکي ته مبه ل نه بوويته؟

مه هدى سه ري به ردايه وه و گوټي:

- ناخر حەز دەكەم تامی كێكەكەم چەند سەعاتێكان دە زاریدا بێتێ. من و رەها هەر دووكان بە دەنگێكى بەرزەو پێكەنێن و كە مەهدیش پێكەنێنەكەى ئێمەى دیت لە شەرمان سەرى دەكۆشى داكیدا شار دەوەر بەنا بەدلیەكەو گوتى:

- ئى، ئەو چیه؟!

رەها كە هەر پێدەكەنى گوتى:

- تۆ حەز دەكەى تامی كێكەكەت چەند سەعاتێكان دە زاریدا وەمیتێ و بەو كارەشت داوەتى مېكروبان دەكەى.

هەموو پێكەو بەرەو مالتى رەهای بووینەو. بەدرنۆبى رێبە مەهدى هەر خەرىكى شەیتانیان بوو و چركەيك چیه دانە دەساتا و نارامى نەدەگرت و رەهای نارەحەت دەكرد بەلام رەها بە حەوسەلەو هێورى دەكردەو و هەلس و كەوتەكانى بەرزەفت دەكرد و هەرسە زمانى منداڵانە دايدەساتانەو.

لە مالتى رەهای، رەبابە خام چۆنى بەلێن بە مەهدى داووبو ناوای كێكەكە نامادەكردبوو و لەسەرمیتى دانابوو.

داوای خواردنى عەسرانە، مەهدى چووە ژوورەكەى خۆى و سەرقالى گەمە كردنى بوو بە یاریبەكانى.

داوای ئەوى كە رەها دلتیابوو مەهدى سەرقالى گەمانە و گوى لەقسەكانى مە ناگرئ لەسەر قەنەفەكە بە تەنیشتمەو دانیشت و بە دەنگێكى لەسەر خۆه گوتى:

- باوەر دەكەن ئەگەر بلیتم لیسرە بە داوای بۆ هەمیشە مەهدى دەگەل مندا دەژى و دەمیتیتەو!

خۆشحال و سەرسام و بەنا باوهریبەو سەیریكى رەهام كرد و پرسیم:

- بەراستى، بەلام مێردى پتیشووتان چۆناوچۆن رازى بوو؟

رەها كۆكەیهكى كرد، هیندێكى خۆ هینا و برد و گوتى:

- محەمەد بۆ خۆى ناردبووى كە هەر كاتێك بەوى دەتوانم مەهدى بێنمەو لای خۆم.

بەزارى بەشەو گویم دايبە قسەكانى رەهای و هەولێ ئەوهم بوو بزانم رەها گالته دەكا یان

بەراستیهتى؟ رەها كەمنى وا بە حەبەساویبەو دیت گوتى:

- باوەر ناكەن؟ باشە دەى باش گوى بگرە تا بۆتان باس كەم.

ئەوجا بەتاكە كۆكەیهكى سینگی خۆى ساف كردهو و گوتى:

رۆژنیکیان، زهنگی ده رکئی لئی دا. ههروهك هه میسه ره بابه خانم ده ركهی كردهوه. به خه یالی نهوهی كه نهوه نومیده و هاتۆته سهردانیم چومه هه ساری به لام به چه په ساوییه کی ته واوهوه موخته ره م دیت جلیکی ره شی ده بهردایه و به ده مورچاویکی غه م و خه فه تباروه دهستی مه هدی به دهسته وه ده نیوه راستی هه ساریدا ده گه ل ره بابه خانمیدا قسان ده كا.

هه ركه مه هدی چاوی پیكه وتم به را كردهوه له پلیكانه كانه وه به ره و سه ره وه هات و خۆی ده باوه شی هاویشتم. هه ركه موخته ره میسه چاوی به من كه وت فرمیسه کی به چاواندا هاتنه خوارئ و به ره و لامه وه هات. فه رموی هۆلی میوانانم كرد و له حال و بالیم پرسى و چاكو چۆنیه کی گه رمیشم لیکرد. موخته ره م له جارن پیرو دا كه وت تر ده هاته بهر چاوان. داوام له ره بابه خانم كرد تا مه هدی به ریته ژوره كهی خۆی.

نهوجا رووم ده موخته ره م كردهوه و گوتم:

- هیه شتیکی ناخۆش و دلته زین رویداوه؟ بۆ وا په ریشان و ئالوزو په شوکاوی؟

موخته ره م كه هه روا به بیده نگیه وه فرمیسه کی ده رشتن گوتی:

- محمد داواى لیکردم تا مه هدیتان بۆ بینمه وه و نهو نامه شی ده گه لدا بۆ نیوه ناردوه.

موخته ره م پارچه كاغه زتیکی بۆ راداشتم و لیم پرسى:

- نه دی محمد بۆ خۆی له كوئیه؟ بۆ بۆ خۆی مه هدی نه هینایه وه؟

نیدی موخته ره م خۆی پێ رانه گه راو له سه لای گریانیی دا. به چه په ساوییه وه سه بیرتیکیم

كردهوه دلتم هه والتیکی ناخۆشی ده دامى. دووباره پرسیمه وه:

- قسان بکه: گوتم محمد نیستا له كوئیه؟

موخته ره م سه ری بهردایه وه و به دهم هه نیسه كانه وه گوتی:

- محمد مردوه.

له سه رسامی و باوه رنه كرده نیوه قریشه كه یه كم لى دا و پرسیم:

- یانی چی؟ باشه نه وه كهی و چۆن مرد؟

موخته ره م هه روا به دهم گریانییه دهستی به گه ترانه وئى كرد:

- ماوه یه ك داواى نه وهی كه میردم به محمدی كرد نهوجا زانیم كه ئالوده بووه. محمد

فیره هیترین ببوو و كارى بهرگدروونه كهی به ره لالا كرده بوو. به زه حهت پارو پولتیکی پهیدا

ده كرد، نه وهی دهستیسی كه وتبایه هه ره دیدایه وه به ماسده هۆشبه ره كان. ورده ورده ده گه ل

براده رتیکی قاچاغ فرۆشی خۆی كه وت فرۆشتنى مه واددى قاچاغ. له وهی كه ده یفرۆشت پارهی

خهرجییه خۆی و نیمه‌شی لی دده‌دا. تا مه‌نموران کهوتنه درایان و ده دهره‌فەتیکی گونجاودا پیئوه ده‌بن. ده‌و جانتایه‌ی به‌مه‌مه‌دی ده‌بێ بریتیکی زۆری نه‌و مه‌واده قاجاغه تیتدا ده‌بێ که‌له داد‌گایه براده‌ره‌که‌ی نکولی له‌مه‌موو شتیکی ده‌کات و ده‌لێ نه‌و مه‌وادانه هه‌مووی نی مه‌مه‌دیه. فرمانی له‌سیتاره‌دانی هه‌ردووکیان له‌ داد‌گایه‌وه دهرده‌چی و فرمانی مه‌رگ به‌سه‌ر هه‌ر دووکیاندا ده‌درێ. له‌ دواین چاوپێکه‌وتنه‌وتیندا ده‌گه‌ل مه‌مه‌دی نه‌و بۆ خۆی نه‌م نامه‌یه‌ی دامی و داواشی لیکردم تا مه‌هدیش ده‌گه‌ل نه‌م نامه‌یه‌دا بۆ تو بێنمه‌وه.

به‌حه‌په‌ساوییه‌وه سه‌یری موخته‌ره‌میت ده‌کرد و گویم بۆ قسه‌کانی شل کردبوو. به‌ ده‌ستیکی له‌رزۆکه‌وه نه‌و نامه‌یه‌م هه‌لپه‌چری که‌ موخته‌ره‌م دابوو. نه‌وه‌ش نامه‌که‌یه که‌ مه‌مه‌د بۆی نووسیوم و به‌هۆی موخته‌ره‌میت‌ه‌ی ناردوو. واچاکتره‌ ئیوه بۆ خۆتان بیخویننه‌وه. ره‌ها نامه‌یه‌کی له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌لگرته‌وه‌و دایه‌ ده‌ستم. سه‌یریکی ره‌ها و دوايه‌ش سه‌یریکی نامه‌که‌م کردو چاویکم پیتدا خشاندا. ره‌ها به‌ ناماژه‌ی سه‌رداوا‌ی لیکردم نامه‌که‌ بخوینمه‌وه. نامه‌که‌م کرده‌وه ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه کرد:

- سالو، ده‌زانم که‌ نیدی که‌لکی قسانی پیئوه نه‌ماوه به‌لام ویستم له‌و چه‌ند ساتانه‌ی که‌له‌ته‌مه‌ندا ماوه هیندیک له‌باری گونا‌هه‌کانم سووک که‌م. کاتی که‌ نه‌م نامه‌یه ده‌خوینیت‌ه‌وه من چه‌ندین رۆژه‌ گه‌یشتوومه‌ته‌ مالی تا هه‌تای خۆم. نه‌وه‌نده دیرانه‌شم بۆیه‌ نووسین تا گه‌رژده‌م نازا‌دکه‌ی هه‌رچه‌نده ده‌شزانم داوايه‌که‌شم جی و مایه‌ی پیکه‌نین و گالته‌ پیکردنییه‌، به‌لام وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ بۆخۆم شاره‌زای توو دل و گیانه‌ گه‌وره‌که‌تم ده‌زانم که‌ هه‌ر ده‌مه‌خشی. داوام له‌ موخته‌ره‌می کرد تا مه‌هدیت بۆ بێنیت‌ه‌وه و خۆت سه‌ره‌رشتی بکه‌یت و گه‌وره‌ی که‌ی. ئومیده‌وارم که‌ مندا‌له‌ بچکۆلانه‌که‌م له‌کۆش و باوه‌شی تو‌دا و به‌ته‌ک تو‌وه تام و چیژی ژیان و به‌خته‌وه‌ریه‌ بکا.

شه‌رمی رابردوو دامده‌گرێ و ته‌ریق ده‌به‌وه و تکاشم له‌ تو‌نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ دوا رۆژدا هه‌یچ شتی‌ک ده‌رباره‌ی نه‌و خراپی و زۆری و سه‌مانه‌ی که‌ ده‌ره‌قی تو‌م ره‌وا دیتن و ده‌گه‌لمدا کردی هه‌یچیان بۆ مه‌هدی نه‌گێرپه‌وه‌و پتی نه‌لێتی هه‌رچه‌نده ده‌شزانم من شایانی نه‌وه‌ش نیم. زۆرم ناره‌وا‌یی ده‌ره‌قی تو و مه‌هدی کردوو بۆیه‌ به‌گیانی نه‌و مه‌هدیه‌ت سویند ده‌دم که‌مه‌خشی و چاو له‌ گونا‌هه‌کانم بیۆشی.

مێرد و باوکی گونا‌هبار، مه‌مه‌د

دووباره نامه‌کم پینچاپیه‌وه و به وردی خستمه‌وه زه‌رفه‌که‌ی، زه‌رفه‌کم دایه‌وه ده‌ست ره‌های.

ره‌ها نامه‌که‌ی وهرگرته‌وه و ده‌وته‌م و غه‌مه که به‌روخساریه‌وه نیشتبوو دریژه‌ی دایه:
- دوا‌ی نه‌وی که موخته‌رم مه‌هدی و نامه‌که‌ی دانه‌وه من له‌جی هه‌ستا تا بجیته‌وه ماله‌
خویان، ده‌ستیم گرت و دامنا‌یه‌وه. لیم پرس‌ی:
- نیستا دوا‌ی رۆینی عمه‌مدی خه‌رجی خۆت و منداله‌کانت چۆناو چۆن ده‌ردینی و دابینی
ده‌که‌ی و به‌ج شیویه‌ک و به‌کام ریگایه‌که‌وه ده‌یانژی‌ه‌نیت؟

موخته‌رم سه‌رنجه غه‌ماوییه‌کانی ده‌ عه‌ردیه‌وه برین و به‌شهرمی‌که‌وه وه‌لامی دایه‌وه:
- نازانم، ره‌نگه هه‌ر به‌کاره‌که‌ریه بیانژی‌ه‌نم، چونکه پیش می‌ردکردنیم به عمه‌مدی پاره‌ی
کرتی خانووم وهرده‌گرت و خه‌رجم ده‌کرد به‌لام له‌به‌ر قه‌رداریه عمه‌مدی که‌به‌سه‌ریدا که‌له‌که
ببۆه ناچار بووم خانووه‌که بفروشم تا نه‌که‌ویتیته زیندانی، نیستاش هه‌رچی هیواو ناواتیک چیه
نه‌ماوه، بۆ خۆم خۆلم به‌سه‌ری خۆمدا کردووه و تازه‌ش باجه‌که‌ی ده‌ده‌م.
له‌جی هه‌ستام و له‌ناو قاسه‌یه‌کی ناسندا تا‌پۆی یه‌کینک له‌و خانوانه‌م ده‌رینا که له
بابه‌گه‌وره‌وه به میرات بۆم ما‌بۆه و دامه ده‌ست موخته‌ره‌می. موخته‌رم به‌سه‌رسامیه‌وه
جاریک سه‌یری من و جارنیکش سه‌یری تا‌پۆیه‌که‌ی کرد که بۆم راداشتبوو و پرس‌ی:
- نه‌وه چیه؟ من چ نه‌و تا‌پۆیه‌ی که‌م؟

ده‌ وه‌لامیدا گوتم:

- هیج، پاداشتی نه‌ویه که کوره‌که‌مت بۆ هی‌ناومه‌وه، ته‌نیا نه‌وه‌نده، من بریارم دابوو
نه‌م خانووه له‌قه‌به‌ل نه‌و که‌سه‌که‌م که مه‌هدیم بۆ بینتیته‌وه و نه‌وه نیستاش من بریاره‌که‌ی خۆم
به‌جی هی‌نا، به‌یانیش وهره تا پینکه‌وه بچین و خانووه‌که‌ت به‌ناو بکه‌م و بیخه‌مه سه‌ر تو.
موخته‌رم ناباوهرانه سه‌یریکی من و سه‌یریکی تا‌پۆیه‌که‌ی کرده‌وه، وه‌ک بلیتی له‌وه‌ی که
ده‌بیینی و ده‌بیسی دلنیا‌نه‌ب. به‌لام کاتی که راشکاوییه من و بریاره‌که‌می دیت زانی که
فیلی لی‌ناکه‌م و به‌گالته‌م نیه و نامه‌وی نازاری بده‌م تا پۆیه‌که‌ی لی‌ وهرگرتم وویستی ده‌ستم
ماچ بکا به‌لام من نه‌مه‌یشت.

دوا‌ی سویاسیکی زۆر مالی به‌جیته‌یشت و لییدا رۆی.

موخته‌رم نه‌یده‌زانی که ناماده‌بووم هه‌رچی هه‌مه له‌بری مه‌هدی بیده‌م هه‌ر هی‌نده مه‌هدیم
وه ده‌ست که‌ویتیته‌ود، نه‌و نه‌ره‌شی نه‌ده‌زانی که‌له به‌رامبه‌ر هی‌نانه‌وه‌ی مه‌هدی و نیوه‌ی مان و

بوونه که مدا، زۆر لهوه زیاتری پێ قهردارم که بیری لی ده کاتهوه. دواى رژىشتنى موخته ره مى چەندین جارى دیکه شەم نامە که بەوردی خۆتەندەوه. بەله سێدارەدانى عەمەدى حەپەسابووم و باره پرم نەدە کرد عەمەد مردبێ. داخى ئەوهم نەدە چوو که بۆ ئەو چاره نووسى کى ناوا شوومى بۆ من و خۆى کى شابوو و بەلام چونکه بە گىانى مەهدى سوتەند دابووم تا بيبه خشم، منيش چارم له تهواوى هەموو گوناھەکانى پۆشى و حەزم دە کرد خوداوه ندىش بيبه خشى.

سالى نويم دە گەل مەهدى و بەتەك كە سوکارە کاغەوه دەست پێ کرد. دەپشوى جەژنى نەورۆزیدا بۆ سەردانى چوومە مالى خالم. لە مالى خالم تهواوى بەسەرھات و رووداوه کا ئم هەر له خوازى نيه ئومىديەوه تا له داردانى عەمەدى و بریاردانى شوو کردنەو پم بە ناغای کەنعانى هەمووم گىرانەوه.

خالم و خالۆ ئم که هەر زوو ناگایان لەو پەيوەندىەى من و ئومىدى سوو و دەیانزانى لەو بۆشایىەى که دەنێوانم کەوت پىم بەسەرھات و چەندم نارەحتى چىشتبوو، نامۆژگارىيان کردمەوه که هەر وای پێ له خواستەکانى دلئى خۆم نەنیم و هەر وای له رووى هەست و سۆزى شەوه بریارى بەپەله نەدەم.

دواى ئەوەى که قەسەکانى خال و خالۆ ئم تهواو بوون دلنێام که دواى قولبوونەوه یەكی زۆر گەيشتوو مەته ئەو سەرەنجامە و هەر لەسەر بریارى خۆشم و هەر چاره و پێ ناغای کەنعانىشم. چەندین رۆژ بەسەر دەست پێ کردنى سالى تازەدا دەرۆبى. دە گەل مەهدیدا چوومە سەردانى نىمام رەزای تا ئەو نەززانەى بۆ گەرانەو دى نارامى و ناسوودە بيبە ژيانم و دەسشکەوتنەو هەى مەهدىم له خۆ گرتبوون بىانکەم.

هەفتى کى لە مەشەد مامەوه و دە گەل شیرین و خىزانە خنجیلانە کەیان و مەهدیدا رۆژانێکى خۆشان رابوارد.

لە مەشەد لە حەرەمى نىمامى هەشتە مدا گریام و داوام لى کرد لە هەلپاردنى دوو مەتىدا دەهانام بىت و یارمەتیم بدات. داوام لى کردن چ باشە ئاوابى، هەر وەك هەمیشە خۆم دا یەوه دەست چاره نووس. کاتى گەرانەوه بریارم دا تا هەر لە یەكە مین چاوپێکەوتنەو ئى ئومىدیدا، وەلامى کۆتایى پێ بدە مەوه و تەكاشى لى بکەم بۆ تا هەتایە من لەبىر خۆى بباتەوه و دە گەل یەكێکى دیدا لە بەختەور بيبە بگەرى و بیدۆزى تەوه دوو رۆژم لە گەرانەو دى تارانێ تیدە پەرى که ئومىد بۆ خۆى هاتە سەردانىم. ئومىد لە پورە فرانکى بىستبوو که مەهدى لە لای منەو بۆ پىرۆزى بيبە هاتبوو مالى.

هەر له هاتنه ژووره وتی وهك جار ان دلم له رزی، بۆ ساتهوه ختیکی لهو بریاره ی دابووم په شیمان بوومه وه به لام که ناغای کهنعانی و قوریانییه کانیم وه برهاتنه وه، دووباره بریارم دایه وه بریاره کهم واگۆ کهمه وه.

نومید سهرقالتی گه مان بوو ده گه ل مه هیددا سهیریکم کردن. نومید به نه نقهست تۆ په که ی هه لدايه حساری، کاتێ که مه هدی بۆ هیتانه وه ی تۆ په که له نیمه دوور کهوته وه نومید سهرنجیکی ناشقانه ی تیگرتم و گوتی:

- نیستا دواین بیانوت بپرا و بهاتنه وه ی مه هدی نیسی بیانوی واگۆ کردنی پیشنیاره که شمت نه ما.

له وهش که ناچار بووم نه ی له خۆم بتۆرینم، رقم له خۆم ده بۆوه. سه رم به ردایه وه وه به دوای وه لامیتیکی گونجاوه وه بووم که نومید خۆی بیده نگییه که ی شکاند و گوتی:

- بۆ بیده نگ بووی؟! پیشینان گوتویان ه بیده نگ نیشانه ی رازیبوونیه داخوا وایه؟
هزم ده کرد هاوار کهم، به لام به داخه وه که نه مده توانی. دووباره بیده نگییه کی خهست ماله که ی داگرته وه. که نومید بیده نگییه که ی منی دید به سپایی گوتی:

- بۆ بیده نگ؟ تووی خودا هه ر قسیتی بکه و رزگارم که، ناکا بلتی ناغای...
نومید نهیتوانی قسه که ی ته واویکا، په شوکا بوو، سه رم به نیشانه ی نه رتیه له قاندو گوتم:
- به لێ، چاک تینگه یشتوی، قهرزدار ناغای کهنعانیم.

نومید به تووره ییسه وه گوتی:

- من نازام نه وه هه موو سووربوونه ت له پای چیه که خۆت به قهرزدار نه بزانن. نه وه که نهیتوانی بۆتۆ و بۆ نه ستاندنه وه ی مه هدی هه یچی له دهست بچ، نه ی که واته قهرزدار چی نه ی؟

له وه ی که ببومه هۆی تۆرانی نومیدی نه فره تم له خۆم ده کرد به لام چاره یه کیشم نه بوو و له وه لامدا به نارامی گوتم:

- راسته که نه وه هه یچی بۆمن و مه هدی له دهست نه هات به لام نه وه ی پیشی کرا کردی و ته نانه ت بۆ به یه ک گه یشتنه وه ی من و مه هدی شهش مانگان کهوته زیندانن.
نومید به رقه وه سهیریکی کردم و گوتی:

- نه خټير حاتوون، نه وان له بهر به يه ك نه يشتنه وهی تۆر مه هدی نه كه وتنه زيندانى به لكه له بهر به يه ك گه يشتنى خۆى به تۆ بوو كه كه وتنه زيندانى، بۆ شهريانت قبول نيه و ههول ده دهى خۆت بجه له تينى؟

تكا ده كه م تۆزتك لۆژيكيانه بربكه ره وه، نهو پياره به بابت ده شى، جارتيكت ژيان لى تيكچوو بهس نيه ده ته وئ جارتيكى ديكه شى خراب كه يه وه و تيك و پتيكى ده يه وه؟ له جيوه هه ستام و بهرام بهر ئوميد راوه ستام، ريك چاوم ده چاويه وه بېرى به لام ته واوى به ده نم ده ستى به له زرنيى كرد و نه متوانى قسيكى بكه م. سه رم به ردايه وه و به ره ولاى په نجه ره كه وه چووم.

ئوميد دووباره بيده نكيه كه مى شكانده وه و راست و ره وان گوتهى:

- خۆت هه له مه خه له تينه ده زانم خۆشته وييم، له چاوته وه دياره، بۆ خۆشت چاك ده زانى كه نهوت هه ر ته نيا له بهر ماندرو بوون و زه همه ته كانى ده وئ، بۆ حه ز ده كه مى رۆلى قاره مانيه تى بگيئرى؟ ئيستاش كه خۆت حه زنا كه مى و ناتوانى داواى لى بكه ي بۆ هه ميشه ليت دوور كه ويته وه، نه وه من نهو كاره ده كه م و داواى لى ده كه م نه بيته مايه و له مپه رى به خته وه رى ئيمه .

به ترسيكه وه ئاورپيكم لى دايه وه و گوتم:

- نه گه ر نه وه ي بكه مى سوئند ده خۆم كه هه رگيز نه تناسم، بۆ نه وه ت پى قووت ناچى كه من نهوم خۆشه وئ و ده مه وه ئ ژيانى تازه مى ده گه لدا ده ست پى بكه مه وه .

- ئوميد هه نگاو تيك به ره و پيش هات و هاوارى كرد:

- درۆ ده كه مى زۆر چاكيش ده زانى كه درۆ ده كه مى نهوت خۆشه وئ: پياويك كه به بابت ده شى و تۆ به چارى فرزه ندى خۆى سه ير ده كا، باشه من بۆ هه ميشه له ژيانى تۆ ديمه ده رى به لام و اباشتره پيش نه وه ي درهنگ بيت هيند تيك لۆژيكيانه تر بربكه يته وه نه لبه ته نه وه شم له بهر خاترى خۆم نيه وا ده ليم، چونكه هه ره ك گوتم من بۆ هه ميشه له ژيانى تۆ ديمه ده رى، به لكه هه ر له بهر خاترى خۆتمه، تۆ هه رگيز ناتوانى ته مه نتيكى دوور و دريژ درۆ ده گه ل خۆتدا بكه ي.

ئوميد رۆيى و به توره ييه وه ده رگا كه ي به داواى خۆيدا پيكدادايه وه. نهو ته نانه ت بۆ داويين جاريش خودا حافيزى له من نه كرد. فرميسكه كام به خور ده هاتنه خوارى و روخساريان به ته واوه تى ته ر كرد بووم. مه هدى به سه رساميه وه تيوه ي ده روانيم و هۆى نهو داد و هاواره ي ئوميديشى نه ده زانى. بانگى ره باب به خانيم كرد و داوام ليكرد مه هدى به ريته ژوره كه ي خۆى،

هەدی خۆی دەباوێتی هاویشتم و دەستی بە گریانێ کرد. هەر بۆ ئەوەی هیتوریشی
کەمەوه، دەستبەجێ فرمیسکە کانم سڕینەوه و دەستم بە یاری کردنی دەگەڵەویدا کرد. کە
مەهدی هیتوربوو داوام لە رەبابە خانم کرد بیباتەوه ژوورە کەمی خۆی و بیخافلێتی.

رەبابە خانم مەهدی بردەوه ژوورە کەمی خۆی و دواي چەند ساتێک دەنگی گەمە و یاریکردن
و پێکەنینی بەرزبوو. نیدی خۆم پێ رانەگیرا چوومە ژوورە کەمی خۆم و لەسەڵای گریانیم دا.
نومێد بۆ تا هەتایە بە جێهێشتن و رۆیی. من ئەوم بۆ تاهەتایە لە کێس دا، ئەویک کە
پیاوی خەون و خەیاڵە کانم بوو و تەواوی خۆشی و شادی دنیا بەم لەودا دەدیت. نومێد رۆیشت و
منیش هەولم دا تا خۆم لە دەست ئەو نازار و رەنج و مەینەتیە بێهودانە رزگارکەم و بۆتا
هەتایە لەبیر بەرمەوه و بیر لەو ژیاڵە تازەییە گەڵ ناغای کەنعانی بکەمەوه. بەلام بەداخەوه
کە ناتوانم و هەمیشە دەگەڵ یادو بیرەوه ریه کانی نومێدیدا دەژیم.

رەها بێدەنگ بوو، کاتێ کە سەرم هەلپێی و سەیرم کرد، فرمیسک دەموچاوی هەموو
داپۆشیبوو لەجێوه هەستام و بەبێ هیچ قسەیک بە جێم هێشت. زانیم ئەو هەول دەدا خۆی هەل
خەڵەتێتی و دەبێهوی بە خۆدەرخستنی خۆی وەك خۆشەختترین ژنی دنیا، تا ئەندازەیک لە
غەم و خەفەتی ناخی ناوێهوی دۆ و هەناوی سووک کات. بەلام دەکرێ شادەمیزاد درۆ دەگەڵ
خۆشیدا بکا!

دە رۆژ بەسەر دواي دیداری من و رەهایدا تێدەپەری. چەندین جارنم بە تەلەفۆن قسە
دەگەڵدا کردبوو. هەموو جارتیکیش بە کورتیم لە حال و ئەحوالی دەپرسی. رەها بە پرواڵت
نارام بوو و هەرەك چۆن لە پێشدا گوتبووی جگە لە ژیاڵی نایندەیی دەگەڵ ناغای کەنعانیدا بیر
لەهیچ شتیکی دی ناکاتەوه.

دەرۆژ دواي دیدارم بوو دەگەڵ رەهایە کە چوومەوه نووسینگەیی گۆشاری. نامەیکە زۆرم
لەسەر مێزە کەمی بوو نامەکانم هەلگرتنەوه و سەیری ناو و نیشانی یە کەیکەمی نامەکانم کرد کە
لەپەر لەنێو نامەکاندا چاوم بە کارتی داوەتنامەیکە کەوت. دەستبەجێ زەرەفە کەم کردەوه،
بەخۆشحالیهوه ناوی رەهام بەسەر کارتە کەوه خۆیندەوه. چاوم بەسەر کارتێکی سووک و
زاواپەتییه یە کجار جوانهوه ئەوق بوو.

((نیدی ناخریه کەمی رەها کاری خۆی هەر کرد)) سەیری بەرواری زەماوەندە کەم کرد،
کۆتایی هەفته بوو. دلشادو خورسەندبە کۆتاهاتنی سەختی و ناخۆشییه کانی رەهاوه سەرقالی
کاری رۆژانە بوومەوه.

تاهاټنى رۆژى زه ماوه نده که دهستم به کۆکردنه وهى هه وال و راپۆرتى رووداو و به سه رهات و ئاريشه جۆربه جۆره کان کرد.

رۆژى زه ماوه ندى بوو کينيه رهاى مۆلته م وه رگرت تا خۆم بۆ هاوبه شى و ناماده بوونى شو نا ههنگهى سازگه م.

خه ريكى ناماده كردنى جله كانم بووم كه زهنگى ته له فۆنى مالى لى دا. گوشيه كه يم هه لگرت و وه لامم دا يه وه، دهنگى ره بابه خانيم ناسيه وه دواى چاك و چۆنيه كى دورو دريژ ره بابه خانم گوتى:

- خاتون داوايان كردوه كه نه گه ر ده كرى هه ر ئىستا بگه نه لايان چونكه ده يانه وئ قسه تان ده گه لدا بگه ن.

ره بابه خانم دنيا كردوه كه تا سه عاتيكى دى لاي رها خاتونيم. به په له خۆم ناماده ي چونه شو نا ههنگه ي كردو به ره و لاي مالى ره هاوه كه و ته رى. ده مزانى رها مه به ستيه تى نه ورۆ داستانى ژيانه كه ي به كۆتايينى.

گه يم مالى ره هاى و ده رگا كه م به نيوه كراوه يى ديت. زهنگم لى دا. ره بابه خانم به په له له مالى هاته ده رى و كه چاوشى به من كه وت له بهر ده ركى چاوه ريم پي كه نى و به ناماژى ده ست گوتى:

- به يارمه تى خۆت وه ره ژوروى، شو به بۆ له بهر ده ركى راوه ستاون؟

له ره بابه خانيم پرسى:

- شو به بۆ ده رگاتان دانه خستوه وه به كراوه يستان به جى هيشتوه؟

ره بابه خانم كه له ماندوه تيان وازى قسانيشى نه مابوو گوتى:

- له به يانه وه تا ئىستا نه وه نده يان زهنگ لى داوه، وه ره زبووم هينده ي بچم و ده ركى بگه مه وه به پيشنيارى خاتونى ده ركه م هه روا به نيوه كراوه يى هيشته وه تا نه وانى كه خۆمانه ن راست بينه ژوروى ده گه ل ره بابه خانمدا چومه هۆلى. به ديتنى ره هاى ده كراسى سى و دريژى بوو كينيه دا هه وت بووم. ره ها له رۆژانى پيشتر جوانترو دلقرينتر ده هاته به رچاوان و كراسى سى و دريژى جوانيه كه يان چه ندان هينده ي دى كرد بوو. تاجيش جوانيه قژه خۆش ره نگه كه ي وا رازاندى وه جيلوه يه كى تاييه تى ديكه ي به روخسارى دا بوو.

چه ندين سه عاتى بۆ نا ههنگه كه ي مابوو. ره ها هه ر له ئىستاره ناماده ببوو. چومه پيشى و پيرۆزبايم ليكرد، ده كراسى سى و دريژى بوو كينيه دا جوانترو دلقرينتر له جاران ده هاته

به‌رچار ره‌ها به‌سهرنجبه پرسیاراویسه‌کانی منی زانی. به‌میهره‌بانیه‌وه ده‌ستی گرتم و له‌په‌نای خۆیه‌وه دانام. نه‌وجا به‌که‌فوکول و گورج و گۆلیه‌کی زۆره‌وه پرسى:

- ده‌کراسى بوو کیتینه‌دا چۆنم؟ لیم دئ؟

به‌چاوی ستایشه‌وه سه‌یرتکم کردئ و وه‌لامم دایه‌وه:

- به‌لئی به‌راستی جوان بوو ون، به‌لام تا ده‌ست پیکردنی ڕئ و ره‌سه‌که چه‌ندسه‌عاتیکى

به‌ به‌ره‌وه‌یه، پیتان وانیه زووتان خۆ ناماده‌کردوه؟

ره‌ها به‌دقا قاهه پیتکه‌نى و گوتى:

- یانى مه‌به‌ستت نه‌وه‌یه زۆر به‌په‌له‌م.

ویستم مه‌به‌سته‌که‌م روونترکه‌مه‌وه به‌لام ره‌ها که هه‌روا پیده‌که‌نى گوتى:

- راسته هه‌قى ئیویه به‌لام چونکه هه‌زم کرد نه‌ورۆ داستانى ژيانه‌که‌م کۆتاییه‌کی

خۆشى هه‌بئ زووترم خۆ ناماده‌کرد و داواشم له‌ ئیوه کرد بینه‌ ئیره. هۆی نه‌وه‌ش که چه‌ند

سه‌عاتیک زووترم داواى ئیوه‌کرد بینه‌ ئیره تا بۆ خۆتان شایه‌دی هه‌موو رووداوه‌کان بن و

به‌رله‌وه‌ش ناغای که‌نعانى بیته‌ ته‌لارئ، نه‌وه‌ی ده‌و (١٠) ده‌ روژه‌یدا روویداوه هه‌موو پیتان بۆ

وه‌گیرم، ئیستاش تا سه‌عاتیکى دی که ناغای که‌نعانى گفتى خه‌لاتیکى پیدادوم. سه‌عات

چواری داواى نیوه‌رۆیه بریاره هه‌وتى خه‌لاتیکم کا.

منیش هه‌زم کرد ئیوه‌ش ده‌و ده‌میدا له‌وئ بن. و خودی خۆت شایه‌د بیست. له‌به‌ر

نه‌وه‌ش که له‌ وانیه قسه‌کانم درێژه بکیشن وام به‌چاک زانى سه‌ره‌تا ناماده‌بم و نه‌وجا ده‌ست

به‌گیرانه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کان بکه‌م.

ره‌ها هه‌ر له‌جیبی خۆیه‌وه ته‌کانیکى دا و لۆچه‌کانى کراسه‌ سپى و جوانه‌که‌ی رێک

خسته‌وه‌و نه‌وجا پیتکه‌نى که پیتکه‌نینه‌که هینده‌ی دیکه ده‌موچاوی جوان و دلقرینتر کرد:

- داواى نه‌وه‌ی که باگۆی ئومیدیم به‌ نه‌رئ دایه‌وه دووباره روژ و سه‌عاته‌کانم هه‌موو له‌لا

بئ تام و بئ مانا بوونه‌وه. له‌به‌ر خاترى ئومیدى که‌مندا لیکى زۆر هه‌ستیارو زیتله‌ و

وریايه ناچار بووم روواله‌تى خۆم بپارێزم و خۆم شادو به‌که‌یف نیشاندوم. داواى نه‌وه‌ی

ئومیدیش به‌جیبی هینشم و روئى، هه‌چ چاره‌یه‌کی نامینئ له‌وه‌ی به‌ولاره که به‌بایم بلئ بۆیه

ده‌چته‌لاى بایم. ئومید هه‌ر له‌ روژی چاوپیتک که‌وته‌نه‌که‌مان له‌ دادگایه و داواى

خوازینیه‌یه‌که‌وه هه‌مووی بۆ بایم ده‌گیریتته‌وه و هانای وه‌به‌رده‌با یارمه‌تى بدا. داوا له‌بایم

ده‌کا ده‌گه‌ل دایکمد بینه‌ مالئ من و بمدوتین و له‌و باره‌یه‌وه قسانم ده‌گه‌لدا بکه‌ن. دایکم و

بايم لهسره داوا و رژيزي داواكهي هاتنه لاي من. نهوان پهيامهكهي نوميديان بهمن گهياندهوه بهلام من برياري خوم دابوو. هر ههمان نهو وهلامم دانوه كه بهنوميدم دابووه. كاتسې كهديتيان من برياري يهكجارهكي خوم داوه نيدى پركيشيان نهكرد و بهتنيانارهزوى بهختهوهري من و ناغاي كهنعانييهوه نيمهيان بهجيتشت و چوونهوه. لهو روزه بهداوه نيدى نوميدم نهديتهوه، نيدى هيچ پهياميكي ديكهي بؤ نهناردمهوه وهروهك چون گوتبوى ناوا بؤ ههميشه له ژياني من هاتبوه دهري.

روزي بهر ههلبابونى ناغاي كهنعاني هات، دهگل بابمدا چهپكهگولتيكي جوانان نامادهكردو بهپيشوازييه ناغاي كهنعانييهوه چووين. ناغاي كهنعانيبهديتنى نيمهوه يهكجار زور شادو كهيف خوش ببوو. شويتهواري سهسامييهي ده دهموچاوهميهرهبانهكهيدا بهتهواوهتي دياربوو، نهو گوتي:

- هرگيز چاوهري هاتنى تيوهم لهبهر دهركى نهدهكرد. پيشم وانهبوو هر به پيشوازيشمهوه دين.

بهزوريه بايم ههموو له ههموو چووينهوه مالتى بايم و ناني تيواريتمان ده كेश و هوايهكي شاد و پر خوشهويستيدا خوارد. دواي ناغواردي بايم مهسهلهي مردنى محمدي و نهوي كه رويدا بوو بهتاييهتي دهو ماويهيدا كه نهو دهزيندانيدا بووه ههموى بؤ گيپرايهوه. ناغاي كهنعاني بهبيستنې مردنى محمدي زور نيگهران و دلگيربوو و لهبهر نهوش كه زور ماندووبوو مؤلتهتي لهبايم خواست تا روزه دواتر بؤ باسكردنى مارهي و چونيتهتي ريو پهسمي گواستنهوي بيتهوه مالتى وان تاپيكهوه گفتوگوي لهبهر بكن.

بايم رازي بوو و ناغاي كهنعانيش سهعاتيك دواتر چووه مالتى. شهوي لهمالتى بايم مامهوه و تا درهنگانتيك دهگل دايك و بايمدا هر قسهكردن. دهمويست ريوپهسميكي ساده و ساكارو بي دهنگ و بهنگ و پهنهاني بهريپههچي. ههزم دهكرد ريوپهسمي ناههنگهكه تابكرې يهكجار زور سادهو ساكاربي. داوام لهدايك و بايستم كردهوه كه هيچ قسهيهك لهبارهي نوميد و خوازيپينييهكهيهوه دهگل ناغاي كهنعانيدا نهكن.

بهياني روزه دوايي ناغاي كهنعاني هاتهوه مالتى بايم و پيكهوه چهند سهعاتيكيان گفتوگوكرد.

هەرچەندە من و باجم هەولمان دا و پیمان داگرت تارێ و ڕەسەکه بە سادەیی و بێ دەنگ و بەنگ و بێ هەراو زەنا بەرپۆهەبچێ ناغای کەنعانی نەیسەماند و هەرسوور بوو لەسەر ئەوێ که بۆ خۆی چۆنی پێخۆشە ناوا بەرپۆهە بچێ.

دوای چەندین سەعاتان گفتوگۆ ناغای کەنعانی سەرکەوت و چ من و چ باجم هەردوو کمان دەبەرامبەر ویست و حەزەکانی ویدا ڕادەست بووین.

ناغای کەنعانی پێش هەر شتێک ناسنامەکە ی مەهدی لەمن وەرگرت تا دەربارە ی ناسنامە تازەکە ی هەنگاوی پتویست بنێ و ئێشەکە تەواوکا، کەمنیشی شلەژاو و دوودل دیت گوتی لەفەرمانگە ی نفوس کەسێکی هەلناوێ که زۆر بە ناسانی و بەزووترین کاتیش ناسنامەکە ی دەداتەوێ دەستی.

ناغای کەنعانی دوای ناغواردنی نیوهرۆیە مائێ باجمی بەجێهێشت بەلام تاسێ رۆژان نەهاتەوێ لای من و نەسەردانی باجم. وەرە وەرە وام بەخەیاڵدا دەهات کە لەو ژن هێنان و ژن و میردایەتیە ی من پەشیمان بوویتەوێ و وازی هێنایێ وابوو بەلام دوو رۆژ پێشتر سەردانیکی کردمەوێ. هەستم کرد شتێک روویداوێ بەلام ئەو ماندوو بوونی کردە بیانوو و گواهی دەو چەند ماوێدا لەبەر رێک و پێک خستەوێ بەسەر ڕاگەیشتنەوێ کاروبارەکانی بووێ کە پێتی نەکرادێ دیار بێ. ناغای کەنعانی بە رووالەت خۆشحال و بەکەیف و دەماغ دەهاتە بەرچار بۆ تەنیا ساتیکیش زەرەدەخەنە ی لە لیتوان نەدەبرا بەلام نازانم بۆ وا هەست دەکەم کە زەرەدە خەنەکانی هەمووی دەستکرد بوون. دەگەڵیدا چۆمە بازارێ و چاکترین و جوانترین جل و خشل و زێری بۆ کریم. بە هەردوو کمان کاردی بوو کێنیشە مان هەلبژارد. دوای هەلبژاردنی کارتەکان ئەو خۆی کارتەکانی لای خۆی گڵدایەوێ و گوتی:

- نەرمکی نووسینی کارتەکان و دابەشکردنیان بەسەر میواناندا لەسەر من.

رۆژی پێشتر هەوا تا دەهات بەرەو تاریکیەوێ دەچوو کە ناغای کەنعانی داوای لێکردم نەورۆ کەمێک زووتر نامادەبم و جلی بوو کێنیشە دەبەرکەم، و کەهۆی ئەوێش لێ پرسی گوتی:

- خەلاتییکم بۆ نامادە کردووی کە حەز دەکەم پێش چۆنە تەلاری ئەو خەلاتەت بەدەمێ.

بەر لەوێ مائێ جێ بێلێ چەند جارێکانی جەخت کردەوێ کە سەعات چواری تەواو

چاوهرپێی بجم.

ئەو بەلئىنى دا كە راست يەك سەعات پىش دەست پىكردنى رى و رەسەكە، ئەو خەلات
(دىيارى) ەى كە بۆى نامادە كر دووم خەلاتم كات و بىداتى.

رەها سەيرىكى سەعاتە زىرەكەى مەچەكى كر. سەعات سى و چل خولەك بوو.
بەھەلچوونىتكەو گوتى:

- ەروەك بەلئىنى داوہ تا بىست دەقىقەى دى دەگاتەو.

رەها لەجىتو ەستاو بەرەو لای پەنجەرەى ھۆلى مىوانانەو چوو. سەيرىكى ەسارىى
كر دواى چەند دەقىقىكىان چاوى لە پەنجەرەكەى وەرگىرا و دەنىو ھۆلىيدا دەست بە
راوئىچكان كر. منىش وەك رەھای زۆر بە تاسەوہ بووم تا زووہ ناغای كەنعانى بگاتەو جى
و ئەو خەلات و دىارىيەى كە بۆ رەھای نامادە كر دووہ بەدىارى بىداتى.

لەخۆم پرسى:

- ناغای كەنعانى دەبەھوئى چ شتىكى بكاتە خەلات و بىداتە رەھای بە دىارى؟ نەگەر
مەھدى لەلای رەھای نەبايە و لەلایوى نەزىبابايە مەزەندەم دە كر. مەھدى بۆ وەرگرتۆتەوہ
بەلام نىستا؟

ەەر چەند بىرم دە كر دووہ وەلامىكم نە دەدۆزىوہ سەيرىكى رەھام كر دووہ لەسەر ئاو و
ئاگران بوو و ەەر ناوہ ناوہ دەچووہ لای پەنجەرەكەوہ و سەيرىكى دەرتى دە كر دووہ.

لە رەھام پرسى:

- مەھدى نابىنم، مەھدى لە كوئىيە؟

رەھا ھاتە لامەرە و بەرامبەرم دانىشت و وەلامى داىەوہ:

- دەگەل ناغای كەنعانىيە. دەو چەند رۆژانە دا خووى پىئوہگرتوہ و ئۆگرى بووہ. شەوئى

دیتە تەلارئى.

سەيرىكى سەعاتى سەر دىوارى ھۆلەكەم كر. لەچەند دەقىقىكىانى بەو لاوہتر بۆ سەعات
چوار نە ما بوو. دەنگى ھۆرنى نەپساوہى ئوتومبىلتىك ھاتە گوى. رەبابە خانم بە پەلە ھاتە
ھۆلەكەو گوتى:

- خاتوون وەك بلىنى ئاغا تەشرىفىان ھىنابىتەوہ.

رەھا بەشلە ژاويىيەكەو لەجى ەستا وگوتى:

- بەيارمەتى خۆت دەستىكم لەگەل بەدەيە و كراسەكەم رىك خەرەوہ.

رەبابە خانم بەلای رەھاوہ ھات و كراسەكەى بۆ رىك خستەوہ. رەھا پىتكەنى و گوتى:

- بهراستی نهو پیاوه خوش گفټ و بهلټنه. وهك بهلټنی دابوو له کاتی خزیدا هاتهوه تا دهگهډل خزیدا بهریتته تهلاری.

رهبابه خانم بهپهله له هۆلټن چوره دهړئ تا دهركی حساری لهسهر ناغای كهنعانی بكاتهوه. رها بهسپایی سهری لهبن گوئی نام وگوتی:

- نازانی چند پر كهف و كولم...

دهنگی پتی په کینکی كه دهاته هۆلټوه رههای ناچار كرد بیدهنگ بی. ههردوو کمان چاومان ده دهركی هۆلټوه بری لهپر رها له چهپهساویان قریشكهیهکی لی دا. نهوهی كههاته ژوروی هۆلټن نومید بوو نهك ناغای كهنعانی!

نومید ده ناستانهی دهركیډا راوهستاوو و بهدهم رهاپهوه پیدهكهنی. ناغای كهنعانیش لهپشتهوییهوه راوهستا بوو و به دهنگینکی بهرزوه به رههای گوت:

- رها خاتوون، نهوهش نهو خهلاتهی كه بهلټنم دابوو.

رها بهسهرسامییهكهوه ههنگاوټك چوره پیشی و به دهنگینکی لهرزوكهوه گوتی:

- نهوه دیاره چیه لیږه، بهلام من گیژ و ویزم، بهیارمتهی كه سینك بزم روون كاتهوه.

ناغای كهنعانی بهدهم پټكهینهوه هاته پیشی و لهبهردهمی رههای راوهستاو بهدهنگینکی

كه له خۆشیان دهلهززی گوتی:

- كچهكم، هیواو ناواتی سهعات و رۆژهكان بۆتسوؤ نومیدی دهخوازم، نومیدهوارم

ههردووكتان لهپهنای پهكتریدا ژیانینکی شاد و ناسوده و بهختهوه بهسهربهرن. نومیدیش

نهو خهلات و دیارییه بوو كه بهلټنم دابوو.

رها بههاج و واجییهكهوه جارینکی سهرنجی له ناغای كهنعانی و جارینکی سهرنج له

نومیدی دهدا. ناغای كهنعانی كه پهشوكاوی و چهپهساوییه رههای ناوا دیت گوتی:

- وهره تاوټك دانیشه تا بۆت بگپرمهوه.

رها دهستهجهی بهرامبهر ناغای كهنعانی لهسهر قهنهفهی دانیشټ و چاری دهدهمی

وییهوه بری.

ناغای كهنعانی چاوټیكه لهمن، و نومیدو رهبابه خانمټ كرد و گوتی:

- نیوهش ههر فرموون دانیشن تا من ناسان و ناسودهتر مهسهلهكان بگپرمهوه. نهوجا

رووی ده رههای كرد و گوتی:

- بهیانی ئەو رۆژە ی که بۆ قسه کردنی دەربارە ی مارهیی و چۆنیەتی ری و پەسی زەماوەندە که هاتە مالتی بابتان چومە سەردانی خالت. بە پیتچەوانە ی چاوەروانیە منەو خالتم بە گرژی دیت.

هەرکاتی که باسی هاوسەرگریەمان دەهاتە پیتی ئەو دەستبەجی قسه کانی دەگۆری بە شتیوەیک که تیکەیشتم هیچ حەزناکا دەربارە ی ئەو مەسەلە یە بدوی. بەدوای هۆیە که ییدا چوم بەلام ئەو هەر خۆی دەدزیه وەو لیتی لادەدا. که بەیە کجاری لەونا ئومید بووم ئەوجا هۆیە که ییم لە خالژۆنت پرسی که ئەو کابرایە بۆ وایە ئەویش هەر نەیدەویست وەلامی راست و رەوانم بداتەو و هەولتی دەدا نکولتی لە مەسەلە که بکا بەلام که زانی من هەر واز ناهینم و چەند جارێک نام باسە که دووبارە کردەو و هەر پیم داگرت دەسی قسانی بۆو. بەلام دیسانەو هەش خالت هەر ناقایل بوو. بە تەواوەتی وەرەز ببوم.

هیچیان لە قسه کان نەدەگەیشتم. کورتیە که ی خالتم بە گیانی تۆ سویند دا که راستیە که ی چیه ئەو م پێ بلتی. ئەویش رووداوی تەلاقی ئومید و جیا بوونەو ی لە هاوسەرە که ی پینشوی دوا ی گیرانی من هەمووی بۆ گیترا مەو. دوا یەش خوازیینیە ئومیدی لەتۆی هینایە گۆری و گوتی:

- رەها بە تەواری هەموو ئەو پەییەندییە ی که بە ئومیدیەو هەبوو و هەییەتی بەلام چونکه ئەرتی بە تۆداو روی لە ئومیدی وەرگیتراو و خۆی بە قەرزدار ی تۆو هەموو ئەو ماندروبوون و زەحمەتانی تۆ دەزانی که بۆ گیترا نەو و هینانەو ی مەهدی بە دەست مەمەد تەو کیشاو و هەر بەو هۆیانە شەو دیە که بە هاوسەر ی تیبە تۆ قایل بوو. دەوان ساتانەدا وەک شیتانم تەماشای خۆم دەکرد. بەبێ خودا حافیزی لە مالتی وان هاتە دەری و ئەوانم بە جێهێشت.

چومەو مالتی خۆمان و دەربارە ی ئەو قسانە ی که لە خالتم بیستبوون زۆر باشم بیر کردەو. که باشیشم بیر کردەو لە خۆم تەریق بوومەو. کاتی که بیریشم لە جیاوازیە نیتوان تەمەنی خۆم و تۆش کردەو هیندە ی دی شەرم گرمی. تیکەیشتم که منیش هەلە یەکی زۆرم کردو و که ویستوم تۆ بیتم که بەلانی که مەو بیست ساڵ لە من بچووکتری و لە جیتی کچی. دەبەر امبەر گیانە گەورە که ی تۆدا خۆم زۆر بە بچووک و هیچ هاتە بەر چاوان. بۆیە بریارم دا ئەو هەلە ییم راست که مەو. چومەو لای بابت و باسە که مەموو هینایە گۆری.

به‌هاوکاریه بابت و خالت قسه‌مان ده‌گه‌لّ نومییدی کرده‌وه و نه‌ومان رازی کرد تا من ده زنجیرکه‌وتنی رزگارکات و له‌جیاتی من نه‌و ته‌وقی کۆیلاسه‌تی و به‌ندایه‌تییه ده‌ملی کا. هرچنده کاریکی گرانیش بوو به‌لام ناخیره‌که‌ی هر سه‌رکه‌وتم و نه‌وم رازی کرد له‌جیاتی من بکه‌ویته داوی عیشق و نه‌وینی تۆوه.

هم‌موومان له‌و جه‌فهنگی ناغای که‌نعانی به‌پیتکه‌نین هاتین و چه‌پله‌مان بو نه‌و هم‌موو فیداکاری و قوربانییانه‌ی لی‌ندا که‌ ده‌ره‌ق ره‌های نه‌نجامی دابوون. هر ده‌و باره‌شدا نافهرینی خودی خۆی و نه‌وگیانه به‌رزهمان کرد که‌ هیه‌تی. فرمیسکی شادی ده‌چاوانی ره‌هایدا قه‌تیس مان و به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه سوپاسی ناغای که‌نعانی کرد. نومی‌د له‌جیوه هه‌ستاو له‌به‌رده‌می ره‌های راوه‌ستا.

ره‌هاش له‌جیتی خۆیه‌وه هه‌ستاو شه‌یدایانه ده‌چاوی نومی‌دیه‌وه راما. نومی‌د ده‌حالی‌کیدا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌نیشانه‌ی عیشقی ناگرینی بو ره‌هایه به‌سه‌ر لی‌وانه‌وه بوو لی‌ی پرسی:
- نایا ناماده‌ی ته‌مه‌نیکی دوور و دریژ له‌په‌نا عاشقه دلّ ماندووه‌که‌ت به‌هه‌موو خۆشی و شادی و غه‌می‌که‌وه به‌سه‌ر به‌ری؟

ره‌ها سه‌رنجه ناشقانه‌که‌ی له‌سه‌ر نومی‌دی وه‌رگیترا و به‌ریدانه‌وه و ده‌حالی‌کیدا که‌ ده‌نگی به‌ته‌واوه‌تی ده‌له‌رزی. به‌شه‌رمی‌که‌وه گوتی:

- راستییه‌که‌ی له‌رووی ناغای که‌نعانیدا ته‌ریق ده‌به‌وه نه‌ری به‌ئیه‌و به‌دم.

ناغای که‌نعانی به‌سه‌رسامییه‌که‌وه له‌جن راستبۆوه و پرسی:

- بو کچه‌که‌م؟

- چونکه ته‌واوی نه‌و خه‌رجییانه ئیه‌و داوتانه.

ناغای که‌نعانی گوتی:

- نه‌گه‌ر مه‌به‌ستان پارو و خه‌رجی کپین و ری و په‌سمی نه‌ورۆیه هه‌مووی خودی نومی‌داغا داویانه و من ته‌نیا هر نوینه‌ری نه‌و بووم و موو به‌موو فه‌رمایشاته‌کانی نه‌وم نه‌نجام داوه.

نومی‌د دووباره به‌ده‌نگیکی ناشقانه‌تر له‌وه‌ی پیشوو پرسیاره‌که‌ی له‌ ره‌های کرده‌وه. ره‌ها نه‌بجاریان به‌خۆشحالی‌هه‌وه ده‌چاوی نومی‌دی روانی و وه‌لامی دایه‌وه:

- نه‌وه نه‌و په‌ری ناره‌زوو وئاواتمه ((به‌لّی))

دووباره همورو چهپله مان لیدایه وه. نهوجا نهو دوو مهله عاشقانه، دهست لهناو دهست بهناو چهپلهو هورای ناماده بوواندا لههۆئی چوونه دهړی و بهسواری نوتومیپله شیک و جوانه کهی ناغای کهنعانی بهرهو ته لاریوه جوولان.

کارتی داوه ته کهم له جانتاکم ده رینا و سهیریکی ناوی زاوام کرد و ده ته واری سه رسامیه دا دیتم ناوی نومیدی به سه ره وهیه. سه رم به رز کرده وه و سهیریکی ناغای کهنعانیم کرد که هه روا ته ماشای دور که وتنه وهی نوتومیپله کهی ده کرد. گوره یی و گیانه به رزه کهی نهو منیان ههوت کرد بوو. منیش به رهو ته لاری زه ماوه نده که وه جوولام. ده حالیکیدا کهله خۆم ده پرسی: ره ها له په نا نهو پیاوه گه وره دا خۆشبهخت و بهخته وه رتر ده بوو یاله په نا کهسی خهون و خه یاله کانیدا؟

هه رچه نده چاره نووسیش نومیدی بو نهو هه لباژد بوو و دیاری کرد بوو.